

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΕΓ'

Τετάρτη 13 Ιουλίου 2022

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 16863
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από τη σχολή αρχαίων ελληνικών «Ελληνική Αγωγή», σελ. 16886
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 16863, 16864, 16867, 16871, 16872, 16873, 16875, 16876, 16878, 16879, 16886, 16887, 16888, 16892, 16893, 16896, 16899, 16900, 16901, 16902, 16903, 16904, 16910, 16911, 16912, 16913, 16914, 16917, 16919, 16920, 16925, 16926, 16927, 16928, 16931, 16932, 16934, 16935, 16936, 16938, 16941, 16943, 16961, 16967, 16968, 16972, 16980, 16982
4. Αναφορά στην εμπρηστική επίθεση στον σταθμό Real FM και καταδίκη αυτής, σελ. 16863, 16896, 16900, 16907, 16912, 16917, 16920, 16928, 16941, 16944, 16963
5. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 16904

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής: Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την Έκθεσή της επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων «Κύρωση της Προγραμματικής Σύμβασης της παρ. 4 του άρθρου 155 του ν. 4759/2020 μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των ανωνύμων εταιρειών με διακριτικό τίτλο «ΜΕΤΑΒΑΣΗ Α.Ε.» και «ΔΕΗ Α.Ε.», σελ. 16863
2. Κατάθεση σχεδίου νόμου: Ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, οι Υπουργοί Μετανάστευσης και Ασύλου, Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εξωτερικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Υγείας, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Προστασίας του Πολίτη, Δικαιοσύνης, Εσωτερικών, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, οι Υπουργοί Επικρατείας, καθώς και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομικών, Εξωτερικών και Εσωτερικών κατέθεσαν την 12-7-2022 σχέδιο νόμου: «Εθνικό Σύστημα Επιτροπείας και Πλαίσιο Φιλοξενίας Ασυνοδευτων Ανηλίκων», σελ. 16863
3. Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Νέοι Ορίζοντες στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα: Ενίσχυση της ποιότητας, της λειτουργικότητας και της σύνδεσης των ΑΕΙ με την κοινωνία και λοιπές διατάξεις», σελ. 16863 - 16872, 16877 - 16982
4. Ένσταση αντισυνταγματικότητας Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, σελ. 16864 - 16866
5. Συζήτηση και ψήφιση επί της ένστασης αντισυνταγματικότητας επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, σελ. 16872 - 16877

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 16887 - 16893

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΒΔΕΛΑΣ Α. , σελ. 16933 - 16963
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 16878 - 16887

ΒΙΤΣΑΣ Δ. , σελ. 16910 - 16917
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 16863 - 16878
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 16963 - 16982
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Φ. , σελ. 16917 - 16933
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 16893 - 16910

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΒΔΕΛΑΣ Α. , σελ. 16934, 16935, 16936, 16938, 16941, 16943, 16961
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 16879, 16886
ΒΙΤΣΑΣ Δ. , σελ. 16910, 16911, 16912, 16913, 16914
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 16863, 16864, 16867, 16871, 16872, 16873, 16875, 16876, 16878
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. , σελ. 16896, 16925, 16926
ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ. , σελ. 16863, 16900
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. , σελ. 16896
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 16967, 16968, 16972, 16980, 16982
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 16917, 16919, 16920, 16925, 16926, 16927, 16928, 16931, 16932
ΜΑΚΡΗ Ζ. , σελ. 16903, 16904
ΜΠΑΡΑΛΙΑΚΟΣ Ξ. , σελ. 16972
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 16896, 16899, 16900, 16901, 16904
ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 16927
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. , σελ. 16873, 16925, 16926, 16932, 16936
ΣΥΡΙΓΟΣ Ε. , σελ. 16938
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 16887, 16888, 16892, 16893
ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 16864, 16893, 16919
ΧΗΤΑΣ Κ. , σελ. 16873, 16902

B. Αναφορά στην εμπρηστική επίθεση στον σταθμό Real FM

ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. , σελ. 16944
ΓΚΑΡΑ Α. , σελ. 16928
ΓΚΙΚΑΣ Σ. , σελ. 16920
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 16863
ΚΑΠΠΑΤΟΣ Π. , σελ. 16907
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. , σελ. 16896
ΜΑΡΚΟΥ Κ. , σελ. 16912
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 16941
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. , σελ. 16900
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ. , σελ. 16928
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 16917

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΜΑΚΡΗ Ζ. , σελ. 16904

**Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και
Θρησκευμάτων:**

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 16905
ΑΚΤΥΠΗΣ Δ. , σελ. 16927
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 16904, 16905
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ Χ. , σελ. 16934
ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Ι. , σελ. 16926, 16936, 16938
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 16942, 16943
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. , σελ. 16944
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Σ. , σελ. 16881
ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ Α. , σελ. 16962
ΒΑΡΔΑΚΗΣ Σ. , σελ. 16981
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ Β. , σελ. 16975
ΒΡΥΖΙΔΟΥ Π. , σελ. 16932
ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ Β. , σελ. 16981
ΓΚΑΡΑ Α. , σελ. 16928
ΓΚΙΚΑΣ Σ. , σελ. 16920
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 16968
ΓΚΙΟΛΑΣ Ι. , σελ. 16973, 16974
ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Κ. , σελ. 16909, 16910, 16912
ΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 16879, 16944
ΔΗΜΑΣ Χ. , σελ. 16912
ΔΟΥΝΙΑ Π. , σελ. 16908
ΖΕΪΜΠΕΚ Χ. , σελ. 16966
ΖΕΜΠΙΛΗΣ Α. , σελ. 16977
ΖΟΥΡΑΡΗΣ Κ. , σελ. 16970
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 16901
ΘΡΑΨΑΝΙΩΤΗΣ Ε. , σελ. 16964
ΚΑΒΒΑΔΑΣ Α. , σελ. 16967, 16968
ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ Δ. , σελ. 16942
ΚΑΠΠΑΤΟΣ Π. , σελ. 16907
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 16915
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. , σελ. 16893, 16896
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. , σελ. 16913, 16914
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 16963
ΚΕΛΛΑΣ Χ. , σελ. 16933
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. , σελ. 16896, 16899, 16922,
16925, 16926, 16927,
16947
ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ. , σελ. 16877, 16899
ΚΟΚΚΑΛΗΣ Β. , σελ. 16961
ΚΟΥΒΕΛΑΣ Δ. , σελ. 16919
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. , σελ. 16896, 16899
ΚΩΤΣΟΣ Γ. , σελ. 16886
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 16976
ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Θ. , σελ. 16969, 16970
ΛΙΑΚΟΥΛΗ Ε. , σελ. 16961
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Ι. , σελ. 16931
ΜΑΛΑΜΑ Κ. , σελ. 16973
ΜΑΝΤΑΣ Π. , σελ. 16979
ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ Κ. , σελ. 16921
ΜΑΡΚΟΥ Κ. , σελ. 16912, 16913
ΜΕΛΑΣ Ι. , σελ. 16914
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 16888, 16892
ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 16940
ΜΠΑΡΑΛΙΑΚΟΣ Ξ. , σελ. 16867
ΜΠΙΑΓΚΗΣ Δ. , σελ. 16887
ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Θ. , σελ. 16980
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 16941
ΠΑΠΑΝΗΛΙΟΥ Γ. , σελ. 16930
ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ Α. , σελ. 16974
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 16925, 16927, 16928
ΠΕΤΣΑΣ Σ. , σελ. 16931, 16932
ΠΟΥΛΟΥ Π. , σελ. 16978

ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 16883
ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 16935, 16936
ΣΚΟΝΔΡΑ Α. , σελ. 16906
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. , σελ. 16892, 16900, 16925,
16926, 16927, 16932
ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ Π. , σελ. 16893, 16939
ΣΚΟΥΦΑ Ε. , σελ. 16947
ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ. , σελ. 16943, 16944
ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε. , σελ. 16945
ΣΥΡΙΓΟΣ Ε. , σελ. 16904, 16911
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ. , σελ. 16929
ΤΣΙΛΙΓΓΙΡΗΣ Σ. , σελ. 16938
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β. , σελ. 16965, 16966
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 16917, 16918
ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 16869, 16871, 16892,
16919, 16926
ΦΩΤΙΟΥ Θ. , σελ. 16971
ΧΑΡΙΤΟΥ Δ. , σελ. 16920
ΧΕΙΜΑΡΑΣ Θ. , σελ. 16972
ΧΗΤΑΣ Κ. , σελ. 16902, 16903, 16905
ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ Ρ. , σελ. 16887

Ε. Επί της ένστασης αντισυνταγματικότητας

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Κ. , σελ. 16873
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 16875
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 16874
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. , σελ. 16875, 16876
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 16873
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 16872
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. , σελ. 16874
ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 16872
ΧΗΤΑΣ Κ. , σελ. 16872, 16873

ΣΤ. ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ Ν. , σελ. 16893
ΣΑΛΜΑΣ Μ. , σελ. 16928

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞΓ'

Τετάρτη 13 Ιουλίου 2022

Αθήνα, σήμερα στις 13 Ιουλίου 2022, ημέρα Τετάρτη και ώρα 9.18' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 12-7-2022 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προέδρου τα Πρακτικά των ΡΞ', ΡΞΑ', ΡΞΒ' συνεδριάσεων του, της Τρίτης 12 Ιουλίου 2022, καθ' ό μέρος αφορά: 1. Την Ειδική Ημερήσια Διάταξη για την «Κλήρωση ενώπιον της Ολομέλειας της Βουλής, από τον Πρόεδρό της, μεταξύ των μελών του Αρείου Πάγου, του Συμβουλίου της Επικρατείας και της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου για την ανάδειξη δεκατριών τακτικών και έξι αναπληρωματικών μελών του αρμοδίου Ειδικού Δικαστηρίου, καθώς και του ασκούντος καθήκοντα εισαγγελέα και του αναπληρωτή του, σύμφωνα με τα άρθρα 86 παρ. 4 του Συντάγματος, 158 παρ. 1 και 2 του Κανονισμού της Βουλής και 12 του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών» όπως ισχύουν, μετά από την έκδοση του με αριθμό 25/2022 Βουλευμάτος του Δικαστικού Συμβουλίου του άρθρου 86 παράγραφος 4 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο παραπέμπεται σε δίκη ο πρώην Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Δημήτριος Παπαγγελόπουλος ενώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου για αξιόποινες πράξεις κατά την άσκηση των καθηκόντων του.» 2. Την Ειδική Ημερήσια Διάταξη για την «Κλήρωση ενώπιον της Ολομέλειας της Βουλής, από τον Πρόεδρό της, μεταξύ των μελών του Αρείου Πάγου, του Συμβουλίου της Επικρατείας και της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου για την ανάδειξη δεκατριών τακτικών και έξι αναπληρωματικών μελών του αρμοδίου Ειδικού Δικαστηρίου, καθώς και του ασκούντος καθήκοντα εισαγγελέα και του αναπληρωτή του, σύμφωνα με τα άρθρα 86 παρ. 4 του Συντάγματος, 158 παρ. 1 και 2 του Κανονισμού της Βουλής και 12 του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών» όπως ισχύουν, μετά από την έκδοση του με αριθμό 4/2022 Βουλευμάτος του Δικαστικού Συμβουλίου του άρθρου 86 παράγραφος 4 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο παραπέμπεται σε δίκη ο πρώην Υπουργός Επικρατείας από 23-09-2015 έως 05-11-2016 και εν συνεχεία Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης έως τις 09-07-2019, κ. Νικόλαος Παππάς ενώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου για αξιόποινη πράξη κατά την άσκηση των καθηκόντων του.» 3. Την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262 του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 2019 για τη θέσπιση του γενικού καθεστώτος των ειδικών φόρων κατανάλωσης (αναδιατύπωση) (L 58), άσκηση της τελωνειακής αντιπροσωπείας και ρύθμιση επαγγέλματος τε-

λωνειακού αντιπροσώπου, λοιπές τελωνειακές και φορολογικές ρυθμίσεις και άλλες επείγουσες διατάξεις»)

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διάρκης Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων: «Κύρωση της Προγραμματικής Σύμβασης της παρ. 4 του άρθρου 155 του ν. 4759/2020 μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των ανωνύμων εταιρειών με διακριτικό τίτλο «ΜΕΤΑΒΑΣΗ Α.Ε.» και «ΔΕΗ Α.Ε.».

Επίσης, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, οι Υπουργοί Μεταναστευτικής και Ασύλου, Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εξωτερικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Υγείας, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Προστασίας του Πολίτη, Δικαιοσύνης, Εσωτερικών, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, οι Υπουργοί Επικρατείας, καθώς και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομικών, Εξωτερικών και Εσωτερικών κατέθεσαν την 12-7-2022 σχέδιο νόμου: «Εθνικό Σύστημα Επιτροπείας και Πλάσιο Φιλοξενίας Ασυνόδευτων Ανηλίκων».

Πιστεύοντας ότι εκπροσωπώ όλες τις πτέρυγες της Βουλής, η Βουλή καταδικάζει, όπως και για οποιοδήποτε άλλο μέσο ενημέρωσης, την τρομοκρατική ενέργεια που έγινε χθες το βράδυ στο γκρουπ του «REAL FM», χωρίς κανέναν αστερίσκο. Απόλυτη καταδίκη.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Νέοι Ορίζοντες στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα: Ενίσχυση της ποιότητας, της λειτουργικότητας και της σύνδεσης των ΑΕΙ με την κοινωνία και λοιπές διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 6 Ιουλίου 2022 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο έως τρεις συνεδριάσεις εν συνόλω επί της αρχής, επί των άρθρων και των τροπολογιών. Η εγγραφή των ομιλητών θα γίνει ηλεκτρονικά και μέχρι το τέλος της ομιλίας του δεύτερου εισηγητή.

Επί της βασικής αυτής εισήγησης υπάρχει διαφωνία:

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να κάνω μια διαδικαστική πρόταση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Καλημέρα σε όλους τους συνάδελφους.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να παρακαλέσω, επειδή πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που πραγματικά είναι ποταμός -κοντεύουμε

τα 464 άρθρα- να δοθεί η δυνατότητα, αν γίνεται, στους εισηγητές εκτός από την πρώτη πολιτική τοποθέτηση που θα κάνουν να μιλήσουν για λίγο για κάποια άρθρα χωρίς η διαδικασία αυτή να δημιουργήσει πρόβλημα στη ροή της συζήτησης, όπως την έχετε περιγράψει. Να έχουμε, δηλαδή, τη δυνατότητα για μια δεύτερη τοποθέτηση που δεν θα είναι η δευτερολογία μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κατ' αρχάς, αυτό που ζητάτε, κυρία Κεφαλίδου, δεν προβλέπεται από τον Κανονισμό. Το ξέρετε. Είστε από τις καλές και παλιές συναδέλφους. Έχετε δευτερολογία επτάμισι λεπτά. Και σίγουρα επειδή ως παλιός κοινοβουλευτικός έχω δει το μέγεθος του νομοσχεδίου, σε εσάς τους εισηγητές και στους ειδικούς ακροατές στην πρωτολογία

σας υπάρχει η αντίστοιχη σχετική ανοχή χωρίς να χρεώνεται στη δευτερολογία σας. Οπότε θα έχετε ολόκληρη τη δευτερολογία σας για αύριο ή όποτε θέλετε να τη χρησιμοποιήσετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να καταθέσω ένσταση αντισυνταγματικότητας, κατά το άρθρο 100 του Κανονισμού της Βουλής, για το νομοσχέδιο που θα συζητήσουμε.

(Στο σημείο αυτό κατατίθεται στα Πρακτικά η προαναφερθείσα ένσταση αντισυνταγματικότητας του ΣΥΡΙΖΑ, της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΝΣΤΑΣΗ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

(κατά το άρθρο 100 του Κανονισμού της Βουλής)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, με τίτλο: **Νέοι Ορίζοντες στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα: Ενίσχυση της ποιότητας, της λειτουργικότητας και της σύνδεσης των ΑΕΙ με την κοινωνία και λοιπές διατάξεις.**

Α) Η παραβίαση της συνταγματικής επιταγής για πλήρη αυτοδιοίκηση των Α.Ε.Ι.

Με τα άρθρα 7 έως 11 του εν θέματι νοχ ιδρύεται ως όργανο διοίκησης των ΑΕΙ το Συμβούλιο Διοίκησης, ρυθμίζονται τα ζητήματα σύνθεσης και συγκρότησής του, ενώ ορίζονται νέα προσόντα εκλογιμότητας και νέα διαδικασία ανάδειξης του Πρύτανη. Συγκεκριμένα, το Συμβούλιο Διοίκησης αποτελείται από έξι (6) εσωτερικά μέλη που εκλέγονται από το σύνολο των μελών του Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) του Α.Ε.Ι., με το σύστημα της ταξινομικής ψήφου και πέντε (5) εξωτερικά μέλη, που επιλέγονται από τα εσωτερικά μέλη. Ο πρύτανης επιλέγεται μεταξύ των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου Διοίκησης, **εντέλει με την απλή πλειοψηφία των μελών του οργάνου (6 από τα 11 μέλη).** Σύμφωνα με το άρθρο 12 οι Αντιπρυτάνεις διορίζονται από το ΣΔ με **μόνη την πρόταση του Πρύτανη χωρίς να προβλέπεται οποιαδήποτε προϋπόθεση επιλεξιμότητας**, ενώ με βάση το άρθρο 24 οι Κοσμήτορες διορίζονται από το Συμβούλιο Διοίκησης μετά από πρόταση μιας ad hoc Επιτροπής, αποτελούμενης από έναν (1) εκπρόσωπο κάθε Τμήματος της Σχολής, που υπηρετεί στην βαθμίδα του Καθηγητή και υποδεικνύεται με απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος. Ακόμη, η Σύγκλητος αποτελείται από: α) τον Πρύτανη, β) τους Κοσμήτορες των Σχολών, γ) τους Προέδρους των Τμημάτων, δ) έναν (1) εκπρόσωπο από κάθε κατηγορία μελών του λοιπού Εκπαιδευτικού και Εργαστηριακού ή Τεχνικού Προσωπικού του πανεπιστημίου (εφόσον υπηρετούν σε αυτό αντίστοιχες κατηγορίες προσωπικού), που αναδεικνύονται σύμφωνα με το άρθρο 41 του νομοσχεδίου και ε) τους εκπροσώπους των φοιτητών σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) του συνόλου των μελών της Συγκλήτου των περ. α) έως γ).

Τέλος, με το άρθρο 17 του νομοσχεδίου συνιστάται θέση Εκτελεστικού Διευθυντή επί θητεία, που επιλέγεται από το ΣΔ έστω και με απλή πλειοψηφία, υπάγεται απευθείας στο Συμβούλιο και **προϊσταται των οργανικών μονάδων του Α.Ε.Ι. και του προσωπικού τους**, πλην της Μονάδας Εσωτερικού Ελέγχου. Η θητεία του Εκτελεστικού Δ/τη λήγει αυτοδικαίως μαζί με την θητεία του ΣΔ, με αποτέλεσμα να γεννάται το ερώτημα αν είναι υπάλληλος του Ιδρύματος ή του Συμβουλίου.

Οι παραπάνω ρυθμίσεις αποκόπτουν δραστικά την ακαδημαϊκή κοινότητα από την διαδικασία ανάδειξης των οργάνων διοίκησης των Α.Ε.Ι., πλην των προέδρων των Τμημάτων και των Διευθυντών των Τομέων, και διαμορφώνουν την σύνθεσή τους με κριτήρια που δεν συνδέονται άμεσα με το εκπαιδευτικό και ερευνητικό έργο που παρέχεται στα πανεπιστήμια, ιδίως σε ό,τι αφορά το Συμβούλιο Διοίκησης, τον Πρύτανη και τον Εκτελεστικό Διευθυντή. Παράλληλα, η σύνθεση της Συγκλήτου αλλοιώνεται με την συμμετοχή σημαντικού αριθμού μελών που δεν εκλέγονται, αλλά

διορίζονται. Η συνταγματική επιταγή για πλήρη αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων τίθεται εκποδών και η ακαδημαϊκή ελευθερία περιορίζεται.

Συγκεκριμένα, έχει ήδη νομολογηθεί, ότι η συμμετοχή εξωτερικών μελών σε ακαδημαϊκά όργανα γίνεται ανεκτή ενόψει της πλήρους αυτοδιοίκησής των Α.Ε.Ι. υπό όρους και ιδίως εφόσον «τα εξωτερικά μέλη αποτελούν, εν πάση περιπτώσει, την μειοψηφία του Συμβουλίου... (και) το Συμβούλιο δεν ασκεί την τρέχουσα διοίκηση του Ιδρύματος αλλ' αποτελεί, μέσα στο πλαίσιο και υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος, όργανο χαράξεως στρατηγικής, ελέγχου και λογοδοσίας της τρέχουσας διοικήσεως των ΑΕΙ, η οποία ανήκει στον Πρύτανη και την Σύγκλητο.» (ΣτΕ 519/2015 Ολ.). Ωστόσο, στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο, τα εξωτερικά μέλη του Συμβουλίου διαθέτουν κατ' άρθρο 11 την εξουσία με μόνη την σύμπραξη ενός (1) υποψήφιου για το αξίωμα του Πρύτανη εσωτερικού μέλους να εκλέξουν τον επικεφαλής του Ιδρύματος, ενώ το όργανο ασκεί σοβαρότατες διοικητικές αρμοδιότητες, όπως ο διορισμός των Αντιπρυτάνεων, των Κοσμητόρων και του Εκτελεστικού Δ/τη. Περαιτέρω, η «εκλογή» του Πρύτανη αποστερεί την δυνατότητα των μελών ΔΕΠ του Ιδρύματος να διαχειρίζονται τις υποθέσεις τους με δικό τους όργανο. Αναδεικνυόμενος από ένα στενότατο εκλεκτορικό σώμα, ο Πρύτανης δεν επιλέγεται από τους συναδέλφους, δεν συνδέεται με τις στοχεύσεις της κοινότητας και δεν λογοδοτεί σε αυτή. Τα ίδια χαρακτηριστικά φέρει και η ανάδειξη των Κοσμητόρων. Τα παραπάνω, τέλος, έχουν ως αποτέλεσμα, η σύνθεση της Συγκλήτου να μην αντανάκλα τις επιλογές των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας και παρά τις περιορισμένες πια αρμοδιότητές της, να διαθέτει και ανεπαρκή αυτοδιοικητική νομιμοποίηση.

Β) Η παραβίαση της υποχρέωσης του κράτους να ενισχύει οικονομικά τα Α.Ε.Ι.

Σειρά ρυθμίσεων του υπό ψήφιση νσχ (αναπτυξιακά σχέδια των Σχολών (άρ. 27) και τις αρμοδιότητες των Κοσμητειών (άρ. 23) και των Συνελεύσεων των Τμημάτων (άρ. 30), ιδρύουν την υποχρέωση των Α.Ε.Ι. να διασφαλίζουν ίδιους πόρους και να αναζητούν προσέλευση χρηματοδότησης, προκειμένου να καλύπτουν βασικές ανάγκες ως προς το διδακτικό-ερευνητικό τους έργο. Τα Α.Ε.Ι. υποχρεώνονται να αναζητήσουν πάσης φύσεως χρηματοδοτήσεις, δωρεές, οικονομικές ενισχύσεις και χορηγίες για την υποστήριξη των εκπαιδευτικών, ερευνητικών και εν γένει δραστηριοτήτων των Σχολών και των Τμημάτων τους, καθώς και για την αναβάθμιση των υποδομών τους.

Τούτες οι ρυθμίσεις έρχονται σε ευθεία αντίθεση προς την υποχρέωση του κράτους (άρθρο 16 παρ. 5 Συντ.) να παρέχει οικονομική ενίσχυση για την ανάπτυξη και προαγωγή της επιστήμης, της έρευνας και της διδασκαλίας, να μεριμνά δηλαδή για την κάλυψη εκείνων των αναγκών που τίθενται ως προϋποθέσεις για την ανεμπόδιστη παροχή της ανώτατης εκπαίδευσης από τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Μάλιστα, όπως έχει νομολογηθεί, προς την παραπάνω υποχρέωση του κράτους συστοιχείται δικαίωμα των μελών ΔΕΠ να αξιώνουν από το κράτος την οικονομική εξασφάλιση των αναγκών που αποτελούν όρους για την ακώλυτη πραγμάτωση της ακαδημαϊκής τους ελευθερίας.

Συνακόλουθα, οι προαναφερόμενες διατάξεις θα πρέπει να αποσυρθούν ως αντισυνταγματικές.

Αθήνα, 13 Ιουλίου 2022

Ο ενιστάμενος βουλευτής

Φίλης Νίκος

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Φέρτε την ένστασή σας για να μοιραστεί και να τη διαβάσουν και οι εκπρόσωποι των άλλων κομμάτων.

Θα ξεκινήσουμε με τους δύο γενικούς εισηγητές και όταν ολοκληρωθεί η ομιλία του δεύτερου γενικού εισηγητή, δηλαδή του εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, του κ. Φίλη, θα διακόψω για να συζητήσουμε την ένσταση της αντισυνταγματικότητας.

Παρακαλώ να ανοίξει το σύστημα της ηλεκτρονικής εγγραφής.

Τον λόγο έχει ο γενικός εισηγητής από τη Νέα Δημοκρατία, ο συνάδελφος κ. Ξενοφώντας Μπαρλιακόης.

ΞΕΝΟΦΩΝ (ΦΩΝΤΑΣ) ΜΠΑΡΛΙΑΚΟΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υφυπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε εδώ σήμερα για να παρουσιάσουμε το νέο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας με τίτλο: «Νέοι Ορίζοντες στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα» το οποίο εντάσσεται στο ολοκληρωμένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Επιχειρεί βαθιές τομές για τα ελληνικά πανεπιστήμια. Φιλοδοξεί να θεραπεύσει παθολογικές δεκαετιών και υλοποιεί τις προεκλογικές δεσμεύσεις του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη έτσι όπως τις επεξεργάστηκαν και τις διαμόρφωσαν η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, κ. Νίκη Κεραμέως και ο Υφυπουργός αρμόδιος για την ανώτατη εκπαίδευση κ. Άγγελος Συρίγος.

Το νομοσχέδιο, εκτός από γενναία μεταρρυθμιστικό, είναι κομβικό για δύο λόγους. Αφορά τα πανεπιστήμια που αποτελούν τους βασικούς φορείς γνώσης έρευνας και κοινωνικής κινητικότητας και τους νέους. Αν ήθελε κανείς να συνοψίσει το μέλλον της Ελλάδας, νομίζω ότι οι δύο αυτές έννοιες θα αρκούσαν: πανεπιστήμια και νέοι.

Θα μου επιτρέψετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προτού εισέλθουμε στις κύριες ρυθμίσεις που προτείνει το νομοσχέδιο να σταθώ σε ένα σημείο το οποίο είναι αποκαλυπτικό και αποδεικνύει το θετικό αποτύπωμα που αφήνει στην κοινωνία το υπό συζήτηση νομοσχέδιο.

Όπως όλοι γνωρίζουμε το νομοσχέδιο προκάλεσε πολλά δημοσιεύματα, πυροδότησε σκληρά debates και δεν έλειψαν τα fake news, οι χυδαιότητες των τελευταίων ημερών από στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και, φυσικά, η παραπληροφόρηση. Είναι άλλωστε προσφιλής μέθοδος κομμάτων της Αντιπολίτευσης ελλείψει στέρεης και σοβαρής επιχειρηματολογίας.

Παρά ταύτα, παρά το κλίμα σκληρής αντιπαράθεσης που συγκεκριμένοι κύκλοι προσπάθησαν να καλλιεργήσουν από μικροπολιτικές σκοπιμότητες, τα ευρήματα της πρόσφατης δημοσκοπικής έρευνας της εταιρείας «MARC» για λογαριασμό της εφημερίδας «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» που αφορούσε στις αλλαγές στην παιδεία που προωθεί το σημερινό νομοθέτημα, είναι ιδιαίτερα εντυπωσιακά.

Η συντριπτική πλειοψηφία των συμπολιτών μας που ψηφίζουν ΚΙΝΑΛ - ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ συνυπογράφουν τη νέα σελίδα στα ΑΕΙ. Αναφέρει χαρακτηριστικά ότι με την ενίσχυση της πρακτικής άσκησης φοιτητών ώστε να αποκτήσουν εργασιακή εμπειρία συμφωνεί το 80,4% των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ και το 80,8% των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ. Με το νέο σύστημα επιλογής καθηγητών συμφωνεί το 74,9% των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ και το 79,1% του ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ. Για τις start-up επιχειρήσεις φοιτητών στα ελληνικά πανεπιστήμια και την υποστήριξη της επιχειρηματικότητας των νέων, θετικό είναι το 75% των ψηφοφόρων του ΚΙΝΑΛ και το 70,4% των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ. Για τη δυνατότητα απόκτησης πτυχίου σε δύο σχετικές επιστήμες -για παράδειγμα μαθηματικά και οικονομικά- καθώς και για το ελληνικό «ERASMUS», για την κινητικότητα των φοιτητών μεταξύ ελληνικών πανεπιστημίων σε προγράμματα που τους ενδιαφέρουν, συμφωνεί το 75% σχεδόν των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ και το 66,7% του ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ, ενώ τη θέσπιση ενιαίου ψηφοδελτίου στις φοιτητικές εκλογές επικροτεί το 50,4% των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ και το 78,2% των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ.

Και τα αναφέρω όλα αυτά στην αρχή της εισήγησής μου για να αποδείξω ότι το μεγάλο μέρος της κοινωνίας, υπερκομματικά και πάνω και πέρα από ιδεολογίες και μικροσυμφέροντα, είναι υπέρ των αλλαγών που εισήγαγαστε.

Ας δούμε, όμως, τα πράγματα από την αρχή. Γιατί η σημερινή

Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, με πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη φέρνει προς ψήφιση το νέο νομοσχέδιο για την παιδεία; Γιατί είναι αναγκαίος ένας νέος νόμος-πλαίσιο; Το εν λόγω νομοθέτημα έχει ως στόχο τη δυναμική προσαρμογή του ελληνικού πανεπιστημίου στις σύγχρονες ανάγκες της κοινωνίας, την παροχή νέων δυνατοτήτων στα πανεπιστήμια, στους φοιτητές, στους πανεπιστημιακούς, στους πολίτες μας. Αποσκοπεί στην προσαρμογή στις ευρωπαϊκές και διεθνείς εξελίξεις, την επίλυση χρόνιων ζητημάτων που ήταν αρρυθμιστα ή μερικώς ρυθμισμένα, αλλά και την κωδικοποίηση της υφιστάμενης κατακερματισμένης νομοθεσίας για την παροχή ενός ολοκληρωμένου πλαισίου.

Θέλουμε και διεκδικούμε πανεπιστήμια αυτόνομα, ευέλικτα, εξωστρεφή, αποτελεσματικά, ανταγωνιστικά και αξιοκρατικά. Ενισχύουμε την αποκέντρωση των αρμοδιοτήτων από το Υπουργείο προς τα ίδια τα πανεπιστήμια, την διεπιστημονικότητα, την κινητικότητα φοιτητών και ερευνητών, την ανάπτυξη συνεργασιών, την παραγωγή γνώσης, έρευνας και καινοτομίας προς όφελος, πάντα, της κοινωνίας.

Τα οφέλη που κομίζει το νέο νομοσχέδιο λειτουργούν ως πολλαπλασιαστές προόδου και ανάπτυξης. Ο νέος νόμος-πλαίσιο αναβαθμίζει την ποιότητα των πανεπιστημίων, καθιστά πιο σύγχρονα και ελκυστικά τα προγράμματα σπουδών, διασφαλίζει έναν αξιοκρατικό, διαφανή και αντικειμενικό μηχανισμό εκλογής και εξέλιξης των καθηγητών. Ενισχύεται η επιστημονική έρευνα και διευκολύνεται η ερευνητική δραστηριότητα. Διασφαλίζεται η καλύτερη λειτουργία των πανεπιστημίων και επιλύονται οι παθολογίες του υφιστάμενου μοντέλου διοίκησης. Αλλάζει ο στρατηγικός σχεδιασμός των πανεπιστημίων.

Τα πανεπιστήμια έρχονται πιο κοντά στην κοινωνία και τις ανάγκες της και ενισχύεται η διεθνοποίησή τους. Τέλος, θεσπίζεται η αυτοδίκαιη ακαδημαϊκή αναγνώριση των κοινών προγραμμάτων σπουδών από τον ΔΟΑΤΑΠ, χωρίς χρονοβόρες διαδικασίες και τη βάση της γραφειοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ορισμένοι προσήψαν στο Υπουργείο Παιδείας ότι με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρεί να υπερρυθμίσει την πανεπιστημιακή ζωή, θυσιάζοντας τη λειτουργικότητα και την αποτελεσματικότητα στο βωμό της γραφειοκρατίας και του συγκεντρωτισμού. Είναι όμως έτσι; Ή μήπως συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο;

Το νέο νομοσχέδιο ευνοεί την αυτονομία και την αποκέντρωση και ενισχύει το αυτοδιοίκτο των πανεπιστημίων. Μεταφέρει εξουσίες από κεντρικές υπηρεσίες -και δη από το Υπουργείο Παιδείας- προς τα πανεπιστήμια, προκειμένου να λαμβάνουν τα ίδια αποφάσεις σύμφωνα με τις ανάγκες τους, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους και τη φυσιογνωμία τους. Ενδεικτικά, μπορώ να αναφέρω ότι με το υφιστάμενο καθεστώς προβλέπεται η ίδρυση Πανεπιστημιακού Ερευνητικού Κέντρου με νόμο και μόνο για συγκεκριμένα ΑΕΙ. Με το νέο νομοσχέδιο δίδεται η δυνατότητα ίδρυσης Πανεπιστημιακού Κέντρου Έρευνας και Καινοτομίας με απόφαση συγκλήτου του ΑΕΙ. Με τα όσα ισχύουν σήμερα, προβλέπεται η λειτουργία μόνο ενός προγράμματος σπουδών στο πλαίσιο του τμήματος -υπάρχει, δηλαδή, πλήρης ταύτιση του τμήματος με ένα μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών- ενώ αντίθετως το νέο νομοσχέδιο δίνει τη δυνατότητα ίδρυσης περισσότερων προγραμμάτων σπουδών πρώτου κύκλου του ίδιου τμήματος, εφόσον υπάρχουν οι διαθέσιμοι πόροι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο είναι καταλύτης και για την εξωστρέφεια του ελληνικού πανεπιστημίου γιατί δίνει τη δυνατότητα να θεσπίζονται προγράμματα σπουδών που επιτρέπουν συνεργασίες με πανεπιστήμια και φοιτητές του εξωτερικού, να ιδρύονται παραρτήματα ΑΕΙ στο εξωτερικό. Προβλέπεται η συμμετοχή ανθρώπων από το εξωτερικό σε όργανα διοίκησης του πανεπιστημίου. Ενισχύονται τα πανεπιστημιακά εργαστήρια και η έρευνα. Θεσπίζεται η εξ αποστάσεως εκπαίδευση. Η πρακτική άσκηση δύναται να διεξάγεται και σε φορείς της αλlochώρας. Προβλέπεται παράλληλη απασχόληση μελών διδακτικού ερευνητικού προσωπικού σε ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Θεσπίζεται ο θεσμός του Έλληνα συνεργαζόμενου καθηγητή από πανεπιστήμιο του εξωτερικού, ενώ γίνεται πιο γρήγορη και αποτελεσματική η αναγνώριση πτυχίων του εξωτερικού

από τον ΔΟΑΤΑΠ με την ίδρυση του Εθνικού Μητρώου Αναγνωρισμένων Ιδρυμάτων της αλλοδαπής και του Εθνικού Μητρώου Τύπων Τίτλων Σπουδών Αναγνωρισμένων Ιδρυμάτων της αλλοδαπής.

Με το νέο νόμο-πλαίσιο των 464 άρθρων εισάγεται ένα νέο μοντέλο διοίκησης των ελληνικών πανεπιστημίων, με στόχο την ενίσχυση της συλλογικότητας, της λογοδοσίας, της εξωστρέφειας και της αποτελεσματικότητας στον τρόπο λήψης αποφάσεων των ΑΕΙ. Θεσμοθετείται το συμβούλιο διοίκησης του πανεπιστημίου, το οποίο αποτελείται από έξι εσωτερικά μέλη που εκλέγονται από το σύνολο των μελών ΔΕΠ του ΑΕΙ και πέντε εξωτερικά μέλη, που επιλέγονται με αυξημένη πλειοψηφία από τα αναδειχθέντα εσωτερικά μέλη. Το συμβούλιο διοίκησης ασκεί κυρίως διοικητικές, οικονομικές, διαχειριστικές και στρατηγικές αρμοδιότητες. Ο πρύτανης εκλέγεται με αυξημένη πλειοψηφία από τα μέλη του συμβουλίου διοίκησης, του οποίου είναι και πρόεδρος. Επιλέξιμοι για τη θέση του πρύτανη είναι τα έξι εσωτερικά μέλη του συμβουλίου. Δίνεται η δυνατότητα επιλογής εκτελεστικού διευθυντή, ο οποίος επιλέγεται από το συμβούλιο διοίκησης, κατόπιν δημόσιας πρόσκλησης για στελέχη αυξημένων προσόντων εντός ή εκτός του ΑΕΙ, με θητεία παράλληλη με αυτή του συμβούλου.

Το νέο μοντέλο διοίκησης επιλύει χρόνιες παθογένειες του υφιστάμενου μοντέλου, όπως το ισχύον συγκεντρωτικό σύστημα με ισχυρό μονοπρόσωπο όργανο τον πρύτανη. Θεσπίζονται φίλτρα συλλογικότητας, λογοδοσίας και διαφάνειας, αξιοκρατίας, εξωστρέφειας, αυτονομίας και αποκέντρωσης. Οι παραπάνω προτάσεις ευθυγραμμίζουν το πανεπιστημιακό μοντέλο διοίκησης με διεθνείς καλές πρακτικές, καθώς πολλά πανεπιστήμια του εξωτερικού διαθέτουν συλλογικό ανώτατο όργανο διοίκησης αντίστοιχο του συμβουλίου διοίκησης του οποίου είναι μέλος και ο πρύτανης.

Σε αυτό το σημείο, καλό είναι να ξεκαθαρίσουμε ένα ακόμα μέρος του νομοσχεδίου το οποίο απασχόλησε έντονα την κοινή γνώμη και έγινε πολλή κουβέντα γι' αυτό, ειδικά, στη φοιτητική κοινότητα. Ξεκάθαρα, λοιπόν, τονίζουμε ότι αλλάζει μεν ο τρόπος της συμμετοχής και εκπροσώπησης των φοιτητών στα πανεπιστημιακά όργανα, η φωνή των φοιτητών δυναμώνει και γίνεται πιο ισχυρή και αποτελεσματική και ότι οι φοιτητικές παρατάξεις δεν καταργούνται.

Οι παρατάξεις παραμένουν, οι ιδεολογίες που εκφράζουν το ίδιο, όμως, θα δίνεται η δυνατότητα με τον νέο τρόπο εκλογικής διαδικασίας στους φοιτητές να επιλέγουν τους καλύτερους εκπροσώπους τους από ένα ενιαίο ψηφοδέλτιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι γονείς και οι φοιτητές ενδιαφέρονται για το σημαντικό, για το καίριο, για το ουσιαστικό. Και αυτό δεν είναι άλλο από το να μπορούν κατά τη διάρκεια των σπουδών τους τα παιδιά μας να πάρουν αυτά τα εφόδια, ώστε να είναι ανταγωνιστικό αύριο στην αγορά εργασίας και τα πτυχία τους να έχουν αντίκρισμα στην εσωτερική και στη διεθνή οικονομία. Και όλα αυτά τα διασφαλίζει το παρόν νομοσχέδιο.

Επισημαίνω επιγραμματικά κάποιες από τις πολιτικές του που αναβαθμίζουν την καθημερινότητα των φοιτητών:

Ελληνικό «ERASMUS»: Λίγες μέρες πριν γιορτάστηκε η 50η επέτειος του Έλληνα Πρωθυπουργού, τα τριάντα πέντε χρόνια «ERASMUS» στο Ζάππειο. Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου θεσπίζεται εσωτερικό «ERASMUS» για να πάρουν νέες εμπειρίες οι νέοι μας, να γνωρίσουν τα ελληνικά πανεπιστήμια και την Ελλάδα μας καλύτερα. Θεσπίζεται ελευθερία επιλογής μαθημάτων στα προπτυχιακά προγράμματα σπουδών από προγράμματα σπουδών άλλων τμημάτων της ίδιας σχολής ή άλλης σχολής εντός του ιδρύματος. Για παράδειγμα ένας φοιτητής του Τμήματος Κοινωνικών Επιστημών στο Πάντειο Πανεπιστήμιο θα μπορεί να παρακολουθεί μαθήματα από άλλα τμήματα της ίδιας σχολής ή άλλων σχολών.

Επαγγελματικά μεταπτυχιακά: Θα δίνεται η δυνατότητα ίδρυσης επαγγελματικών μεταπτυχιακών για το προσωπικό ιδιωτικών φορέων κατόπιν σύνταξης συμφώνου συνεργασίας με τους εν λόγω ιδιωτικούς φορείς σύμφωνα με τις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας για πιο εξειδικευμένα αντικείμενα.

Εξ αποστάσεως εκπαίδευση, κυρίως στα μεταπτυχιακά και στα

κοινά προγράμματα σπουδών ή στα προπτυχιακά σε έκτακτες καταστάσεις: Η εμπειρία της πρόσφατης υγειονομικής κρίσης και των περιοριστικών μέτρων που έπρεπε να ληφθούν κατέστησαν σαφές, με τον πλέον επιτακτικό τρόπο, την αξία της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης.

Βιομηχανικά διδακτορικά: Ένας υποψήφιος διδάκτορας θα μπορεί να συνεργαστεί με μια επιχείρηση για την εκπόνηση έρευνας που θα αξιοποιηθεί στην παραγωγή ενισχύοντας τον ρόλο των πανεπιστημίων στην ανάπτυξη της τοπικής και εθνικής οικονομίας.

Δυνατότητα δημιουργίας θερμοκοιτίδων νεοφυών επιχειρήσεων στα ΑΕΙ για φοιτητές, διδάκτορες, μετα-διδάκτορες του πανεπιστημίου: Τα ΑΕΙ θα μπορούν να στεγάσουν την ομάδα ώστε να αποκτήσει έναν χώρο εργασίας αλλά και έναν χώρο συναντήσεων με συνεργάτες, με φορείς και ενδεχόμενα και με πιθανούς χρηματοδότες. Η ομάδα θα μπορεί να αξιοποιήσει τον εργαστηριακό εξοπλισμό των ΑΕΙ, για παράδειγμα έναν 3D printer, ενώ μέλη ΔΕΠ μπορεί να ενδιαφέρονται να καθοδηγήσουν την ομάδα αυτή ως μέντορες.

Όλες οι παραπάνω προβλέψεις, και πολλές ακόμα, δεν διευκολύνουν και δεν εμπλουτίζουν μόνο την καθημερινότητα των φοιτητών, αλλά ενισχύουν παράλληλα τη διασύνδεση των πανεπιστημίων με τον επιχειρηματικό κόσμο και την αγορά εργασίας. Τα πανεπιστήμια γίνονται πλέον ανοιχτά και εξωστρεφή και αυτό έχει ως αποτέλεσμα τα οφέλη της γνώσης και της έρευνας να διαχέονται στην κοινωνία.

Το νέο νομοσχέδιο πρώτιστα έχει το βλέμμα στραμμένο προς την ελληνική κοινωνία. Ενίσχυση της οικονομικής αξιοποίησης σημαίνει και πιο εύκολη κοινωνική ένταξη και πιο ομαλή κοινωνικοποίηση. Για παράδειγμα τα μέλη ενός πανεπιστημιακού εργαστηρίου ψυχολογίας μπορούν να παρέχουν δωρεάν υπηρεσίες συμβουλευτικής ψυχολογίας σε ευάλωτες ομάδες, όπως και τα μέλη ενός πανεπιστημιακού εργαστηρίου Νομικής μπορούν να παρέχουν νομικές συμβουλές σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις για θέματα GDPR.

Θεσπίζεται επιτροπή ισότιμης πρόσβασης ατόμων με αναπηρία και ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Για πρώτη φορά προβλέπεται από το νέο νομοσχέδιο μέριμνα από την πλευρά της πανεπιστημιακής κοινότητας για χάραξη και υλοποίηση ισότιμης πρόσβασης των ΑΜΕΑ και των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και την εφαρμογή μέτρων ισότιμης πρόσβασής τους σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να επισημάνω ότι στον νόμο-πλαίσιο περιλαμβάνονται και δύο ιστορικής σημασίας ρυθμίσεις της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Η πρώτη αφορά τη σύσταση οργανικών θέσεων κληρικών, ώστε να αντιστοιχισθεί ο αριθμός των κληρικών που ήδη πληρώνονται από το ελληνικό κράτος και για τους οποίους υπάρχει ΦΕΚ διορισμού, με οργανικές θέσεις που έχουν συσταθεί με νόμο τρόπο χωρίς καμμία επιπλέον επιβάρυνση για τον κρατικό προϋπολογισμό.

Με τη δεύτερη ρύθμιση θεσπίζεται ιδιαίτερη νομική προσωπικότητα των Μητροπόλεων της Δωδεκανήσου και της Πατριαρχικής Εξαρχίας της Πάμμου. Ρυθμίζονται όλες οι διαδικασίες που τους αφορούν σε πλήρη συμφωνία με το άρθρο 3 του Συντάγματος.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το νομικό αυτό καθεστώς είναι αρρύθμιστο από το 1947.

Επιπροσθέτως, σημαντικές ρυθμίσεις του νομοσχεδίου αφορούν σ' ένα ενιαίο σύστημα εισαγωγής στα μουσικά τμήματα της χώρας, αλλά και την ποιοτική αναβάθμιση και τη χρονική επέκταση του ολοήμερου σχολείου. Πρόκειται για μια εκπαιδευτική τομή από την οποία θα επωφεληθούν χιλιάδες ελληνικές οικογένειες, ενώ ταυτόχρονα θα προσφερθούν νέες θέσεις εργασίας σε εκπαιδευτικούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νέος νόμος-πλαίσιο που έχω την τιμή να εισηγούμαι δίνει νέα πνοή στον ακαδημαϊκό χάρτη της πατρίδας μας και αναβαθμίζει τα ελληνικά πανεπιστήμια με μακροχρόνια αποτελέσματα, γεφυρώνει το χάσμα με τα διεθνή ακαδημαϊκά πρότυπα, ανοίγει διáπλata τις πύλες του μέλλοντος και καλεί τον ακαδημαϊκό κόσμο και τα παιδιά μας να τολμήσουν

να ονειρευτούν με μεγαλύτερη ασφάλεια, με περισσότερα εργαλεία, με ευελιξία και εξωστρέφεια το μέλλον τους.

Η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας με τόλη, φρόνηση και με ένα συνεκτικό όραμα αλλάζει σταθερά την ανώτατη εκπαίδευση και πλέον βρίσκει συμμάχους της την πλειονότητα της κοινωνίας. Οι κήρυκες της οπισθοδρόμησης και της ανεύθυνης επιχειρηματολογίας ανήκουν στο περιθώριο και σύντομα οι πολιτικές δυνάμεις που τις αγκαλιάζουν θα βρεθούν στην ίδια θέση. Με μάτια ανοιχτά στον κόσμο του μέλλοντος που διαρκώς αναδιατάσσεται, αλλά και με εθνικό πρόσημο, τα πανεπιστήμιά μας αλλάζουν οριστικά σελίδα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε.

Καλείται στο Βήμα ο γενικός εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, ο συνάδελφος κ. Νικόλαος Φίλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω με ένα θέμα το οποίο προέκυψε σήμερα το πρωί, κύριε Υπουργέ. Γίναμε δέκτες διαμαρτυριών από πολλούς εκπαιδευτικούς που είναι υποψήφιοι για διορισμό. Έβγαλε και η ΔΟΕ νομίζω ανακοίνωση. Οι διαμαρτυρίες έγκεινται στο γεγονός ότι στο ΟΠΣΥΔ, το πληροφοριακό σύστημα όπου εγγράφονται οι υποψήφιοι για διορισμό, δεν καταχωρίζονται όλοι οι τίτλοι σπουδών καθώς και η οικογενειακή κατάσταση. Τόση ανικανότητα; Πρόκειται για ένα νέο «επιτελικό μπάχαλο».

Είναι υποχρέωσή σας, γιατί εσείς δημιουργείτε τα προβλήματα, να δώσετε παράταση σε κάθε εκπαιδευτικό ώστε να βλέπει τα στοιχεία του και να μπορέσει να καταθέσει αίτημα διόρθωσης αν έχει προκύψει πρόβλημα. Το ξαναλέω, είναι υποχρέωσή σας. Περιμένω μια απάντηση εδώ. Και όχι με γραφειοκρατικά κολλάκια, όπως άκουσα, αλλά να βρεθεί μια καθαρή λύση, όπως η παράταση, ώστε να ελέγξουν τις αιτήσεις τους οι εκπαιδευτικοί.

Πάμε τώρα στο νομοσχέδιο. Και εδώ μπάχαλο. Θα τα δούμε. Με το συζητούμενο νομοσχέδιο για τα πανεπιστήμια, η Κυβέρνηση ολοκληρώνει την αντιμεταρρύθμιση στην εκπαίδευση. Βασική επιδίωξή της για όλες τις βαθμίδες είναι η συρρίκνωση των δημόσιων δομών και η ενίσχυση των ιδιωτικών, δηλαδή, η εμπορευματοποίηση του δικαιώματος στη μόρφωση της νέας γενιάς, με νέους φραγμούς, όπως είναι η ελάχιστη βάση εισαγωγής η οποία στα δύο χρόνια εφαρμογής της θα πετάξει εκτός πανεπιστημίων περίπου σαράντα χιλιάδες υποψήφιους, αλλά και η υποβάθμιση των δημόσιων πτυχίων μέσω της υποτίμησης των κολλεγιακών τίτλων.

Πρόκειται για επιδίωξη με την οποία επιχειρείται η ανατροπή κρίσιμων ποιοτικών χαρακτηριστικών της δημοκρατικής Μεταπολίτευσης. Φαντάζομαι να έχετε ακούσει αυτήν τη λέξη. Πρόκειται για μια καλά οργανωμένη σκευωρία σε βάρος του δημόσιου πανεπιστημίου με τεράστια προβλήματα αντισυνταγματικότητας, όπως αποφαίνεται η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής.

Διαβάσαμε σήμερα την έκθεση, η οποία κάνει κυριολεκτικά κομμάτια και θρύψαλα στα ουσιαστικά του σημεία το νομοσχέδιο που καταθέσατε -η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, εκεί έχετε καταντήσει!- στο σύστημα διοίκησης, στα εξωτερικά μέλη του συμβουλίου διοίκησης, στη μη εκλογή των μονοπρόσωπων οργάνων, στην απόσυρση του κράτους από τη χρηματοδότηση, στην υπονόμηση των φοιτητικών συλλόγων ο ρόλος των οποίων κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα και άλλες διατάξεις σύμφωνα με την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής.

Δεν είναι τυχαίο ότι το νομοσχέδιο συναντά την καθολική αντίδραση των πανεπιστημιακών φορέων, όπως προκύπτει από τις αποφάσεις των είκοσι μια συγκλήτων και της Επιτροπής των Πρυτάνεων, καθώς και όλων των ομοσπονδιών των εργαζομένων στα πανεπιστήμια.

Καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής τον κατάλογο όλων των αντιδράσεων, όπως τις κατέγραψε η ΠΟΣΔΕΠ, τον κατάλογο των χιλίων πανεπιστημιακών που είναι εναντίον του νομοσχεδίου και έχουν καλέσει την Κυβέρνηση να το αποσύρει. Και καταθέτω και ένα κείμενο οχτακοσίων πενήντα διαπρεπών πανεπιστημιακών από πενήντα πανεπιστήμια από όλο τον κόσμο, οι οποίοι ζητούν και αυτοί να αποσυρθεί το νομοσχέδιο. Εξωστρέφεια δεν θέλετε; Να τη η εξωστρέφεια..

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Γι' αυτό σήμερα και αύριο οι πανεπιστημιακοί και οι άλλοι εργαζόμενοι κατεβαίνουν σε απεργία με αίτημα να μην ψηφιστεί το νομοσχέδιο. Πρόκειται για κινητοποίηση μετά από πολλά χρόνια. Την προηγούμενη φορά οι κινητοποιήσεις είχαν οδηγήσει στην αναστολή και τελικά στην κατάργηση του περιβόητου νόμου Διαμαντοπούλου. Αυτή θα είναι η τύχη και αυτού του νομοσχεδίου. Ακούστε το καλά.

Για την ιστορία να θυμίσω τη δήλωση της τότε Υπουργού Παιδείας, της κ. Διαμαντοπούλου, ότι ο νόμος θα κάνει το πανεπιστήμιο να ανθίσει τα επόμενα είκοσι χρόνια. Και είδαμε τι τύχη είχε. Η εκπαίδευση, η νεολαία και οι εκπαιδευτικοί αρκετές φορές έχουν ανατρέψει αυταρχικές ρυθμίσεις. Είναι και αυτό μέσα στην παράδοση της δημοκρατικής Μεταπολίτευσης. Δεν θα την ανατρέψετε αυτήν την παράδοση, αυτή θα σας ανατρέψει.

Και επειδή άκουσα κάτι για δημοσκοπήσεις νωρίτερα, αυτές τις κατευθυνόμενες και ανυπόληπτες δημοσκοπήσεις, που δεν ξέρει κανένας τι απαντάει, γιατί τα θέματα είναι πολύ εξειδικευμένα, εκτός των άλλων, θα ήθελα να σας πω ότι εσείς η ίδια ομολογείτε ότι δεν υπήρξε διαβούλευση με τους φορείς, με αυτούς που ξέρουν, που ζουν τα προβλήματα. Στην σελίδα 492 της ανάλυσης συνεπειών της ρύθμισης είναι κενό το σχετικό σημείο που επιγράφεται «συνεργασία με κοινωνικούς φορείς και ανεξάρτητες αρχές». Τόσο πολύ κάνατε διαβούλευση και είχατε συνεργασία. Πηγαίνετε με τις δημοσκοπήσεις. Καλά θα πάτε και εκεί, σιγά-σιγά.

Το δημόσιο πανεπιστήμιο με το σχέδιο νόμου γίνεται ένα ακόμα δημόσιο αγαθό προς ιδιωτικοποίηση. Καταργεί τη δημοκρατική διοίκησή του που από την αρχή της ίδρυσης του πανεπιστημίου και ιδιαίτερα μετά τη Μεταπολίτευση συγκροτείται με την εκλογή του πρύτανη και όλων των μονοπρόσωπων οργάνων από όλο το δυναμικό του και από τη δημοκρατικά συγκροτούμενη σύγκλητο.

Τώρα στο όνομα μιας προσχηματικής εξωστρέφειας συγκροτείται το λεγόμενο συμβούλιο διοίκησης, όπου συμμετέχουν έξι καθηγητές και πέντε εξωπανεπιστημιακά μέλη, μπορεί και απλοί πτυχιούχοι, τίποτα άλλο. Το συμβούλιο διοίκησης έχει και ακαδημαϊκές αρμοδιότητες, όπως να καθορίζει τα γνωστικά αντικείμενα και τις εκλεκτορικές επιτροπές και να εκλέγει τους αντιπρυτάνεις και άλλα όργανα. Διορίζει, επίσης, κατά κανόνα τους κοσμήτορες των σχολών ελέγχοντας έτσι ασφυκτικά τη σύγκλητο και τοποθετεί τον διευθυντή μάντζερ, προωθώντας την υπαγωγή κάθε πανεπιστημίου στην αγορά και στα επιχειρηματικά συμφέροντα.

Ξέρετε πόσο κοστίζουν οι μάντζερ σύμφωνα με την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους; Κοστίζουν 950.000 ευρώ τον χρόνο, 950.000 ευρώ τον χρόνο. Τόσο κοστίζουν οι μάντζερ. Γι' αυτούς και για την Πανεπιστημιακή Αστυνομία λεφτά υπάρχουν. Φτιάχνετε έτσι μια υπερσυγκεντρωτική και ολιγαρχική δομή διοίκησης, με έναν πανίσχυρο αφέντη πρύτανη, που εκλέγεται από το ολιγομελές συμβούλιο διοίκησης, εν τέλει από μόνον έξι μέλη, δηλαδή, ακόμα και από πέντε εξωπανεπιστημιακούς με έναν πανεπιστημιακό. Αυτό το όργανο δεν εκπροσωπεί και δεν λογοδοτεί στο πανεπιστήμιο.

Αναμφισβήτητο είναι αναγκαία η σύνδεση του πανεπιστημίου με την οικονομία, όχι όμως η υποδούλωση του στη ζούγκλα μιας ασύδοτης και αρπακτικής επιχειρηματικότητας. Δεν έχουμε ανάγκη από ΠΑΕ, από Πανεπιστημιακές Ανώνυμες Εταιρείες, που όπως το πάτε είναι πιθανό να διοικούνται από τους ίδιους ολιγάρχες που είναι ιδιοκτήτες των Ποδοσφαιρικών ΠΑΕ. Για να το πετύχει αυτό η Κυβέρνηση διαλύει τη δημοκρατική δομή των πανεπιστημίων.

Καθιερώνει, επίσης, τα βιομηχανικά διδακτορικά που ανταποκρίνονται σε επιδιώξεις συγκεκριμένων επιχειρήσεων και επιτηρούνται και από ανθρώπους της αγοράς, ένα μοντέλο που δεν ακολουθείται σε κανένα μεγάλο και έγκυρο πανεπιστήμιο του κόσμου. Έχουμε ανάγκη πανεπιστημιακή έρευνα που να ανταποκρίνεται στις κοινωνικές ανάγκες. Και η έρευνα και η καινοτομία

να δημιουργούν τις προϋποθέσεις για την οικονομία της γνώσης, ώστε να παράγονται προϊόντα υψηλής προστιθέμενης αξίας, όπως συμβαίνει σε όλες τις ανεπτυγμένες οικονομίες και όχι να αναπαράγεται ο φαύλος κύκλος μιας οικονομίας με επίκεντρο τον τουρισμό, το real estate και τα καζίνο, ένα παραγωγικό μοντέλο, δηλαδή, που ωθεί στην υποβαθμισμένη εργασία και την οικονομική χρεοκοπία.

Σε αυτό το μοτίβο επανέρχεται ο θεσμός τμημάτων ΤΕΙ, άρθρο 73, με την ονομασία Τμήματα Εφαρμοσμένων Επιστημών και Τεχνολογίας επαναφέροντας την αντιεπιστημονική για την ανώτατη εκπαίδευση στρέβλωση του διαχωρισμού επιστημονικών πεδίων σε «θεωρητικά» και σε «εφαρμοσμένα».

Στο ερώτημα ποιο πανεπιστήμιο επιδιώκουμε υπάρχει πάντοτε η απάντηση με το ερώτημα ποια ανάπτυξη επιδιώκουμε. Το νεοφιλελεύθερο πανεπιστήμιο προωθεί την όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων, την καταστροφή των κοινωνικών εργασιακών σχέσεων και του περιβάλλοντος. Τελικά γι' αυτό φοβούνται τη δημοκρατία και το συμμετοχικό πανεπιστήμιο οι κυρίαρχες τάξεις και ο πολιτικός τους εκφραστής η Νέα Δημοκρατία.

Θα απονέμει αυτό το νεοφιλελεύθερο πανεπιστήμιο, που μας προτείνετε, πτυχία διαφορετικών ταχυτήτων έξι στον αριθμό, άσχετα με τα επαγγελματικά δικαιώματα και θα πολυδιασπά τα επιστημονικά αντικείμενα. Η πολυδιάσπαση αυτή καταργεί τις επιστημονικές πειθαρχίες, ταυτίζει την διεπιστημονικότητα με συλλογή σκόρπων γνώσεων υπονομεύοντας την ουσιαστική διεπιστημονικότητα που έχουν ανάγκη οι φοιτητές και οι φοιτήτριες σήμερα. Όταν, όμως, μεταβαίνεις από το δημοκρατικό πανεπιστήμιο σε ένα ετεροδοικούμενο πανεπιστήμιο σε δομή που προσδιάζει σε ιδιωτική εταιρεία χρειάζεται αυτό να επιβάλει τις αποφάσεις του και με πειθαρχικά μέσα, ακόμη και με διαγραφές φοιτητών για συνδικαλιστική δράση -το είδαμε στα Χανιά πρόσφατα- ακόμη και με παρέμβαση στην όποια εκπροσώπηση των φοιτητών στο όνομα της αποπολιτικοποίησης με το λεγόμενο ενιαίο ψηφοδέλτιο και βέβαια με την πανεπιστημιακή αστυνομία, την οποία η Κυβέρνηση προικίζει με 30 εκατομμύρια ετησίως, όση είναι η κρατική επιχορήγηση αθροιστικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, στο Αριστοτέλειο και στο ΕΜΠ για να ασχολείται αυτή η Πανεπιστημιακή Αστυνομία μόλις με το 0,5% της συνολικής εγκληματικότητας. Γιατί τόσο είναι η παραβατικότητα και μάλιστα χαμηλής ποινικής αξιολόγησης στα πανεπιστήμια σε σχέση με το σύνολο της κοινωνίας.

Το νομοσχέδιο εμπορευματοποιεί πλήρως τις μεταπτυχιακές σπουδές και τη φοιτητική μέριμνα, απελευθερώνει τα διδάκτρα των μεταπτυχιακών και καταργεί τις υποτροφίες για οικονομικούς και κοινωνικούς λόγους, αφήνοντας έναν κόφτη «αριστείας», κόβει υποτροφίες σε φοιτητές από χαμηλότερα εισοδήματα που δεν κοστίζουν στο κράτος, γιατί οι υποτροφίες χρηματοδοτούνται από τα διδάκτρα των μεταπτυχιακών. Με την απελευθέρωση των διδάκτρων διευκολύνονται όσοι καθηγητές θέλουν να κυνηγούν πολλά μεταπτυχιακά επ' αμοιβή αναποφύκτα αφήνοντας σε δεύτερη μοίρα το κύριο εκπαιδευτικό και ερευνητικό έργο τους.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να τονίσω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία ως αυριανή κυβέρνηση θα νομοθετήσει τα δωρεάν μεταπτυχιακά.

Με την πολιτική σας προβάλλει άμεσα ο κίνδυνος για ποικίλες μορφές ιδιωτικού πλουτισμού των πανεπιστημιακών και ευτελισμού της ακαδημαϊκής ιδιότητας και την ίδια ώρα χιλιάδες συμβασιούχοι πανεπιστημιακοί αφήνονται σε συνθήκες επισφαλούς εργασίας να συγκροτούν ένα ακαδημαϊκό πρεκαριότο με αναξιοπρεπείς αποδοχές. Στην πράξη υπονομεύεται η αυτόματη αναπλήρωση των θέσεων που χρεώνουν σε κάθε τμήμα που είχε κατοχυρώσει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, άρα έτσι διευρύνεται το brain drain. Επιστήμονες και ερευνητές που κράτησε στη χώρα ο ΣΥΡΙΖΑ με διέπνυν των υποτροφιών, νέα χρηματοδοτικά εργαλεία και με τη δημιουργία του ΕΛΙΔΕΚ είναι στον αέρα, αφού κανείς δεν ξέρει αν αυτά τα προγράμματα θα συνεχιστούν.

Στις διατάξεις για τον τρόπο εκλογής των μελών ΔΕΠ το τερματίζετε, αφού θέτετε ως κριτήριο για την εκλογή την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας. Σας το ξενιτάζει στο σημείο αυτό το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής.

Στο νομοσχέδιο υπάρχουν και διατάξεις για τον ΔΟΑΤΑΠ, ένα ολόκληρο νομοσχέδιο μέσα στο νομοσχέδιο. Με πρόσχημα την επιτάχυνση των διαδικασιών επιχειρείται η υποβάθμισή του σε Οργανισμό Διεκπεραίωσης. Ομολογουμένως ο στόχος είναι η αυτόματη αναγνώριση των τριετών πτυχίων του εξωτερικού, σε λίγο και των φρανσάιζινγκ στην Ελλάδα, με εκείνα της τετραετούς φοίτησης των ελληνικών δημοσίων πανεπιστημίων.

Το Πιστοποιητικό Παιδαγωγικής Επάρκειας αναμφίβολα ένα πολύ σοβαρό θέμα. Εσείς δεν βάλατε καν τη διάταξη στη διαβούλευση. Στη συνέχεια αρνηθήκατε να καλέσετε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων τους κατ' εξοχήν αρμοδίους για το θέμα, που είναι η Σύνοδος των Προέδρων των Παιδαγωγικών Τμημάτων της χώρας.

Με τη ρύθμιση που προτείνετε μπαίνουν πρόσθετα εμπόδια στην παιδαγωγική επάρκεια. Αυξάνετε τις διδακτικές μονάδες από τριάντα σε εξήντα, αν θέλει κάποιος να λάβει το Πιστοποιητικό Παιδαγωγικής Επάρκειας στο πρώτο του πτυχίο, δηλαδή τον καλείτε να αφαιρέσει ουσιαστικά ένα έτος από τις σπουδές του στο κύριο γνωστικό αντικείμενο των τμημάτων. Μιλάμε για έμμεση επιβολή τριετών προγραμμάτων σπουδών.

Το Πρόγραμμα Παιδαγωγικής Επάρκειας μετά το πτυχίο οδηγεί σε διδάκτρα. Αυτό σημαίνει η αναφορά στον ΕΛΚΕ. Χιλιάδες φοιτητές και φοιτήτριες θα μείνουν εκτός. Το Πρόγραμμα Παιδαγωγικής Επάρκειας μετά το πτυχίο σημαίνει υποβάθμιση του πτυχίου, σημαίνει ότι οι φοιτητές θα είναι αναγκασμένοι επίσης να τρέχουν να πληρώσουν για να το αποκτήσουν.

Στα τετρακόσια πενήντα άρθρα και συνολικά στις χίλιες διακόσιες σελίδες υλικού του νομοσχεδίου περιλαμβάνονται και ορισμένες λιγότερο σημαντικές ρυθμίσεις, που ισχύουν ή βρίσκονται εδώ και αρκετά χρόνια στους κανονισμούς και τα προγράμματα των πανεπιστημίων, όπως η πρακτική άσκηση, η δυνατότητα να παίρνει κανείς μάθημα από άλλο τμήμα, τα Κέντρα Ψυχολογικής Στήριξης και διευκόλυνσης των φοιτητών, η δυνατότητα διεπιστημονικών προγραμμάτων και άλλες, ακόμη και ξενόγλωσσα προγράμματα, αυτά και, υπό πολλές προϋποθέσεις για να μην παραμεληθεί η διδασκαλία στους Έλληνες προπτυχιακούς φοιτητές.

Άλλες διατάξεις, όπως η φοιτητική κινητικότητα στο εσωτερικό της χώρας, το λεγόμενο «ERASMUS» εσωτερικού, μπορούν να αποδειχθούν θετικές ρυθμίσεις υπό προϋποθέσεις, όπως η φοιτητική μέριμνα, αλλά και η δημοκρατική λειτουργία του πανεπιστημίου έξω από το νομοθετούμενο ολιγαρχικό καθεστώς.

Σχετικά με το ολοήμερο, δεν θέλουμε το ολοήμερο να γίνει παιδοφυλακτήριο, να μένουν τα παιδιά πολλές ώρες σε αφιλόδοτους χώρους. Μας κάνει εντύπωση ότι ανάμεσα στα αντικείμενα του ολοήμερου είναι και η επιχειρηματικότητα. Αυτό άραγε έχει ανάγκη η τρυφερή ηλικία των παιδιών, την ενστάλαξη εξ απαλών ονύχων στη συνείδηση των παιδιών της ανταγωνιστικότητας και όχι της συνεργασίας, του ατομισμού και όχι της συλλογικότητας;

Στο πολυνομοσχέδιο «φυτεύτηκε» λίγο πριν τη συνεδρίαση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων η γνωστή διάταξη του άρθρου 296, με την οποία πανεπιστημιακά δάση και φοιτητικές λέσχες περνούν σε ανώνυμες εταιρείες. Πρόκειται για την κατάργηση του φορέα των πανεπιστημιακών δασών, που επί ογδόντα χρόνια διαφυλάσσει και αναπτύσσει πρότυπα δάση για τη φυτική και αισθητική τους αξία, αλλά και για την εκπαιδευτική τους συμβολή στη δασοπονία και τη γεωπονία, όπως αυτό στο Περούλι Τρικάλων, τους Ταξιάρχες Χαλκιδικής και ακόμα το αγρόκτημα έξω από τη Θεσσαλονίκη, σε μια περιοχή που παραδίδεται στο αδηφάγο real estate. Αυτή θα είναι η μοίρα των πανεπιστημιακών δασών;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ακόμη οδηγούνται σε ιδιωτικοποίηση η Πανεπιστημιακή Λέσχη Θεσσαλονίκης, με αποθεματικό 20.000.000 και η Λέσχη του Πανεπιστημίου Αθηνών, σε μια περίοδο μάλιστα που έπρεπε να ενισχύεται και όχι να κινδυνεύει με ξεπούλημα η υποδομή της φοιτητικής μέριμνας. Κάτω τα χέρια από το πανεπιστήμιο και τα πανεπιστημιακά δάση. Σας το ζητούν οι πανεπιστημιακοί, αλλά και οι τοπικές κοινωνίες.

Καταθέτω για τα Πρακτικά σχετική τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ και

ανοιχτή επιστολή προς τον Πρωθυπουργό σαράντα δύο φορέων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πανεπιστήμιο ιστορικά είναι εμβληματικός θεσμός της δημοκρατίας. Το έργο του ανήκει απολύτως και με αυστηρότητα στα κοινά αγαθά και ας μην αρέσει στις ψευδοελιτίστικες ιδεοληψίες, στους νεοαυταρχισμούς και τους υποστηρικτές ενός βίαιου τέλους της ιστορίας.

Η υπόθεση του νεωτερικού πανεπιστημίου είναι η καθολική αξίωση ελεύθερης έρευνας, η κοινή εργασία διδασκόντων και διδασκόμενων στο πανεπιστήμιο, αυτή η έννοια του σύγχρονου πανεπιστημίου που έχει ορίσει ο Χούμπολτ ως ενότητα διδασκαλίας και έρευνας. Τα πάντα αποτελούν αντικείμενο συστηματικής διερεύνησης. Τα πάντα μπορούν να τύχουν αμφισβήτησης, χωρίς προϋποθέσεις χρηματοδότης και συμφερόντων, χωρίς λογοκριτικά συμβούλια, χωρίς αστυνομίες και κατασταλτικούς μηχανισμούς.

Το μίσος για τη δημοκρατία είναι πάντα μίσος για το πανεπιστήμιο. Μας το έχει διδάξει η δική μας ιστορία στην Ελλάδα. Το διαπιστώνουμε στο δημόσιο διάλογο σήμερα, καλύτερα στην εκστρατεία που είχε εξαπολύσει η Κυβέρνηση εναντίον του δημόσιου πανεπιστημίου. Παρά τα προβλήματά του λοιπόν, το δημόσιο πανεπιστήμιο βρίσκεται μεταξύ των θέσεων 1,8% έως 8% των καλύτερων πανεπιστημίων του κόσμου. Ποιος άλλος δημόσιος θεσμός βρίσκεται σε τόσο υψηλή θέση διεθνώς, στο σημείο που να μπορούμε να λέμε ναι, στην Ελλάδα. Έχουμε το πανεπιστήμιο που θέλουμε και μπορούμε να το κάνουμε καλύτερο. Ναι, η πανεπιστημιακή μας παιδεία και έρευνα κατατάσσονται το πανεπιστήμιο στη διεθνή πρωτοπορία και αριστεία.

Μπορεί αυτό να ισχυριστεί η Κυβέρνησή σας, μπορεί να πείσει ότι βρίσκεται στο 1,8% ή έστω στο 8% των καλύτερων κυβερνήσεων του κόσμου; Με τι επιδόσεις; Στην οικονομία; Ακρίβεια. Στην πανδημία; Ρεκόρ κρουσμάτων. Στην ελευθερία του Τύπου; Είναι στο εκατόν οκτώ στη διεθνή κατάταξη. Στη Λίστα Πέτσα; Στη «NO-VARTIS»; Στο Φαρμακονήσι όπου η πολιτική της αποτροπής κόσισε το 2014 τη ζωή σε έντεκα αθώους πρόσφυγες και προχθές οδηγήθηκε σε μια ατιμωτική καταδίκη της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων και η Κυβέρνηση ποιεϊ την νήσαν; Τόσο ανθρωπισμό έχετε, τόσο σεβασμό στο κράτος δικαίου! Τα πρότυπά σας είναι από τα πιο αντιδραστικά και πολλές φορές αντιφιλελεύθερα και σκοταδιστικά πρότυπα.

Η κυρία Υπουργός μας είπε στην επιτροπή ότι δεν πρέπει όλοι οι πανεπιστημιακοί να εκλέγουν τη διοίκηση, όπως συμβαίνει σήμερα, ώστε ο επικεφαλής, ο πρύτανης να παίρνει ανεπηρέαστες αποφάσεις, να μην σκέφτεται τι λένε από κάτω αυτοί που τον ψηφίζουν.

Δημόσιο πανεπιστήμιο. Εδώ βρίσκεται η επιτομή των επιδιώξεων του νομοσχεδίου, δηλαδή να καταλύσετε τη δημοκρατία στο πανεπιστήμιο, να ορίσετε επικεφαλής που δεν θα εκλέγονται δημοκρατικά και άρα δεν θα λαμβάνουν υπ' όψιν τους αυτούς που τους ψηφίζουν. Αυτά λέτε, φόρα παρτίδα. Δεν σέβεστε ότι είσατε Κυβέρνηση με μια δημοκρατική νομιμοποίηση, έστω τυπικά.

Το δημόσιο πανεπιστήμιο επιχειρήθηκε την τελευταία τριακονταετία να συκοφαντηθεί και να μεταλλαχθεί από τις νεοφιλελεύθερες δυνάμεις. Πρόκειται για μια παγκόσμια σύγκρουση ανάμεσα στο δημοκρατικό και το νεοφιλελεύθερο πανεπιστήμιο. Αυτό το νομοσχέδιο ορίζει δύο κόσμους και αυτό στεκόμαστε απέναντι και το καταψηφίζουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ προτείνει διπλασιασμό του προσωπικού στα πανεπιστήμια μέχρι τέσσερα χρόνια, δύο χιλιάδες διορισμούς κατ' έτος, διπλασιασμό των δημοσίων δαπανών, δωρεάν μεταπτυχιακά, ριζική ενίσχυση των υποτροφιών σε νέους επιστήμονες και υποψήφιους διδάκτορες, δημοκρατική διοίκηση του πανεπιστημίου με τη συμμετοχή όλων των φορέων στα συλλογικά όργανα και στην εκλογή των μονοπρόσωπων οργάνων, κατάργηση της ΕΔΕ, αυτού του κόφτη για τη νεολαία και της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι υπερήφανος για το έργο του στην εκπαίδευση

για το οποίο καταστροφολογείτε. Ακούσατε άραγε τον κ. Δήμα, τον Υφυπουργό Ανάπτυξης στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων που εκθείασε το πρόγραμμα «Ερευνά και Καινοτομώ» του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και άλλες πρωτοβουλίες, όπως το ΕΛΙΔΕΚ, που συνέβαλε καθοριστικά, μαζί με τα προγράμματα υποτροφιών μέσω ΕΣΠΑ, που εμείς επεκτείναμε στην αντιμετώπιση του brain drain; Καταστροφικά ήταν αυτά; Καταστροφικός ήταν ο ενιαίος τύπος ολοήμερου νηπιαγωγείου και δημοτικού, οι παρεμβάσεις μας στο γυμνάσιο και στο λύκειο, η επαναφορά της κανονικότητας με τα σχολεία να ανοίγουν στην ώρα τους, για πρώτη φορά μετά από πολλά πολλά χρόνια;

Καταστροφική ήταν η αναστροφή του σοκ της υποχρηματοδότησης των κυβερνήσεών σας, που μείωσαν κατά 34% τις δαπάνες για την εκπαίδευση, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ τις αύξησε στην πενταετία κατά 12%; Καταστροφικό είναι που ο ΣΥΡΙΖΑ μέσα στους μνημονιακούς καταναγκασμούς κατόρθωσε να αυξήσει κατά 1,2 δισεκατομμύριο ευρώ τη χρηματοδότηση στην εκπαίδευση σε σύγκριση με το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα της κυβέρνησης Σαμαρά - Βενιζέλου; Καταστροφική είναι και η δίχρονη προσχολική αγωγή την οποία είχατε καταψηφίσει;

Σήμερα έχουμε παγκόσμιο ρεκόρ υποχρηματοδότησης στα ελληνικά πανεπιστήμια. Με βάση τα στοιχεία του ΟΟΣΑ η ελληνική τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι η δεύτερη πιο υποχρηματοδοτούμενη μεταξύ των χωρών μελών του ΟΟΣΑ. Μόνο η Κολομβία είναι σε χειρότερη θέση. Για παράδειγμα, η Τουρκία δαπάνά το 1,7% του ΑΕΠ, όταν η Ελλάδα δαπάνά μόλις το 0,9%.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Φίλη, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, συγγνώμη.

Στο νομοσχέδιο υπάρχουν διάσπαρτες διατάξεις που θα επιδιδώσουν την υποχρηματοδότηση. Πίσω από τη λέξη αυτονομία κρύβεται η υποχώρηση του κράτους από την υποχρέωσή του να ενισχύει οικονομικά τα πανεπιστήμια. Τα πανεπιστήμια καλούνται να βρουν χορηγούς και οικονομικές ενισχύσεις. Είναι και αυτή άλλη μια πληγή αντισυνταγματικότητας του νομοσχεδίου.

Παρά την υποχρηματοδότηση τα πανεπιστήμιά μας διακρίνονται διεθνώς. Δεν περίμεναν την κ. Κεραμέως για να γίνουν εξωστρεφή. Γι' αυτό παράγουν έναν τεράστιο αριθμό επιστημονικών δημοσιεύσεων και πολύ προχωρημένες συνεργασίες και δικτύωσης με πανεπιστήμια του εξωτερικού. Γι' αυτό περνούν με επιτυχία τις διεθνείς αξιολογήσεις, αφού σύμφωνα με μελέτη οι απόφοιτοι των ελληνικών πανεπιστημίων βρίσκονται αριθμητικά στην ένατη θέση μεταξύ των καθηγητών στα κορυφαία πανεπιστήμια των ΗΠΑ. Άλλη μια αλήθεια είναι ότι την ανεργία δεν την παράγουν τα πανεπιστήμια, όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση αλλά η οικονομία.

Δεν χρειαζόμαστε λιγότερους αποφοίτους, αλλά περισσότερους, για να μπορέσει η χώρα μας να εξελίξει την οικονομία της γνώσης. Γι' αυτό επιμένουμε ότι δεν πρέπει να υπάρξει κόφτης στην είσοδο των φοιτητών στα πανεπιστήμια.

Πώς να βρουν δουλειά σύμφωνα με τα προσόντα τους οι απόφοιτοι, όταν δύο στις ελληνικές επιχειρήσεις προσφέρουν θέσεις εργασίας με χαμηλούς μισθούς και υψηλή επικινδυνότητα, όταν δύο στις τρεις ελληνικές επιχειρήσεις επιμένουν να επενδύουν στην παραγωγή προϊόντων και την παροχή υπηρεσιών χαμηλού κόστους που βασίζονται στην υπερεντατική εκμετάλλευση του εργατικού δυναμικού, όπως λέει η έρευνα ΚΑΝΕΠ - ΓΣΕΕ;

Δηλαδή, προκύπτει ανάγλυφα ότι με τις σημερινές κυρίαρχες πολιτικές πρέπει να διαμορφωθεί ένα δίκαιο παραγωγικό πρότυπο. Γι' αυτό το πανεπιστήμιο, γι' αυτή τη σφαιρική μόρφωση των νέων παιδιών, γι' αυτή την ανάπτυξη που στηρίζεται στη δημοκρατία, στα δικαιώματα, στον σεβασμό του περιβάλλοντος, στη γνώση και στην καινοτομία, είναι αναγκαία η πολιτική αλλαγή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό όσο επιμένετε προκαλεί, γιατί επιτίθεστε στην κοινωνία και στη μόρφωση των παιδιών, αλλά ταυτοχρόνως φέρνει αυτή η συμπεριφορά σας την πολιτική αλλαγή πιο κοντά, όποτε κι αν γίνουν οι εκλογές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Να κλείσει το σύστημα της ηλεκτρονικής εγγραφής.

Σας ενημερώνω ότι έχουν γραφτεί πάνω από εκατό συνάδελφοι, άρα θεωρείστε δεδομένες τις δύο μέρες και ότι απόψε θα πάμε μέχρι πολύ αργά, τουλάχιστον μεσάνυχτα, για να μπορέσετε να μιλήσετε όλοι οι συνάδελφοι.

Διακόπτουμε τώρα για να κάνουμε την ένσταση αντισυνταγματικότητας. Θα εφαρμόσουμε, λοιπόν, την παράγραφο 2, του άρθρου 13 του Κανονισμού της Βουλής. Έχουν δικαίωμα να μιλήσουν ο λέγων, ο κ. Φίλης εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ, ως αντιλέγων εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Καραγκούνης, οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων ή οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και οι αρμόδιοι Υπουργοί, καθένας για πέντε λεπτά της ώρας. Παρακαλώ να τηρηθεί. Στις εισηγήσεις είπαμε κάποια ανοχή λόγω του μεγέθους του νομοσχεδίου. Εδώ, όμως, ανοχή δεν θα υπάρξει.

Επομένως, θα ξεκινήσει ο κ. Φίλης. Μετά θα το πάμε με αναστολή για ξεκινώντας από το ΜέΡΑ25 και θα καταλήξουμε στον κ. Καραγκούνη και μετά στην Υπουργό που θα μιλήσει εκ μέρους της Κυβέρνησης.

Κυρίες Φίλη, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο είναι αντισυνταγματικό σε κρίσιμες διατάξεις του. Αν διαβάσετε την απόφαση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, με τον γνωστό έμμεσο τρόπο πάντοτε, διατυπώνει τις επιφυλάξεις της, τα ερωτήματά της, τους προβληματισμούς της για τη συνταγματικότητα του νομοσχεδίου.

Με τα άρθρα 7 έως 11 έχουμε το συμβούλιο διοίκησης με πρόσόντα εκλογιμότητας και νέα διαδικασία ανάδειξης του πρύτανη. Πρόκειται για ένα σύστημα διοίκησης το οποίο γκρεμίζει την ιστορική λειτουργία των πανεπιστημίων από την ίδρυσή τους στην Ελλάδα και σίγουρα μετά τη Μεταπολίτευση το 1981. Με βάση το άρθρο 24, το συμβούλιο διοίκησης διορίζει τους κοσμητορες μετά από μια πρόταση ad hoc επιτροπής, αποτελούμενης από έναν εκπρόσωπο κάθε τμήματος σχολής.

Το συμβούλιο διοίκησης, όπως είπαμε και νωρίτερα, απαρτίζεται από έξι πανεπιστημιακούς και πέντε εξωπανεπιστημιακούς. Ανέφερα και νωρίτερα ότι μπορεί μια πλειοψηφία πέντε εξωπανεπιστημιακών και ενός πανεπιστημιακού να εκλέξει πρύτανη - αυτό κι αν είναι παραβίαση της αυτοδιοίκησης του πανεπιστημίου - όπως επίσης το συμβούλιο διοίκησης εκλέγει και τον εκτελεστικό διευθυντή επί θητεία, ο οποίος φεύγει μαζί με το συμβούλιο διοίκησης. Άρα, τι είναι αυτός; Είναι υπάλληλος του πανεπιστημίου ή υπάλληλος του συμβουλίου διοίκησης; Κι αυτός υπάγεται απευθείας στο συμβούλιο και προΐσταται των οργανικών μονάδων του πανεπιστημίου και του προσωπικού του, πλην της μονάδας εσωτερικού ελέγχου.

Υπάρχει και μια δεύτερη κατηγορία που πρέπει να τονίσουμε ότι πάσχει από συνταγματικότητα. Είναι αυτές που αφορούν την υποχρέωση του κράτους να ενισχύει οικονομικά τα πανεπιστήμια. Την παραβιάζει το νομοσχέδιο. Σειρά ρυθμίσεων του υπό ψήφιση νομοσχεδίου, αναπτυξιακά σχέδια των σχολών άρθρο 27, αρμοδιότητες κοσμητιών άρθρο 23, συνελεύσεων τμημάτων άρθρο 30, ιδρύουν την υποχρέωση των ΑΕΙ να διασφαλίζουν με ίδιους πόρους και να αναζητούν προσέλκυση χρηματοδότησης προκειμένου να καλύπτουν βασικές ανάγκες ως προς το διδακτικό και ερευνητικό τους έργο, ενώ αυτά θα έπρεπε να καλύπτονται από τα χρήματα του κράτους.

Οι ρυθμίσεις αυτές έρχονται σε ευθεία αντίθεση προς την υποχρέωση του κράτους, άρθρο 16, παράγραφος 5 του Συντάγματος, να παρέχει οικονομική ενίσχυση για την ανάπτυξη και προαγωγή της επιστήμης, της έρευνας και της διδασκαλίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζητούμε να γίνει δεκτή η ένσταση αντισυνταγματικότητας. Να ψηφίσετε όχι με κοιματικές δεσμεύσεις, αλλά με βάση την συνταγματική τάξη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εγώ για τη συντομία, κύριε Φίλη.

Πάμε αναστροφή. Τον λόγο από το ΜέΡΑ25 έχει η κ. Σακοράφα.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρίες

Πρόεδρε, υπερψηφίζουμε την ένσταση αντισυνταγματικότητας για τις αναφερόμενες διατάξεις. Πιστεύουμε ότι είναι βάσιμη.

Πρώτον, όσον αφορά τη σύνθεση του συμβουλίου διοίκησης από τη συγκρότηση και την ανάδειξη του οποίου αποκόπτεται η πανεπιστημιακή κοινότητα, διότι έτσι πιστεύουμε φαλκιδεύεται δραστικά το αυτοδιοίκητο και παραβιάζονται οι αντίστοιχες συνταγματικές επιταγές.

Δεύτερον, με την παραβίαση της συνταγματικής υποχρέωσης της πολιτείας για την οικονομική ενίσχυση των πανεπιστημίων για την ανάπτυξη και προαγωγή της επιστήμης, της έρευνας και της διδασκαλίας. Οι αναφερόμενες διατάξεις του νομοσχεδίου εξωθούν, πράγματι, τα πανεπιστημιακά ιδρύματα στην ανεύρεση και διασφάλιση άλλων χρηματοδοτήσεων. Ο κοινός νομοθέτης, δηλαδή, αποποιείται εμπράκτως την υποχρέωση της πολιτείας για την αναγκαία χρηματοδότηση και επιχειρεί να την υποκαταστήσει με αλλότριους πόρους.

Μία πρόσθετη παρατήρηση μόνο θα ήθελα να κάνω. Η τήρηση του Συντάγματος αποτελεί βασική υποχρέωση και μέρος του όρκου και των Βουλευτών και των Υπουργών. Επομένως, η παραβίαση αυτή είναι πρωταρχική παράβαση του καθήκοντός μας.

Ας υποθέσουμε ότι οι συγκεκριμένες διατάξεις κρίνονται εν τέλει και από τα δικαστήρια ότι είναι αντισυνταγματικές. Κάθε διάταξη που παραβαίνει ή παραβιάζει το Σύνταγμα αποτελεί εξ ορισμού βαριά, τη βαρύτερη παράβαση καθήκοντος και γι' αυτούς που εισηγήθηκαν και γι' αυτούς που υπερψήφισαν.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστώ, κυρία Σακοράφα.

Προχωρούμε. Από την Ελληνική Λύση τον λόγο έχει ο κ. Χήτας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στο ίδιο έργο θεατές. Τα ίδια και τα ίδια. Σε κάθε νομοσχέδιο το οποίο μπορεί να υπάρχει ένα ιδεολογικό ενδιαφέρον από τα κόμματα και τις παρατάξεις γίνονται διάφορες κινήσεις εντυπωσιασμού για να ικανοποιήσουμε το κομματικό μας ακροατήριο, για να συσπειρώσουμε τους κομματικούς μας οπαδούς, για να δείξουν τα τόσο ίδια συστημικά κόμματα, τα τρία μεγάλα, ότι έχουν κάποιες διαφορές. Είναι κρίμα πραγματικά όταν επιλέγεται ο χώρος της παιδείας, κύριε Πρόεδρε, ως αντικείμενο κομματικής εκμετάλλευσης.

Άλλη μία αίτηση αντισυνταγματικότητας. Τι λέει, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα; Λέει ότι το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας είναι πραγματικό. Έχει δύο πυλώνες βασικούς και λέει ο ΣΥΡΙΖΑ τα δικά του και αιτιολογεί. Με μια ματιά λες πολύ καλά είναι αυτά που λέει. Ούτως η άλλως, το νομοσχέδιο έχει πολλά στρεβλά μέσα τα οποία θα αναπτύξουμε αργότερα.

Το πρόβλημα που προκύπτει για άλλη μια φορά, κύριε Πρόεδρε, και ως ένα κόμμα που επικαλείται πάντα τη λογική, είναι το εξής. Πρώτον, είναι κρίμα που η Ελλάδα έχει ένα Σύνταγμα ακορνετόν, το οποίο το χρησιμοποιεί το κάθε κόμμα, η κάθε κυβέρνηση όπως η ίδια επιθυμεί.

Πάμε παρακάτω. Τι λέει, λοιπόν, το Σύνταγμα; Λέει ότι η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα. Πολύ ωραία. Τα ιδρύματα αυτά τελούν υπό την εποπτεία του κράτους, έχουν δικαίωμα να ενισχύονται οικονομικά από αυτό και λειτουργούν σύμφωνα με τους νόμους. Πρώτον, δεν λέει «αποκλειστικά από αυτό», λέει «από αυτό» και δεύτερον, από τους νόμους.

Έχω λοιπόν το άρθρο 16 του Συντάγματος, κύριε Πρόεδρε, και το έχω εκτυπώσει. Όπου βλέπετε -δεν βλέπετε, είστε μακριά- κυκλάκι είναι το εξής φοβερό. Τι λέει λοιπόν το Σύνταγμα; «Σύμφωνα με τους νόμους, όπως νόμος ορίζει, ειδικός νόμος, νόμος ορίζει». Δηλαδή το Σύνταγμα σου δίνει κάποιες βασικές κατευθύνσεις και έρχεται μετά ο νόμος και κάνει αυτό που θέλει. Θα βγει λοιπόν το Υπουργείο Παιδείας τώρα και θα πει καμιά αντισυνταγματικότητα, εδώ λέει ξεκάθαρα όπως ορίζει ο νόμος. Ο νόμος ποιος είναι; Είναι αυτός που έρχεται τώρα. Οπότε τελείωσε το παραμύθι!

Άρα λοιπόν, καλούμαστε για άλλη μια φορά να συζητήσουμε ένα θέμα το οποίο δεν άπτεται σε εμάς. Άρα η ανάγκη συνταγματικού δικαστηρίου είναι επιβεβλημένη και το έχουμε πει από την πρώτη μέρα που είμαστε εδώ μέσα. Δεν υπάρχει συνταγματικό δικαστήριο αρμόδιο για να επιληφθεί αυτών των θεμάτων.

Η Ελλάς είναι η μόνη χώρα στην Ευρώπη που δεν έχει συνταγματικό δικαστήριο. Ως και η Τουρκία έχει. Τα έχουμε ξαναπεί. Και θα κληθούμε εμείς εδώ να λύσουμε το ζήτημα αυτό.

Άρα λοιπόν όταν ένα Σύνταγμα το έχουμε κόψει, ράψει όπως μας βολεύει, όλα τα υπόλοιπα είναι προσχηματικά. Εμείς λυπούμαστε βαθύτατα γιατί θέματα σοβαρά όπως είναι ο χώρος της παιδείας, τα παιδιά μας, το μέλλον μας, το μέλλον της πατρίδας μας προσαποθέτουμε πάντα να το εκμεταλλευόμαστε κομματικά, πολιτικά, ιδεολογικά ή οτιδήποτε άλλο μας λυπεί βαθύτατα.

Είμαστε ξεκάθαροι στο θέμα της παιδείας ως Ελληνική Λύση. Θα τα αναπτύξω λίγο αργότερα, κύριε Πρόεδρε. Εμείς είμαστε υπέρ των ιδιωτικών ΑΕΙ σε παράλληλη σχέση και ύπαρξη με τα δημόσια ΑΕΙ. Όχι να παίρνω το δημόσιο ΑΕΙ και να του βάζω μέσα ιδιωτικά στοιχεία ή να βάζω μέσα τύπου ΜΚΟ ή οτιδήποτε άλλο ή ιδιώτες. Αυτό είναι κάτι τελείως διαφορετικό.

Και είμαστε ξεκάθαροι και σε κάτι ακόμα, κύριε Πρόεδρε. Το έχουμε πει. Ποιο είναι το πρόβλημα στα πανεπιστήμια; Προχθές πήγε να σκοτωθεί ένας άνθρωπος, ένα παραβατικό, εγκληματικό στοιχείο. Βγήκε και είπε ο πρύτανης ότι αυτό δεν έχει σχέση με τον χώρο του πανεπιστημίου. Τι λέτε, κύριε Πρύτανη; Στο πανεπιστήμιο έγινε. Δεν έχει σχέση με τον χώρο του πανεπιστημίου; Δηλαδή έχουμε πει πολλές φορές: Έξω τα κόμματα από την παιδεία, έξω τα κόμματα από την παιδεία!

Φέρνει το ενιαίο ψηφοδέλτιο η κ. Κεραμέως. Αντιγράφετε πάλι την Ελληνική Λύση πάλι μέσα, πάλι στρεβλά μέχρι να δείτε ότι ούτε αυτό το μέτρο που παίρνετε κάνει. Μη γελάτε! Η θέση μας είναι ξεκάθαρη, έξω τα κόμματα! Το κάνετε ενιαίο. Δηλαδή τι κάνετε; Το καλύπτετε από κάτω. Αντί να είναι ειπτά, οχτώ σκόρπιοι, θα είναι όλοι μαζί. Πάλι θα υπάρχει το πρόβλημα. Ο πυρήνας του προβλήματος θα υπάρχει πάλι εκεί μέσα. Έχετε κάνει τα πανεπιστήμια εκκολλημένα κομματικών στελεχών.

Κλείνω και θα πούμε περισσότερα και στη συνέχεια και θα μου δώσετε και στη συνέχεια τον λόγο, κύριε Πρόεδρε, για τρία λεπτά γιατί θέλω να παρουσιάσω ως Ελληνική Λύση και την τροπολογία την οποία έχουμε καταθέσει σήμερα για τους αδιόριστους πολύτεκνους εκπαιδευτικούς. Γιατί είναι προσχηματικό να μιλάμε και να ανησυχούμε για το δημογραφικό της χώρας και να λέμε ότι η χώρα βουλιάζει και να έχουμε στον πάγο αδιόριστους πολύτεκνους εκπαιδευτικούς. Και θα θέλαμε να ακούσουμε όλα τα κόμματα μετά.

Σε ό,τι αφορά, λοιπόν, την ένσταση αντισυνταγματικότητας η θέση μας είναι ξεκάθαρη. Εμείς θα κάνουμε αυτό που είχε κάνει την άλλη φορά ο ΣΥΡΙΖΑ. Να σας πω κάτι; Δεν είναι θέμα εάν συμφωνείς ή όχι. Μπορεί ηθικό να μην είναι. Το έχουμε πει πολλές φορές. Αλλά η εκάστοτε κυβέρνηση πάντα βρίσκει τον τρόπο να καλυφθεί πίσω από τους νόμους. Διότι ως ορίζει ο νόμος λέει το Σύνταγμα ξεκάθαρα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Χήτα, για να καταλάβω και να καταγράφονται, τελικά είστε υπέρ ή κατά της ένστασης;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Δεν θα συμμετέχουμε στη ψηφοφορία, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ο κ. Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τώρα τις συζητήσεις για την αντισυνταγματικότητα δεν θέλουμε να τις σχολιάσουμε, γιατί όποιος έχει την πλειοψηφία αυτός αποφασίζει αν είναι συνταγματικός ή αντισυνταγματικός ένας νόμος ή κάποια άρθρα. Αυτό είναι ένα το κρατούμενο. Η εκάστοτε δηλαδή κυβερνητική πλειοψηφία καθορίζει εάν είναι συνταγματικό ή όχι.

Δεύτερο, θα αρχίσω πολύ απλά. Τι λέει το Σύνταγμα; Η παιδεία παρέχεται δημόσια και δωρεάν. Έτσι δεν λέει η κ. Κεραμέως και όλοι οι υπόλοιποι; Έτσι λέει. Υπάρχει μεγαλύτερο ανέκδοτο από αυτό; Ποια δημόσια και δωρεάν; Μπορεί ένα παιδί χωρίς να πληρώσει αγγλικά, γαλλικά -τι άλλο θα κάνει!- χωρίς να πληρώσει αλλού, μπορεί να τελειώσει το σχολείο; Μπορεί χωρίς φροντιστήρια να μπει στο πανεπιστήμιο; Μπορεί να μην πληρώσει τα μεταπτυχιακά που τα φέρνετε τώρα; Και απορώ γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ διαμαρτύρεται, γιατί ο κ. Γαβρόγλου ξεκίνησε τα μεταπτυχιακά, αν θυμάστε καλά.

Να πάμε και παρακάτω; Πόσα πληρώνει ένας γονιός; Εδώ τώρα βάζετε να πληρώνει και τα βιβλία και για την βιβλιοθήκη. Άρα είναι μια μεγάλη ειρωνεία. Ως ο νόμος ορίζει βεβαίως! Έφυγε και η Ελληνική Λύση. Επομένως αυτή η συζήτηση είναι ακριβώς τα αντίθετα απ' ό,τι έλεγε ο κ. Χήτας πριν. Υπάρχουν σημαντικές διαφορές και ιδεολογικές διαφορές μεγάλες στο θέμα της παιδείας. Δεν είναι τεχνητά. Φυσικά στην κατεύθυνση και στη στρατηγική υπάρχει η Ευρωπαϊκή Ένωση την οποία υποστηρίζετε και ακολουθείτε πιστά.

Εμείς έχουμε αντίθετη άποψη σε όλα αυτά. Και το «έξω τα κόμματα από την παιδεία», -αυτό θα το πω εγώ, δεν πειράζει- η Χρυσή Αυγή το έλεγε. Δεν λέω ότι είναι ίδιοι. Έξω από τα πανεπιστήμια που είναι χώρος διακίνησης ιδεών, ιδεολογικών συγκρούσεων; Δηλαδή τι υποκρισία είναι αυτή; Δηλαδή οι φοιτητές δεν έχουν πολιτική άποψη; Τι είναι άβουλοι και μοιραίοι;

Τέλος πάντων για να μην σπαταλώ τον χρόνο, εμείς υποστηρίζουμε ότι όντως είναι αντισυνταγματικό και σε ό,τι αφορά τους διορισμούς στα πανεπιστήμια. Ποιο αυτοδιοίκητο; Είναι έξι και πέντε, και οι πέντε είναι από την αγορά. Είναι μάντζερ. Αυτό είναι εμπορική επιχείρηση. Τα είχαμε πει και στην κ. Διαμαντοπούλου για πανεπιστήμιο Α.Ε.. Και είναι σωστό αυτό που λέγεται ότι πέντε συν ένας βγάζουν πρύτανη. Και είναι πάρα πολλά άλλα που δεν θέλω να επαναλάβω.

Και το δεύτερο, είναι εμπορικό κατάστημα το πανεπιστήμιο; Τι είναι, διαφημιστική εταιρεία για να έχει χορηγούς; Δηλαδή, θα κλείσετε το τμήμα αν δεν βρίσκει λεφτά το δημόσιο πανεπιστήμιο; Γιατί αυτό γίνεται στην πράξη. Αυτό ευθέως είναι αντισυνταγματικό, γιατί είναι υποχρέωση του κράτους να χρηματοδοτεί. Και κάνει το ανάποδο, κόβει συνέχεια και υπάρχει ασφυξία. Τι του λέτε δηλαδή τώρα; Ότι αν δεν βρει κάποιο τμήμα χορηγούς για πολλούς λόγους θα το κλείσετε; Δεν θα του δώσετε λεφτά; Δεν θα σπουδάσουν οι φοιτητές; Πέρα από το αν είναι αντισυνταγματικό ή όχι. Παρ' όλα αυτά εμείς υποστηρίζουμε την αντισυνταγματικότητα, για να μην πούμε ότι είναι ολόκληρος ο νόμος αντισυνταγματικός, εκτός αν κανένας πάρει στα σοβαρά αυτά που λέει το Σύνταγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής τον λόγο έχει η κ. Γιαννακοπούλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κατ' αρχάς κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ τίθενται ξεκάθαρα συγκεκριμένα ερωτήματα συνταγματικότητας, θέματα αντισυνταγματικότητας από το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής για σειρά διατάξεων. Το ίδιο το Επιστημονικό Συμβούλιο επισημαίνει σε σειρά διατάξεις ότι είναι απέναντι στις συνταγματικές επιταγές για το αυτοδιοίκητο του πανεπιστημίου. Και αυτό είναι κάτι το οποίο το ακούμε με πάρα πολύ μεγάλη προσοχή και βεβαίως το συνοψογράφουμε.

Γιατί, ναι, για εμάς στο ΠΑΣΟΚ βεβαίως και τίθεται ζήτημα αντισυνταγματικότητας όσον αφορά το θέμα της εκλογής, ανάδειξης των μονοπρόσωπων οργάνων. Βεβαίως και τίθεται ζήτημα αντισυνταγματικότητας όσον αφορά τον αποκλεισμό συγκεκριμένων ομάδων της ακαδημαϊκής κοινότητας από την εκλογή οργάνων. Και βεβαίως τίθεται θέμα προσβολής του αυτοδιοίκητου των ΑΕΙ και αντισυνταγματικότητας λοιπόν, σε ό,τι αφορά την εκλογή πρύτανη με πλειοψηφία εξωτερικών μελών. Και αυτό με τον τρόπο που το εισάγετε, ναι θίγει το αυτοδιοίκητο του πανεπιστημίου.

Επομένως για όλους τους παραπάνω λόγους -που προφανώς όλα αυτά θα κριθούν και από τα ελληνικά δικαστήρια όταν και αν έρθει η ώρα- υπερψηφίζουμε την ένσταση αντισυνταγματικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Παραγκούννης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Δεν θα δώσετε τον λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ένας είναι από κάθε κόμμα: ή οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων ή οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Ή παίρνετε τον λόγο και καλύπτετε το κόμμα σας ή όταν μιλήσει άλλος. Αλλά μην ανησυχείτε, θα δώσω τον λόγο για τρία λεπτά ρωτώντας ποιος θέλει.

Ο κ. Καραγκούνης μιλάει τώρα ως ο αντιλέγων εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα όλους τους εισηγητές για το ζήτημα της συνταγματικότητας.

Θέλω να πω, επειδή έγιναν κάποια σχόλια απ' όλους τους συναδέλφους, ότι πίσω από την ένσταση αντισυνταγματικότητας την οποία κατέθεσε ο ΣΥΡΙΖΑ, πίσω δηλαδή από τη νομική διάσταση του πράγματος που εισφέρει ο ΣΥΡΙΖΑ με αυτή την ένσταση αντισυνταγματικότητας, έχω την αίσθηση ότι η πραγματική άποψη και βούληση που έχετε πίσω για το ζήτημα της ανώτατης εκπαίδευσης κρύβεται εκεί το πραγματικό. Για εσάς δηλαδή δεν είναι κάτι νομικό. Έχετε μια δομική άρνηση και αντιπαράθεση. Και δεν είναι άλλη από το να βλέπετε τα πανεπιστήμια, κύριε Υπουργέ, κύριε Φίλη, δυστυχώς ως φέουδα. Και σε κάθε προσπάθεια εκσυγχρονισμού και εκδημοκρατισμού που γίνεται -που έχουν γίνει με διάφορες νομοθετικές πρωτοβουλίες τα τελευταία χρόνια- ήσασταν πάντα απέναντι και έχω την αίσθηση ότι υπό μία έννοια σας χαλάει -επιτρέψτε μου την έκφραση- την πολιτική σας οσύπα.

Διότι δεν θέλετε τα πανεπιστήμια να λειτουργούν όπως το Σύνταγμα ορίζει -άκουσα την αναφορά στο Σύνταγμα- δηλαδή ελεύθερα, απρόσκοπτα, δημιουργικά και ανταγωνιστικά. Αλλά έχω την αίσθηση ότι η πραγματική σας βούληση σύμφωνα με τη θέση που παίρνετε κάθε φορά για την ανώτατη εκπαίδευση, είναι ότι τα θέλετε εξαρτώμενα, υποβαθμισμένα και θα έλεγα καθηλωμένα σε κάθε είδους εξαρτήσεις και κομματικές και άλλες.

Πρώτα απ' όλα για να έρθω στο θέμα της συνταγματικότητας να πω ότι είναι απόλυτα προσημασμένη και η ίδια η Επιστημονική Έκθεση της Βουλής σας δίνει απάντηση στις όποιες ενστάσεις έχετε και έχετε ήδη καταθέσει. Διότι η αλήθεια είναι, κύριε Φίλη, ότι θα υπήρχε μια λογική να καταθέσετε ένσταση αντισυνταγματικότητας και να προβάλλετε αυτούς τους λόγους τους οποίους προβάλλετε, αν δεν είχε μεσολαβήσει η απόφαση της ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας για τη συνταγματικότητα του νόμου Διαμαντοπούλου, που είναι η 519/2015 -στην οποία κάνατε αναφορά- όπου όλα αυτά τα ζητήματα τα οποία θέτετε, τα έκρινε και μάλιστα με πολύ ξεκάθαρο τρόπο και για τα εξωτερικά μέλη και για το συμβούλιο της διοίκησης αλλά και έμμεσα για την οικονομική ισχύ των πανεπιστημίων, την οποία θέτετε ως τελευταίο λόγο της ένστασης.

Θέτετε το ζήτημα της διοίκησης και των εξωτερικών μελών, δηλαδή τα πέντε εξωτερικά μέλη και τα έξι εσωτερικά. Το οργανωτικό ζήτημα των ΑΕΙ δεν έχει απασχολήσει μόνο -να το πω και στους άλλους συναδέλφους που έκαναν αναφορά- την 519. Έχει γίνει και σε άλλες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας. Αλλά η απόφαση 519 έχει την αξία της διότι κάνει τις εξής παραδοχές:

Πρώτη παραδοχή και πολύ σημαντική -και κρατήστε το κύριε Φίλη- λέει: «Ο νομοθέτης διαθέτει ευρύτατα περιθώρια εξουσίας να οργανώνει το θεσμικό πλαίσιο για τη δομή και λειτουργία των ΑΕΙ, ανάλογα με τη φύση του ρυθμιζόμενου θέματος». Η απόφαση 519 επικαλείται αυτή τη γενική παραδοχή από πρότερη απόφαση Συμβουλίου της Επικρατείας που είναι η 982/2012 πάλι στην ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε, όχι πολύ, για να απαντήσω σε όλους τους συναδέλφους.

Περαιτέρω λοιπόν ειδικά στην περίπτωση μας και αναλογικά οι ρυθμίσεις του ν.4009/2011 που προβλέπουν τη συμμετοχή εξωτερικών μελών στο συμβούλιο των ΑΕΙ κινούνται εντός του πλαισίου της αρχής της πλήρους αυτοδιοίκησης των ΑΕΙ και δεν θίγουν το δικαίωμα των ιδρυμάτων αυτών να αποφασίζουν επί των υποθέσεων τους με δικά τους όργανα. Κυρίως για τη συγκρότηση του συμβουλίου προέρχονται από τους πλήρους απασχόλησης καθηγητές πρώτης βαθμίδας και τους αναπληρωτές καθηγητές του ιδρύματος και έχουν εκλεγεί από το σύνολο των καθηγητών και φοιτητών παλιότερα του οικείου ΑΕΙ χωρίς τη μεσολάβηση οποιουδήποτε οργάνου της κρατικής διοίκησης ή

άλλου οργάνου και ως εκ τούτου αντλούν τη νομιμοποίησή τους από τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας, τα οποία κατ' αυτόν τον τρόπο εκπροσωπούνται έμμεσα πέραν της άμεσης εκπροσώπησης τους από τα εσωτερικά μέλη.

Γι' αυτό, λοιπόν, ειδικά ο πρώτος για τα εσωτερικά, εξωτερικά μέλη είναι τελείως αβάσιμος.

Και επειδή αναφέρθηκα στο έμμεσα, πάμε τώρα στο ειδικότερο. Να ρωτήσω το εξής: Είναι λογικό να λέτε ότι το συμβούλιο αντισυνταγματικά εκλέγει τους κοσμήτορες, όταν έχει ήδη κριθεί η νομολογιακά από την ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας ότι μπορεί νόμιμα και συνταγματικά να εκλέγει τους πρυτάνεις; Το συμβούλιο -για να ακούσουν και οι καλοί συνάδελφοι που δεν είναι νομικοί- είναι δημοκρατικά νομιμοποιημένο. Ο πρύτανης είναι ένα από τα εσωτερικά μέλη του συμβουλίου και εκλέγεται από όλα τα μέλη ΔΕΠ των ΑΕΙ. Άρα ο πρύτανης έχει νομιμοποίηση τόσο από το σύνολο των μελών ΔΕΠ όσο και από το συμβούλιο. Οπότε κατά το Συμβούλιο της Επικρατείας είναι συνταγματικά θεμιτή -και κρατήστε αυτό που σας είπα που αναφέρεται στις παραδοχές της ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας- και η αρχή της έμμεσης αυτοδιοίκησης και νομιμοποίησης. Οπότε ακριβώς το ίδιο ισχύει και για τους κοσμήτορες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και με αυτό κλείνετε, κύριε Καραγκούνη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μια στιγμή για να απαντήσω σε όλους τους συναδέλφους και να αναφερθώ και στον δεύτερο λόγο της ένστασης. Σε δύο λεπτά τελειώνω.

Για δε τα εξωτερικά μέλη του συμβουλίου αυτά που επιλέγονται από τα έμμεσα νομιμοποιημένα εσωτερικά μέλη του συμβουλίου και μετά την επιλογή τους καθίστανται και αυτά μέλη του συλλογικού οργάνου του συμβουλίου και έτσι ικανοποιείται πλήρως το αυτοδιοίκητο των ιδρυμάτων.

Όσον αφορά αυτό που αναφέρετε για τον εκτελεστικό διευθυντή δεν είναι αντιπροσωπευτικό όργανο, αλλά είναι εκτελεστικό-διοικητικό όργανο του ιδρύματος. Οπότε προφανώς δεν τίθεται θέμα αντισυνταγματικότητας.

Και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, για το θέμα των οικονομικών. Όσον αφορά την οικονομική αυτοτέλεια των πανεπιστημίων προφανώς θα εξακολουθούν να απολαμβάνουν κρατικής χρηματοδότησης, όπως ορίζεται στο Σύνταγμα κύριε Παφίλη -αυτό δεν αλλάζει- και μάλιστα αυξημένης, κύριε Φίλη, σε σχέση με το παρελθόν. Οπότε το να σου δίνει ο νόμος τη δυνατότητα πρόσθετης χρηματοδότησης με νέα χρηματοδοτικά εργαλεία αυτό δεν είναι αντισυνταγματικό. Άλλωστε έχει κριθεί το ζήτημα αυτό, γιατί υπήρχαν τέτοια χρηματοδοτικά εργαλεία και στο νόμο Διαμαντοπούλου, που πέρασε και από την ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας και ποτέ δεν ετέθη θέμα.

Προφανώς δεν υπάρχει κανένα ζήτημα αντισυνταγματικότητας και καταψήφισουμε την ένσταση.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Σκουρλέτης από τη θέση του για τρία λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Επιτρέψτε μου να πω με ευκαιρία την παρέμβασή μου στο θέμα ότι ορθώς θέσατε το θέμα της κατάδικης της εμπρηστικής επίθεσης στον σταθμό «REAL FM». Νομίζω ότι είναι ομόθυμη διάθεση όλων των πολιτικών δυνάμεων πάνω στο ζήτημα αυτό.

Ωστόσο για το συγκεκριμένο ζήτημα, κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι παρά τα όσα άκουσα από τον αντιλέγοντα συνάδελφο εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας, εδώ έχουμε μια κατάφωρη παραβίαση του αυτοδιοίκητου του πανεπιστημίου. Θα έλεγε κανείς μια εισβολή παραγόντων εξωπανεπιστημιακών στη διοίκηση του πανεπιστημίου. Και αυτό επιχειρείται να γίνει πράξη μέσα από τη σύνθεση του συγκεκριμένου συμβουλίου διοίκησης, που προβλέπεται, το οποίο μάλιστα σε αρκετές περιπτώσεις, όπως είναι τα ζητήματα της εκλογής του πρύτανη, μπορεί να φτιάχνει πλειοψηφίες ερήμην των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας. Αν αυτό δεν είναι μια κατάφωρη παραβίαση του αυτοδιοίκητου των πανεπιστημίων, τι άλλο είναι;

Όσον αφορά το θέμα της υποχρηματοδότησης η οποία είναι διαρκής και συνεχόμενη, εδώ έχουμε μια δεύτερη τέτοια περί-

πτωση. Διότι εδώ πέρα συνεχώς λόγω της πολιτικής βούλησης της Κυβέρνησης, λόγω των προηγούμενων νομοθετημάτων, λόγω μιας νεοφιλελεύθερης συγκεκριμένης στρατηγικής γύρω από το θέμα της εκπαίδευσης και όχι μόνο, αλλά γενικά γύρω από το θέμα αυτό που ονομάζεται μάθηση, αγαθό της μάθησης, έχουμε μια απίσχναση της υποχρέωσης της πολιτείας σε σχέση με την χρηματοδότηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Αρα μιλάμε για μια τέτοιου είδους αντισυνταγματική πρακτική. Προφανώς η Βουλή σήμερα καλείται να κάνει τον πρώτο συνταγματικό έλεγχο. Η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής γνωρίζει τη νομολογία, κύριε συνάδελφε, και θα πρέπει να τη διαβάσετε και δεύτερη και τρίτη φορά για να βγάλετε τα ασφαλή συμπεράσματα.

Ωστόσο φοβάμαι πάρα πολύ ότι η παρούσα Κυβέρνηση έχει συνηθίσει να νομοθετεί και να πράττει έξω από τα όρια του Συμβουλίου της Επικρατείας. Και δεν αναφέρομαι μόνο σε προηγούμενα νομοθετήματα της Υπουργού Παιδείας. Αναφέρομαι και σε άλλα, πρόσφατα. Να μιλήσουμε για τον νόμο Θεοδωρικάκου, ο οποίος βγήκε αντισυνταγματικός σε σχέση με αυτά όλα που προβλέπει για την εκλογή των αιρετών οργάνων και των αρμοδιοτήτων των δημοτικών συμβουλίων; Πλήρης αδιαφορία! Να μιλήσουμε για τη σύμβαση στον Χρυσό της Χαλκιδικής, η οποία βγήκε αντισυνταγματική και ήρθατε εκ των υστέρων, για να γίνετε σύννομοι, να αλλάξετε τον ίδιο τον νόμο; Να μιλήσουμε για τα αναδρομικά των συνταξιούχων, που αρνείστε να τα καταβάλετε, που τους κόψατε τις συντάξεις μέχρι τον νόμο Κατρούγκαλου του 2016, της δικής σας περιόδου;

Αρα, λοιπόν, δεν μας εκπλήσσει αυτή η αντισυνταγματική πρακτική σας. Όπου σας βολεύει χρησιμοποιείτε τη δεδομένη πλειοψηφία που έχετε και πορεύεστε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Θεοχάρης για τρία λεπτά και μετά η Υπουργός.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Εάν υπήρχε ανάγκη να καταλάβουμε ότι δεν έχει καμμία επαφή με την πραγματικότητα η ένσταση αυτή της αντισυνταγματικότητας θα έφταναν μόνο δύο πράγματα: Το γεγονός ότι ο λέγων μίλησε μόνο δύο λεπτά για να την υποστηρίξει, άρα δεν την πιστεύει ούτε ο ίδιος, και το γεγονός ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ μας μίλησε για τους ΟΤΑ, μας μίλησε για τους συνταξιούχους, μας μίλησε για κάθε θέμα μέχρι και για τον χρυσό στη Χαλκιδική και όχι για το ζήτημα της αντισυνταγματικότητας.

Πραγματικά είναι μία ένσταση αντισυνταγματικότητας που είναι τόσο εύκολα αντικρουόμενη που δεν είμαι σίγουρος για ποιον λόγο την έκανε εδώ ο ΣΥΡΙΖΑ. Μάλλον είναι η συνέχιση της πολιτικής αντιπαράθεσης στο νομοσχέδιο αυτό με άλλα μέσα. Παρ' όλα αυτά πρέπει να πούμε δυο λόγια και θα τα πω επιγραμματικά και συστηματικά, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτα απ' όλα, να αντικρούσουμε το δεύτερο μέρος της ένστασης, το οποίο είναι και το πιο απλό να αντικρουστεί. Το άρθρο 30 δεν μιλάει για χρηματοδότηση, μιλάει για την υποχρέωση εισήγησης του αναπτυξιακού σχεδίου. Το άρθρο 27, που μιλάει για το αναπτυξιακό σχέδιο της κοσμητείας, δεν αναφέρει πουθενά χρηματοδότηση. Συνεπώς μας λέτε ένσταση αντισυνταγματικότητας και δύο από τα τρία άρθρα τα οποία αναφέρετε δεν έχουν σχέση με τη χρηματοδότηση.

Το άρθρο 23, πράγματι, λέει ότι μέσα στις αρμοδιότητες του κοσμήτορα είναι να ψάχνει δωρεές και να τις αποδέχεται. Η αντίρρηση που είναι σε αυτό το άρθρο; Να μην υπάρχουν δωρεές; Δεν υπάρχουν δωρεές προς τα πανεπιστήμια; Να μην τις αποδέχονται τα πανεπιστήμια; Μήπως ενισχύεται η αυτοτέλεια των πανεπιστημίων με το γεγονός ότι μπορούν να βρουν και χρηματοδότηση περαιτέρω; Εάν δηλαδή ξανακαταρρεύσει η χώρα μας, αν πτωχεύσει και δεν έχει λεφτά να δώσει συντάξεις και περικοπούν οι προϋπολογισμοί -να είστε σίγουροι ότι αν ποτέ κυβερνήσετε αυτό θα συμβεί με μαθηματική ακρίβεια, θα καταρρεύσει η χώρα, αν ποτέ ο ΣΥΡΙΖΑ κυβερνήσει- δεν θα πρέπει να σωθούν με κάποιο τρόπο τα πανεπιστήμια, αναζητώντας δωρεές; Επηρεάζεται έστω και στο ελάχιστο η χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό από αυτά τα άρθρα;

Συνεπώς να μην λέμε εδώ πράγματα για εντυπώσεις. Δεν έχει καμμία σχέση με αντισυνταγματικότητα το δεύτερο μέρος. Η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής δεν αναφέρει αντισυνταγματικότητα για τη χρηματοδότηση πουθενά. Όταν θέλετε, λοιπόν, να την επικαλείστε να την επικαλείστε πάντα και όχι επιλεκτικά.

Για την επιλογή των οργάνων εγώ θα μιλήσω μόνο με τα στοιχεία της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής. Είναι κόλαφος για την άποψή σας. Διότι αναφέρει ακριβώς το πλήρες σκεπτικό της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας 519/2015. Εκεί έχουν κριθεί στην πραγματικότητα όλα. Πρώτον, η επιλογή των εξωτερικών μελών πρέπει να γίνει από τα εσωτερικά μέλη και τότε αποτελεί έμμεση έκφραση του αυτοδιοίκητου των πανεπιστημίων. Ισχύει σε αυτό το νομοσχέδιο. Δεύτερον, τα μέλη δεν πρέπει να είναι η πλειοψηφία. Ισχύει σε αυτό το νομοσχέδιο. Και έχουμε το καινοφανές επιχείρημα πως ενώ τα εξωτερικά μέλη δεν έχουν πλειοψηφία, αν συμπράξουν και εσωτερικά με μέλη, τότε μπορεί να έχουν πλειοψηφία. Αυτό είναι αντιδημοκρατικό; Είναι αντιδημοκρατικό να υπάρχει σύμπραξη των εσωτερικών με κάποια εξωτερικά μέλη; Αν σε κάποια άποψη υπάρχει η σύμπραξη τότε καλώς. Και για ποιον λόγο να μη συμπράξουν τα έξι εσωτερικά μέλη εναντίον των εσωτερικών; Σε κάθε θέμα μπορούν τα εσωτερικά μέλη να έχουν την πλειοψηφία και να αποφασίζουν μόνα τους. Άρα λοιπόν πού είναι η αντιδημοκρατικότητα, πού είναι η καταστράτηγηση αυτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ελάτε, κύριε Θεοχάρη, ολοκληρώστε.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεύτερο σημείο είναι να μην ασκούν την τρέχουσα διοίκηση και ουσιαστικά δεν ασκούν τρέχουσα διοίκηση. Επιλέγουν όργανα, εγκρίνουν και δεν την ασκούν την τρέχουσα διοίκηση. Και πάντοτε εν πάση περιπτώσει και στα θέματα τα οποία ασκείται η διοίκηση να γίνεται πάντα μετά από εισήγηση ακαδημαϊκών αρμοδίων οργάνων. Και σε κάθε περίπτωση που οι αρμοδιότητες περιγράφονται μέσα είναι πάντοτε από εισήγηση.

Κοιτάξετε ένα θέμα θέτει -γιατί εγώ θέλω να είμαι δίκαιος- η Επιστημονική Επιτροπή: Είναι δόκιμη η άσκηση αρμοδιοτήτων ακαδημαϊκών και από εξωτερικά μέλη, τα οποία δεν έχουν ακαδημαϊκές αρμοδιότητες; Μα, αυτά θα είναι η μειοψηφία της μειοψηφίας, διότι τα εξωτερικά μέλη είναι μειοψηφία και αυτά που δεν θα έχουν ενδεχομένως ακαδημαϊκές αρμοδιότητες -εσωτερικά το κάθε πανεπιστήμιο αποφασίζει ποια είναι και ποια όχι- θα είναι μειοψηφία της μειοψηφίας.

Το άστειο αυτής της ένστασης αντισυνταγματικότητας είναι το εξής: Έχουμε ένσταση για το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, η οποία ψέγει την Υπουργό γιατί δεν βάζουμε προϋποθέσεις επιλεξιμότητας, δηλαδή να περιορίσουμε το αυτοδιοίκητο στις αποφάσεις του πανεπιστημίου από τον νόμο. Ορίζεται, λοιπόν, ότι μπαίνουμε μέσα στο αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων και μας λέτε εδώ ότι πρέπει να μπούμε ακόμη περαιτέρω και να περιορίσουμε το αυτοδιοίκητο. Δεν έχει καμμία βάση προφανώς η ένσταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο εκ μέρους της Κυβέρνησης.

Υπενθυμίζω ότι ο κατάλογος έχει εκατόν δεκαέξι ομιλητές.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση αυτή είναι αμιγώς νομική. Συνεπώς δεν θα απαντήσω στα πολιτικά επιχειρήματα τα οποία ακούστηκαν γιατί θα έχουμε μία εκτενέστατη κοινοβουλευτική συζήτηση για να απαντήσουμε στα πολιτικά. Θα απαντήσω, όμως, στα νομικά, σε όσα νομικά επιχειρήματα εκτέθηκαν.

Τέσσερα είναι τα σημεία. Πρώτο σημείο έχει να κάνει με την αρχή της αυτοδιοίκησης. Το δεύτερο σημείο έχει να κάνει με τη διαδικασία ανάδειξης πρύτανη και κοσμήτορα. Το τρίτο σημείο έχει να κάνει με τη συμμετοχή στο συμβούλιο εξωτερικών μελών. Το τέταρτο σημείο έχει να κάνει με τη χρηματοδότηση, όπως ετέθη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Σχετικά με το πρώτο σημείο, αρχή της αυτοδιοίκησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο άρθρο 16 του Συντάγματος καθορίζονται οι βασικές αρχές που διέπουν την παροχή της ανώτατης εκπαίδευσης και οριοθετούν τη δράση και της διοίκησης και του

νομοθέτη. Είναι η αρχή της ακαδημαϊκής ελευθερίας, είναι η αρχή της πλήρους αυτοδιοίκησης.

Σύμφωνα με τη δεύτερη, με την αρχή της πλήρους αυτοδιοίκησης, τα ΑΕΙ αποφασίζουν για τις δικές τους υποθέσεις με τα δικά τους όργανα. Ο καθορισμός των οργάνων αυτών, το ποια θα είναι αυτά τα όργανα, το αποφασίζει αυτή η Βουλή, το αποφασίζει ο νομοθέτης. Και η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας λέει ότι ο νομοθέτης έχει ένα πολύ ευρύ περιθώριο διακριτικής ευχέρειας εντός του πλαισίου που θέτει το συνταγματικό πλαίσιο και άλλωστε έχει και την κρατική εποπτεία, τον έλεγχο νομιμότητας δηλαδή που ασκεί το κράτος στις πράξεις των οργάνων των πανεπιστημίων. Άρα η θέσπιση των κανόνων για τη ρύθμιση ζητημάτων οργάνωσης και λειτουργίας των πανεπιστημίων, στα οποία θέματα περιλαμβάνεται και ο τρόπος συγκρότησης και λειτουργίας των συλλογικών οργάνων, δηλαδή ποια είναι αυτά τα όργανα, πώς διοικούνται και ούτω καθεξής ανήκει στην αρμοδιότητα της νομοθετικής λειτουργίας, σε εμάς δηλαδή, στη Βουλή των Ελλήνων και ασκείται από τα όργανα και με τη διαδικασία που προβλέπει το Σύνταγμα. Για τα Πρακτικά, είναι η απόφαση του Σ.τ.Ε. 195/1984.

Ο νομοθέτης, λοιπόν, δεν δεσμεύεται καν από τις σχετικές απόψεις των ενδιαφερόμενων ιδρυμάτων ούτε υποχρεούται να ακολουθήσει ορισμένο οργανωτικό και λειτουργικό πρότυπο, απόφαση του Σ.τ.Ε. 1731/1986 πρακτικό επεξεργασίας 144/2008 ολομέλειας.

Διαθέτει ο νομοθέτης, εμείς δηλαδή, η Βουλή ευρύτατα περιθώρια εξουσίας για να οργανώσει όλο το πλαίσιο, όλη τη δομή, τη λειτουργία των πανεπιστημίων και για να ορίζει τα πρόσωπα που μετέχουν στη διοίκησή τους, προβλέποντας διαφορετικό τρόπο ανάδειξης, συμμετοχής στα όργανα από εκείνο που ίσχυε στο παρελθόν.

Το Σύνταγμα δεν απαιτεί συγκεκριμένες ιδιότητες για τα μέλη που συγκροτούν τα όργανα διοίκησης των πανεπιστημίων ούτε ορίζει συγκεκριμένο τρόπο ανάδειξης. Ένα πράγμα αποκλείει - απόφαση Σ.τ.Ε. του 2015: Αποκλείει την κρατική παρέμβαση στη σχετική διαδικασία. Δεν μπορεί να έρθει ο Υπουργός και να πει ποιος θα είναι εκπρόσωπος. Αυτό αποκλείεται. Αλλά επαφίεται στους τριακόσιους Βουλευτές, στη Βουλή των Ελλήνων, να καθορίσει ποια θα είναι τα όργανα και ούτω καθεξής.

Μάλιστα, έχει κριθεί στην απόφαση που ανέφερε ο κ. Καραγκούννης, απόφαση Ολομελείας 519/2015, η αρχή της έμμεσης αυτοδιοίκησης. Είναι συνταγματικά θεμιτή, όπως κρίθηκε από την ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, η κατοχύρωση υπό προϋποθέσεις αρχής της έμμεσης αυτοδιοίκησης.

Σημείο δεύτερο, σχετικά με το πώς αναδεικνύεται ο πρύτανης, πώς αναδεικνύεται ο κοσμήτορας.

Πρώτα απ' όλα, ο πρύτανης προκύπτει ως ένας εκ των έξι εσωτερικών μελών του συμβουλίου που έχουν εκλεγεί από τη βάση, από όλα τα μέλη. Δεν μπορεί να βγει πρύτανης κάποιος, ο οποίος δεν είναι εκλεγμένος από τη βάση, από όλα τα μέλη ΔΕΠ.

Άρα ο πρύτανης εκλέγεται πρώτα άμεσα ως μέλος του συμβουλίου διοίκησης από όλα τα μέλη του πανεπιστημίου και στη συνέχεια έμμεσα ως πρύτανης από τα μέλη του συμβουλίου. Άρα έχει διπλή νομιμοποίηση. Και άμεση και έμμεση και αυτά τα δύο πρέπει να συντρέξουν, ώστε να επιλεγεί τελικά ο υποψήφιος στο αξίωμα του πρύτανη.

Ο εκτελεστικός διευθυντής. Κύριε Φίλη, ο εκτελεστικός διευθυντής είναι μετακλητός διοικητικός υπάλληλος, δεν είναι όργανο εκπροσώπησης. Είναι μετακλητός διοικητικός υπάλληλος ο οποίος επιλέγεται ελεύθερα από την εκάστοτε διοίκηση.

Σημείο τρίτο. Ως προς τη συμμετοχή στο Συμβούλιο Εξωτερικών Μελών. Υπηρετεί αυτό την αρχή της αυτοδιοίκησης; Βεβαίως. Γιατί; Διότι, ποια είναι η σύνθεση του συμβουλίου; Έντεκα μέλη. Τα έξι εκλέγονται από τη βάση, από τους καθηγητές, από τη βάση του πανεπιστημίου. Έξι στα έντεκα, πλειοψηφία. Τα έξι με ειδικές πλειοψηφίες αναδεικνύουν τα πέντε εξωτερικά. Η πλειοψηφία αναδεικνύει η ίδια -η εκλεγμένη πλειοψηφία- ποια θα είναι τα εξωτερικά μέλη και μάλιστα, αρχικά με αυξημένη πλειοψηφία και μόνο επικουρικά με απόλυτη πλειοψηφία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Λίγο την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε, παράκληση.

Άρα τα εξωτερικά μέλη αντλούν τη νομιμοποίησή τους από τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας. Είναι ορισμένα, έχουν αναδειχθεί από εκείνους που έχουν εκλεγεί από τη βάση και αυτή είναι η αρχή της έμμεσης αυτοδιοίκησης, η οποία έχει κριθεί. Αυτό που συζητάμε εδώ σήμερα έχει κριθεί από την απόφαση 519 της Ολομελείας του 2015.

Σημειωτέον δε, ότι όλη την τρέχουσα διοίκηση του πανεπιστημίου θα την έχει ο πρύτανης. Θα προΐσταται του ΑΕΙ, θα εκπροσωπεί δικαστικά και εξωδίκως, θα καταρτίζει τον προϋπολογισμό. Στο συμβούλιο θα ανατίθενται αρμοδιότητες χάραξης στρατηγικής, έγκρισης προϋπολογισμού, επιτελικές λειτουργίες, όπως ήταν και στον ν.4009 και γι' αυτό και έχει κριθεί για εγκριτικές και στρατηγικές αρμοδιότητες που ασκούσε το συμβούλιο και τότε και τώρα αντιστοίχως, σύμφωνα με το Σύνταγμα, σύμφωνα με την απόφαση 519.

Σημειωτέον δε, ότι το μεγαλύτερο μέρος των αρμοδιοτήτων του συμβουλίου ασκείται μετά από εισήγηση, πρόταση ή γνώμη άλλου οργάνου. Και επίσης, το συμβούλιο διοίκησης δεν ασκεί *stricto sensu* ακαδημαϊκές αρμοδιότητες. Την ίδρυση ακαδημαϊκών μονάδων, την ίδρυση προγραμμάτων σπουδών, την έγκριση εσωτερικού κανονισμού, τις συνεργασίες με πανεπιστήμια του εξωτερικού ποιος τις αποφασίζει; Η σύγκλητος, όχι το συμβούλιο.

Τελευταίο σημείο χρηματοδότηση. Εδώ ομολογώ ότι αυτό δεν το περίμενα. Δεν περίμενα, κύριε Φίλη, αυτή την ένσταση. Περίμενα τις υπόλοιπες, αλλά όχι αυτή. Γιατί δεν την περίμενα; Γιατί δεν υπάρχει ούτε μισή διάταξη -ούτε μισή διάταξη!- στο νομοσχέδιο που να επηρεάζει με οποιονδήποτε τρόπο την υποχρέωση του κράτους για κρατική χρηματοδότηση και ανοίγει εδώ μια παρένθεση. Είναι και ειρωνικό, γιατί η Κυβέρνησή μας για πρώτη χρονιά μετά από πάρα πολλά χρόνια, αύξησε πάνω από 14% την κρατική χρηματοδότηση και κλείνει την παρένθεση. Δεν υπάρχει, λοιπόν, ουδεμία διάταξη που να αγγίζει με οποιονδήποτε τρόπο την υποχρέωση της πολιτείας για κρατική χρηματοδότηση. Τί υπάρχει; Δυνατότητα.

Διάβασα πάρα πολύ προσεκτικά την ένσταση. Λέει σε δύο σημεία ότι σειρά ρυθμίσεων του νομοσχεδίου προβλέπουν την υποχρέωση των ΑΕΙ να διασφαλίζουν ίδιους πόρους. Πού το λέει αυτό, κύριε Φίλη; Υποχρέωση των ΑΕΙ να βρουν δωρεές; Λέει κάπου ότι υποχρεούται το ΑΕΙ να βρει δωρεές; Όχι, βέβαια!

Το νομοσχέδιο τι κάνει; Δίνει επιπλέον χρηματοδοτικά εργαλεία, επιπλέον δυνατότητες. Είναι η πρώτη φορά; Όχι βέβαια. Και αυτό έχει προβλεφθεί. Άρθρο 56 του ν.4009.

Σημειωτέον...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κυρία Υπουργέ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείστε, όμως, παρακαλώ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κλείνω με αυτό.

Είπε ο κ. Φίλης: «Κομμάτια και θρύψαλα έκανε η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής το νομοσχέδιο. Έβγαλε πρωί-πρωί μια ανακοίνωση που μιλάει για σωρεία αντισυνταγματικών ρυθμίσεων». Τότε γιατί δεν τις επικαλείστε; Εγώ είδα μόνο δύο, εκ των οποίων η μία δεν είναι καν στην επιστημονική έκθεση της Βουλής. Ούτε καν! Το θέμα της χρηματοδότησης δεν τίθεται πουθενά. Αν, λοιπόν, είναι κομμάτια και θρύψαλα, τότε γιατί δεν τα επικαλείστε;

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται συνταγματικότητα του παρόντος σχεδίου νόμου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αγαπητοί συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση βάσει του άρθρου 100, παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής για το θέμα της αντισυνταγματικότητας που ετέθη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι αποδεχόμενοι την ένσταση αντισυνταγματικότητας, παρακαλώ να εγερθούν.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, δεν ηγέρθη ο απαιτούμενος αριθμός Βουλευτών από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής.

Συνεπώς η ένσταση αντισυνταγματικότητας απορρίπτεται.

Συνεχίζουμε με την εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής κ. Χαρά Κεφαλίδου.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με αυτό που διάβασα στη Βικιπαίδεια. Μεταρρύθμιση. Είναι ουσιαστικό γένους θηλυκού και αφορά το σύνολο των σημαντικών αλλαγών σε έναν τομέα που αποσκοπούν στη λύση προβλημάτων, την εύρυθμη λειτουργία του, την προσαρμογή του σε νέα δεδομένα κ.λπ. και χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Το όνομά της το αγάπησαν πολλοί. Δεν είναι τυχαίο που σχεδόν κάθε κυβέρνηση θεωρεί ηθική της υποχρέωση να φέρει και από μία, τουλάχιστον. Την ουσία της, όμως, ελάχιστα. Αυτό έδειξε η ίδια η ζωή.

Τις τελευταίες δεκαετίες έχουν γίνει πολλές θεσμικές παρεμβάσεις. Υποτίθεται όλες για τον εκσυγχρονισμό των ελληνικών Πανεπιστημίων, κατά πως το αντιλαμβάνεται βέβαια κάθε κυβέρνηση. Αυτό δείχνει τρία πράγματα.

Πρώτον, ότι το πρόβλημα στον τρόπο λειτουργίας των ελληνικών πανεπιστημίων είναι και υπαρκτό και αναγνωρισμένο.

Δεύτερον, ότι δεν έχουμε καταφέρει, παρά τις διαφορετικές προσεγγίσεις να βρούμε αξιόπιστες λύσεις και τρίτον, ότι πέρα από όσα υποστηρίζουμε όλο το σύνολο των πολιτικών κομμάτων, δεν έχουμε καταφέρει να έχουμε χάραξη εθνικής πολιτικής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η τελευταία ουσιαστικά πραγματική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση που έγινε στο εκπαιδευτικό μας σύστημα -με τα σωστά της και τα λάθη της, σίγουρα με τομές- ήταν ο ν.4009/2011 από την τότε Υπουργό Παιδείας, την κ. Άννα Διαμαντοπούλου, νόμος που έφερε η Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, η κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου. Δύο χρόνια διαλόγου, συνέχεια της προσπάθειας της αείμνηστης Μαρίεττας Γιαννάκου, ένα ολόκληρο επιτελείο επιστημόνων από την Ελλάδα και το εξωτερικό, δύο γυναίκες Υπουργοί που ταύτισαν τον πολιτικό τους βίο με τον αγώνα για τον εκσυγχρονισμό του ελληνικού πανεπιστημίου. Δουλεύτηκε και επεξεργάστηκε, συζητήθηκε και έγινε σημείο τριβής και τελικά αγκαλιάστηκε όσο ελάχιστα νομοθετήματα από διακόσιους πενήντα πέντε Βουλευτές που τον στήριξαν, μεταξύ αυτών και επτά στελέχη της σημερινής Αξιοματικής Αντιπολίτευσης.

Αυτός ο νόμος, όμως, άρχισε να ξηλώνεται την επόμενη της εφαρμογής της, μπαίνοντας ουσιαστικά στην ουσία του, πρώτα από τη Νέα Δημοκρατία για να ενταφιαστεί από την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ το 2017. Αυτός ο νόμος, σημείο αναφοράς μέχρι και σήμερα αποτέλεσε εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, μέχρι το μεδούλι. Ήταν το σύνολο των σημαντικών αλλαγών που έφεραν, αποσκοπώντας στη λύση των χρόνιων προβλημάτων που κρατάνε σε μια μίζερη μετριότητα το ελληνικό πανεπιστήμιο. Είχε μεγάλες καινοτομίες. Εκτός το ότι έβλεπε με διαφορετικό τρόπο το άσυλο, δημιούργησε επιτροπές αξιολόγησης, συμβούλια ιδρύματος, εκλογή πρύτανη από τα μέλη ΔΕΠ και τόσα άλλα.

Αυτή η μεταρρύθμιση με ουσία και νόημα το 2011 έσπαγε κατεστημένα δεκαετιών, κλειστά συστήματα διοίκησης των ΑΕΙ, προσπαθώντας να υποδαυλίσει μια νέα κουλτούρα για την ανώτατη εκπαίδευση. Αυτή την τομή, δυστυχώς δεν την αντέξατε, ούτε η Νέα Δημοκρατία, ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ.

Στις 29 Μαΐου, αυτής της χρονιάς, το 2022, εν μέσω ψιθύρων περί επικείμενων εκλογών τον προσεχή Σεπτέμβριο, Οκτώβριο, Νοέμβριο, η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας έθεσε σε διαβούλευση το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα.

Νόμο-πλαίσιο τον χαρακτήρισε με το εύχο και ελπιδοφόρο τίτλο: «Νέοι Ορίζοντες στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, ενίσχυση ποιότητας, λειτουργικότητας, σύνδεση με την κοινωνία», υπονοώντας μια μεγάλη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση που οσο-ναι-όσο έρχεται λίγο πριν τη λήξη της κυβερνητικής θητείας.

Ένα κείμενο ατελείωτο, χίλιες τετρακόσιες περίπου σελίδες, τετρακόσια εξήντα τέσσερα άρθρα -το νούμερο προφανώς θα αυξηθεί-τόμος βαρύς και ασήκωτος δόθηκε για ενημέρωση scho-

λιασμό και διατύπωση προτάσεων στα πανεπιστήμια, τα πολιτικά κόμματα και τη δημοσιότητα.

Αρχικός χρόνος διαβούλευσης δεκατρείς μέρες, που μοιραία άλλαξε, όταν όλοι οι εμπλεκόμενοι, φίλοι και μη, ξεσηκώθηκαν και αναγκάστηκε η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, με συγκατάβαση και μεγαθυμία, να παραχωρήσει μια επιπλέον εβδομάδα διαβούλευσης και με αυτόν τον τρόπο, έδωσε εξετάσεις δημοκρατικής νομιμοποίησης και προήχθη.

Το κείμενο του σχεδίου νόμου που συζητάμε τελικά κατατέθηκε στις 4 Ιουλίου στη Βουλή προς επεξεργασία και περιλαμβάνει σειρά τροποποιήσεων σε σχέση με το αρχικό κείμενο της διαβούλευσης, αποδεικνύοντας ότι η ηγεσία του Υπουργείου είναι παρούσα, χωρίς όμως το θάρρος να αγγίξει τον κορμό της νομοθετικής της πρωτοβουλίας, αυτόν που ξεσήκωσε πέρα από τους συνήθεις επαγγελματίες εξεγερμένους, αντιδράσεις πανεπιστημιακών, πολιτικών φορέων, επιστημόνων, ερευνητών, φοιτητών, ακόμη και αυτών, κυρίως αυτών που αποδεδειγμένα έχουν αφιερώσει μεγάλο μέρος της επαγγελματικής του ζωής στον σχεδιασμό ενός δημόσιου ποιοτικού πανεπιστημίου, πυλώνα ανάπτυξης στη χώρα, που ανταποκρίνεται στις ανάγκες και τις προσδοκίες των αυριανών επιστημόνων της, άμεσα συνδεδεμένου με την κοινωνία και την επιχειρηματικότητα.

Το σχέδιο νόμου που φέρατε, επιστέγασμα της κυβερνητικής θητείας στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, αποτελείται από πέντε άξονες. Αλλού κωδικοποιεί υφιστάμενη νομοθεσία, αλλού έχει διατάξεις για «εξκάρφωμα», κυρίως όμως περιλαμβάνει και αφορά την εισαγωγή ενός νέου μοντέλου διοίκησης των πανεπιστημίων που κατοχυρώνει, προσφέροντάς του φυσικά και νομοθετικό μανδύα, την αδιαφάνεια, την έλλειψη λογοδοσίας, τη φαραωνικού τύπου λειτουργία του πρύτανη, την ανευθυνότητα τελικά των διοικήσεων.

Καμμία απολύτως σοβαρή αλλαγή δεν θίγει, καμία κατεστημένη εξουσία που υπάρχει αυτή τη στιγμή στα πανεπιστήμια, αντίθετα θα σας έλεγα την επιτείνει. Αυτός είναι ο κορμός του σχεδίου νόμου που δεν τολμήσατε να αγγίξετε και να τον αλλάξετε ούτε κατά ένα άρθρο.

Στο πρώτο μέρος έχουμε να κάνουμε με την αναβάθμιση της ποιότητας των ΑΕΙ. Τουλάχιστον αυτό ισχυρίζεστε. Έχουμε ρυθμίσεις αυτονόητες που έρχονται με τυμπανοκρουσίες και χρονοκαυστήρηση δεκαετίας, όπως τα διπλά κοινά πτυχία, η επιλογή μαθημάτων από άλλα τμήματα και σχολές, το ελληνικό «ERASMUS», δηλαδή η δυνατότητα μετακίνησης σε άλλο ΑΕΙ της χώρας, και κάποιες άλλες, αν και προωθούνται ως νέες ρυθμίσεις, είναι ήδη ισχύουσες: η πρακτική άσκηση και οι επισκέπτες καθηγητές.

Υπάρχουν και ρυθμίσεις εξαιρετικά αμφισβητούμενης αποτελεσματικότητας και ανεξήγητης σκοπιμότητας, όπως τα προγράμματα εφαρμοσμένων επιστημών και τεχνολογίας, τα περίφημα επτά εξαμήνων, που κανείς δεν ξέρει τι πτυχία θα δίνονται, με τι επαγγελματικά δικαιώματα και ρυθμίσεις που σγκνουν συζήτηση, όπως είναι η επιλογή των μελών ΔΕΠ σε σχέση με την αξιοκρατική τους διαδικασία.

Το δεύτερο μέρος έχει να κάνει με την υποτιθέμενη ενίσχυση της λειτουργικότητας των ΑΕΙ. Έχουμε ένα νέο μοντέλο διοίκησης που αντί για τα αυξημένα φίλτρα συλλογικότητας, λογοδοσίας, διαφάνειας και εξωστρέφειας που επικαλείται, στην πραγματικότητα όχι μόνο συντηρεί, αλλά υποθάλλει ένα νομοθετημένο αλισβερίσι συμβιβασμών με την πρόταση ενός απόλυτα οξύμωρου σχήματος.

Επαναφέρει ένα κακέκτυπο συμβουλίων διοίκησης, υποτίθεται με στόχο την εποπτεία και τη στρατηγική για τη χάραξη της μελλοντικής πορείας των ιδρυμάτων. Στην πραγματικότητα αναλαμβάνουν αυτά τα συμβούλια διοίκησης διοικητικές αρμοδιότητες με έναν παντοδύναμο πρύτανη, ο οποίος εκλέγεται από τα έξι εσωτερικά μέλη, συμμετέχει και προεδρεύει κιόλας στο όργανο που υποτίθεται θα ελέγχει, άρα πού καταλήγουμε; Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει.

Και με αυτό το μοντέλο δικής σας έμπνευσης, που δεν υπάρχει πουθενά σε ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, θα ευθυγραμμίσετε λέτε τη χώρα με τις διεθνείς καλές πρακτικές πανεπιστημίων εξωτερικού και θα φέρετε τα ελληνικά πανεπιστήμια στα σύγχρονα

πρότυπα. Θα σας έλεγα να κοιτάξετε λίγο για τα θέματα αυτά το πώς τα σχολιάζει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής.

Εμείς, όπως σας έχω υποσχεθεί και στη διάρκεια των συζητήσεων που έχουν γίνει στις επιτροπές, καταθέτουμε σήμερα τροπολογία, με την οποία καταθέτουμε ουσιαστικά τον τρόπο με τον οποίο εμείς αντιλαμβανόμαστε τα συμβούλια ιδρύματος, όχι διοίκησης, και τον ρόλο ενός πρύτανη ο οποίος εκλέγεται απευθείας από τα μέλη ΔΕΠ, για να έχει και όσο το δυνατόν πιο ενισχυμένη νομιμοποίηση. Στη δευτερολογία μου θα κάνω μια πιο αναλυτική επεξήγηση της τροπολογίας αυτής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καταθέστε τη στα Πρακτικά να τη φωτοτυπήσουν να μοιραστεί.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Θα την καταθέσω μόλις τελειώσω.

Τρίτος άξονας είναι η προώθηση της σύνδεσης των ΑΕΙ με την κοινωνία. Ωραίο ακούγεται να έχεις ένα σύγχρονο, ευέλικτο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών από τα πανεπιστημιακά εργαστήρια σε πολίτες και φορείς, όπως ωραίο και να υπάρχει η αναβάθμιση του ρόλου των πανεπιστημίων στη Διά Βίου Εκπαίδευση.

Όμως αυτό που ευγενικά και ειδικά αναφέρεται στο σχέδιο νόμου εμπεριέχει τον κίνδυνο μετατροπής των ΑΕΙ σε πανεπιστήμια - επιχειρήσεις. Ξεκαθαρίζουμε ότι η προώθηση της επιχειρηματικότητας από τα πανεπιστήμια και η διασύνδεσή της με την αγορά δεν είναι κακό, υπό μία όμως βασική προϋπόθεση, ότι περιλαμβάνονται και προβλέπονται με σαφήνεια οι δικλίδες ασφαλείας για τη διατήρηση του ακαδημαϊκού χαρακτήρα του πανεπιστημίου.

Επίσης καλή η επιχειρηματική σύνδεση, όμως δεν είναι μόνο λεφτά και επιχειρήσεις. Τι γίνεται με τις ανθρωπιστικές σπουδές; Τι γίνεται με τις κοινωνικές οξυτάτου εμπορικού ανταγωνισμού, πολολογία, τη φιλοσοφική, την ιστορία της τέχνης;

Με το σχέδιο νόμου το δημόσιο πανεπιστήμιο αντιμετωπίζεται σε μεγάλο βαθμό πρόχειρα και μονοσήμαντα, σαν μια επιχείρηση ανάμεσα σε τόσες άλλες, που οφείλει μόνο του να βρει τρόπους να επιβιώσει σε συνθήκες οξέυτατου εμπορικού ανταγωνισμού, μετατοπίζοντας το κέντρο βάρους του και τη βασική του αποστολή, που είναι να παράγει κατ' αρχάς γνώση, νεωτερικότητα, καινοτομία σε όλα τα επίπεδα των επιστημών και των τεχνών και κατόπιν να εξασφαλίζει χρήματα διά μέσου της αγοράς.

Η υποστελέχωση των ελληνικών πανεπιστημίων και η υποχρηματοδότηση είναι δύο έννοιες εφιάλτης που δεν έχουν αφήσει κανέναν Υπουργό Παιδείας να αισθάνεται ότι πατάει γερά στα πόδια του.

Τέταρτος άξονας: απλοποίηση του ΔΟΑΤΑΠ. Προβλέπεται πλέον αυτόματη ακαδημαϊκή αναγνώριση για συνέχιση σπουδών και απλοποίηση της διαδικασίας αναγνώρισης ακαδημαϊκού τίτλου από το εξωτερικό για εργασία στην Ελλάδα. Αναβάθμιση των υπηρεσιών ως προς τον πολίτη, μείωση της γραφειοκρατίας, ενίσχυση του brain gain και στο βάθος αυτό που δεν λέτε είναι άμεση αναγνώριση των πτυχίων των κολλεγίων.

Πέμπτος άξονας, που δεν υπήρχε στη διαβούλευση και προστέθηκε στο νομοσχέδιο, αφορά θέματα της Εκκλησίας και συγκεκριμένα, διευκρινίζεται το εκκλησιαστικό καθεστώς της Ιεράς Μητρόπολης Δωδεκανήσου και της Πατριαρχικής Εξαρχίας Πάμμου και ασχολείται παράλληλα και με άλλα θέματα που έχουν να κάνουν με μια εκκρεμότητα που υπάρχει από το 2018 για τη μισθοδοσία των κληρικών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**)

Θα κάνω μια πολύ μικρή παρένθεση να πω ότι όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ανέδειξε αυτό το θέμα, υπογράφοντας μια συμφωνία με την Εκκλησία της Ελλάδος, τα χρήματα θα δίνονταν στο ταμείο αυτό και η διαχείρισή τους όμως θα γινόταν από τις Μητροπόλεις. Ο κ. Τσίπρας τότε έλεγε ότι δέκα χιλιάδες θέσεις παπάδων χάνονται που θα απολυθούν, όμως θα αντικατασταθούν από δέκα χιλιάδες θέσεις υπαλλήλων.

Αποτέλεσμα: ο απλός παπάς θα γύριζε στην εποχή του 1945, θα ήταν με πολύ μεγάλα προβλήματα σε σχέση με το μισθό του και τα εργασιακά δικαιώματα, γιατί δεν θα υπήρχε η εγγύηση του κράτους. Η Νέα Δημοκρατία εξέφραζε την ικανοποίησή της για το θέμα εκείνη την εποχή, το ΠΑΣΟΚ ήταν το μόνο που ανέδειξε

τις πραγματικές διαστάσεις αυτής της συμφωνίας και υπερασπίστηκε τον απλό παπά.

Αποτέλεσμα: ερχόμαστε σήμερα, έστω και με καθυστέρηση, να κινηθούμε στη σωστή κατεύθυνση, η οποία δεν είναι ολοκληρωμένη. Το είπαν εξάλλου και στη συζήτηση των φορέων. Έχουμε θέματα και με το συνταξιοδοτικό και με την εκκλησιαστική δικαιοσύνη.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλοί οι άξονες και οι μεγαλειώδεις τίτλοι πονημάτων, με το άγχος πάντα ότι λήγει η κυβερνητική θητεία.

Η Κυβέρνηση, όμως, ανταποκρινόμενη στις δικές της προεκλογικές δεσμεύσεις όφειλε να ξεκινήσει την απόφαση για την εθνική στρατηγική στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και να ανοίξει δημόσιο διάλογο. Μετά από τρία χρόνια στην ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας με πλήθος διάσπαρτων αποσπασματικών νομοθετημάτων για την τριτοβάθμια εκπαίδευση ακόμη δεν έχετε απαντήσει στο θεμελιώδες ερώτημα. Η χώρα με βάση τις οικονομικές δυνατότητες που έχει, πόσα πανεπιστήμια και πόσους υποψήφιους εισακτέους μπορεί να εξασφαλίσει και να τους εξασφαλίσει ποιοτικές σπουδές; Απάντηση αυτά τα τρία χρόνια της διακυβέρνησής σας δεν έχουμε πάρει. Από εκεί πιστεύουμε εμείς ότι πρέπει να ξεκινάς, για να δεις πώς θα πορευτείς, από το τι δυνατότητες έχεις. Αλλιώς; Αλλιώς κάνεις ασκήσεις επί χάρτου ή τα κάνεις όλα αλά ΣΥΡΙΖΑ. Δηλαδή ισοπεδώνεις τα πάντα, φτιάχνεις σχολές εν μία νυκτί, χωρίς υποδομές, χωρίς πρόγραμμα, χωρίς αξιολόγηση τυπώνεις πτυχία και πορεύεσαι, μέχρι να σου ζητήσουν τα ρέστα οι απόφοιτοι που κορόιδεψες.

Παραμιππώντας, είναι δυνατόν να συζητιέται νομοσχέδιο παιδείας χωρίς την παρουσία σε καμία επιτροπή των ανθρώπων για τους οποίους νομοθετούμε, των φοιτητών και της νέας γενιάς; Αυτοί, λοιπόν, αφού καταλάβουν ότι τους κορόιδεψες, εσύ θα τα έχεις μαζέψει, κάποιος άλλος Υπουργός θα έχει πάρει τη θέση σου, ο οποίος -και με το δικό του- θα δηλώνει ανεύθυνος για τα πεπραγμένα του προηγούμενου.

Η χώρα μας αυτή τη στιγμή, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς και χρήσιμοι, έχει πολύ περισσότερα πανεπιστήμια από αυτά που μπορεί να αντέξει για να εξασφαλίσει τις ποιοτικές σπουδές που χρειαζόμαστε. Αυτή είναι η αλήθεια. Δεν την είπατε και δεν τολμάτε καν να την αγγίξετε τρία χρόνια τώρα. Ο καλύτερος τρόπος για να αποφύγετε με πολλαπλά κέρδη είναι να στραφεί η συζήτηση αλλού, όπως σήμερα, σε άλλη μια αναβαθμισμένη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση που εξασφαλίζει τη διατήρηση όλων των παραδοσιακών στρεβλώσεων στα πανεπιστήμια. Όσο, όμως, αρνείστε την πραγματικότητα και δεν ανοίγετε αυτή την επίπονη συζήτηση, κάθε πρωτοβουλία σας θα είναι φορτωμένη με ένα ζωτικό ψεύδος -που έχει κοντά ποδάρια-, καταδικασμένη να αποτύχει, τοποθετώντας τους εμπνευστές της στο παραφορτωμένο ράφι της αχρηστίας.

Μετά από τρία χρόνια επί της ουσίας έχουμε ακόμη πανεπιστήμια σε κατάληψη, υπάρχει η δαιμονοποίηση της επιχειρηματικότητας και δεν έχετε καταφέρει ούτε την πανεπιστημιακή αστυνομία να φτιάξετε, που τόσο πολύ την ανεβάσατε, που την ακούμε και δεν βλέπουμε και ήταν και αυτό άλλο ένα πυροτέχνημα στις ειδήσεις και στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Άντε και άλλο ένα ξεκαθάρισμα κοινών ποινικών μέσων από το ΑΠΦ. Μέχρι εκεί!

Σήμερα φέρνετε ένα νομοθέτημα χωρίς να έχετε προσδιορίσει το πρόβλημα του τι θέλετε να θεραπεύσετε. Από την τωρινή νομοθετική σας πρωτοβουλία συμπεραίνει κανείς ότι όλο το πρόβλημα των ελληνικών πανεπιστημίων είναι ο τρόπος διοίκησής τους που αποφασίζει είναι πρόβλημα, αλλά όχι το μόνο και συμφωνούμε ότι πρέπει να αλλάξει. Δεν είναι κρίμα, λοιπόν, αυτό το αποτυχημένο μοντέλο να έρχεστε με τις ρυθμίσεις σας να το χαϊδεύετε, να το συντηρείται, αλλά και να το επιτείνετε; Για ποιόν εκσυγχρονισμό των ΑΕΙ μιλάτε, όταν θα υπάρχει ένας ανεξέλεγκτος πρύτανης, αμφισβητούμενης νομιμοποίησης, απόλυτος μονάρχης και ένα συμβούλιο διοίκησης ελεγχόμενο και ελεγχόμενο υποχείριό του;

Αυτό που χρειάζεται εδώ και χρόνια είναι απλό, σεμνό, χωρίς λαμπερά φώτα διαφήμισης. Και ποιο είναι; Να κάνει ο καθένας τη δουλειά του. Η πολιτεία τη δική της, το πανεπιστήμιο τη δική του δουλειά. Και τι πρέπει να κάνει η πολιτεία; Να είναι έτοιμη να

βρει το θάρρος, τη γενναιότητα, να εγκალέσει τον πρώτο πρύτανη με παράβαση καθήκοντος όταν αυτός συνεχίζει αμέριμνος τη συνήθη ρουτίνα του, ενώ δίπλα του γίνονται εγκλήματα κοινού ποινικού δικαίου.

Αυτό που χρειαζόμαστε σήμερα, αν πραγματικά θέλουμε πανεπιστήμια, είναι λιγότερο κράτος, ανάκτηση της εμπιστοσύνης που γίνεται μόνο με την εξασφάλιση της διαφάνειας, της λογοδοσίας και με θεσμικά αντίβαρα ελέγχου για όλους όσους ασκούν εξουσία. Δεν νοείται σύγχρονο πανεπιστήμιο χωρίς θεσμικό πλαίσιο που να ενισχύει το αυτοδιοίκητο των ελληνικών ΑΕΙ αντικαθιστώντας τον παραδοσιακό ελεγκτικό ρόλο του κράτους.

Στο ερώτημα, λοιπόν, «τι κάνουμε» αφού συμφωνούμε ότι η διοίκηση είναι εξαιρετικά σημαντικός πυλώνας για την πορεία του πανεπιστημίου, γιατί διαπερνά και διαποτίζει όλες τις δράσεις του, η απάντηση είναι: «Δεν φέρνουμε νομοθέτημα σαν αυτό που έχετε φέρει προς ψήφιση».

Κοιτάξτε λίγο την τροπολογία μας, προσπαθήστε να δείτε τα σημεία τα οποία αναδεικνύουμε και θα δείτε ότι το μοντέλο διοίκησης των πανεπιστημίων πρέπει να είναι μεταρρυθμιστικό, αλλά και σταθερό, να ξεπερνά τα παραδοσιακά εμπόδια, αλλά ταυτόχρονα να συνοδεύεται από θεσμικά αντίβαρα, διαδικασίες ελέγχου, λογοδοσίας και διαφάνειας. Δεν μπορεί να υιοθετηθεί ένα μοντέλο με υπερεξουσίες χωρίς καμμία εποπτεία, χωρίς απαίτηση διαφάνειας, χωρίς λογοδοσία, χωρίς ευρεία συλλογικότητα για να υπάρχει νομιμοποίησή του.

Θέλω να κλείσω -γιατί βλέπω ότι ο χρόνος τελειώνει- λέγοντας ότι τα πανεπιστήμια δεν χρειάζονται αυτήν την υπερύθυνη των χιλίων τετρακοσίων σελίδων. Χρειάζονται εμπιστοσύνη, κανόνες, χρειάζονται λογοδοσία και σύστημα αυτοελέγχου για όσους ασκούν διοίκηση. Όλα τα υπόλοιπα, τα ιδρύματα θα πρέπει να τα αποφασίζουν τα ίδια μέσα από τους οργανισμούς και τους εσωτερικούς κανονισμούς τους και φυσικά μέσα από τα ακαδημαϊκά τους όργανα. Αυτά θα χαράξουν την ξεχωριστή φυσιογνωμία που θέλουν και που πρέπει να έχουν.

Αν αυτό που φέρνεται προς ψήφιση σήμερα, κυρία Υπουργέ, είναι προϊόν πίεσης χρόνου μετά τις ανακοινώσεις του Πρωθυπουργού, θεωρώ ότι χρόνο έχετε. Θάρρος να διορθώσετε τα λάθη σας, γενναιότητα να σεβαστείτε το συνταγματικό κατοχυρωμένο αυτοδιοίκητο των ΑΕΙ, τόλμη να εμπιστευτείτε το έργο των ελληνικών πανεπιστημίων και τις ικανότητες των ανθρώπων που τα υπηρετούν, έχετε; Την απάντηση την περιμένουμε από εσάς, κυρία Υπουργέ. Εμείς είμαστε εδώ και περιμένουμε να ακούσουμε.

Είναι πλεονασμός, όμως, να σας πω ότι όπως έχετε καταλάβει και από όλες τις μέχρι τώρα προτάσεις μας είναι ένα νομοθέτημα το οποίο δεν μπορούμε σε καμμία περίπτωση να υπερψηφίσουμε. Γι' αυτό και το καταψηφίζουμε, θεωρώντας ότι υπάρχει ακόμη χρόνος να ενσωματώσετε κάποιες από τις αλλαγές που προτείνουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Χαρούλα (Χαρά) Κεφαλίδου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ σας ευχαριστώ, κυρία Κεφαλίδου.

Καλείται τώρα στο Βήμα ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γιάννης Δελής.

Κύριε Δελή, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, με το σημερινό γίνονται πέντε πια οι νόμοι πλαίσια για τα πανεπιστήμια που ψηφίστηκαν τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια, ένας δηλαδή κάθε τρία χρόνια. Οι επιμέρους, δε, οι μεμονωμένες ρυθμίσεις για αυτά; Αμέτρητες. Και τι μ' αυτό; Μετά από κάθε τέτοιο νόμο η κατάσταση χειροτερεύει όλο και περισσότερο και μάλιστα χειροτερεύει στα δύο πιο σημαντικά ζητήματα, στο τι σπουδές κάνουν σήμερα οι φοιτητές μας και στο ποιο είναι το αντίκρισμα των πτυχίου τους. Κι όμως, όλοι αυτοί οι νόμοι την αναβάθμιση των σπουδών και των πτυχίων διαλαλούσαν, το ίδιο και ο σημερινός.

Τι φταίει, λοιπόν, και όλα αυτά αποδεικνύονται συνεχώς φούμαρα; Τι φταίει και αντί για αναβάθμιση έχουμε την υποβάθμιση των προπτυχιακών σπουδών, έχουμε το επιστημονικό αδυνάτισμα των προγραμμάτων σπουδών και γιατί άραγε απαξιώνονται τα πτυχία; Την απάντηση οι κυβερνήσεις πάτε να την κρύψετε πίσω από κάτι ωραίες λέξεις, αλλά δεν μπορείτε τελικά, γιατί έρχεται η ίδια η ζωή και τις φανερώνει. Και δείχνει ότι αυτό που φταίει είναι η σταδιακή μετατροπή των ελληνικών πανεπιστημίων σε κανονικές επιχειρήσεις, ταγμένες όλο και περισσότερο στην υπηρέσία των κερδών πριν απ' όλα των μεγάλων επιχειρήσεων.

Αυτή δεν είναι η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ; Αυτή δεν είναι αυτή που τόσο εκθειάζει ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων; Αυτή δεν είναι η στρατηγική που υλοποιούν με τόση προσήλωση και ζήλο όλες οι αστικές κυβερνήσεις, όπως και αν αυτοχαρακτηρίζεστε;

Το ίδιο κάνει και το σημερινό νομοσχέδιο. Όχι, δεν φέρνει αυτό πρώτο την επιχειρηματική δράση των πανεπιστημίων. Αυτή η δράση υπάρχει καθώς έχει ξεκινήσει εδώ και χρόνια και συνεχώς επεκτείνεται με τη φροντίδα όλων των κυβερνήσεων. Ήρθε όμως καθώς φαίνεται πια ο καιρός να γίνουν και τα επίσημα εγκαίνια του πανεπιστημίου ως ένα είδος «Mall» της εκπαίδευσης. Αυτό σημαίνει το νομοσχέδιο.

Μάλιστα για να στηθεί αυτό το εκπαιδευτικό μεγάλο εμπορικό κέντρο και να μην του λείπει κανένα εκπαιδευτικό προϊόν, η κυρία Υπουργός παINEύεται σε συνεντεύξεις της ότι εXοδεύει από το Ταμείο Ανάκαμψης και από το ΕΣΠΑ πάνω από ένα δισεκατομμύριο ευρώ. Όχι, μην ψάξετε. Δεν θα βρείτε τίποτα σε αυτό για τη φοιτητική μέριμνα, για τις πιεστικές ανάγκες των σπουδών τους που έχουν οι φοιτητές, τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών. Ούτε 1 ευρώ απ' αυτό το 1 δισεκατομμύριο. Ούτε ένα άρθρο από τα πάνω από τετρακόσια εξήντα που έχει αυτό το νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο δεν καταδέχεται καν να ασχοληθεί με τα μεγάλα συχνά αξεπέραστα οικονομικά προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζουν τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών στην προσπάθειά τους να σπουδάσουν και γι' αυτό αρνηθήκατε πεισματικά να τα καλέσετε στην επιτροπή να μιλήσουν όπως και άλλοι φορείς για το νομοσχέδιο σας. Και έρχεστε μετά και μας μιλάτε και για την κοινωνική σας πολιτική.

Άλλα τελειώς διαφορετικά και αντίθετα από τις ανάγκες των φοιτητών είναι τα ζητήματα με τα οποία αυτό το νομοσχέδιο ασχολείται και είναι κυρίως το πώς τα πανεπιστήμια θα οργανωθούν για να πουλάνε καλύτερα την εκπαιδευτική τους πραγματεία και το πώς θα εξυπηρετούν τις ανάγκες της κερδοφορίας των μεγάλων επιχειρήσεων. Ακριβώς αυτό γίνεται και με το σημερινό νομοσχέδιο για τα πανεπιστήμια. Ένα νομοσχέδιο το οποίο συγκεντρώνει ταξινόμει και κωδικοποιεί όλη τη μέχρι τώρα διάσπαρτη νομοθεσία για τα πανεπιστήμια και εισάγει βέβαια και νέες φαρμακερές διατάξεις με στόχο αυτά τα πανεπιστήμια να ενισχύσουν και να παγιώσουν τα εμπορικά τους χαρακτηριστικά. Πρόκειται συνεπώς για τη νομοθετική ολοκλήρωση ενός έργου το οποίο επί είκοσι χρόνια προχωρούσε από όλες τις κυβερνήσεις μετατρέποντας σταδιακά το δημόσιο πανεπιστήμιο σε μια κανονική επιχείρηση. Πρόκειται για την από παλιά γνωστή διαδικασία της Μπολόνια και του ενιαίου χώρου ανώτατης εκπαίδευσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συνήθως τώρα αυτά τα εμπορικά και τα επιχειρηματικά σας σχέδια για τα πανεπιστήμια αποφεύγετε να τα λέτε με το όνομά τους ή τα πλάσαρετε όπως η κυρία Υπουργός, ως πράγματα αυτονόητα που τέλος πάντων γίνονται και στις καλύτερες καπιταλιστικές χώρες, τις πιο ισχυρές. Φυσικά και γίνονται και εκεί κυρία Υπουργέ αφού κι εκεί υλοποιείται η ίδια πολιτική και μάλιστα εκεί προηγήθηκαν. Το θέμα δεν είναι αυτό όμως. Το θέμα είναι το κατά πόσο βγαίνουν ωφελήματα από όλο αυτό τα παιδιά των εργατικών λαϊκών οικογενειών. Αλήθεια, κυρία Υπουργέ, πόσο εύκολο και πόσο πιθανό είναι σε αυτές τις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες να σπουδάσει στο πανεπιστήμιο ένα παιδί εργατικής και λαϊκής καταγωγής; Καθόλου εύκολο και μάλιστα εξαιρετικά σπάνιο.

Για να δούμε όμως λίγο και το πραγματικό νόημα αυτών των ωραίων λέξεων με τις οποίες συνήθως καμουφλάρετε τα επιχειρηματικά σας σχέδια για τα πανεπιστήμια. Μιλάτε συνεχώς για ποιότητα, καινοτομίες, αυτονομία, ελευθερία, σύνδεση με την

αγορά εργασίας για το σύγχρονο πανεπιστήμιο. Και εμείς σας ρωτάμε. Είναι ποιότητα αλήθεια να πετάτε έξω από το πτυχίο των καθηγητικών σχολών την παιδαγωγική επάρκεια ή μήπως είναι καραμπινάτη υποβάθμιση του πτυχίου τους και εν ψυχρώ αφαίρεση επαγγελματικών δικαιωμάτων; Γιατί αυτό κάνετε με το νομοσχέδιό σας. Την αφαιρείτε από το προπτυχιακό δωρεάν πρόγραμμα σπουδών και την βάζετε στο μπροστινό εμπορικό ράφι του νέου πανεπιστημίου. Θαρρείτε πως τώρα βρήκατε την ευκαιρία και πάτε να περάσετε αυτό που προσπάθησε είναι η αλήθεια το 2018 και ο ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά μπροστά στις μαζικές αντιδράσεις το μάζεψε. Και έχει και μούτρα τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ και μιλάει και για την παιδαγωγική επάρκεια.

Όχι, κύριοι της Κυβέρνησης και όλοι οι υπόλοιποι. Δεν λέγεται ποιότητα η παιδαγωγική επάρκεια να γίνεται μπίζνα, να χορηγείται με ποσοτώσεις και όχι για όλους και να κοστίζει και πανάκριβα. Εφτακόσια ευρώ την κοστολογεί ήδη το ΕΚΠΑ. Εμπόριο λέγεται. Εμπόριο κανονικό με έμπορο το ίδιο το πανεπιστήμιο και πελάτες τους φοιτητές του. Και είναι ποιότητα άραγε να ισοτιμούνται τα τετραετή πτυχία των ελληνικών πανεπιστημίων με τα τριετή που επαναφέρετε σε αυτά ή ακόμα και με τα τριετή των κάθε λογής πανεπιστημίων του εξωτερικού; Ανοίγετε ή δεν ανοίγετε έτσι τον δρόμο για την ισότιμη και των διαφόρων κολλεγίων που ξεφυτρώνουν στη χώρα μας σαν τα μανιτάρια;

Και με την ευκαιρία θέλω να σας ρωτήσουμε για όλα όσα απίστευτα ακούγονται για τη λειτουργία του ΔΟΑΤΑΠ. Τι σκοπεύετε αλήθεια να κάνετε για όλα αυτά; Περιμένουμε μια απάντηση. Ποια είναι τα εργαλεία σας τώρα για την ισοτίμηση; Είναι οι πιστωτικές μονάδες των πτυχίων λες και τα πτυχία είναι πιστωτικές κάρτες με μονάδες. Και από δίπλα το περιβόητο οκταβάθμιο προσοντολόγιο των επαγγελματικών προσόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο επίπεδο 6 αυτού του προσοντολογίου αντιστοιχούν και τα τετραετή για τα τριετή πτυχία από οπουδήποτε σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όχι, αυτό δεν λέγεται ποιότητα. Υποβάθμιση των πτυχίων των ελληνικών πανεπιστημίων λέγεται. Και είναι υποβάθμιση. Ή μήπως είναι συμβολή στην ποιότητα η κατάργηση των φορέων των πανεπιστημιακών δασών στο Πετρούλι και τον Ταξιάρχη Χαλκιδικής και του πανεπιστημιακού αγροκτήματος του ΑΠΘ της Γεωργικής Σχολής; Την ποιότητα του έργου τους, κυρία Υπουργέ, αυτοί οι φορείς την έχουν αποδείξει χρόνια τώρα. Αλλά εσάς άλλο σας νοιάζει. Όχι οι οικονομίες κλίμακος που λέτε αλλά το πώς αυτά τα πανέμορφα δάση στολίδια και το φιλέτο της Γεωργικής Σχολής θα τα οδηγήσετε στις εταιρείες αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας των ΑΕΙ τις οποίες συστήνετε με αυτό το νομοσχέδιο, προκειμένου όλα αυτά να δοθούν πεσκέσι σε διάφορες ιδιωτικές εταιρείες για να κερδοφορήσουν. Και μετά έρχεστε και μας μιλάτε και για το περιβάλλον και για την πράσινή σας πολιτική. Να αποσύρετε τη συγκεκριμένη διάταξη. Να αποσύρετε το άρθρο 296. Σας το ζητάει εκτός των άλλων και το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας με δύο ανακοινώσεις του τις οποίες καταθέτουμε και στα Πρακτικά.

Υπάρχουν όμως ξέρετε και άλλα θύματα αυτού του άρθρου 296 και αυτά είναι οι πανεπιστημιακές λέσχες των πανεπιστημίων. Στην πανεπιστημιακή λέσχη του Πανεπιστημίου Αθηνών υπάρχει ένας πολιτιστικός όμιλος φοιτητών του ΕΚΠΑ ο οποίος δραστηριοποιείται μέσα από το μεράκι και τον ζήλο των φοιτητών και ασχολείται με το θέατρο, τον κινηματογράφο, τη φωτογραφία, τον χορό. Μιλάμε για ένα ολοζώντανο κύτταρο πολιτισμού. Εάν περάσει αυτό το άρθρο που άραγε θα πάνε όλα αυτά τα παιδιά; Πού θα πάει να στεγαστεί αυτός ο πολιτιστικός όμιλος των φοιτητών του πανεπιστημίου της Αθήνας. Γι' αυτό πρέπει να το αποσύρετε. Σας το ζητάνε και αυτοί. Καταθέτω και αυτό στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Δελής καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μετά από την ποιότητα πιάνετε το τροπάρι με τις καινοτομίες. Ακούστε. Όλη σας η προπαγάνδα για τις καινοτομίες, να το ξέρετε, σαν χάρτινος πύργος καταρρέει μπροστά στην ανυπαρξία της φοιτητικής μέριμνας και στα μαύρα χάλια -και χειρότερα- των

περισσότερων φοιτητικών εστιών. Τις φοιτητικές εστίες συνειδητά όλες οι Κυβερνήσεις τις αφήνεται να ρημάζουν χρόνο με τον χρόνο προκειμένου να φτιάξετε τις καινούργιες, τις λουσotρασιόν με τα ΣΔΙΤ, που θα τις χρυσοπληρώνουν όμως οι φοιτητές. Όσοι μπορούν βέβαια από αυτούς. Κανονικό μεσιτικό γραφείο, λοιπόν, τα πανεπιστήμια για τα κέρδη των ιδιωτών, με τους οποίους συμπράττουν για τις φοιτητικές εστίες.

Για τις καινοτομίες, αλήθεια, των τραγικών ελλείψεων των πανεπιστημίων σε εκπαιδευτικό προσωπικό, θα μας πείτε τίποτα; Ή καθηγητές θα υπάρχουν μόνο αν τα ιδρύματα έχουν ταμειακά διαθέσιμα για να τους πληρώνουν από ιδίους πόρους; Αυτό δεν σημαίνουν οι μελέτες σκοπιμότητας και βιωσιμότητας που βρίσκονται παντού στο νομοσχέδιο;

Και τι έχετε -αλήθεια- να πείτε για τις καινοτομίες των πανεπιστημιακών βιβλιοθηκών που φυτοζωούν. Μόνο κάτι λογοπαίγνια και κάτι φτηνά διλήμματα με τις τόσο βολικές για εσάς βαριοπούλες; Δεν κοιτάτε -λέμε εμείς- να τις ενισχύσετε όλες τις πανεπιστημιακές βιβλιοθήκες και εκεί στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης δεν δίνετε, επιτέλους, ένα κονδύλι για να επισκευαστεί εκείνη η έρμη η κεντρική του βιβλιοθήκη που όποτε βρέχει μπάζει νερά;

Μιλάτε όλοι σας -μα όλοι σας- για την αυτονομία των πανεπιστημίων και τσακώνεστε γι' αυτή. Αλλά, η μόνη αυτονομία που αναπτύσσεται τα τελευταία χρόνια είναι τα πανεπιστήμια να αυτονομούνται από τις ανάγκες των φοιτητών. Συγγνώμη αλλά πόν, ακριβώς την είδατε την αυτονομία των πανεπιστημίων; Στους διορισμένους πρυτάνεις; Στους διορισμένους κοσμήτορες και τους διορισμένους εκτελεστικούς διευθυντές, τους μανάτζερ, που προβλέπει το νομοσχέδιο σας ή μήπως είδατε καμμία αυτονομία όταν αυτά οδηγούνται στην αγκαλιά των επιχειρηματικών ομίλων, οι οποίοι όμιλοι θα έχουν λόγο ακόμα και για τα προγράμματα σπουδών των πανεπιστημίων;

Αυτό εννοείτε όταν μιλάτε όλοι σας για την εξωστρέφεια των ιδρυμάτων, αφού το σημερινό νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας αποτελεί τη φυσική συνέχεια και του νόμου Διαμαντοπούλου, με τα περιβόητά του συμβούλια διοίκησης των μανάτζερ, αλλά και του νόμου του ΣΥΡΙΖΑ του 2017 με τα περιφερειακά συμβούλια ανώτατης εκπαίδευσης, τα οποία είχαν πάντα και αυτά μια θέση ρεζερβέ για τους επιχειρηματίες.

Μιλάτε και για ελευθερία και την ορίζετε με το νομοσχέδιό σας ως εκεί που ένας νέος ή μια νέα αφήνεται μοναχός του να φτιάχνει ένα δικό του αποκλειστικά πρόγραμμα σπουδών, να έχει -όπως λέτε- τη δική του εξατομικευμένη εκπαιδευτική διαδρομή. Μόνο που αυτό, ξέρετε, δεν είναι και τόσο ελευθερία όσο είναι η τόσο βολική για εσάς ατομική ευθύνη. Για να μοιραστείτε να του φορτώνετε την ευθύνη ακόμα και της ανεργίας του αν παρ' όλα αυτά δεν καταφέρνει να βρίσκει δουλειά.

Όσο για το πολυδιαφημισμένο σας εσωτερικό «ERASMUS», την κινητικότητα δηλαδή των φοιτητών μεταξύ των διαφόρων σχολών; Τη θεσμοθετείτε, ναι, αλλά με ποιον ακριβώς τρόπο την υποστηρίζετε; Δεν μας είπατε κάτι. Δεν προβλέπεται τίποτα, ειδικά όταν απαιτείται μετακίνηση του φοιτητή ή της φοιτήτριας σε μια άλλη πόλη.

Διαλαλείτε συνεχώς ότι συνδέετε τα πανεπιστήμια με την αγορά εργασίας. Ξέρετε, δεν ανακαλύψατε εσείς στον τροχό. Η πανεπιστημιακή εκπαίδευση ήταν, είναι και θα είναι μια επαγγελματική εκπαίδευση, πρώτα και κύρια. Και αυτό που συνδέει αντικειμενικά ένα φοιτητή με την αγορά εργασίας είναι το πτυχίο του φυσικά. Όταν, όμως, τα πτυχία συνέχεια τα υποβαθμίζετε, τότε τι αντίκρισμα περιμένετε να έχουν αυτά στην αγορά εργασίας; Αλλά, για μισό λεπτό. Για ποια -αλήθεια- αγορά εργασίας μας μιλάτε; Γι' αυτή που την κάνατε ζούγκλα με τους νόμους σας; Γι' αυτή που ο κατώτερος βασικός της μισθός είναι ακόμα χαμηλότερος από αυτόν που υπήρχε το 2009, πριν δεκατρία, δηλαδή, χρόνια; Γι' αυτή που τις συλλογικές συμβάσεις τις ψάχνουν οι εργαζόμενοι με το κιάλι γιατί τις διαλύσατε όλοι σας με τα μνημόνια σας; Γι' αυτή με τα ωράρια - λάστιχο και τα δεκάωρα των απλήρωτων υπερωριών, για την οποία, εκτός των άλλων, δεν διατάζετε να κρατάτε και να ταλαιπωρείτε μικρά παιδιά, να τυραννάτε μικρά παιδιά, στο ίδιο θρανίο από τις 8.00' το πρωί μέχρι τις 17.30' το βράδυ; Αυτό είναι το άρθρο 371 του νομοσχεδίου.

Το θέμα το δικό σας όμως, ξέρετε, δεν είναι η σύνδεση των πτυχιούχων με την αγορά εργασίας. Αυτή είναι δεδομένη. Άλλο είναι το θέμα το δικό σας, είναι το πώς οι πτυχιούχοι θα είναι, όχι μόνο κατάλληλοι για τις μεταβαλλόμενες ανάγκες των επιχειρήσεων, αλλά ταυτόχρονα θα είναι και όσο γίνεται πιο φθινοί και αναλώσιμοι. Γι' αυτό και δημιουργείτε μέσα στα πανεπιστήμια κι ένα σωρό προγράμματα σπουδών και άρα και πτυχία πολλών διαφορετικών ταχυτήτων, μονοετή, διετή, τριετή, εφαρμοσμένων επιστημών και τεχνολογίας, διεπιστημονικά, διπλά -dual major- δευτερεύουσας κατεύθυνσης -minor degree- σύντομης διάρκειας από τριάντα έως τριακόσιες εξήντα πιστωτικές μονάδες. Απ' όλα έχει ο μπαξές. Απ' όλα έχει το ράφι αυτού του εμπορικού πολυκαταστήματος, που λέγεται πανεπιστήμιο. Κι αυτό, βέβαια, μονάχα επιστημονική συγκρότηση των προγραμμάτων σπουδών δεν το λες.

Ταυτόχρονα, επαναφέρετε διά της πλαγίας και τον αντιεπιστημονικό διαχωρισμό της πανεπιστημιακής και τεχνολογικής εκπαίδευσης με τη δυνατότητα ίδρυσης μέσα στο πανεπιστήμιο, προγραμμάτων εφαρμοσμένων -λέει- σπουδών -λες και οι άλλες είναι ανεφάρμοστες- μικρότερης, όμως, διάρκειας κάτι που προέβλεπε και ο νόμος του ΣΥΡΙΖΑ με τα δικά του διετή προγράμματα. Σε αυτό το πανεπιστήμιο -εμπορικό κέντρο θα πωλούνται, επίσης, από τα κέντρα Διά Βίου Μάθησης σύντομες σπουδές, ακόμα και ταχύρρυθμες, θερινές, εκμάθησης ληξιπρόθεσμων δεξιοτήτων για τους φτηνούς απασχολούμενους εργαζόμενους, πληρώνοντας ξανά και ξανά οι ίδιοι για ό,τι τους λείπει από μια εφήμερη κατάρτιση. Θα συνεχίσουν να πωλούνται, επίσης -γιατί τα διδάκτρα σε αυτά τα γενίκευσε ο ΣΥΡΙΖΑ- σε διάφορες τιμές και τα μεταπτυχιακά. Αφήστε που κλείνετε και το μάτι στους πανεπιστημιακούς ως πηγή πρόσθετων εσόδων γι' αυτούς με τη λογική της παράλληλης απασχόλησης που τα εισάγετε. Μιλάμε για πολύ επιστημονική προσέγγιση, όχι αστεία!

Κάπως έτσι, όμως, το πανεπιστήμιο μετατρέπεται σε ένα μεγάλο εμπορικό κέντρο και ένα τέτοιο μεγάλο εμπορικό χρειάζεται και την εταιρεία του τη security να το φυλάει. Και αυτή είναι η πραγματική αποστολή της πανεπιστημιακής αστυνομίας, η περιφρούρηση της απρόσκοπτης επιχειρηματικής λειτουργίας του πανεπιστημίου. Όμως, τα μούτρα σας τα φάγατε με αυτή την Πανεπιστημιακή Αστυνομία και καλό είναι να μην το συνεχίσετε.

Σας θυμίζουμε, δε, ότι από τον περασμένο Μάη στα πανεπιστήμια πρώτη δύναμη είναι πλέον η Πανοπουδαστική και όχι η δική σας η ΔΑΠ, η ΔΑΠ των rave party και των πελατειακών σχέσεων. Και αυτό -την πρωτιά της Πανοπουδαστικής- να μην το υποτιμήσετε.

Τελικά μπαίνει αμείλικτο το ερώτημα και δεν μπορείτε να του ξεφύγετε: Τόσα χρόνια που τα πανεπιστήμια κινούνται σε αυτή την επιχειρηματική κατεύθυνση, βελτιώθηκε κάτι για τους αποφοίτους τους; Η απάντηση είναι γνωστή. Η κατάσταση χειρότερη για τους φοιτητές, ενώ τα πανεπιστήμια κατηγοριοποιήθηκαν και κατηγοριοποιούνται ολοένα και περισσότερο σε α', β', γ' και δ' κατηγορίας. Και αυτό καθρεφτίζεται ακριβώς στις ελάχιστες βάσεις εισαγωγής που αυτά επιλέγουν.

Θέλουμε εδώ να κάνουμε μια αναγκαία διευκρίνιση για τα άρθρα που αφορούν στην εκκλησία. Συμφωνούμε, φυσικά, με τη χορήγηση οργανικών θέσεων στους ιερείς που μισθοδοτούνται από το ελληνικό κράτος. Ταυτόχρονα, είναι γνωστή η πάγια θέση του κόμματός μας για τον αναγκαίο διαχωρισμό της εκκλησίας από το κράτος και με βάση αυτή τη θέση αρχών του κόμματός μας, ψηφίζουμε «παρών» στις σχετικές διατάξεις.

Κλείνοντας, το πανεπιστήμιο που φτιάχνετε τόσα χρόνια όλοι σας μόνο σύγχρονο δεν είναι. Είναι οπισθοδρομικό, σκουριασμένο, γεμάτο καταστολή, παραδομένο στις ορέξεις των μεγαλοεπιχειρηματιών και φυσικά πανάκριβο. Και αυτό το ξέρουν πάρα πολύ καλά οι φοιτητές και οι οικογένειές τους, γιατί το ζουν, γιατί τελικά αυτό το αξιολογημένο πανεπιστήμιο με τα κριτήρια της αγοράς, με τα οποία είναι διάσπαρτο το σημερινό νομοσχέδιο, μπορεί μεν να κερδίζει κάποιες καλές θέσεις στις διεθνείς κατατάξεις, όμως αυτό δεν βελτιώνει καθόλου, αλλά αντίθετα χειροτερεύει τη δύσκολη καθημερινότητα όσων εργάζονται και σπουδάζουν σε αυτό. Ναι, να είναι εξωστρεφής τα πανεπιστήμια, όχι όμως για να γίνουν επιχειρήσεις και να υπηρε-

τούν τους μεγαλοεπιχειρηματίες, αλλά για να συνδεθούν αυτά με τη ζωή, χωρίς να μεσολαβεί το κριτήριο του κέρδους στη λειτουργία τους, με μια κεντρικά σχεδιασμένη παραγωγή και κοινωνικές υπηρεσίες και μέσα σε συνθήκες κοινωνικής ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγής και εργατικής, φυσικά, εξουσίας. Πρέπει να οργανώνουν τις σπουδές τους έτσι ώστε να μην κατακερματίζουν τη γνώση, να μην κατηγοριοποιούν τα πτυχία, αλλά όλη την αναγκαία επιστημονική γνώση που απαιτείται για να εξασκήσει κανείς ένα επάγγελμα να την παίρνει μέσα από τις προπτυχιακές σπουδές και όχι αυτή τη γνώση να την αναζητούν μετά και να τη χρυσοπληρώνουν οι φοιτητές στο παζάρι της πανάκριβης εκπαιδευτικής αγοράς μεταπτυχιακών, πιστοποιήσεων, κατάρτισεων και πάει λέγοντας. Όλη δηλαδή η γνώση να αποκλείεται στο πτυχίο. Αυτό ζητούν οι φοιτητές, αυτό είναι σήμερα το σύγχρονο.

Λέμε «να» στην αποτίμηση και την αξιολόγηση των πανεπιστημίων, αλλά σε τελείως διαφορετική βάση φυσικά. Να κρίνονται, βεβαίως, και μάλιστα να κρίνονται αυστηρά, στο κατά πόσο συμβάλλουν, όμως, αυτά στην ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών και όχι στο κατά πόσο γρήγορα και αποτελεσματικά ανταποκρίνονται στα κελεύσματα των επιχειρηματικών ομίλων.

Αυτά είναι για το ΚΚΕ, κυρία Υπουργέ και κυρίες και κύριοι, τα θεμέλια για το πανεπιστήμιο των σύγχρονων αναγκών αλλά και των δυνατοτήτων της εποχής μας. Αυτό είναι για το ΚΚΕ και τη λαϊκή πλειοψηφία το σύγχρονο πανεπιστήμιο. Όλοι εσείς κινείστε στον αντίθετο δρόμο.

Το νομοσχέδιο αυτό πρέπει να το αποσύρει η Κυβέρνηση. Και αν δεν το αποσύρει, πρέπει να καταψηφιστεί. Ακόμα, όμως, και αν ψηφιστεί, πρέπει να μείνει, και θα μείνει τελικά, κι αυτό στα χαρτιά όπως και τόσα άλλα αντιλαϊκά νομοθετήματα. Θα σας το υπενθυμίσω αυτό και το αυριανό συλλαλητήριο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εμείς ευχαριστούμε πολύ, κύριε Δελη.

Τον λόγο έχει τώρα η ειδική αγορήτρια της Ελληνικής Λύσης κ. Σοφία Ασημακοπούλου.

ΣΟΦΙΑ - ΧΑΪΔΩ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν προχωρήσουμε στο σχολιασμό των άρθρων του παρόντος σχεδίου νόμου, θα θέλαμε να αναφερθούμε σε κάποια θέματα που απασχόλησαν την εκπαιδευτική κοινότητα, τους γονείς και τους μαθητές, μιας και δεν μας δόθηκε η ευκαιρία αφού η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων είχε να συνεδριάσει για μήνες.

Πρώτων και κύριον η άκριτη προτυποποίηση των σχολείων. «Πρότυπη πειραματική προχειρότητα», τη χαρακτήρισε ο Συνήγορος του Πολίτη, ο οποίος στην έκθεσή του σημειώνει: «Χωρίς τον κατάλληλο σχεδιασμό, καταγράφηκε και η αιφνίδια μετατροπή σχολείων σε πρότυπα και πειραματικά». Ειδικότερα για το θέμα του 26^{ου} Γυμνασίου της Αθήνας έγιναν ερωτήσεις από όλα τα Κόμματα, εκτός βεβαίως από το κόμμα που σας το ζήτησε. Στις φασόν απαντήσεις σας συγκρίνατε τις αποστάσεις των δημοτικών σχολείων με τα προτεινόμενα γυμνάσια, αλλά δεν κάνατε το ίδιο με το 15^ο Δημοτικό Σχολείο. Εκεί δεν συγκρίνατε την απόσταση του σχολείου από το προτεινόμενο 7^ο Γυμνάσιο, που είναι 2,3 χιλιόμετρα, αλλά την απόσταση του 26^{ου} Γυμνασίου, στο οποίο θα πήγαιναν τα παιδιά του 15^{ου} Δημοτικού, από το προτεινόμενο 7^ο Γυμνάσιο που είναι 1.050 μέτρα».

Επίσης, στη δεύτερη ερώτηση σχετικά με το αν τηρήθηκαν οι νόμιμες διαδικασίες κατά τη μετατροπή του 26^{ου} Γυμνασίου Αθηνών σε Πειραματικό Σχολείο, σας ζητήσαμε να μας καταθέσετε κάποια έγγραφα. Στην απάντησή σας έλειπε ένα, το πιο βασικό, η αίτηση - εισήγηση της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Α' Αθήνας για τη μετατροπή του 26^{ου} Γυμνασίου Αθήνας σε Πειραματικό. Δηλαδή, έλειπε η δικαιολόγηση. Τα άλλα που μας στείλατε περιέγραφαν μια τυπική διαδικασία. Για την όλη διαδικασία ο σύλλογος ούτε που ρωτήθηκε.

Να σας θυμίσω εδώ ότι στη συζήτηση του ν.4823/2021 σχετικά με την «ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών», είχατε δηλώσει ότι οι περισσότερες αποφάσεις θα λαμβάνονται σε επίπεδο σχολείων.

Επίσης, αφήσατε τη Σύρο χωρίς ΕΠΑΛ. Το μοναδικό ΕΠΑΛ το

κάνετε πρότυπο. Να ληφθεί υπ' όψιν ότι δεν υπάρχει άλλο, εκτός από ένα Εσπερινό Ειδικό ΕΠΑΛ Μηχανικών Εμπορικού Ναυτικού και ότι το νησί δεν διαθέτει σχολές μαθητείας. Και πάλι βεβαίως έγινε με τον ίδιο τρόπο. Δεν ρωτήθηκαν ούτε οι καθηγητές, ούτε οι μαθητές, ούτε οι γονείς.

Λίγο πριν από το τέλος του σχολικού έτους, όπως κάνετε και πέρυσι, στείλατε μια εγκύκλιο στα σχολεία και ενημερώνετε ότι οι απουσίες οι οποίες έχουν καταχωριστεί ή θα καταχωριστούν και δεν οφείλονται σε υπαιτιότητα των μαθητών και των μαθητριών, αλλά σε αντικειμενικούς λόγους ανωτέρας βίας, δεν θα ληφθούν υπ' όψιν. Γιατί στο τέλος του έτους; Πώς ο μαθητής και ο γονιός του να αποδείξουν πως υπήρξε λόγος ανωτέρας βίας, παραδείγματος χάριν τον Οκτώβριο ή τον Νοέμβριο, ώστε να διαγραφούν τον Μάιο έξι ή επτά μήνες μετά οι απουσίες;

Σας καταθέσαμε ερώτηση στις 20-5-2022 για να μας διαφωτίσετε σχετικά με τους λόγους ανωτέρας βίας και πώς αυτοί δικαιολογούνται, αλλά δεν μας απαντήσατε, γιατί προφανώς ούτε εσείς γνωρίζετε.

Για να εισέλθουμε τώρα στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο, εισάγετε τα συμβούλια διοίκησης εγκαθιδρύοντας ένα μεγάλο μοντέλο διοίκησης των ΑΕΙ στα οποία τα πέντε εκ των ένδεκα μελών θα είναι εξωτερικά. Πού ακούστηκε. Τους παρέχετε, μάλιστα, τη δυνατότητα εκλογής έως δύο φορές συνολικά στο ίδιο ΑΕΙ. Αρα θα μπορούν να υπηρετούν δύο θητείες σε οποιοδήποτε ΑΕΙ, με αποτέλεσμα να έχουμε μόνιμα εξωτερικά μέλη στα συμβούλια διοίκησης μετακινούμενα από ΑΕΙ σε ΑΕΙ.

Για να μη μιλήσουμε για τη διαδικασία εκλογής τους που είναι ηθελημένα μάλλον ασαφής. Είναι περισσότερα επιλογή παρά εκλογή, ενώ για τις αποδοχές τους, αν και εφόσον αυτές θα υπέρβουν, ούτε λόγος. Και φυσικά το κερασάκι στην τούρτα είναι ο εκτελεστικός διευθυντής. Είναι ελάχιστα τα προσόντα επιλογής του διευθυντή, μεταξύ άλλων η πολύ καλή, και όχι η άριστη, γνώση της αγγλικής γλώσσας ή μιας ξένης γλώσσας κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η επαγγελματική εμπειρία τουλάχιστον τριών ετών σε θέματα σχετικά με την τριτοβάθμια εκπαίδευση ή την έρευνα. Βάζετε τους δικούς σας μέχρι και από τα παράθυρα στα πανεπιστήμιά μας.

Αν θέλετε να μιλάτε για διαφάνεια, η εκλογή θα έπρεπε να γίνεται από τη βάση. Για εμάς είναι ξεκάθαρο, τα πανεπιστήμια πρέπει να δικαιούνται να διοικούνται από τους ίδιους τους πανεπιστημιακούς τους. Βέβαια, αυτό φαίνεται να σας αφήνει αδιάφορους, αφού ο πρύτανης θα αναδεικνύεται από τα μέλη του συμβουλίου διοίκησης και δεν θα εκλέγεται από τα μέλη ΔΕΠ -κι εδώ η διαφάνεια και η δημοκρατικότητα πάνε περίπατο-, ενώ οι αντιπρυτάνεις δεν θα εκλέγονται καν, αλλά ουσιαστικά θα πηγαίνουν πακέτο με τον πρύτανη που τους προτείνει. Εδώ μπορεί να συμβεί το εξής απλό. Μπορεί για παράδειγμα ένας αξιολόγος υποψήφιος πρύτανης να μην προτείνει αντίστοιχου επιπέδου αντιπρυτάνεις και αξιολόγοι αντιπρυτάνεις να προτείνονται από μη αξιολόγο πρύτανη. Είναι, αν μη τι άλλο, απαράδεκτο να υποβαθμίζεται ο ρόλος και αυτού του θεσμού.

Εσφαλμένη είναι βεβαίως και η επιλογή του κοσμήτορα από το συμβούλιο διοίκησης του εκάστοτε ΑΕΙ. Πρέπει κι εκείνοι να εκλέγονται από το σύνολο των μελών ΔΕΠ της οικείας σχολής.

Αναφορικά με την οικονομική διαχείριση πόρων των εργαστηρίων παρακάτω θα έπρεπε να προβλέπεται ρητά ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των εσόδων που προέρχονται από την παροχή υπηρεσιών μέσω πανεπιστημιακών εργαστηρίων του ιδρύματος θα κατευθύνεται στα ίδια τα εργαστήρια και όχι το συμβούλιο διοίκησης του ΑΕΙ να καθορίζει ελεύθερα το ποσοστό παρακράτησης επί των εσόδων με σκοπό την κάλυψη των έμμεσων λειτουργικών δαπανών του ειδικού λογαριασμού κονδυλίων έρευνας και του ΑΕΙ. Πιστεύουμε ότι πρέπει να πηγαίνουν στο ίδιο το εργαστήριο τα έσοδα για την περαιτέρω ανάπτυξή του.

Στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο οι εξωτερικοί συνεργάτες δίνουν και παίρνουν, από πανεπιστημιακά εργαστήρια και μουσεία μέχρι και κλινικές.

Σχετικά με την εξ αποστάσεως εκπαίδευση θα ήθελα να πω τα εξής. Δεν θέλουμε να αντικατασταθεί πλήρως η Διά Ζώης Εκπαίδευση από την εξ αποστάσεως, ιδιαίτερα όταν στο παρόν υπάρχει ρητή πρόβλεψη για εξ αποστάσεως εκπαίδευση συλλή-

βδην για τα μεταπτυχιακά προγράμματα άνευ όρων. Όταν αφήνετε κάτι τόσο αόριστο, πώς είναι δυνατόν να εγγυάστε ότι δεν θα προκύψουν αδικίες από τη σχετική ρύθμιση;

Ως προς το πρόγραμμα εσωτερικής κινητικότητας φοιτητών, κρίνεται άσκοπο και άνευ ουσίας, αφού προβλέπεται η δυνατότητα κινητικότητας και σε μη ομοειδή προγράμματα σπουδών.

Με ποιο σκεπτικό για παράδειγμα ένας φοιτητής του Πολυτεχνείου να μπορεί να παρακολουθήσει μαθήματα της φαρμακευτικής; Η σύγκλητος του εκάστοτε ΑΕΙ θα αποφασίζει ελεύθερα για την ίδρυση και την παράταση των προγραμμάτων μεταπτυχιακών σπουδών χωρίς την προηγούμενη έγκριση της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Πώς είστε τόσο σίγουροι ότι θα ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αγοράς εργασίας ή τις επιστημονικές ανάγκες της χώρας; Αναφέρεστε στα βιομηχανικά διδακτορικά χωρίς να μας λέτε ούτε ποια πανεπιστήμια και ποιες βιομηχανίες προβλέπεται να συμμετέχουν σε αυτό το σχέδιο ούτε αν θα επαρκεί ο χρόνος, ώστε να παρευρίσκονται στις συνεργαζόμενες επιχειρήσεις οι υποψήφιοι διδάκτορες ούτε πόσες ώρες θα αφιερώνει ο υποψήφιος στην επιχείρηση.

Με τα προγράμματα σπουδών δευτερεύουσας κατεύθυνσης προβλέπεται η οργάνωση προγραμμάτων σπουδών από τμήματα, η διάρκεια των οποίων ενός έτους, ενώ προσφέρονται αποκλειστικά προς εγγεγραμμένους φοιτητές άλλων τμημάτων του ίδιου ΑΕΙ που φοιτούν σε προγράμματα σπουδών πρώτου κύκλου και έχουν συμπληρώσει το 90% του συνόλου των πιστωτικών μονάδων του προγράμματος σπουδών στο οποίο φοιτούν.

Πόσο δίκαιη θεωρείται αυτή η ρύθμιση για όσους δεν έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν στα προγράμματα δευτερεύουσας κατεύθυνσης; Στο κάτω - κάτω της γραφής πού αποσκοπεί η λήψη τόσων πτυχίων;

Παρέχετε τη δυνατότητα ίδρυσης Κέντρου Επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης στα ΑΕΙ, το οποίο μάλιστα αποτελεί ανεξάρτητη ακαδημαϊκή μονάδα. Πώς και από ποιον θα κρίνεται αν είναι αναγκαία η ίδρυση Κέντρου Επιμόρφωσης; Περισσότερο να είχαμε να λέγαμε τέτοιου είδους διατάξεις ή μάλλον πιο σωστά να έχουμε να βολεύουμε.

Είναι ξεκάθαρη η διαφωνία μας σχετικά με το γεγονός ότι με απόφαση του συμβουλίου διοίκησης του ΑΕΙ θα καρπίζεται κανονισμός αποδοχών για την παροχή διδακτικού έργου. Το διδακτικό προσωπικό θα πληρώνεται ανάλογα με τα προσόντα και τις διδακτικές ώρες ή μάλλον ορθότερα ανάλογα με τις διαθέσεις και τη διακριτική ευχέρεια του συμβουλίου διοίκησης. Παροχή διδακτικού έργου από υπαλλήλους φορέων του δημοσίου τομέα παρακάτω. Ποιους θα εξυπηρετήσετε πάλι;

Ιδρύεται σε κάθε ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα Πανεπιστημιακό Κέντρο Έρευνας και Καινοτομίας γεμάτο με φωτογραφικές διατάξεις, οι πόροι του οποίου δύναται να είναι ένα από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Βάλτε τουλάχιστον ένα πλαφόν.

Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων θα καθορίζεται η κατανομή του συνολικού αριθμού των θέσεων των μελών διδακτικού ερευνητικού προσωπικού. Πώς αλλιώς άλλωστε;

Γενικότερα το παρόν νομοσχέδιο πλημμυρίζει από εξουσιοδοτικές διατάξεις. Αναφορικά με τη διαδικασία συγκρότησης εκλεκτορικών σωμάτων αφήνονται πολλά περιθώρια υποκειμενικής κρίσης, το ακριβές αντίθετο δηλαδή από την αντικειμενικότητα που θα έπρεπε να διέπει την πανεπιστημιακή κοινότητα της πατρίδας μας. Ο έλεγχος νομιμότητας από το συμβούλιο διοίκησης και από τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων είναι εξ ορισμού προβληματικός. Εμείς ξέρουμε ότι τα δικαστήρια ελέγχουν τη νομιμότητα. Δημιουργούνται πρόσθετες θέσεις ερευνητών στα ερευνητικά κέντρα, η επιλογή των οποίων θα γίνεται από ειδικό εκλεκτορικό σώμα. Συνεπώς, θα υπάρχουν περιθώρια υποκειμενικής κρίσης.

Προφανώς και δεν γίνεται να συμφωνήσουμε με τη δημιουργία φωτογραφικής προσωποπαγούς θέσης στα ΑΕΙ με τη δυνατότητα σύστασης θέσης μέλους ΔΕΠ ερευνητή για επιστήμονες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Έρευνας ούτε βεβαίως και με τις επώνυμες έδρες και τους ερευνητές επί

συμβάσει για τους ίδιους λόγους. Προβλέπεται, επίσης, η δυνατότητα απευθείας ανάθεσης για τις ανάγκες έργων ή προγραμμάτων με ότι αυτό συνεπάγεται για την εξέλιξη αυτής της διάταξης σε κατασπατάληση δημοσίου χρήματος.

Σε κάθε ΑΕΙ συνιστάται ανώνυμη εταιρεία για την αξιοποίηση και τη διαχείριση της περιουσίας του. Η περιουσία των ΑΕΙ και η αξιοποίησή της ανήκουν και πρέπει να ανήκουν στα εκπαιδευτικά ιδρύματα και σε κανέναν άλλον. Λέτε, επίσης, ότι στο πλαίσιο εξυπηρέτησης των σκοπών τους οι εταιρείες αξιοποίησης και διαχείρισης περιουσίας των ΑΕΙ δύνανται να συμμετέχουν σε άλλες εταιρείες, δηλαδή εκτός από την ανώνυμη εταιρεία του πανεπιστημίου είναι δυνατή με την πρόφαση της προαγωγής της αποστολής του ΑΕΙ η συμμετοχή και άλλων εταιρειών. Αδιανόητη πρόβλεψη που δεν αναφέρει ούτε τη νομική μορφή των εταιρειών που επίσης θα συμμετάσχουν ούτε εμπεριέχει περιορισμό στη συμμετοχή τους. Βλέπουμε να αναλύετε ένα υπερσυγκεντρωτικό μοντέλο διοίκησης που αποτελεί την κερκόπορτα για πελατειακές σχέσεις στο ανώτατο επίπεδο.

Ως προς τους φοιτητικούς συλλόγους θέλουμε να τονίσουμε για ακόμη μία φορά ότι οι φοιτητικές παρατάξεις δεν έχουν καμία θέση στα ελληνικά πανεπιστήμια. Τα πανεπιστήμια αποτελούν χώρο διακίνησης ιδεών και όχι βήμα έκφρασης και εκδήλωσης πολιτικής αντιπαράθεσης.

Σχετικά με τη συγχώνευση, απορρόφηση νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου από ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα είναι ένα από τα πολλά της τελευταίας στιγμής, αλλά από ότι θυμόμαστε όχι τελευταίας έμπνευσης. Το θέμα έχει συζητηθεί και το 2013 όταν στο πλαίσιο των καταργήσεων και συγχωνεύσεων φορέων του δημοσίου έγινε προσπάθεια για την ένταξη του Ταμείου Διοίκησης και Διαχείρισης Πανεπιστημιακών Δασών σε Εταιρεία Διαχείρισης Οικονομικών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Δεν τα καταφέρατε τότε και είπατε να το κάνετε τώρα χωρίς να ερωτηθεί κανείς, χωρίς ενημέρωση, χωρίς διαβούλευση και χωρίς αιτιολόγηση, καμμία αναφορά στην αιτιολογική έκθεση.

Τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου στο Ταμείο Διοίκησης και Διαχείρισης Αγροκτήματος Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με έδρα τη Θεσσαλονίκη και το Ταμείο Διοίκησης και Διαχείρισης Πανεπιστημιακών Δασών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με έδρα τη Θεσσαλονίκη λειτουργούσαν άσφουδα εδώ και ενενήντα το ένα και εβδομήντα το άλλο χρόνια χωρίς επιβάρυνση του δημοσίου με ίδια έσοδα.

Σύμφωνα με τον πρόεδρο της διοικούσας επιτροπής του περιφερειακού παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας εκτός από τη συμβολή του στη γεωπονική έρευνα και την εκπαίδευση των νέων γεωπόνων, που πραγματοποιήθηκε εκεί από το 1936 μέχρι σήμερα, η κατάργηση των ΑΦΜ των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου δημιουργεί και άλλα θέματα, διότι δεν θα μπορούν να πωλούν τα προϊόντα που παράγουν.

Εκφράζουμε τέλος τη γενική επιφύλαξη ως προς το κεφάλαιο για την ακαδημαϊκή αναγνώριση πτυχίων της αλλοδαπής. Δεν είναι δυνατόν προγράμματα τουλάχιστον πρώτου κύκλου σπουδών προπτυχιακά με περιορισμένο αντικείμενο να εξομοιώνονται με τους τίτλους που απονέμουν τα ελληνικά πανεπιστήμια, παραδείγματος χάριν προγράμματα νομικής και οικονομικών σε τρία έτη. Η αναγνώριση των ακαδημαϊκών τίτλων σπουδών για την ισοτιμία θα γίνεται αυτόματα χωρίς αξιολόγηση, εν λευκώ; Θα έχει αναδρομική ισχύ για κάποιον που δεν έχει τρέξει τη διαδικασία και έχει πάρει πριν χρόνια το πτυχίο του;

Σε κάθε περίπτωση από το να φεύγουν τα χρήματα εκτός Ελλάδος καλύτερο θα ήταν να λειτουργούν ελεγχόμενα ιδιωτικά πανεπιστήμια με αντίστοιχα προγράμματα σπουδών με αυτά των δημοσίων ΑΕΙ προς εξασφάλιση της ισότητας και της αρχής της δίκαιης μεταχείρισης.

Ένα πολύ σοβαρό ζήτημα, το οποίο με κάθε ευκαιρία οφείλουμε να αναφέρουμε, είναι εκείνο που αφορά στους νέους Έλληνες και Ελληνίδες περίπου τις εξακόσιες πενήντα χιλιάδες που έφυγαν στα χρόνια των μνημονίων για να εργαστούν στο εξωτερικό. Δώστε τους κίνητρα, ευκαιρίες και τη δυνατότητα να επιστρέψουν πίσω στη χώρα μας, στη χώρα της καρδιάς τους.

Εμείς, στην Ελληνική Λύση, πιστεύουμε ότι το δημόσιο ελληνικό πανεπιστήμιο αποτελεί κορυφαίο ανθρωπιστικό θεσμό και έτσι πρέπει να παραμείνει ελληνικό και δημόσιο.

Σας ευχαριστώ όλους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Ασημακοπούλου.

Το λόγο έχει τώρα η ειδική αγορήτρια του ΜέΡΑ25, η Αντιπρόεδρος κ. Σοφία Σακοράφα

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας δούμε σε τι επίπεδο θα γίνει η κοινοβουλευτική συζήτηση σήμερα. Η Κυβέρνηση δεν παραλείπει να κατηγορεί όλους τους υπόλοιπους για λαϊκισμό όποτε ακούει κάτι εννοητικό γι' αυτή.

Στην προχθεσινή συζήτηση επίκαιρης ερώτησής μας η κυρία Υπουργός Παιδείας τόλμησε να πει, έφτασε να πει απευθυνόμενη σε τρία κόμματα της Βουλής: «Εμείς με τις βιβλιοθήκες και εσείς με τις βαριοπούλες». Αυτά, κυρία Υπουργέ, δεν είναι θεσμικός λόγος, δεν είναι κοινοβουλευτικός λόγος. Είναι χυδαίος λαϊκισμός και είναι ένα εντελώς ευτελές σύνθημα.

Μπορείτε να τα λέτε αυτά στις κομματικές σας συγκεντρώσεις για να ικανοποιείστε μεταξύ σας, αλλά δεν έχουν θέση στο Κοινοβούλιο. Μπορεί να αρμόζει ίσως και στα κομματικά σας όργανα, από το πιο χαμηλό μιας τοπικής οργάνωσης, παραδείγματος χάριν, μέχρι το υψηλότερο, το πιο επίσημο, ας πούμε το Υπουργικό Συμβούλιο. Πάντως στη Βουλή δεν έχει καμμία θέση, αλλά αν θέλετε να χρησιμοποιήσουμε τέτοια ορολογία, εδώ είμαστε!

Οι μεγαλύτερες βαριοπούλες λοιπόν που δεν θέλουν να αφήσουν τίποτα όρθιο στο πέρασμά τους είναι τα Υπουργεία σας. Θέλετε μήπως να πούμε τι έχει γκρεμίσει η βαριοπούλα του Υπουργείου Εργασίας, τι έχει καταστρέψει η βαριοπούλα του Υπουργείου Περιβάλλοντος, τι ζημιές έχει κάνει η βαριοπούλα του Υπουργείου Ανάπτυξης; Ή μήπως να πούμε για τη βαριοπούλα της Κυβέρνησης στο σύστημα υγείας και τα εγκληματικά αποτελέσματά της στην πανδημία; Όχι, βέβαια, δεν το θέλετε.

Ας μιλήσουμε λοιπόν σήμερα μόνο για το Υπουργείο Παιδείας, βαριοπούλες σε υαλοπωλείο. Ξεκινήσατε γκρεμίζοντας τον παραδοσιακό θεσμό της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Γκρεμίζατε τα τείχη του ενοχλητικού για εσάς πανεπιστημιακού ασύλου, αφού το κατασκευοφαντήσατε με κάθε προπαγανδιστικό μέσο και τρία χρόνια μετά φέρντε μέσα στα γκρεμισμένα τείχη την άμεση αστυνόμευση. Βάλατε και μέσα τα ΜΑΤ. Τώρα πια εκτός από την ανέλεγκτη βία, για την οποία τα εκπαιδεύετε, χωρίς να σέβεστε ούτε παιδιά ούτε οικογένειες ούτε πολίτες, έχουν μάθει να ρίχνουν και κροτίδες σχεδόν εξ επαφής κατά πρόσωπα μέσα στα πανεπιστήμια.

Εκτός από αυτά όμως, φέρντε και την πανεπιστημιακή αστυνομία. Αυτή ήταν η προτεραιότητά σας. Έχετε μέχρι σήμερα επενδύσει σε αυτή 30.000.000 ευρώ. Για την Κυβέρνηση λοιπόν του κ. Μητσοτάκη δεν άξιζε αυτά τα χρήματα να διατεθούν στις πραγματικές ανάγκες της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Πάντως είναι μεγάλη τιμή για το φοιτητικό κίνημα, κυρία Υπουργέ, ότι σας υποχρέωσε να ιδρύσετε ειδική αστυνομία κατά των φοιτητών. Το κατάφερε αυτό παρά τον κατακερματισμό του και παρά την πολυετή εσωτερική υπονόμευσή του από τη ΔΑΠ, την παράταξη των πάρτι και των απαράδεκτων υπόγειων συναλλαγών. Αλήθεια, γι' αυτή την κραυγαλέα ανομία δεν σας ακούσαμε ποτέ να ψελλίζετε το παραμικρό, ούτε εσάς ούτε τον κύριο Πρωθυπουργό. Εκεί δεν έχετε ούτε σθένος ούτε αποφασιστικότητα.

Η βαριοπούλα σας λοιπόν ανέλαβε έργο και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Εξοβελίσσατε τις κοινωνικές επιστήμες και υποβαθμίσατε εντελώς τα καλλιτεχνικά μαθήματα, είτε γιατί θεωρείτε ότι οδηγούν τα παιδιά στην Αριστερά είτε γιατί αναπτύσσουν ευαισθησία και ελεύθερο πνεύμα, πράγματα οπωσδήποτε άχρηστα για την αγορά, για να μην πούμε και επικίνδυνα.

Ακόμα με την υπουργική βαριοπούλα αναλάβατε να γκρεμίσετε και τα όνειρα και τις δυνατότητες των παιδιών μας. Επαναφέρετε αποτυχημένες πολιτικές από το παρελθόν, την ελάχιστη βάση εισαγωγής και την τράπεζα θεμάτων. Καταφέρατε με αυτά

να αποκλείσετε με το «έτσι θέλω» δεκάδες χιλιάδες μαθητές από την πανεπιστημιακή εκπαίδευση.

Δεν το δικαιολογήσατε ποτέ αυτό στην κοινωνία, κυρία Υπουργέ. Με την ίδια βαριοπούλα κάνετε ό,τι μπορείτε για να γκρεμίσετε τη δημόσια επαγγελματική εκπαίδευση και να την παραδώσετε στους εργοδότες και στην αγορά, με την πρακτική άσκηση παραδείγματος χάριν.

Βαριοπούλα καταστροφική για τη δημόσια εκπαίδευση είναι και η πληθώρα χαριστικών διατάξεων για σχολάρχες και κολεγίάρχες, εξίσωση πτυχίων, προσφορά ειδικοτήτων αποκλειστικά στα ιδιωτικά ΙΕΚ, εξασφάλιση πρόσθετης πελατείας με τη μείωση της απορρόφησης από τη δημόσια εκπαίδευση κ.λπ.. Αυτή η σκανδαλώδης εύνοια της Κυβέρνησής σας, που θέλει μέσα στο μικρό χρονικό παράθυρο της εξουσίας της να ανατρέψει το τοπίο της εκπαίδευσης στη χώρα, αν δεν είναι εγκληματική ιδεοληψία, είναι οπωσδήποτε τουλάχιστον πολιτικά ύποπτη.

Για να δούμε τώρα τι ακριβώς θέλουν να πετύχουν οι κυβερνητικές βαριοπούλες στην παιδεία; Μα, είναι εντελώς προφανές. Η εκπαίδευση αποτελεί τον κύριο μηχανισμό κοινωνικής κινητικότητας. Μπορεί να έχει τη λειτουργία του κοινωνικού ανελκυστήρα. Έναν στόχο έχει λοιπόν η Κυβέρνηση, να ανακοπεί και να ελεγχθεί αυτή η κινητικότητα.

Είναι το δόγμα που τόσο εύγλωττα και ξεκάθαρα εξέφρασε και ο ίδιος ο κ. Μητσοτάκης, το δόγμα των ψυκτικών από το Περίστρι, μια κατάφωρα ταξική πολιτική, την οποία ομολογείτε ευθέως χωρίς να χρειάζονται πιέσεις, ανακρίσεις και βασανιστήρια, αν και συνήθως προσπαθείτε να την καλύψετε πίσω από φιλολογίες για δήθεν αναβαθμίσεις και εκσυγχρονισμούς. Και ο παλιός Καραμανλής δεξιός πολιτικός ήταν, κυρία Υπουργέ, αλλά είναι μάλλον βέβαιο ότι είχε εντελώς άλλο όραμα για την παράταξη που ίδρυσε.

Οι βαριοπούλες σας λοιπόν ασκούν και στην παιδεία μια στοχευμένη ταξική πολιτική, μια πολιτική βαθιά αντιδραστική και μάλιστα εντελώς συνειδητά, όσο πιο ταξική, όσο πιο αντιδραστική και όσο πιο αντικοινωνική γίνεται. Και βέβαια δεν ανέφερα όλα τα κτυπήματά σας, αλλά μόνο τα πιο κραυγαλέα.

Ερχόμαστε τώρα στο τελευταίο χτύπημα, αυτό εδώ το νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που κατάφερε να προκαλέσει αμέσως ομοβροντία και ομοφωνία αντιδράσεων από όλους τους φορείς της πανεπιστημιακής κοινότητας. Είναι η πρώτη φορά που όλες οι σύγκλητοι, όλες οι σχολές και οι σύλλογοι, η σύνοδος πρυτάνεων και η ΠΟΣΔΕΠ, όλοι οι φορείς απορρίπτουν το προτεινόμενο μοντέλο διοίκησης. Κανένα πανεπιστήμιο ή σύλλογος διδασκόντων δεν έχει τοποθετηθεί θετικά στις προτεινόμενες ρυθμίσεις για τα πανεπιστήμια, ούτε καν καθηγητές που πρόσκυνται πολιτικά στην Κυβέρνηση.

Ασφαλώς και κανέναν δεν εκπλήσσει το ότι φέρνεται και πάλι ένα νόμο για την παιδεία μέσα στο κατακαλόκαιρο με τα σχολεία και τα πανεπιστήμια κλειστά. Αυτό βέβαια το κάνετε κατά σύστημα και αυτό από μόνο του χαρακτηρίζει την πολιτική σας.

Είναι ένας ακόμη νόμος κατασκευασμένος από μια κλειστή ομάδα μανδρινών της γραφειοκρατίας, που απέχει πολύ από το να υπηρετεί τις πραγματικές ανάγκες της ελληνικής εκπαίδευσης, ένας νόμος κατασκευασμένος εν κρυπτώ και παραβύτω, χωρίς καμμία απολύτως διαδικασία διαλόγου με την εκπαιδευτική κοινότητα, με φορείς, με κόμματα και κυρίως με την κοινωνία.

Η Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη δεν αντιμετωπίζει την παιδεία σαν κοινωνικό αγαθό, γι' αυτό και θεωρεί περιττή κάθε συναίνεση στα θέματα της παιδείας. Κινείται μόνη και αλαζονική συνάχος της απόλυτης αλήθειας για να εφαρμόσει πολιτικές, που δεν νομιμοποιούνται από καμία δημοκρατική διαδικασία συνεννόησης, συναίνεσης ή έγκρισης από κανένα όργανο, πολιτικές και μέτρα δημοκρατικά, ανομιμοποίητα, οι οποίες σύμφωνα με το κυβερνητικό αντιδημοκρατικό αφήγημα νομιμοποιούνται μόνο και μόνο επειδή βαφτίζονται σαν δήθεν κυβερνητικό πρόγραμμα. Είναι η άποψη που λέει ότι τις νομιμοποιεί από μόνο του το εκλογικό σας ποσοστό στις τελευταίες εκλογές. Εκεί εξαντλείται, εκεί τελειώνει για εσάς η δημοκρατία, στο ποσοστό που πήρατε στις εκάστοτε τελευταίες εκλογές.

Θα σας πω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Μόλις πριν από

δύο χρόνια με τον ν. 4692/2020 νομοθετήσατε τον τρόπο εκλογής των πρυτανικών αρχών από όλους τους πανεπιστημιακούς κάθε ιδρύματος και έρχεστε τώρα να νομοθετήσετε το ακριβώς αντίθετο. Αλήθεια, κυρία Υπουργέ, ποιο από τα δύο ήταν το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας που ενέκρινε ο ελληνικός λαός στις τελευταίες εκλογές;

Φέρνεται ένα νομοσχέδιο- μνημείο υπερνομοθέτησης με τετρακόσια εξήντα τέσσερα άρθρα, πάνω από τετρακόσιες σελίδες και με συνολικό υλικό σχεδόν χίλιες τετρακόσιες σελίδες. Δόθηκε στη δημόσια διαβούλευση για μόλις τρεις εβδομάδες και κατέθηκε στη Βουλή για να μπει σε συζήτηση στην επιτροπή την επόμενη μέρα. Και υποτίθεται ότι οι Βουλευτές πρέπει να τοποθετηθούμε στο διαθέσιμο κοινοβουλευτικό χρόνο και να πούμε την άποψή μας για όλες τις ρυθμίσεις του. Μετά θα είναι λαϊκισμός να πει ο καθένας ότι δεν θα αφήσετε τίποτα όρθιο, αφού ευτελίζετε με αυτόν τον τρόπο τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες; Μου έρχεται στο νου ένας μεγάλος σύγχρονος πολιτικός άνδρας, που εξήγησε στην κοινωνία ότι αλίμονο αν χρειαζόταν ο Βουλευτής να έχει διαβάσει τους νόμους που ψηφίζει!

Κυρία Υπουργέ, τα ελληνικά πανεπιστήμια χρειάζονται σοβαρές επενδύσεις για κτιριακές υποδομές. Χρειάζονται μέριμνα και για τη σίτιση και για τη στέγαση των φοιτητών. Χρειάζονται σοβαρή επένδυση για την κάλυψη των κενών και για την ανανέωση του προσωπικού τους, του διδακτικού και του διοικητικού προσωπικού.

Αντί γι' αυτά το σχέδιο νόμου της Νέας Δημοκρατίας υπηρετεί πρώτον, ένα μοντέλο δήθεν επιχειρηματικού πανεπιστημίου, που τάχα αποτελεί από μόνο του θεραπεία για πάσα νόσο. Δεύτερον, υπηρετεί τον αυταρχισμό και τη θεσμική αποτύπωση όλης της διάλυσης όλων των τελευταίων δεκαετιών και τρίτον, την ακόμα μεγαλύτερη απαξίωση του ελληνικού πανεπιστημίου, η οποία εξασφαλίζεται από την ελλιπή χρηματοδότηση και την έλλειψη πολιτικής βούλησης για ουσιαστική αναβάθμιση και πραγματικό εκσυγχρονισμό.

Μην γελιέστε λοιπόν! Δεν είναι εκσυγχρονισμός η αντιγραφή και μηχανιστική μεταφορά μοντέλων προηγούμενων δεκαετιών, πολλών δεκαετιών και άλλων συνθηκών από το εξωτερικό.

Το προτεινόμενο μοντέλο διοίκησης διαλύει και τα τελευταία ψήγματα δημοκρατίας που υπήρχαν στα ελληνικά πανεπιστήμια. Μιλάμε γι' αυτή την κατασκευή του συμβουλίου διοίκησης με τα έξι εσωτερικά μέλη, μόνο καθηγητές και εκλεγόμενοι μόνο από τα μέλη ΔΕΠ και τα πέντε εξωτερικά, μετά από διεθνή δημόσια πρόσκληση προς τους ενδιαφερομένους. Πρόκειται για ένα σύστημα διοίκησης που είναι καταδικασμένο -για όσο κρατήσει, γιατί είναι προφανώς θνησιγενές- να λειτουργήσει οπωσδήποτε αρνητικά, ακριβώς γιατί δεν θα έχει νομιμοποίηση από την πανεπιστημιακή κοινότητα.

Ας ξεπεράσετε, λοιπόν, επιτέλους το DNA σας στην κυβερνητική παράταξη. Ας καταλάβετε επιτέλους ότι η δημοκρατική νομιμοποίηση δεν είναι φιλά γραμμата και κάθε απόπειρα παράκαμψής της, είτε στα πανεπιστήμια είτε στην τοπική αυτοδιοίκηση είτε οπουδήποτε αλλού, πέρα απ' όλα τα άλλα, είναι οπωσδήποτε ένα βαρύ λάθος που προδιαγράφει από σοβαρά αρνητικές, έως καταστροφικές συνέπειες.

Το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων χωρίς δημοκρατία είναι ένα δικό σας αυταρχικό μοντέλο. Δημοκρατία σημαίνει να μετέχουν, να εκλέγουν και να εκλέγονται στα όργανα διοίκησης, αλλά και να έχουν τη δυνατότητα ελέγχου όλες οι κατηγορίες της πανεπιστημιακής κοινότητας. Το σχέδιο νόμου, ούτως ή άλλως, θέλει να αγνοεί ή να παρακάμπτει το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, των ΑΕΙ. Μέσα στην πληθώρα, λοιπόν, των άρθρων του περιλαμβάνει πολλές διατάξεις που θέλουν να ρυθμίσουν θέματα τα οποία θα μπορούσε και θα έπρεπε να αφήνονται στην ευχέρεια και τη δικαιοδοσία των πανεπιστημίων.

Η ίδια η υπερνομοθέτηση δείχνει ότι ο κλοιός διαρκώς γίνεται όλο και πιο ασφυκτικός. Αυτοδιοίκητο, λοιπόν, αλλά με νόμους, που κάθε φορά αναβαθμίζουν την ισχυρή επεμβατική βούληση του κράτους. Να δούμε στο τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι θα μείνει στη δικαιοδοσία του δήθεν απ' όλους προστατευόμενου αυτοδιοίκητου. Εδώ χαρακτηριστικά φτάνετε για την κατάργηση, κατάτμηση, δημιουργία και συγχώνευση τμημάτων και

σχολών να απαιτείται μόνο υπουργική απόφαση, χωρίς πρόταση του τμήματος και σύμφωνη γνώμη της συγκλήτου.

Επίσης, το νομοσχέδιο επιδιώκει και τον πλήρη εξοβελισμό του φοιτητικού συνδικαλισμού. Αφού σας ενοχλούν οι δικαιολογημένες αντιδράσεις των φοιτητών, ο δρόμος για εσάς είναι ένας: η θεσμική ακύρωση του φοιτητικού κινήματος. Για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας οι φοιτητές είναι αποκλειστικά και μόνο χρήστες, καταναλωτές εκπαιδευτικών υπηρεσιών.

Αφιερώνονται πάνω από είκοσι πέντε άρθρα στις πειθαρχικές διατάξεις για τους εργαζόμενους και τους φοιτητές των ΑΕΙ. Έτσι αποτυπώνεται κι εδώ η γονιδιακή κατασταλτική λογική της Κυβέρνησης.

Από το άλλο μέρος, θεσμοθετείται πια η διαδικασία της Μπολόνια, με τα τριετή και δέθεν ευέλικτα προγράμματα σπουδών και τα κατακερματισμένα πτυχία, και μάλιστα στη χειρότερη μορφή της. Αυτό είναι ένα σύστημα που αποκαλύπτει την κυβερνητική προσπάθεια εξίσωσης των ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων με τα ιδιωτικά κολλέγια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Μια εξίσωση προς τα κάτω, βέβαια, με την υποβάθμιση των ΑΕΙ, γιατί για να γίνει αναβάθμιση των κολεγίων δεν μπορεί να γίνει λόγος.

Το νομοσχέδιο θέλει να αποσυνδέσει τα πτυχία από τα αντίστοιχα επαγγελματικά δικαιώματα, να τα καταστήσει απλά πιστοποιητικά χαμηλής αξίας. Τα νέα ΑΕΙ, πάντα χωρίς επαρκή χρηματοδότηση, θα παρέχουν εκπαίδευση χαμηλών δεξιοτήτων που θα οδηγήσει σε επισφαλείς και χαμηλά αμειβόμενες σχέσεις εργασίας. Το πρόβλημα, όμως, δεν είναι ότι δεν συνδέονται τα πανεπιστήμια με την αγορά. Με το νεοφιλελεύθερο σχήμα για την τριτοβάθμια εκπαίδευση επιχειρείται στην πραγματικότητα η αποσύνδεση της επιστήμης από την κοινωνία.

Ας έρθουμε τώρα στο ζήτημα της καθιέρωσης των πολυαριθμών και διαφόρων ειδών και ταχυτήτων προγραμμάτων σπουδών, μονετή, διετή, τριετή, τριεπιστημονικά και ούτω καθεξής, με αντιστοιχίες από τριάντα έως τριακόσιες πιστωτικές μονάδες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Αυτό δίνει σε πρώτη ματιά την εντύπωση ενός δέθεν ευέλικτου συστήματος διαφοροποίησης των σπουδών που θα ανταποκρίνεται τάχα σε διαφορετικές ανάγκες. Αυτό το σύστημα θα έχει, όμως, ένα εγγενές πρόβλημα, αυτό της ποιότητας και της επιστημονικής αξιοπιστίας των συγκεκριμένων προγραμμάτων, σε όλο τους το πλήθος και σε όλο τους το εύρος. Στην πραγματικότητα, με τον μεγάλο αριθμό και την προβλεπόμενη ευελιξία των προγραμμάτων υποβαθμίζεται μεγάλος όγκος της παρεχόμενης πανεπιστημιακής εκπαίδευσης. Ο στόχος είναι να φτάσει στα επίπεδα της αντίληψης που διέπει τη λειτουργία των περιφημων ιδιωτικών κολεγίων.

Ταυτόχρονα, ανοίγεται γι' αυτά ένα νέο πεδίο επιχειρηματικής δράσης, όπου θα μπορούν να ανταγωνίζονται ευθέως και με μεγαλύτερη ευχέρεια τα αντίστοιχα προγράμματα περιορισμένου αντικειμένου των πανεπιστημίων. Με αυτό το σύστημα παράγονται πτυχιούχοι πολλών ταχυτήτων και επιβάλλεται ένας ανελέητος ανταγωνισμός μεταξύ των φοιτητών-φοιτητριών που θα πρέπει να επιδοθούν σε ένα ατελείωτο κυνήγι προσόντων και πιστοποιητικών.

Το αποτέλεσμα είναι να κατακερματίζονται και τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων γιατί θα μειώνονται και οι δυνατότητες απασχόλησής τους, αλλά και οι εργασιακές απολαβές τους. Έτσι προσαρμόζετε την εκπαίδευση στις ανάγκες της αγοράς.

Επίσης, εισάγετε ρυθμίσεις που προβλέπουν ότι τα μεταπτυχιακά προγράμματα δεν θα χρηματοδοτούνται πλέον από το Υπουργείο Παιδείας ούτε θα περιλαμβάνονται στο διδακτικό έργο των μελών ΔΕΠ. Επομένως, θα είναι αδύνατο να είναι βιώσιμα μεταπτυχιακά χωρίς δίδακτρα. Έτσι οξύνονται ακόμη περισσότερο οι ανισότητες πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και την καθιστούν ακόμη περισσότερο ταξικό πρόνομο, όπως είπα προηγουμένως. Για τους πληβείους, λοιπόν, ένα πτυχίο, αν το μπορούν να το κερδίσουν κι αυτό, και πολύ τους είναι. Και το κάνετε αυτό σήμερα που η αξία του μεταπτυχιακού τίτλου είναι ό,τι ήταν πριν από είκοσι χρόνια το πρώτο πτυχίο. Δεν αφήνετε

καμμία αμφιβολία ότι αυτό αποτελεί συνειδητή πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης.

Υπάρχουν και οι νέες ρυθμίσεις για τον ΔΟΑΤΑΠ, το άνοιγμα της πόρτας για την αναγνώριση πτυχίων τριετούς φοίτησης σε ισοτιμία προς τα ελληνικά τετραετούς, ακόμα και εκείνα της πενταετούς φοίτησης. Εδώ, όπως είπα και στην επιτροπή, θα μπορούν να αναγνωρίζονται και τίτλοι που δεν έχουν θεσμική κατοχύρωση, δηλαδή δεν χαρακτηρίζονται σαν πτυχία, μεταπτυχιακά, διδακτορικά ούτε στη χώρα τους.

Ο ΔΟΑΤΑΠ εδώ και καιρό αναγνωρίζει σαν μεταπτυχιακά, κυρίως από την Ιταλία, τίτλους που δεν θεωρούνται τέτοιοι εκεί, όπως τα διάφορα διπλώματα που φέρουν τον τίτλο «Master di Primo Livello» και «Master di Secondo Livello». Αυτά, όμως, κυρία Υπουργέ, το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας της Ιταλίας δεν τα αναγνωρίζει σαν μεταπτυχιακούς τίτλους, αφού αποτελούν απλώς πιστοποιητικά προγραμμάτων Διά Βίου Μάθησης, κύριοι συνάδελφοι.

Ακόμα, δίνετε τη δυνατότητα αναγνώρισης ακόμα και τίτλων τριετών σπουδών προς τα πτυχία που θεωρούνται ως «Integrated Masters» στην Ελλάδα, δηλαδή πενταετή διπλώματα. Εκεί προβλέπεται η δυνατότητα εκτίμησης μεταπτυχιακού στην αλλοδαπή ή η διενέργεια διπλωματικής εργασίας ως αντισταθμιστικό μέτρο. Όμως, δεν ορίζονται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για την επίβλεψη και την αξιολόγησή της.

Εξαιρετικά σοβαρό είναι και το ζήτημα της κατάργησης των νομικών προσώπων διαχείρισης των πανεπιστημιακών δασών και για το Περιοί και για τον Ταξιάρχη με το άρθρο 296. Κι όμως, η σημερινή κατάσταση και η εικόνα αυτών των δασών δείχνει ότι το μοντέλο της πανεπιστημιακής διαχείρισης έχει επί πολλές δεκαετίες λειτουργήσει επιτυχημένα και μάλιστα χωρίς να επιχορηγείται από τον κρατικό προϋπολογισμό ή από κάποιον άλλο φορέα.

Ο καθένας, λοιπόν, θα μπορούσε να υποψιαστεί ότι η επί δεκαετίες επιτυχημένη και οικονομικά αυτοδύναμη λειτουργία τους άνοιξε την όρεξη σε διάφορους επενδυτές, ενδιαφερόμενους για εκμετάλλευση. Φέρνεται αυτή τη διάταξη την τελευταία στιγμή και μάλιστα αιφνιδιαστικά. Δεν υπήρξε στη διαβούλευση. Δεν μας έχετε εξηγήσει, λοιπόν, μέχρι τώρα για ποιον ακριβώς λόγο επιλέγετε τώρα να τα μεταβιβάσετε σε αυτές τις εταιρείες αξιοποίησης της περιουσίας των ΑΕΙ που δημιουργείτε με αυτόν το νόμο.

Γιατί, κυρία Υπουργέ, πρέπει να περάσουμε από το μοντέλο της εξυπηρέτησης των ερευνητικών και εκπαιδευτικών σκοπών του πανεπιστημίου στη διαβόητη αξιοποίηση; Θα ήθελα να μου απαντήσετε σ' αυτό. Γιατί για μένα, στα νέα ελληνικά αξιοποίηση, δυστυχώς, σημαίνει καταστροφή στο βωμό της κερδοφορίας, πόσω μάλλον όταν μιλάμε για δάση και μάλιστα τέτοιας αξίας.

Για τα άλλα ειδικά θέματα μίλησα στις τοποθετήσεις μου στην επιτροπή. Δεν έχω τη δυνατότητα να τα επαναλάβω, σας τα επαναφέρω, όμως, κυρία Υπουργέ, στη μνήμη, αναμένοντας κάποια ανταπόκριση. Εδώ και πολλές δεκαετίες οι ελληνικές κυβερνήσεις αρνούνται να επενδύσουν σοβαρά στα πανεπιστήμια. Γιατί στην παιδεία ζούμε επί δεκαετίες μια μεγάλη αντίφαση, ότι η ελληνική πολιτεία αρνείται να επενδύσει στην εκπαίδευση, αρνείται να παρέχει ακόμη και την αντικειμενικά αναγκαία χρηματοδότηση.

Όσο φειδωλή είναι, όμως, στην ουσιαστική στήριξη τόσο σπάταλη και αλόγιστη είναι σε μεταρρυθμιστικές εμπνεύσεις.

Με πρόσημα πάντα την αναβάθμιση και τον εκσυγχρονισμό έχουν περάσει σειρά τέτοιων νόμων. Βέβαια όλες αυτές οι πανηγυρικές μεταρρυθμίσεις όλων των κυβερνήσεων αποτελούσαν σε μεγάλο μέρος μια συνεχή προσπάθεια διευθέτησης ιδιοτελών συμφερόντων, γι' αυτό και είχαν τα γνωστά αποτελέσματα.

Δυστυχώς, αυτό θα είναι το αποτύπωμα και τούτου του ανοικτονόμου νομοθετήματος που προσθέτει με τη μία τετρακόσια εξήντα τέσσερα άρθρα στην ελληνική πολυνομοθεσία για την παιδεία. Είναι ένας ακόμα νόμος που υπηρετεί τα σχέδια μιας βαθιά ταξικής και αντιδραστικής πολιτικής, όπως απέδειξα νομίζω τεκμηριωμένα προηγουμένως.

Εμείς θέλουμε μια άλλη παιδεία που θα σέβεται την κοινωνία και τις ανάγκες της, δεν θα υποκύπτει στην κυριαρχία της δια-

βόητης αγοράς και στην εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης. Γι' αυτό και πιστεύουμε ότι δεν έχει κανένα απολύτως νόημα να κάνουμε οποιαδήποτε άλλη πρόταση στη σημερινή Κυβέρνηση. Η ίδια εξάλλου στην πράξη αρνείται εμμονικά κάθε διάλογο και κάθε ουσιαστική συναίνεση επειδή ακριβώς είναι προσηλωμένη αποκλειστικά στο να υπηρετήσει τους σκοπούς που προανέφερα.

Εμείς λοιπόν θα πούμε τις προτάσεις μας στην κοινωνία, γιατί πιστεύουμε ότι εκεί αξίζει μόνον να τις πούμε σήμερα.

Κλείνοντας θα απαντήσω και στο ατυχέστατο ρητορικό σχήμα της κυρίας Υπουργού. Καταψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο, κυρία Υπουργέ, και θα ψηφίσουμε κάποια από τα τετρακόσια εξήντα τέσσερα άρθρα του πολυνομοσχεδίου την ώρα της ψηφοφορίας που μας φέρνεται σήμερα εδώ με αυτόν τον τρόπο.

Ακριβώς έχουμε άλλη συναίσθηση, κυρία Υπουργέ, για την παιδεία. Εμείς πιστεύουμε ότι η εκπαίδευση είναι ανάγκη της κοινωνίας και δεν είναι ανάγκη της αγοράς. Θέλω λοιπόν να κλείσω με αυτό που σας είπα προηγουμένως για το ρητορικό σας σχήμα αναφορικά με τις βαριοπούλες και την παιδεία, ότι εσείς με τις βαριοπούλες και εμείς με την κοινωνία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», είκοσι τρεις μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί από τη σχολή αρχαίων ελληνικών «Ελληνική Αγωγή».

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Εισερχόμαστε τώρα στον κατάλογο των ομιλητών. Να κάνω γνωστό στο Σώμα ότι έχουν δηλώσει εκατόν είκοσι συνάδελφοι ότι θα μιλήσουν. Εν όψει του ότι ο αριθμός είναι μεγάλος και θα μιλήσουν -από τις πληροφορίες που έχουμε- ο Πρωθυπουργός και όλοι οι Αρχηγοί και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι βεβαίως, θα παρακαλούσα να τηρηθεί αυστηρά ο χρόνος των επτά λεπτών.

Ο πρώτος ομιλητής είναι ο κ. Γεώργιος Κωτσός από τη Νέα Δημοκρατία και αμέσως μετά η κ. Ραλλία Χρηστίδου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε Κωτσέ, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρία και κύριε Υφυπουργοί, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ευθύς εξ αρχής θα ήθελα να εκφράσω την καταδίκη μου για την επίθεση με γκαζάκια στον ραδιοφωνικό σταθμό «REAL FM», που είναι μια επίθεση επί της ουσίας κατά της δημοκρατίας και μια επίθεση κατά της ελευθεροτυπίας.

Επιπρόσθετα έχω να παρατηρήσω πως το τελευταίο διάστημα γινόμαστε όλο και πιο τακτικά μάρτυρες μιας οξείας ιδιαίτερα επιθετικής αντιπολιτευτικής πολιτικής που μερικές φορές ξεπερνά και τα όρια της χυδαιότητας και της τοξικότητας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα και κορωνίδα -αν θέλετε- είναι το τελευταίο βίντεο που ανέβηκε από Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, το οποίο μάλιστα -σημειώστε τη λεπτομέρεια- ανέβηκε στο TikTok, που κυρίως απευθύνεται στη νέα γενιά, στα νέα παιδιά.

Και πείτε μου, είναι αυτός τρόπος να γαλουχήσουμε τη νέα γενιά για πολιτικό πολιτισμό; Ή πιστεύετε ότι με τέτοιες συμπεριφορές φέρνουμε κοντά στην πολιτική, κοντά στα κοινά τη νέα γενιά; Μετά απορούμε γιατί η νέα γενιά στέκεται μακριά από την πολιτική ή μας γυρίζει την πλάτη. Έχω την αίσθηση ότι με τέτοιες πρακτικές, με τέτοιες τακτικές δεν περπατάμε στον ορθό δρόμο. Αυτή την Ελλάδα οραματιζόμαστε, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, να ταυτίζουμε την Υπουργό με μια υπόδικο; Είναι αυτό πολιτικός πολιτισμός; Προάγει τον πολιτικό λόγο; Μας κάνει να είμαστε υπερήφανοι;

Εμείς οραματιζόμαστε μια άλλη Ελλάδα, μια Ελλάδα του πολιτισμού, μια Ελλάδα της παιδείας, μια Ελλάδα της προοδευτικότητας, της δημιουργίας και της ανάπτυξης. Και προς αυτή την κατεύθυνση δουλεύουμε τα τρία τελευταία χρόνια κάτω από ιδι-

αίτερα αντίξοες συνθήκες, με τη μία κρίση να διαδέχεται την άλλη. Ήταν η εθνική κρίση με τους μετανάστες του 2020, στη συνέχεια η κλιματική κρίση, η υγειονομική κρίση, η γεωπολιτική κρίση. Μέχρι και ο Ερντογάν έφτασε να δίνει οδηγίες στους Έλληνες πολίτες για το ποιον πρέπει να ψηφίσουν.

Και όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, σε αυτά τα τρία χρόνια η Κυβέρνησή μας, η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη έχει υλοποιήσει σχεδόν το 90% της προεκλογικής εξαγγελίας, του προεκλογικού μας προγράμματος. Κατορθώσαμε δηλαδή μέσα σε αυτή την κρίση και παρά το γεγονός ότι η Αντιπολίτευση στέκεται μονίμως αρνητικά απέναντι στην όποια νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησής μας, να υλοποιήσουμε είκοσι πέντε χιλιάδες διορισμούς στην εκπαίδευση. Κρατήστε το νούμερο. Καλύψαμε το κενό αδιοριστίας περίπου δεκαπέντε χρόνων Υπουργέ. Δεν είναι επίτευγμα;

Αυξήθηκε κατά 14% από τον κρατικό προϋπολογισμό η χρηματοδότηση των πανεπιστημίων. Μειώσαμε φόρους, αυξήσαμε τον κατώτατο μισθό. Η Αντιπολίτευση μονότονα -αν θέλετε- σε επίπεδο ιεροτελεστίας χρησιμοποιεί τις ίδιες και ξανά τις ίδιες εκφράσεις, όπως «νεοφιλελεύθερο νομοσχέδιο» ακόμα και για τούτο, «ιδιωτικοποίηση της ανώτατης παιδείας, ξεπούλημα της περιουσίας των πανεπιστημίων, στέλνει τον κόσμο στα ιδιωτικά σχολεία».

Μα τι κάνει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο το οποίο έχει φέρει η Υπουργός μας; Επί της ουσίας αναβαθμίζει, εκσυγχρονίζει και προωθεί την τριτοβάθμια εκπαίδευση στη χώρα μας. Ξεπερνάμε παθογένειες του παρελθόντος, εκκρεμότητες λύνονται και επί της ουσίας δημιουργείται ένα ελκυστικό περιβάλλον μέσα στο οποίο μπορεί να λειτουργήσει η τριτοβάθμια εκπαίδευση. Εκσυγχρονίζονται τα προγράμματά της.

Για πρώτη φορά εφαρμόζουμε το εσωτερικό «ERASMUS», ενίσχυση της πρακτικής άσκησης, για πρώτη φορά κοινά προπτυχιακά προγράμματα, για πρώτη φορά προγράμματα σπουδών δευτερεύουσας κατεύθυνσης, αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών στην διδασκαλία, ενίσχυση της λειτουργικότητας και αποδοτικότητας των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, διασύνδεση -εξαιρετικής σημασίας προσπάθεια- των πανεπιστημίων με την κοινωνία, αναβάθμιση του ρόλου των κέντρων επιμόρφωσης της Διά Βίου Μάθησης, αξιοποίηση των ερευνητικών αποτελεσμάτων, διασύνδεση των φοιτητών με την αγορά εργασίας και υποστήριξη στην ίδρυση νεοφυών επιχειρήσεων.

Εκσυγχρονίζεται και ο ΔΟΑΤΑΠ, προκειμένου να απαλλαγεί από γραφειοκρατικές διαδικασίες, να επιταχυνθεί η αναγνώριση πτυχίων που έρχονται από την αλλοδαπή και βεβαίως στηρίξη των πανεπιστημίων μέσα από την ενίσχυση του προϋπολογισμού τους.

Και εδώ να σημειώσω και μια εκκρεμότητα που έρχεται να λύσει η Υπουργός -και μπράβο σας, κυρία Υπουργέ- από το 1947 όσον αφορά τους ιερείς. Τότε είχε προβλεφθεί ως ανταποδοτικότητα από το ελληνικό κράτος για την εκχώρηση μεγάλου τμήματος της εκκλησιαστικής περιουσίας προς το ελληνικό κράτος η δημιουργία έξι χιλιάδων οργανικών θέσεων ιερέων. Στη συνέχεια και μέχρι σήμερα με προεδρικά διατάγματα αυτές οι θέσεις αυξήθηκαν σε οχτώ χιλιάδες τριακόσιες. Και έρχεται το σημερινό νομοσχέδιο επί της ουσίας να νομιμοποιήσει αυτή τη διαδικασία χωρίς να επιβαρύνει στο παραμικρό τον κρατικό προϋπολογισμό. Διότι ούτως ή άλλως οι οκτώ χιλιάδες τριακόσιοι ιερείς καλύπτονται από τον κρατικό προϋπολογισμό και από την Ενιαία Αρχή Πληρωμών.

Είδα πολλά σχόλια που λοιδορούσαν αυτή την κατάσταση ιδιαίτερα από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ. Θα πρέπει να θυμίσω ότι από τον Νοέμβριο, αν θυμάμαι, του 2018 είχατε ήδη συμφωνήσει με την Εκκλησία γι' αυτό και μάλιστα δίνοντας και εκατό επιπλέον θέσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στόχος του συγκεκριμένου νομοσχεδίου μας είναι να δώσει νέες δυνατότητες στα πανεπιστήμια, να τα ενδυναμώσει, ώστε να ξεπεράσουν παθογένειες του χθες, να ανταποκριθούν στις ανάγκες του σήμερα και να καινοτομήσουν με το βλέμμα στραμμένο στο αύριο. Θέλουμε να ενισχύσουμε την αυτονομία των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, να υποστηρίξουμε την εξωστρέφεια των πανεπιστη-

μίων μας, να ενθαρρύνουμε τη συνεργασία με ξένα πανεπιστήμια, να παρέχουμε νέες προοπτικές στην καθημερινότητα των φοιτητών, να προάγουμε τη διασύνδεση με επιχειρήσεις και με την αγορά εργασίας, διότι αντιλαμβανόμαστε ότι είναι χρέος μας η ενίσχυση του εκπαιδευτικού μας συστήματος, η ενίσχυση της παρεχόμενης παιδείας, διότι πιστεύουμε στο μέλλον, που είναι τα παιδιά μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η κ. Ραλλία Χρηστίδου από τον ΣΥΡΙΖΑ και αμέσως μετά ο κ. Δημήτριος Μπιάγκης από το Κίνημα Αλλαγής.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε για τους νέους ορίζοντες που σχεδιάζει η Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη για τα πανεπιστήμια. Νέους ορίζοντες τόσο λαμπρούς που ανάγκασαν είκοσι μία πανεπιστημιακές συγκλήτους να βγάλουν αποφάσεις αντίθεσης στο νομοσχέδιο, ορίζοντες τόσο φωτεινούς πραγματικά που έχουν οδηγήσει σε κινητοποιήσεις εν μέσω καλοκαιριού την πανεπιστημιακή κοινότητα. Γι' αυτό άλλωστε φέρατε το αντισυνταγματικό σας νομοσχέδιο μέσα στον Ιούλιο-τετρακόσια πενήντα άρθρα, χίλιες σελίδες- ελπίζοντας ότι έτσι θα ανατρέπατε πιο εύκολα τη δημοκρατική λειτουργία του πανεπιστημίου εν μέσω καλοκαιριού.

Έχετε φέρει κι άλλα νομοσχέδια για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Σε όλα περιλαμβάνονταν διατάξεις που εξυπηρετούσαν αποκλειστικά τα ιδιωτικά κολέγια, καθώς σταθερή σας επιδίωξη ήταν και είναι η εξομοίωσή τους με τα πανεπιστημιακά ιδρύματα, αδιαφορώντας για το γεγονός ότι λειτουργούν επί της ουσίας χωρίς κανόνες, χωρίς έλεγχο, δίνοντας πτυχία αμφιβόλου και μηδενικής ποιότητας.

Όμως θα ήταν άδικο να ισχυριστούμε ότι στο παρόν νομοσχέδιο θέλετε για άλλη μια φορά να εξομοιώσετε ανυπόληπτα ιδρύματα με τα πανεπιστήμια. Όχι, αυτή τη φορά επιδιώκετε ακριβώς το αντίστροφο, να υπονομεύσετε το δημόσιο πανεπιστήμιο, ώστε να κατακυλήσει προς τα κάτω, να εξισωθεί αρνητικά με τα διάφορα κολέγια, που διαφημίζουν την πραγματικότητα τους κάθε φορά που βγαίνουν τα αποτελέσματα των πανελληνίων εξετάσεων. Πανελλήνιες βέβαια που κάνετε ότι μπορείτε για να λειτουργούν ως λαϊμψήμοι των αποφοίτων του λυκείου.

Σπρώξατε όση πελατεία μπορέσατε στα κολέγια με τα προηγούμενα νομοσχέδια, αλλά δεν σας αρκεί. Βλέπετε ότι οι οικογένειες εξακολουθούν να έχουν σαν πρώτη τους επιλογή τα ΑΕΙ, τα δημόσια πανεπιστήμια, και έτσι εξαπολύετε νέο γύρο επίθεσης εναντίον τους. Επίθεση την οποία συνοδεύετε με διάφορες λέξεις που από όταν βγαίνουν από το δικό σας το στόμα μόνο εύηχες δεν ακούγονται, όπως αριστεία, αποτελεσματικότητα, αγορά, επιχειρηματικότητα, και νομίζετε ότι με το να τις επαναλαμβάνετε εσείς έτσι θα ξεγελάσετε τον ελληνικό λαό με τα δήθεν ιδεολογήματα σας ή θα ξεγελάσετε τη νεολαία.

Ποια είναι η αλήθεια; Παρά τα γνωστά και μεγάλα προβλήματα της υποχρηματοδότησης τόσο των ΑΕΙ όσο και της έρευνας συνολικά τόσο η κατάταξη των ελληνικών ΑΕΙ στις διεθνείς λίστες όσο και ο αριθμός και η αξία των δημοσιεύσεων βρίσκονται σε εξαιρετικό επίπεδο. Το ποσοστό Ελλήνων φοιτητών και αποφοίτων με βάση τον πληθυσμό της χώρας είναι υψηλότατο συγκρινόμενο με τα διεθνή και τα ευρωπαϊκά δεδομένα, ενώ οι δεκάδες χιλιάδες Έλληνες επιστήμονες που ακόμα και στη διάρκεια της κρίσης βρίσκονταν δουλειά και διατρέπουν στο εξωτερικό, σε επιχειρήσεις και ιδρύματα στο εξωτερικό, αποδεικνύουν το επίπεδο λειτουργίας των ελληνικών ΑΕΙ.

Δεν υπάρχουν προβλήματα; Και βέβαια υπάρχουν, όμως η διεθνής αναγνώριση του δημόσιου ελληνικού πανεπιστημίου οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στη δημοκρατική συμμετοχική του λειτουργία, αυτή την οποία επιθυμεί να καταργήσει η Κυβέρνηση του κ. Κυριάκου Μητσοτάκη.

Φέρνεται λοιπόν ένα συμβούλιο διοίκησης σχεδόν κατά το ήμισυ αποτελούμενο από εξωπανεπιστημιακούς. Πόσο άραγε λογικό μπορεί να θεωρηθεί αυτό; Είναι ένα συμβούλιο διοίκησης που ουσιαστικά δε λογοδοτεί σε κανέναν και έναν πρύτανη ως

μονοπρόσωπο όργανο με υπερεξουσίες. Αυτές τις υπερεξουσίες τις έχουμε πει και τις έχουμε ξαναπει τρία χρόνια. Αυτό είναι το αλαζονικό, υπερσυγκεντρωτικό μοντέλο αφεντικού και υπαλλήλων που ονειρεύεστε! Πόσο παρωχημένο πράγματι, πόσο ξεπερασμένο; Η θεωρία του μανάτζμεντ έχει προχωρήσει από αυτό που οραματίζεστε εσείς, έχει προχωρήσει μπροστά και κάνετε πως δεν το γνωρίζετε, κάνετε πως δεν το αντιλαμβάνεστε.

Αν οι δήθεν αρεστοί της σημερινής Δεξιάς είχαν έστω και την ελάχιστη επαφή με ό,τι συμβαίνει διεθνώς στον τομέα της γνώσης και των επιστημών, θα γνώριζαν ότι κανένα σοβαρό πανεπιστήμιο του εξωτερικού δεν τολμά να αυτοπροβληθεί ως επιχειρηματικό πανεπιστήμιο, γιατί θα γελάνε μαζί του και οι πανεπιστημιακές πέτρες όχι μόνο του Χάρβαρντ, αλλά και εκατοντάδων ιδρυμάτων.

Καταργείτε την ακαδημαϊκή αυτοδιοίκηση και θεσμοθετείτε όργανα στα οποία πέντε από τους έντεκα θα είναι άσχετοι με την πραγματικότητα του ιδρύματος που θα διοικούν και αυτό το ονομάζετε ορθολογισμό. Από αυτούς τους ανθρώπους θα ζητηθεί να λάβουν κρίσιμες αποφάσεις για τα προγράμματα σπουδών, για τα γνωστικά αντικείμενα, για την πορεία κρίσιμων ακαδημαϊκών ζητημάτων. Με ποιες γνώσεις, με ποια εμπειρία;

Δεν προλαβαίνω να μιλήσω και για τα υπόλοιπα αρνητικά του νομοσχεδίου, για την ελαστική εργασία και την εργασιακή επισφάλεια που επιφέρει στα ΑΕΙ, για το ξεπούλημα της πανεπιστημιακής περιουσίας, για τις ρυθμίσεις αναφορικά με τα μεταπτυχιακά, για την παραπέρα υποβάθμιση των πανεπιστημιακών βιβλιοθηκών, που μόνο στα λόγια τις κάνετε σημαία, για τα αποπνικτικά πειθαρχικά για τους φοιτητές και τις φοιτήτριες και για τους διδασκόντες και διδάσκουσες, για την επίθεση στο φοιτητικό συνδικαλισμό που θυμώνει ακόμα και τη δική σας τη ΔΑΠ, για την αντισυνταγματικότητα των διατάξεων που ο κ. Γεραπετρίτης ξαφνικά την ξεχνάει σε αντίθεση με όσα παλιότερα υποστήριζε και για τη νέα αυτοματοποιημένη λειτουργία του ΔΟΑΤΑΠ, άλλο ένα δώρο στους κολαγίχες χορηγούς της παράταξής σας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ**)

Θα κλείσω λοιπόν με τα εξής: Για εμάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόσβαση στη γνώση είναι ανθρώπινο δικαίωμα, είναι αγαθό που η διάχυσή του θα αμβλύνει τις κοινωνικές ανισότητες, θα καταπολεμήσει την υλική και την πνευματική φτώχεια, θα οδηγήσει τη χώρα σε νέους πνευματικούς ορίζοντες ανοιχτούς για όλους όχι μόνο για τα golden boys. Για εμάς η γνώση δεν είναι κληρονομικό δικαίωμα, είναι εργαλείο χειραφέτησης, είναι χειρουργικό νυστέρι κριτικής σκέψης, δηλαδή αυτό ακριβώς που τρομάζει και ανησυχεί τους ολιγάρχες που κινούν τα νήματα της κυβερνητικής σας πολιτικής.

Αριστεία για εμάς είναι να υπερβαίνεις τα όρια που σου βάζει το σύστημα που εσείς εκπροσωπείτε, ένα σύστημα με προδιαγραφές κατασκευασμένες ώστε να πληρούνται μόνο από ορισμένους. Αυτός είναι και ο στρατηγικός παράγοντας διαφοροποίησης μεταξύ των πραγματικών αρίστων και των δήθεν αρίστων. Η δική σας αριστεία ισοδυναμεί με μία λέξη -και κλείνω με αυτό- με τη λέξη περιφρόνηση. Περιφρονείτε τον ελληνικό λαό και για αυτό, αφού είσατε τόσο μπροστά στις δημοσκοπήσεις, κάντε εκλογές, για να μπει επιτέλους ένα τέλος στην οπισθοδρόμηση και στην περιφρόνηση στον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Καλείται στο Βήμα ο συνάδελφος κ. Μπιάγκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΑΓΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρία και κύριοι Υφυπουργοί, θα περίμενε σήμερα κανείς εν μέσω των πολλαπλών κρίσεων και των διακρίσεων κοσμογονικών αλλαγών να δει ένα θαρραλέο, ένα τολμηρό και καινοτόμο νομοθετικό αφήγημα που θα ξεπερνούσε τις προκλήσεις των καιρών και μάλιστα, θα απαντούσε στα πολλαπλά ανυπέρβλητα αδιέξοδα, όχι μόνο των επόμενων ετών, αλλά και της επόμενης δεκαετίας, επιτρέψτε μου να πω.

Δεν σας κρύβω, λοιπόν, ότι είναι μια από τις λίγες φορές στη μέχρι πρότινος πολιτική μου θητεία που, από τη στιγμή που κατατέθηκε το παρόν σχέδιο νόμου στη διαβούλευση, το ηλεκτρονικό

μου ταχυδρομείο δέχτηκε ένα μπαράζ μηνυμάτων από την πανεπιστημιακή, κυρίως, κοινότητα. Για πρώτη φορά, λοιπόν, έγινα μάρτυρας μιας συνεχούς και ατελείωτης διαμαρτυρίας, η οποία ξεκινάει κυρίως από εσάς, κυρία Υπουργέ και τις μεθόδους που επιλέγετε, προκειμένου να νομοθετήσετε, οι οποίες χαρακτηρίζονται από συγκεντρωτισμό και ουσιαστική έλλειψη διαλόγου.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημοκρατία και οι αρχές της έχουν σημείο αναφοράς τον διάλογο και τη συμμετοχή και αποδεικνύονται από την εκπροσώπηση στις διοικήσεις των ΑΕΙ και όχι από την προώθηση της ενίσχυσης και τη στήριξη μονοπρόσωπων οργάνων.

Μετά από πολλά χρόνια η πανεπιστημιακή κοινότητα σύσσωμη απεργεί και όλο αυτό θα έπρεπε να σας είχε προβληματίσει.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να σταθώ πρώτα στο σημείο του νομοσχεδίου που αφορά τη διοίκηση των ΑΕΙ. Πρόκειται για τον απόλυτο συγκεντρωτισμό και τον σφιχτό εναγκαλισμό του κράτους στην εσωτερική λειτουργία των ΑΕΙ. Η αλλαγή των συμβουλίων και ο υπερπρύτανης που προωθείτε, ξεδιπλώνουν για ακόμη μια φορά τον αντιδημοκρατικό σας χαρακτήρα, τη φοβική σας κουλτούρα, το συντηρητικό σας προφίλ, τον οπισθοδρομικό τρόπο σκέψης σας, τις παρωχημένες σας αντιλήψεις, την έλλειψη της διαφάνειας και την ατέρμονη προσπάθειά σας να ελέγξετε τους πάντες και τα πάντα με όποιον τρόπο μπορείτε.

Κυρία Υπουργέ, τα συμβούλια έχουν ρόλο εποπτικό, γνωμοδοτικό, χάρασσουν στρατηγική κατεύθυνση και προανατολισμό στην καθημερινή ζωή των πανεπιστημίων και δεν αποτελούν συγκεντρωτικούς φορείς εξουσίας που εσείς με τις διατάξεις που προωθείτε, εν τέλει, αυτό επιχειρείτε να κάνετε.

Οι διατάξεις που αφορούν την εκλογή του πρύτανη, ο οποίος θα εκλέγεται πια από το συμβούλιο διοίκησης, ανοίγουν διπλάτα το παράθυρο και τις αδιαφανείς επιλογές. Πλήττει, πια, το αυτοδιοικητο των πανεπιστημίων και μάλιστα, αντιστρέφεται καθοριστικά ο ίδιος ο ρόλος και ο χαρακτήρας των συμβουλίων που έπρεπε να λειτουργούν ως θεσμικά αντίβαρα στον πρύτανη με βαθμούς ελευθερίας και αυτονομίας, ενισχύοντας έτσι τη δημοκρατική λειτουργία.

Στο νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, δυστυχώς, υπάρχει πλήρης ταύτιση αυτών των δύο θεσμών, γεγονός που υπονομεύει ακόμα και αυτή την Αρχή της Διαφάνειας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στη σημερινή συζήτηση δεν θα μπορούσα να παραλείψω το κομμάτι των διατάξεων για τα εκκλησιαστικά θέματα και δεν θα μπορούσα να μην αναφερθώ στην αειμνηστή Φώφη Γεννηματά που με δικές της πρωτοβουλίες είχε ξεκινήσει εκείνη προσπάθεια για την εξάντληση της αδικίας της αμοιβής των κληρικών που σήμερα γίνεται πράξη.

Επίσης, θα ήθελα να χαιρετίσω και εγώ με τη σειρά μου την πρόταση του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ, του Νίκου του Ανδρουλάκη, για την εκλογή σε νέα θέση μέλους ΔΕΠ, όπου ο υποψήφιος θα πρέπει απαραίτητα να έχει ολοκληρώσει τουλάχιστον έναν από τους τρεις κύκλους σπουδών, εκτός του Ιδρύματος το οποίο επιθυμεί να εκλεγεί, με εξαίρεση περιπτώσεις που ο υποψήφιος έχει απασχοληθεί, τουλάχιστον, για δύο έτη μετά τη λήψη του διδακτορικού του σε άλλο πανεπιστήμιο ή ερευνητικό ή τεχνολογικό φορέα της ημεδαπής από αυτό που φοίτησε ή έχουν παρέλθει τουλάχιστον πέντε χρόνια από τη λήψη του διδακτορικού.

Είναι ιδιαίτερα θετικό το γεγονός ότι το ενσωματώσατε, κυρία Υπουργέ, στο παρόν σχέδιο νόμου, δίνοντας ταυτόχρονα τη δυνατότητα στους υποψηφίους για τις θέσεις μελών ΔΕΠ να έχουν παραστάσεις και από άλλους επιστημονικούς φορείς και από άλλα πανεπιστήμια και από άλλα ερευνητικά κέντρα.

Σε θετική κατεύθυνση, επίσης, κινείται η διάταξη για τον εκσυγχρονισμό του ΔΟΑΤΑΠ. Όμως, κυρία Υπουργέ, δεν γίνεται να ξεχειλίζει το ποτήρι για να προχωράμε στη δράση. Σας είχαμε καταθέσει ερωτήσεις και σας είχαμε επισημάνει πολλάκις την αναγκαιότητα στελέξεως και εκσυγχρονισμού των δομών τόσο του ΔΟΑΤΑΠ όσο και του ΕΤΕΤΑΤ.

Είναι, πια, πολιτικά ανεπίτρεπτο να οδηγούμε τις υπηρεσίες στο μηδέν, να παίζουμε με την υπομονή και το φιλότιμο των υπαλλήλων και να ερχόμαστε μέσα στην Αίθουσα αυτή, αφού έχει προηγηθεί όλη αυτή η τριτοκοσμική κατάσταση και να μιλάμε για εκσυγχρονισμό και αναβάθμιση, όταν, πια, είναι ανα-

γκαίο κακό η όποια ενδεχόμενη αλλαγή.

Εξίσου αυτονόητες είναι και οι διατάξεις του «ERASMUS» για τα διπλά πτυχία. Συνακόλουθα, καλό θα είναι οι πολιτικές οι οποίες έπρεπε να είχαν υλοποιηθεί από χθες, να μην παρουσιάζονται σαν επιτυχίες και έργα για το αύριο.

Κλείνοντας, δυστυχώς, παρά τις φιλόδοξες προβλέψεις σας, το παρόν σχέδιο νόμου δεν αποτελεί μια μεταρρύθμιση. Το προτεινόμενο νομοσχέδιο είναι μια ψευδώνυμη μεταρρύθμιση χωρίς διάλογο, χωρίς συναίνεση, χωρίς καμία διάθεση για συγκλίσεις και χωρίς κανείς μας να γνωρίζει τελικά τι έρχεται ουσιαστικά να θεραπεύσει, ποια μείζονα λειτουργία του συστήματος θέλει να ξεκαθαρίσει;

Κύριε Πρωθυπουργέ, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου αδυνατεί να διαμορφώσει ένα σχέδιο ολοκληρωμένου εκσυγχρονισμού και να εισάγει την εκπαίδευση στην τέταρτη βιομηχανική επανάσταση και στον ψηφιακό μετασχηματισμό της. Απορρυθμίζει πλήρως την πανεπιστημιακή παιδεία με την ισοτιμία των διπλωμάτων των κολλεγίων με τα πτυχία των πανεπιστημίων. Ενισχύει με κάθε τρόπο τον συγκεντρωτικό έλεγχο της διοίκησης των πανεπιστημίων και υποθάλλει τις αρχές της συλλογικότητας.

Εμείς, ως ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής, με τις πολιτικές μας τόσο παλαιά, ως κυβέρνηση, αλλά και ως αντιπολίτευση, συνεισφέραμε και συνεισφέρουμε καθοριστικά στον τομέα της παιδείας και για εμάς παιδεία δεν είναι μόνο μια τεχνοκρατική προσέγγιση γύρω από τα πτυχία, αλλά μια πιο ευρεία ανθρωπιστική αντίληψη που απαντά διαρκώς στις προκλήσεις των καιρών, με διαρκώς εξελισσόμενο και σκεπτόμενο άτομα που δεν θα ξεχωρίζουν μόνο στην ειδικότητά τους, αλλά θα διακρίνονται και θα πρωταγωνιστούν και στην ίδια τους τη ζωή. Και για εμάς η παθογένεια της παιδείας ξεκινά από την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Εκεί χτυπά η καρδιά του προβλήματος και όχι στην τριτοβάθμια, την οποία εσείς, κυρία Υπουργέ, έχετε κυρίως στοχεύσει κατά τη θητεία σας. Γιατί, άραγε; Ερώτημα!

Κυρία Υπουργέ, για εμάς κάποιες αρχές, όπως το αυτοδιοικητο των πανεπιστημίων, η συλλογικότητα και η δημοκρατική λειτουργία των οργάνων των ΑΕΙ, είναι αδιαπραγμάτευτες. Δεν μπορούμε, δυστυχώς, να συναινέσουμε σε παρωχημένα μοντέλα και ξεπερασμένες λογικές.

Αρνούμαστε να συμμετέχουμε σε αυτή την μονοδιάστατη δογματική προσέγγιση της παιδείας. Αδυνατούμε να προχωρήσουμε σε όποια αλλαγή ή μεταρρύθμιση, αν θέλετε, χωρίς την ευρεία συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων. Δεν μπορούμε να φανταστούμε τη λέξη «μεταρρύθμιση» αποκομμένη από τον διάλογο. Αντικρούει την πολιτική μας φιλοσοφία, συγκρούεται με τον τρόπο σκέψης μας, εναντιώνεται με τις πολιτικές μας αρχές. Είναι κόντρα στις αξίες μας. Είναι ενάντια στο DNA μας και στο DNA της παράταξής μας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μπιάγκη.

Κύριε Καραθανασόπουλε, θα μιλήσετε μετά.

Καλείται τώρα στο Βήμα ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω, εκφράζοντας την οργή μου για την άνανδρη επίθεση στα γραφεία του ραδιοφωνικού σταθμού «REAL FM». Να μην έχετε καμμία αμφιβολία ότι η πολιτεία θα κάνει ό,τι χρειαστεί για να εντοπίσει τους δράστες και να λογοδοτήσουν στη δικαιοσύνη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η ελευθερία του Τύπου στην πατρίδα μας ούτε φιμώνεται, ούτε περιορίζεται από τέτοιες τρομοκρατικές ενέργειες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Επιτρέψτε μου τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ομιλήσω για αυτό το πολύ σημαντικό νομοσχέδιο, το οποίο μέχρι το τέλος της εβδομάδας θα έχει γίνει νόμος του κράτους.

Μια κοπέλα δεκαοκτώ χρονών από την Αθήνα περνά στο Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών Ξάνθης. Εκεί μαθαίνει πως η Πολυτεχνική Σχολή του Δημοκριτείου έχει ένα κοινό πρόγραμμα με το Τμήμα Μηχανικών Παραγωγής και Διοίκησης και το επιλέγει.

Στον τρίτο της χρόνο γράφεται στο εσωτερικό «ERASMUS» και παρακολουθεί ένα θερινό εξάμηνο στην Κέρκυρα, στο Τμήμα Ιστορίας του Ιονίου Πανεπιστημίου. Επιστρέφει στη Θράκη και παίρνει το πτυχίο της. Το πανεπιστήμιό της, όμως, συνεργάζεται με γαλλικό εκπαιδευτικό ίδρυμα. Έτσι, αποφασίζει να συνεχίσει τις μεταπτυχιακές της σπουδές στο Παρίσι. Μάλιστα, λίγο αργότερα, επιλέγει ένα τριετές βιομηχανικό διδακτορικό, το οποίο μόλις έχει εγκατασταθεί. Ξεκινά τη διατριβή της, ενώ ταυτόχρονα μισθοδοτείται και μόλις την ολοκληρώσει, στέλνει το βιογραφικό της και προσλαμβάνεται σε μεγάλη επιχείρηση με έδρα την Ελλάδα. Γιατί στα είκοσι έξι της χρόνια είναι πια ένα περιζήτητο στέλεχος με πτυχία, αλλά και με ένα τεράστιο εύρος γνώσεων και με πολύ πλούσιες εμπειρίες ζωής.

Σας διηγήθηκα το παράδειγμα μιας προσωπικής ιστορίας που δεν έχει γραφτεί ακόμα. Όμως το νομοσχέδιο το οποίο σήμερα ψηφίζουμε φιλοδοξεί να την κάνει συνηθισμένη εικόνα στα χρόνια τα οποία έρχονται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στη θέση της πρωταγωνίστριας θα βρίσκονται χιλιάδες φοιτητές που θα αξιοποιούν τις ρυθμίσεις του. Οδηγοί τους οι νέες ευκαιρίες που θα προσφέρει το αναβαθμισμένο δημόσιο πανεπιστήμιο των νέων οριζόντων, όπως είναι το όνομα το οποίο έχουμε δώσει σε αυτό το σχέδιο νόμου, ενώ ο στόχος όλων όσοι θα ωφεληθούν από τις διατάξεις τους θα είναι τελικά η απόκτηση γνώσης, αλλά και η βελτίωση της πιθανότητας καλής επαγγελματικής αποκατάστασης σε αρμονία με τις ανάγκες της οικονομίας της χώρας.

Η ανάδειξη της εκπαίδευσης σε μοχλό κοινωνικής κινητικότητας και ανάπτυξης ήταν ένας από τους έξι στόχους που έθετα τέτοια εποχή το 2019 στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης, με οριζόντια προτεραιότητα που άλλωστε υπηρετεί και τους άλλους πέντε στόχους που τότε είχα προτάξει: την οικονομική ανάπτυξη με λιγότερους φόρους, λιγότερες εισφορές, τις περισσότερες δουλειές με καλύτερο εισόδημα, τη βελτίωση της ποιότητας της δημοκρατίας μας, με ασφάλεια για όλους και με ισχυρή εθνική άμυνα και διπλωματία.

Σήμερα, ύστερα από τριάντα έξι μήνες, το σύνολο αυτών των στοχεύσεων, το σύνολο των προγραμματικών μας δεσμεύσεων σχετικά με την παιδεία προωθείται και ολοκληρώνεται με το νομοσχέδιο το οποίο συζητούμε σήμερα, το όγδοο θέλω να θυμίσω κατά σειρά νομοθέτημα του Υπουργείου Παιδείας. Προωθείται και ολοκληρώνεται το τόξο αλλαγών για το οποίο είχαμε δεσμευτεί προεκλογικά, από τη διετή προσχολική εκπαίδευση με την ξένη γλώσσα μέχρι το νέο σχολείο των σύγχρονων μαθημάτων, των δημιουργικών δραστηριοτήτων, των είκοσι πέντε χιλιάδων διορισμών εκπαιδευτικών, που δεκαέξι χιλιάδες διακόσιες έχουν ήδη γίνει -οι πρώτοι διορισμοί εδώ και δώδεκα χρόνια τακτικού προσωπικού- και οκτώμισι χιλιάδες αναμένονται σήμερα. Το νέο τοπίο συμπληρώνεται από τα εκατόν είκοσι πρότυπα και πειραματικά σχολεία, τα οποία τυγχάνουν πάρα πολύ θετικής ανταπόκρισης από την ελληνική κοινωνία, αλλά φυσικά και την έμφαση την οποία έχουμε δώσει στην εξειδικευμένη επαγγελματική γνώση και τώρα φυσικά στο πώς θα οικοδομήσουμε το πανεπιστήμιο του 21^{ου} αιώνα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η επιλογή μας να δώσουμε προτεραιότητα στη δημόσια παιδεία δεν ήταν τυχαία. Στο συγκεκριμένο πεδίο πίστευα και πιστεύω ότι εκδηλώνεται και ο κοινωνικός προσανατολισμός, αλλά και τελικά η συνολική θεώρηση των πολιτικών δυνάμεων της χώρας.

Σε ό,τι μας αφορά λοιπόν, οι προτεραιότητες μας παραμένουν αδιαπραγμάτευτες. Πρόσβαση σε ποιοτική γνώση και μάθηση για όλα τα ελληνόπουλα, με κατάρτιση που θα τα βοηθά να χτίζουν με τη δική τους αξία το δικό τους μέλλον, ώστε να μπορούν να σταδιοδρομήσουν ως επιστήμονες και ως επαγγελματίες σε ένα ολοένα και πιο ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Ισότητα δεν είναι η εξίσωση προς τα κάτω, αλλά οι ίδιες δυνατότητες στους ίδιους ανθρώπους με τις ίδιες φιλοδοξίες. Και νοιάζομαι για τους νέους δεν σημαίνει ότι τους χαϊδεύω τα αφτιά για να τους στρέψω σε σχολές με ανύπαρκτο αύριο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Νοιάζομαι σημαίνει να οπλίζω τα μυαλά και τη θέληση των νέων με τις κατάλληλες σπουδές που θα τους επιτρέπουν να αρπάξουν τις ευκαιρίες του μέλλοντος, όχι γενικά και αόριστα, αλλά με βάση τα πραγματικά ζητούμενα της αγοράς εργασίας. Διαφορετικά, οι ψεύτικες υποσχέσεις κατασκευάζουν ψεύτικες ζωές.

Σε αυτές τις κατευθύνσεις του εκσυγχρονισμού και της αναβάθμισης των σπουδών και της σύνδεσης με την επαγγελματική προοπτική κινείται το νέο νομοσχέδιο, όπως είπα, με τον τίτλο «Νέοι Ορίζοντες» να σηματοδοτεί το περιεχόμενό του, διευρύνοντας την ισχύ του δημόσιου πανεπιστημίου, ανοίγοντας τις δρόμους του στο διεθνές πεδίο και απελευθερώνοντας τελικά τη διοίκησή του, με άλλα λόγια οδηγώντας την ανώτατη παιδεία να ξανασυναντηθεί με τις βασικές αρχές της στη νέα εποχή.

Αυτές τις ρυθμίσεις τις κατήρτισε το Υπουργείο Παιδείας. Πιστεύω όμως ότι ουσιαστικά τις έχει ήδη επιβάλει η ίδια η ελληνική κοινωνία, γιατί τις δικές της τελικά απαιτήσεις μεταφράσαμε σε νομοθετικά άρθρα. Γι' αυτό και η απήχηση πολλών από τις διατάξεις του νομοσχεδίου, θα έλεγα, αν κρίνω και από τη δημόσια διαβούλευση, υπερβαίνει τα κομματικά όρια.

Και ύστερα από μακρά διαβούλευση με την πανεπιστημιακή κοινότητα, κάποιοι μπορεί να έχουν ακόμα επιφυλάξεις για τα ζητήματα που άπτονται της διοίκησης των πανεπιστημίων, αυτά όμως είναι δέκα άρθρα σε ένα νομοσχέδιο των τετρακοσίων πενήντα άρθρων. Η μεγάλη πλειοψηφία της πανεπιστημιακής κοινότητας δεν έχει επιφυλάξεις, αντίθετα στηρίζει τον κεντρικό πυρήνα του νομοσχεδίου.

Και να θυμίσω κιόλας στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι και στην κοινή γνώμη όλες οι έρευνες καταδεικνύουν σχεδόν καθολική αποδοχή. Σε μια σχετική έρευνα που έγινε ακόμα και οι ψηφοφόροι της αντιπολίτευσης -δικοί σας υποστηρικτές, κύριε Φίλη- χειροκροτούν καινοτομίες που εισάγονται με το νέο πλαίσιο.

Προσέξτε, τρεις στους τέσσερις οπαδούς του ΣΥΡΙΖΑ συμφωνούν με το ελληνικό «ERASMUS». Τέσσερις στους πέντε οπαδούς του ΣΥΡΙΖΑ συμφωνούν με την καθιέρωση της πρακτικής άσκησης. Είναι, συνεπώς, η κατάλληλη πρωτοβουλία στην κατάλληλη στιγμή. Και βέβαια νομίζω ότι είναι και η ώρα η Αξιωματική Αντιπολίτευση να ακούσει τις φωνές των ίδιων των φίλων της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο πρώτο κεφάλαιο, αυτό των γνωστικών εφοδίων, θα ήθελα να ξεχωρίσω την ευελιξία των νέων προγραμμάτων που καταργούν τα στενά επιστημονικά στεγανά. Δύο συγγενή τμήματα θα μπορούν πλέον να καταρτίζουν κοινά μαθήματα που να οδηγούν σε κοινό πτυχίο. Για παράδειγμα, δύο τμήματα Ιστορίας και Ανθρωπολογίας θα έχουν τη δυνατότητα πλέον να συμπράττουν, απονέμοντας τίτλο Ιστορίας και Ανθρωπολογίας, ένα πτυχίο το οποίο προφανώς αντανακλά μεγαλύτερο εύρος γνώσεων.

Ταυτόχρονα, εισάγονται και τα διπλά προγράμματα σπουδών που θα οργανώνουν τμήματα οποιουδήποτε πανεπιστημίου στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, απονέμοντας διπλό τίτλο σπουδών. Το Μετσόβιο Πολυτεχνείο συνεργάζεται ήδη με το Columbia σε διαφορετικές ειδικότητες μηχανικών οι οποίοι αποφοιτούν με δύο πτυχία. Προφανώς, είναι μια διαδικασία που αξιοποιεί πολύ καλύτερα τον χρόνο των φοιτητών, αλλά διαμορφώνει απόφοιτους με γνώσεις σε πολλά επιστημονικά πεδία.

Και τον ίδιο στόχο θα υπηρετεί και το ελληνικό «ERASMUS» που θα διαρκεί ένα εξάμηνο -όσο και το ευρωπαϊκό-, όμως εδώ είναι σημαντικό ότι οι ανταλλαγές φοιτητών θα μπορούν να γίνονται και μεταξύ μη συναφών τμημάτων και έτσι οι νέες και οι νέοι θα μπορούν να ανιχνεύσουν ένα διαφορετικό ακαδημαϊκό αντικείμενο σε μια άλλη σχολή, ενδεχομένως σε μια άλλη πόλη, για ένα εξάμηνο.

Αποδίδω εξαιρετικά μεγάλη σημασία, κυρία Υπουργέ, σε αυτόν τον θεσμό και είμαι σίγουρος ότι οι νέοι φοιτητές των δημοσίων πανεπιστημίων μας θα τον αγκαλιάσουν και θα μπορέ-

σουν με αυτόν τον τρόπο όχι απλά να οξύνουν τη διεπιστημονική τους αντίληψη δίπλα σε άλλες μεθόδους διδασκαλίας, αλλά κυρίως να γνωρίσουν τη ζωή σε άλλες γωνίες της πατρίδας μας όπου εδρεύουν πανεπιστήμια.

Είναι ένας εξαιρετικά επιτυχημένος ευρωπαϊκός θεσμός. Γιορτάσαμε και πρόσφατα τα τριάντα χρόνια «ERASMUS» στην Ελλάδα. Γίνεται πια πραγματικότητα και για τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια.

Κατοχυρώνονται ακόμη δύο καινοτομίες, οι σπουδές κατεύθυνσης, οι οποίες θα οδηγούν σε εξειδικευμένο τίτλο σπουδών και τα προγράμματα εφαρμοσμένων επιστημών και τεχνολογίας με διάρκεια τρίαμιση έτη και υποχρεωτική πρακτική άσκηση. Πρόκειται για δύο εκπαιδευτικές γέφυρες προς το επάγγελμα το οποίο θα επιλέξει αργότερα ο κάθε πτυχιούχος, ώστε μετά τις σπουδές του να είναι πραγματικά έτοιμος να ξεκινήσει τη σταδιοδρομία του.

Με αυτές τις αλλαγές και πολλές ακόμα στις οποίες δεν έχω τον χρόνο να αναφερθώ το δημόσιο πανεπιστήμιο στην πατρίδα μας μπαίνει επιτέλους σε μια παγκόσμια εκπαιδευτική τροχιά. Παύει να είναι προσανατολισμένο στα στενά όρια ενός μόνο γνωστικού αντικείμενου. Οικοδομεί πολύ πιο ολοκληρωμένους επιστήμονες, πιο ολοκληρωμένες προσωπικότητες. Θέτει οριζόντια τα εργαστήρια και τις βιβλιοθήκες του στην υπηρεσία τελικά όλων των φοιτητών της χώρας. Ανοίγεται με τόλμη το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο σε διεθνείς συνεργασίες, ενώ μπορεί να εξειδικεύει τις σπουδές του, με στόχο αυτές να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αγοράς εργασίας.

Πρακτικά οι φοιτητές μας δεν πρέπει να βλέπουν τη σχολή τους ουσιαστικά ως μια τετραετή παράταση της σχολικής τους δραστηριότητας πριν από τη δύσκολη στιγμή της αναζήτησης δουλειάς. Σίγουρα δεν πρέπει να βλέπουν τη φοίτησή τους ως μια μηχανή απονομής πτυχίων χωρίς πραγματικό αντίκρισμα στην αγορά εργασίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι σημαντικό η ζωή τους μέσα και έξω από τα αμφιθέατρα να είναι γεμάτη από νέες παραστάσεις, νέα βιώματα, επιστημονικές αλλά και βιωματικές εμπειρίες που το νέο δημόσιο πανεπιστήμιο μπορεί να τους προσφέρει, αλλά και από δρόμους που θα κάνουν ομαλότερη τη μετάβασή τους στον επαγγελματικό στίβο.

Και μια ακόμα τομή εξίσου σημαντική. Τα νέα προγράμματα θα ιδρύονται πια από τα ίδια τα πανεπιστήμια. Παύει, δηλαδή, αυτός ο πατεναλιστικός κρατισμός που ήθελε τον εκάστοτε Υπουργό Παιδείας να έχει άποψη -να εγκρίνει ουσιαστικά- τι θα διδάσκονται οι φοιτητές. Αυτό θα το αποφασίζουν τα ίδια τα ιδρύματα και θα το πιστοποιεί η Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης. Ύστερα από δεκαετίες, λοιπόν, αυτή η Κυβέρνηση έρχεται επιτέλους να απελευθερώσει την ακαδημαϊκή δράση από την επιρροή της εκτελεστικής εξουσίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτά για τα προπτυχιακά. Αλλάζει εκ βάθρων και ο δεύτερος και ο τρίτος κύκλος σπουδών, τα μεταπτυχιακά και τα διδακτορικά. Τα πρώτα θα συστήνονται τώρα με απλή απόφαση της Συγκλήτου και πιστοποίηση της Εθνικής Αρχής χωρίς την έγκριση του Υπουργείου και τα πανεπιστήμια θα είναι αυτά που θα ορίζουν ελεύθερα τα τυχόν διδάκτρα και τις πηγές χρηματοδότησης, όπως και τους διδάσκοντες, αλλά και τις συνεργασίες με ξένα πανεπιστήμια, ιδίως σε κοινά ξενόγλωσσα προγράμματα.

Όσον αφορά το τελικό στάδιο σπουδών, εισάγεται για πρώτη φορά στην πατρίδα μας ο θεσμός των βιομηχανικών διδακτορικών. Είναι μια διεθνής πρακτική στην οποία συμπτύσσεται ο δευτερογενής τομέας, συνδέοντας τις σπουδές στην πράξη με την έρευνα και την παραγωγή. Ο υποψήφιος διδάκτορας θα μπορεί να συνάπτει σύμβαση με το ίδρυμά του και με μια επιχείρηση για να ετοιμάσει τη διατριβή του σε ένα συγκεκριμένο αντικείμενο. Στο μεταξύ, όμως, θα αμείβεται κανονικά, αξιοποιώντας τις υποδομές και των δύο. Τα αποτελέσματα της έρευνας θα είναι μετά στη διάθεση τόσο του πανεπιστημίου όσο προφανώς και του φορέα που τη ζήτησε. Το κέρδος ωστόσο θα είναι συνολικότερο, καθώς οι ελληνικές επιχειρήσεις, η ελληνική οικονομία, θα αναπτύσσονται πιο γρήγορα με πυροδότη την ουσιαστική εφαρμο-

σμένη έρευνα. Ακριβώς γι' αυτό 35 εκατομμύρια ευρώ από το Ταμείο Ανάκαμψης θα διατεθούν για να καλύψουν τριετή βιομηχανικά διδακτορικά των πανεπιστημίων μας. Αυτό σημαίνει εθνική παιδεία στην υπηρεσία της εθνικής οικονομίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και να ανοίξω μια παρένθεση. Θα αναμένω με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον, κυρία Υπουργέ και κύριοι εκπρόσωποι των κομμάτων πώς θα τοποθετηθείτε όλοι στην κατ' άρθρον ψηφοφορία η οποία θα ακολουθήσει την ψηφοφορία επί της αρχής. Διότι είναι εύκολη οι γενικόλογοι αφορισμοί, αλλά εδώ θα κληθείτε να τοποθετηθείτε συγκεκριμένα αν συμφωνείτε ή διαφωνείτε με όλες αυτές τις διατάξεις στις οποίες αναφέρθηκα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μην βρεθούμε ξαφνικά στη θέση να διαπιστώνουμε ότι ενώ έχετε διαφωνήσει επί της αρχής, υψώνοντας πολύ τους τόνους της αντιπαράθεσης, έχετε φτάσει να ψηφίσετε παραπάνω από τα μισά άρθρα του σχετικού νομοσχεδίου. Για να πέσουν οι μάσκες της υποκρισίας επιτέλους και σε αυτήν την Αίθουσα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα επιμείνω, λοιπόν, στη σημασία της μεταρρύθμισης, όχι απλώς γιατί επιτέλους απενοχοποιεί τη σύνδεση του πανεπιστημίου με την αγορά, ούτε μόνο γιατί θέτει τα μυαλά της χώρας στην υπηρεσία της ανταγωνιστικότητάς της, αλλά κυρίως γιατί ανοίγει τον δρόμο της εξέλιξης σε νεαρούς επιστήμονες που δεν έχουν τα οικονομικά μέσα να ταξιδέψουν στον κόσμο της έρευνας. Τώρα, αντί να φύγουν στο εξωτερικό ή να εγκαταλείψουν την προσπάθειά τους, μπορούν να κάνουν αυτήν ακριβώς τη δουλειά εδώ στον τόπο τους. Η εργασία τους θα αμείβεται αξιοπρεπώς και ταυτόχρονα η διατριβή τους θα γίνεται διαβατήριο για την έναρξή τους στην αγορά εργασίας, ενώ και από την άλλη πλευρά οι επιχειρήσεις της πατρίδας μας θα πάψουν να στρέφονται εκτός συνόρων αναζητώντας την καινοτομία. Τώρα ο άλλοτε μεγάλος απών, το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, επιστρέφει για να ανταποκριθεί στο διπλό καθήκον του, να μορφώσει τους νέους Έλληνες, αλλά να διαμορφώσει και τη νέα Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στον ίδιο αναπτυξιακό ρόλο η τριτοβάθμια εκπαίδευση, τα πανεπιστήμιά μας, θα μπορούν πλέον τα ίδια να συγκροτούν στο εσωτερικό τους θερμοκοιτίδες νέων επιχειρήσεων. Για παράδειγμα, αν κάποιοι απόφοιτοι ή και μεταπτυχιακοί σπουδαστές έχουν μια ρηξικέλευστη επιχειρηματική ιδέα, αλλά όχι τα μέσα και τους πόρους για να την υλοποιήσουν, το πανεπιστήμιο πια θα μπορεί με θεσμική κατοχύρωση να βρεθεί δίπλα τους, να τους στεγάσει, να τους διαθέσει εξοπλισμό, να ορίσει συμβούλους καθηγητές για το νέο εγχείρημα.

Θεσμοθετείται, όμως, -προσέξτε- και η αντίθετη φορά, υπηρεσίες που μπορούν πια τα πανεπιστήμια να παρέχουν δωρεάν προς την ίδια την κοινωνία. Φοιτητές της νομικής, για παράδειγμα, να μπορούν να οργανώσουν γραφεία που θα πληροφορούν μικρομεσαίες επιχειρήσεις για θέματα προσωπικών δεδομένων, ομάδες φοιτητών ψυχολογίας που θα παρέχουν δωρεάν ψυχολογική υποστήριξη σε ευάλωτες κοινωνικές ομάδες. Τέτοιες δράσεις θα έχουν πλέον θεσμική κατοχύρωση, αλλά και την υποστήριξη ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και φυσικά θα αποτελούν και πρόσθετα στοιχεία για την αξιολόγησή τους.

Τέλος, ακόμα μια γέφυρα μεταξύ της μόρφωσης και της εργασίας είναι η αναβάθμιση της πρακτικής άσκησης των φοιτητών. Αυτή παύει να αποτελεί ένα απαξιωμένο, συχνά διεκπαιρευτικό στάδιο. Πρέπει να γίνει -και γίνεται κανονικό μάθημα- που βαθμολογείται για την απόκτηση του πτυχίου. Παράλληλα, όμως, θα συνοδεύεται και από υποχρεωτική ασφάλιση και καταβολή αποζημίωσης. Θα αποτελεί ουσιαστικά μια πρόβα κανονικής εργασίας, μια προσομοίωση της επόμενης μέρας.

Όλα αλλάζουν, λοιπόν, στο πανεπιστήμιο των νέων οριζόντων και φυσικά μαζί τους, ναι, αλλάζει ο τρόπος διοίκησής τους, με πρώτη τομή τον τρόπο εκλογής των διδασκόντων, ώστε να εκλείψουν επιτέλους οι φωτογραφικές προκηρύξεις και τα κρούσματα ευνοιοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γι' αυτόν ακριβώς τον σκοπό εισάγονται φίλτρα αξιοκρατίας

και αντικειμενικότητας που διασφαλίζουν το αδιάβλητο της διαδικασίας. Γιατί και οι καθηγητές μας πρέπει να αποτελούν ζωντανά παραδείγματα για τους φοιτητές μας.

Το μητρώο γνωστικών αντικειμένων για τους υποψήφιους διδάσκοντες θα έχει τριετή διάρκεια και κυρίως θα καταρτίζεται σε ουδέτερο χρόνο, ώστε να μην επιτρέπεται η προκήρυξη εξατομικευμένων θέσεων. Αρκετά έχουν υποφέρει τα πανεπιστήμια μας από τέτοιες πρακτικές. Και το ίδιο θα ισχύει και για το μητρώο εκλεκτόρων του κάθε ιδρύματος, για να αποτρέπονται τυχόν ευνοϊκοί συσχετισμοί υπέρ συγκεκριμένων υποψηφίων, ενώ και οι ίδιοι οι εκλέκτορες θα ορίζονται πλέον ηλεκτρονικά με τη συμμετοχή και καθηγητών από άλλα πανεπιστήμια. Επίσης, κάθε πανεπιστήμιο θα εκπονεί ένα σχέδιο ετήσιων προσλήψεων με βάση τις πραγματικές ανάγκες των τμημάτων του, προκειμένου να μην προκηρύσσονται θέσεις αυθαίρετα.

Όμως, και το έργο των ίδιων των διδασκόντων αποκτά ένα νέο πλαίσιο. Η απασχόλησή τους γίνεται πιο ευέλικτη και αναγνωρίζεται η προύπηρεσία τους. Παράλληλα, απλουστεύονται οι μετακινήσεις τους για ερευνητικά προγράμματα και επιτέλους εξορθολογίζεται το καθεστώς της παράλληλης απασχόλησής τους σε πανεπιστήμια του εξωτερικού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Την ίδια στιγμή αναθεωρείται ριζικά ο τρόπος με τον οποίον αντιμετωπίζεται η δημιουργία νέων πανεπιστημιακών μονάδων. Δεν υπάρχει μεγαλύτερο παράδειγμα αδιαφορίας για την εκπαίδευση αλλά και εκμαυλισμού της κοινωνίας από τη μαζική ίδρυση τμημάτων που αποφάσισε η προηγούμενη Κυβέρνηση, λίγο πριν φύγει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τμήματα από το τίποτα και για το τίποτα. Τμήματα που φτιάχτηκαν στα χαρτιά χωρίς μελέτη, χωρίς σχεδιασμούς, χωρίς πόρους, χωρίς σκοπιμότητα και σίγουρα χωρίς βιωσιμότητα. Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, ότι από τις πρώτες κινήσεις μας ήταν να έχουμε το θάρρος να αναστείλουμε τη λειτουργία τριάντα επτά τμημάτων που εξαγγέλθηκαν προεκλογικά και κυρίως στο πόδι, όπως ακυρώσαμε και τη δημιουργία μιας ακόμα Νομικής Σχολής, της τέταρτης κατά σειρά. Το Υπουργείο βοήθησε ταυτόχρονα το Πανεπιστήμιο Πατρών να συνενώσει τμήματά του. Η πολιτική μας αυτή τώρα αποκτά κανόνες, καθώς το σχέδιο νόμου ορίζει με σαφήνεια πώς θα ιδρύονται, πώς θα συγχωνεύονται, πώς θα μετονομάζονται ή πώς θα καταργούνται νέα τμήματα. Και αυτός ο νέος ακαδημαϊκός χάρτης θα είναι πιο ορθολογικός, θεραπεύοντας και πολλές από τις αγκυλώσεις της εξαιρετικά πρόχειρης ένωσης των ΤΕΙ με τα ΑΕΙ. Θα αποτυπώνει τελικά τις πραγματικές ανάγκες και της παιδείας και της οικονομίας. Θα είναι δυναμικός αλλά και εξωστρεφής, γιατί με τις νέες ρυθμίσεις τα πανεπιστήμια θα μπορούν να ιδρύουν και ερευνητικά κέντρα πέρα από την έδρα τους, όπως επίσης θα μπορούν να δημιουργούν τα δικά τους παραρτήματα στο εξωτερικό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το ίδιο πνεύμα εκσυγχρονισμού, διαφάνειας και δημοκρατίας που διατρέχει το νέο πανεπιστήμιο χαρακτηρίζει και τη διοίκησή του. Εδώ η βασική καινοτομία είναι το ενδεκαμελές συμβούλιο, έξι μέλη από τα οποία θα εκλέγονται από το σύνολο των μελών ΔΕΠ και πέντε ακόμα προσωπικότητες από τα επιλεγούν από καταξιωμένους ανθρώπους του χώρου του πολιτισμού, της οικονομίας. Το συμβούλιο θα έχει διοικητικές και οικονομικές αρμοδιότητες. Η Σύγκλητος διατηρεί πάντα τον πρώτο λόγο σε θέματα εκπαίδευσης. Το συμβούλιο όμως θα εκλέγει τον Πρύτανη μεταξύ των έξι εσωτερικών μελών του, επιλέγοντας και τον εκτελεστικό διευθυντή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έτσι, η διοίκηση μοιράζεται ορθολογικά ανάμεσα στον πρύτανη και το Συμβούλιο. Είναι ένα συλλογικό μοντέλο το οποίο σήμερα –φαντάζομαι, το γνωρίζετε– ακολουθούν τα περισσότερα πανεπιστήμια στον κόσμο, αντί της μονοπρόσωπης εξουσίας του πρύτανη. Το ίδιο όμως δημοκρατική γίνεται και η συμμετοχή των φοιτητών στα όργανα των πανεπιστημίων, ώστε να μπορούν να έχουν πραγματικό λόγο για τα θέματα που τους αφορούν. Οι εκπρόσωποί τους θα αναδεικνύονται πλέον μέσω ενιαίου ψηφοδελτίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα απαρτίζουν ένα νέο σώμα, το Συμβούλιο Φοιτητών. Αυτό, προφανώς, θα είναι ανεξάρτητο από τα διοικητικά συμβούλια των φοιτητικών συλλόγων, τα οποία θα εξακολουθούν να λειτουργούν με τις διαδικασίες και τις συνδικαλιστικές παρατάξεις τους, όπως τις ξέρουμε ως τώρα. Η αποστολή του Συμβουλίου Φοιτητών θα είναι να εισηγείται στη διοίκηση θέματα που τους αφορούν. Γι' αυτό και πρέπει να εκπροσωπούνται όλα τα τμήματα.

Μια τρίτη σημαντική τομή αποτελούν οι νέες μονάδες που θα πλαισιώνουν τα Ιδρύματα των νέων οριζόντων. Οι κυριότερες από αυτές είναι το Πανεπιστημιακό Ίδρυμα Έρευνας και Καινοτομίας και η Επιτροπή Ηθικής και Δεοντολογίας της Έρευνας με καθήκοντα τα οποία φανερώνουν οι τίτλοι τους. Αναβαθμίζονται όμως και οι υφιστάμενες υπηρεσίες, όπως τα κέντρα επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης, τα ερευνητικά ινστιτούτα αλλά και οι εταιρείες αξιοποίησης και διαχείρισης της σημαντικής περιουσίας που έχουν τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Η αρμοδιότητα μάλιστα της ίδρυσης νέων μονάδων στα πανεπιστήμια περνά πια από το Υπουργείο στη Σύγκλητο ενισχύοντας με αυτόν τον τρόπο το αυτοδιοίκητο, ενώ ταυτόχρονα ανοίγουν και οι πόρτες στην ελεύθερη διακίνηση της μάθησης, καθώς στην Ελλάδα θα διδάσκουν στο εξής και επισκέπτες καθηγητές από το εξωτερικό. Οι Έλληνες ακαδημαϊκοί που διαπρέπουν εκτός των συνόρων σύντομα θα μπορούν να έχουν μερική απασχόληση στην πατρίδα τους.

Και κάτι τελευταίο, το οποίο όμως θα μπορούσα να αναφέρω και πρώτο. Με το νέο σχέδιο νόμου αυξάνεται δραστικά η φροντίδα για τον φοιτητικό πληθυσμό και πέραν των σπουδών. Προβλέπονται κέντρα ψυχολογικής υποστήριξης, στελεχωμένα από επαγγελματίες της ψυχικής υγείας, με δωρεάν ανοιχτή πρόσβαση σε κάθε φοιτητή και ενισχύεται η ειδική μέριμνα για φοιτητές με αναπηρίες, ώστε να διασφαλίζεται η πρόσβασή τους σε κάθε πανεπιστημιακή δραστηριότητα.

Το ελληνικό πανεπιστήμιο έχει αποδείξει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι έχει τεράστιες δυνατότητες. Παρά τα προβλήματα που το πολιορκούν εδώ και δεκαετίες, εξακολουθεί να κρατά ένα υψηλό επίπεδο παράγοντας επιστήμονες που πρωταγωνιστούν στους χώρους του. Κι αυτό συμβαίνει χάρις στο μεράκι των ανθρώπων του, στην επιμονή των σπουδαστών του και στη βοήθεια των οικογενειών τους. Οι δυνατότητες αυτές τώρα γίνονται πολύ περισσότερες και κυρίως αποκτούν νέα πεδία για να αναπτυχθούν, πραγματικά νέοι ορίζοντες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα εκατοντάδες άρθρα του νομοσχεδίου που συζητούμε αντιμετωπίζουν πολλές από τις πραγματικές ανάγκες της πανεπιστημιακής κοινότητας, ανάμεσά τους και την επιτάχυνση της διαδικασίας αναγνώρισης τίτλων σπουδών από ξένα πανεπιστήμια. Ταυτόχρονα, όμως, συμπληρώνουν και ζητούμενα άλλων βαθμίδων, όπως η ανάπτυξη του ολοήμερου σχολείου που θα λειτουργεί πλέον μέχρι τις 17:30' το απόγευμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ρυθμίζουν ακόμα και ζητήματα που αφορούν στην εκκλησιαστική εκπαίδευση.

Όλα αυτά παρουσιάστηκαν αναλυτικά από την Υπουργό και από τον εισηγητή μας και είμαι σίγουρος ότι σε αυτά θα αναφερθούν και οι πολλοί συνάδελφοι που έχουν ζητήσει να λάβουν τον λόγο σε αυτή τη συνεδρίαση.

Περιορίζομαι, λοιπόν, να επαναλάβω τη βασική στόχευση της πρωτοβουλίας μας, που είναι η αποδέσμευση του δημόσιου πανεπιστημίου από γραφειοκρατικά και από ιδεολογικά βαρίδια, αλλά και από την κυβερνητική χειραγώγηση, ώστε η ανώτατη παιδεία να ξαναβρεί τον ρόλο της ως πραγματικός μίαντας κοινωνικής ανόδου, κυρίως των πιο αδύναμων συμπολιτών μας. Σε μια βάση, όμως, ρεαλιστική, με μαθήματα και προγράμματα σπουδών που θα δίνουν ισχυρά πτυχία και με πτυχία τα οποία θα αυξάνουν σημαντικά τις πιθανότητες να βρει κάποιος μια καλή δουλειά.

Το έχω ξαναπεί, ο απόφοιτος ενός ιδιωτικού σχολείου, το παιδί μιας ευκατάστατης οικογένειας, έχει περισσότερες δυνατότητες για σπουδές είτε εδώ είτε στο εξωτερικό. Ένας νέος, όμως, με στενό οικογενειακό προϋπολογισμό πρέπει να βασιστεί αποκλειστικά στις δικές του δυνάμεις και αυτός, αυτοί οι νέοι, βρίσκονται

στον πυρήνα του νομοσχεδίου που φιλοδοξεί να κάνει πράξη το ίσο δικαίωμα στην ευκαιρία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μιλώ, όμως, και για το φοιτητή ο οποίος δεν φοβάται τις προκλήσεις και ο οποίος αντιπαθεί την αδράνεια. Αυτών κυρίως οπλίζουν οι διατάξεις του νομοσχεδίου που σύντομα θα γίνει νόμος του κράτους. Η εκπαιδευτική πολιτική είναι ταυτόχρονα διπλά κοινωνική πολιτική.

Από τη μια πλευρά, οπλίζει τη νέα γενιά να χτίσει τη ζωή της. Παράλληλα, όμως, αποτελεί μια άσκηση ευθύνης, προσπάθειας και ομαδικότητας που διαμορφώνουν τον πολίτη. Πρέπει συνεπώς να εδράζεται στην αλήθεια και την αξιοκρατία. Οι νέοι άνθρωποι δεν είναι άβουλοι καταναλωτές υποσχέσεων. Είναι πλήρεις προσωπικότητες που οφείλουν να ξέρουν τι θα σπουδάσουν και τι ευκαιρίες τους προσφέρει το δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης, για να μπορούν να απασχοληθούν στη συνέχεια. Και προκύπτει έτσι η δεύτερη όψη, η κοινωνική όψη, της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και η σχέση της με τις ανάγκες της χώρας.

Τα πανεπιστήμια, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν υπάρχουν απλά για να τυπώνουν πτυχία, αλλά να τροφοδοτούν την πατρίδα μας με επιστήμονες, την οικονομία της με στελέχη, την ανάπτυξη της με τα πορίσματα της έρευνάς τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και αυτή η αποστολή δεν υπηρετείται, εάν δεν συνδεθούν οι σπουδές με την αγορά εργασίας. Αυτή είναι η σύνδεση που δίνει δουλειά στους αποφοίτους. Αυτή είναι η σύνδεση που δίνει μέλλον στην κοινωνία.

Στην αντίληψη, λοιπόν, της κάθε πολιτικής δύναμης για τον ρόλο του πανεπιστημίου κρίνεται τελικά εάν βρίσκονται στην όχθη της καθήλωσης ή του εκσυγχρονισμού.

Η πρώτη, η πολιτική που υπηρετείτε εσείς, ζητά ουσιαστικά να μην αλλάξει τίποτα, ενώ η δεύτερη απαιτεί νέα γνώση που θα οδηγήσει σε μια πιο παραγωγική σταδιοδρομία. Κρίνεται, λοιπόν, ποιος είναι ο αληθινά προοδευτικός. Εκείνος που θέλει τη μόρφωση για λίγους που μπορούν ή εκείνος που φέρνει ίσες ευκαιρίες σε όλους, με σπουδές που συνεπάγονται ένα καλύτερο μέλλον;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Απέναντι σε αυτές τις απλές αλήθειες αντιπαρατίθενται, δυστυχώς, ως τώρα μόνο κραυγές και σιωπές. Στην πολιτική, ωστόσο, όπως και στη ζωή, τον πρώτο λόγο έχει τελικά η απόφαση.

Ήρθε η ώρα, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να αποφασίσετε. Είστε ή όχι με το ελληνικό «ERASMUS»; Είστε ή όχι με τα διπλά πτυχία, με την αμειβόμενη άσκηση των αποφοίτων που οδηγεί στην εργασία; Θέλετε τελικά ή δεν θέλετε συνεργασία με κορυφαία ξένα πανεπιστήμια και την επιστροφή, την μετάκληση, κορυφαίων καθηγητών στην Ελλάδα; Συμφωνείτε ή δεν συμφωνείτε να μεταφερθούν αρμοδιότητες από το Υπουργείο στις σχολές και αυτές να διοικούνται με συλλογικότητα, με διαφάνεια, με αξιοκρατία; Διαφωνείτε, μήπως, με τις ειδικές μέριμνες για την ψυχολογική υποστήριξη των φοιτητών ή των σπουδαστών με αναπηρία; Και τελικά είστε με ένα εξωστρεφές, αυτόνομο, αυτοδύναμο, ανοιχτό πανεπιστήμιο ή όχι;

Αυτά είναι τα ερωτήματα τα οποία, τελικά, μας καλεί να απαντήσουμε το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Και ήμουν, περίπου, βέβαιος ότι στα ερωτήματα αυτά θα έδινε απάντηση ο Αρχηγός σας, καθώς ήδη τα μέσα τα οποία προσέκεινται στο ΣΥΡΙΖΑ είχαν προαναγγείλει ακόμα μία σύγκρουση κορυφής στη Βουλή, με αιχμή την παιδεία. Πού είναι ο κ. Τσίπρας σήμερα; Πού είναι; Μήπως συναντιέται με τον Πρόεδρο, τον κ. Λυμπερόπουλο; Γιατί δεν είναι εδώ, αλήθεια; Γιατί δεν είναι εδώ; Θα σας πω γιατί δεν είναι εδώ. Δεν είναι εδώ, διότι αν ήταν εδώ, θα αναγκάζονταν να τοποθετηθεί ο ίδιος για τις απίστευτες αθλιότητες του κ. Βερναρδάκη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα έρθει, όμως. Θα έρθει, δεν μπορεί να μην έρθει. Και είμαι περίεργος, αν θα έχει το πολιτικό θάρρος να ζητήσει ο ίδιος, για λογαριασμό του χώρου που εκπροσωπεί, μία προσωπική συγνώμη από την Υπουργό Παιδείας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν είμαι σίγουρος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι θα έχει το θάρρος να το κάνει, διότι φοβάμαι ότι αυτό το οποίο είδαμε χθες δεν ήταν -και δεν είναι- ένα μεμονωμένο φαινόμενο. Αυτός ο βερναρδακισμός είναι ουσιαστικά ένας πολυκιςμός, είναι συριζαϊκός φαρισαισμός, είναι αυτό το οποίο έχει αποκαλεστεί ο εκτσογλανισμός της δημόσιας ζωής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι το τελευταίο σκαλοπάτι του λαϊκισμού. Είναι η τοξικότητα με την οποία είχε προειδοποιήσει ότι θα δηλητηριάζει καθημερινά την πολιτική ατμόσφαιρα ο ΣΥΡΙΖΑ. Και δυστυχώς δεν εκπορεύεται από εξαιρέσεις. Είναι ο κανόνας το κόμμα σας. Είναι το διαβόητο ηθικό πλεονέκτημα.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πριν από τις αθλιότητες του κ. Βερναρδάκη είχαν προηγηθεί και άλλες αθλιότητες κατά της Υπουργού Παιδείας.

Εσείς δε μας λέγατε, κύριε Φίλη, ότι έχει δύο παιδιά η Υπουργός και όταν μεγαλώσουν, θα τη θυμούνται ως τη μητέρα που, όταν ήταν μικρά, κατέσφαξε ως νέος Ηρώδης είκοσι χιλιάδες δεκαοκτάχρονα παιδιά από τα πανεπιστήμια; Τα είπατε αυτά;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Όχι!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ναι, ναι, εντάξει.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ησυχία!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Όλα αυτά έχουν αρχή, μέση και τέλος στην αθλιότητα του ΣΥΡΙΖΑ.

Τα τρία μέτρα κάτω από τη γη του κ. Πολάκη, τα μαχαίρια του κ. Φίλη, η μητροκτονία του κ. Βερναρδάκη, όλα αυτά από ένα κόμμα το οποίο μιλά για την ποιότητα του δημοσίου διαλόγου και της ενημέρωσης, επειδή -λέει- έτσι το είπαν κάποιοι ρεπόρτερ χωρίς σύνορα και μάλιστα την ίδια μέρα που μπήκαν βόμβες στα γραφεία ενός σταθμού, που χθες κατέκρινε με μεγάλη αυστηρότητα τις δηλώσεις Βερναρδάκη.

Χυδαιότητα χωρίς σύνορα. Χυδαιότητα χωρίς σύνορα!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Αίσχος!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ντροπή σου!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Παρακαλώ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ντροπή σου!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Παρακαλώ!

Κύριοι συνάδελφοι, ησυχία, παρακαλώ! Δεν είναι συμπεριφορά αυτή!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Φέρτε τον Αρχηγό σας εδώ, αν τολμάει, να αντιπαρατεθούμε! Αντί να κρύβεται από το Κοινοβούλιο...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ησυχία, παρακαλώ!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): ...

αντί να κρύβεται από τη Βουλή, να έχει το θάρρος να ζητήσει συγνώμη! Να σταθεί όρθιος και να πει ότι καταδικάζει απερίφραστα αυτές τις αθλιότητες.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Παρακαλώ, παρακαλώ. Οι απόψεις είναι ελεύθερες. Παρακαλώ, ησυχία! Ησυχία! Ολοκληρώνει ο Πρωθυπουργός την ομιλία του, ησυχία!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κλείνω, λοιπόν, με μια έκκληση προς τις υπόλοιπες πτέρυγες της Βουλής. Τη δική σας θέση, νομίζω, τη γνωρίζουμε πολύ καλά. Όμως, θέλω να κάνω μια έκκληση τουλάχιστον προς το ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής.

Κύριε Κατρίνη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, σε μια συγκυρία όπου η εθνική ενότητα είναι αναγκαία όσο ποτέ, σας ζητώ να κάνετε μια γενναία κίνηση μπροστά από την πιο σπουδαία εθνική υπόθεση, που είναι η παιδεία, η οποία πριν ακόμα από την ανεξαρτησία μας, αλλά και στους δύο αιώνες

ελεύθερης ζωής της Ελλάδος ταυτίστηκε με το έθνος. «Εκ των γραμμάτων γεννάται η προκοπή με την οποία λάμπουν τα ελεύθερα έθνη», έγραφε ο Ρήγας Φεραίος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Σκεφτείτε, λοιπόν, γι' αυτήν την προκοπή των νέων μας. Γι' αυτήν ψηφίζουμε σήμερα. Σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων. Σας ευχαριστώ.

(Ορθίοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Με την ομιλία του Πρωθυπουργού δρομολογείται πλέον συζήτηση σε επίπεδο των Επικεφαλής των Κοινοβουλευτικών Ομάδων. Έχουν ζητήσει τον λόγο, κατά σειρά κοινοβουλευτικής δύναμης, ο κ. Κατρίνης και μετά ο κ. Κουτσούμπας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Όχι, κύριε Φίλη.

Τον λόγο έχει ο κ. Κατρίνης.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Θέλω τον λόγο για ένα λεπτό. Επί προσωπικού, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Δεν υπάρχει προσωπικό. Έχω δικαίωμα να το κρίνω. Δεν υπάρχει κανένα προσωπικό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Ο κ. Μητσοτάκης είπε ψέματα!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ποιος πυροδότησε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Έχω δικαίωμα να το κρίνω. Δεν υπάρχει προσωπικό. Προχωρούμε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Μην δημιουργείτε περιττή ένταση. Δεν φαντάζεστε...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ακούστε κι εμένα λίγο! Μπορώ κι εγώ να μιλάω. Δεν φαντάζεστε πόσο αφόρητο και ανυπόφορο είναι το περιττό. Σκεφθείτε το λίγο αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ελάτε, κύριε Κατρίνη, έχετε τον λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ (Επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πραγματικά οξύμωρο να ζητάει ο Πρωθυπουργός από το ΠΑΣΟΚ να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων, την παράταξη που στις κρίσιμες επιλογές για τη χώρα, όχι μόνο ήρθε στο ύψος των περιστάσεων, αλλά πλήρωσε μονόπλευρα και μονοσήμαντα το πολιτικό κόστος εθνικών δύσκολων επιλογών, όταν η παράταξη του κ. Μητσοτάκη και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός κρυβόταν πίσω από εύκολες αναζητήσεις και λύσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

Και, επίσης, είναι οξύμωρο να ζητάει συναίνεση ο Πρωθυπουργός σε μια συζήτηση, την οποία ο ίδιος πυροδότησε, μετατρέποντας το νομοσχέδιο για την παιδεία σε αντιπαράθεση για την απαράδεκτη, ανεπίτρεπτη και ανοίκεια επίθεση Βερναρδάκη προς την Υπουργό Παιδείας.

Όταν ο ίδιος ο Πρωθυπουργός δυναμιτίζει, κυρία Υπουργέ, αυτή τη συζήτηση γιατί εξυπηρετεί την τοξική αντιπαράθεση που θεωρεί ότι τον βολεύει, νομίζω ότι είναι εκ του περισσού να ζητάει συναίνεση, ιδίως σε ένα νομοσχέδιο στο οποίο εμείς ξεκάθαρα από την πρώτη στιγμή έχουμε διαφωνήσει και για τον τρόπο με τον οποίον δεν έγινε ο διάλογος που έπρεπε, αλλά και για τον τρόπο με τον οποίον εσείς επιμένετε σε διατάξεις που προκαλούν την πανεπιστημιακή κοινότητα και σωρεία αντιδράσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δεδομένο ότι η Κυβέρνηση θέλει να δραπετεύσει από τη δυσάρεστη πραγματικότητα που αποκαλύπτει τόσο το μέγεθος των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η χώρα, αλλά όσο και το μέγεθος των ευθυνών της. Η απόδραση της Κυβέρνησης από αυτή τη δυσάρεστη κατάσταση επιχειρείται μέσω της δημιουργίας μιας εικονικής πραγματικότητας, αλλά και της φιλοτίμης, οφείλω να πω, προσπάθειας εξαφάνισης επώδυνων γι' αυτήν δεδομένων και ειδήσεων.

Με αυτήν τη μικροκομματική λογική συνδέονται επιλογές,

όπως η απόφαση να καταργήσει την καθημερινή ενημέρωση των πολιτών για την επιδημιολογική εικόνα για τον κορωνοϊό. Διότι προφανώς νούμερα, όπως δεκαπέντε και είκοσι χιλιάδες κρούσματα σε καθημερινή βάση -και αναφέρομαι μόνο στα επιβεβαιωμένα και δηλωμένα κρούσματα-, χαλάνε και το αφήγημα, αλλά και τον ύπνο της Κυβέρνησης, κυρίως όμως επιβεβαιώνουν και επαναφέρουν στη συνείδηση της ελληνικής κοινωνίας μια ακόμα αποτυχία της Κυβέρνησης, αυτήν στη διαχείριση της πανδημίας.

Στην ίδια λογική κινείται και η απόκρυψη πραγματικών προβλημάτων της οικονομίας, τα οποία η Κυβέρνηση προσδοκά να μην αποκαλυφθούν τουλάχιστον μέχρι τις επόμενες εθνικές εκλογές. Η πίεση στις αποδόσεις των ομολόγων καθιστά ακριβότερο τον δανεισμό της χώρας, για να μην πω αρκετά ακριβότερο, και επηρεάζει προφανώς και το κόστος εξυπηρέτησης του χρέους. Η απόδοση για το δεκαετές ελληνικό ομόλογο διαμορφώθηκε μόλις χτες στο 3,67%, δηλαδή το διπλάσιο από αυτό της αρχικής έκδοσης.

Αν όμως αποκαλυφθεί μετά τις εκλογές το εύρος των προβλημάτων που η Κυβέρνηση προσπαθεί επιμελώς να κρύψει κάτω από το χαλί, με μεταθέσεις πληρωμών, με καταπτώσεις εγγυήσεων, που συνιστούν μια βόμβα στα θεμέλια της ελληνικής οικονομίας και ένα κρυφό χρέος, όπως ακριβώς έκανε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 2009, τότε τον λογαριασμό θα κληθούν και πάλι να πληρώσουν οι Έλληνες πολίτες. Όπως πληρώνουν καθημερινά το κόστος της ακρίβειας που έχει μετατραπεί σε αισχροκέρδεια σε αρκετές περιπτώσεις, όπως πληρώνουν το κόστος της ενεργειακής κρίσης με την Ελλάδα να σημειώνει τη δεύτερη μεγαλύτερη τιμή στην ενέργεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την υψηλότερη τιμή ενέργειας στις επιχειρήσεις, σύμφωνα με τη χθεσινή έρευνα της Κομισιόν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ**)

Δυστυχώς για την Κυβέρνηση, το καλοκαίρι δεν μπορεί να αμβλύνει αυτό το κόστος, δεν μπορεί να αποσπάσει την προσοχή των πολιτών από την ασφυκτική καθημερινότητα. Μέσα στο καλοκαίρι οι Έλληνες βλέπουν τον πληθωρισμό να συνεχίζει τον καλπασμό του, να ξεπερνά το 12%, να παραμένει σε υψηλά επίπεδα όλο το 2022 και την Κυβέρνηση, όχι μόνο απλώς να παρακολουθεί την κατάσταση, αλλά να συνεχίζει να εισπράττει υπερέσοδα από τους φόρους στα καύσιμα και τη φορολογία στα βασικά είδη διατροφής επιστρέφοντας ψίχουλα και φιλοδωρήματα στους πολίτες.

Τουλάχιστον με την πρόθεση του Πρωθυπουργού, όπως εκφράστηκε τις επόμενες ημέρες, να μεταθέσει για αργότερα τις εκλογές που προετοίμαζε τον Σεπτέμβριο και τις προετοίμαζε με πολύ μεγάλη επιμέλεια ανακοινώνοντας υποψηφίους και διαμορφώνοντας ανάλογο κλίμα, τουλάχιστον με αυτήν την πρόθεση φαίνεται ότι μειώνονται τα προεκλογικού χαρακτήρα πυροτεχνήματα. Βέβαια δεν θα τα γλιτώσουμε στο άμεσο μέλλον, γιατί η υπαρπηγή της ψήφου των πολιτών αποτελεί το κυρίαρχο, για να μην πω το μοναδικό, μέλημα της Κυβέρνησης. Μπροστά σε αυτό το διακύβευμα η Κυβέρνηση είναι ικανή για όλα, είναι ικανή να κάνει το μαύρο-άσπρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένας ακόμα μύθος που διακινεί η Κυβέρνηση είναι αυτός της μεταρρυθμιστικής της ατζέντας. Ο μύθος αυτός διακινείται με αφορμή το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας που συζητάμε σήμερα στη Βουλή.

Κάποιος όμως θα πρέπει να υπενθυμίσει το αυτονόητο, ότι καμμία συντηρητική επιλογή και πρόταση δεν συνιστά μεταρρύθμιση. Κι αυτή η Κυβέρνηση συνδέεται μόνο με αναχρονιστικές και συντηρητικές επιλογές.

Μετά από τρία χρόνια έρχεται ένα κρίσιμο νομοσχέδιο για την παιδεία με σαφές αντιμεταρρυθμιστικό πρόσημο, παρά τις επιμέρους θετικές προβλέψεις και την επίλυση κάποιων χρόνιων ζητημάτων, όπως αυτά που αφορούν στην Εκκλησία.

Στη διαμόρφωση αυτού του νομοσχεδίου -νομίζω ότι η εισηγήτρια μας κ. Χαρά Κεφαλίδου το ανέλυσε διεξοδικά από την πρώτη συζήτηση στην επιτροπή- απουσιάζουν στοιχεία, όπως ο ορθολογισμός, η συναίνεση, ο διάλογος και η αναζήτηση συγκλίσεων. Εάν επιδιώκατε τη συναίνεση, θα είχαμε διαμορφώσει και τους όρους σύγκλισης.

Και πώς διαμορφώνονται οι όροι σύγκλισης, που θα πρέπει να οδηγούν στη συναίνεση; Διαμορφώνονται στη διάρκεια της διαμόρφωσης του νομοσχεδίου και όχι στη διάρκεια της ομιλίας του Πρωθυπουργού. Να υπενθυμίσω, γιατί το ξεχνάτε, την εξαντλητική διαβούλευση που οδήγησε σε συγκλίσεις, συναινέσεις και υπερψήφιση με πρωτοφανή συντριπτική πλειοψηφία του ν.4009/2011 της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ με Υπουργό την Άννα Διαμαντοπούλου.

Και θα σας πω έναν πολύ απλό τρόπο, μία πρόταση του ΠΑΣΟΚ που αγνοήσατε και αγνοείτε και αναφέρομαι στην πρότασή μας για την επανασύσταση του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας, το κατεξοχήν όργανο διαλόγου, σύνθεσης, αλλά και συναίνεσης μεταξύ πολιτικών κομμάτων, εκπαιδευτικών και κοινωνικών φορέων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αξίζει ίσως να κάνουμε έναν απολογισμό για τον τρόπο με τον οποίο πολιτεύτηκε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στον τομέα της παιδείας τα τρία τελευταία χρόνια, ακολουθώντας μια πολιτική ιδεολογική, μια πολιτική εξυπηρέτησης μικροσυμφερόντων αποδεικνύοντας ότι δεν μπορεί να δώσει ούτε προοπτική ούτε όραμα στη νέα γενιά της πατρίδας μας.

Η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, βεβαίως, επικαλείται το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας λες και τα ζητήματα της παιδείας και της εκπαίδευσης δεν είναι εθνική υπόθεση, λες και πρόκειται για υπόθεση που αφορά μόνο την Υπουργό της Νέας Δημοκρατίας ή το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας. Γι' αυτό και κάνει πολιτικές εξυπηρέτησεων και μικροδιευθετήσεων, όπως αυτές που κάνει στα κολλέγια, στα ΙΕΚ, στον χώρο της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης. Και η προνομιακή μεταχείριση των κολλεγίων απαντά από μόνη της σε αυτό που ο κ. Μητσοτάκης είπε πριν για πολιτική που αίρει τα εμπόδια και δίνει τη δυνατότητα σε πολλούς να σπουδάσουν όταν πλέον οδηγούνται στα κολλέγια λόγω μη άλλης επιλογής.

Όλες οι νομοθετικές πρωτοβουλίες αποσπασματικές και ημιτελείς, όλες οι νομοθετικές πρωτοβουλίες χωρίς ενιαία στρατηγική και στόχευση! Μέσα σε τρία χρόνια η Κυβέρνηση ψήφισε έξι νόμους για την παιδεία και έκανε δεκαέξι νομοθετικές παρεμβάσεις σε νομοσχέδια άλλων Υπουργείων. Και στο σημερινό νομοσχέδιο εκτός από τα θέματα των πανεπιστημίων φέρνει και πάλι ρυθμίσεις που επιβεβαιώνουν ότι αυτοσχεδιάζει.

Και είναι χαρακτηριστικό ότι για τρίτη φορά νομοθετεί την παράταση των διευθυντών σχολικών μονάδων, των συντονιστών εκπαίδευσης που έχει καταργήσει μεν με νόμο, αλλά δεν τον έχει εφαρμόσει στην πράξη και των περιφερειακών διευθυντών εκπαίδευσης. Φέρνει τροπολογίες για την τεχνική εκπαίδευση και τα πρότυπα επαγγελματικά λύκεια όταν πριν από λίγο χρονικό διάστημα ψήφιζε σχετικά νομοσχέδια.

Μήπως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ασχολήθηκε το Υπουργείο Παιδείας με τα κενά της εκπαίδευσης των μαθητών που παρατηρήθηκαν λόγω της τηλεεκπαίδευσης μέσα στην πανδημία; Όχι, βέβαια. Μήπως ασχολήθηκε επί της ουσίας με την αξιολόγηση πανεπιστημιακών τμημάτων μέσα από θεσμικό διάλογο, ενιαίους κανόνες και συγκεκριμένη στόχευση για τον χάρτη τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ώστε να διασφαλιστούν επιτέλους ποιοτικές σπουδές;

Η αναμόρφωση του πανεπιστημιακού χάρτη περιορίστηκε σε εντελώς αποσπασματικούς πειραματισμούς, όπως ο ακαδημαϊκός ακρωτηριασμός της Ηλείας με πρωτοφανή σπουδή μάλιστα. Η Κυβέρνηση ασχολήθηκε με την ίδρυση πανεπιστημιακής αστυνομίας και τη λογική της καταστολής και όχι της αναβάθμισης παρεχόμενων σπουδών εκπαίδευσης.

Όλοι θυμόμαστε σ' αυτήν την Αίθουσα τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να πανηγυρίζουν τρία χρόνια πριν για την κατάργηση του ασύλου της ανομίας, μια ρητορική που οδηγούσε στην ποινικοποίηση του φοιτητικού συνδικαλισμού, η οποία είναι διάχυτη σε όλες τις αποφάσεις και σε όλες τις δημόσιες τοποθετήσεις της Κυβέρνησης. Η εικόνα, όμως, δεν άλλαξε στα πανεπιστήμια και τρία χρόνια μετά τα φαινόμενα βίας στα πανεπιστήμια, δυστυχώς, δίνουν και παίρνουν.

Και θέλω να επαναλάβω με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο την πλήρη αντίθεσή μας και την αυτονόητη καταδίκη στα φαινόμενα

βίας και ανομίας στα ελληνικά πανεπιστήμια που μας προσβάλουν και ως κοινωνία, αλλά και ως πολιτεία. Γι' αυτό και στην εύκολη και αυτονόητη, όπως διαφήμιζε η Κυβέρνηση, συνταγή που θα έδινε λύσεις σε αυτά τα φαινόμενα, αυτή της πανεπιστημιακής αστυνομίας που παίρνει εντολές από το Υπουργείο και ενάμιση χρόνο παραμένει στα χαρτιά εμείς προτείνουμε ειδικό σώμα ασφαλείας που θα παίρνει εντολές από τις πανεπιστημιακές αρχές, αλλά και κάρτες πρόσβασης, όπως συμβαίνει σε όλες τις χώρες της Δυτικής Ευρώπης με απόδοση ευθύνης στις πανεπιστημιακές αρχές και στη διοίκηση όταν κρύβεται ή συγκαλύπτει τέτοιες συμπεριφορές. Γιατί όλοι έχουμε ευθύνη και πολιτικό και πανεπιστημιακό γι' αυτά τα φαινόμενα και θα πρέπει να την αναλάβουμε.

Αλλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ευαίσθητος χώρος της παιδείας δεν προσφέρεται ούτε ως πεδίο άσκησης δήθεν ιδεολογικών συγκρούσεων για μικροπολιτική χρήση, αλλά ούτε ως αφορμή αναπαραγωγής βίας και έντασης λόγω αδικαιολόγητης καταστολής.

Τι κάνει, λοιπόν, η Κυβέρνηση και η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, το οποίο μάλιστα εγείρει και σοβαρά ζητήματα αντισυνταγματικότητας σύμφωνα με το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής; Απλά συντηρεί την υπάρχουσα στασιμότητα. Το σχέδιο νόμου απέχει σημαντικά από αυτά που χρειάζεται το ελληνικό πανεπιστήμιο και δεν εμπεριέχει ένα συνολικό πλάνο για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Γιατί ένας νόμος για τα πανεπιστήμια απαιτεί ικανό χρόνο για δημόσια επεξεργασία και οργανωμένο διάλογο, που δεν έγινε ανάμεσα στο Υπουργείο, τα πανεπιστήμια και τα κόμματα της Βουλής.

Οι προτεινόμενες αλλαγές θα έπρεπε να εξασφαλίζουν την ευρύτερη δυνατή συναίνεση και να έχουν την απαιτούμενη διάρκεια εφαρμογής και αξιολόγησης αποτελεσμάτων. Υπάρχουν άραγε αυτές οι προϋποθέσεις; Υπάρχει αυτό το κλίμα; Προφανώς όχι.

Και σε μια συγκυρία που η παιδεία πρέπει να κινηθεί σύστοιχα με την τέταρτη βιομηχανική επανάσταση και τον ψηφιακό μετασχηματισμό και τις αλλαγές που επιφέρει στο παραγωγικό και αναπτυξιακό πρότυπο τη γνώση, αλλά και την απασχόληση η Κυβέρνηση αρκείται σε μία από τα ίδια, διευθετήσεις και μεθοδεύσεις. Την στιγμή που τα ίδια τα πανεπιστημιακά ιδρύματα ξεπερνούν το μέσο όρο των ευρωπαϊκών στάνταρ στην ερευνητική δραστηριότητα η Κυβέρνηση όχι μόνο δεν τους δίνει την απαραίτητη ώθηση και βαθμούς ελευθερίας, αλλά τους βάζει επιπλέον περιορισμούς. Και το χειρότερο είναι ότι επιχειρεί να δημιουργήσει ένα συγκεντρωτικό πλαίσιο ελέγχου της διοίκησης και της λειτουργίας των πανεπιστημίων που μας γυρίζει στο χθες.

Γιατί τι άλλο συνιστά ο τρόπος εκλογής των πρυτάνεων και των αντιπρυτάνεων; Τι άλλο συνιστά το γεγονός ότι ο πρύτανης είναι επικεφαλής όλων των οργάνων και στην πράξη δεν ελέγχεται από κανέναν; Τι άλλο συνιστά ένα συμβούλιο διοίκησης που μετατρέπεται σε καθεστωτική δύναμη και απόλυτη δύναμη και πηγή εξουσίας στα πανεπιστήμια; Τι άλλο δείχνει η νομοθετική υπερρύθμιση κάθε ζητήματος πανεπιστημίου ακόμα και σε ζητήματα που θα μπορούσαν πολύ εύκολα να ρυθμιστούν με εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας; Η συλλογικότητα και η ανάγκη ύπαρξης ενός θεσμικού αντίβαρου θα επέβαλλε τα συμβούλια διοίκησης να έχουν υψηλό βαθμό ελευθερίας και αυτονομίας και να μην ταυτίζονται με τον πρύτανη.

Και δεν σας προξενεί εντύπωση, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι σε αυτό το νομοσχέδιο, σε όλο αυτό τον σχεδιασμό που εδώ και μήνες ανακοινώτε και προετοιμάζετε, έχετε τη συντριπτική πλειοψηφία των πανεπιστημιακών απέναντί σας ακόμα και επώ- νυμων στελεχών της παράταξής σας με δημόσιες τοποθετήσεις όλων των θεσμικών οργάνων των τριτοβάθμιων ιδρυμάτων και των συλλογικών φορέων των πανεπιστημιακών καθηγητών;

Εμείς πιστεύουμε σε ένα θεσμικό πλαίσιο που θα κατοχυρώνει, αλλά θα εμβυθύνει το αυτοδιοίκητο των ιδρυμάτων με βάση τις βέλτιστες πρακτικές, αλλά και με βάση την ευρωπαϊκή πραγματικότητα με ενίσχυση της διαφάνειας στη λήψη των αποφάσεων, πανεπιστημιακούς θεσμούς εποπτείας και ελέγχου, αξιολόγηση αποτελεσμάτων και βεβαίως λογοδοσία.

Και όπως σας είπα, κυρία Υπουργέ, το ΠΑΣΟΚ μιλάει με προ-

τάσεις και έχει μιλήσει εδώ και πολλά χρόνια αρκετές φορές με προτάσεις εφαρμοσμένης πολιτικής, έχει συνδεθεί με όλες τις ουσιαστικές και καίριες μεταρρυθμίσεις στον τομέα της παιδείας. Οι δικές μας προτάσεις περιλαμβάνουν τον πλήρη σεβασμό στο αυτοδιοικητικό των πανεπιστημίων και όχι την υπονόμευσή του, όπως κάνετε εσείς με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Η πρότασή μας με την τροπολογία που καταθέσαμε αφορά σε ενεργά και αποτελεσματικά συμβούλια ιδρύματος με κύρια αποστολή το στρατηγικό σχεδιασμό, την εξωστρέφεια και τη διεθνοποίηση των ιδρυμάτων. Γιατί εμείς αντιλαμβανόμαστε αυτό το θεσμό ως θεσμό κοινωνικής λογοδοσίας με τα μέλη του συμβουλίου ιδρύματος να εκλέγονται από τα μέλη ΔΕΠ, να έχουν δυνατότητα επανεκλογής και ο αριθμός τους να ποικίλλει ανάλογα με το μέγεθος του ιδρύματος, με τον πρύτανη να εκλέγεται από τα μέλη ΔΕΠ και να παρακολουθεί τις συνεδριάσεις του συμβουλίου χωρίς δικαίωμα ψήφου, με όλα τα μονομελή όργανα διοίκησης να εκλέγονται από το διδακτικό προσωπικό και όχι να ορίζονται. Και από εκεί και πέρα είναι ανακριβής ο ισχυρισμός ότι το προτεινόμενο σύστημα διοίκησης στο νομοσχέδιο ισχύει παντού, αφού σε τουλάχιστον δεκατρείς ευρωπαϊκές χώρες ο πρύτανης εκλέγεται από τα μέλη ΔΕΠ ή από ένα ευρύ σώμα εκλεκτόρων μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας.

Δεύτερος άξονας η οργάνωση των προγραμμάτων σπουδών στη βάση ενός ολιστικού σχεδίου όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης, γενικής και επαγγελματικής. Για να γίνει, όμως, αυτό απαιτείται να οριστεί για τα προγράμματα προπτυχιακών σπουδών η σχέση πανεπιστημιακής εκπαίδευσης με την επαγγελματική, διαφορετικά δεν κατανοούμε τι ανάγκη εξυπηρετούν τα προβλεπόμενα τμήματα σπουδών πρώτου κύκλου εφαρμοσμένων επιστημών και τεχνολογίας, ποια γνωστικά αντικείμενα θα διδάσκονται στις σχολές αυτές και ποια μελέτη οδήγησε στην απόφαση αυτές να είναι επτά εξάμηνα και όχι έξι ή οκτώ.

Τρίτος άξονας, η ανάγκη διεπιστημονικότητας και κινητικότητας είναι προφανής και επιβεβλημένη. Η δυνατότητα όμως αυτή ήδη παρέχεται στα ΑΕΙ με τους εσωτερικούς κανονισμούς και τις συμφωνίες μεταξύ των ιδρυμάτων και των πανεπιστημίων.

Συνεπώς, ούτε την κινητικότητα ανακάλυψε αυτή η Κυβέρνηση ούτε τις διεθνείς συνεργασίες με πανεπιστήμια του εξωτερικού, όπως τουλάχιστον θέλει να προβάλει, γιατί πολύ απλά όλα αυτά προϋπήρχαν. Και η εσωτερική κινητικότητα φοιτητών είναι μάλλον για τις εντυπώσεις, αφού δεν αναφέρεται τελικά ποιος θα πληρώσει τα έξοδα της μετακίνησης, εκτός αν είναι εξ αποστάσεως, αν και δεν προβλέπεται εξ αποστάσεως εκπαίδευση για προπτυχιακές σπουδές.

Τέταρτος άξονας. Χρειάζομαστε μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών που θα διέπονται από τις ελάχιστες αναγκαίες προϋποθέσεις, με σεβασμό όμως στο αυτοδιοικητικό των πανεπιστημίων, αλλά και δημόσια χρηματοδότηση προγραμμάτων σπουδών για ανθρωπιστικές και κοινωνικές σπουδές. Γιατί η πραγματικότητα λέει ότι η ζήτηση που υπάρχει οδηγεί στην απόλυτη εμπορευματοποίηση μεταπτυχιακών σπουδών, καθώς και σε μεταφορά μέρους της προπτυχιακής εκπαίδευσης σε μεταπτυχιακό επίπεδο. Και δυστυχώς τα μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών δεν είναι προσβάσιμα -παρά το γεγονός ότι είναι αναγκαία για την επαγγελματική καταξίωση- σε μεγάλο κομμάτι της ελληνικής νεολαίας.

Πέμπτος άξονας. Η εκλογή των μελών ΔΕΠ. Εμείς υποστηρίζουμε την εκλογή των μελών ΔΕΠ με διαφάνεια και αξιοκρατία και θεωρούμε ότι οι προϋποθέσεις αυτές τηρούνται στη μεγάλη πλειοψηφία των περιπτώσεων. Εσείς αμφισβητείτε αυτό το μοντέλο και προτείνετε μια υπερρύθμιση. Και σε ό,τι αφορά τις νέες κατηγορίες διδασκόντων που προβλέπει το νομοσχέδιο, επισημαίνω ότι η πολυτυπία του διδακτικού προσωπικού στα πανεπιστήμια είναι μεν θετική, αλλά όταν η πλειοψηφία των πασχόντων είναι μέλη ΔΕΠ. Όμως η πραγματικότητα των τελευταίων δέκα ετών δείχνει ότι υπάρχει μία αποψίλωση, μία μείωση των μελών ΔΕΠ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που κάνει η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο που έφερε είναι να προκαλεί μια τεράστια αναστάτωση στον χώρο της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης χωρίς

ουσιαστικό λόγο. Προσπαθεί να επιβάλει ένα σύστημα διοίκησης με σκληρά και συγκεντρωτικά χαρακτηριστικά, ένα σύστημα διοίκησης ανορθολογικό, που δεν λαμβάνει υπ' όψιν το μέγεθος και την εμβέλεια του κάθε πανεπιστημίου, που δεν επιτρέπει σε κάθε πανεπιστήμιο να χαράξει τη δική του στρατηγική, με βάση το δικό του διαφορετικό πρότυπο και τα δικά του συγκριτικά πλεονεκτήματα.

Είναι ένα νομοσχέδιο που δεν ενδιαφέρεται για την επάρκεια προσωπικού, μέσων και υποδομών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αν θέλουμε όμως πραγματικά να υπάρχει ένας υψηλός δείκτης ποιότητας στην εκπαίδευση, ο δείκτης αυτός έχει κόστος, αλλά η Κυβέρνηση αποσύρεται από την αυτονότη υποχρέωσή της να διασφαλίσει αυτό τον υψηλό δείκτη ποιότητας και επιλέγει την εμπορευματοποίηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψευδεπίγραφη μεταρρύθμιση της κυρίας Υπουργού θα έχει διάρκεια ζωής όσο και η θητεία της, γιατί πολύ σύντομα θα αναδειχθούν τα προβλήματα που προκαλεί αυτό το νομοσχέδιο. Το ΠΑΣΟΚ όπως πάντα τοποθετείται και τοποθετήθηκε ξεκάθαρα. Θα επαναλάβω ότι ποτέ καμμία μεταρρύθμιση δεν είχε συντηρητικό πρόσημο και αποτύπωμα.

Δράττομαι όμως της ευκαιρίας της σημερινής συζήτησης για να στείλω ένα σαφές μήνυμα απέναντι στις επιθέσεις που δέχεται το ΠΑΣΟΚ και ο Πρόεδρός μας, ο Νίκος Ανδρουλάκης, επειδή δεν εμφανίζεται πρόθυμος να αποτελέσει το βολικό κυβερνητικό εταίρο είτε της μίας ή της άλλης πλευράς. Γιατί η σαφής επιλογή μας δεν είναι ένα ΠΑΣΟΚ που θα αποτελέσει τον βολικό και μικρό κυβερνητικό εταίρο σε μια κυβέρνηση που δεν θα μιλάει για τις ακούσιες πολιτικές, αλλά σε μια κυβέρνηση που θα μιλάει για τις καρέκλες που μοιράζονται. Η επιλογή μας είναι η αυτόνομη πορεία. Η επιλογή μας είναι να δυναμώσει το ΠΑΣΟΚ, γιατί ένα δυνατό ΠΑΣΟΚ αποτελεί εγγύηση ασφάλειας και σταθερότητας για τη χώρα.

Τον κ. Μητσόσκη, αλλά και τον κ. Τσίπρα τους ενδιαφέρει μόνο να είναι πρωθυπουργοί. Εμάς όμως μας ενδιαφέρει ποιο θα είναι το περιεχόμενο της διακυβέρνησης και αν αυτό το περιεχόμενο θα συνδέεται όντως με προοδευτικές πολιτικές, με πολιτικές στήριξης της κοινωνικής συνοχής, με επιλογές φορολογικής δικαιοσύνης, με μεγάλες και ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις και όχι με αναπαραγωγή συντηρητικών πολιτικών που ακολούθησαν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ προβάλλοντας εντυπωσιακά συνθήματα, πετυχαίνοντας όμως πενιχρά αποτελέσματα.

Γιατί ακόμα και οι πιο φανατικοί υποστηρικτές της Κυβέρνησης δεν είναι καθόλου υπερήφανοι για την πορεία σας, κύριοι της Κυβέρνησης, γιατί με διαφημίσεις και δημοσκοπήσεις δεν κυβερνάται η χώρα και κάθε μέρα που περνάει η Ελλάδα και οι Έλληνες συμπιέζονται και υποχωρούν και τα μπρος πίσω στις εκλογές δείχνουν μόνο αμηχανία, αλλά και σύγχυση. Δημιουργείτε -το κάνετε και πριν- συνεχώς τεχνητά αδιέξοδα προκειμένου να συντηρήσετε μια πόλωση που είναι τοξική για τη δημοκρατία και τους θεσμούς, για την εθνική εγγρήγορη, για την κοινωνία και την οικονομία.

Η χώρα χρειάζεται μια βαθιά αλλαγή, να αφήσει πίσω της ό,τι την καθλώνει και την εμποδίζει να οδηγηθεί σε ένα καλύτερο και πιο ασφαλές μέλλον. Μαζί με ένα σαφές και ξεκάθαρο περιεχόμενο διακυβέρνησης χρειάζεται όμως και ένα νέο υπόδειγμα διακυβέρνησης.

Χρειάζεται ένα νέο ήθος, μια διακυβέρνηση που θα εγγυηθεί την ανάπτυξη με οφέλη για όλους, μια διακυβέρνηση που θα μειώσει τις κοινωνικές ανισότητες, μια διακυβέρνηση που θα δώσει ίσες ευκαιρίες και δυνατότητες στους νέους να ζήσουν, αλλά και να δημιουργήσουν στον τόπο τους. Αυτές είναι οι δικές μας προτεραιότητες. Αυτές είναι οι προτεραιότητες του ΠΑΣΟΚ και όχι ποιος θα είναι ο πρωθυπουργός της επόμενης μέρας.

Από το Βήμα της Βουλής θέλω να καταστήσω σαφές ότι το ΠΑΣΟΚ δεν πιέζεται, το ΠΑΣΟΚ δεν εγκαταλείπει τις αρχές του, το ΠΑΣΟΚ δεν υποχωρεί σε σκοπιμότητες. Το ΠΑΣΟΚ έρχεται σε αυτή τη στιγμή, σε αυτή τη δύσκολη συγκυρία να σηματοδοτήσει την επιστροφή της πολιτικής ως δημοκρατικό τρόπο επίλυσης των μεγάλων προβλημάτων της χώρας και απευθύνεται, με ψηλά το κεφάλι, όπως έκανε πάντα, σε όλες τις Ελληνίδες και όλους

τους Έλληνες, με προτάσεις, με σχέδιο, με αναζήτηση μεγάλων συναיένσεων στα κρίσιμα εθνικά θέματα, με λύσεις, απαντήσεις και προτάσεις στα προβλήματα των πολιτών, με υπευθυνότητα όπως έκανε πάντα και ρεαλισμό.

Το ΠΑΣΟΚ αποτελεί την επιλογή ανατροπής του αποτυχημένου δικομματισμού, ο οποίος θέλει να κρατά εγκλωβισμένους και τους πολίτες και τη χώρα σε αδιέξοδες επιλογές που δοκιμάστηκαν και απέτυχαν, σε αδιέξοδες επιλογές που δυστυχώς κόστισαν στη χώρα και τους πολίτες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Κατρίνη, σας άκουσα με μεγάλη προσοχή. Μία ερώτηση έχω να κάνω. Τελικά το ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ είναι θετικό ή αρνητικό στο εσωτερικό «ERASMUS»; Το ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ είναι θετικό ή αρνητικό στα κοινά και διπλά πτυχία; Το ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ είναι θετικό ή αρνητικό στη δυνατότητα των φοιτητών να παίρνουν μαθήματα από άλλα τμήματα; Το ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ είναι θετικό ή αρνητικό στα βιομηχανικά διδακτορικά; Γιατί, κύριε Κατρίνη, εκεί είναι η ουσία, στις περισσότερες δυνατότητες για τους φοιτητές. Εκεί πώς στέκεστε; Θα περιμένουμε να το δούμε αύριο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ (Επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ορίστε, κύριε Κατρίνη.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ (Επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής): Κυρία Υπουργέ, αν όλα αυτά που λέτε σας ενδιέφεραν πραγματικά, θα είχατε επιδιώξει -όχι τώρα- να έχετε συναίτηση και σύγκλιση όχι μόνο με το ΠΑΣΟΚ, αλλά με όλα τα πολιτικά κόμματα, με τους πανεπιστημιακούς φορείς και όλους τους φορείς της εκπαιδευτικής κοινότητας...

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τον Μάρτιο βρεθήκαμε...

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ (Επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής): Αυτά τα οποία λέτε και τα οποία συνιστούν επιμέρους θετικές διατάξεις -και ξέρετε πολύ καλά ότι η παράταξή μας πάντα στέκεται με υπευθυνότητα και πάντα στηρίζει ό,τι βρίσκει θετικό- δεν αναιρούν τον πρόχειρο και αποσπασματικό τρόπο με τον οποίο εσείς προσεγγίσατε αυτό το νομοσχέδιο. Δεν αναιρούν τη φιλοσοφία η οποία δεν δίνει βαθμούς ελευθερίας στο ελληνικό πανεπιστήμιο, αλλά εγκαθιδρύει μια υπερσυγκεντρωτική διοίκηση και δομή, η οποία πλέον ρυθμίζεται με κάθε λεπτομέρεια από το Υπουργείο σε μια πρωτοφανή προσπάθεια να ελέγξει τις πανεπιστημιακές διοικήσεις.

Δεν είναι τυχαίο -το είπα και πριν και αυτό δεν έχει νομίζω κομματικό μανδύα- ότι το σύνολο των οργάνων των ελληνικών πανεπιστημίων έχει με σφοδρότητα τοποθετηθεί απέναντι στο νομοσχέδιο. Δεν είναι τυχαίο ότι το σύνολο σχεδόν των καθηγητών διαφωνεί και με τη μεθοδολογία και με το περιεχόμενο αυτής της πρωτοβουλίας σας.

Εμείς, ακριβώς επειδή είμαστε η παράταξη η οποία επιδιώκει τις λύσεις, επιδιώκει την απεμπλοκή και θέλει ένα δημόσιο πανεπιστήμιο με ευκαιρίες, με δυνατότητες, με βαθμούς ελευθερίας, γι' αυτό καταθέσαμε την τροπολογία η οποία είναι η επαναφορά του συστήματος διοίκησης μιας εποχής, κυρία Κεραμέως, στην οποία υπήρχε μια πολύ μεγάλη πλειοψηφία σε αυτήν εδώ την Αίθουσα που συνηγόρησε υπέρ μιας μεταρρύθμισης που ήταν μεταρρύθμιση, που συνηγόρησε υπέρ μιας πρωτοβουλίας που είχε διάλογο δύο ετών, εξαντλητικό, από όλες τις πλευρές και με όλες τις διαφορετικές απόψεις.

Όλα αυτά εσείς δεν τα λάβατε υπ' όψιν, όλα αυτά εσείς τα υποτιμήσατε και προχωρήτε σε ένα προσωπικό στοίχημα, όπως τουλάχιστον εσείς το έχετε αναγάγει, απέναντι σε όλους.

Εμείς, λοιπόν, καταθέτουμε μία πρόταση, η οποία επαναφέρει τα συμβούλια ιδρύματος και η οποία δίνει τη δυνατότητα με διακριτούς ρόλους και στον πρότανη και τη Σύγκλητο, από τη μία,

και στα συμβούλια ιδρύματος, από την άλλη, να διασφαλίζουν τη λειτουργία και το μέλλον των πανεπιστημίων. Εδώ θα φανεί, αν εσείς πραγματικά επιθυμείτε να υπάρχει σύγκλιση και συναίτηση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ πολύ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων):

Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να απαντήσω για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κυρία Υπουργέ, με συγχωρείτε. Επειδή περιμένει ο Γενικός Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος, δεν μπορώ να σας δώσω τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Είμαστε σε διαδικασία συζήτησης σε επίπεδο πολιτικών Αρχηγών. Ο κ. Μητσotάκης θα μπορούσε να απαντήσει στον Επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κινήματος Αλλαγής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κυρία Υπουργέ, σας παρακαλώ να με διευκολύνετε και θα απαντήσετε αμέσως μετά. Τον λόγο έχει ο Γενικός Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος, ο κ. Κουτσούμπας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Είναι γνωστά αυτά τα παιχνίδια. Μην συνεχίζουμε έτσι, «κάτι θέλω να πω». Τελειώνει την ομιλία του ο Επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ, ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ μέσα σε αυτή την Αίθουσα και του κάνετε ερωτήματα, για να απαντήσει ξανά σε αυτά που είπε περιληπτικά στην ομιλία του για μισή ώρα. Και θέλετε ξανά να απαντήσετε. Θα έχετε τον λόγο μετά.

Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να ξεκινήσω από τη σημερινή επίθεση στα γραφεία του «REAL FM» και της εφημερίδας «REAL NEWS». Είναι απολύτως καταδικαστέα και αποτρόπαιη αυτή η πράξη και στρέφεται κυρίως ενάντια στους εργαζόμενους στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και γι' αυτό έχουν την αμέριστη αλληλεγγύη μας.

Ξεκινώντας την παρέμβασή μου στη σημερινή συζήτηση για το επίμαχο νομοσχέδιο, θέλω κατ' αρχάς να καταγγείλω το γεγονός ότι με το άρθρο 296 και εντελώς αιφνιδιαστικά, βάζετε τα πανεπιστημιακά δάση του Περτουλίου Τρικάλων και του Ταξιάρχη Χαλκιδικής στο πιάτο των επιχειρηματικών ομίλων. Πρόκειται για δάση μοναδικής φυσικής ομορφιάς, για τα οποία εδώ και χρόνια ξέρουμε όλοι ότι «τρέχουν τα σάλια» -επιτρέψτε μου την έκφραση- των διαφορών επενδυτών που τα βλέπουν ως φιλέτα. Σταματήστε αυτό το έγκλημα εδώ και τώρα! Αποσύρετε το συγκεκριμένο κατάπτυστο άρθρο, μαζί με άλλα, βεβαίως, που θα πω παρακάτω.

Θα ήταν πραγματική έκπληξη, κυρίες και κύριοι, αν φέρνατε τον νόμο προς συζήτηση με ανοιχτά πανεπιστήμια, για να μπορούν οι φοιτητές, οι πανεπιστημιακοί, οι εργαζόμενοι να συζητήσουν ουσιαστικά, ελεύθερα, μαζικά, πάνω στις προβλέψεις του νόμου. Πήρατε κι εσείς μαθήματα από την προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ που κι αυτός έφερνε νόμους για την παιδεία είτε τη Μεγάλη Εβδομάδα του Πάσχα είτε στις 2 Αυγούστου.

Εσείς, που κόπτεστε τόσο πολύ για την αριστεία, αποκλείσατε από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ανάμεσα σε άλλους συλλόγους, τους φοιτητικούς συλλόγους της Ιατρικής που σας πρότεινε το ΚΚΕ, δηλαδή τους νέους που αύριο θα κληθούν να στηρίξουν την υγεία του λαού μας, τους νέους που όταν βγαίνουν τα αποτελέσματα των πανελλαδικών εξετάσεων είναι οι πρώτοι των πρώτων, που γράφουν άριστα, 18, 19, 20 στις πανελληνιες. Δεν θέλετε να ακούσετε από αυτά τα άριστα παιδιά την άποψή τους για το νομοσχέδιό σας.

Αυτά τα παιδιά δεν τα θέλετε, όπως δεν θέλετε και τη γνώμη των πανεπιστημιακών, των εργαζομένων στα πανεπιστήμια που δημόσια σας έχουν καλέσει να αποσύρετε το σχέδιο νόμου κι εσείς κάνετε τους κουφούς. Τι θέλετε; Μήπως θέλετε τους περίφημους «επιχειρηματικούς αγγέλους», τους «business angels» όπως τους αποκαλείτε στο άρθρο 222; Μήπως υπερδευτήκατε λιγάκι από άλλο κεφάλαιο του νόμου που αφορά την Εκκλησία και μιλάτε για αγγέλους ή μήπως έχετε τόσο απογειώσετε την επιχειρηματικότητα, ώστε να την θεοποιείτε κιόλας; Είναι σοβαρά πράγματα αυτά;

Βέβαια, θα ήταν όντως έκπληξη, αν δεν ντύνατε με ψέματα την προσπάθειά σας να δώσετε τη χαριστική βολή στα πτυχία των πανεπιστημίων. Γιατί αυτό κάνετε και θα σας το αποδείξουμε. Δεν ντρέπεστε να φτάνετε στο σημείο να παρουσιάζετε αυτό το απαράδεκτο νομοσχέδιο ως αν να είναι κάποια λαϊκή απαίτηση;

Στηρίζετε σε κάτι δημοσκοπήσεις, που πιο πολύ μοιάζουν με εκθέσεις ιδεών της κακιάς συμφοράς που θα έπαιρναν κάτω από τη βάση ή στην καλύτερη περίπτωση μοιάζουν με εκείνες τις γελοίες ερωτήσεις που κάνουν σε διάφορα καλλιστεία, κυρίως στην Αμερική, με την σος και ασφαλή απάντηση να είναι η παγκόσμια ειρήνη, την οποία ποθούν όλες οι διαγωνιζόμενες, ακόμα και όταν έχουν σπόνσορες εμπόρους πολεμικών όπλων.

Χίλια τριακόσια νοικοκυριά λέτε απάντησαν στο αν θέλουν να υπάρχουν κέντρα ψυχολογικής στήριξης για φοιτητές και πανεπιστημιακούς. Αλήθεια; Αυτή είναι η ουσία του νόμου; Τον φέρατε για να φτιάξετε κάποια κέντρα ψυχολογικής υποστήριξης στα πανεπιστήμια; Σε λίγο θα φτάσετε να ρωτάτε, αν συμφωνεί ο λαός μας οι αόμματοι να βρουν το φως τους. Είναι δυνατόν; Αυτά, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, είναι αυτονόητα πράγματα.

Γιατί δεν κάνετε μια δημοσκόπηση για τα μεγάλα προβλήματα που αφορούν τα πανεπιστήμια; Γιατί δεν ρωτάτε, για παράδειγμα, τη μεγάλη πλειοψηφία των φοιτητών, τους πανεπιστημιακούς, τους εργαζόμενους μέσα στα πανεπιστήμια, τον λαό μας που κάνει θυσίες για να σπουδάσει τα παιδιά του, τα εξής απλά πάνω-κάτω: Θέλετε το παιδί σας να πάρει ένα πτυχίο «σούπα» χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα; Θέλετε να απελευθερωθούν τα διδάκτρα στα μεταπτυχιακά και να πληρώνετε έναν σκασμό λεφτά; Θέλετε το κράτος να συνεχίζει να μειώνει τη χρηματοδότηση για τις φοιτητικές ανάγκες για να επιδοτεί αβέρτα εφοπλιστές ή να ξεδεύει 4 δισεκατομμύρια στο ΝΑΤΟ; Θέλετε να πληρώνετε ενοίκια στις εστίες; Θέλετε να διοικείται το πανεπιστήμιο από μάντζερ που θα κοιτάνε τους φοιτητές στην τσέπη; Μήπως θεωρείτε περισσότερο ότι σας κοροϊδεύουν για τα κέντρα ψυχολογικής υποστήριξης που εξαγγέλλονται, όταν για παράδειγμα στο Πάντειο Πανεπιστήμιο υπάρχει μόλις ένας ψυχολόγος για δέκα χιλιάδες φοιτητές; Θέλετε οι φοιτητές να μην έχουν κανένα δικαίωμα στη διεκδίκηση και να ενισχυθούν παραπέρα οι πελατειακές σχέσεις στην εκλογή των εκπροσώπων τους;

Αφήστε, λοιπόν, τα μεγάλα λόγια, τις μεγάλες κουβέντες, τα ψέματα. Αυτά και άλλα σχετικά φέρνει το νομοσχέδιο σας, που είναι κομμένο και ραμμένο στις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης για πτυχία χωρίς επαγγελματικό αντίκρισμα, σε ένα πανεπιστήμιο που όλα θα πωλούνται και όλα θα αγοράζονται.

Και σε αυτό πάλι παίρνετε τη σκυτάλη από τον ΣΥΡΙΖΑ. Ναι, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Εσείς δεν φέρατε γενίκευση διδάκτρων στα μεταπτυχιακά; Εσείς δεν φέρατε ρύθμιση για αναγνώριση πτυχίων κολεγίων; Εσείς δεν ιδρύσατε το πρώτο ξενόγλωσσο προπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών με διδάκτρα; Εσείς μόλις πρόσφατα, δια στόματος κ. Τσίπρα, δεν είπατε ότι δεν έχει σημασία αν το πτυχίο έχει αντίκρισμα στην εργασία; Μιλάτε σοβαρά; Αν δεν είναι αυτό βούτυρο στο ψωμί της εργασιακής ζούγκλας των μεγάλων επιχειρήσεων, τότε τι είναι;

Είστε και οι δύο, Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και το ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ στην ίδια αντιλαϊκή όχθη και ψάχνετε να βρείτε τρόπους για να θολώσετε τη μεγάλη εικόνα.

Έφτασε ο Πρωθυπουργός να θέσει το ερώτημα: «Με τη βριοπούλα ή με τη βιβλιοθήκη;» Και το έλεγε αυτό την ίδια στιγμή που η βιβλιοθήκη στο ΑΠΘ, στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, είχε πλημμυρίσει. Έχετε τέτοια αγάπη και ενδιαφέρον για τη βιβλιοθήκη και για τα βιβλία που στο άρθρο 285 βάζετε και κριτήρια για τη δωρεάν διανομή των συγγραμμάτων. Δηλαδή, για να έχουμε το καλό ερώτημα, τι κριτήρια ακριβώς; Μήπως είναι και εδώ οικονομικά κριτήρια, αντίστοιχα με αυτά που υπάρχουν για τη συμμετοχή των φοιτητών στις φοιτητικές εστίες; Μήπως ανοίγει ο δρόμος για τη μη δωρεάν διανομή σε ένα μικρότερο ή μεγαλύτερο τμήμα φοιτητών; Τελικά θα βάλετε και εδώ εισοδηματικά κριτήρια. Μετά το Power Pass και το Fuel Pass θα έχουμε και το Book Pass;

Δεν καταλάβατε καλά, κύριοι της Κυβέρνησης. Ο λαός μας τα

έχει πληρώσει ήδη ακριβά τα πανεπιστημιακά συγγράμματα. Πάρτε το πίσω και αυτό το κατάπτυστο άρθρο. Αλλά τι λέω, αφού αυτοί είστε! Και μας μιλάτε μάλιστα για παθογένειες των ελληνικών πανεπιστημίων και δεν μιλάτε πρώτα απ' όλα για τις δικές σας παθογένειες.

Αλήθεια θέλετε να μιλήσουμε για παθογένειες και για προβλήματα; Οι λαϊκές οικογένειες που βάζουν συνεχώς και πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη για να σπουδάσουν τα παιδιά τους με τους νόμους που ψηφίσατε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ, για το εξεταστικό, θέλει τουλάχιστον τα πτυχία που θα πάρουν τα παιδιά να δίνουν ουσιαστικά εφόδια για την εργασία, να μην είναι το πτυχίο διαβατήριο για την ανεργία. Και αυτό σημαίνει το πτυχίο να παρέχει όλη την επιστημονική γνώση και ειδικευση που χρειάζεται κάθε νέος και νέα για να εργαστεί στο επάγγελμά του, να είναι η μόνη προϋπόθεση για να μπορεί να βρει δουλειά με δικαιώματα και όχι ακόμα ένα προσόν.

Σε αυτή την αυτονόητη και λογική κοινωνική απαίτηση δίνετε αρνητική απάντηση. Κάνετε λόγο για τα μαθησιακά προβλήματα και τα αποτελέσματα και τα προσόντα που αποκτώνται από την ολοκλήρωση του προπτυχιακού προγράμματος σπουδών, λες και το πτυχίο είναι ένα ακόμα σεμινάριο, μια ακόμα πιστοποίηση. Ούτε λόγος για το δικαίωμα άσκησης του επαγγέλματος με την απόκτηση του πτυχίου, για κατοχυρωμένα επαγγελματικά δικαιώματα όλων των αποφοίτων.

Δεν καταλάβατε καλά, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης και εσείς του ΣΥΡΙΖΑ που έχετε ανοίξει τον ασκό του Αϊόλου. Από πού και ως πού κυριολεκτικά χιλιάδες φοιτητές των καθηγητικών σχολών δεν θα έχουν παιδαγωγική επάρκεια μέσα στο πτυχίο; Γιατί αυτό φέρνετε με το κατάπτυστο άρθρο 99! Είστε τελειώς απαράδεκτοι. Και σας πληροφορούμε ότι δεν πρόκειται να περάσει έτσι αυτό. Έφαγε τα μούτρα της και η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ σε αυτό, αλλά κυριολεκτικά μυαλό δεν βάζετε και το εννοούμε.

Σταματήστε να τρώτε παντεσπάνι σαν άλλες Μαρίες Αντουανέτες -μεταφορικά το λέμε, μην εξεγερθείτε- με τους διάφορους συνδυαισμούς σας, τους ανθρώπους δηλαδή των μεγάλων επιχειρήσεων εννοούμε, που θέλετε να τους βάλετε ακόμα πιο βαθιά στα πανεπιστήμια και μάλιστα τους προικίζετε και με ένα εκατομμύριο τον χρόνο τον καθένα. Δηλαδή, ο λαός μας θα πληρώνει 25 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο για να πληρώνονται τα golden boys για να διοικούν τα πανεπιστήμια σαν επιχείρηση, να αντιμετωπίζουν και να βλέπουν τις νέες και τους νέους της χώρας σαν πελάτες. Έλεος! Αυτές όμως είναι οι προτεραιότητές σας.

Τα μόνα προβλήματα που εσείς θέλετε να λύσετε, είναι αυτά που αφορούν κάποιες μεγάλες επιχειρήσεις. Δεν σας ενδιαφέρουν και τόσο τα προβλήματα της μεγάλης πλειοψηφίας του λαού μας, της πανεπιστημιακής κοινότητας συνολικά, ειδικά των φοιτητών.

Τη στιγμή που στενάζει η νεολαία μέσα στα πανεπιστήμια, εσείς μπουκώνετε με ζεστό χρήμα οτιδήποτε έχει σχέση με το μεγάλο κεφάλαιο. Να που πήγαν και πάνε τα χρήματα για τα πανεπιστήμια από το ΕΣΠΑ τα τελευταία δύο χρόνια. Λέω συγκεκριμένα: 15 εκατομμύρια ευρώ για δράσεις στήριξης της επιχειρηματικότητας, καινοτομίας και ωρίμανσης, 20 εκατομμύρια ευρώ για ανάπτυξη ξενόγλωσσων προγραμμάτων σπουδών όταν τα ελληνόφωνα στενάζουν από τις ελλείψεις σε πόρους και υποδομές. Αλλά προφανώς εσείς από εκεί περιμένετε έσοδα, όπως και οι επιχειρηματίες. Αυτά θα στηρίζετε. Και τα άλλα ας τα βγάλουν πέρα όπως, όπως. Θέλετε κι άλλα; Μόλις 8 εκατομμύρια ευρώ για υποτροφίες υποψήφιων διδασκόντων από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών. Αλλά 35 εκατομμύρια ευρώ από το Ταμείο Ανάκαμψης για βιομηχανικά διδακτορικά! Δηλαδή χρήμα που αντί να το πληρώνουν οι μεγάλες επιχειρήσεις για τα αποτελέσματα της έρευνας που θα καρπωθούν, τα πληρώνουν οι λαοί της Ευρώπης και ο δικός μας στη συγκεκριμένη περίπτωση μέσα από το Ταμείο Ανάκαμψης, να μεγαλώνει δηλαδή το ελληνικό κρατικό χρέος για να γεμίζετε τις τσέπες των μεγάλων επιχειρήσεων.

Θέλετε λοιπόν να μιλήσουμε και άλλο για παθογένειες; Όταν ξυπνάει ένας φοιτητής το πρωί για να πάει στη σχολή του ανη-

συχεί αν θα βρει χώρο να καθίσει στην αίθουσα ή στο αμφιθέατρο. Ανησυχεί αν θα γίνουν φέτος τα εργαστήρια ή λόγω έλλειψης προσωπικού θα τα κάνουν και αυτά πάλι στον πίνακα. Ανησυχεί μήπως βασικά μαθήματα εξαφανιστούν από το πρόγραμμα σπουδών, όπως γίνεται κατά κόρον λόγω της υποστελέχωσης. Ανησυχεί αν έφτιαξαν τη θέρμανση από πέρσις τον Δεκέμβριο που χάλασε κι αν υπάρχουν χρήματα για πετρέλαιο ή μήπως έχει βγει άγονη η διαδικασία προμήθειας, γιατί η υποψήφια εταιρεία δεν βρήκε συμφέροντες τους όρους. Ανησυχεί αν θα έχουν καθαριστεί οι τουαλέτες ή μήπως δεν ολοκληρώθηκε πάλι ο διαγωνισμός λόγω της γνωστής και μη εξαιρετέας μεγάλης γραφειοκρατίας του δημοσίου. Μα εκείνο το fast track που θα τα λύνατε, τελικά ποιους αφορά; Ανησυχεί αν θα είναι ανοιχτό το εστιατόριο για να φάει το μεσημέρι ή μήπως πάλι δεν τα βρήκαν η διοίκηση και η εταιρεία οσίσης;

Αναρωτιέται αν θα του φτάσουν για το νοίκι ή να βρει κάνα μεροκάματο μπουφетζής ή ντελιβεράς ή ό,τι άλλο για να τσοντάρει στη βοήθεια που παίρνει από το σπίτι για να τη βγάλει. Ανησυχεί εάν οι δικοί του τα βγάζουν πέρα ή πρέπει με το που πέρασε στη σχολή να πιάσει δουλειά για να τους βοηθήσει - βλέπετε, είναι και ο μικρός αδερφός που δίνει φέτος και χρειάζεται φροντιστήριο και ας καθυστερήσει έτσι για ένα, δύο χρόνια το πτυχίο.

Κυρίες και κύριοι, ο φοιτητής που είναι και εστιακός και ξέρει σαν τα δάχτυλα του χεριού του τους χώρους του πανεπιστημίου, κατελιγμένους, ελεύθερους, κλειδωμένους, δεν έχει πρόβλημα με τα στέκια των φοιτητικών συλλόγων. Έχει πρόβλημα με το ίντερνέτ που δεν δουλεύει και δεν μπορεί να κάνει την εργασία του, έχει πρόβλημα με την ποιότητα του φαγητού στο εστιατόριο και με τα λεφτά που δεν του φτάνουν να φάει έξω. Έχει πρόβλημα με τα χωρίς συντήρηση κτήρια που καταρρέουν και τους σοβάδες που κρέμονται πάνω από το κρεβάτι του.

Αν πάλι είναι υποψήφιος διδάκτορας, δεν τον καθηλώνουν ούτε τον εμποδίζουν οι συνελεύσεις και οι κινητοποιήσεις. Τον καθηλώνει το χαρτζιλίκι της υποτροφίας και ιδρώνει στη σκέψη του τι θα κάνει μετά και το μέχρι πότε θα μένει με τους δικούς του. Τριάντα χρονών έφτασε και βάλε. Μήπως να τα παρατήσει για να βρει δουλειά μόνο με το βασικό πτυχίο; Να μην τον λένε και τεμπέλη όπως οι παρατρεχάμενοι της Κυβέρνησης με τα διάφορα δομημένα βιογραφικά!

Δίνει καμιά απάντηση σε όλα αυτά ο νόμος πλαίσιο; Όχι και πάλι όχι. Πέρα βρέχει για σας.

Οι φοιτητές που βλέπουν προσθαφαιρέσεις μαθημάτων ανάλογα με την επάρκεια των καθηγητών πανεπιστημίου, ανάλογα με τις επιταγές της αγοράς, ανάλογα με τις αξιολογήσεις, ανάλογα με το πώς θα στριμωχτούν στην ανελαστική απαίτηση για επιχειρηματικότητα στο κατά τα άλλα ευέλικτο πρόγραμμα, μόνο αρνητικές συνέπειες μπορούν να περιμένουν από αυτό τον νόμο. Οι φοιτητές που έχουν ανάγκη να στηριχθούν για την επιλογή τους να σπουδάσουν ένα συγκεκριμένο επιστημονικό αντικείμενο που πρέπει να έχει και συγκεκριμένη επαγγελματική αποκατάσταση, μόνο ως ελευθερία επιλογών δεν βλέπουν τα πτυχία τους να εντάσσονται σε μια τριτοβάθμια σούπα, που θα μετράει τα πτυχία με το κιλό των πιστωτικών μονάδων. Γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα.

Τελικά οι φοιτητές και οι φοιτήτριες αντί να επιλέγουν αντικείμενο σπουδών και επάγγελμα, θα παίζουν ρωσική ρουλέτα ελπίζοντας να επιλέξουν τα σωστά μαθήματα που ίσως τους εξασφαλίσουν μια προσωρινή θέση εργασίας, ειδάλλως θα τους χρεώνετε την ανεργία, την ετεροαποσχόληση σαν ατομική ευθύνη. Έπαιξες και έχασες, θα του λένε.

Και μη μας μιλάτε περί ελευθερίας των φοιτητών να φτιάχνουν το πρόγραμμα σπουδών τους και να αποκτούν ευρύτερη μόρφωση. Ελευθερία για τις σπουδές είναι όλη η απαραίτητη γνώση να προσφέρεται στα πτυχία. Αν θέλετε, λοιπόν, να προσφέρετε επιλογές στους νέους, ας ξεκινήσετε με τα αναγκαία μαθήματα, για να βρουν δουλειά οι νέοι που βγήκαν από τα προπτυχιακά προγράμματα. Αυτά τα μαθήματα που επιλέγετε να τα πουλάτε ακριβά σε μεταπτυχιακά προγράμματα ή σε σεμινάρια από τα ίδια τα πανεπιστήμια, αυτά τα μαθήματα που εξαφανίστηκαν ως διά μαγείας γιατί πλέον δεν υπάρχουν καθηγητές να τα διδάξουν.

Μας μιλάτε υποκριτικά για ελευθερία, για εσωτερικά «ERAS-

MUS» και την ίδια στιγμή οι φοιτητές ενενήντα τεσσάρων τμημάτων των ελληνικών πανεπιστημίων, δηλαδή το 25% του συνόλου, δεν μπορούν να πάρουν μετεγγραφή γιατί δεν υπάρχει αντίστοιχο τμήμα. Για ποια ευελιξία και ελευθερία επιλογών μιλάτε όταν δεν μπορείτε ούτε τις μετεγγραφές μεταξύ ομώνυμων τμημάτων να διασφαλίσετε; Αν αυτό δεν είναι εγκλωβισμός των φοιτητών, που τόσο στενοχωρεί την κυρία Υπουργό, τότε τι είναι;

Και για να έχουμε καλό ερώτημα, ποιος θα καλύψει το κόστος για να μπορέσει ένας φοιτητής να σπουδάσει για ένα εξάμηνο σε άλλη πόλη με τα ενοίκια να έχουν αυξηθεί κατά 20% την τελευταία μόνο πενταετία και τις φοιτητικές εστίες να μην επαρκούν; Μήπως, αλήθεια, ήρθε η ώρα να διπλασιαστεί το φοιτητικό στεγαστικό επίδομα στα 2.000 ευρώ και να διευρυνθούν οι δικαιούχοι του μαζί με την έναρξη νέου προγράμματος για την ανέγερση φοιτητικών εστιών με ευθύνη του κράτους χωρίς ΣΔΙΤ και ενοίκια;

Κυρίες και κύριοι, τι ακριβώς θέλετε να πείτε με το άρθρο 74, που λέει ότι το τμήμα κατανέμει τους φοιτητές στα διάφορα προγράμματα σπουδών του πρώτου κύκλου; Μήπως ανοίγετε τον δρόμο για πολλές ταχύτητες σπουδών εντός του ίδιου τμήματος; Δηλαδή θα μπαίνει ένας πρωτοετής σε ένα τμήμα και μετά ενδέχεται το τμήμα αυτό να τον τοποθετεί σε τριετές ή σε άσχετο πρόγραμμα από αυτό που ήθελε και δήλωσε στο μηχανογραφικό;

Πού στοχεύει η ίδρυση τμημάτων εφαρμοσμένων επιστημών και τεχνολογίας διάρκειας επτά εξαμήνων; Με το άρθρο 73, που αποτελεί επαναφορά των ΤΕΙ από την πίσω πόρτα σε χειρότερη μάλιστα έκδοση, που είναι και πάγια επιδίωξη του ΣΕΒ, ομολογείτε πως στοχεύουν στην εκπαίδευση στις εφαρμογές των επιστημών και όχι στην ίδια την επιστήμη. Φτιάχνετε χειριστές μηχανών και εφαρμογών που με τη σημερινή αλματώδη τεχνολογική ανάπτυξη θα απαξιωνονται πριν καν αποφοιτήσουν.

Και από εδώ μέσα σας προειδοποιούμε: Μην τολμήσετε να παίξετε με τις σπουδές των φοιτητών, υποβαθμίζοντας υπάρχοντα πανεπιστημιακά τμήματα σε εφαρμοσμένους επιστημών. Λέτε μάλιστα ότι θέλετε έτσι να βοηθήσετε τους νέους να βρίσκουν δουλειά. Ρωτάμε εμείς: Αν θέλετε πράγματι να βοηθήσετε τους αποφοίτους να βρίσκουν δουλειά, γιατί προχωράτε σε τέτοιον κατακερματισμό των σπουδών; Γιατί αποδυναμώνετε το πτυχίο, δηλαδή το μόνο διαπραγματευτικό χαρτί που έχουν οι νέοι για την εργασία; Γιατί εξακολουθείτε να αφήνετε στον αέρα τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των ΑΤΕΙ και των τμημάτων που ίδρυσε ο ΣΥΡΙΖΑ; Γιατί εξισώνετε τα πτυχία των ΑΕΙ με τα τριετή ιδιωτικά κολέγια;

Θέλετε σύνδεση με την εργασία; Κάντε την πρακτική άσκηση οργανικό κομμάτι των προπτυχιακών σπουδών με την ευθύνη και εποπτεία του ιδρύματος, με αποζημίωση στο ύψος του κατώτατου μισθού και πλήρη εργασιακά - ασφαλιστικά δικαιώματα. Θέλετε διεπιστημονικά πτυχία επί της ουσίας και όχι ως όχημα για άλωση της επιστημονικής συγκρότησης των φοιτητών; Αναβαθμίστε και εκσυγχρονίστε τις σπουδές έτσι ώστε οι νέες και οι νέοι να αποκτούν στέρεα επιστημονική γνώση του αντικειμένου τους, που θα τους επιτρέπει να εμβαθύνουν, να παράγουν ερευνητικό έργο και νέα γνώση. Αλήθεια, για ποια συνεργασία επιστημών μιλάτε όταν με την πολιτική σας έχετε οδηγήσει τα πανεπιστήμια να ανταγωνίζονται μεταξύ τους με όρους επιχειρηματικής αρένας;

Ο λαός μας και οι φοιτητές έχουν χορτάσει από αυτό το νοικοκύρεμα των πανεπιστημίων. Έχετε μετατρέψει τις νέες και τους νέους σε πειραματόζωα. Μπαίνουν σε ένα τμήμα και βγαίνουν από άλλο. Αυτό δεν είναι νοικοκύρεμα του ακαδημαϊκού χάρτη. Με το ίδιο επιχείρημα από το 2011 και την τότε κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ - Νέας Δημοκρατίας - ΛΑΟΣ μέχρι το 2018 και την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ χιλιάδες φοιτητές είδαν τις σπουδές και τα πτυχία τους να μένουν κυριολεκτικά στον αέρα.

Όσο για το πιο σύντομο ανέκδοτο, αυτό την αντιμετώπισης της διαπλοκής, υπενθυμίζουμε στην Κυβέρνηση ότι αυτή δεν διαμορφώνεται μόνο στο έδαφος της οικογενειοκρατίας, αφού γύρω από τις δομές της επιχειρηματικής δράσης αναπτύσσεται ένα πολυπλόκαμο σύστημα με σχέσεις πολιτικής και οικονομικής εξάρτησης και τροφοδότησης επιχειρηματιών και διδασκόντων. Αυτό είναι που τελικά οδηγεί και σε αλλοτρίωση συνειδήσεων,

για να υποστηρίξουν, να συντηρούν και να γιγαντώνουν την επιχειρηματικότητα.

Αυτό το πανεπιστήμιο είναι ξένο όμως στις ανάγκες των φοιτητών. Γι' αυτό δημιουργείτε νέους, χειρότερους όρους διοίκησης ακόμα πιο αντιδημοκρατικούς με διορισμένους πρυτάνεις και μάντζερ και θέλετε να κάνετε και τους φοιτητές συνεόχους ή τουλάχιστον θεατές στην πολιτική σας με συμβούλια φοιτητών παραμάγαζα των κυβερνήσεων και των διοικήσεων με πειθαρχικά και ποινικοποίηση των αγώνων.

Δεν πρόκειται να σας περάσει. Η πολιτική σας στην εκπαίδευση έχει γνωρίσει ήττες και θα συνεχίσει να γνωρίζει. Θέλατε να κλείσετε πανεπιστημιακά τμήματα. Τελικά μετά από τις κινητοποιήσεις χιλιάδων φοιτητών το πήρατε πίσω. Η πανεπιστημιακή αστυνομία ακόμα είναι στα αζήτητα. Έτσι, στα χαρτιά θα μείνουν λοιπόν και μια σειρά ρυθμίσεις που φέρνετε τώρα, όπως η απόσπαση της παιδαγωγικής επάρκειας από το πτυχίο, όπως ο κόφτης στη διανομή δωρεάν συγγραμμάτων για τους φοιτητές, όπως η επιδίωξη σας να υπονομεύετε τους φοιτητικούς συλλόγους και άλλα πολλά. Το ξαναλέμε δεν πρόκειται να σας περάσει.

Και εξηγούμαστε για να μην παρεξηγούμε: Το δίκαιο και οι αγώνες των φοιτητών βρίσκουν τον δρόμο τους. Η ανάδειξη, για παράδειγμα, της Πανσπουδαστικής σε πρώτη δύναμη και το χα στούκι στην κυβερνητική παράταξη απέδειξε ότι οι φοιτητές ξέρουν ποια είναι η δύναμή τους και είναι αποφασισμένοι να την υπερασπιστούν.

Η πρότασή σας για το πανεπιστήμιο είναι σκουριασμένη και ξεπερασμένη από την ίδια την εξέλιξη των επιστημών. Είναι ξένη με τις ανάγκες της κοινωνίας. Εσείς και η κοινωνική τάξη που εκπροσωπείτε βρίσκεστε σήμερα στην ιστορική θέση που βρίσκονταν οι φεουδάρχες μιας άλλης προηγούμενης εποχής, που έμπαιναν εμπόδιο στην ανάπτυξη της επιστήμης. Όμως η κοινωνική πρόοδος, το προοδευτικό και το καινοτόμο, όσα εμπόδια και να συναντά τελικά είναι αυτό που προχωρά μπροστά. Το πανεπιστήμιο της κοινωνικής προόδου είναι αυτό που δίνει τελικά νέα πνοή και ορισμό στις κακοποιημένες έννοιες της εξωστρέφειας, της αξιολόγησης, της ελευθερίας, γιατί απευθύνεται σε όλους και όλες και διαχέει τα αποτελέσματα της επιστημονικής έρευνας σε όλους και για αυτό τελικά αξιολογείται και για αυτό τελικά είναι πραγματικά ελεύθερο, που σημαίνει ελεύθερο από τις δεσμεύσεις, τα μυστικά και τους πολέμους των εκμεταλλευτών των λαών, των κληνίων δηλαδή.

Κυρίες και κύριοι, σε εσάς που διαχειρίζεσθε τις υποθέσεις του κεφαλαίου, σε όποιο αστικό κόμμα και αν ανήκετε εδώ μέσα, σας το λέμε ξεκάθαρα: Εσείς είστε με τη σύγχρονη Ιερά Εξέταση της εποχής, που απαιτεί όρκους πίστης στην επιχειρηματικότητα. Εμείς είμαστε με την επιστήμη που έχει στόχο την απαλλαγή της ανθρωπότητας από το μόχθο και τη δεισιδαιμονία. Είστε με το πανεπιστήμιο που συνδέεται με την κοινωνία, μόνο εάν και εφόσον βγαίνουν κέρδη για τους λίγους, είμαστε με το πανεπιστήμιο της επιστήμης και της έρευνας προς όφελος μόνο των πολλών. Είστε με το πανεπιστήμιο της καταστολής και του αυταρχισμού, είμαστε με το πανεπιστήμιο της ουσιαστικής ακαδημαϊκής ελευθερίας, της συζήτησης και του προβληματισμού. Είστε με τα πτυχία - διαβατήρια για την εργασιακή περιπλάνηση χωρίς δικαιώματα, είμαστε με τα πτυχία που θα δίνουν όλη τη γνώση που χρειάζεται, για να εργαστούν οι νέες και οι νέοι δημιουργικά, με αξιοπρέπεια από τον μισθό τους. Είστε με την εκμετάλλευση και τη σύγχρονη ζούγκλα της αποστολής βιογραφικών, μήπως και βρει κάποιος ή κάποια μια δουλειά, είμαστε με την επιστημονική διεύθυνση της κοινωνίας εκείνης που θα έχει αποτινάξει την εκμετάλλευση, που θα αξιοποιεί τις γνώσεις όλων των νέων, με σχέδιο, για εξασφαλισμένη σταθερή, μόνιμη δουλειά και ερευνητική εργασία. Είστε με την απόγνωση τελικά, είμαστε με τη γνώση.

Περιττό να σας πούμε ποιος θα νικήσει τελικά. Άλλωστε, πάντα στην ιστορία αργά ή γρήγορα νικάει η επιστήμη, νικάει η πρόοδος, το μέλλον και όχι το παρελθόν και η κοινωνική καθυστέρηση που εκπροσωπείτε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων):

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Να αναφέρω απλά, πολύ σύντομα στον κ. Κουτσούμπα δύο σημεία. Πρώτα απ' όλα, σχετικά με τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ομολογώ ότι δεν καταλαβαίνω πώς ακριβώς μπαίνουν στο πιάτο των επιχειρηματικών ομίλων. Αδυνατώ να το κατανοήσω αυτό το πράγμα.

Εξηγήσαμε στην επιτροπή, αναλύσαμε πως η συγχώνευση δεν επιφέρει καμμία αλλαγή στον τρόπο λειτουργίας, ούτε βλάπτει τα συμφέροντα κανενός υπαλλήλου. Σε ΝΠΔΔ υπηρετούσαν μέχρι σήμερα, σε ΝΠΔΔ θα υπηρετούν στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και η διάταξη ρητά προβλέπει ότι οποιεσδήποτε εκ του νόμου αρμοδιότητες ασκούνταν μέχρι σήμερα θα συνεχίσουν να ασκούνται στο πλαίσιο του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ένα δεύτερο σχόλιο στον κ. Κουτσούμπα, σχετικά με την εκπροσώπηση φοιτητών.

Κύριε Κουτσούμπα, δεν υπάρχει όργανο. Δεν υπάρχει μέχρι σήμερα όργανο που να εκπροσωπεί τους φοιτητές και γι' αυτό ακριβώς τον λόγο σε αυτό το νομοσχέδιο ενισχύουμε σημαντικά την εκπροσώπηση των φοιτητών, με πρόβλεψη για συμβούλιο φοιτητών, με πολύ ισχυρότερη φωνή των φοιτητών και ναι, με ανάδειξη των φοιτητών μέσα από ενιαίο ψηφοδέλτιο.

Έρχομαι στον κ. Κατρίνη, ο οποίος όμως δεν είναι στην Αίθουσα.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Είμαι εγώ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι τρία θέματα.

Ο κ. Κατρίνης μας είπε –μας το είπε και η κ. Κεφαλίδου– ότι καταθέτουν σήμερα μια πρόταση για νέο όργανο διοίκησης.

Κύριε Κατρίνη, επειδή θέσατε το θέμα του διαλόγου, να σας ενημερώσω, αν δεν το ξέρετε και αν μας ακούτε, ότι συναντηθήκαμε στις 24 Μαρτίου –τον Μάρτιο!– με εκπροσώπους του ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ και εκεί ζητήσαμε προτάσεις. Δεν λάβαμε καμμία πρόταση. Τέσσερις μήνες μετά και ενώ το νομοσχέδιο ψηφίζεται, φέρνετε μια τροπολογία, λες και το σύστημα διοίκησης ενός πανεπιστημίου μπορεί να ρυθμιστεί με μια τροπολογία. Μου φαίνεται λίγο προσχηματική αυτή η στάση.

Δεύτερον, πώς μπορεί το νομοσχέδιό μας να είναι ταυτόχρονα αποσπασματικό αλλά και καθολικό και υπερσυγκεντρωτικό; Δεν ξέρω πώς συνδυάζονται αυτά.

Τρίτον, κύριε Κατρίνη, οι συνάδελφοί σας το έχουν ήδη ακούσει, αλλά να σας πω, επειδή είπατε ότι είμαστε απέναντι σε όλους και δεν υπάρχει κανείς που να στηρίζει το νομοσχέδιο, το εξής: Η Σύνοδος Πρυτάνεων, δηλαδή εκπρόσωποι όλων των πανεπιστημίων της χώρας, λέει ότι στα θετικά σημεία συμπεριλαμβάνονται η δυνατότητα των πανεπιστημίων να σχεδιάζουν και να ιδρύουν νέα ή και ξενόγλωσσα προγράμματα σπουδών χωρίς τον έλεγχο του Υπουργείου, η δυνατότητα για εξωστρέφεια και διεθνοποίηση των σπουδών, η δυνατότητα για εσωτερική κινητικότητα φοιτητών, η δυνατότητα...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας)

Δεν καταλαβαίνω την αναστάτωση, δεν την καταλαβαίνω.

Αναφέρει στα θετικά τη δυνατότητα για ευέλικτες και διεπιστημονικές σπουδές, τη σύνδεση εκπαίδευσης και έρευνας με την αγορά εργασίας, τη βελτίωση διαδικασιών, ώστε να καθίσταται πιο γρήγορη και αποτελεσματική η διαχείριση των ερευνητικών κονδυλίων. Ποιος τα λέει αυτά; Η Σύνοδος Πρυτάνεων. Ποιος άλλος λέει; Το Αριστοτέλειο, το ΕΚΠΑ, το ΕΛΜΕΠΑ, το Δημοκρίτειο, το Οικονομικό Πανεπιστήμιο, το Ιόνιο Πανεπιστήμιο, το Πολυτεχνείο, η Κρήτη, το ΠΑΜΑΚ. Τα λένε όλα αυτά τα πανεπιστήμια. Κατά τα λοιπά, είμαστε απέναντι σε όλους!

Θα καταθέσω όλα τα σχετικά στα Πρακτικά.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Ο Πρόεδρος, ο κ. Κουτσούμπα, έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεν-

τρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Επειδή συνεχώς προκαλεί η κυρία Υπουργός, επαναλαμβάνοντας τα ίδια και τα ίδια, λες και έχει το μαγνητοφώνάκι στην τσέπη και το βάζει στο στόμα και τα λέει με τον τρόπο, που φαντάζομαι ότι και ο ελληνικός λαός και εδώ μέσα η Βουλή την άκουσε, αλλά και την ακούει πώς μιλάει κάθε φορά, επαναλαμβάνοντας τα ίδια και τα ίδια, είναι αυτά που έλεγε στις επιτροπές, αυτά που είπε στην εισήγησή της, αυτά που κάνει στις διάφορες παρεμβάσεις της. Εγώ θέλω να της πω ότι απάντηση υπάρχει. Τουλάχιστον, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΚΕ κατέθεσε συγκεκριμένες προτάσεις. Πριν με άκουσαν όλοι και είπα συγκεκριμένα πράγματα γι' αυτά που επανέλαβε, δήθεν, ως ερωτήματα.

Οι πανεπιστημιακοί, οι εργαζόμενοι στα πανεπιστήμια, οι ίδιοι οι φοιτητικοί σύλλογοι έχουν δώσει προτάσεις δημόσια για το πώς θέλουν να εκλεγούν, πώς θέλουν να διοικούνται τα πανεπιστήμια, για όλο τον νόμο-πλαίσιο, αλλά και γι' αυτά τα κατάπτυστα άρθρα τα οποία ανέλυσα. Όμως, δεν παρακολουθούσε. Έπαιζε με το κινητό της ή μιλούσε στο τηλέφωνο ή μιλούσε με τον συνάδελφό της.

Αυτά ήθελα να πω και δεν μου χρειάζεται απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να δώσω μια απάντηση για το ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ, μιας και αναφέρθηκε η κυρία Υπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Όχι, όχι, έχουμε μπει στη διαδικασία των ομιλιών. Μίλησε ο κύριος Πρόεδρος, έχει ζητήσει τον λόγο και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος και θα πάρει τον λόγο και μετά θα ακολουθηθεί κανονικά η διαδικασία.

Ο συνάδελφος κ. Σκουρλέτης από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, πριν από λίγο μέσα στην Αίθουσα υπήρξε μια σοκαριστική τοποθέτηση εκ μέρους του Πρωθυπουργού. Πραγματικά σοκάρει, ένας Πρωθυπουργός μιας ευρωπαϊκής δημοκρατίας, μιας ευρωπαϊκής χώρας, να έρχεται μέσα στη Βουλή και να λέει ούτε λίγο ούτε πολύ ότι η Αξωματική Αντιπολίτευση ευθύνεται για την εμπρηστική επίθεση στον «REAL FM».

Δεν υπάρχει προηγούμενο. Αν αυτό δεν λέγεται μέγιστη πολιτική προβοκάτσια, εάν ο Πρωθυπουργός με τη σημερινή του παρέμβαση δεν καταγράφεται ως ο Πρωθυπουργός της προβοκάτσας και της τοξικότητας, τί άλλο είναι;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Είναι επιλογή, λοιπόν, η τοξική πολιτική παρέμβαση σήμερα του Πρωθυπουργού.

Ξέρετε κάτι; Αυτά μας θυμίζουν τα όσα λέγονταν πριν το 2015 πάλι για τον ΣΥΡΙΖΑ όταν ήταν Αξωματική Αντιπολίτευση και δείχνουν πανικό. Δείχνουν μια απόσταση από την κοινωνία. Δείχνουν τελικά ότι το πράγμα δεν πάει καλά. Φάγατε τα μούτρα σας στις εκλογές του 2015. Προφανώς, φαίνεται ότι έχετε πάρει τα μηνύματά σας. Μια τέτοια, όμως, τοξική παρέμβαση, πέρα από το ότι δεν έχει κανένα προηγούμενο, αποσκοπεί και σε κάτι άλλο. Αποσκοπεί τελικά σε κρίσιμες στιγμές να μην συζητήσουμε τα επίδικα με επιχειρήματα, με πολιτική αντιπαράθεση, αλλά να προσπαθήσουμε να τη συσκοτίσουμε.

Δεν είναι, όμως, τοξική η πολιτική σας. Είναι και κάτι άλλο που αρχίζει από «τ», είναι βαθιά ταξική. Γιατί ταξική πολιτική ασκείτε όλα αυτά τα χρόνια. Είναι η ταξική πολιτική που βλέπει τους νέους ανθρώπους να συνθλίβονται κάτω από άθλιες εργασιακές συνθήκες. Για παράδειγμα, στον τουρισμό πέντε χιλιάδες νέοι δεν άντεξαν τις συνθήκες εργασίας και ως επιβράβευση αυτής της αγριότητας βγαίνει ο Υπουργός Εργασίας, κ. Χατζηδάκης και καταστρατηγεί την πρόσφατη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας των εργαζομένων στον επισιτισμό και μιλάει για εξαήμερη εργασία, καταστρατηγώντας την ίδια τη συλλογική σύμβαση που είχε πριν από λίγες ημέρες εγκριθεί!

Ταξική πολιτική είναι το να μη βλέπεις τι υφίσταται η κοινωνία, όταν τρέχει ο πληθωρισμός με 12,1% και φθάνει στα επίπεδα του '93. Είδατε, καμμία φορά, αυτή η ζωή τι συσχετισμούς που κάνει;

Ποιος ήταν Πρωθυπουργός το 1993, ποιος είναι Πρωθυπουργός το 2022; Τίποτε, τελικά, δεν είναι τυχαίο!

Αυτή λοιπόν η πολιτική που αντί να συμπάσχει με τον κόσμο σήμερα που δεινοπαθεί από την ενεργειακή ακρίβεια, από την ακρίβεια στο σουπερμάρκετ, έχει ως προτεραιότητά της τις ρυθμίσεις για τους εφοπλιστές. Χθες καταθέσατε τροπολογία όπου λέτε ότι αδυνατούν οι εφοπλιστές να καταβάλουν τις ασφαλιστικές εισφορές, τις εισφορές που οφείλουν, και να πάει στο 2023 και το 2024.

Ταξική είναι η πολιτική η οποία προκρίνει ρυθμίσεις για τις γονικές παροχές στο ύψος των 800.000 ευρώ για κάθε παιδί, που μειώνει τον φόρο συγκέντρωσης κεφαλαίου, που μειώνει τον φόρο στα μερίσματα των κερδών των επιχειρήσεων, αλλά αρνείται να υιοθετήσει την πρόταση, έστω για λίγους μήνες –παρ' ότι υπάρχουν υπερέσοδα από τον ΦΠΑ της ακρίβειας και το ομολογείτε εσείς οι ίδιοι– να μειώσει τους συντελεστές των προϊόντων λαϊκής κατανάλωσης, υιοθετώντας τον μηδενικό συντελεστή που προβλέπεται από την Ευρώπη για κάποιους μήνες.

Με αυτή την ίδια αντίληψη επιχειρείτε να κάνετε πολιτική και στον χώρο της εκπαίδευσης και στα πανεπιστήμια. Κι έρχεστε εδώ –το είπε και ο Πρωθυπουργός– αναφέροντας και μια ιστορία μιας κοπέλας, μιας ιστορίας που πρόκειται να συμβεί, ξεχνώντας όμως έντεκα χιλιάδες άλλες ιστορίες αγοριών και κοριτσιών που πέρυσι μείνανε χάρη της ελάχιστης βάσης εισαγωγής έξω από τα πανεπιστήμια.

Γι' αυτή την ιστορία – τραγωδία δεν έχετε να πείτε τίποτα όμως! Ξέρετε γιατί; Γιατί και αυτή έχει ταξική οπτική και αυτή θέλει να ευνοήσει συγκεκριμένα επιχειρηματικά συμφέροντα, είναι η πελατεία των κολλεγιών. Όλη η δομή, η φιλοσοφία του νομοσχεδίου που αυτή τη στιγμή παρουσιάζετε εδώ έχει μια τέτοια προοπτική για τα πανεπιστήμια και τη μόρφωση.

Επικαλείστε δημοσκοπήσεις. Άκουσον, άκουσον! Πολιτική δια των δημοσκοπήσεων! Μα, σοβαρά, τετρακόσια άρθρα τα δώσατε σε αυτούς που ρωτήσατε; Πόσο ήταν το δείγμα; Πεντακόσιοι; Εξακόσιοι; Χίλιοι; Τα μελέτησαν και μετά θελήσατε να πάρετε τη γνώμη τους;

Χάνετε δηλαδή κάθε αξιοπιστία και σοβαρότητα με τέτοιου είδους επιχειρήματα. Αυτό περισσότερο μοιάζει σε μια τεχνική δημοσκοπικού λαϊκισμού που προσπαθεί να δημιουργήσει εντυπώσεις, να χειραγωγήσει την κοινή γνώμη και όχι μια σοβαρή πρόταση και τεκμηρίωση υπέρ του νομοσχεδίου, ένα νομοσχέδιο το οποίο έρχεται μετά από σειρά άλλων νομοσχεδίων.

Κι αυτό που αναγνωρίζετε και προσπαθείτε να καλύψετε με το τρικ των δημοσκοπήσεων είναι ότι η πλειοψηφία της ακαδημαϊκής κοινότητας είναι απέναντί σας. Κατέθεσε ο εισηγητής μας συγκεκριμένα έγγραφα το πρωί και βγήκε ο Πρωθυπουργός και είπε «Έχουν κάποιες ενστάσεις, αλλά μέσα από τον διάλογο θα καμφθούν οι αντιρρήσεις». Δεν είναι έτσι.

Βρεθήκατε απέναντι σχεδόν στο σύνολο της πανεπιστημιακής κοινότητας –πανεπιστημιακοί, εργαζόμενοι, φοιτητές– και κατορθώνετε, ενώ είναι ήδη προχωρημένο θέρος, αύριο να υπάρχει και μια κινητοποίηση έξω από εδώ την ώρα που θα συζητάμε το νομοσχέδιο.

Αν κανείς δεν σε βάθος το περιεχόμενο της πολιτικής που εισηγείστε, θα διαπιστώσει ότι αναδεικνύεται μια μεγάλη αντιπαλότητα, με μια μεγάλη αντίθεση ανάμεσα στο επιχειρηματικό πανεπιστήμιο που υπηρετεί το νομοσχέδιό σας και στο πανεπιστήμιο της γνώσης, της δημοκρατίας, το συμμετοχικό πανεπιστήμιο, το πανεπιστήμιο που αναγνωρίζει την αυταξία της γνώσης, το πανεπιστήμιο των ανοικτών οριζώντων, το πραγματικά ανοικτό πανεπιστήμιο στην κοινωνία και όχι το πανεπιστήμιο που με την πολιτική που προωθείτε, θέλετε σώνει και καλά να χειραγωγηθεί και ως προς την έρευνα και ως προς τα πτυχία από τις δυνάμεις της αγοράς. Το χειραγωγούμενο λοιπόν πανεπιστήμιο από τις δυνάμεις της αγοράς υπηρετεί το περιεχόμενο του νομοσχεδίου που εισηγείστε.

Πώς θα γίνει αυτό; Προφανώς αυτό προϋποθέτει ότι πρέπει να αλλάξουμε τα όργανα διοίκησης. Πώς θα εξυπηρετηθεί αυτή η πολιτική; Εντάξει, θα βάλουμε κάποιους ανθρώπους λοιπόν οι οποίοι θα είναι οι αρεστοί της αγοράς, που θα μπορούν με έναν μόνο ακαδημαϊκό να επιλέξουν τον πρύτανη, να παρέμβουν στο

ίδιο το γνωστικό αντικείμενο, στο περιεχόμενο των σπουδών, θα κατακερματίσουμε τα πτυχία, έτσι ώστε αυτά να πηγαίνουν παράλληλα με την υποβάθμιση των αντίστοιχων επαγγελματικών κατοχυρωμένων δικαιωμάτων, για να προωθήσουμε το λεγόμενο επιχειρηματικό πανεπιστήμιο, αυτό που μας λέτε ότι ανταποκρίνεται στις συνθήκες της αγοράς.

Προφανώς και το πανεπιστήμιο πρέπει να διαβάζει τι γίνεται στην αγορά, στην κοινωνία, αλλά όχι μόνο αυτό. Διότι καταλαβαίνετε ότι με αυτή την ακραία λογική, θετικές επιστήμες και κλασικές σπουδές θα πάνε στα αζήτητα. Και ενώ το έχει συνειδητοποιήσει η πλειοψηφία του σύγχρονου κόσμου στην Ευρώπη, την Αμερική, εσείς εμφανίζεστε αναχρονιστικοί, καθυστερημένοι. Είσαστε τριάντα χρόνια πίσω, όπως σε όλους τους τομείς.

Τριάντα χρόνια πίσω είστε στην οικονομία, όταν θεωρείτε ότι η ανάπτυξη θα έρθει μέσω των ιδιωτικοποιήσεων του οτιδήποτε έχει σχέση με το δημόσιο συμφέρον. Τριάντα χρόνια πίσω είστε, όταν υπηρετείτε την αντίληψη ότι η ανάπτυξη θα έρθει μέσα από τη μείωση του εργασιακού κόστους. Έτσι κι εδώ.

Για να υπηρετηθεί λοιπόν αυτή η πολιτική, κάνετε πραγματικά ένα χτύπημα στο συνταγματικά κατοχυρωμένο αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, ενώ ταυτόχρονα δημιουργείτε μια νέα δομή ολιγαρχική, αυταρχική και βέβαια, πάντοτε συνεπικουρεί στην προσπάθεια να περάσει μια τέτοια πολιτική ο αυταρχισμός. Γι' αυτό λοιπόν ανακαλύπτετε άλλα μέτωπα, ανακαλύπτετε ψεύτικα διλήμματα, αποπροσανατολιστικά διλήμματα που είναι πολύ προσφιλή στην Ακροδεξιά της παράταξής σας.

Και ξαφνικά ανακαλύπτετε ότι η ανομία εντός των πανεπιστημίων είναι πολύ μεγαλύτερη απ' ό,τι στην υπόλοιπη κοινωνία. Δεν είναι έτσι. Χθες εγώ άκουσα γι' αυτό που συνέβη στο ΑΠΘ τις ανακοινώσεις της Αστυνομίας, μίλησε για ξεκαθάρισμα λογαριασμών και ήταν παρούσα μια ολόκληρη διμοιρία των ΜΑΤ. Και την αστυνομία βάλατε και το προεδρικό διάταγμα έχετε αυτή τη στιγμή ετοιμάσει που να λέει ότι αν η πανεπιστημιακή αστυνομία θέλει, η οποία για την ώρα δεν θα είναι ένοπλη, με μια απόφαση της ΓΑΔΑ θα μπορεί να παρεμβαίνουν τα ΜΑΤ.

Τι σχέση όλα αυτά έχουν όμως με το πανεπιστήμιο; Τι σχέση έχουν όλα αυτά με το πανεπιστήμιο; Καμμία.

Εμπόδιο σε αυτή την υπόθεση είναι οι φοιτητές. Άρα λοιπόν τι θα κάνουμε; Θα προσπαθήσουμε να ακυρώσουμε τις όποιες διαδικασίες, τις αυτόνομες διεργασίες του φοιτητικού κινήματος. Εξου λοιπόν και οι προτάσεις που καταθέτετε για ενιαία ψηφοδέλτια και όλα αυτά τα οποία ακούστηκαν και πριν από λίγο για τον τρόπο εκπροσώπησης των φοιτητών. Θα αποφασίσετε εσείς. Μπα, πού το είδατε αυτό; Πού το είδατε αυτό; Από πού και ως πού;

Αν αυτό δεν είναι, λοιπόν, μια βαθιά πατερνλιστική, αυταρχική αντίληψη, τι είναι; Όλα αυτά, λοιπόν, στην υπηρεσία αυτής της αντίληψης που θέλει να συρρικνώσει την αυτοξία της γνώσης, να τη μετατρέψει σε ένα εμπόρευμα που δίνει προτεραιότητα μόνο σε εκείνα τα κομμάτια της αγοράς που θέλουν να μεγεθύνουν το κέρδος τους και είναι η ίδια αντίληψη που την έχετε σε όλους τους υπόλοιπους τομείς της ζωής. Δεν εκπλήσσομαι.

Και στην υγεία μάς παρουσιάζετε νομοσχέδια που τα δημόσια νοσοκομεία θέλετε να τα εκχωρήσετε μέσω ΣΔΙΤ σε ιδιώτες. Κι ενώ βρισκόμαστε στην κορύφωση ενός νέου κύματος ή πηγαίνουμε προς την κορύφωση ενός νέου άγνωστου κύματος για την πανδημία, το δημόσιο σύστημα υγείας παραμένει γυμνό, ακάλυπτο.

Κι είχατε το θράσος να φλερτάρετε με την πρόταση κιόλας προχθές που λέει «να αυξήσουμε πάλι τον ΦΠΑ για τις μάσκες και για τα απολυμαντικά υγρά», όταν την ίδια στιγμή εσείς λέτε ότι έχει υπερέσοδα λόγω της ακρίβειας από τον ΦΠΑ. Αυτές είναι οι προτεραιότητές σας.

Τα πάντα τα προσεγγίζετε μέσα από τον παραμορφωτικό φακό της κερδοσκοπίας των δυνάμεων της αγοράς. Τα ίδια κάνετε και στην ενέργεια. Τα έχουμε πει πάρα πολλές φορές. Αλλά ξέρετε, όμως, να κοροϊδεύετε άριστα τον κόσμο. Άριστα ξέρετε να τον κοροϊδεύετε τον κόσμο, όπως με την υπόθεση με την περίφημη ρήτρα αναπροσαρμογής την οποία θα καταργούσατε, αλλά τώρα ενσωματώθηκε στην τιμή του ρεύματος.

Ο ΣΥΡΙΖΑ μέσα σε πάρα πολύ δύσκολες συνθήκες -και το γνω-

ρίζουν όλοι, δεν είναι σχήμα λόγου αυτό, είναι πραγματικότητα- κατόρθωσε με τις δικές σας δεσμεύσεις των μνημονίων Σαμαρά - Βενιζέλου μέσα από το τότε Μεσοπρόθεσμο, να αυξήσει τις δαπάνες για την εκπαίδευση στη διάρκεια της διακυβέρνησής του κατά 1,2 δισεκατομμύριο, να κάνει το ολόημερο σχολείο, να θεσπίσει τη διετή προσχολική υποχρεωτική εκπαίδευση.

Σήμερα, λοιπόν, είναι υπερώριμο πραγματικά να υπάρχει ένας δημοκρατικός τρόπος, συμμετοχικός, οργάνωσης των πανεπιστημίων και αυτή είναι μια δέσμευσή μας. Πραγματικά υπάρχει η ανάγκη για τον διπλασιασμό των μελών ΔΕΠ μέσα στο επόμενο διάστημα με βάθος τετραετίας δύο χιλιάδες ανά έτος. Πραγματικά υπάρχει ανάγκη να αυξηθούν οι δαπάνες και όχι να ακολουθεί μια πορεία απομείωσής τους, αναγκάζοντας τα ίδια τα πανεπιστήμια να λειτουργούν ως ανώνυμες εταιρείες και να τα σπρώχνετε και να τα αντιμετωπίζετε τιμωρητικά αν δεν βρουν τα χρήματα τα ίδια να μειώνετε η δικιά σας υποχρέωση που επιβάλλεται από το Σύνταγμα, η υποχρέωση της πολιτείας για χρηματοδότησή τους. Τέτοιες αντιλήψεις υπάρχουν και για τα σχολεία αυτή τη στιγμή. Θέλετε και στα σχολεία να εισαγάγετε την έννοια των χορηγίων και των εσόδων.

Όλα αυτά, λοιπόν, παραπέμπουν σε μια διαφορετική αντίληψη για την οργάνωση της κοινωνίας, για τη μόρφωση, όταν πλέον -πρέπει να το έχετε καταλάβει και αν δεν το έχετε καταλάβει, σημαίνει ότι βρίσκεστε πολύ μακριά από τη σκέψη του κόσμου- η ειδική βάση εισαγωγής πρέπει να καταργηθεί. Απέτυχε. Μπορεί αυτό να στενοχωρεί τους ιδιώτες κολλεγιάρχες, αλλά δεν γίνεται αλλιώς. Θα μου πείτε: «Μα, τι μας λες, κύριε εκπρόσωπε του ΣΥΡΙΖΑ; Εδώ πέρα κάνουμε ακριβώς το αντίθετο. Εδώ πάμε να κατακερματίσουμε τα ίδια τα πτυχία, έτσι ώστε να αντιστοιχούν με αυτά των ιδιωτικών κολλεγίων». Και ό,τι δεν έγινε με την κατάργηση του άρθρου 16 που επιχειρήσατε, να το κάνετε σιγά-σιγά στην πράξη. Αυτή είναι η πραγματική σας στρατηγική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός είπε σε κάποια στιγμή ότι τα πανεπιστήμια ανοίγουν τις βιβλιοθήκες τους. Αλήθεια, αυτό είναι και ένα στοιχείο αυτοκριτικής του ίδιου, που όταν ήταν Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης έδωσε τους εργαζόμενους στις βιβλιοθήκες των πανεπιστημίων το 2014; Μακάρι. Να το ακούσουμε όμως. Δεν είναι κακό να αναγνωρίζονται τα λάθη. Η αλαζονεία είναι κακιά και αυτή θα την τιμωρήσει ο κόσμος.

Είστε, λοιπόν, πραγματικά το κόμμα του σκοταδισμού, του αναχρονισμού και της αντιμεταρρύθμισης στην εκπαίδευση. Αυτό γίνεται ολοένα και περισσότερο κατανοητό, γι' αυτό και θα δρέψετε τις αντίστοιχες δάφνες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Έχει ζητήσει τον λόγο για ένα λεπτό ο κ. Θεοχάρης, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ.

Λυπάμαι που ο αγαπητός συνάδελφος, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, δεν αξιοποίησε αυτή την ευκαιρία που είχε να μιλήσει τώρα μετά τον Πρωθυπουργό και να ζητήσει ο ίδιος συγγνώμη εξ ονόματος του απόντος τέως Πρωθυπουργού, του κ. Τσίπρα, του Αρχηγού του. Αντί να ζητήσει, λοιπόν, ο ίδιος από την κ. Κεραμέως συγγνώμη -εδώ είναι η κ. Κεραμέως-, κατηγορήσε τον Πρωθυπουργό για τοξικότητα. Εάν αυτό δεν είναι αντιστροφή της πραγματικότητας, αν αυτό δεν είναι έλλειψη πολιτικού πολιτισμού, δεν ξέρω τι είναι. Δυστυχώς δηλώνει «παρών» ο κ. Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ στην τοξικότητα και δηλώνει «απών» στον πολιτικό πολιτισμό. Πάει πολύ, λοιπόν, να κατηγορεί τον Πρωθυπουργό για τοξικότητα, όταν δεν έχετε τον θάρρος, το ηθικό πολιτικό ανάστημα, να ζητήσετε συγγνώμη από την Υπουργό Παιδείας.

Τώρα, είναι δυνατόν να την κατηγορείτε και από πάνω για αυταρχισμό, όταν έχει δηλώσει και θα δεχθεί πλείστες όσες αλλαγές στο νομοσχέδιο, αλλαγές που έρχονται και από τους φορείς αλλά και από τα κόμματα; Εν πάση περιπτώσει, ακούσαμε και μια

θεωρία περί χειραγώγησης των πανεπιστημίων, χωρίς κανένα επιχείρημα. Κανένας μηχανισμός χειραγώγησης. Θα μπορούσε να υπήρχε μηχανισμός χειραγώγησης, αν υπήρχαν στο νομοσχέδιο στόχοι για τα πανεπιστήμια να συνεργάζονται με εταιρείες, να βγάζουν υπαλλήλους, να κάνουν κάτι άλλο. Αντί γι' αυτό, μια θεωρία ότι αν αφεθούν τα πανεπιστήμια να ορίσουν μόνα τους τον κανονισμό τους, αν αφεθούν τα πανεπιστήμια να επιλέγουν μόνα τους τα μέλη του συμβουλίου διοίκησης, τότε θα μπου υποχείρια της αγοράς. Το κάθε πανεπιστήμιο θα κάνει τις επιλογές του και αυτό είναι το μέτρο της ελευθερίας την οποία δίνει αυτός ο νόμος πλαίσιο.

Κλείνω λέγοντας ότι τριάντα χρόνια πίσω, κύριε Σκουρλέτη, είναι αυτός ο οποίος παλεύει με νύχια και με δόντια, με όλη του την πολιτική ικμάδα, να μην αλλάξει τίποτα. Και αυτή δεν είναι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, δεν είναι η Υπουργός Παιδείας, αλλά είστε εσείς. Το βλέπει καθημερινά ο ελληνικός λαός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ, κύριε συάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ελληνικής Λύσης κ. Χήτας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ πάρα πολύ.

Θεωρώ τυχαίο το γεγονός ότι αποχώρησε η κ. Κεραμέως.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τυχαίο είναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Τυχαίο. Είναι η κ. Μακρή εδώ. Εντάξει. Εμείς είμαστε καλόπιστοι, κυρία Υπουργέ, και λέμε ότι έφυγε τυχαίως. Γιατί γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι ως κόμμα σήμερα, ως παράταξη, έχουμε καταθέσει και μια τροπολογία για την οποία θα θέλαμε όταν τελειώσω να μας πείτε κάποια πράγματα, αν την αποδεχτείτε, αν όχι, αν έχουν δίκιο ή όχι. Εν πάση περιπτώσει, πάντα καλόπιστα.

Να της πω πάντως και να πω και σε εσάς, κυρία Υφυπουργέ, ότι κατά τα άλλα κόπτεστε για την παιδεία. Βλέπετε εδώ και κάνα δίωρο γιατί συζητάμε εδώ μέσα. Πάντα όταν υπάρχει θέμα παιδείας, πάντα, βγαίνουν τα ιδεολογικά σας όπλα, συντηρείτε αυτή τη στείρα κομματική αντιπαράθεση και κατά τα άλλα κόπτεστε για την παιδεία.

Να σας ενημερώσω, λοιπόν, πείτε τα και στην κ. Κεραμέως, η οποία τυχαίως έλεγε, ότι όλα τα ενημερωτικά sites αυτή τη στιγμή δεν γράφει κανένα για το νομοσχέδιό σας, τίποτα, για τις καινοτομίες, το πόσο καλό είναι. Όλοι ασχολούνται με τα όσα είπε ο κ. Μητσοτάκης το τελευταίο λεπτό της ομιλίας του, τα όσα έγραψε απαρτάδεκα χθες ο Βερναρδάκης κ.λπ.. Κανείς δεν ασχολείται με το νομοσχέδιό σας. Άρα ο στόχος για εσάς επετεύχθη, γιατί είναι πραγματικά υποκριτικό να λέτε ότι κόπτεστε για την παιδεία. Δεν δίνετε δεκάρα τσακιστή. Απλά είναι ευκαιρία κάθε φορά που συζητείται ένα τέτοιο θέμα, να στήνεται έτσι έναν καυγά για να συσπειρώνετε τον κόσμο σας.

Με ευκαιρία τα όσα είπε ο Πρωθυπουργός από νωρίς το πρωί σήμερα -να το πω- η Ελληνική Λύση έχει εκδώσει μια ανακοίνωση και καταδικάζει απερίφραστα με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο το έγκλημα αυτό της εμπρηστικής επίθεσης στα γραφεία του ραδιοφωνικού σταθμού «REAL FM», την αισχρή, την ανάνδρη τρομοκρατική ενέργεια που έθεσε και σε κίνδυνο τη ζωή μιας γυναίκας υπαλλήλου που δούλευε εκεί μέσα. Εκφράζουμε, λοιπόν, ως Ελληνική Λύση την αλληλεγγύη μας στον σταθμό, τους εργαζόμενους, αλλά, κυρία Υπουργέ, εκφράζουμε και την αποδοκιμασία μας στην Κυβέρνηση που ενώ υποσχέθηκε νόμο και τάξη προεκλογικά, παραδώσατε την Ελλάδα σε χέρια εγκληματικών οργανώσεων και δυστυχώς το βλέπουμε αυτό καθημερινά.

Για να επιστρέψω στα του νομοσχεδίου και στα όσα ζούμε εδώ μέσα, τα είπαμε και το πρωί, θα τα πούμε και τώρα. Ήρθε ο Πρωθυπουργός, πόλωσε το κλίμα, θα έρθει αύριο ο κ. Τσίπρας, κλιμακώνετε, πολώνετε, για να ικανοποιήσετε τους κομματικούς σας στρατούς. Κατά τα άλλα, έχουν έρθει από τη Μεταπολίτευση και μετά πάνω από διακόσια νομοσχέδια για την παιδεία. Τα ίδια Παντελάκη μου, τα ίδια Παντελή μου! Μια διατήρηση ψευτοιδεολογίας από την πλευρά της Αριστεράς, μια αριστεροφοβική στάση από την πλευρά τη δική σας, να κάνουμε ξεκάθαρα τις

διαφορές μας, ενώ είστε ίδιοι. Γιατί στα μεγάλα και στα σημαντικά συμφωνείτε, εδώ διατηρείτε κάποιες διαφορές ιδεολογικές, για να μας πείτε πόσο διαφορετικοί και καλά είστε. Με αυτά ασχολείστε εδώ μέσα.

Πριν από λίγο ήμουν στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας με τον κ. Δένδια και μας έδειχνε τους χάρτες της «γαλάζιας πατρίδας». Σε λίγο οι Τούρκοι θα διεκδικούν την Κρήτη και εμείς εδώ δεν έχουμε πάρει χαμπάρι τίποτα. Μιλάμε ακόμα για τις ιδεολογίες, αν θα πρέπει να βγει ή να μπει η αστυνομία στα πανεπιστήμια ή ποιος φταίει για τα επεισόδια κ.λπ.. Αυτά συζητάμε ακόμα, πενήντα χρόνια αυτά!

Οι «New York Times» βγήκαν σήμερα και λένε ότι οι πολίτες φέτος θα πρέπει να επιλέξουν «choose between heating or eating», ή θα φάνε ή θα ζεσταθούν. Αυτά περιμένουν τον κόσμο μέσα στον χειμώνα που θα έρθει και εσείς τσακώνεστε εδώ για τις ψευτοιδεολογίες σας. Ο Καγκελάριος της Αυστρίας βγήκε και είπε ότι για να αντιμετωπίσουμε αυτό το κύμα πληθωρισμού, οικονομικής ανέχειας, θα πρέπει ή αλκοόλ ή ψυχοφάρμακα να παίρνει ο κόσμος. Δεν τρέχει τίποτα. Εμείς θα τσακωθούμε για τον Βερναρδάκη, για το άσυλο, για την αστυνομία. Θα βρούμε κάτι να κάνουμε. Δεν θα βρείτε να ασχοληθείτε;

Ακούστε κάτι. Το έχουμε πει πάρα πολλές φορές. Θα το τόνισουμε άλλη μια φορά τώρα. Εμείς είμαστε υπέρ της πολιτικοποίησης των νέων. Φυσικά και πρέπει να είναι πολιτικοποιημένα όντα. Είμαστε, όμως, κατά της κομματικοποίησης. Δεν έχουν καμία θέση οι παρατάξεις στα πανεπιστήμια. Δεν έχουν καμία θέση οι παρατάξεις στα πανεπιστήμια. Δεν λέμε να είναι άβουλα όντα οι φοιτητές. Σαφώς και πρέπει να προβληματίζονται, να συμμετέχουν, να είναι πολιτικοποιημένοι, να παρακολουθούν την επικαιρότητα, να έχουν κρίση, να κρίνουν εμάς αυστηρά. Φυσικά. Αλλά δεν τολμάτε. Άλλα υπόσχεστε πάντα προεκλογικά.

Σας έχουμε πει από την αρχή ότι αν θέλετε να χτυπήσετε το κακό στη ρίζα του, βγάλτε τις παρατάξεις και τα κόμματα από τα πανεπιστήμια. Δεν έχουν καμία θέση εκεί μέσα. Πάλι μισό το κάνετε. Πάλι στρεβλό το κάνετε αυτό που σας λέμε για να υποχρεωθείτε σε λίγο καιρό να το κάνετε κανονικά, όπως σας το λέμε εμείς. Φέρνετε ενιαίο ψηφοδέλτιο. Τι είχατε Γιάννη, τι είχα πάντα! Δεν κάνετε κάτι. Είναι σαν τη ρήτρα αναπροσαρμογής. Την καταργείτε, αλλά υπάρχει. Τώρα σαν να καταργείτε τις παρατάξεις, αλλά ουσιαστικά υπάρχουν στον κοινό ψηφοδέλτιο. Εκεί είναι η ρίζα του κακού. Γιατί δεν αντιμετωπίζετε την πραγματικότητα για να λύσετε το πρόβλημα;

Πενήντα χρόνια δεν βαρεθήκατε; Από τη Μεταπολίτευση, όταν γεννήθηκα, μέχρι και τώρα τα ίδια συζητάμε. Τα ίδια πράγματα. Αντί, λοιπόν, τα πανεπιστήμια μας είναι μια κυψέλη μάθησης, μια κυψέλη πολιτισμού, μια κυψέλη σπουδών, κυψέλη γνώσης, απλά πράγματα, ρε παιδιά, που υπάρχουν σε όλη την Ευρώπη, εμείς τα έχουμε κάνει εκκολαπτήρια κομματικών στελεχών. Τα κομματικά στελέχη του αύριο. Αυτή είναι η αλήθεια. Δεν είναι αλήθεια αυτό; Νομίζετε ότι τον απλό τον κοσμάκη που έχει τα προβλήματα του έξω, τον νοιάζει η κόντρα που έχετε εσείς με τον ΣΥΡΙΖΑ; Δεκάρα τσακιστή δεν δίνει. Δεκάρα!

Γίνεται η παιδεία αντικείμενο κομματικής εκμετάλλευσης, δυστυχώς. Έτσι βλέπετε την εκπαίδευση. Δεκάρα δεν δίνετε. Δεν σας νοιάζει. Ως πεδίο εξυπηρέτησης συμφερόντων είναι ο χώρος της παιδείας. Ξαφνικά σήμερα εκατόν είκοσι εγγεγραμμένοι. Σε άλλα νομοσχέδια δέκα-δεκαπέντε. Γιατί; Προσφέρεται το θέμα αυτό, γιατί είναι ευαίσθητο; Θα μιλήσουν εκατόν είκοσι Βουλευτές στο νομοσχέδιο αυτό. Ξαφνικά μεγάλο ενδιαφέρον. Βέβαια, είναι ευκαιρία. Είναι πολύ μεγάλη ευκαιρία να δείξετε ότι έχετε ιδέες και το μόνο που σας ενδιαφέρει -το ξαναλέμε και θα το λέμε συνέχεια- είναι να ικανοποιήσετε τα κομματικά σας ακροατήρια. Τίποτε άλλο. Τίποτε παραπάνω.

Συζητάμε τα ίδια. Χθες είχαμε στο ΑΠΘ πυροβολισμούς. Καταλαβαίνετε τι λέμε τώρα; Είχαμε πυροβολισμούς. Ήταν μέσα παραβατικά στοιχεία. Ένας τύπος ο οποίος είχε απασχολήσει την Αστυνομία δεκάδες φορές. Καταλαβαίνετε τι λέμε; Στα πανεπιστήμια μέσα; Δεν ήρθατε προεκλογικά και μας τάξατε σε όλους νόμο και τάξη; Δεν εγγυόσασταν τον νόμο και την τάξη παντού, ότι θα βάλατε τέλος στο άσυλο της παρανομίας και της εγκληματικότητας στα πανεπιστήμια; Πού είστε; Τρία χρόνια

κλείσαμε. Σε εκλογές πάμε σε λίγο. Τι περιμένετε; Τα ίδια θα πείτε προεκλογικά πάλι; Αυτά θα τάξετε πάλι; Αυτά θα μας λέτε, κυρία Υφυπουργέ; Αυτά θα μας πείτε πάλι; Ότι θα βάλετε τάξη; Αυτά θα μας πείτε, κύριε Υπουργέ; Αυτά θα μας πείτε πάλι; Δεν βρεθήκατε;

Και ποια είναι η εικόνα που επικρατεί σήμερα; Για να δούμε λίγο τι εικόνα επικρατεί σήμερα στα πανεπιστήμια. Έχουμε τρία χρόνια διακυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας. Έκανε τη βιβλιοθήκη. Φτάνει. Το κάνατε και σύνθημα. Τη μεγάλη εικόνα να δούμε. Ένα μπάχαλο επικρατεί. Μπάχαλο κανονικό: φασαρίες, τραμπουκισμοί, βανδαλισμοί, επεισόδια, καταστροφές. Δεν έχουν σταματήσει. Όχι μόνο δεν έχουν σταματήσει, αλλά εδώ λέμε ότι συμμορίες λυμαίνονται τον χώρο των πανεπιστημίων. Το καταλαβαίνετε;

Βγήκε προχθές ο πρύτανης του ΑΠΘ, ο συντοπίτης μας.

Κύριε πρύτανη, για όνομα του θεού, στη Θεσσαλονίκη είμαστε και μπεσαλήδες, λέμε την αλήθεια. Τι είναι αυτά που λέτε; Βγήκε ο πρύτανης του ΑΠΘ και λέει ότι το επεισόδιο δεν έχει καμμία σχέση με τα πανεπιστήμια; Μα, μέσα στο πανεπιστήμιο έγινε. Με ποιον είχε σχέση; Μέσα στο πανεπιστήμιο έγινε το επεισόδιο αυτό. Εκεί που στέλνουμε τα παιδιά μας βγαίνουν πιστόλια και μαχαίρια. Καταλαβαίνετε για τι μιλάμε; Κι εσείς τώρα μιλάτε για καινοτομίες και διατάξεις που θα φέρουν τι; Τίποτα δεν θα κάνουν. Τίποτα. Για μας είναι ξεκάθαρο: Τα πανεπιστήμια αποτελούν λίκνο παιδείας και πολιτισμού. Τελεία και παύλα. Τίποτε παραπάνω.

Θα σας πω κάτι, κύριε Συρίγο. Πριν από τέσσερις-πέντε μέρες που βρέθηκε ο κ. Μητσοτάκης στο Ευρωκοινοβούλιο, ο Ευρωβουλευτής μας, ο κ. Μανώλης Φράγκος, που είχε τη δυνατότητα, του έθεσε ένα ερώτημα. Του ζήτησε να σχολιάσει το απαράδεκτο γεγονός που βιώνει η χώρα μας τα τελευταία χρόνια, το brain drain. Ζήτησε από τον Πρωθυπουργό ο Ευρωβουλευτής της Ελληνικής Λύσης, παραθέτοντάς του κάποια στοιχεία -επτακόσιες χιλιάδες Ελληνόπουλα που έχουν φύγει κ.λπ.- να του πει τι σκοπεύει να κάνει για να επιστρέψουν τα παιδιά πίσω. Είναι πάρα πολύ σοβαρό.

Ξέρετε ποιο ήταν το πιο ανησυχητικό στην απάντηση του Πρωθυπουργού; Το πιο ανησυχητικό, κύριε Υπουργέ, ήταν ότι δείχνει να μην έχει καταλάβει τη σοβαρότητα της κατάστασης και ότι τα πράγματα είναι όντως δύσκολα. Η απάντησή του ήταν ότι είναι ικανοποιημένος από την επιστροφή των φοιτητών ή των νέων παιδιών μας από τη φυγή από το brain drain. Είναι τρομακτικά ανατριχιαστικό να μην ξέρει ο Πρωθυπουργός την πραγματική εικόνα. Μπορούμε να κάνουμε κάτι για να γυρίσουν τα παιδιά αυτά πίσω; Για να σπουδάσουν σε σοβαρά πανεπιστήμια; Το επίπεδο των σπουδών και των καθηγητών είναι πάρα πολύ υψηλό. Δεν το συζητάμε. Μιλάμε για όλα τα υπόλοιπα. Πώς θα συνδέσουμε τις σπουδές μας με την κοινωνία, με την αγορά εργασίας. Πώς θα μπορέσουμε να τους προσφέρουμε ένα κράτος αξιοκρατικό. Γιατί, κύριε Συρίγο, η αναξιοκρατία που επικρατεί στην Ελλάδα είναι ένας από τους βασικούς λόγους για το 80% των παιδιών που έφυγαν στο εξωτερικό. Κι αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Εμείς θα πάρουμε μια ξεκάθαρη θέση. Εμείς δεν είμαστε κατά των ιδιωτικών ΑΕΙ, των ιδιωτικών πανεπιστημίων, τα οποία όμως θα λειτουργήσουν συμπληρωματικά, θα λειτουργήσουν υποστηρικτικά στο έργο των δημοσίων πανεπιστημίων. Μαζί, ταυτόχρονα. Εννοείται. Εννοούμε λειτουργία αυτών των πανεπιστημίων που μπορούν να συμβάλουν στην αύξηση του ΑΕΠ της χώρας.

Σας έχω νέα. Σας έχουμε νέα. Ακούστε, λοιπόν, για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Μόνο στη Μεγάλη Βρετανία σπουδάζαν περίπου δέκα χιλιάδες Έλληνες, ενώ εργάζονται πάνω από δύο χιλιάδες καθηγητές Έλληνες. Μόνο τα διδάκτρα, κύριε Υπουργέ, κυμαίνονται από 7.000 έως 10.000 ευρώ το έτος. Η διαμονή κοστίζει περίπου 18.000 ευρώ το έτος. Δείτε τώρα τι διαρροή έχουμε. Αυτό σημαίνει πως εξαγάμε συνάλλαγμα της τάξης των 280 εκατομμυρίων ευρώ μόνο για τους σπουδαστές της Μεγάλης Βρετανίας. Αντιλαμβάνεστε για τι μιλάμε; Αντί να έχουμε εμείς αυτά τα πανεπιστήμια εδώ που μπορούμε και να μένουν εδώ τα παιδιά αυτά, αλλά και να έρθουν κι άλλα παιδιά από το εξωτε-

ρικό, ξένα παιδιά να σπουδάζουν εδώ, όχι, εμείς θέλουμε πανεπιστήμια-μπάχαλο, για να μπορείτε εσείς να συντηρείτε την κόντρα σας και να έχετε ιδεολογικό λόγο ύπαρξης. Αυτό σας ενδιαφέρει. Τίποτα παραπάνω. Τίποτα παραπάνω.

Για μας η παιδεία έχει βάση πάντα το εθνικό συμφέρον, το συμφέρον του ελληνικού λαού. Και γι' αυτό πάντα θα προτείνουμε λύσεις και διατάξεις οι οποίες θα έχουν άμεσα, εμπεριστατωμένα και ξεκάθαρα αποτελέσματα. Η αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης στη χώρα μας σημαίνει αναβάθμιση της ελληνικής παιδείας. Σημαίνει μνήμη. Σημαίνει σεβασμό απέναντι στην ιστορία μας, σεβασμό στον πολιτισμό μας, σεβασμό στην ταυτότητά μας και στη θρησκεία μας.

Κύριε Συρίγο και κυρία Μακρή, θα μας απαντήσετε εσείς ή να περιμένουμε την κ. Κεραμέως;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα σας απαντήσουμε εμείς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Θα μας απαντήσετε εσείς. Ακούστε μας, λοιπόν, τώρα.

Εμείς σήμερα καταθέτουμε μια τροπολογία. Η Ελληνική Λύση, λοιπόν, με την υπογραφή όλης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας καταθέτει μια τροπολογία. Τι λέει αυτή η τροπολογία, αγαπητοί συνέλληνες, που μας παρακολουθείτε; Επικαλούνται όλοι υποκριτικά το δημογραφικό πρόβλημα της υπογεννητικότητας κ.λπ.. Εμείς λέμε το εξής: Εδώ και δεκαετίες η υπογεννητικότητα είναι το πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Ελλάδα. Είναι πάρα πολύ σοβαρό. Θέλουμε τους κατ' εξαίρεση διορισμούς πολύτεκνων εκπαιδευτικών.

Θέλουμε τους διορισμούς πολύτεκνων εκπαιδευτικών. Οικογένειες, γονείς, που δίνουν τα παιδιά τους στη μαμά πατρίδα, στη μάνα γη Ελλάδα, που γεννάνε τρία και τέσσερα και πέντε παιδιά και αυτοί οι εκπαιδευτικοί είναι ακόμη αδιόριστοι. Το καταλαβαίνετε; Κατά τ' άλλα λέτε ότι θέλετε να λύσετε το πρόβλημα της υπογεννητικότητας, αλλά εσείς θέλετε να το λύσετε με το μπόλιασμα, με την ένταξη των παρανόμως εισελθόντων στη χώρα, να τους νομιμοποιήσετε και να τους εντάξετε εδώ μέσα, ενώ μπορούμε να στηρίξουμε την ελληνική οικογένεια. Να δοθούν κίνητρα με ειδικές παρεμβάσεις του νομοθέτη, δικές σας λοιπόν, κύριοι Υπουργοί, παρεμβάσεις για να γίνουν αυτές οι προσλήψεις των πολύτεκνων εκπαιδευτικών.

Θα σας πω ότι το 2004, που τότε το δημογραφικό δεν αποτελούσε τόσο μεγάλο πρόβλημα, η πολιτεία θέσπισε το ν.3255/2004 που προέβλεπε αυτό ακριβώς που λέμε εμείς. Άρα το 2004 υπήρξε ένας νόμος που έλεγε αυτό το πράγμα. Τι; «Ότι διορίζονται σε θέσεις εκπαιδευτικών κ.λπ... πολύτεκνοι κ.λπ...». Το 2010 τον καταργείται τον νόμο του 2004 και φτάνουμε σήμερα εδώ. Κι εμείς τι ζητάμε; Εμείς ζητάμε, λοιπόν, ως Ελληνική Λύση -και θέλουμε να δούμε και τη στάση των υπολοίπων κομμάτων αν είστε θετικοί σε αυτό- να διοριστούν οι πολύτεκνοι αδιόριστοι εκπαιδευτικοί. Ναι ή όχι; Είστε θετικοί στο να στηρίξουμε την ελληνική οικογένεια, ναι ή όχι; Να μας πείτε σήμερα εδώ, να εκφραστείτε όλοι, να τοποθετηθείτε.

Ζητάμε, λοιπόν, κύριοι Υπουργοί, από την έναρξη του σχολικού έτους 2022 - 2023 οι πολύτεκνοι εκπαιδευτικοί με τέκνα τα οποία είναι ανήλικα ή υπηρετούν τη στρατιωτική τους θητεία ή σπουδάζουν κ.λπ., να διορίζονται σε θέσεις εκπαιδευτικών των κλάδων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ανεξάρτητα από τη συμμετοχή τους στο διαγωνισμό ΑΣΕΠ σε ποσοστό 15% ανά κλάδο. Ξεκάθαρη θέση. Η Ελληνική Λύση ζητάει αυτό.

Και το άλλο ζητά η Ελληνική Λύση από την Κυβέρνηση σήμερα; Ζητάει, λόγω κατοχυρωμένου δικαιώματος, κύριε Συρίγο, προγενέστερων ετών και μετά από επικαιροποίηση των πινάκων να διορίζονται με άμεση προτεραιότητα οι εναπομείναντες, αυτές οι διακόσιες πενήντα οικογένειες οι φουκαριάρες, οι εκπαιδευτικοί της κλειστής λίστας των πινάκων του 2010. Τι θα γίνει με αυτούς τους ανθρώπους, κύριε Συρίγο; Αυτή η κλειστή λίστα του 2010 είναι διακόσιες πενήντα οικογένειες. Παρά τις υποσχέσεις, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία προεκλογικά είχε σημαία το δημογραφικό, δεν έχει κάνει κάτι. Είχε πρόταση πάνω στο γραφείο της η κ. Κεραμέως από το ίδιο νομικό τμήμα του Υπουργείου Παιδείας για τους ανθρώπους αυτούς, την κλειστή

λίστα του 2010, έγιναν χιλιάδες ερωτήσεις, επερωτήσεις από Βουλευτές όχι μόνο της Αντιπολίτευσης και από εμάς, αλλά και από την Κυβέρνηση, από εσάς. Η κ. Μακρή, που κάθεται δίπλα σας, επίσης, συμφωνούσε και το είχε εγκρίνει. Κι ενώ όλα ήταν εντάξει, ξαφνικά, η κ. Κεραμέως το παίρνει, το βάζει στο συρτάρι και το κλειδώνει και δεν ασχολείστε ποτέ. Χωρίς καμμία αιτιολόγηση, λοιπόν, το Υπουργείο και η κ. Κεραμέως αρνούνται πεισματικά -και σε κόντρα όλων, πραγματικά- να βάλει ένα τέλος στη μεγάλη αδικία που υπέστησαν αυτοί οι άνθρωποι, σε σημείο που να αναρωτιούνται γιατί τέτοια εμπάθεια, γιατί τέτοιο μίσος εναντίον τους.

Δεν θέλετε να βοηθήσουμε την ελληνική οικογένεια; Ζητάμε, λοιπόν, να κάνετε αποδεκτή την ούτως ή άλλως εμπρόθεσμη τροπολογία, την οποία έχει καταθέσει η Ελληνική Λύση και να υπερψηφιστεί από όλο το Κοινοβούλιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για να απαντήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Παρακαλώ, κύριε Υφυπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Πολύ σύντομα θα ήθελα να πω στον κύριο συνάδελφο δύο πράγματα.

Η υπογεννητικότητα, που κατά τη γνώμη μου είναι το πιο σοβαρό πρόβλημα που υπάρχει στην Ελλάδα σήμερα, δεν λύνεται με αποσπασματικές λύσεις. Λύνεται με συγκροτημένη πολιτική. Ήδη αυτή τη στιγμή στον ΑΣΕΠ υπάρχει πρόσθετη μοριοδότηση για τα επιπλέον τέκνα. Αυτό είναι το πρώτο.

Τώρα, το δεύτερο -και πιο βασικό- για το πώς θα φέρουμε πίσω τους Έλληνες επιστήμονες. Κύριε συνάδελφε, έχουμε ένα ολόκληρο κεφάλαιο εδώ πέρα, το κεφάλαιο Κ «Πρόσθετο διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό» το οποίο αναφέρεται σε επώνυμες έδρες, σε συνεργαζόμενους καθηγητές από το εξωτερικό, σε επισκέπτες καθηγητές, σε επισκέπτες ερευνητές, σε εντεταλμένους διδασκόντες σε μεταδιδακτορικούς ερευνητές, οι οποίες είναι καινούργιες διατάξεις -δεν υπήρχαν αυτές- και στοχεύουν αποκλειστικώς στο να επιστρέψουν οι Έλληνες επιστήμονες που είναι στο εξωτερικό, που διαπρέπουν στο εξωτερικό.

Εάν πιστεύετε ότι κάποιος Έλληνας που είναι στο εξωτερικό και έχει μια θέση εκεί, θα ακούσει ότι μπορεί να ανοίξει μια θέση στην Ελλάδα και θα έρθει τρέχοντας, αυταπατάσθε. Πρέπει να δημιουργηθούν γέφυρες με αυτούς τους ανθρώπους, να τους πούμε ελάτε να διδάξετε σε ένα μάθημα, ελάτε να συμμετάσχετε σε κάποιο πρόγραμμα, ελάτε σε κάποιο προπτυχιακό ή μεταπτυχιακό πρόγραμμα. Γι' αυτό και δίνουμε δυνατότητα κατ' εξαίρεση στην εξ αποστάσεως διδασκαλία σε αυτούς που ζουν στο εξωτερικό, ακριβώς, για να δημιουργήσουν γέφυρες και να επιστρέψουν. Κατόπιν αυτού, περιμένω, τουλάχιστον, ότι το κεφάλαιο Κ θα το υπερψηφίσετε όπως είναι, γιατί είναι η προσωποποίηση του brain gain.

Ευχαριστώ πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, να πάρω το λόγο να κάνω μια ερώτηση μόνο στον κύριο Υπουργό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ερώτηση μόνο, κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Χήτας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κύριε Υφυπουργέ, με όλο τον σεβασμό και τη συμπάθεια, δεν είπαμε εμείς ότι μια τροπολογία θα λύσει το δημογραφικό πρόβλημα. Γιατί μου απαντήσατε ότι, αν νομίζετε ότι με τέτοιες διατάξεις θα λυθεί ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα όπως το δημογραφικό, αυταπατάσθε. Εμείς δεν είπαμε ότι σήμερα, εδώ, απόψε, λύνουμε το πρόβλημα του δημογραφικού. Όχι.

Θα ρωτήσω κάτι, όμως, γιατί δεν μου απαντήσατε: Είναι κακό, βλέπετε κάτι λάθος στο να διοριστούν σε ποσοστό 15% πολύτεκνοι αδιόριστοι εκπαιδευτικοί;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μοριοδοτούνται ήδη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Άρα, λοιπόν, να κάνετε την τροπολογία μας αποδεκτή, για να την υπερψηφίσουμε, να προσφέρουμε. Αυτή είναι η αντιπολίτευση και ο εποικοδομητικός διάλογος. Αυτό είναι εδώ πέρα το κοινοβουλευτικό έργο. Αυτό πρέπει να κάνουμε σήμερα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μοριοδοτούνται ήδη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Και δεν μου απαντήσατε για τη λίστα του 2010, κάτι στο οποίο πραγματικά, κυρία Μακρή, εσείς ξέρω ότι συμφωνούσατε, και εσείς και Βουλευτές της Κυβέρνησης. Η κ. Κεραμέως δεν επανέρχεται στο θέμα αυτό ποτέ. Πρέπει κάποια στιγμή να πείτε τι γίνεται με τους ανθρώπους αυτούς. Ναι, δεν λύνεται το δημογραφικό. Δεν θα σωθεί η Ελλάδα, αλλά θα σωθούν διακόσιες πενήντα οικογένειες οι οποίες δικαιούνται -και είναι εγκλωβισμένες από το 2010- να διοριστούν να δουλέψουν. Δεν θέλουν να ζητιανέψουν.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να πω κάτι για την προσωπική αναφορά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ορίστε, κυρία Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εγώ, κύριε συνάδελφε, όταν καταθέτω ερωτήσεις στη Βουλή ως Βουλευτής, δεν σημαίνει ότι συμφωνώ απαραίτητα, σημαίνει όμως σίγουρα ότι θέλω εξηγήσεις από τον Υπουργό ή την Υπουργό που απευθύνομαι. Αυτά για διευκρίνιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ωραία, δόθηκαν οι εξηγήσεις.

Πάμε τώρα στην κ. Αλεξοπούλου από την Ελληνική Λύση.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να παραδεχτούμε ότι το νομοσχέδιο, όπως το βάπτισε η Κυβέρνηση, θέτει πολύ φιλόδοξους στόχους. «Νέοι Ορίζοντες στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα» είναι η ονομασία του. Το ερώτημα μας, όμως, είναι αν μπορεί να πετύχει τους στόχους αυτούς, πόσω μάλλον όταν πρόκειται για νομοσχέδιο-μαμούθ -επιτρέψτε μου την έκφραση- που περιλαμβάνει συνολικά 464 άρθρα.

Μπαίνω, λοιπόν, εδώ στον πειρασμό να θυμηθώ αυτό που είχε πει κάποιος άλλοτε, δηλαδή ότι όσο πιο πολλά άρθρα έχει ένα σχέδιο νόμου τόσο πιο πολύ ασαφές είναι και τόσο περισσότερα ζητήματα παραμένουν άλυτα. Θα επισημάνω μερικά σημεία.

Μιλάει η Κυβέρνηση για καινοτομίες, όπως για παράδειγμα στο ενιαίο ψηφοδέλτιο των φοιτητικών εκλογών, στο οποίο θα αναφερθώ και παρακάτω. Μα, αυτό υπήρχε ήδη και προβλεπόταν από το ν.4009/2011. Επίσης, έγινε λόγος για κατάργηση των στρεβλώσεων δεκαετιών και τα λοιπά, όμως, οι στρεβλώσεις και οι παθογένειες συνεχίζονται στο άρθρο 144 όπου και πάλι η κομμητεία του τμήματος μπορεί να εγκρίνει ή να απορρίπτει τα γνωστικά αντικείμενά του. Δηλαδή, η ίδια η κομμητεία εξακολουθεί να είναι κριτής του εαυτού της. Τα ίδια και σε ό,τι αφορά την περιβόητη συνέλευση του τμήματος, που δικαιούται να καταρτίζει μητρώο γνωστικών αντικείμενων που θεραπεύει το τμήμα.

Ποια θα είναι όμως τα μέλη αυτής της συνέλευσης; Ποιο είναι το γνωστικό αντικείμενο και το επιστημονικό έργο αυτών των ανθρώπων; Είναι ασαφές. Όμως, μήπως στρέβλωση δεν συνεχίζει να υπάρχει και στο θέμα των προϋποθέσεων εκλογής και εξέλιξης των μελών διδακτικού-ερευνητικού προσωπικού -άρθρο 143 από τη στιγμή που ως συγγραφικό τους έργο εκτιμάται αυτό που έχει δημοσιευθεί σε διεθνή επιστημονικά έντυπα σε συνδυασμό με τον βαθμό απήχησής τους; Ποιος θα κρίνει τον βαθμό απήχησης; Με ποια κριτήρια; Και τι σημαίνει τελικά «βαθμός απήχησης» ενός επιστημονικού εντύπου;

Ένα καίριο θέμα είναι βέβαια αυτό που η Ελληνική Λύση επεσήμανε. Είπε η κυρία Υπουργός ότι οι εκλογές των φοιτητών θα γίνονται από εδώ και στο εξής με ενιαίο και όχι με παραταξιακό ψηφοδέλτιο. Όμως, την ίδια ώρα οι κομματικές παρατάξεις θα συνεχίσουν να υφίστανται κανονικά μέσα στα πανεπιστήμια. Τι είδους αντίφαση είναι αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Για ποιον λόγο το νομοσχέδιο δεν είναι ξεκάθαρα υπέρ της κατάργησης του κοινοπολιτισμού στα ΑΕΙ, αλλά προσπαθεί να κρατήσει ισορροπίες;

Κατά τη γνώμη μας, αυτό το τελευταίο είναι λάθος και απλώς θα δώσει οξυγόνο στην κομματοκρατία που καταστρέφει τα ελ-

ληνικά πανεπιστήμια εδώ και χρόνια. Κι όμως υπάρχουν λύσεις με ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για τα ΑΕΙ.

Εμείς στην Ελληνική Λύση έχουμε στο πρόγραμμά μας συγκεκριμένες προτάσεις:

Πρώτον, όπως για την αναβάθμιση του συστήματος πρόσβασης στα ΑΕΙ καταρχάς που θα σημαίνει μείωση των εξόδων των οικογενειών αλλά και του χρόνου που απαιτείται για φροντιστηριακά μαθήματα.

Δεύτερον, όπως για την αξιολόγηση όλων όσοι συμμετέχουν στη διαδικασία της διδασκαλίας στα ανώτατα ιδρύματα.

Τρίτον, όπως για τη χορήγηση υποτροφιών σε παιδιά απομακρυσμένων ή παραμεθόριων περιοχών για να έχουν και αυτά πραγματικά ισότιμη πρόσβαση στα ΑΕΙ.

Τέταρτον, όπως για την αύξηση των δαπανών για την τριτοβάθμια εκπαίδευση που θα σημαίνει αύξηση θέσεων εργασίας, αλλά και κίνητρο επιστροφής των μορφωμένων νέων Ελλήνων που εγκατέλειψαν τη χώρα στη διάρκεια της κρίσης.

Πέμπτον, και όπως για την άμεση σύνδεση επιτέλους της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας, όχι όμως γενικόλογα, αλλά μέσα από συγκεκριμένο πλέγμα πρακτικών προγραμμάτων και επιμορφωτικών διαδικασιών.

Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, έπρεπε να ληφθούν σοβαρά υπ' όψιν την ώρα που καταρτιζόταν το σχέδιο νόμου.

Εδώ θα κάνω μια παρέμβαση, επειδή ελάχιστοι δυστυχώς το θυμούνται, για τα άτομα με αναπηρίες, τα ΑΜΕΑ. Ήδη στο άρθρο 3 διαβάζουμε ότι διασφαλίζεται πλέον η ισότιμη πρόσβαση των ΑΜΕΑ στις δραστηριότητες των ΑΕΙ και πιο κάτω στο άρθρο 15 αναφέρεται πως ο πρύτανης μεριμνά για τη λήψη μέτρων που εξασφαλίζουν την πρόσβαση ατόμων με αναπηρία, ΑΜΕΑ, στους χώρους των ΑΕΙ, καθώς και την προσβασιμότητα των φοιτητών με αναπηρία ή ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στη διδασκαλία και την έρευνα. Πώς όμως γίνεται αυτό; Το νομοσχέδιο δεν το εξηγεί, όπως δεν εξηγεί ούτε και πώς ακριβώς οι φοιτητές με αναπηρίες έχουν εκτός από φυσική και ηλεκτρονική προσβασιμότητα - άρθρο 115- αλλά και ψηφιακή πλοήγηση στους ιστότοπους των ΑΕΙ, όπως λέει το άρθρο 45.

Τέλος, εξίσου γενικευμένα είναι όσα προβλέπονται από τα άρθρα 211 και 220 αντίστοιχα για την ίδρυση μονάδας και επιτροπής ισότιμης πρόσβασης ατόμων με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. «Τι θα έπρεπε να γίνει;» θα με ρωτήσετε εύλογα.

Ήδη από τον Φεβρουάριο του 2021 είχαμε καταθέσει ερώτηση για την προσβασιμότητα των μαθητών στα σχολεία που φυσικά ισχύει απολύτως και για τα ΑΕΙ. Εκεί, αφού επισημαίνονται οι σχετικές ελλείψεις, παρατείνεται συγκεκριμένα η δημιουργία ή η βελτίωση των απαραίτητων υποδομών διευκόλυνσης των παιδιών αυτών, όπως η ύπαρξη ανελκυστήρα ή η κατασκευή ανάλογων τεχνικών έργων, δηλαδή διάδρομοι και ράμπες ανόδου με κεκλιμένα επίπεδα ώστε να υπάρχουν πράγματι οι προϋποθέσεις ισότιμης πρόσβασης των πάντων στα σχολεία και τα ΑΕΙ.

Ακόμα, είχαμε παρουσιάσει στη Βουλή λιγότερο από έναν χρόνο πριν μια πρόταση για την εξασφάλιση της ευχέρειας φοίτησης κάθε ηλικίας ενηλίκων ΑΜΕΑ στα ειδικά εκπαιδευτικά πλαίσια. Αυτό θα έπρεπε να αφορά όχι μόνο την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, αλλά και τα ανώτατα ιδρύματα. Δεν θα έπρεπε άραγε να τεθεί το εν λόγω ζήτημα υπό διαβούλευση;

Για του λόγου το αληθές, καταθέτω στα Πρακτικά τα κείμενα αυτών των δύο ερωτήσεων.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αναστασία - Αικατερίνη Αλεξοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες ερωτήσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα η Ανεξάρτητη Βουλευτής κ. Αδαμοπούλου.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τους νέους

ορίζοντες που ευαγγελίζεται η κ. Κεραμέως για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και τους οποίους μάλιστα φρόντισε να αναφέρει μεγαλοπρεπώς στον τίτλο αυτού του νομοσχεδίου, υπάρχουν τρεις εκδοχές οι οποίες μπορεί να συντρέχουν και σωρευτικά. Ή αυτούς τους νέους ορίζοντες η Κυβέρνηση τούς είδε αποκλειστικά στον ύπνο της ή οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι βεβαίως θα στηρίξουν αναφανδόν αυτό το εξάμβλωμα του Υπουργείου Παιδείας, έχουν κυριευτεί από μια μαζική γαλάζια ψευδαίσθηση ή, βεβαίως, κοροϊδεύετε τους σημερινούς και τους αυριανούς φοιτητές και τους γονείς τους παίζοντας εν ου παικτοίς το ακαδημαϊκό μέλλον της νεολαίας μας και την πρόσβαση της στην αγορά εργασίας, σε μια αγορά εργασίας η οποία γίνεται ολοένα και πιο απαιτητική και σε προσόντα και σε γνώσεις.

Και, βέβαια, εσάς, όσο και να το επαναλαμβάνετε διαρκώς, ουδ'όλως σας ενδιαφέρει η αγορά εργασίας. Αυτό που σας ενδιαφέρει είναι αποκλειστικά το μέλλον της ιδιωτικής μεταλκευακής εκπαίδευσης και της παραπαιδείας που παίρνει τους κόπους μιας ζωής από τους λογαριασμούς των γονιών για να τους μεταφέρει ως ζεστό χρήμα στις τσέπες του κάθε κολλεγιάρχη. Πέρυσι ήταν δεκαεπτά χιλιάδες λιγότεροι οι εισακτέοι στα πανεπιστήμια και φέτος κάτι λιγότερο από εννέα χιλιάδες λιγότεροι. Μέσα σε δύο χρόνια κατάφερε το Υπουργείο Παιδείας να πετσοκόψει είκοσι έξι χιλιάδες θέσεις φοιτητών σε όλη την επικράτεια.

Βεβαίως, με αυτό τρίβουν τα χέρια τους τα ιδιωτικά ΙΕΚ, τα φροντιστήρια, τα ιδιαίτερα του μαύρου χρήματος και βεβαίως τα κάθε λογής κολλέγια, όπου εξισώσατε τα επαγγελματικά προσόντα των τίτλων σπουδών τους με τα πτυχία των δημοσίων πανεπιστημίων για τα οποία επιφυλάσσετε μονάχα απαξίωση όπου σταθείτε και όπου βρεθείτε.

Βέβαια, σε πείσμα αυτής της απαξιοτικής και ισοπεδωτικής νοοτροπίας σας, της υποχρηματοδότησης και της υποστελέχωσης των πανεπιστημίων, σε πείσμα της εσωτερικής δυσφήμισής τους, διότι είστε κυριολεκτικά η πέμπτη φάλαγγα για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και οι συκοφάντες της, το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο συνεχίζει απτόητο την παραγωγή κορυφαίων ακαδημαϊκών και επιστημόνων, υψηλού κύρους και υψηλών προσόντων.

Και για να προλάβω τις οποιεσδήποτε αντιδράσεις, θα αναφερθώ στα αποτελέσματα μιας έρευνας του 2017 από το έγκριτο περιοδικό «Journal of Informatics» με τον τίτλο: «Ανάλυση των κορυφαίων ακαδημαϊκών των Ηνωμένων Πολιτειών οι οποίοι έλαβαν την εκπαίδευση τους εκτός Αμερικής». Στα κύρια, λοιπόν, σημεία αυτής της μελέτης που διεξήχθη σε περίπου δεκατέσσερις χιλιάδες τριακόσιους δέκα πρωτοβάθμιους ακαδημαϊκούς και ερευνητές από σαράντα οκτώ περίπου πανεπιστήμια των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής προκύπτει το εξής συμπέρασμα: Οι περισσότεροι κορυφαίοι ακαδημαϊκοί, οι οποίοι διδάσκουν στα κορυφαία πανεπιστήμια των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, είναι πτυχιούχοι των ελληνικών δημοσίων πανεπιστημίων, σε σύγκριση με τα πανεπιστήμια της νότιας Αμερικής και της Αφρικής.

Δεν ξέρω αν αυτό, κύριοι και κυρίες της Κυβέρνησης, αντιλαμβάνεστε τι σημαίνει. Σημαίνει ότι τα πανεπιστήμια μιας χώρας, η οποία έχει πληθυσμό λιγότερο από έντεκα εκατομμύρια, προσφέρουν τα μέλη της πιο προηγμένης ακαδημαϊκής ελίτ του πλανήτη, που είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, σε σύγκριση με τα πανεπιστήμια δύο ηπείρων, οι οποίες έχουν πληθυσμό άνω του 1,7 δισεκατομμυρίου κατοίκων.

Αυτό δεν σημαίνει, βεβαίως, ότι όλα είναι τέλεια στα ελληνικά πανεπιστήμια και ότι δεν υπάρχουν προβλήματα. Η πραγματική κατάσταση, όμως, δεν έχει καμία σχέση με το όνειδος, το οποίο εσείς θέλετε να παρουσιάζετε. Γι' αυτό και έχετε φτάσει στο σημείο να ξεσηκώσετε θύελλα αντιδράσεων από επτακόσιους σαράντα περίπου ακαδημαϊκούς και ερευνητές από πενήντα χώρες, οι οποίοι σας έχουν απευθύνει έκκληση και επιστολή ανοιχτή να σεβαστείτε το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο. Από τη μία, λοιπόν, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στα άδεια ευρωκοινοβούλια και στα ευρωπαϊκά fora ρεζιλεύει διεθνώς τη χώρα με τις πομπές της και με τις διαπιστώσεις διεθνών οργανισμών και αξιόπιστων μελετών για την κατάντια της χώρας στα ζητήματα κράτους δικαίου και ελευθεροτυπίας και από την άλλη το ελληνικό πανεπιστήμιο περισώζει διεθνώς την τιμή της χώρας κρατώντας

το λάβαρο της διεθνούς καταξίωσής της.

Τι κάνετε, λοιπόν, με το παρόν νομοσχέδιο; Επεμβαίνετε στο αυτοδιοικητο των πανεπιστημίων με τη μείωση και την αντικατάσταση των πανεπιστημιακών μελών του συμβουλίου της διοίκησης από διάφορα στελέχη της αγοράς, τα οποία δεν έχουν κανένα εχέγγυο, καμμία γνώση της εκπαίδευσης, δεν έχουν καμμία εμπειρία και, βεβαίως, απαιτείται ως προαπαιτούμενο τυπικό προσόν μόνον να είναι απόφοιτοι των ΑΕΙ.

Προφανώς για εσάς αυτοί είναι οι επαίοντες, τα στελέχη της αγοράς, γιατί ξέρουμε πολύ καλά ποια είναι η άποψή σας για τους διδακτορικούς. Από τη μία οι αστυνομικοί να τους ανοίγουν το κεφάλι στη μέση του δρόμου, όπως συνέβη στη Θεσσαλονίκη ένα περιστατικό και από την άλλη ο κ. Πατέλης, το δεξί χέρι του κ. Μητσotάκη στα οικονομικά πρόσφατα που τους χαρακτήρισε τεμπέληδες, γιατί προφανώς έτσι τους θεωρείτε και υπό την πίεση μόνο της κοινωνικής κατακραυγής αναγκάστηκε να ζητήσει μία δημόσια κάλπηκη συγγνώμη.

Τι άλλο προβλέπει; Πτυχία πολλών ταχυτήτων, κόφτη στις υποτροφίες, μεταπτυχιακά και συγγράμματα επί πληρωμή, εξίσωση των τριτών σπουδών με δεμένα τα χέρια του ΔΟΑΤΑΠ και, βεβαίως, κατάργηση των φοιτητικών παρατάξεων με τα ενιαία ψηφοδέλτια, κάτι το οποίο έχει προκαλέσει τη μήνη και τον σκληρότατο πύρινο λόγο κατά της Υπουργού ακόμη και από τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Όλα αυτά είναι ενταγμένα σε ένα πλαίσιο αποσύνθεσης της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης.

Βεβαίως, δεν θα μπορούσε από όλον αυτόν τον ζόφο να λείπει η διαβόητη Πανεπιστημιακή Αστυνομία με το επονειδίστο προεδρικό διάταγμα, το οποίο στο άρθρο 24β, παράγραφος 3, προβλέπει ότι με διαταγή της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης θα μπορούν ένοπλοι αστυνομικοί να παρέμβουν, να μπουν στα πανεπιστήμια για να συνεπικουρήσουν ουσιαστικά την Πανεπιστημιακή Αστυνομία χωρίς καν να έχει εκφέρει μια αρνητική γνώμη για όλη αυτή την επέμβαση ο πρύτανης ή το πρυτανικό συμβούλιο.

Και, βέβαια, στο επίκεντρο όλου αυτού του παραλογισμού η Υπουργός, η κ. Κεραμέως, η οποία προχθές εκτός από Υπουργός ντύθηκε εισαγγελέας, δικαστής, ντύθηκε εγκαλούσα, δεσμοφύλακας, με την απαράδεκτη καταστρατήγηση του τεκμηρίου αθωότητας των φοιτητών του Πολυτεχνείου Κρήτης, ένα θέμα για το οποίο τους καταμήνυσε η Υπουργός, ενώ το Πρυτανικό Συμβούλιο του Πολυτεχνείου Κρήτης είχε θεωρήσει το θέμα λήξαν.

Και, βέβαια, θα ήταν θαύμα αν απουσίαζε από το νομοσχέδιο σας και το ροκάνισμα της δημόσιας περιουσίας. Αναφέρομαι στο άρθρο 296 για τα πανεπιστημιακά δάση στο Περιοί Τρικάλων, στον Ταξίαρχη Χαλκιδικής για τα αγροκτήματα του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και την πανεπιστημιακή λέσχη που τα παίρνετε ως νομικά πρόσωπα, ουσιαστικά τα καταργείτε και τα διαλύετε για να τα παραχωρήσετε στους επιτηδευούς συνδαιτυμόνες σας σε ένα μεγάλο φαγοπότη, που το βαφτίζεται σύμπραξη δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, για να αποκρύψετε την πραγματικότητα που είναι ότι πρόκειται για φιλέτα σε τιμή ευκαιρίας και ότι θα κάνετε μίζες και ρεμούλες σε βάρος της περιουσίας του ελληνικού λαού.

Τελειώνω, λοιπόν, λέγοντας ότι, όπως σας είπαν οι ίδιοι οι φορείς, ανοίγει μια γκριζα εποχή για τα πανεπιστήμια με μηχανισμούς διαπλοκής, με υπόγειες συνεννοήσεις συμφερόντων, με διάφορα υπόγεια ανταλλάγματα και όλα αυτά για την κατάληψη μιας θέσης στη διοίκηση του πανεπιστημίου με τρόπο αντιδημοκρατικό και αυταρχικό.

Η ανυπολόγιστη ζημία που θα έχει επιφέρει η κ. Κεραμέως και που έχει ήδη επιφέρει μαζί με τον κ. Μητσotάκη στην παιδεία φοβάμαι ότι θα χρειαστεί πάρα πολλή και εντατική δουλειά για να αποκατασταθεί. Όταν, λοιπόν, έρθει πολύ σύντομα η ώρα της αποκαθάρσεώς σας, εύχομαι να μην έχετε προλάβει να τα διαλύσετε όλα. Πρώτα ο νόμος Διαμαντοπούλου, τώρα εσείς.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Ασημίνα Σκόνδρα από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ και κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων αποτελεί ένα πολυεπίπεδο και πλήρες οργανωτικό πλαίσιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η ψήφιση και εφαρμογή του θα λυτρώσει σύσσωμη την πανεπιστημιακή κοινότητα, καθώς συγκεντρώνει τις υφιστάμενες διαδικασίες, τις συγκεκριμενοποιεί και τις βελτιώνει, αλλά δημιουργεί και καινούργιες, ανοίγοντας έτσι νέους ορίζοντες για τα ακαδημαϊκά ιδρύματα της χώρας.

Επιπλέον, ο εκσυγχρονισμός του ΔΟΑΤΑΠ αποτελεί επί μακρόν μια απαιτητική ανάγκη, καθώς η αναγνώριση των πτυχίων του εξωτερικού γίνεται έως σήμερα μέσα από μια παρωχημένη, χρονοβόρα, γραφειοκρατική διαδικασία. Το νομοσχέδιο την απλοποιεί και την επιταχύνει, ώστε να μπορούν γρήγορα οι νέοι μας να ενταχθούν στην αγορά εργασίας.

Η Υπουργός κ. Κεραμέως με τη συγκροτημένη δουλειά που παρουσίασε στα 460 άρθρα του παρόντος, τα οποία μας ανέλυσε ενδελεχώς στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, ολοκληρώνει έναν μεγάλο και σημαντικό κύκλο αναβάθμισης της δημόσιας εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες της. Δικαιούται εύσημα για τις νευραλγικές μεταρρυθμίσεις στην παιδεία, αλλά και για την τόλμη, την αποφασιστικότητα και την στωικότητα με την οποία αντιμετωπίζει τον πόλεμο και τις επιθέσεις της Αντιπολίτευσης και κυρίως της ΣΥΡΙΖΑ, επιθέσεις προσέφυγες, ακραίες έξω από τα όρια της πολιτικής που καταδικάζουν τοξικότητα και εμπάθεια, επιθέσεις χυδαίες όπως η χθεσινή του Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Βερναρδάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι δεν διαφωνεί κανείς πως τα ζητήματα της παιδείας είναι πολύ σημαντικά για την ευρύτερη και ομαλή εξέλιξη της κοινωνίας, της προόδου και της ευημερίας και κάθε παιδί δικαιούται ίσης πρόσβασης στην εκπαίδευση και στη μόρφωση. Αυτά έχουν ως γνώμονα όλα τα νομοσχέδια που έχουν κατατεθεί από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων της Κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσotάκη. Έχουν στόχο να διορθώσουν τις παθογένειες και να προωθήσουν τη συγκρότηση και εφαρμογή ενιαίας πολιτικής που να αναβαθμίζει στο σύνολό του το εκπαιδευτικό σύστημα της Ελλάδας.

Με μεγάλες και μικρές παρεμβάσεις επιτυγχάνεται μια σφαιρική αντιμετώπιση των ανισοτήτων στην εκπαίδευση, των κοινωνικών φαινομένων μέσα στα σχολεία, της βίας και της αναρχίας μέσα στα πανεπιστήμια αλλά και των ελλείψεων που μέχρι τώρα βασάνιζαν μαθητές, σπουδαστές, εκπαιδευτικούς και γονείς. Ενδεικτικά ως σήμερα έχουν ψηφιστεί και εφαρμόζονται πολιτικές για την αναβάθμιση του σχολείου, για την επαγγελματική εκπαίδευση, κατάρτιση και διά βίου μάθηση, για την ιδιωτική εκπαίδευση, για την εθνική αρχή ανώτατης εκπαίδευσης, για την ενίσχυση της ασφάλειας και της ακαδημαϊκής ελευθερίας και πολλά ακόμα.

Είναι, λοιπόν, σαφές πως οι τομές που έγιναν και ολοκληρώνονται με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, μόνο θετικά αποτελέσματα μπορεί να φέρουν. Διότι εκτός από τις εσωτερικές αλλαγές στις διαδικασίες και στις παραμέτρους εκπαίδευσης, αλλά και το ευρύτερο πλαίσιο λειτουργίας του κάθε ελληνικού πανεπιστημίου γίνεται φορέας εξωστρέφειας και θα είναι σε θέση να ανταγωνίζεται ισότιμα τα ιδρύματα του εξωτερικού, αλλά και να συνεργάζεται με αυτά επί ίσοις όροις.

Εκτός από χώρος ελεύθερης διακίνησης ιδεών και γνώσης οι σχολές γίνονται μοχλός περαιτέρω κατάρτισης για τους φοιτητές. Τους δίνεται η δυνατότητα να ανοίξουν το γνωσιακό τους πεδίο, να ανταλλάξουν γνώσεις και εμπειρίες, να λάβουν ερεθίσματα επαγγελματικού προσανατολισμού, προσαρμοσμένα στο αντικείμενο σπουδών τους και να βρουν στον χώρο του πανεπιστημίου υποστήριξη για κάθε εκπαιδευτική, κοινωνική, ακόμα και οικονομική τους ανάγκη.

Και, επιτέλους, το πανεπιστήμιο συνδέεται στην πράξη με την αγορά εργασίας, μέσω διαδικασιών διασύνδεσης με όρους αμοιβαίου οφέλους. Θεσμοθετείται η πρακτική άσκηση. Προωθείται η έρευνα και δίνεται σε επιχειρήσεις η δυνατότητα χρηματοδότησής της. Αναβαθμίζεται έτσι όχι μόνο ο ρόλος αλλά και το βιοτικό επίπεδο των ερευνητών, καθώς από το Ταμείο Ανάκαμψης

επιδοτούνται βιομηχανικά διδακτορικά με άμεση εφαρμογή στην παραγωγή και στην αγορά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, στηλώνετε τα πόδια και προβάλλετε αντιρρήσεις επί αντιρρήσεων. Ξανά και ξανά βλέπετε δράκους, σκοπιμότητες, μεθοδεύσεις, νεοφιλελεύθερη χούντα και παταγώδεις αποτυχίες. Είστε προβλέψιμοι, μονότονοι, ανιαροί και αντιπολιτευτικά κενοί, χωρίς σχέδιο και προτάσεις.

Ειλικρινά δεν καταλαβαίνω πώς είναι δυνατόν να θεωρείτε ότι όλα βαίνουν καλώς και ότι οι μεταρρυθμίσεις είναι αχρείαστες και βλαπτικές. Η μόνη εξήγηση είναι ότι οι παρεμβάσεις μας ενοχλούν τις προσκείμενες αριστερές φοιτητικές παρατάξεις, που αποδεδειγμένα είναι οι κύριοι παρακινήτες των βανδαλισμών στους χώρους των ελληνικών πανεπιστημίων.

Άλλωστε είναι κοινό μυστικό ότι υποστηρίζετε και υποθάλπετε τους κάθε μορφής «μπαχαλάκηδες» και παραβατικούς. Διότι, πώς τυχαίνει πάντα να πρωτοστατούν στις καταλήψεις και τις καταστροφές οι αιώνιοι φοιτητές, με την ταμπέλα του αριστερού και του επαναστάτη και να σέρνουν τον φοιτητικό κόσμο στην ταλαιπωρία των κλειστών σχολείων, της απώλειας εξαμήνων και, εν τέλει, στην καθυστέρηση της ίδιας τους της ζωής;

Αλήθεια, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, καταγγέλλετε εσείς εμάς ότι απομακρύνουμε τα πανεπιστήμια από την κοινωνία; Τι να πω; Ειρωνεία, παραλογισμός, υποκρισία; Το φυτώριο του εν δυνάμει κομματικού σας μηχανισμού είναι αυτό που κλείνει τα πανεπιστήμια, για να μην μπερδεύμαστε δηλαδή.

Έχετε αναλογιστεί τους κόπους και τις στερήσεις των γονέων για να σπουδάσουν τα παιδιά τους; Απ' ό,τι φαίνεται για εσάς δεν έχει καμμία αξία ο μόχθος και η αγωνία του Έλληνα γονέα μπροστά στη μικροπολιτική σας στόχευση να βγάλτε με κάθε τρόπο σκάρτη την όποια προσπάθειά μας να φέρουμε τα πανεπιστήμιά μας στο ύψος που τους αξίζει, να γίνουν αξιοπρεπή, αυτόνομα και αυτοδύναμα, δηλαδή να είναι ανώτατα μορφωτικά ιδρύματα και όχι χώροι που κάποιοι δρουν ανεξέλεγκτα, τραυματίζοντας και υποβαθμίζοντας την εικόνα του ελληνικού δημοσίου πανεπιστημίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα δύο μου παιδιά, όπως και των περισσότερων συμπολιτών μας, σπούδασαν σε ελληνικά πανεπιστήμια, με μεταπτυχιακούς και μεταδιδακτορικούς τίτλους επίσης από ελληνικά πανεπιστήμια. Ζουν και εργάζονται στη χώρα μας. Στέκονται ισότιμα σε διεθνή συνέδρια και επιστημονικές δημοσιεύσεις. Τα προβλήματα και οι δυσκολίες που συνάντησαν στην ακαδημαϊκή τους πορεία, πιστέψτε με, ήταν πολλές. Αυτές τις δυσκολίες και τα προβλήματα προσπαθούμε να ελαχιστοποιήσουμε σήμερα.

Πιστεύω πως είναι χρέος μας να προστατέψουμε τις επόμενες γενιές φοιτητών από αυτές τις κακουχίες, να άρουμε τα εμπόδια και να τους ανοίξουμε τον δρόμο. Χαίρομαι που η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, με Πρωθυπουργό τον Κυριάκο Μητσοτάκη, είναι προσανατολισμένη σε αυτή τη στόχευση και ελπίζω οι νέες γενιές -μεταξύ αυτών και οι εγγονές μου- να έχουν την ευκαιρία να σπουδάσουν στην Ελλάδα μας και να παραμείνουν εδώ, γιατί απλά δεν θα έχουν τίποτα να ζηλέψουν από χώρες του εξωτερικού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας έχει ο κ. Καππάτος.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΚΑΠΠΑΤΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία και κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο συζητείται υπό τη βαριά σκιά της επίθεσης στο κτήριο του δημοσιογραφικού οργανισμού της «REAL NEWS», μιας ευθείας επίθεσης στην ελευθεροτυπία και την ίδια τη δημοκρατία, που καταδικάζουμε χωρίς «ναι μεν, αλλά».

Από το Βήμα της Βουλής των Ελλήνων εκφράζω την αδιαπραγμάτευτη συμπαράστασή μου στο σύνολο του δυναμικού του δη-

μοσιογραφικού ομίλου της «REAL». Καμμία στοχοποίηση του δημοσιογραφικού λειτουργήματος, καμμία απόπειρα φήμωσης της ελευθερίας της γνώμης δεν μπορεί να γίνει ανεκτή.

Την ίδια ώρα η δημόσια συζήτηση μονοπωλείται από την αισχύρη και προσβλητική δήλωση του Βουλευτή και πρώην Υπουργού του ΣΥΡΙΖΑ κ. Βερναρδάκη, μια δήλωση που δεν χρειάζεται να επαναλάβω, γιατί, πρώτον, δεν το επιτρέπει το ήθος και ο τρόπος που εμείς έχουμε επιλέξει να πολιτευόμαστε και γιατί, δεύτερως, είναι μια δήλωση της οποίας όλοι έχουμε λάβει γνώση τις τελευταίες ώρες.

Η απρέπεια -για να το πω κομψά- του συναδέλφου δεν αποτελεί μεμονωμένο περιστατικό. Συμπληρώνει, αντιθέτως, το παζλ της τοξικότητας με την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ έχει επιλέξει να πορεύεται. Γι' αυτό και οποιαδήποτε προσχηματική δικαιολογία δεν μας λείει απολύτως τίποτα.

Πώς δικαιολογείται ο ευθύς παραλληλισμός της Υπουργού Παιδείας με μια υπόδικο, με μια τόσο σοβαρή κατηγορία; Η επιλογή του συναδέλφου υπήρξε όμως στρατηγική. Στο μέσο άλλωστε που ανάρτησε την επίμαχη δήλωση συμμετέχουν ηλικιακές ομάδες στις οποίες θεώρησε χρήσιμο να απευθυνθεί με τον τρόπο που όλοι γνωρίζουμε. Αυτό ήταν και το πιο προσβλητικό, η εργαλειοποίηση ενός μέσου προκειμένου να περάσει τη «γραμμή», μια προσπάθεια που δεν πέτυχε τον σκοπό της. Αντιθέτως, φανέρωσε στους Έλληνες πολίτες τον τυχοδιωκτισμό μιας πολιτικής δύναμης που δεν διδάχθηκε απολύτως τίποτα από τα λάθη της.

Είναι κρίμα μια τόσο σημαντική συζήτηση για την ανώτατη εκπαίδευση να περιορίζεται χάριν της δήλωσης του Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, μιας δήλωσης που ντροπιάζει το πανεπιστημιακό λειτουργήμα που υπηρετεί άλλωστε, την ώρα μάλιστα που συζητούμε και ψηφίζουμε ένα σπουδαίο για τη δημόσια παιδεία νομοσχέδιο.

Το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων φέρει τον τίτλο «Νέοι Ορίζοντες», έναν τίτλο που συμπυκνώνει τη βούλησή μας να ξεπεράσουμε εμπόδια, παρέχοντας στους νέους της πατρίδας μας τα εφόδια που θα τους επιτρέψουν να εξελιχθούν και να πάνε μπροστά.

Το νομοθέτημα έρχεται σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο για το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο. Τα τελευταία δύο χρόνια η πανδημία του κορωνοϊού έφερε σειρά ανακατατάξεων στην επαγγελματική, οικονομική και κοινωνική μας δραστηριότητα, σε κάθε έκφανση των δραστηριοτήτων μας, όπως τις γνωρίζαμε μέχρι τις αρχές του 2020 και σίγουρα στη λειτουργία της ανώτατης εκπαίδευσης.

Η ποιότητα, λειτουργικότητα και η σύνδεση με την κοινωνία των ελληνικών πανεπιστημίων είναι αιτήματα διαχρονικά, αιτήματα που επαναδιατυπώθηκαν, ώστε να παρακολουθήσουν τα νέα δεδομένα στη λειτουργία των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Για τον λόγο αυτό η συγκέντρωση διατάξεων, η κωδικοποίηση και η ριζική αναμόρφωσή τους κρίθηκε απαραίτητη.

Η βελτίωση του εκπαιδευτικού, ερευνητικού και επιστημονικού έργου των πανεπιστημίων περνά μέσα από την αναβάθμιση των αντίστοιχων δομών τους. Η στήριξη και η ανανέωση του προσωπικού των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων βρίσκεται στην έμπρακτη ενίσχυση της αποτελεσματικότητάς τους. Ο περιορισμός του υπερσυγκεντρωτισμού, η διασφάλιση συνθηκών διαφάνειας και λογοδοσίας είναι αρχές από τις οποίες δεν απομακρυνόμαστε. Είναι αρχές που το παρόν νομοσχέδιο υιοθετεί σε κάθε πτυχή των ρυθμίσεων που περιέχει.

Εάν θέλαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να προσδιορίσουμε τρεις άξονες της φιλοσοφίας του νομοσχεδίου, εκείνοι σίγουρα είναι η ελευθερία, η εξωστρέφεια και η ποιότητα. Με το άρθρο 286, για παράδειγμα, κατοχυρώνεται η ελευθερία των φοιτητών να εκφράζονται ατομικά ή συλλογικά στο πλαίσιο λειτουργίας των φοιτητικών τους συλλόγων. Στο άρθρο 130 θεσπίζεται ο σπινόζο του φοιτητή. Ως αποστολή έχει τη διαμεσολάβηση μεταξύ φοιτητών και καθηγητών ή διοικητικών υπηρεσιών του ιδρύματος και την προστασία των συνθηκών ακαδημαϊκής ελευθερίας εντός του ιδρύματος.

Η ελευθερία, τέλος, κατά την άσκηση του διδακτικού και ερευνητικού έργου των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας είναι

αδιαμφισβήτητη κομβικής σημασίας στο πλαίσιο του νομοσχεδίου. Απαραίτητη προϋπόθεση των νέων οριζόντων, όπως τους αντιλαμβανόμαστε, είναι η εμπέδωση της εξωστρέφειας. Η πρόβλεψη για συμμετοχή εξωτερικών μελών στο συμβούλιο διοίκησης ευνοεί αυτή μας τη στόχευση, μια στόχευση που συνδέει το πανεπιστήμιο με την κοινωνία, τους φοιτητές με την αγορά εργασίας και την πανεπιστημιακή κοινότητα με νέες ιδέες.

Τέλος, οι συνεργασίες που προωθούνται μεταξύ των ελληνικών πανεπιστημίων με εκείνα του εξωτερικού είναι ακόμα μια ρύθμιση που προάγει την αναγκαία για το ελληνικό πανεπιστήμιο εξωστρέφεια.

Κράτησα για το τέλος το ζήτημα της ποιότητας, όχι γιατί το θεωρώ υποδεέστερο των άλλων δύο, αλλά γιατί συνδέθηκε στη δημόσια συζήτηση με μια επιλογή της προηγούμενης κυβέρνησης που αφορά και στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο. Το άρθρο 5 του νομοσχεδίου προκύπτει στο πλαίσιο μιας συνολικής προσπάθειας ανασυγκρότησης του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας, μια ανασυγκρότηση στη βάση των εισηγήσεων των ίδιων των ΑΕΙ ώστε για τις σχολές και τα τμήματα των ΑΕΙ να διασφαλίζονται συνθήκες υψηλής ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση.

Η κίνηση αυτή κρίνεται επιβεβλημένη εξαιτίας των αλλαγών που επήλθαν κατά την περίοδο διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Η απόφαση της τότε κυβέρνησης να καταργήσει τα ΤΕΙ μετατρέποντάς τα σε πανεπιστήμια ελήφθη χωρίς προηγούμενη γνώμη της αρμόδιας ανεξάρτητης αρχής, χωρίς να υφίστανται οι απαιτούμενες προϋποθέσεις για τη βιωσιμότητα του νέου ακαδημαϊκού χάρτη που θα προέκυπτε, χωρίς πρόβλεψη για σειρά παρεμφερών γνωστικών αντικειμένων των τμημάτων που προέκυψαν. Η επιλογή μετατροπής των ΤΕΙ σε ΑΕΙ της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ είχε μια διπλή επίπτωση, την αποσάθρωση αφ' ενός της τεχνολογικής εκπαίδευσης και τη διάσπαση αφ' ετέρου της συνοχής στην ανώτατη εκπαίδευση.

Στην Κεφαλλονιά έχουμε την τύχη να λειτουργούν δύο τμήματα βιώσιμα, εξωστρεφή και σε επαφή με την ακαδημαϊκή και επαγγελματική πραγματικότητα. Με τις όκνες προσπάθειες του επιστημονικού και διοικητικού προσωπικού κατάφεραν να εδραιωθούν χάρη στον εξωστρεφή χαρακτήρα που ανέπτυξαν. Η ίδρυση μεταπτυχιακών και διδακτορικών προγραμμάτων, η προσέλκυση επιστημονικού προσωπικού με αυξημένα ακαδημαϊκά προσόντα και η ένταξή τους σε ερευνητικά πεδία αιχμής, όπως η τεχνολογία τροφίμων και τα ψηφιακά μέσα, ήταν το διαβατήριο της επιβίωσής τους στη γενικευμένη ασάφεια που προέκυψε από την εμπνεύσεως ΣΥΡΙΖΑ πολιτική ανώτατης εκπαίδευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την 7^η Ιουλίου του 2019 η Νέα Δημοκρατία και ο Κυριάκος Μητσοτάκης εξελέγησαν με το πρόταγμα ότι «αξίζουμε καλύτερα». Το παράδειγμα του Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ και οι νέοι ορίζοντες που το Υπουργείο Παιδείας φέρνει με νομοσχέδιο είναι με διαφορετικό πρόσημο η επιβεβαίωση των όσων είχαμε επισημάνει. Αξίζουμε καλύτερα και γι' αυτό οι Έλληνες πολίτες μάς εμπιστεύτηκαν στο τιμόνι της πατρίδας μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Δούνια εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας και αμέσως μετά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΜέΡΑ25 κ. Γρηγοριάδης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (NONH) ΔΟΥΝΙΑ: Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές συζητάμε σήμερα ένα σημαντικό νομοσχέδιο για το ελληνικό πανεπιστήμιο, για ένα νόμο-πλαίσιο για την παιδεία.

Πρόκειται για το όγδοο κατά σειρά νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων με το οποίο υλοποιείται στην ουσία το σύνολο των προεκλογικών δεσμεύσεων της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας για τον τομέα της παιδείας όπως αυτές είχαν εξαγγελθεί τον Νοέμβριο του 2018. Με αυτό θεσπίζεται ένα συνολικό πλέγμα ρυθμίσεων για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα που κωδικοποιεί την υφιστάμενη νομοθεσία σχετικά με τη λειτουργία των ΑΕΙ, ρυθμίζει νομικά ζητήματα που

για χρόνια παρέμεναν αρρύθμιστα, ενώ παρέχονται και σημαντικές νέες δυνατότητες στα πανεπιστήμια, στους φοιτητές, στους πανεπιστημιακούς αλλά και στους πολίτες.

Στόχος του νομοσχεδίου δεν είναι άλλος από το να δώσει νέα πνοή στα πανεπιστήμιά μας, να τα ενδυναμώσει ώστε να ξεπεραστούν τις όποιες παθογένειες έχουν, να ανταποκριθούν στις σύγχρονες απαιτήσεις και να μπορέσουν να καινοτομήσουν και, βέβαια, να αναβαθμίσουν συνολικά τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα μέσα από τη θεσμοθέτηση ευκαιριών για όλα τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας, για το πανεπιστήμιο ως σύνολο αλλά και για όλη την ελληνική κοινωνία.

Όλα τα παραπάνω επιχειρεί να τα κάνει το παρόν νομοσχέδιο εισάγοντας ένα σύνολο νέων ρυθμίσεων που αφορούν στον τρόπο οργάνωσης, αλλά και λειτουργίας των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και τον εκσυγχρονισμό του Διεπιστημονικού Οργανισμού Αναγνώρισης Τίτλων, Ακαδημαϊκών και Πληροφόρησης -ευρύτερα γνωστού ως ΔΟΑΤΑΠ- και κωδικοποιώντας το υφιστάμενο πλαίσιο που αφορά στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ας δούμε, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναλυτικότερα τι προβλέπει το υπό εξέταση νομοσχέδιο στους τέσσερις βασικούς άξονες στους οποίους και στηρίζεται.

Στον πρώτο άξονα βρίσκουμε την αναβάθμιση της ποιότητας των πανεπιστημίων, με τον εκσυγχρονισμό των προγραμμάτων σπουδών, με τη θέσπιση ενός εσωτερικού προγράμματος «ERASMUS», με την ενίσχυση της πρακτικής άσκησης των φοιτητών. Οι φοιτητές θα μπορούν εφεξής να συμμετέχουν στο ελληνικό «ERASMUS» μεταξύ ομοειδών ή μη προγραμμάτων σπουδών ελληνικών πανεπιστημίων για ένα ακαδημαϊκό εξάμηνο, αποκτώντας με αυτόν τον τρόπο τη δυνατότητα να εξερευνήσουν νέες γνωστικές περιοχές, να αποκτήσουν την επιστημονική αντίληψη, να διευρύνουν τις δεξιότητές τους και να αναπτύξουν νέες εμπειρίες σε ένα διαφορετικό ακαδημαϊκό περιβάλλον. Θα μπορούν, επιπλέον, να επιλέξουν ελεύθερα μαθήματα που παρέχονται από προγράμματα σπουδών άλλων τμημάτων της ίδιας ή και άλλης σχολής πανεπιστημίου τους.

Παράλληλα, θα έχουν πρόσβαση σε κέντρα ψυχολογικής υποστήριξης στελεχωμένα με εξειδικευμένους επαγγελματίες. Ακόμα, θα τους παρέχει τη δυνατότητα και για κοινά διπλά προπτυχιακά προγράμματα σπουδών, με μίνο προγράμματα σπουδών, με αυτονομία στην οργάνωση των προγραμμάτων σπουδών, με επαγγελματικά μεταπτυχιακά αλλά και με βιομηχανικά διδακτορικά.

Σε αυτόν τον άξονα, άλλωστε, εντάσσεται και η αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών διδασκαλίας, το νέο σύστημα εκλογής και εξέλιξης καθηγητών και, εν γένει, η καλύτερη ποιότητα σπουδών και η προώθηση της έρευνας αλλά και της καινοτομίας.

Στον δεύτερο άξονα συναντάμε την ενίσχυση της λειτουργικότητας και της αποδοτικότητας των πανεπιστημίων. Πώς αναμένεται να επιτευχθεί αυτή η ενίσχυση; Με ένα νέο μοντέλο διοίκησης, με εκσυγχρονισμό του πλαισίου λειτουργίας των ειδικών λογαριασμών κονδυλίων έρευνας, με όργανα στα οποία μετέχουν και εξωτερικά μέλη από την ακαδημαϊκή κοινότητα και την κοινωνία, με σαφείς και διακριτές αρμοδιότητες ανά όργανο. Ακόμη, πολύ βοηθητική αναμένεται να είναι και η ψηφιοποίηση των υπηρεσιών, όπως και η ύπαρξη δομών που υποστηρίζουν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο την πανεπιστημιακή κοινότητα.

Εξαιρετική είναι και η σημασία του τρίτου άξονα του νομοσχεδίου που αναλαμβάνει το δύσκολο έργο της προώθησης, αλλά και της σύνδεσης της εκπαίδευσης με την κοινωνία. Σε αυτόν προβλέπεται ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο στις υπηρεσίες των πανεπιστημιακών εργαστηρίων και την αναβάθμιση του ρόλου των Κέντρων Επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης, με αξιοποίηση ερευνητικών αποτελεσμάτων, με διασύνδεση των φοιτητών με την αγορά εργασίας, όπως και με την ουσιαστική υποστήριξη της ίδρυσης νεοφυών επιχειρήσεων φοιτητών, των λεγόμενων start-ups.

Στον τέταρτο, τέλος, άξονα του νομοσχεδίου που εξετάζουμε επιχειρείται ο εκσυγχρονισμός του ΔΟΑΤΑΠ. Εισάγεται έτσι ένα νέο πλαίσιο για την οργάνωση και τη λειτουργία του ΔΟΑΤΑΠ, που στοχεύει στην απλοποίηση της διαδικασίας ακαδημαϊκής αναγνώρισης τίτλων σπουδών από ιδρύματα της αλλοδαπής, με στόχο τη μείωση της γραφειοκρατίας και την αποτελεσματικότερη εξυπηρέτηση των πανεπιστημίων και του πολίτη σε θέματα

αναγνώρισης τίτλων σπουδών.

Πέραν όλων των παραπάνω, δε θα πρέπει να παραλείψουμε να αναφερθούμε στη σπουδαιότητα και κάποιων άλλων ρυθμίσεων του νομοσχεδίου, όπως είναι αυτές για τη σύσταση οργανικών θέσεων κληρικών. Πρόκειται για νομοθετική ρύθμιση χωρίς οικονομικό κόστος για το κράτος, σε ένα αρρύθμιστο εδώ και εβδομήντα επτά χρόνια τοπίο, που είχε ως αποτέλεσμα να εκδοθεί ΦΕΚ διορισμού και να μισθοδοτούνται από το δημόσιο με μόνιμη σχέση εργασίας πάνω από τριετήμια χιλιάδες ιερείς χωρίς αυτοί να έχουν οργανικές θέσεις. Αυτό, εκτός όλων των άλλων, προκάλεσε ανασφάλεια των ιερέων σε θέματα συνταξιοδοτικά, εργασιακά και ασφαλιστικά, ενώ έχει προκαλέσει και μια κατάσταση ανισότητας μεταξύ των εκκλησιαστικών κλιμάτων στην Ελλάδα, καθώς η Εκκλησία της Ελλάδος έχει οργανικές θέσεις, ενώ η Εκκλησία της Κρήτης και οι Μητροπόλεις Δωδεκανήσου δεν έχουν καμμία. Η λύση, όπως γίνεται κατανοητό, είναι η νομοθετική επικαιροποίηση.

Σημαντική, επίσης, ρύθμιση είναι και η θεσμοθέτηση της ιδιαίτερης νομικής προσωπικότητας της Μητροπόλεως της Δωδεκανήσου και της Πατριαρχικής Εξαρχίας της Πάτμου, αλλά και εκείνη που αφορά σε ένα ενιαίο σύστημα εισαγωγής στα μουσικά τμήματα της χώρας και την ποιοτική αναβάθμιση και χρονική επέκταση του ολοήμερου σχολείου, που είναι πάρα πολύ σημαντικό και ιδιαίτερα για τους γονείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως γίνεται φανερό με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο το πανεπιστήμιο γίνεται πιο καινοτόμο, διεπιστημονικό και ενδιαφέρον για τους φοιτητές. Γίνεται πιο φιλικό προς τους πανεπιστημιακούς και τους ερευνητές, πιο καλά συνδεδεμένο με την κοινωνία και τους πολίτες, σαφώς πιο αποτελεσματικό στην αποστολή του, πιο εξωστρεφές και διεθνοποιημένο, πιο ποιοτικό και αξιοκρατικό, πολύ φιλικό με τους φοιτητές και καλύτερα διασυνδεδεμένο με την αγορά εργασίας, που αυτό είναι και το ζητούμενο.

Με το νέο θεσμικό πλαίσιο, που αυτό εισάγει, τα ελληνικά πανεπιστήμια αποκτούν μια σύγχρονη μορφή, εναρμονίζονται με τα διεθνή ακαδημαϊκά πρότυπα, μη έχοντας τίποτα να ζηλέψουν από όλα τα άλλα ευρωπαϊκά διεθνή ανώτατα ιδρύματα.

Οφείλουμε, λοιπόν, όλοι να στηρίξουμε αυτή τη σημαντική προσπάθεια του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και σας καλώ να το στηρίξετε και εσείς.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΜέΡΑ25 κ. Γρηγοριάδης.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε, που μου δίνετε τον λόγο.

Ευχαριστώ πολύ τον κύριο που καθάρισε υγειονομικώς το Βήμα, αν και δεν ήταν υποχρεωμένος, για να μην πάσουμε COVID, με κίνδυνο να πάθει ο ίδιος εννώς, γι' αυτό δεν ήταν υποχρεωμένος. Θα το λέω μέχρι κάποιος αρμόδιος να το ακούσει και να έρθει κάποιος κατάλληλα ντυμένος, για να κάνει αυτή τη δουλειά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, που εκπροσωπείτε την Κυβέρνηση, γι' αυτό σας απευθύνομαι, ο κ. Μητσοτάκης, ο Πρωθυπουργός της χώρας μας, που έχει το μοναδικό προνόμιο παγκοσμίως να είναι την ίδια στιγμή και ανώνυμη εταιρεία και να κερδοσκοπεί εις βάρος της χώρας, της οποίας πρωθυπουργεύει, δεν φρενάρει με τίποτα. Τίποτα δεν τον κράτησε πριν από κάνα μήνα εδώ στη συζήτηση σε επίπεδο πολιτικών Αρχηγών να ξεστομίσει την αισχρά χυδαία φράση «είμαστε με τις βιβλιοθήκες, όχι με τις βαριοπούλες». Πες ότι ήταν απόπειρα. Πες ότι ήταν ένα εξαιρετικά χυδαίο απόπειμα, ότι το είπε κατά λάθος. Πες ότι δεν το επανέλαβε τουλάχιστον από τότε. Δυστυχώς για τη Νέα Δημοκρατία, για την κυβερνώσα παράταξη η Υπουργός Παιδείας σε επίκαιρη ερώτηση πριν μερικές μέρες με Βουλευτή του ΜέΡΑ25 απάντησε με το ίδιο χυδαίο, βαθιά λαϊκίστικο και κυρίως κόντρα σε κάθε έννοια παιδείας επιχείρημα. Μόνο απαίδευτος, μόνο άγρια αμόρφωτος και λούμπεν άνθρωπος μετέρχεται τέτοιες φράσεις στην πολιτική ζωή και

χρησιμοποιεί τέτοιου είδους επιχειρήματα. Γιατί; Γιατί είναι χυδαία επιχειρήματα, γιατί ρίχνουν το επίπεδο κάτω από τη μέση.

Και, βέβαια, το επανέλαβε η Υπουργός σε αυτή την επίκαιρη ερώτηση και είπε ξανά το ίδιο ψέμα, το ψέμα που είπε πριν από έναν μήνα ο Πρωθυπουργός σας ότι δήθεν αυτός, ο Πρωθυπουργός-ανώνυμη εταιρεία, η Υπουργός του-ανώνυμη εταιρεία και αυτή ή έστω ο οποιοσδήποτε Υπουργός ή κάποιος από τους Βουλευτές σας, οποιοσδήποτε από εσάς, είναι πραγματικά με τη βιβλιοθήκη, δηλαδή με τη γνώση και όχι με την βαριοπούλα. Ξέρετε πως αποδείχτηκε την ίδια στιγμή που ξεστόμισε το χυδαίο απόπειμά του ότι δεν είναι με τη βιβλιοθήκη; Γιατί θυμήθηκε κάποιος και μετά θυμήθηκαν όλοι, όταν το έβγαλε το ΜέΡΑ25 στη δημοσιότητα, ότι όντας Υπουργός της προηγούμενης κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας υπό τον κ. Σαμαρά ο ίδιος, με απόφαση του ιδίου, έκλεισε η μοναδική βιβλιοθήκη του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Την έκλεισε πώς; Με τη μέθοδο ότι θα σωθεί η χώρα από το εθνικό μας χρέος, ότι θα ξεχρεώσουμε και ξαφνικά θα είμαστε ελεύθεροι από μνημόνια, αν απολύσει τους δύο μοναδικούς δημιουργούς υπαλλήλους-βιβλιοθηκάρχους που «έτρεχαν», που λειτουργούσαν, με λίγα λόγια, τη μοναδική βιβλιοθήκη του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου. Όποιος Πρωθυπουργός έχει διώξει τους ανθρώπους, που μόνο με την παρουσία τους μπορεί να λειτουργεί μια βιβλιοθήκη, δεν δικαιούται ούτε στον αιώνα τον άπαντα να πιάνει στο στόμα του βιβλιοθήκες και βαριοπούλες. Αυτός τους έδωσε, αυτός την έκλεισε!

Και η κυρία Υπουργός -λείπει τώρα, έχει δικαίωμα να απουσιάζει πού και πού, άνθρωπος είναι- διέπραξε το απόπειμα ημέρες πριν από το κατάπτυστο αυτό νομοσχέδιο, από το νομοσχέδιο που θάβει τελείως τη δημόσια παιδεία στη χώρα, που ιδιωτικοποιεί με τη βούλα τα ανώτατα εκπαιδευτικά μας ιδρύματα και είχε το θράσος να απαντήσει σε Κοινοβουλευτική Ομάδα και μάλιστα μπροστά ήταν Βουλευτές του ΚΙΝΑΛ, του ΣΥΡΙΖΑ και του ΜέΡΑ25: «Είμαστε με τις βιβλιοθήκες και όχι τις βαριοπούλες».

Είστε πάντα, από καταβολής σας σχεδόν, με τις βαριοπούλες. Ξέρετε γιατί; Γιατί είστε συντηρητική παράταξη. Ξέρετε τι φέρνει η γνώση; Πρόοδο. Η συντήρηση λέει να μείνουν όλα έτσι, ως έχουν, να μας δοξάζουν, να υπάρχουν σκλαβιές, να κάνουμε τα κουμάντα μας. Η πρόοδος λέει να αλλάξουν τα πάντα σιγά-σιγά και προοδευτικά, να φτάσουμε να αυτοδιοικούμαστε και ο κάθε άνθρωπος να είναι αφέντης και κυρίαρχος του εαυτού του.

Είστε αυτοί που δεν θέλουν να έρθει η πρόοδος. Είστε αυτοί που είναι νομοτελειακά με τις βαριοπούλες. Οι βαριοπούλες κρατάνε τη συντήρηση και οι βιβλιοθήκες φέρνουν την πρόοδο καλπάζοντας, καλπάζουσα κάνουν την πρόοδο.

Είπε ο κ. Μητσοτάκης -καταπληκτικός! Διότι «καρφώθηκε», κατά το κοινώς λεγόμενο, και σας εξέθεσε ανεπανόρθωτα, και εσάς και την Υπουργό του! Διαβάζω από τα Πρακτικά. Πριν από μία ώρα εδώ το είπε. Ήμουν από κάτω και τον άκουσα- το εξής: «Το παρόν σχέδιο νόμου αποτυπώνει τελικά τις πραγματικές ανάγκες της παιδείας και της οικονομίας». Και εδώ ο βασιλιάς είναι και πάλι γυμνός! Ξέρετε γιατί είναι γυμνός ο βασιλιάς σας; Και δεν το έχει πάρει και χαμπάρι και κανείς, γιατί ακριβώς είστε αυτό, είστε εκφραστές της συντήρησης, του να μην αλλάξει τίποτα στον αιώνα τον άπαντα, αφού έτσι είμαστε βολεμένοι! Όχι! Θα αλλάξουν όλα! Ξέρετε γιατί σας εξέθεσε με το ότι τελικά αποτυπώνει το νομοσχέδιό του, το νομοσχέδιο της κ. Κεραμέως, τις ανάγκες της παιδείας και της οικονομίας; Διότι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Συμπολίτευσης -κύριε Υπουργέ, νομίζω, είστε καθηγητής πανεπιστημίου- δεν θα έπρεπε κανένας Πρωθυπουργός, κανένας Υπουργός, κανένας Βουλευτής, κανένας αστυνομικός, κανένας εργάτης, κανένας αγρότης, δεν θα έπρεπε κανένας άνθρωπος στον κόσμο να θέλει να συνδέεται η παιδεία και η εκπαίδευση, η καλλιέργεια των ανθρωπών, με τις επιδόσεις της οικονομίας. Δεν είπε «...με τις επιδόσεις»! Θα ήταν πιο λεπτό απόπειμα. Είπε «...με την οικονομία»!

Αν δεν το έχετε πάρει χαμπάρι: Δεν πάμε πανεπιστήμιο για να βγάλουμε λεφτά! Πάμε πανεπιστήμιο για να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι. Πάμε πανεπιστήμιο για να καλλιεργηθούμε, για να ανέβουμε επίπεδο. Η σύνδεση με την οικονομία -θα επανέλθω αργότερα- εξυπηρετεί βεβαίως τα υποταγμένα μνημονιακά χρό-

για που εκφράζει η Νέα Δημοκρατία, όταν δεν τα εκφράζει το ΚΙΝΑΛ και όταν παρεμπιπτόντως δεν τα εκφράζει για καμμία πενταετία και ο ΣΥΡΙΖΑ. Η σύνδεση με την οικονομία είναι βλαπτική για την παιδεία. Η παιδεία μόνο να χάσει έχει, αν συνδέεται με το πώς θα απορροφηθούν οι απόφοιτοι.

Και ξέρετε, βέβαια έτσι! Θυμίζει αναγκαστικά αυτή η σύνδεση -δεν θέλω να το κάνω, αλλά δεν μπορώ κιόλας, με τρώει όπως τον διάβολο το λιβάνι- την προεκλογική ρήση του Πρωθυπουργού περί ψυκτικών από το Περιστερί. Αυτό είναι! Θέλετε ψυκτικούς από το Περιστερί. Χρειάζεστε τέτοιους; Από τη Δραπετσώνα; Από το Νέο Ηράκλειο που είμαι εγώ; Από τη Νέα Ιωνία; Χρειάζεστε τέτοιους! Και επομένως φτιάχνετε σχολές που θα βγάλουν ό,τι χρειάζεστε και όχι ό,τι θέλουν οι άνθρωποι, ό,τι ονειρεύονται να γίνουν και όποια κορυφή θέλουν για πάρτη τους να κατακτήσουν πνευματική και πολιτιστική κάποια μέρα στη ζωή τους. Αυτοί είστε.

Είπε ο Πρωθυπουργός -που είναι παράλληλα και ανώνυμη εταιρεία- την εξής φοβερή ανακρίβεια, που είναι κλασική επωδός τελευταία της Νέας Δημοκρατίας, της Κυβέρνησης -όχι όλων σας, το πώς πολιτεύεστε-, αντιτροφή της πραγματικότητας. Μα, γι' αυτό ρώτησα προχθές, την προηγούμενη εβδομάδα, αν τον παίρνετε, τον βάζετε όταν φεύγει από εδώ σε ένα λίαρ τζετ και περνάει το υπόλοιπο της ημέρας και τη νύχτα του στον Καναδά, στη Σουηδία, στη Φινλανδία! Γιατί αυτά που λέει εδώ δεν γίνονται. Τι είπε, λοιπόν, ο Πρωθυπουργός που εδώ στο σχέδιο νόμου του δεν γίνεται σήμερα. Το άκουσα. Το κατέγραψα και σας το επαναλαμβάνω. Επί λέξει είπε: «Το Συμβούλιο Διοίκησης αποκαθιστά επιτέλους τη δημοκρατία καθώς στερεί εξουσία από τον πρότανη». Αλήθεια, κύριε Μητσοτάκη; Σοβαρολογείτε.

Ακούστε, κύριε Μητσοτάκη, τι ανέφεραν, αντίθετα τελείως με εσάς, οι συνταγματολόγοι κύριοι Ξενοφών Κοντιάδης και Ιωάννης Τασσόπουλος. Τι είναι; Είναι καθηγητές Διοικητικού Δικαίου ο ένας του Παντείου Πανεπιστημίου και ο δεύτερος του Πανεπιστημίου Αθηνών. Αναφέρουν χαρακτηριστικά: «Το σύστημα διοίκησης των ΑΕΙ που προτείνεται στο επίμαχο σχέδιο νόμου...» -μην μπερδεύεστε, αυτό που συζητάμε σήμερα- «...παρουσιάζει σημαντικά προβλήματα λειτουργικότητας, διαφάνειας και δημοκρατικής νομιμοποίησης των οργάνων διοίκησης, απουσία επαρκών θεσμικών αντιβάρων...» -και τώρα είναι το κρίσιμο- «...υπερσυγκέντρωση αρμοδιοτήτων στο πρόσωπο του πρότανη, χωρίς επαρκείς ελεγκτικούς μηχανισμούς, καθώς και κρίσιμα ζητήματα συμβατότητας των εν λόγω ρυθμίσεων με μια συνταγματικά κατοχυρωμένη πλήρη αυτοδιοίκηση των ΑΕΙ», που όπως ξέρετε, είναι όντως έτσι από χρόνια.

Ξέρετε τι γίνεται εδώ; Προκύπτει ότι δύο εγκυρότατοι και εγκριτότατοι συνταγματολόγοι, εν ενεργεία καθηγητές σε δύο από τα σημαντικότερα πανεπιστήμια της πατρίδας μας, έχουν την ακριβώς εκ διαμέτρου αντίθετη γνώμη από τον Πρωθυπουργό και από την Υπουργό. Έχουν τη γνώμη ότι φέρνει υπερεξουσίες συγκεντρωτικά στον πρότανη. Εκεί που πάσχουμε, να του δώσουμε μία να πάει ακόμα παραπέρα! Οι δύο έγκριτοι και έγκυροι συνταγματολόγοι δεν είναι κομμουνιστές, δεν είναι ΜέΡΑ25, δεν είναι χίμαιρα, δεν είναι black block, είναι καθηγητές εν ενεργεία σε σοβαρότατα πανεπιστήμια. Δεν έχουν κανέναν απολύτως λόγο να πουν αυτό, δηλαδή το αντίθετο από ό,τι λέτε εσείς και ο Πρωθυπουργός σας, παρά μόνο τον λόγο της επιστημονικής τους αγανάκτησης.

Ελληνικό λαέ, μάς ακούς; Αυτοί οι δύο συνταγματολόγοι, εν ενεργεία καθηγητές σε δύο από τα καλύτερα πανεπιστήμια μας, έναν λόγο έχουν για να πουν αυτή την ανακρίβεια. Ο λόγος είναι ότι αγανάκτησαν επιστημονικά με την αντιστροφή της αλήθειας. Το άσπρο μαύρο δεν γίνεται να το κάνετε!

Είπε ο Πρωθυπουργός-ηγεμών: «Τα πανεπιστήμια δεν υπάρχουν...» -και το χειροκροτήσατε κιόλας. Συγχαρητήρια! Μπράβο σας! Το θυμάμαι γιατί ήμουν εδώ- «...δεν υπάρχουν για να τυπώνουν πτυχία αλλά για να τροφοδοτούν την πατρίδα με νέους επιστήμονες». Αλήθεια, κύριε Μητσοτάκη! Και τότε γιατί οι πολιτικές σας εσάς και του ΚΙΝΑΛ και του ΣΥΡΙΖΑ σε μικρότερο βαθμό -την τελευταία πενταετία εννοώ, χρονικά σε μικρότερο βαθμό, όχι σε βάθος και αξία- έδωξαν επτακόσιους χιλιάδες επιστήμονες από την Ελλάδα; Επειδή τα πανεπιστήμια, κατά τη ρήση του

Πρωθυπουργού, δεν είναι για να τυπώνουν πτυχία αλλά για να τροφοδοτούν την πατρίδα μας με νέους επιστήμονες; Τους δώξατε, κύριε Μητσοτάκη μου! Τους έδωσε ο κ. Σαμαράς σας, που ήσασταν Υπουργός του. Τους έδωσε ο κ. Γιώργος Παπανδρέου που ήταν μνημονιακός, δηλαδή πίστευε ότι η αντιμετώπιση της φτώχειας, της κρίσης και της απανθρωπιάς που ζούμε γίνεται γονατιστή, προσκυνημένη και σφάξε μου πασά μου να αγιάσω!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ)

Διώξατε, λοιπόν, επτακόσιους χιλιάδες επιστήμονες από τη χώρα. Δεν θα ξαναγυρίσουν στον αιώνα τον άπαντα με το χιλιάρικο που χυδαιότατα τους κουνάτε για να γυρίσουν. Δεν θα γυρίσουν γιατί παίρνουν χιλιάδες χιλιάδικων εκεί έξω, γιατί εκεί έξω υπάρχει αξιοκρατία. Και δεν είναι μόνο που θα χάσουν οι επιχειρήσεις τα τζιμάνια τους -που εσάς σας κόφτει!-, εμάς μάς κόφτει που θα χαθεί η επιστημοσύνη από την Ελλάδα. Εμάς μάς κόφτει στην ψυχή μας και πονάμε που θα χαθεί η ποιότητα των πανεπιστημίων μας. Εμάς μάς κόφτει γιατί ξέρουμε ότι τα πανεπιστήμια μας είναι από τα καλύτερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση πανθομολογούμενως. Νοιάζομαστε γι' αυτά. Και ξέρουμε ότι θα τα έχετε ξεκληρίσει σε λίγο.

Και, βεβαίως, τι άλλο είπε ο Πρωθυπουργός; Καταπληκτικά πράγματα είπε! Είπε: «...να καλύπτουν τις ανάγκες της οικονομίας σε επιστημονικά στελέχη...». Εμείς, οι αφελείς, νομίζαμε, επίσης, ότι οι ανάγκες της οικονομίας έχουν προκύψει από έντεκα χρόνια μνημονίων! Πιστεύαμε, δηλαδή, ότι το πρόβλημα με τη χώρα δεν είναι που κάποιοι αναρχικοί πετάνε μία φορά τον χρόνο μία μολότοφ στο Πάντειο και στην ΑΣΟΕΕ. Είναι πρόβλημα σε έναν βαθμό. Αλλά είναι σαφώς μικρότερο πρόβλημα για εμάς από το γεγονός που θα αναφέρω, κυρία Κεραμέως. Και μιας και επανήλθατε, κυρία Κεραμέως, δώστε μου μια απάντηση σε αυτό. Εσείς είστε η αρμόδια Υπουργός. Έχετε υπ' όψιν σας ότι υποχρηματοδοτούνται τα ΑΕΙ μας, τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματά μας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε, θα κάνω μια μικρή χρήση της δευτερολογίας μου. Θα χρειαστώ ακόμα τέσσερα με πέντε λεπτά. Μπορώ να τα έχω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ναι.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Κυρία Κεραμέως, θέλετε να μου απαντήσετε; Είστε η αρμόδια Υπουργός. Εσείς δέχεστε -για να καταλάβει ο ελληνικός λαός που μας ακούει απ' έξω- ότι εδώ και έντεκα χρόνια τα πανεπιστήμια μας κάθε χρόνο παίρνουν και λιγότερα λεφτά; Δεν συζητάω συνολικά για την παιδεία που έχει φτάσει από έναν ιδεατό μέσο όρο στην Ευρωπαϊκή Ένωση 5% δαπάνες για την παιδεία, στην Ελλάδα ήταν 0,5% πριν τα μνημόνια και το φτάσατε στο 0,05% δηλαδή 0,5 τοις χιλίοις. Ξέρετε γιατί σας ρωτάω; Μόλις γίνεται Υπουργός καταργήσατε το πανεπιστημιακό άσυλο. Με γεια σας με χαρά σας! Το καταργήσατε! Αυτό έκανε η Κυβέρνηση Μητσοτάκη σαν πρώτο της έργο πανεθνικά όχι για την παιδεία, για όλα, για την εργασία, για την ανάπτυξη, για τα πάντα, για την ενέργεια. Αυτό έκρινε. Εσείς, λοιπόν, τι βλέπετε ότι έχει συμβεί στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα; Ότι επειδή υπάρχουν αναρχικοί, τους οποίους εσείς αποκαλείτε μπαχαλάκηδες -εγώ ποτέ δεν θα το κάνω αυτό, είναι νέα παιδιά και έχουν το δικαίωμα της ιδεολογίας τους, όσο διάφορη και αν είναι με τη δικιά μου. Αυτό είναι η δημοκρατία. Αυτό είναι πρόοδος- επειδή, λοιπόν, υπάρχουν αυτοί και ρίχνουν καμιά μολότοφ πότε πότε, επειδή, εν πάση περιπτώσει, υπάρχουν αναρχικοί, οι άνθρωποι που δεν συμφωνούν μαζί σας, αυτό είναι εδώ το πρόβλημα που τα ΑΕΙ μας πάνε από το κακό στο χειρότερο; Δεν είναι αυτό.

Πάνε δέκα χρόνια από το κακό στο χειρότερο -και είναι ακόμα από τα καλύτερα στην Ευρώπη- γιατί κάθε χρόνο τους αφαιρείτε μερικά εκατομμύρια από τη χρηματοδότηση. Και μετά λέτε στην απάντηση σε επίκαιρη ερώτησή μας ότι είστε, δήθεν, με τις βιβλιοθήκες! Αν είστε με τις βιβλιοθήκες, πείτε στον Πρωθυπουργό σας να μην τις κλείνει και μετά να διαμαρτύρεται και, εν πάση περιπτώσει, χρηματοδοτήστε τις. Αυτό δεν το κάνετε.

Δεν θα αργήσω. Κοιτάξτε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για να τελειώνουμε με αυτή την ιστορία, η ελληνική Δεξιά, η Δεξιά σας -και να την χαίρεστε που είστε αυτό, εγώ δεν θα ήθελα καθόλου να έχει σχέση με το όνομά μου-, ουδέποτε συμβιβάστηκε με τον νόμο-πλαίσιο για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα του αείμνηστου Ανδρέα Παπανδρέου, του 1982, ο οποίος κατοχύρωσε το αυτονόητο, την αποχουντοποίηση, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και τον εκδημοκρατισμό του ελληνικού πανεπιστημίου.

Ο νόμος αυτός, θυμίζω σε όλους -και κυρίως σε αυτούς που μας ακούν από εκεί έξω- ότι είχε έρθει, ως αποτέλεσμα αδιάκοπων αγώνων δεκαετιών του φοιτητικού κινήματος, οι οποίοι οδήγησαν και στην πτώση της δικτατορίας. Βεβαίως ήδη από τα χρόνια της χούντας ήταν αιτήματα αυτά που ο Ανδρέας Παπανδρέου ικανοποίησε με τον νόμο-πλαίσιο του 1982.

Ξέρετε πώς άρχισε το ξήλωμα του θαυμάσιου για την εποχή του -σήμερα θα ήθελε εκσυγχρονισμό- νόμου; Από τον ομοϊδεάτη σας, τον κ. Σουφλιά. Ο κ. Σουφλιάς το 1992 ξεκίνησε το ξήλωμά του και έκτοτε καμμία κυβέρνηση -λυπάμαι αγαπητοί φίλοι-, συμπεριλαμβανομένου και του ΣΥΡΙΖΑ, δεν άλλαξε κατεύθυνση. Δεν άλλαξε, σημαντικά, αυτή την τάση να «ξηλώνονται» αυτές οι κατακτήσεις του νόμου-πλαισίου του 1982.

Όλες οι κυβερνήσεις, λίγο ή πολύ, αρνηθήκατε να επενδύσετε σοβαρά στα πανεπιστήμια και κατά καιρούς διάφορες μεταρρυθμίσεις που κάνετε, περισσότερο έχουν να κάνουν με -για να το ακούσει ο κόσμος εκεί έξω- με μια αδιάκοπη διευθέτηση μικροπρεπών ιδιοτελών προσωπικών συμφερόντων.

Το ζήτημα, λοιπόν, με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου δεν είναι να μην περάσει, κυρία Κεραμέως. Δεν είναι να μην εφαρμοστεί στην πράξη -δεν τα λέμε εμείς αυτά- και απλώς να παραμείνουν τα ΑΕΙ στην άθλια υπάρχουσα σήψη τους. Όχι! Είναι να δημιουργηθούν, επιτέλους, οι προϋποθέσεις να δημιουργήσουμε σύγχρονα και ποιοτικά δημόσια ΑΕΙ, αντί να τα ξεπουλήσετε και να τα ιδιωτικοποιήσετε.

Πώς γίνεται αυτό; Βεβαίως, με βάση του το φοιτητικό κίνημα. Θα μου πείτε, τα φοιτητικά κινήματα και εν γένει τα κινήματα, βέβαια, δεν γεννιούνται κατά παραγγελία! Όμως, μια βασική προϋπόθεση για τη γέννησή τους -και σας προειδοποιώ- είναι η ίδια η κατανόηση, επιτέλους, της δύναμής τους! Μόλις ξυπνήσουν, κατανοήσουν τη δύναμή τους, θα σας ανατρέψουν!

Ποια ήταν τα πεπραγμένα σας, κυρία Κεραμέως, που έρχεστε και φέρετε αυτόν τον νόμο ως «ανάσταση» στα δεδομένα των ΑΕΙ; Σας λέω «τα πεπραγμένα σας» και φαντάζομαι θα είστε υπερήφανη γι' αυτά. Τι κάνατε ως Υπουργός που εκπροσωπείτε την Κυβέρνηση του «Κυριάκου Μητσοτάκη - ανώνυμη εταιρεία».

Ο πρώτος νόμος την πρώτη ημέρα που μπήκατε εδώ μέσα ως Βουλευτής, η πρεμούρα σας ήταν η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου! Τι πετύχατε; Απολύτως τίποτα! Κανένα όφελος! Συνεχίζουν τα ίδια προβλήματα, συνεχίζετε να στέλνετε ΜΑΤ και να καίτε τα πανεπιστημιακά άσυλα -που δεν είναι άσυλα- και καίγονται από τα ΜΑΤ, γιατί κάποιοι συνεχίζουν να μην μπορούν να τουςβάλουν σε τάξη.

Φέρατε πλήρη απαξίωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης με την παράδοση τους στους εργοδότες. Ξέρετε εσείς; Πρακτική άσκηση κ.λπ.. Πληθώρα χρηστικότητας διατάξεων σε σχολάρχες, σε κολλεγιάρχες, εξίσωση πτυχίων όπως τα κυπριακά και άλλα ιδιωτικά -άθλια έτσι;- για αυτά τα παιδιά που είναι σκράπες και έχουν λεφτά οι γονείς τους και τα στέλνουν εκεί για να αγοράσουν πτυχία! Φέρατε την εξίσωση με τα πανεπιστήμια μας αυτών των αθλιών κυπριακών και άλλων δήθεν βρετανικών ιδρυμάτων. Προσφορά ειδικότητας, αποκλειστικά, σε ιδιωτικά ΙΕΚ. Μόνο εκεί μπορείς να πάρεις ειδικότητα. Τέλειωσες; Ναι, άρα θα πας μόνο σε ιδιωτικό ΙΕΚ.

Κυρία Κεραμέως, νομοθετήσατε την επαναφορά της αποτυχημένης ελάχιστης βάσης εισαγωγής, πρώην βάσης του 10% -θυμάστε;- και την επαναφορά της εξίσου αποτυχημένης Τράπεζας Θεμάτων. Γιατί είναι αποτυχημένα; Γιατί δεν έφεραν ποτέ αποτέλεσμα. Εφαρμόστηκαν δεκαετίες.

Η επαναφορά της εξαιρετικά αποτυχημένης Τράπεζας Θεμάτων είχε άμεσο αποτέλεσμα -κυρία Κεραμέως, θυμάστε;- τον αποκλεισμό δεκάδων χιλιάδων μαθητών, ταξικά φτωχών μαθη-

τών, που δεν είχαν να πληρώσουν φροντιστήριο, από την τρίτοβάθμια εκπαίδευση.

Επίσης, φέρατε την επιβολή της Αστυνομίας στα πανεπιστήμια.

Για εμάς στο ΜέΡΑ25, -ακούστε το, άνθρωποι που μας ακούτε από εκεί έξω- το πιο σημαντικό είναι η αποβολή των κοινωνικών επιστημών και των καλλιτεχνικών μαθημάτων από το προηγούμενο στάδιο, από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Ξύλα απελέκητα, αισχρά εκπαιδευμένοι άνθρωποι, με τρομακτική εξειδίκευση ως τι; Γιατροί που δεν έχουν διαβάσει Καβάφη, δικηγόροι που δεν έχουν διαβάσει Ελύτη. Να το χαίρεστε το νομοσχέδιό σας, λοιπόν!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα πω και αυτό και θα σας αφήσω στην ησυχία σας, κύριε Πρόεδρε.

Κοιτάξτε, μπορώ να πω πάρα πολλά, έχω δεκάδες σελίδες για οτιδήποτε, για ένα νομοσχέδιο, κυρία Υπουργέ, που αναρωτιέμαι αν διαβάσατε αυτές τις χίλιες τριακόσιες σελίδες. Τελικά, όμως, θα επιλέξω να πω ένα πράγμα που το καταλαβαίνουν όλοι και που δεν έχετε κανένα επιχείρημα εναντίον του.

Ξέρετε, κυρία Κεραμέως και κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τι κάνει αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο είναι εξαιρετικά επικίνδυνο και κακό για την πατρίδα μας; Εξαερώνει τη μηδαμινή πιθανότητα κοινωνικής κινητικότητας που υπήρχε. Κι επειδή υπάρχουν άνθρωποι εκεί έξω που δεν καταλαβαίνουν τι σημαίνει ο επιστημονικός όρος «κοινωνική κινητικότητα», θέλω να είμαι σαφής για να το καταλάβουν και οι πέτρες. Ένας τρόπος υπήρχε σε αυτή την καταραμένη χώρα που κυβερνιέται εβδομήντα χρόνια τώρα από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, ένας φτωχός στην πορεία της ζωής του να καταστεί έστω και ελάχιστα λιγότερο φτωχός. Ξέρετε ποιος ήταν αυτός; Να στρωθεί στη δουλειά, να διαβάσει, να τελειώσει πανεπιστήμια, να κάνει μεταπτυχιακά, να πάρει διδακτορικά και να αλλάξει τη ζωή του.

Καταργείται η οποιαδήποτε δυνατότητα κινητικότητας όταν αρχίζουμε να συζητάμε περί διδασκτρων και το δικό σας σχέδιο νόμου βάζει τα διδάκτρα από το παράθυρο, κυρία Κεραμέως. Τα βάζει στα ξενόγλωσσα τμήματα, κατ' αρχάς. Θα πείτε στον ελληνικό λαό: «Τι σε κόφτει; Να μην πληρώνουν; Έρχονται, σπουδάζουν, δεν δίνουν αυτό που πήραν εδώ στην κοινωνία, αλλά πάνε στις πατρίδες τους, ας πληρώνουν».

Δεν μας κόφτει αυτό, κυρία Κεραμέως. Μας κόφτει ότι εσείς η ίδια θα έρθετε μετά από κάποια χρόνια ή μήνες εδώ και θα πείτε: «Τώρα γιατί διαμαρτύρεστε που ζητάμε και από τους Έλληνες, που συμμετέχουν στα ξενόγλωσσα τμήματα, να πληρώσουν; Είναι ρατσισμός απέναντι στους ξένους». Αυτό θα μας πείτε. Αυτό είναι το σχέδιό σας.

Εμείς δεν θα υποκύψουμε. Ο τρόπος σας είναι συγκεκριμένος. Αλλά το έγκλημα που κάνει το σχέδιο νόμου σας είναι ότι θέτει τον πρώτο λίθο στη διάλυση, στην εξαφάνιση της κινητικότητας. Να το ξέρουν οι άνθρωποι εκεί έξω.

Οποίος γεννιέται κόρη ή γιος ψυκτικού από το Περιστέρι και τα παιδιά του και τα εγγόνια και τα τρισέγγονά του είναι καταδικασμένα με «Κυριάκο Μητσοτάκη Α.Ε.» να πεθάνουν, στην καλύτερη περίπτωση, ψυκτικοί από το Περιστέρι.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κι εμείς, κύριε Γρηγοριάδη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να κάνω ένα μικρό σχόλιο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή επαναλήφθηκε επανειλημμένως το θέμα ότι δήθεν έκλεισε η Βιβλιοθήκη του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, θέλω να διευκρινίσω ότι, πρώτον, η Κεντρική Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ουδέποτε έκλεισε, δεύτερον, ουδέποτε βασίστηκε σε δύο υπαλλήλους και, τρίτον, οι δεκαεπτά περιφερειακές βιβλιοθήκες του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου

παρέμεναν εν λειτουργία. Επειδή το ακούμε διαρκώς, ξανά και ξανά, ότι έκλεισε, ήθελα να πω ότι ουδέποτε έκλεισε.

Κι ένα δεύτερο σημείο. Ο όρος «σκράπες» που χρησιμοποιήσατε για παιδιά τα οποία για διάφορους λόγους μπορεί να μην τα πήγαν καλά στις εξετάσεις, νομίζω αδικεί ένα μεγάλο τμήμα αυτών των παιδιών.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα μόνο ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Θα δώσω και σε εσάς ένα λεπτό.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Αγαπητέ Υπουργέ -Ξέρετε τα αισθήματά μου-, με μπερδεύει λίγο το επιχείρημά σας. Ξεκίνησε με έναν τρόπο κάπως παράξενο. Είπατε ότι για την κεντρική βιβλιοθήκη. Αυτό κατά τη γνώμη μου υποκρύπτει την ενοχή ότι μέσα σας και εσείς ξέρετε ότι μία, που δεν ήταν η κεντρική, επειδή ο Μητσοτάκης, ως Υπουργός Συντονισμού που ήταν στην κυβέρνηση Σαμαρά, αφαίρεσε τους δύο μόλις ανθρώπους που έτρεχαν τη λειτουργία της, έκλεισε.

Εσείς ισχυρίζεστε κατά πάσα πιθανότητα ότι δεν έκλεισε καμία. Βάζουμε στοίχημα; Θα φέρομε τα στοιχεία μας. Εδώ θα είμαστε και αύριο. Βάζουμε στοίχημα; Αν θέλετε εγώ το βάζω το στοίχημα.

Επίσης είναι υποβολιμαίο αυτό που κάνετε, κύριε Υπουργέ. Εγώ είπα «σκράπες» αυτούς που δεν χρειάζεται να ιδρώσουν τη φανέλα. Το είπα πολύ καθαρά. Είπα για τα παιδιά των πλουσίων οικογενειών, όσα από αυτά τυγχάνει να είναι ξύλα απελέκτα, αγόραζαν τα πτυχία τους.

Έχετε αντίρρηση ότι τα κυπριακά πανεπιστήμια, που δήθεν είναι ισότιμα με τα πανεπιστήμιά μας, πουλάνε πτυχία επί χρήμασι; Έχετε καμμία αντίρρηση γι' αυτό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Εντάξει. Δόθηκαν εξηγήσεις.

Τώρα θα δώσουμε τον λόγο στον Υφυπουργό Ανάπτυξης κ. Δήμα για να παρουσιάζει την τροπολογία του Υπουργείου του.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα αναφερθώ στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1371 και ειδικό αριθμό 96.

Πάμε, λοιπόν, στο άρθρο 7, όπου με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται η υπαγωγή και του προσωπικού των εποπτευόμενων από τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Καινοτομίας Ερευνητικών Φορέων, οι οποίοι λειτουργούν υπό τη μορφή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου σε πρωτοβάθμια υπηρεσιακά και πειθαρχικά συμβούλια, τα οποία θα συστήνονται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων.

Επειδή η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Καινοτομίας μέχρι πρότινος ήταν υπό το Υπουργείο Παιδείας και ειδικότερα τα πρωτοβάθμια πειθαρχικά συμβούλια, στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου τώρα η απόφαση θα είναι στο Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, όπου τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που αφορά η ρύθμιση είναι το Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών, το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών, το ΕΚΚΕ, το Ελληνικό Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών, το ΕΛΚΕΘΕ, το Εθνικό Κέντρο Έρευνας Φυσικών Επιστημών «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ» και η Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας. Είναι ένα αίτημα, το οποίο, μάλιστα, έχει έρθει από τα ίδια τα ερευνητικά κέντρα. Άρα με αυτή την προτεινόμενη ρύθμιση αναμένεται να ολοκληρωθούν και πειθαρχικές υποθέσεις που εκκρεμούν μέχρι σήμερα.

Επίσης, έχουμε το άρθρο 8, το οποίο έχει να κάνει με το πρόγραμμα «Ορίζοντας Ευρώπη». Είναι το μεγαλύτερο χρηματοδοτικό εργαλείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ζητήματα έρευνας και καινοτομίας, όπου εισάγονται νέες ρυθμίσεις και δίδονται νέες δυνατότητες στα κράτη-μέλη της Ένωσης, οι οποίες συνδέονται κυρίως με την εφαρμογή όλων των τύπων συμπράξεων, περιλαμβανομένων και των θεσμοθετημένων και όλων των μέσων εφαρμογής που απαιτούν συνέργεια ή και συγχρηματοδότηση ενωσιακών και εθνικών πόρων, καθώς και έργων που λαμβάνουν το σχήμα ποιότητας, τη λεγόμενη «σφραγίδα αριστείας».

Ένα εξ αυτών, λοιπόν, είναι η εφαρμογή της κεντρικής διαχείρισης της οικονομικής συνεισφοράς που αφορά τη δυνατότητα

εφαρμογής από τα συμμετέχοντα κράτη της κεντρικής διαχείρισης της οικονομικής συνεισφοράς. Δηλαδή, αντί να αναλάβει το κράτος-μέλος τη διαχείριση, την εκχωρεί στην αντίστοιχη ευρωπαϊκή δομή, όπου οι προτεινόμενες ρυθμίσεις, αυτή η ρύθμιση, αποσκοπεί στην αξιοποίηση των δυνατοτήτων χρηματοδότησης του προγράμματος πλαισίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την έρευνα και την καινοτομία, τον «Ορίζοντα Ευρώπη» το 2021-2027, και συγκεκριμένα στην αποτελεσματική υλοποίηση έργων διεθνούς συνεργασίας στην έρευνα και την καινοτομία, στην απλοποίηση των διαδικασιών, στη μείωση του διοικητικού φόρτου και στη δυνατότητα αξιοποίησης όλων των μέσων εφαρμογής του «Ορίζοντα Ευρώπη» κατά μείζονα λόγο, αλλά και του συνόλου των δράσεων του νέου ευρωπαϊκού χώρου έρευνας και καινοτομίας που απαιτούν εθνική συγχρηματοδότηση σε επίπεδο έργου ή προγράμματος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο κ. Μάρκου από τον ΣΥΡΙΖΑ και με βάση το πρόγραμμα ακολουθεί ο κ. Μελάς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και με τη χθεσινोβραδινή -σημερινή- πρωινή προσπάθεια εμπρησμού του δημοσιογραφικού συγκροτήματος «REAL FM» ολοκληρώνεται αυτές τις μέρες ένα σκηνικό όπου καίγονται εφημερίδες, ληστεύουν στους δρόμους, σκοτώνονται συμμορίες η μία με την άλλη, σκοτώνουν δημοσιογράφους. Η ανομία έχει απογειωθεί και αυτός ο περίφημος σκοπός "νόμου και τάξης" του κ. Μητσοτάκη έχει καταρρακωθεί παρά το γεγονός ότι ο αυταρχισμός τους εντείνεται.

Και δεν φτάνει αυτό, έχουμε και εμπρησμούς εδώ μέσα στη Βουλή. Ήρθε ο Πρωθυπουργός και έβαλε νέα τοξικότητα στο πολιτικό κλίμα, όπως εμφανίζεται τις τελευταίες μέρες, και υπαινίχθη ευθύνες του ΣΥΡΙΖΑ για τον εμπρησμό στον «REAL FM». Μα, δεν βάλατε μυαλό με ό,τι τυμβωρυχία κάνατε για το Μάτι; Δεν βάλατε μυαλό για ό,τι τυμβωρυχία κάνατε για τη «MARFIN»; Δεν βάλατε μυαλό για το ατύχημα στην Αίγινα που κάποιο συριζόπουλο έφταιγε; Συνεχίζετε την ίδια γελοία πολιτική προπαγάνδα με επικεφαλής τον ίδιο τον Πρωθυπουργό; Και εμφανίστηκε και θρασύς, να λέει: «Δεν τολμάει ο κ. Τσίπρας να έρθει εδώ». Εγώ θα του πω μόνο μα κουβέντα: «Αλαγός τη φτέρη έσειε, κακό της κεφαλής του».

Ερχόμαστε τώρα στο νομοσχέδιο, κυρία Υπουργέ. Εξακολουθείτε να λέτε ψέματα και, βεβαίως, δεν σας ενοχλεί να σας λέμε ότι λέτε ψέματα. Διαβάστε, αν τολμάτε, και σας παρακαλώ παραχωρώ τον χρόνο μου ολόκληρη την ανακοίνωση της Συνόδου Πρυτάνεων. Γιατί παραπληροφορείτε το Κοινοβούλιο και τον ελληνικό λαό; Πόσο νομίζετε ότι είναι μακριά τα ποδάρια στα ψέματα;

Έρχεται το νομοσχέδιό σας να μεταλλάξει το DNA του δημοσίου πανεπιστημίου, να υποβαθμίσει τις παρεχόμενες σπουδές και τα πτυχία του, να διαγράψει τα επιτεύγματά του, να καταργήσει τα συλλογικά του όργανα, να φιμώσει μέχρι εξαφανίσεως τη συμμετοχικότητα, να αποδυναμώσει τη δημοκρατική αντιπροσωπευτικότητα, να κατακερματίσει τα γνωστικά αντικείμενα, να εκφυλίσει τη γνώση σε αγοραία κατάρτιση.

Για να δούμε, λοιπόν. Η υποβάθμιση των παρεχόμενων σπουδών και των πτυχίων τη στιγμή που το κλίμα -και δεν μπορεί να μην το ξέρετε- κινείται ακριβώς προς την αντίθετη κατεύθυνση της υποστηρίξεως μιας ευρείας, ανοιχτής διάθεσης της παραγόμενης από τα πανεπιστήμια γνώσης. Δοκιμάστηκε το μοντέλο που θέλετε να επιβάλλεται και ήδη τα πανεπιστήμια της Ευρώπης αποχωρούν αυτό. Εσείς κάνετε τα αντίθετα.

Πρώτον, επιδεικνύετε εξαιρετική μέριμνα στον αποκλεισμό της γνώσης, στα στεγανά του πανεπιστημίου με σκοπό την εμπορική εκμετάλλευση. Αλήθεια, δεν έχω καταλάβει. Όσον αφορά το βιομηχανικό διδακτορικό, θα βγει ένα προϊόν επιστημονικό, το οποίο μπορεί να έχει και ένα εύρημα ενδιαφέρον όσον αφορά την υλοποίησή του στην παραγωγή. Θα είναι ιδιοκτησία του επιχειρηματία που συμμετείχε ή οποιουδήποτε αξιολογήσει ότι μπορεί αυτή την πληροφορία, αυτό το εύρημα να τα χρησιμοποιήσει για να προχωρήσει στην εμπορική εκμετάλλευση; Ποιος θα έχει τη δυ-

νατότητα να το χρησιμοποιήσει;

Δεύτερον, απέχετε από γενναίες μεταρρυθμίσεις που θα προέβλεπαν την επιβράβευση ή έστω την υποστήριξη ενός ανοιχτού κώδικα πρωτογενών ερευνητικών δεδομένων, διάθεση των ερευνητικών αποτελεσμάτων, εργασιών, καθώς και εκπαιδευτικού υλικού, δημοσίευσης των αποτελεσμάτων και ενεργειών προσέγγισης της κοινωνίας με διαλέξεις, επισκέψεις σε εκπαιδευτικά ιδρύματα, σεμινάρια, εργαστήρια δεξιοτήτων, φεστιβάλ επιστήμης. Τίποτα.

Είναι σαφές ότι η επιδιωκόμενη αναδιάρθρωση δεν στοχεύει στην αναβάθμιση των πτυχίων, αλλά στη μετατροπή και υποβάθμιση συνολικά της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης. Είναι, επίσης, σαφές ότι το υπό συζήτηση νομοσχέδιο απηχεί την νεωτεριστικότητα των απόψεών σας, δηλαδή τις νεοφιλελεύθερες αντιλήψεις.

Τρίτον, όσον αφορά την κατάργηση των συλλογικών οργάνων και αποδυνάμωση της αντιπροσωπευτικότητας. Ειπώθηκαν τόσα πολλά, στα οποία πραγματικά δεν θέλω να προσθέσω τίποτα, γιατί έχω την εντύπωση ότι το θέμα πλέον έχει γίνει σαφές και στην κοινή γνώμη, αλλά και στο Κοινοβούλιο. Με την υιοθέτηση του οργανωτικού και ανεξέλεγκτου οργανικού σχήματος σε ένα όργανο, στον πρύτανη, το οποίο θα χαρακτηρίζεται από έλλειμμα δημοκρατικής νομιμοποίησης υποβαθμίζετε όλους τους μηχανισμούς ελέγχου και τα αντιβάρη.

Και, βεβαίως, με την επιδεικτική απαξίωση επιφανών νομικών συνταγματολόγων –ακούστηκαν τα ονόματά τους: Κοντιάδης, Τασσόπουλος, Καμτσίδου- που έχουν αναγνωρίσει ότι δεν μπορεί η άσκηση αρμοδιοτήτων από όργανα της κρατικής διοίκησης ή από πρόσωπα που δεν συνδέονται οργανικά με το οικείο ΑΕΙ και ότι η αρχή της πλήρους αυτοδιοίκησης έχει ως περιεχόμενο την εξουσία των ιδρυμάτων να αποφασίζουν για τις δικές τους υποθέσεις με τα δικά τους όργανα.

Αλήθεια, κυρία Υπουργέ, συζητήσαμε την πρόταση αντισυνταγματικότητας. Ο καθ' ύλην αρμόδιος που θα μπορούσε να έρθει να υποστηρίξει την άποψή σας ήταν κατά τεκμήριο ο κ. Γεραπετρίτης. Πού είναι αυτός ο άνθρωπος; Φιλοδοξεί να δοξαστεί, όπως κάποιος άλλος πριν πολλές δεκαετίες, κρυπτόμενος; Δεν θα τα καταφέρει.

Θεωρούμε ότι ο αποκλεισμός των προσώπων που δεν συνδέονται οργανικά με το οικείο ΑΕΙ θα αποτελούσε μια προστατευτική λειτουργία. Εάν τελικά δεχτούμε όλοι εμείς εδώ ότι η πανεπιστημιακή κοινότητα στο σύνολό της, αλλά και η κοινωνία, μπορούν να διαχειρίζονται τα θέματά τους εξωτερικά πρόσωπα –παράγοντες, οικονομική επιφάνεια, καλλιτέχνες- και περιορισμούς στην εκλογή των μελών διοίκησης, τότε θα πρέπει να καταλάβουμε ότι αυτό θα είναι μοντέλο που μπορεί να επεκταθεί και αλλού.

Και κάτι άλλο: Είπατε ότι έτσι αντιμετωπίζεται η ανεργία. Πρέπει να καταλάβετε -και ειδικά αυτοί που ασχολούνται και με την οικονομία- ότι η ανεργία έχει άμεση σχέση με την ευρύτερη οικονομική κατάσταση κυρίως μιας κοινωνίας. Η χρηματοδότηση έχει ακριβώς αντίστροφη σχέση με το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν. Όσο το ένα μεγαλώνει το άλλο μικραίνει. Αυτή είναι η αιτία της ανεργίας, ο παράγοντας της ανεργίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Τελικά τι πανεπιστήμιο θέλουμε; Εμείς θέλουμε ένα πανεπιστήμιο που ανταποκρίνεται στις ανάγκες μιας δημοκρατικής κοινωνίας, στην οποία η γνώση συνιστά τον θεμέλιο λίθο της. Στη βάση αυτή το πανεπιστήμιο πρέπει να χρηματοδοτείται από την πολιτεία, βεβαίως να αξιολογείται και βεβαίως να λογοδοτεί για το έργο του.

Όμως όσον αφορά τη χρηματοδότηση, από τα Πρακτικά της Βουλής, δηλώσεις του κ. Σταϊκούρα, του Υπουργού Οικονομικών, αναφερόμενος στο νομοσχέδιο Διαμαντοπούλου, λέει: «Το 2007 η κυρία Υπουργός» -για την κ. Διαμαντοπούλου μιλούσε τότε, το 2011- «σε ομιλία της από αυτό το Βήμα είχε πει ότι καμμία μεταρρύθμιση στον χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης δεν μπορεί να γίνει χωρίς γενναία χρηματοδότηση. Με δεδομένο ότι η χρηματοδότηση έχει μειωθεί δραστικά και συνεχώς μειώνεται, είναι προφανές ότι δεν μπορούμε καθόλου να μιλάμε για ουσιαστική μεταρρύθμιση».

Τώρα τι έχει να πει ο Υπουργός Οικονομικών με δεδομένο ότι η χρηματοδότηση ακόμα μειώνεται; Και βεβαίως, έρχεστε με τον αυταρχικό τρόπο να φέρετε και την Αστυνομία με την κατανάλωση της δαπάνης για αυτό το θέμα. Φτιάξατε έναν όμορφο δρακόντειο νόμο με τρίπτυχο με το οποίο επιθυμείτε να λειτουργεί το πανεπιστήμιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, δεν θα καθυστερήσω άλλο.

Αποτελείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, την απόδειξη, όπως έγραψε ένας αρθρογράφος της «New York Times», ότι το αόρατο χέρι της αγοράς δεν θα εξαπλωθεί ποτέ χωρίς μια αόρατη γροθιά και εσείς οικοδομείτε αυτή την ώρα την αόρατη γροθιά και φτιάχνετε ένα δημόσιο πανεπιστήμιο το οποίο δεν το ξέρετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Μάρκου, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, δεν θα σας φέρω σε δύσκολη θέση.

Διαβάζω τον Πρωθυπουργό το 2011 σε συζήτηση πάλι του νομοσχεδίου Διαμαντοπούλου, που έλεγε επί λέξει: «Δεν γνωρίζω αρκετά για το ελληνικό πανεπιστήμιο, για να γνωρίζω εάν πρέπει να πάμε προς τη μια ή την άλλη κατεύθυνση».

Ο Πρωθυπουργός τώρα έμαθε και δεν έμαθε καθόλου περισσότερο από ό,τι ξέρετε για το ελληνικό πανεπιστήμιο και εσείς, κυρία Υπουργέ.

Καταθέσαμε μια τροπολογία όσον αφορά τους νεοδιοριστούς εκπαιδευτικούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Μάρκου, φθάσαμε τα δέκα λεπτά σιγά σιγά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Ναι, όντως, κλείνω.

Ελπίζω να την κάνετε δεκτή για να λαμβάνεται υπ' όψιν η προ-ύπηρεσία τους στο δημόσιο.

Το ερώτημα είναι, όπως έχει τεθεί από κάποιον, όχι σε τι κόσμο θα παραδώσουμε τα παιδιά μας, αλλά σε τι είδους παιδιά θα παραδώσουμε τον κόσμο μας. Αυτό είναι το ερώτημα.

Σας ευχαριστώ πολύ και εσάς, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστούμε και εμείς. Να είστε καλά!

Απλώς θέλω να πω στους τεχνικούς ότι έχουμε ζητήσει να κλείσουν οι δύο ανεμιστήρες δεξιά και αριστερά, γιατί στις θέσεις των Υπουργών είναι άθλια η κατάσταση. Σας παρακαλώ να το κάνουμε.

Τον λόγο έχει η κ. Καφαντάρη. Ακολουθεί ο κ. Μελάς και μετά ο κ. Καραθανασόπουλος. Με αυτή τη σειρά θα πάμε.

Ορίστε, κυρία Καφαντάρη από τον ΣΥΡΙΖΑ, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πραγματικά με μεγάλη κατάπληξη παρακολουθώντας σήμερα τη συζήτηση σε ένα τόσο σοβαρό νομοσχέδιο άκουσα πολλά και από την πλευρά της Συμπολίτευσης και από κυβερνητικούς Βουλευτές. Αυτό το οποίο μου έκανε εντύπωση, πέρα από τα γενικότερα ή αυτά που είπε ο Πρωθυπουργός για τους δικούς του λόγους δημιουργίας κλίματος γενικότερα και εκφράζοντας, φυσικά, την ιδεολογική νεοφιλελεύθερη πολιτική που υπηρετεί, ήταν όταν άκουσα Βουλευτίνα της Συγκυβέρνησης να λέει: «Σεβόμαστε τον μόχθο και τον αγώνα των γονιών, γι' αυτό φέρνουμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο».

Έρχομαι, λοιπόν και λέω, τελικά τι σέβεστε εσείς ως Κυβέρνηση και τι εξυπηρετείτε τρία χρόνια τώρα στον τομέα της παιδείας; Ο μόχθος του γονιού, κάθε Έλληνα και Ελληνίδα, είναι φυσικά να μορφωθεί το παιδί του, αλλά απαιτεί -και προβλέπεται και συνταγματικά- τη δωρεάν δημόσια παιδεία. Τι κάνατε εσείς τώρα τρία χρόνια; Αποδομείτε μία-μία τις δυνατότητες πρόσβασης στη δημόσια δωρεάν παιδεία των ελληνοπαίδων, να το πω έτσι. Κατ' αρχάς και με τις ρυθμίσεις οι οποίες έγιναν και για το γυμνάσιο και για το λύκειο και για τις πανελλήνιες και τη βάση εισαγωγής και με όλα αυτά υπηρετείτε ουσιαστικά και κάποιους ιδιώτες, κάποια ιδιωτικά συμφέροντα, τα κολλήγια με τα δικαιώματα και τις ισοτιμίες που δώσατε και βέβαια, δημιουργείτε -και

δυστυχώς και φέτος θα επαναληφθεί αυτό- πελατεία στα λεγόμενα ιδιωτικά ΙΕΚ, σε κάποιους δηλαδή οι οποίοι θα εισπράξουν για να παράσχουν όποια μόρφωση ή όποια γνώση. Δηλαδή η ιδιωτικοποίηση, η υποβάθμιση, η δυσφήμιση σε ό,τι δημόσιο - και δημόσιο σχολείο και δημόσιο πανεπιστήμιο- και με όλα αυτά που ζούμε τον τελευταίο καιρό δεν έχουν άλλο στόχο παρά το να ιδιωτικοποιηθεί η παιδεία οριστικά.

Βέβαια, με το εν λόγω σχέδιο νόμου, το οποίο είναι ενταγμένο πάλι και αυτό στη συγκεκριμένη λογική, κάνετε κάποιες -ας το πούμε- θεσμικές αλλαγές και αντί να δημιουργήσετε ένα δημοκρατικό πανεπιστήμιο -και τα ελληνικά πανεπιστήμια είναι αναγνωρισμένα διεθνώς και οι Έλληνες επιστήμονες- απόφοιτοι διαπρέπουν διεθνώς- αντί να συνεχίσετε να ενισχύετε το δημόσιο πανεπιστήμιο, έρχεστε ουσιαστικά και το ιδιωτικοποιείτε. Από ένα δημοκρατικό, δημόσιο πανεπιστήμιο θέλετε να έχουμε και ένα πανεπιστήμιο - ανώνυμη εταιρεία. Το νομοσχέδιο προωθεί ένα πανεπιστήμιο - επιχείρηση -που σημαίνει άνοδος του κόστους σπουδών, νέες προτεραιότητες για την κατεύθυνση της χρηματοδότησης- το οποίο πανεπιστήμιο οφείλει να βρει τρόπους ώστε να επιπλεήσει σε συνθήκες οξέυτατος εμπορικού ανταγωνισμού.

Ακόμα μια φορά επιχειρείται η ιδιωτικοποίηση ενός δημόσιου αγαθού. Το δημόσιο πανεπιστήμιο της μεταπολιτευτικής περιόδου έχει συμβάλει καθοριστικά στην ανάπτυξη και στην πρόοδο της χώρας μας, κατέχει διεθνείς διακρίσεις, όπως είπα και πριν. Είναι ένα δημοκρατικό πανεπιστήμιο που το μοντέλο διοίκησής του ισχύει από το 1982.

Έρχεστε εσείς, λοιπόν, τώρα και λέτε και θεσπίζετε, νομοθετείτε ένα πανεπιστήμιο που θα διοικείται από συμβούλιο διοίκησης με πρότανη υποτελή και υπόλογο σε αυτό, συμβούλιο διοίκησης που έχει υπερεξουσίες, ψηφίζει και παύει πρότανη, επιλέγει και παύει κοσμήτορα και αντιπρυτάνεις, έχει τον αποκλειστικό οικονομικό και διοικητικό έλεγχο του ιδρύματος, χωρίς πρυτανικό συμβούλιο, αλλά με εκτελεστικό διευθυντή - μάνατζερ, με εμπορευματοποιημένες μεταπτυχιακές σπουδές, με βιομηχανικά διδακτορικά συνεργασίας των ΑΕΙ με επιχειρήσεις, με σχολές πολλών ταχυτήτων και περισσότερα πτυχία σκόρπια, ασύνδετες γνώσεις, πτυχία-σούπα, όπως θα τα λέγαμε και χωρίς επαγγελματική αναγνώριση, με αποδυναμωμένες τις φοιτητικές παρατάξεις και ουσιαστικά καταργώντας πάρα πολλά ακόμη και στον τομέα συμμετοχής είτε των φοιτητών είτε των εργαζομένων στα ΑΕΙ.

Η υποστελέχωση και η υποχρηματοδότηση είναι τα βασικά προβλήματα των ανωτέρων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων σήμερα. Για τις ελλείψεις προσωπικού ευθύνεται η Κυβέρνηση, το Υπουργείο Παιδείας. Δεν προχωρεί σε άμεση αναπλήρωση καθηγητών που συνταξιοδοτούνται, όπως ορίζει ο νόμος, ενώ παράλληλα υπάρχει σοβαρό θέμα δημοκρατίας, καθώς καταστρατηγείται ουσιαστικά το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων και η δημοκρατική αρχή εκλογής του πρότανη, ενώ δημιουργείται ένα συγκεντρωτικό άκρως μοντέλο διοίκησης με υπερεξουσίες.

Θα έπρεπε νέοι επιστήμονες και ερευνητές να στελεχώνουν τα ΑΕΙ είτε παραμένοντας στην Ελλάδα -δυστυχώς, το κύμα φυγής επιστημόνων είναι έντονο ακόμα- είτε επιστρέφοντας στη χώρα μας. Αντίθετα, εσείς επεκτείνετε δικαιώματα σε ομότιμους και σε συνταξιούχους καθηγητές για να εξοικονομήσετε πόρους.

Πλειοψηφική απόρριψη του νομοσχεδίου υπήρξε από την πανεπιστημιακή κοινότητα. Όπως καταγράφηκε και στην αρμόδια συνεδρίαση της Βουλής με τους φορείς, οι πανεπιστημιακοί είναι κατά του εν λόγω νομοσχεδίου, καθώς το αποκάλεσαν «νομοσχέδιο κατά της δημοκρατίας, αλλά υπέρ της διαπλοκής». Οι πανεπιστημιακοί τονίζουν ότι το νομοσχέδιο είναι υπερρρυθμιστικό και αντί να οδηγήσει σε μεταρρύθμιση, δημιουργεί ένα ασφυκτικό καθεστώς λειτουργίας. Μάλιστα, οι Σύγκλητοι των ΑΕΙ η μία μετά την άλλη λαμβάνουν αποφάσεις ομόφωνες, ζητήσαν σημαντικές βελτιώσεις πριν αυτό το νομοσχέδιο κατατεθεί στη Βουλή ή ακόμη και την απόσυρσή του, τονίζοντας ότι ο νέος αυτός νόμος δύσκολα θα εφαρμοστεί στην πράξη.

Ενδεικτικά αναφέρω ότι ο Πρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ τόνισε ότι είναι η πρώτη φορά στην ιστορία του ελληνικού πανεπιστημίου που δεν εκλέγεται ο πρότανης. Θίγεται το συνταγματικά κατοχυρωμένο αυτοδιοίκητο του πανεπιστημίου, σύμφωνα με πολλούς

συνταγματολόγους, όπως τους καθηγητές Κοντιάδη και Τασσόπουλο. Ακόμη σημείωσε ότι η εκλογή οργάνων του πανεπιστημίου μέσα από την επιλογή των έξι μελών του Συμβουλίου Διοίκησης, όπου ένα από αυτά τα έξι επιλέγεται πρότανης και ακολουθώντας ο διορισμός στην ουσία αντιπρυτάνεων, διορισμός κοσμητόρων κ.λπ., θα οδηγήσει σε απίστευτη αύξηση της διαπλοκής. Επίσης, υπογράμμισε ότι προκαλούνται σοβαρές ανισορροπίες στην κατανομή ρόλων στις ελεγκτικές εξουσίες και έθεσε ζήτημα δημοκρατικής νομιμοποίησης των οργάνων του πανεπιστημίου.

Διάχυτη είναι η απογοήτευση ότι αγνοήθηκαν αποφάσεις Συνόδων Πρυτάνεων, Συγκλήτων των πανεπιστημίων και όλων σχεδόν των οργάνων και των συνδικαλιστικών οργάνων της ακαδημαϊκής κοινότητας, βέβαια όχι μόνο από το επίπεδο των εργαζομένων στα πανεπιστήμια, αλλά και από τις φοιτητικές οργανώσεις. Ακόμα και η ΔΑΠ Νομικής αναφορικά με τις φοιτητικές εκλογές καταφέρθηκε συγκεκριμένα κατά της Κυβέρνησης και της Υπουργού. Από εδώ καταλαβαίνουμε, αν το συνδυάσουμε και με τα δεδομένα και την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής που επίσης βάζει σοβαρά θέματα αντισυνταγματικότητας, ότι το εν λόγω σχέδιο νόμου δεν διορθώνεται, αλλά πρέπει πραγματικά να αποσυρθεί.

Το δημοκρατικό πανεπιστήμιο καθίσταται ετεροδιοικούμενο, με δομή ιδιωτικής εταιρείας που θα επιβάλλει τις αποφάσεις του με πειθαρχικά μέσα. Δεν αποτελεί μεταρρύθμιση ούτε εκσυγχρονισμό, όπως είπε πολλές φορές η κυρία Υπουργός, αλλά αποτελεί μία απορρύθμιση ουσιαστικά του δημοκρατικού, ερευνητικού και σημαντικού ρόλου που παίζουν τα πανεπιστήμια, το δημόσιο πανεπιστήμιο εν προκειμένω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κυρία Καφαντάρη, παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Κλείνοντας, ήθελα να πω για μία ρύθμιση της τελευταίας στιγμής που διαβάσαμε στον Τύπο που ήρθε με μορφή τροπολογίας.

Κυρία Υπουργέ, θα θέλαμε να μας δώσετε κάποιες διευκρινίσεις. Διαβάσαμε ότι οι πτυχιούχοι κολεγίων θα μπορούν να διεκδικούν θέσεις διοίκησης στον δημόσιο τομέα, καθώς πλέον δεν θα απαιτούνται πτυχία ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος της ημεδαπής ή ισότιμα της αλλοδαπής, αλλά πτυχία ιδρύματος ανώτατης εκπαίδευσης της ημεδαπής ή αρμοδίως αναγνωρισμένο πτυχίο της αλλοδαπής.

Θα θέλαμε να μας πείτε κάτι παραπάνω, γιατί νομίζω ότι αφορά την επιλογή διοικήσεων στον δημόσιο τομέα και αφορά ένα άρθρο 9 σε τροπολογία, η οποία έχει κατατεθεί ή πρόκειται να κατατεθεί. Εμείς τα στοιχία αυτά τα βρήκαμε στον Τύπο και θα θέλαμε να μας εξηγήσετε σχετικά τι ακριβώς σημαίνει αυτό το «ή αρμοδίως αναγνωρισμένο πτυχίο της αλλοδαπής».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ, κυρία Καφαντάρη.

Ο κ. Μελάς από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο και ακολουθεί ο κ. Καραθανασόπουλος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας κάνουμε όλοι μια προσπάθεια να κρατάμε τον χρόνο γιατί οι ομιλητές είναι εκατόν είκοσι δύο.

Ορίστε, κύριε Μελά, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριοι Υπουργοί, συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που αφορά την παιδεία και την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και όταν το 2022 σε αυτήν την Αίθουσα συζητάμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο και ακούγονται από την Αντιπολίτευση, κυρίως από τον χώρο της Αριστεράς σχεδόν στο σύνολό της, διθυραμβικά σχόλια για τον νόμο της παιδείας του 1982, νομίζω ότι αντιλαμβανόμαστε όλοι το χάος που υπάρχει ανάμεσα μας και το χάσμα που υπάρχει ανάμεσα μας στον τρόπο με τον οποίο εμείς προσεγγίζουμε τη σύγχρονη παιδεία και τη σύγχρονη εκπαίδευση και πώς εσείς έχετε μείνει πίσω και ακόμα θέλετε να δημιουργήσετε στην παιδεία συνθήκες οι οποίες είναι αναχρονιστικές και θα την επιστρέψουν πολλά χρόνια πίσω.

Το νομοσχέδιο αυτό αναφέρεται και σε πάρα πολλά άρθρα, τα οποία κυρίως ασχολούνται και πραγματεύονται με την καθημερινότητα των σημερινών φοιτητών, των αυριανών φοιτητών, των καθηγητών, των εργαζομένων στα πανεπιστήμια, όλου του κομματος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, όλου του κομματιού της παιδείας το οποίο είναι υγιές. Ανάμεσα στις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου προβλέπεται ο εκσυγχρονισμός των προγραμμάτων σπουδών, ώστε το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο να γίνει πιο ανταγωνιστικό και πιο σύγχρονο σε σχέση με τα άλλα πανεπιστήμια του εξωτερικού.

Προβλέπεται το ελληνικό «ERASMUS». Πλέον, οι Έλληνες φοιτητές δεν θα λαμβάνουν γνώση μόνο από τη σχολή στην οποία πέρασαν, αλλά θα έχουν τη δυνατότητα για ένα εξάμηνο να παρακολουθήσουν και μαθήματα από άλλα τμήματα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Για παράδειγμα, ένας φοιτητής ο οποίος μπορεί να είναι στο Μαθηματικό και θέλει να παρακολουθήσει μαθήματα φιλοσοφίας, θα μπορεί να το κάνει. Ένας φοιτητής του Πολυτεχνείου θα μπορεί να παρακολουθήσει κάποια μαθήματα στη Νομική. Έτσι ενισχύεται ο τρόπος με τον οποίο θα λαμβάνουν τη γνώση τα παιδιά τα οποία θα σπουδάζουν στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο.

Ενισχύεται, επίσης, η αμοιβή της πρακτικής άσκησης των φοιτητών. Θα υπάρχουν κοινά και διπλά προπτυχιακά προγράμματα σπουδών, επαγγελματικά μεταπτυχιακά και βιομηχανικά διδακτορικά, τα οποία θα αποτελούν τη γέφυρα μεταξύ του πανεπιστημίου και της βιομηχανίας, μεταξύ της έρευνας και της παραγωγής. Μάλιστα θα δοθούν συνολικά 35 εκατομμύρια ευρώ για διακόσια πενήντα βιομηχανικά διδακτορικά τριετούς διάρκειας σε ελληνικά ΑΕΙ από το Ταμείο Ανάκαμψης.

Επίσης, με το νομοσχέδιο αυτό αξιοποιούνται οι νέες τεχνολογίες στη διδασκαλία, κάτι το οποίο το είδαμε πώς λειτουργήσε και στα χρόνια του κορωνοϊού. Προωθούνται η έρευνα και η καινοτομία. Επίσης, ένα νέο και ευέλικτο πλαίσιο για τη διαχείριση της περιουσίας των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων θα αρχίσει να εφαρμόζεται με αυτό το νομοσχέδιο. Θα υπάρχει, επίσης, η δυνατότητα ίδρυσης προγραμμάτων σπουδών σύντομης διάρκειας για όσους θέλουν να τα παρακολουθήσουν.

Επίσης, θεσπίζεται η εισαγωγή ενός νέου μοντέλου διοίκησης στα πανεπιστήμια με νέες πιο αξιοκρατικές διαδικασίες για την επιλογή των μελών ΔΕΠ, η θέσπιση αναπτυξιακών εργαλείων για την αναβάθμιση των πανεπιστημίων με εκσυγχρονισμό του πλαισίου λειτουργίας των ΕΛΚΕ, η ψηφιοποίηση υπηρεσιών και η δημιουργία δομών που υποστηρίζουν την πανεπιστημιακή κοινότητα, η υποστήριξη για την ίδρυση νεοφυών επιχειρήσεων, startup επιχειρήσεων από φοιτητές.

Εκσυγχρονίζεται, επίσης, ο ΔΟΑΤΑΠ και απλοποιούνται οι διαδικασίες, καθώς μειώνεται η γραφειοκρατία για την ακαδημαϊκή αναγνώριση πτυχίων από πανεπιστήμια του εξωτερικού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας προωθούνται τολμηρές αλλαγές στη λειτουργία των πανεπιστημίων. Με αυτόν τον τρόπο επιδιώκουμε την αναβάθμιση της ποιότητας των πανεπιστημίων και της δημόσιας εκπαίδευσης συνολικά, τη βελτίωση στη λειτουργικότητα και την αποδοτικότητά τους με το νέο μοντέλο διοίκησης, την άμεση διασύνδεση των σπουδών των φοιτητών με την κοινωνία και κυρίως με την αγορά εργασίας. Εκτός από τις γνώσεις που μας προσφέρουν οι σπουδές, είναι σημαντικό τα πτυχία να ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τις απαιτήσεις της εποχής μας σε ό,τι αφορά την αγορά εργασίας και την οικονομία.

Επιδιώκουμε, επίσης, την εξωστρέφεια και τη διεθνοποίηση των ελληνικών πανεπιστημίων και μάλιστα έχουν γίνει σημαντικά βήματα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Το Υπουργείο Παιδείας έχει ήδη αναπτύξει στρατηγικές συνεργασίες με χώρες, όπως είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, το Ηνωμένο Βασίλειο και κορυφαία πανεπιστήμια, όπως είναι η συνεργασία του ΕΚΠΑ με το Γέιλ για κοινό ερευνητικό κέντρο αριστείας στις περιβαλλοντικές επιστήμες και τη δημόσια υγεία ή η συνεργασία που έχει το ΕΚΠΑ με το Χάρβαρντ για τη διεξαγωγή θερινών τμημάτων σε μεταναστευτικές και προσφυγικές σπουδές. Επίσης, αντίστοιχο πρόγραμμα έχει και το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο με το Κολούμπια για κοινό ενοποιημένο

πρόγραμμα προπτυχιακών και μεταπτυχιακών σπουδών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτές τις μεταρρυθμίσεις που θα γίνουν στην ανώτατη εκπαίδευση η Αντιπολίτευση μας ασκεί κριτική με ξεπερασμένα, όπως σας είπα και πριν, επιχειρήματα τα οποία έρχονται από μία άλλη εποχή, ενώ δεν έχουν και συγκεκριμένες προτάσεις για το πώς μπορεί να γίνει ένα πανεπιστήμιο σύγχρονο σήμερα, το 2022.

Μας κατηγορείτε ότι εμπορευματοποιούμε την ανώτατη εκπαίδευση, ότι διαλύουμε τους φοιτητικούς συλλόγους, ότι χαρίζουμε την παραγωγική γνώση του πανεπιστημίου σε ιδιωτικές επιχειρήσεις. Η ένδειξη των επιχειρημάτων σας αποδεικνύεται από την τοποθέτηση που έκανε ο κ. Βερναρδάκης εναντίον της Υπουργού Παιδείας κ. Νίκης Κεραμέως, μια απαράδεκτη τοποθέτηση για την οποία μέχρι σήμερα -και θα έχετε, βέβαια, την ευκαιρία, αν θέλετε, να συζητηθεί και αύριο αυτό το νομοσχέδιο- δεν βρέθηκε κανείς, ούτε ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ σε αυτή την Αίθουσα ούτε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος νωρίτερα, να ζητήσει συγγνώμη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η κοινωνία, όμως, έχει πλέον ξεκάθαρη εικόνα για το ποιο είστε εσείς και ποιο είμαστε εμείς. Εμείς θέλουμε να προστατέψουμε την πανεπιστημιακή κοινότητα και να καταπολεμήσουμε τη βία στα πανεπιστήμια με την Πανεπιστημιακή Αστυνομία, ενώ εσείς θέλετε τις καταλήψεις και τις καταστροφές, καταστροφές που στο τέλος της ημέρας τις πληρώνουν οι Έλληνες φορολογούμενοι, οι γονείς των παιδιών αυτών που στέλνουν τα παιδιά τους να σπουδάζουν. Αυτά, όμως, τελειώνουν σιγά-σιγά, τα έχει ξεπεράσει η κοινωνία μας και τα ξεπερνάμε και με τις νομοθετικές πρωτοβουλίες τις οποίες παίρνουμε. Το άσυλο της ανομίας καταργήθηκε με αυτή την Κυβέρνηση. Μάλιστα, είναι χαρακτηριστικό ότι από τότε έχουν λήξει περισσότερες από τριάντα παράνομες καταλήψεις.

Εμείς θέλουμε τη γνώση, επενδύουμε στη δημόσια εκπαίδευση και στην εξωστρέφεια του πανεπιστημίου μας. Γνωρίζουμε ότι η πρόοδος και το μέλλον του τόπου μας βρίσκεται εκεί που είναι τα αμφιθέατρα των πανεπιστημίων, σε όλους αυτούς τους νέους που κόπιασαν και διάβασαν και στους γονείς τους που ξοδεύουν χρήματα από αυτά που δεν τους περισσεύουν για να μπορέσουν να τα σπουδάσουν.

Εμείς είμαστε με όλους αυτούς, θα συνεχίσουμε να νομοθετούμε γι' αυτούς, θα συνεχίσουμε να δουλεύουμε για το καλό της Ελλάδας και για την πρόοδο αυτού του τόπου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Καραθανασόπουλος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και ακολουθεί ο κ. Ακτύπης από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Ένα είναι σίγουρο, κύριε Πρόεδρε, ότι το σημερινό νομοσχέδιο δεν οφείλεται σε ιδεοληψίες της Κυβέρνησης. Αντίθετα, αποτελεί τη συνέχεια όλων των προηγούμενων νόμων, ανεξαρτήτως κυβερνήσεων, που είχαμε για την ανώτατη εκπαίδευση. Άλλωστε, η συνδυαστική γραμμή που διαπερνά όλα αυτά τα νομοσχέδια και τους νόμους είναι ακριβώς η ανάγκη για όλο και μεγαλύτερη σύνδεση της εκπαίδευσης, αλλά και της έρευνας με τις ανάγκες της καπιταλιστικής οικονομίας, όπως αυτές οι ανάγκες κωδικοποιούνται από τις κατευθύνσεις του ΟΟΣΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Βλέπε Συνθήκη Μπολόνιας και άλλες.

Ποιες είναι, όμως, αυτές οι ανάγκες των καπιταλιστικών επιχειρήσεων; Πρώτη και βασική ανάγκη είναι η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και η μεγέθυνση της κερδοφορίας της. Βασικό εργαλείο για την ικανοποίηση αυτής της ανάγκης αποτελεί η έρευνα και τα αποτελέσματα της έρευνας. Ποιες είναι οι συνέπειες αυτής της πρόσδεσης; Πρώτον, η εργαλειοποίηση της έρευνας από τα συμφέροντα των επιχειρήσεων, δεύτερον η χειραγώγηση της έρευνας -και αυτή η χειραγώγηση είναι που βάζει εμπόδια στην ανάπτυξη και στην εξέλιξη της έρευνας-, τρίτον η στρέβλωση της έρευνας και των αποτελεσμάτων της. Και αυτό είναι ανορθολογισμός επί της ουσίας, όταν τα αποτελέσματα της

έρευνας προσαρμόζονται στις ανάγκες της καπιταλιστικής κερδοφορίας. Και τα παραδείγματα που έχουμε από τα αποτελέσματα ερευνών που είναι προσαρμοσμένα στις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων είναι πάρα πολλά, για να μη μιλήσουμε για το αν αυτά τα αποτελέσματα της έρευνας αμφισβητούν τον ίδιο το καπιταλιστικό κέρδος. Και τέταρτον, η υποβάθμιση της έρευνας που δεν ενδιαφέρει τους επιχειρηματικούς ομίλους, αλλά είναι πολύ χρήσιμη για την ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών και για την παραγωγή νέας γνώσης.

Έτσι, λοιπόν, βλέπουμε, για παράδειγμα, ότι το νομοσχέδιο σε επίπεδο διδακτορικών σπουδών θεσπίζει επί της ουσίας και επεκτείνει περαιτέρω τα λεγόμενα βιομηχανικά διδακτορικά, κάτι για το οποίο το Πανεπιστήμιο της Πάτρας είναι πρωτοπόρο στην εφαρμογή του. Πρόκειται, δηλαδή, για διδακτορικά που είναι κομμένα και ραμμένα στα μέτρα των συμφερόντων των επιχειρήσεων και όχι των αναγκών των επιστημόνων και της κοινωνίας.

Η αντιεπιστημονικότητα αυτών των διδακτορικών γίνεται οφθαλμοφανής με το που ακούσει κάποιος πως στην τριμελή επιτροπή του προγράμματος μπαίνει ένα μέλος από την επιχείρηση, η οποία ορίζει, κατευθύνει και καθοδηγεί το θέμα του διδακτορικού. Πρόκειται για άτομο το οποίο βεβαίως δεν έχει καμμία σχέση με την επιστημονική, αλλά και την εκπαιδευτική κοινότητα. Γι' αυτό άλλωστε και βάζετε μάντζερ όχι μόνο στις τριμελείς των διδακτορικών, αλλά και στα συμβούλια διοίκησης των επιχειρήσεων. Για να μη μιλήσουμε για την υποταγή της έρευνας στις ανάγκες του NATO. Μια σειρά από πανεπιστήμια έχουν υπογράψει μνημόνια συνεργασίας με το NATO, μια σειρά τμήματα και σχολές χρηματοδοτούνται απευθείας από το NATO ή από ινστιτούτα τα οποία χρηματοδοτεί το NATO, ενώ βεβαίως υπάρχουν και τμήματα τα οποία υπογράφουν συμφωνίες συνεργασίας με μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες παραγωγής οπλικών συστημάτων, όπως πρόσφατα έγινε με την NAVAL.

Ποιο είναι το αποτέλεσμα όλων αυτών; Βεβαίως η στρέβλωση της έρευνας και ο ανορθολογισμός, να διαχωρίζεται ο επιστημονικός από τον εκπαιδευτικό χαρακτήρα των μελών του ΔΕΠ μετατρέποντας επί της ουσίας τη διδασκαλία σε πάρεργο για τα μέλη του ΔΕΠ, όταν αυτά ενθαρρύνονται να προσανατολιστούν σε άλλες, δηλαδή σε επιχειρηματικές δραστηριότητες, βλέπε spin-off επιχειρήσεις. Υποβαθμίζεται, δηλαδή, η διδασκαλία και η εκπαιδευτική διαδικασία και αντίθετα ενισχύεται η επιχειρηματική ερευνητική δραστηριότητα και μάλιστα σε συνθήκες πολύ μεγάλης υποστελέχωσης των πανεπιστημίων. Είναι χαρακτηριστικό ότι η χώρα μας βρίσκεται στην προτελευταία θέση των χωρών μελών του ΟΟΣΑ, όσον αφορά τη σχέση μελών ΔΕΠ με φοιτητές. Τελευταία είναι η Κροατία.

Η δεύτερη ανάγκη που θέλετε να εξυπηρετήσετε είναι ένα ευέλικτο και αναλώσιμο εργατικό δυναμικό τόσο πτυχιούχων όσο και μη, προσαρμοσμένο στις εκάστοτε ανάγκες των επιχειρήσεων με απόκτηση δεξιοτήτων με ημερομηνία λήξης. Και το μέσο είναι χαρακτηριστικό και έχει εφαρμοστεί και στο παρελθόν: η πλήρης αποσύνδεση του πτυχίου από τα επαγγελματικά δικαιώματα και μάλιστα σε συνθήκες απελευθέρωσης των επαγγελματικών δικαιωμάτων, όπου επί της ουσίας έχει δημιουργηθεί εργασιακή ζούγκλα με το πυραμидικό φαινόμενο, όπου στην κορυφή υπάρχουν οι λίγοι και οι εκλεκτοί και όσο κατεβαίνουμε προς τα κάτω εκατοντάδες, δεκάδες χιλιάδες πτυχιούχοι εργαζόμενοι οι οποίοι δεν έχουν εργασιακά και επαγγελματικά δικαιώματα με εντατικοποίηση της εργασίας.

Άλλωστε, αυτό το επιβεβαιώνει και η σημερινή εικόνα της αγοράς εργασίας. Το παράδειγμα που έφερε ο κύριος Πρωθυπουργός στην αρχή της ομιλίας του συντρίβεται κυριολεκτικά στη ζοφερή πραγματικότητα, η οποία λέει ότι το 24% των πτυχιούχων ΑΕΙ ηλικίας από είκοσι πέντε έως εξήντα πέντε χρόνων είναι άνεργο, όπως επίσης και το 17,5% στην ηλικιακή ομάδα είκοσι πέντε έως τριάντα εννέα. Πρόκειται για στοιχεία της Εθνικής Ανώτατης Αρχής Εκπαίδευσης. Ο ένας στους τρεις πτυχιούχους εργάζεται σε δουλειά άσχετη με το επιστημονικό του αντικείμενο και πεντακόσιες χιλιάδες πτυχιούχοι έφυγαν στο εξωτερικό, ενώ το 65% των εργαζομένων αμείβεται με λιγότερα από 1.000 ευρώ. Αυτά επί της ουσίας.

Αυτή η κατάσταση, αυτές οι ανάγκες των επιχειρήσεων για

φθινό εργατικό δυναμικό οδηγούν στην υποβάθμιση των πτυχίων και σε πτυχία πολλαπλών ταχυτήτων. Έτσι, το νομοσχέδιό σας είναι πρωταθλητής σε όλα αυτά. Τι έχουμε; Προγράμματα πολλών ταχυτήτων που έχει από όλα ο μπαξές, και μονοετείς, και τριετείς, και τετραετείς κύκλους σπουδών με τα ίδια αντικείμενα σπουδών, ανάλογα με το πόσο βαστάει η τσέπη του καθενός τσακίζοντας επί της ουσίας τις επιστημονικές ανάγκες, αλλά και τα εργασιακά δικαιώματα.

Θεσπίζετε το εσωτερικό «ERASMUS». Όσο ωραίο και αν ακούγεται αυτό στα αυτιά, πρέπει να σκεφτούμε το κατά πόσο αυτό έρχεται να χρυσώσει το χάπι στους φοιτητές για τις ελλείψεις ολόκληρων επιστημονικών τομέων, τις ελλείψεις καθηγητών και υλικοτεχνικού εξοπλισμού από κάποια τμήματα και ειδικότερα τα περιφερειακά, αφήνοντας ασχολίαστο με ποιους όρους θα γίνεται αυτή η μετακίνηση, πώς θα πηγαиноέρχονται οι φοιτητές, όταν δεν υπάρχει μέριμνα, σίτιση και στέγαση. Με αυτόν τον τρόπο οι φοιτητές διαπαιδαγωγούνται στην ευελιξία και στην κινητικότητα, προσόντα, δηλαδή, που θα τους φανούν χρήσιμα στο μέλλον στη ζούγκλα της αγοράς εργασίας που θα συναντήσουν.

Η βασική αιτία πίσω από όλα αυτά είναι η δημιουργία αποφοίτων με πτυχία - «σούπα», όχι με ολόπλευρη γνώση του αντικειμένου, αλλά με δεξιότητες, αναλωσίμων για την αγορά εργασίας χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα. Γι' αυτό ακριβώς άλλωστε και μειώνονται ακόμη περισσότερο οι δαπάνες για την παιδεία. Για τα πανεπιστήμια είναι πολύ χαμηλές. Τα τελευταία δέκα χρόνια έχουν μειωθεί 70% οι δαπάνες για τα πανεπιστήμια από όλες βεβαίως τις κυβερνήσεις.

Στο πλαίσιο αυτής της δημοσιονομικής εξυγίανσης δίνονται όλο και λιγότερα χρήματα για τις ανάγκες αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης είτε αυτές σχετίζονται με την παιδεία είτε με την υγεία, μεταφέροντας τις δαπάνες στις πλάτες των ιδίων και των οικογενειών τους, για να δημιουργηθεί επί της ουσίας ένα ζωτικό πεδίο δημοσιονομικό για να χρηματοδοτηθούν οι ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων. Μάλιστα οι επιχειρήσεις χρηματοδοτούνται απευθείας από τον κρατικό προϋπολογισμό όχι μόνο από το Ταμείο Ανάκαμψης, Επιχειρηματικότητας, αλλά και τα ΕΣΠΑ, για τις δαπάνες που κάνουν για έρευνα και καινοτομία. Κατά τα άλλα λέτε ότι οι επιχειρήσεις χρηματοδοτούν την έρευνα. Το αντίθετο συμβαίνει: Το κράτος χρηματοδοτεί τις επιχειρήσεις, οι οποίες έτσι παίρνουν τζάμπα τα αποτελέσματα της έρευνας και της τεχνολογίας.

Έτσι, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, οι «Νέοι Ορίζοντες», όπως προκλητικά ονομάζεται το νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας, έρχονται να υψώσουν επί της ουσίας ακόμη περισσότερους ταξικούς φραγμούς σε όλους τους νέους που θέλουν να σπουδάσουν, αλλά η τσέπη τους δεν το αντέχει. Στην πραγματικότητα οι μόνοι ορίζοντες οι οποίοι ανοίγονται ακόμη περισσότερο είναι για τις επιχειρήσεις, οι οποίες θα εκμεταλλεύονται το επιστημονικό δυναμικό και τον υλικοτεχνικό εξοπλισμό του πανεπιστημίου, ώστε να καρπώνονται τα αποτελέσματα της έρευνας μόνο και μόνο για να κερδίσουν.

Το νομοσχέδιό σας είναι ένα οπισθοδρομικό νομοσχέδιο, που είναι πίσω από τις ανάγκες των φοιτητών, είναι πίσω από τις ανάγκες των διδασκόντων και των ερευνητών, είναι πίσω από τις ανάγκες της κοινωνίας. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο και δεν πρόκειται αυτό το νομοσχέδιο να πάει μπροστά. Και γι' αυτό θα βάλουμε και εμείς το χέρι μας!

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Τον λόγο έχει ο κ. Ακτύπης από τη Νέα Δημοκρατία. Ακολουθεί ο κ. Φάμελλος από τον ΣΥΡΙΖΑ. Επαναλαμβάνω την έκκληση να τηρούμε τον χρόνο.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΚΤΥΠΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητούμε έναν νόμο - πλαίσιο του Υπουργείου Παιδείας που είναι ξεκάθαρα εμβληματικός για την ανώτατη εκπαίδευση της χώρας μας, ένα νομοσχέδιο - επανάσταση με το οποίο υλοποιείται με συνέπεια προς τον πολίτη και το δημοκρατικό πολίτευμα το 100% των βασικών προελογικών δεσμεύσεων της Κυβέρνησης αυτής για την παιδεία. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι το νομοσχέδιο αυτό έρχεται σε συνέχεια μιας σειράς μεταρρυθμίσεων και αλλαγών της Κυβέρνη-

σης του Κυριάκου Μητσοτάκη και ειδικότερα του Υπουργείου Παιδείας, με μόνο στόχο να υλοποιήσει μια ευρεία και οριζόντια αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαίδευσης, που θα εξασφαλίζει στη νέα γενιά περισσότερα και καλύτερα εφόδια για το παρόν και το μέλλον.

Μια ενδεικτική αναφορά στις πρωτοβουλίες αυτές του Υπουργείου Παιδείας περιλαμβάνει τους διορισμούς είκοσι πέντε χιλιάδων μόνιμων εκπαιδευτικών, τις χιλίες εκατό θέσεις ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών, τον διπλασιασμό του δικτύου των πρότυπων και πειραματικών σχολείων, την ενίσχυση ενταξιακής εκπαίδευσης, τη συμπερίληψη μαθητών με αναπηρία και μαθητών προσφύγων, την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, τον ψηφιακό μετασχηματισμό της εκπαίδευσης, την αναβάθμιση και την επέκταση του ολοήμερου σχολείου, τα πρότυπα επαγγελματικά λύκεια, την ενίσχυση της εξωστρέφειας και των συνεργασιών των ΑΕΙ με ιδιωτικούς φορείς, τα θεματικά και τα πειραματικά ΙΕΚ, το φοιτητικό στεγαστικό επίδομα και στους σπουδαστές των ΙΕΚ τα 114 εκατομμύρια ευρώ για σύγχρονο εξοπλισμό στα εργαστηριακά κέντρα δομών, την αναδιάρθρωση του ακαδημαϊκού χάρτη για πιο βιώσιμα και ποιοτικά τμήματα, την αντιμετώπιση φαινομένων βίας και ανομίας, με την αποκατάσταση του ασύλου στην πραγματική του έννοια. Και η λίστα δεν σταματάει εδώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Παιδείας παραμένοντας πιστό στις δεσμεύσεις του προς τους Έλληνες πολίτες φέρνει σήμερα για ψήφιση στη Βουλή ένα νομοσχέδιο μέσω των διατάξεων του οποίου ανοίγει ο δρόμος για την περαιτέρω ανάπτυξη των ελληνικών πανεπιστημίων και διαμορφώνονται οι προϋποθέσεις για την ενίσχυση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της ακαδημαϊκής μας κοινότητας, ενώ παράλληλα επιδιώκεται η διασύνδεση των πανεπιστημίων με τον επιχειρηματικό κόσμο και την αγορά εργασίας.

Δεν νομίζω ότι είναι δυνατόν να διαφωνεί κάποιος από την Αίθουσα αυτήν ότι με τον νόμο εισάγονται καινοτομίες, όπως είναι τα κοινά, τα διπλά και τα ξενόγλωσσα προγράμματα σπουδών, το ελληνικό «ERASMUS» για όσους επιθυμούν να διευρύνουν την εξειδίκευσή τους και να αποκτήσουν περισσότερες γνώσεις χωρίς να φύγουν στο εξωτερικό, την υποστήριξη για την ίδρυση νεοφυών επιχειρήσεων φοιτητών, την αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών στη διδασκαλία, την ενίσχυση της λειτουργικότητας και της αποδοτικότητας των ΑΕΙ, τη διευκόλυνση της ίδρυσης ξενόγλωστων προγραμμάτων και κοινών διπλών προγραμμάτων με ξένα ΑΕΙ, τα παραρτήματα ελληνικών ΑΕΙ και εκτός Ελλάδας, τα κοινά ερευνητικά κέντρα με ξένα ΑΕΙ, τη θεσμοθέτηση βιομηχανικών διδακτορικών, τη δυνατότητα ίδρυσης επαγγελματικών μεταπτυχιακών, τον εκσυγχρονισμό του ΔΟΑΤΑΠ και τη σημαντική επιτάχυνση των διαδικασιών του, την καλύτερη στήριξη σε φοιτητές με αναπηρία και τις πολλές άλλες τομές με τις οποίες το σύνολο της ακαδημαϊκής κοινότητας και της κοινωνίας συντάσσεται πλήρως.

Μπροστά σε αυτές τις ξεκάθαρα θετικές κατευθύνσεις του νέου νομοσχεδίου, λύπη προκαλεί η κενή περιεχομένου επιχειρηματολογία της Αντιπολίτευσης. Ο ΣΥΡΙΖΑ απορρίπτει συλλήβδην τον νόμο, επειδή απλώς και μόνο τον φέρνει η παρούσα Κυβέρνηση και εξακολουθεί να καταφύγει στα γνωστά και να μιλάει για ένα νομοσχέδιο που ιδιωτικοποιεί την ανώτατη εκπαίδευση, ένα νεοφιλελεύθερο νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που προωθεί τα κολλέγια και άλλα τέτοια αντίστοιχα και γνωστά σε όλους μας. Ούτε λόγος φυσικά για αντιπρόταση ούτε λόγος για τα βασικά αιτήματα της ελληνικής κοινωνίας που θέλει ένα πανεπιστήμιο αντίστοιχο του επιπέδου σπουδών του το οποίο, σημειωτέον, αναγνωρίζεται διεθνώς.

Δεν προκαλεί εντύπωση ωστόσο η τακτική αυτή. Ο ΣΥΡΙΖΑ πριν από λίγο μόνο καιρό έκλεινε επιδεικτικά το μάτι μου σε καταλήψεις και καταλήψεις, ανομία και βαριοπούλες, όταν η Κυβέρνηση αγωνιζόταν για βιβλιοθήκη, για κατοχύρωση της ασφάλειας φοιτητών, ακαδημαϊκών και εργαζομένων στα πανεπιστήμια, για τη διασφάλιση της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών εντός του πανεπιστημιακού χώρου.

Και για να μιλήσουμε με ειλικρίνεια, αυτό που πράγματι σας ενοχλεί εκεί στην Αντιπολίτευση είναι πως δεν μπορείτε πια με την ίδια ευκολία να ψαρεύετε ψήφους μέσα από τον πανεπιστη-

μιακό χώρο. Μάλιστα το πόσο χαμηλά μπορείτε να πέσετε για να αποκτήσετε ακροατήριο, το αποδείξατε περίτρανα μόλις χθες με τις δηλώσεις του πρώην Υπουργού, του κ. Βερναρδάκη, ο οποίος διέβη τον Ρουβίκωνα της τοξικότητας και προσέβη σε μια πρωτοφανή και χυδαία επίθεση κατά της Υπουργού Παιδείας. Θα το επαναλαμβάνουμε, πιστεύω, όλοι οι Βουλευτές μέχρι να αποφασίσετε να πείτε μια συγγνώμη δημοσίως.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας πιστεύω πως οφείλουμε όλοι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα να αναρωτηθούμε αν πράγματι θέλουμε να αξιοποιήσουμε το επιστημονικό προσωπικό της χώρας μας, να φέρουμε πίσω τους νέους επιστήμονες μας που έχουν εγκαταλείψει τη χώρα, να σταματήσουμε το brain drain, βοηθώντας τους πτυχιούχους μας να βρουν ταχύτητα δουλειά, να απελευθερώσουμε την ερευνητική δραστηριότητα και να ενισχύσουμε σημαντικά την εξωστρέφεια των ελληνικών πανεπιστημίων. Αν πράγματι θέλουμε ένα καλύτερο ελληνικό πανεπιστήμιο, σύγχρονο και προσαρμοσμένο στο διεθνές περιβάλλον, οφείλουμε όλοι μας να στηρίξουμε την προσπάθεια της Κυβέρνησης και του Υπουργείου Παιδείας και να υπερψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο. Ο τίτλος άλλωστε του νομοσχεδίου αυτού ανταποκρίνεται απόλυτα στο περιεχόμενό του. Ανοίγει πραγματικά νέους ορίζοντες για το σύνολο της ακαδημαϊκής κοινότητας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Ακτύπη.

Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Σωκράτης Φάμελλος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Θερμή παράκληση να τηρείται ο χρόνος διότι, όπως και εσείς γνωρίζετε, ο κατάλογος είναι αρκετά μεγάλος.

Ορίστε, έχετε τον λόγο, κύριε Φάμελλε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρίες Υπουργοί, είναι γεγονός ότι ο Χριστόφορος Βερναρδάκης και συγγνώμη ζήτησε και απέσυρε την ανάρτηση. Αυτό που δεν ακούσαμε όμως από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ούτε από την Υπουργό είναι τι έχετε να πείτε για την εμπρηστική και απαράδεκτη τοποθέτηση του Πρωθυπουργού, ο οποίος συνέδεσε τη δήλωση αυτή με την καταδικαστέα επίθεση στα γραφεία του «REAL NEWS». Είναι επικίνδυνο ένας Πρωθυπουργός να παραποιεί την πραγματικότητα για να ικανοποιήσει το κομματικό του ακροατήριο και να ψεύδεται με επικίνδυνες εκφράσεις από το Βήμα της Βουλής. Είναι απαράδεκτο αυτό που έκανε σήμερα ο κ. Μητσοτάκης -αποδεικνύει ότι δεν είναι ικανός για Πρωθυπουργός-, κυριολεκτικά επικίνδυνο.

Όμως σήμερα μιλάμε για ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο -είναι γεγονός- το οποίο θα έλεγα ότι περιλαμβάνει πολύ απλά, πρώτον, την παραβίαση του αυτοδιοικητού του πανεπιστημίου, την υποβάθμιση της ανώτατης παιδείας με κατάργηση των καθηκόντων της πολιτείας να χρηματοδοτεί και να στηρίζει την ανώτατη παιδεία, αλλά και μια υποβάθμιση της δημοκρατίας στα πανεπιστήμια. Γιατί οφείλω να σας πω ότι η δημοκρατία μέσα στο πανεπιστήμιο είναι η ανάσα, είναι η δύναμη του πανεπιστημίου και της γνώσης. Είναι αυτό που στηρίζει πρακτικά τη νέα γενιά, αλλά και τους καθηγητές να δημιουργήσουν νέα γνώση και να υποστηρίξουν την κοινωνία και την οικονομία της χώρας. Όμως αυτή η Κυβέρνηση αντί να στέλνει καθηγητές στα πανεπιστήμια έχει επιλέξει, με προσωπική επιλογή και της κυρίας Υπουργού, να στέλνει ΜΑΤ τα οποία ψεκάζουν χημικά μέσα σε αίθουσες διδασκαλίας, αλλά και ασφαλίτες που στη Θεσσαλονίκη παρακολουθούν διδάσκοντες.

Δεν είναι περίεργο το ότι συζητάμε το νομοσχέδιο σήμερα, στα μέσα Ιουλίου, με κλειστά τα πανεπιστήμια. Συζητάτε το νομοσχέδιο σήμερα γιατί δεν έχετε την τόλμη, την πολιτική δύναμη και την επάρκεια να το συζητήσετε με ανοιχτά τα πανεπιστήμια. Δεν θέλατε να υπάρχουν φοιτητές στα πανεπιστήμια σήμερα γιατί φοβόσασταν τις κινητοποιήσεις. Φοβάστε τη δημοκρατία. Φοβάστε τη σκιά σας. Πολιτικά κρύβεστε, κυρία Κεραμέως, με το να φέρνεται σήμερα το νομοσχέδιο αυτό, και μάλιστα ένα νο-

μοσχέδιο στο οποίο όλη η πανεπιστημιακή κοινότητα, οι πρυτάνεις έχουν τοποθετηθεί απέναντι.

Έχουμε ξεκαθαρίσει -το είπαν άλλωστε και ο εισηγητής μας και τα υπόλοιπα κόμματα- ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι αντισυνταγματικό. Καταργεί το αυτοδιοίκητο και αποκλείει συγκεκριμένες ομάδες από τη διοίκηση των πανεπιστημίων και από την εκλογή των οργάνων. Αναρωτιέμαι: τι ενοχλεί η σύγκλητος; Γιατί θέλετε να αλλάξετε τον τρόπο διοίκησης; Σας ενοχλεί το ότι συμμετέχουν οι κοσμήτορες και οι πρόεδροι των τμημάτων στη σύγκλητο και παίρνουν αποφάσεις; Σας ενοχλεί το ότι υπάρχουν οι εκπρόσωποι των ερευνητών, των διοικητικών υπαλλήλων, του εργαστηριακού προσωπικού; Σας ενοχλεί που υπάρχουν εκπρόσωποι των φοιτητών; Τι ακριβώς είναι αυτό που σας ενοχλεί;

Σας ενοχλεί η δημοκρατία, κυρία Κεραμέως. Παθαίνετε δυσανεξία με τη δημοκρατία, γι' αυτό και θέλετε με το νομοσχέδιο να καταργήσετε τους φοιτητικούς συλλόγους και τις παρατάξεις. Θέλετε να διορίζετε τα όργανα των πανεπιστημίων και να βάλετε μάντζερ. Βέβαια όταν είδα ότι θέλετε να βάλετε μάντζερ με ιδιωτικοοικονομικά συμφέροντα αναρωτήθηκα: Αλήθεια, υπάρχουν οι ιδιωτικοί τομείς αλλά και της κοινωνίας, θέλω να σας πω κάτι πάρα πολύ απλό: παράδειγμα προς αποφυγή είναι τελικά οι γαλάζιοι μαντζαραίοι. Να μας λείπουν, κυρία Κεραμέως!

Είναι γεγονός ότι με αυτό το νομοσχέδιο η Νέα Δημοκρατία επιχειρεί να εγκαταστήσει μια ολιγαρχική δομή διοίκησης, χωρίς λογοδοσία, με υπερεξουσίες και αδιαφάνεια, για να γίνονται «πάρτι» -αυτό είναι η Δεξιά εξάλλου-, με εξουσία ακόμα και της Έδρας, της παλιάς αυθαιρεσίας -στον 815 μάς γυρίζετε, γι' αυτό και έχουμε μια τόσο έντονη συζήτηση σήμερα-, με κατάργηση ακαδημαϊκών μονάδων χωρίς αποφάσεις συγκλήτου, αλλά και με ένα πανεπιστήμιο - «σουπερμάρκετ», με υποβάθμιση πτυχίων, χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα. Το κάνατε ξανά, κυρία Κεραμέως, με νυχτερινές τροπολογίες. Θυμάται ο κ. Φίλης την αντίδραση του Τεχνικού Επιμελητηρίου, του Οικονομικού Επιμελητηρίου στις δικές σας νυχτερινές τροπολογίες που μειώνουν τα επαγγελματικά δικαιώματα των Ελλήνων επιστημόνων και των Ελληνίδων.

Όμως ταυτόχρονα προχωράτε και σε μια εμπορευματοποίηση του πανεπιστημίου. Λέτε στα πανεπιστήμια όσοι καθηγητές μπορούν, να ψάξουν να βρουν προγράμματα επιμόρφωσης, πρότζεκτ, να παίρνουν παραπάνω αμοιβές, για να τους καλοπιάσετε, αλλά οι προπτυχιακές σπουδές θα υποβαθμίζονται. Τα παιδιά δεν θα έχουν γνώση. Θα είναι όλο και πιο χαμηλή και θα είναι και διασπασμένη, δεν θα υπάρχει δομημένο επαγγελματικό δικαίωμα και επιστημονικό αντικείμενο. Και αντί να χρηματοδοτείτε τα πανεπιστήμια τούς λέτε: ψάξτε χορηγίες και δεν έχουμε καμμία ευθύνη. Πόντιος Πιλάτος! Αφήνουμε την ανώτατη παιδεία στο έλεος!

Το ίδιο εξάλλου κάνατε και με τα κολλέγια, αλλά και με την ελάχιστη βάση εισαγωγής. Από τη μια πριμοδοτείτε τα κολλέγια -ξέρουμε ότι είναι το προεκλογικό deal, μάλλον είναι και το επόμενο deal των εκλογών κι αναρωτιόμαστε πόσο θα στηρίξουν αυτές οι επιχειρήσεις την επόμενη προεκλογική εκστρατεία της Νέας Δημοκρατίας- αλλά με την ελάχιστη βάση εισαγωγής κόβετε εισακτέους και έρχεστε μετά, όπως κάνετε στο Διεθνές Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, με την αιτιολογία ότι μειώθηκαν οι εισακτέοι να κλείσετε μηχανικούς πληροφορικής, μηχανικούς περιβάλλοντος, μηχανικούς παραγωγής. Έξι χιλιάδες περίπου φοιτητές θα μεταφερθούν -λέει- στις Σέρρες, σύμφωνα με την εισήγηση της διοικούσας και του δικού σας εκεί προϊστάμενου, τον οποίο έχετε βάλει στη Διοικούσα Επιτροπή του ΔΙΠΑΕ, και το σχέδιό σας για τη Σίνδο και τη βιομηχανική ζώνη.

Όμως, κύριε Πρόεδρε, θέλω να αναφερθώ και σε δύο ειδικότερα ζητήματα τα οποία υπάρχουν σε ένα άρθρο. Το τι ακριβώς θέλει να κάνει η Νέα Δημοκρατία στα πανεπιστήμια φαίνεται με το αιφνιδιαστικό άρθρο 296 το οποίο υποβάλατε, που πρακτικά παρεμβάινει στη διαχείριση της περιουσίας των πανεπιστημίων. Και επειδή βλέπω συναδέλφους εδώ από τη Θεσσαλονίκη θα

ήθελα να ζητήσω από τους Βουλευτές Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας να μας πουν αν συμφωνούν με την κατάργηση της διοίκησης του Αγροκτήματος του Πανεπιστημίου στα «Πράσινα Φανάρια», με την κατάργηση της διοίκησης του Ταμείου Διοίκησης και Διαχείρισης Πανεπιστημιακών Δασών. Το Περιοίλι στα Τρίκαλα, τριάντα τρεις χιλιάδες στρέμματα, ο Ταξίαρχος στον Χολομώντα Χαλκιδικής, αντίστοιχη έκταση, δεν θα έχουν πλέον το Ταμείο Διοίκησης και Διαχείρισης που έχει ιδρυθεί, αν δεν κάνω λάθος, από έναν νόμο πολύ παλιό, με μια διαδικασία της περιόδου του '50, όταν παραχωρήθηκαν για έρευνα και μάθηση τα πανεπιστημιακά δάση. Όλα αυτά, λοιπόν, μαζί με τις λέσχες θα δοθούν προς εκμετάλλευση και, όπως είπε σήμερα ένας Βουλευτής σας στην τηλεόραση που ήμασταν μαζί το πρωί, ο κ. Οικονόμου, για επενδύσεις. Αναρωτιέμαι: στα προστατευόμενα δάση του Περιοίλι και στον Ταξίαρχο στη Χαλκιδική και στο Αγρόκτημα του Πανεπιστημίου τι επενδύσεις θέλετε να κάνετε; Να πάρετε τον λόγο και να μιλήσετε οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας για το τι ακριβώς έχετε βάλει στο μάτι. Τα «φίλετα» των πανεπιστημίων θέλετε να τα κάνετε real estate. Μπράβο, κυρία Κεραμέως! Έτσι αναδεικνύεται η γνώση, έτσι αναδεικνύεται η έρευνα, έτσι προχωράει το πανεπιστήμιο!

Θα καταθέσω το έγγραφο του Ταμείου Διοικήσεως και Διαχείρισεως Πανεπιστημιακών Δασών, το οποίο υπογράφεται όχι μόνο από τον Πρόεδρο, αλλά και από την Πρόεδρο του Τμήματος Δασολογίας, τον Δήμαρχο Πύλης, τον Πρόεδρο του Περιοίλι και τον Αντιπεριφερειάρχη των Τρικάλων, για την κάθετη αντίθεσή τους. Και αναρωτιέμαι: ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, κ. Σκρέκας, που είναι και Βουλευτής Τρικάλων, συμφωνεί με το να δοθεί και το Περιοίλι για επενδύσεις; Δεν είναι ούτε Βουλευτής Τρικάλων τελικά ούτε Υπουργός Περιβάλλοντος, με αυτά που γίνονται.

Θα καταθέσω και την ανοιχτή επιστολή πολλών φορέων -θα την έχετε λάβει- που αντιδρούν στην κατάργηση του φορέα διαχείρισης του Αγροκτήματος του Πανεπιστημίου και νομίζω ότι θα δείτε και πάρα πολλούς φίλους και επαγγελματίες συναδέλφους που δεν είναι ΣΥΡΙΖΑ και πιθανόν θα τους γνωρίζετε πολύ καλύτερα από μένα, οι οποίοι υπογράφουν αυτό το έγγραφο. Δεν θέλω να αναφερθώ στην κομματική ιδιότητα των συνδικαλιστών, αλλά σίγουρα είναι και πολλά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας μέσα σε αυτά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σωκράτης Φάμελλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ενημερώνω, κύριε Πρόεδρε -και κλείνω με αυτό- ότι όλοι οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ έχουμε καταθέσει μια τροπολογία την οποία καλούμε την κ. Κεραμέως να την κάνει τώρα αποδεκτή. Η τροπολογία αυτή καταργεί πρακτικά το κατάπτυστο αυτό άρθρο 296, το οποίο μπήκε από το «παράθυρο», χωρίς διαβούλευση, και επαναφέρει το στάτους της διοίκησης και της προστασίας και της περιουσίας και της έρευνας στα πανεπιστημιακά δάση, στο Αγρόκτημα του Πανεπιστημίου και στις πανεπιστημιακές λέσχες στη Θεσσαλονίκη, στο ΕΚΠΑ και στο Μετσόβιο στην Αθήνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, κύριε Φάμελλε. Σας παρακαλώ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Εδώ, λοιπόν, αγαπητοί και αγαπητές Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, κρίνεστε. Θα δεχθείτε να υπερασπιστείτε την περιουσία των ελληνικών πανεπιστημίων, τα πανεπιστημιακά δάση, το Αγρόκτημα του ΑΠΘ ή και αυτά θα πάνε στο πλάτσικο το οποίο αυτή τη στιγμή υλοποιεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σε όλη την Ελλάδα; Γιατί είστε μια Κυβέρνηση πλάτσικου και ρουσφετιών. Πουλάτε περιουσία του πανεπιστημίου και θα βάλετε γαλάζιους μαντζαραίους με χρυσές αμοιβές και μπόνους. Γι' αυτό, κυρία Κεραμέως, θα φύγετε το συντομότερο δυνατόν και πιθανόν ψηφίζοντας αυτό το νομοσχέδιο έχετε πάρει και τη σφραγίδα στο διαβατήριο εξόδου από την κυβέρνηση της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Δημήτριος Κούβελας.

Να ανακοινώσω στο Σώμα το εξής. Η σημερινή συνεδρίαση θα περατωθεί γύρω στη 1 τα ξημερώματα. Δεν μπορούμε να σας πούμε ποιος θα είναι ο τελευταίος Βουλευτής που θα μιλήσει, γιατί είναι νωρίς ακόμα, να δούμε την πορεία.

Όμως για να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι, θερμή παράκληση να τηρείται ο χρόνος, διαφορετικά ενδεχομένως να χρειαστούν να ληφθούν μέτρα αύριο για τους επόμενους ομιλητές. Το λέω γενικά αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Αύριο τι ώρα αρχίζουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Στις 9 το πρωί.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Μα, απόψε θα τελειώσουμε στη 1.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Πώς να το κάνουμε;

Έτσι έχει αποφασιστεί από τη Διάσκεψη. Είναι γνωστό.

Κύριε Κούβελα, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας είναι πραγματική μεταρρύθμιση με στόχο να μεταβάλει το τοπίο της ανώτατης παιδείας στην πατρίδα μας και να ενισχύσει τις νεότερες γενιές με όλα τα εφόδια που είναι απαραίτητα για τη μετέπειτα πορεία τους.

Ο νέος νόμος-πλαίσιο είναι τομή, καθώς κωδικοποιεί πλήρως την υφιστάμενη νομοθεσία σχετικά με τη λειτουργία των πανεπιστημίων, καθορίζει ένα σαφές νομικό πλαίσιο για ζητήματα που επί χρόνια παρέμεναν αρρύθμιστα και παρέχει νέες δυνατότητες και κίνητρα εξέλιξης στο πανεπιστήμιο, στους φοιτητές, στην ακαδημαϊκή κοινότητα.

Κυρίως, όμως, το παρόν σχέδιο νόμου είναι κομβικής σημασίας γιατί αναδεικνύει μέσα από τις διατάξεις του τους ίδιους τους νέους, δηλαδή δίνει έμφαση στο μέλλον, σε αντίθεση με τις πολιτικές δυνάμεις τις οποίες τρέφει το «όχι σε όλα», που δείχνουν ότι ταυτίζονται απόλυτα με το παρελθόν και με την πολιτική νοσηρότητα, διότι δεν υπάρχει άλλη ανάγνωση στις αήθεις συγκρίσεις της Υπουργού Παιδείας με τον Ηρώδη τόσο από τον ίδιο τον κ. Τσίπρα όσο και από τον κ. Φίλη, δεν υπάρχει άλλη ανάγνωση στη χθεσινή ανάρτηση του κ. Βερναρδάκη, η οποία όσο και αν επιχειρήσει να τη «μαζέψει», σας εκθέτει, καθώς συνεχίζετε να σιωπάτε σχετικά.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας παραμένει πιστή στην εφαρμογή του προεκλογικού της προγράμματος και στον χώρο της παιδείας. Αυτήν την εντολή λάβαμε από τους πολίτες πριν από τρία χρόνια, δηλαδή να αλλάξουμε το τοπίο και στα πανεπιστήμια και να τα αποδώσουμε πραγματικά εκεί που ανήκουν, δηλαδή στους φοιτητές, στους καθηγητές, στην ίδια την πανεπιστημιακή κοινότητα. Αρκετά με τους κάθε λογής «μπαχαλάκηδες» που μετέτρεπαν τα πανεπιστήμια σε χώρους ανομίας, καταλήψεων με κάθε ευκαιρία, ακόμη και με κίνδυνο για ανθρώπινες ζωές.

Τι να πρωτοθυμηθούμε από τις πρόσφατες εικόνες ντροπής στο μεγαλύτερο πανεπιστήμιο της χώρας, το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο; Λείπει ο συνάδελφος του ΣΥΡΙΖΑ από τη Θεσσαλονίκη που μίλησε προηγουμένως. Στις αρχές του 2021 είχαμε πολυήμερη κατάληψη στο κτήριο διοίκησης του ΑΠΘ με τη στήριξη των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ. Στα τέλη του '21 με αρχές τις φετινής χρονιάς χρειάστηκε επιχείρηση εκκένωσης στο στέκι του Βιολογικού Τμήματος για τη δημιουργία βιβλιοθήκης. Πάλι αντιδράσεις από τους Βουλευτές και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Τις επόμενες μέρες είχαμε νέα κατάληψη, αυτήν τη φορά στο Χημικό, νέα επεισόδια, πάλι επιχείρηση για την απόδοση του χώρου στην πανεπιστημιακή κοινότητα, αλλά και εξωπανεπιστημιακοί με τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ μαζί, κόντρα στη νομιμότητα και την πανεπιστημιακή κοινότητα.

Πριν από δύο μήνες, τον Μάιο, είχαμε νυχτερινή έφοδο με βαριοπούλες και καταστροφή της υπό κατασκευή βιβλιοθήκης του Τμήματος Βιολογίας. Νέες αντιδράσεις από τους Βουλευτές και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ.

Μάλιστα, ο Γραμματέας του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Τζανακόπουλος, το τερμάτισε τελείως. Είπε το αμίμητο ότι οι καταλήψεις στα πανεπιστήμια είναι μια φυσιολογική κατάσταση και ότι γίνονται σε συνεννόηση με τις πρυτανικές αρχές. Κατηγόρησε μάλιστα τον Πρύτανη του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Νίκο Παπαϊωάννου ότι επιμένει στη λειτουργία της

βιβλιοθήκης γιατί δήθεν θέλει την ένταση. Δηλαδή, θα τρελαθούμε εντελώς. Ακόμα δεν άκουσα κάποιον από τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ να διαφοροποιείται απ' αυτήν τη γραμμή, να ζητάει επιτέλους αυτή η βιβλιοθήκη να λειτουργήσει, πέρα και έξω απ' όλα τα άλλα. Ευτυχώς, όμως, η βιβλιοθήκη ανακατασκευάζεται και θα αποδοθεί σύντομα στους φοιτητές και τους καθηγητές.

Ακόμη και σήμερα, λοιπόν, δεν έχετε απαντήσει στο ερώτημα αν είστε με τη βιβλιοθήκη και το πανεπιστήμιο ή με τη βαριοπούλα και τους «μπαχαλάκηδες», κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Αντιθέτως, ακούμε διαρκώς τη μόνιμη, μονότονη θα έλεγα ρητορική του απόλυτου μηδενισμού.

Είναι σημαντική η διαπίστωση που θα περίμενε κανείς να αλλάξει τη στάση σας ότι οι δημοσκοπήσεις που είδαν το φως της δημοσιότητας αυτές τις μέρες δείχνουν ότι η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών -και μάλιστα σε μεγάλο ποσοστό των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ- συνυπογράφουν αυτές τις μεγάλες αλλαγές στα πανεπιστήμια σε ποσοστά που φτάνουν το 85%.

Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα ότι το ελληνικό «ERASMUS», δηλαδή η κινητικότητα φοιτητών μεταξύ των ελληνικών πανεπιστημίων, βρίσκει σύμφωνο το 75% των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ. Είστε δυστυχώς ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Συμφωνούμε, λέμε. Τι λέτε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Συμφωνείτε. Προς επιβεβαίωση το λέω. Έρχεστε, όμως, συνολικά να επιμείνετε στην πολιτική στασιμότητα που σας διακρίνει σε μια εποχή που τα πλατιά στρώματα της κοινωνίας μας, ανεξαρτήτως ιδεολογικής προέλευσης, αγκαλιάζουν αυτές τις αλλαγές στα πανεπιστήμια.

Θέλει βέβαια ιδιαίτερο, περίσσιο πολιτικό θράσος κανείς για να κατηγορεί τη Νέα Δημοκρατία, την Κυβέρνηση που μετά από δώδεκα χρόνια προχώρησε σε είκοσι πέντε χιλιάδες διορισμούς μονίμων εκπαιδευτικών, στην τοποθέτηση χιλίων εκατό ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών στα σχολεία, στον διπλασιασμό του δικτύου των πρότυπων και πειραματικών σχολείων και φυσικά στην αποκατάσταση του πανεπιστημιακού ασύλου στην πραγματική του έννοια.

Κυρία Υπουργέ, μόνο συγχαρητήρια αξίζουν σε εσάς και στους Υφυπουργούς σας, διότι με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου απαντάτε πραγματικά στο ερώτημα τι πανεπιστήμιο θέλουμε. Η απάντησή μας είναι ποιοτικό, σύγχρονο, λειτουργικό, αξιοκρατικό, αυτόνομο, εξωστρεφές.

Όμως αυτές τις απαντήσεις δεν τις δίνουμε εμείς μέσα στην Αίθουσα της Ολομέλειας και στις επιτροπές. Είναι η ίδια η κοινωνία που θέλει το πανεπιστήμιο ανοικτό σε αυτήν, θέλει τους φοιτητές ισότιμα να μπορούν να αναπτύξουν τις δεξιότητές τους, θέλει τους ακαδημαϊκούς δασκάλους να είναι άξιοι να μεταλαμπαδεύσουν στα παιδιά μας τη γνώση και την εμπειρία τους.

Οι τομές είναι πολλές. Θα αναφερθώ μόνο χαρακτηριστικά στο εσωτερικό «ERASMUS» που ευτυχώς συγκεντρώνει τη σύμφωνη γνώμη της πλειοψηφίας των πτερυγών της Βουλής. Είναι κάτι πολύ σημαντικό.

Ενισχύουμε την πρακτική άσκηση των φοιτητών και τη διασύνδεσή τους με την απαιτητική αγορά εργασίας. Επαγγελματικά μεταπτυχιακά, βιομηχανικά διδακτορικά, νέες τεχνολογίες στη διδασκαλία των φοιτητών, ένα αξιοκρατικό και διαφανές σύστημα εκλογής και εξέλιξης των καθηγητών, γρήγορες διαδικασίες στο ΔΟΑΤΑΠ χωρίς γραφειοκρατικές αγκυλώσεις.

Το νομοσχέδιο ευνοεί τελικά την αυτονομία και θωρακίζει το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, καθώς εξουσίες του Υπουργείου Παιδείας φεύγουν προς τα πανεπιστήμια. Έτσι θα λαμβάνουν τα ίδια αποφάσεις που τα αφορούν, σύμφωνα με τις ανάγκες και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους.

Εξακαθάρισαμε ακόμη ότι οι φοιτητικές παρατάξεις δεν καταργούνται. Συνεχίζουν να δραστηριοποιούνται στους φοιτητικούς συλλόγους, όπως πάντα, όμως η φωνή των φοιτητών δυναμώνει, γίνεται πιο ισχυρή. Μπορούν να επιλέγουν τους άξιους εκπροσώπους τους για τα όργανα διοίκησης του πανεπιστημίου μέσα από ένα ενιαίο ψηφοδέλτιο.

Αλλά και η ρύθμιση για την πραγματική σύσταση οργανικών θέσεων κληρικών, ρυθμίζοντας έτσι ένα ζήτημα, μια αδικία -θα

έλεγα- σε βάρος τρεισήμισι χιλιάδων κληρικών που κρατούσε επί δεκαετίες, είναι πολύ σημαντική.

Το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας της Κυβέρνησης Μητσοτάκη καταμαρτυρά στην πράξη ποιοι είναι τελικά θιασώτες της προόδου και ποιοι λάτρεις της συντήρησης. Εμείς είμαστε με τους νέους της γνώσης κι εσείς συνεχίζετε δυστυχώς να βαδίζετε τον δρόμο της απόγνωσης.

Είναι απαιτητικοί οι καιροί. Όσο περισσότερο συμφωνούμε στα ζητήματα της παιδείας, τόσο το καλύτερο για τους νέους και την πατρίδα μας. Άλλωστε, είναι βασικός πυλώνας για την Ελλάδα η παιδεία μας και όπως είναι γνωστό, τελικά όλα είναι ζήτημα παιδείας.

Σας καλώ να υπερψηφίσουμε το παρόν σχέδιο νόμου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Δημήτριος Χαρίτου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΑΡΙΤΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργοί, με τον νόμο πλαίσιο σε ποιες από τις πραγματικές ανάγκες της ανώτατης εκπαίδευσης και της πανεπιστημιακής κοινότητας απαντάτε; Σε καμμία απολύτως. Καλλιεργείτε μια στρεβλή εικόνα για το δημόσιο πανεπιστήμιο, προκειμένου να παρέμβετε αυταρχικά.

Άκουσα τον κύριο Πρωθυπουργό. Για εσάς δεν ευθύνεται το στρεβλό παραγωγικό μοντέλο της χώρας, που δεν δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας και δεν αξιοποιεί το υπάρχον επιστημονικό δυναμικό, αλλά ευθύνονται τα πανεπιστήμια, που είναι δήθεν μακριά από τις ανάγκες της αγοράς, για να δικαιολογήσετε με αυτόν τον τρόπο τις ρυθμίσεις που στοχεύουν στη μετάλλαξη του δημόσιου πανεπιστημίου και τη μετατροπή του σε προέκταση των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων. Αντί η επιχειρηματικότητα να χρηματοδοτεί προγράμματα έρευνας και καινοτομίας, θα αντλεί από τα δημόσια πανεπιστήμια, που χρηματοδοτούνται από δημόσιους πόρους.

Για εσάς, κύριοι, τα προγράμματα σπουδών ευθύνονται για το σοβαρό πρόβλημα της επαγγελματικής αποκατάστασης των νέων επιστημόνων, αποκρύπτοντας πως με αυτούς τους τίτλους σπουδών διαπρέπουν στο εξωτερικό απόφοιτοί τους. Πώς αλλιώς θα δικαιολογήσετε τις ρυθμίσεις στο νομοσχέδιο, που στοχεύουν στην πολυδιάσπαση των προγραμμάτων σπουδών σε πτυχία πολλών ταχυτήτων, την επαναφορά των ΤΕΙ ως Τμημάτων Εφαρμοσμένων Επιστημών, με συνέπεια την υποβάθμιση του επιπέδου των σπουδών, τη μεγαλύτερη απαξίωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων;

Κυρίες και κύριοι, γνωρίζοντας την αγωνία των νέων για απόκτηση μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών ως επιπλέον προσόντος, με τις ρυθμίσεις που εισάγετε κλείνετε τον δρόμο σε όσους δεν διαθέτουν πορτοφόλι, αφού πλέον αυτά παύουν να αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της ακαδημαϊκής διαδικασίας. Καταργούνται τα κοινωνικά κριτήρια που είχε θεσπίσει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και μετατρέπονται σε κερδοφόραχείρηση μιας ελίτ καθηγητών.

Τα ωραία λόγια, κύριοι Υπουργοί, για την ποιοτική αναβάθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης, ως πρώτου μάλιστα στόχου όπως είπατε, δεν έχουν καμμία απολύτως αξία, όταν κρατάτε σε υποχρηματοδότηση τα πανεπιστήμια, που ασφυκτούν οικονομικά.

Σας θυμίζω όμως ότι επί ΣΥΡΙΖΑ είχαν αυξηθεί κατά 1,2 δισεκατομμύρια οι δαπάνες. Και σήμερα με τη φιλοσοφία που διαπερνά το νομοσχέδιο ουσιαστικά τα ωθείτε να αναζητούν πόρους από χορηγούς επιχειρηματικών συμφερόντων προκειμένου να επιβιώσουν.

Επίσης, κύριοι, τα έχετε υποστελεχωμένα από διδακτικό, ερευνητικό και διοικητικό προσωπικό. Εγκαταλείψατε τη ρύθμιση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ για την αυτόματη κάλυψη όλων κενών θέσεων ΔΕΠ δημιουργούνται, ενώ με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου ενθαρρύνετε τις ευέλικτες και ελαστικές μορφές εργασίας των διδασκόντων, των ερευνητών και καταργείτε τη μονιμότητα των επίκουρων καθηγητών. Πόσο ελκυστικό μπορεί να είναι ένα τέτοιο εργασιακό καθεστώς για να προσελκύσει νέους επιστήμονες να επιστρέψουν στα πανεπιστήμια της χώρας;

Κυρίες και κύριοι, οι πραγματικές προθέσεις σας για το δημό-

σιο πανεπιστήμιο έγιναν εξαρχής γνωστές. Αναγνωρίσατε τους τίτλους σπουδών αμφίβολης ποιότητας ιδιωτικών κολεγίων ως ισότιμων με τα πτυχία των δημόσιων πανεπιστημίων, ενώ με την καθιέρωση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής προκαλέσατε μια διαρκή αιμορραγία σε βάρος των περιφερειακών πανεπιστημίων, όπως του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου, και σε όφελος των ιδιωτικών κολεγίων, που τόσο αγαπάτε.

Τρία χρόνια τώρα δεν υλοποιείτε την απόφαση της προηγούμενης κυβέρνησης για την ίδρυση και λειτουργία των έξι νέων τμημάτων στο Δημοκρίτειο, που αναμένουν οι τοπικές κοινωνίες. Η ρύθμιση μάλιστα στο νομοσχέδιο, που δίνει τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της συγκλήτου να καταργεί πανεπιστημιακά τμήματα, επικρέμεται ως δαμόκλειος σπάθη πάνω από τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Οφείλετε να γνωρίζετε ότι τα περιφερειακά πανεπιστήμια αποτελούν για τις τοπικές κοινωνίες πυλώνες οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι, εμάς δεν μας ακούτε, ούτε τα άλλα κόμματα. Αφουγκραστείτε τουλάχιστον τι σας λένε τα ίδια τα πανεπιστήμια. Δεκαεννέα σύγκλητοι σάς ασκούν έντονη αλλά τεκμηριωμένη κριτική για το νομοσχέδιο, ενώ οι περισσότερες σας ζητούν να το αποσύρετε.

Εσείς κάνετε πως δεν ακούτε. Αντιλαμβάνεστε ότι για να αλώσετε το δημόσιο πανεπιστήμιο έχετε ένα ισχυρό ανάχωμα. Με τις ρυθμίσεις σας εκεί στοχεύετε, να σπάσετε τη ραχοκοκαλιά της δημοκρατικής διοίκησης των πανεπιστημίων, να καταργήσετε την εκλογή των οργάνων διοίκησής τους, να εγκαθιδρύσετε ένα υπερσυγκεντρωτικό μοντέλο διοίκησης, με υπερεξουσίες στον πρότανη και το συμβούλιο διοίκησης, χωρίς τη δημοκρατική εκπροσώπηση της ακαδημαϊκής κοινότητας στη λήψη των αποφάσεων, χωρίς καμμία λογοδοσία, χωρίς δημοκρατικά αντίβαρα. Σε συνδυασμό μάλιστα με τον ορισμό μάντζερ στα πανεπιστήμια οι διοικήσεις τους θα προσομοιάζουν περισσότερο με διοικητικά συμβούλια ανωνύμων εταιρειών. Αυτό είναι το όραμά σας, κύριοι, για το δημόσιο πανεπιστήμιο, να μεταλλαχθεί από δημόσιο, ενιαίο χώρο εκπαίδευσης και έρευνας σε ιδιωτικό χώρο, όπου τμήματά του θα εκχωρούνται για ιδιωτικοποίηση;

Και ως γεωτεχνικός δεν μπορώ να μην αναφερθώ, κύριοι Υπουργοί, στην προκλητική τροπολογία της τελευταίας στιγμής στο άρθρο 296, όπου με σκανδαλώδη τρόπο καταργείτε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που διαχειρίζονται για δεκαετίες τα δύο πανεπιστημιακά δάση του Πετρουλίου και του Ταξιάρχη, το Αγρόκτημα της Γεωπονικής Σχολής όπως και την πανεπιστημιακή λέσχη. Είστε αυτουργοί εγκλήματος σε βάρος της δημόσιας περιουσίας.

Με γέφυρα τη μεταφορά τους στην Επιτροπή Αξιοποίησης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου θα επωφεληθούν μέσω ΣΔΙΤ μεγάλα οικονομικά συμφέροντα με μπιζνες πολλών εκατοντάδων εκατομμυρίων, όπως βλέπουν ήδη το φως της δημοσιότητας τέτοια επιχειρησιακά σχέδια. Η οσμή του σκανδάλου είναι έντονη από τη φωτογραφική διάταξη της τροπολογίας. Γι' αυτό σας καλώ να την αποσύρετε, όπως ζητούν τα πανεπιστημιακά τμήματα των σχολών αυτών. Καταθέσαμε άλλωστε σχετική τροπολογία. Θα κριθείτε από τη στάση που θα κρατήσετε.

Κανένας νόμος πλαίσιο, ακόμα κι αν ψηφιστεί, δεν έχει απολύτως καμμία τύχη αν δεν έχει τη συναίνεση της πανεπιστημιακής κοινότητας. Να σας θυμίσω τον ν.815 ή τα άλλα δήθεν μεταρρυθμιστικά εγχειρήματα; Όλα έμειναν στα χαρτιά. Άλλωστε, κύριοι, πολύ σύντομα μια νέα προοδευτική κυβέρνηση θα οδηγήσει και αυτό το νομοθετικό έκτρωμα στα σκουπίδια της ιστορίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής ο κ. Στέφανος Γκίκας από τη Νέα Δημοκρατία. Θα ακολουθήσει ο κ. Μαραβέγιος και μετά θα πάρει τον λόγο η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Κεραμέως.

Κυρίες Γκίκα, έχετε τον λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινά κι εγώ με μια απόλυτη καταδίκη της επίθεσης που έγινε χθες το βράδυ στα γραφεία της «REAL NEWS», στο κτήριο

της «REAL NEWS», απόλυτα καταδικαστέα, και βεβαίως και με μια άλλη καταδίκη των όσων συναδέλφων του ΣΥΡΙΖΑ είπαν για την Υπουργό Παιδείας, την κ. Κεραμέως, και αναφέρομαι βεβαίως στον κ. Βερναρδάκη αλλά και όχι μόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τρία ακριβώς χρόνια μετά τις εκλογές του 2019 και έχοντας προβεί σε σημαντικές και ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης, από την προσχολική εκπαίδευση μέχρι τα πανεπιστήμια και την επαγγελματική κατάρτιση, με το παρόν σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας υλοποιεί και την τελευταία προεκλογική μας δέσμευση. Οκτώ νομοσχέδια έχει φέρει το συγκεκριμένο Υπουργείο στην Εθνική Αντιπροσωπεία υλοποιώντας το 100% των προεκλογικών δεσμεύσεων. Και στο πλαίσιο αυτό αξίζουν πράγματι συγχαρητήρια στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου και στην κ. Κεραμέως, την Υπουργό.

Να πούμε ότι αυτά τα τρία χρόνια, δεν ήταν εύκολα χρόνια. Το Υπουργείο είχε να διαχειριστεί σημαντικές κρίσεις, όπως βεβαίως την κρίση της πανδημίας, αλλά παρ' όλα αυτά, σε αυτά τα τρία χρόνια έφερε κι ένα ρεκόρ, ένα ρεκόρ προσλήψεων ακριβώς είκοσι πέντε χιλιάδων εκπαιδευτικών που νομίζω ότι καμμία άλλη Κυβέρνηση στο παρελθόν δεν το έχει επιτύχει αυτό σε μόλις τριάντα έξι μήνες, με τους οχτώμισι χιλιάδες βέβαια που περιμένουμε να προσληφθούν τώρα.

Σήμερα, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε έναν νόμο, ουσιαστικά ένα νόμο – πλαίσιο, που κωδικοποιεί την διασφαρτη νομοθεσία για τη λειτουργία των ΑΕΙ και θεσπίζει παράλληλα ένα σύγχρονο πλαίσιο για όλα τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Ο στόχος είναι προφανής, να γίνουν ακόμα πιο ποιοτικά, πιο αυτόνομα και εξωστρεφή προς όφελος της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Αξίζει να αναφέρουμε ορισμένες πρωτοβουλίες που θα αναβαθμίσουν σημαντικά τα πανεπιστήμιά μας και χαίρουν ήδη της επιδοκμασίας των Ελλήνων πολιτών.

Εισάγεται το ελληνικό «ERASMUS», το οποίο θα δώσει στους φοιτητές μας τη δυνατότητα συμμετοχής σε παρόμοιο ή διαφορετικό πρόγραμμα σπουδών άλλου ελληνικού πανεπιστημίου για ένα εξάμηνο. Έτσι θα μπορέσουν να εξερευνήσουν διαφορετικά γνωστικά πεδία, να αποκτήσουν διεπιστημονική αντίληψη και βεβαίως, να αποκτήσουν νέες σημαντικές εμπειρίες.

Σημαντικό είναι ότι αναβαθμίζεται επιτέλους ο ρόλος της πρακτικής άσκησης και ενσωματώνεται καλύτερα στην εκπαιδευτική διαδικασία. Εισάγεται η υποχρεωτική ασφαλιστική κάλυψη των φοιτητών, ενώ καθορίζεται και το ελάχιστο ύψος της αποζημίωσης τους. Εισάγονται τα διπλά προπτυχιακά προγράμματα σπουδών, τα προγράμματα σπουδών δευτερεύουσας κατεύθυνσης, αλλά και τα διπλά πτυχία, κάτι το οποίο έλειπε και ήταν αναγκαιότητα να γίνει. Δίνεται η δυνατότητα ίδρυσης επαγγελματικών μεταπτυχιακών και εισάγεται επιτέλους και στην χώρα μας το βιομηχανικό διδακτορικό όπου δίνεται στον υποψήφιο διδάκτορα η δυνατότητα συνεργασίας με κάποια επιχείρηση ή βιομηχανία.

Δίνεται έμφαση και στην ψυχική υγεία των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας, αφού προβλέπεται η ίδρυση Κέντρων Ψυχολογικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης.

Επίσης, για τη διασφάλιση της φυσικής αλλά και ψηφιακής προσβασιμότητας και για την πλήρη συμμετοχή όλων, δημιουργείται σε κάθε ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα, μονάδα ισότιμης πρόσβασης ατόμων με αναπηρία, αλλά και ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Πραγματοποιείται επιπλέον τομή στο μοντέλο διοίκησης των πανεπιστημίων. Θεσπίζεται -το είπαν όλοι οι συνάδελφοι- το εντεκαμελές συμβούλιο διοίκησης με διοικητικές, οικονομικές, διαχειριστικές και στρατηγικές αρμοδιότητες που θα αποτελείται από έξι εσωτερικά και πέντε εξωτερικά μέλη και θα εκλέγει τον πρόεδρο. Εδώ, δεν ανακαλύπτουμε τον τροχό. Υιοθετούνται βέλτιστες διεθνείς πρακτικές. Είναι ένα σύστημα που το έχουν τα μεγαλύτερα πανεπιστήμια.

Παράλληλα, γίνεται σημαντική αποκέντρωση αφού σειρά εξουσιών -για παράδειγμα, όπως είναι η ίδρυση προγραμμάτων σπουδών ή ο ορισμός πηγών χρηματοδότησης- περνούν επιτέλους από τη Βουλή ή το Υπουργείο στα ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα, όπως θα έπρεπε να είναι εδώ και καιρό.

Αξιοσημείωτη είναι και η υποστήριξη στους μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς φοιτητές στην ίδρυση νεοφυών επιχειρήσεων εντός των πανεπιστημίων.

ΡΙζικές είναι και οι αλλαγές στο ΔΟΑΤΑΠ και στην αναγνώριση των τίτλων σπουδών ξένων πανεπιστημίων. Καταργούνται πολλές γραφειοκρατικές διαδικασίες που ταλαιπωρούσαν τους ανθρώπους αυτούς που τώρα πλέον εξυπηρετούνται καλύτερα και ταχύτερα και χρόνος ίσον χρήμα.

Καταργείται, μεταξύ άλλων, η αίτηση αναγνώρισης για όσους επιθυμούν να συνεχίσουν στον επόμενο κύκλο σπουδών σε ελληνικό ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα, εφόσον βέβαια ο τίτλος σπουδών τους εντάσσεται στο νέο μητρώο τίτλων σπουδών αναγνωρισμένων ιδρυμάτων της αλλοδαπής. Απλοποιείται η διαδικασία και για τους αποφοίτους του εξωτερικού που θέλουν να εισέλθουν στην αγορά εργασίας.

Είναι πολλά άλλα θα συντομίσω. Θα πω μια κουβέντα μόνο για την αναβάθμιση του ολοήμερου σχολείου και δεν είναι μόνο ότι τα παιδιά θα μπορούν να κάθονται μέχρι τις πέντε μισι ώρα, αλλά θα έχουν πραγματικά ένα ποιοτικό πρόγραμμα εκπαίδευσης, γεμάτο με σημαντικές σχολικές δραστηριότητες, ψυχαγωγικές και αθλητικές δράσεις που βεβαίως όταν θα επιστρέφουν στο σπίτι και τα μαθήματά τους θα έχουν ολοκληρώσει, αλλά και θα έχουν περάσει έναν ποιοτικό παιδαγωγικό χρόνο.

Τέλος, δεν μπορώ να μην επιστημάνω την ρύθμιση που γίνεται επιτέλους μετά από εβδομήντα επτά ολόκληρα χρόνια, μια εκκρεμότητα πράγματι που δημιουργούσε ανασφάλεια σε τρεις χιλιάδες ιερείς που δεν είχαν οργανικές θέσεις. Συνεπώς επικαιροποιείται ο συνολικός τους αριθμός, ο οποίος θα αντιστοιχεί πλέον στις οργανικές θέσεις, ενώ η επίλυση του ζητήματος αυτού δεν επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό αφού οι ιερείς ούτως ή άλλως μισθοδοτούνται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο πραγματικά θέτει τις βάσεις για να εξελιχθούν τα πανεπιστήμιά μας σε ιδρύματα πιο ποιοτικά, καινοτόμα, εξωστρεφή που θα λειτουργούν με μεγαλύτερη αυτονομία και αποτελεσματικότητα. Δημιουργείται ένα πλαίσιο για ένα σύγχρονο ανταγωνιστικό ελληνικό πανεπιστήμιο, προσαρμοσμένο στις διεθνείς εξελίξεις με περισσότερες ευκαιρίες για όλα τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας.

Για τους λόγους αυτούς, σας καλώ να το υπερψηφίσετε. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Κωνσταντίνος Μαραβέγιας από την Νέα Δημοκρατία και όπως προείπαμε θα ακολουθήσει η κυρία Υπουργός.

Κύριε Μαραβέγια, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, το νομοσχέδιο είναι πράγματι ένα υπόδειγμα τεχνοκρατικής πληρότητας και το πλήθος των διατάξεων, αλλά και η οργάνωση της νομοθετικής ύλης, όντως εντυπωσιάζουν.

Αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί με μια λέξη ένα παράδειγμα αριστείας, αυτό δηλαδή που εκφράζει η Νέα Δημοκρατία και ταυτόχρονα απωθεί τον ΣΥΡΙΖΑ. Είναι -θα μου επιτρέψετε κύριοι συνάδελφοι να πω- λογικό.

Όλοι θυμόμαστε τι συνέβη στο Υπουργείο Παιδείας την περίοδο 2015 - 2019. Η τότε κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ξεκίνησε με Υπουργό Παιδείας τον κ. Μπαλτά που χαρακτήρισε την αριστεία ρετινιά για να έρθει αργότερα ο κ. Γαβρόγλου και να μας πει, ως Υπουργός Παιδείας του κ. Τσίπρα, ότι κακώς εστιάζουμε στην αριστεία γιατί είναι εγωκεντρική. Πρόκειται για το ίδιο στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ που μάλλον αρνιόταν να ζήσει στην ψηφιακή εποχή, μη έχοντας ούτε έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή στο γραφείο του Υπουργού Παιδείας.

Και επειδή τέθηκε χθες από τον συνάδελφο, κ. Βερναρδάκη -με άθλιο ομολογουμένως τρόπο- ζήτημα για την Υπουργό κ. Κεραμέως και τον δήθεν αποκλεισμό παιδιών από την τριτοβάθμια εκπαίδευση, θυμίζω εδώ ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ήταν εκείνη που ίδρυσε νέα τμήματα ΑΕΙ στον αέρα και κυριολεκτικά από το πουθενά, χωρίς προσωπικό ή έστω προγράμματα σπουδών. Αυτή είναι η διαφορά σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη Νέα Δημο-

κρατία, ότι εμείς δίνουμε αξία στη σοβαρότητα και στην ευθύνη και βέβαια και στην αριστεία που εσείς δυστυχώς απεχθάνεστε.

Κύριε Πρόεδρε, με το νομοσχέδιο αυτό το Υπουργείο Παιδείας σηματοδοτεί απολύτως ξεκάθαρα, κατά την γνώμη μου, κυρίως δύο πολιτικές προτεραιότητες της Νέας Δημοκρατίας, τη στήριξη της αριστείας στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και τη σύνδεση των πανεπιστημίων μας με την κοινωνία.

Τα παραπάνω τα επιτυγχάνει, θέτοντας ένα νέο πλαίσιο ανάπτυξης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην χώρα μας για ένα διαφορετικό πραγματικό πανεπιστήμιο, πιο καινοτόμο, πιο διεπιστημονικό και ενδιαφέρον, με κοινά και διπλά διατημηματικά πτυχία, με διαπανεπιστημιακή κινητικότητα των φοιτητών το ελληνικό «ERASMUS», με αντικειμενικότητα, με αξιοκρατία στην επιλογή μελών ΔΕΠ, με την αναβάθμιση του ρόλου των πανεπιστημίων στη διά βίου μάθηση όλων των πολιτών μέσω των Κέντρων Επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης, με την προσέλκυση επισκεπτών καθηγητών και ερευνητών από εγνωσμένης αξίας ανώτατα πανεπιστημιακά ιδρύματα του εξωτερικού.

Επίσης, τα επιτυγχάνει με τη δημιουργία κοινών ερευνητικών κέντρων και ακαδημαϊκών προγραμμάτων από κοινού με ξένα πανεπιστήμια, με νέες υποτροφίες που θα λαμβάνουν υπ' όψιν ακαδημαϊκά, κοινωνικά και οικονομικά κριτήρια, με την εισαγωγή του καινοτόμου θεσμού των βιομηχανικών διδακτορικών.

Στο σημείο αυτό, σας επισημαίνω, κυρία Υπουργέ, τη δυνατότητα στο μέλλον να νομοθετήσουμε και τη δημιουργία βιομηχανικών μεταπτυχιακών τίτλων, που, ως μήνυμα από την κοινωνία, λαμβάνω ότι θα ήταν εξαιρετικού ενδιαφέροντος.

Ακόμα, τα επιτυγχάνει με τη δυνατότητα ίδρυσης εξειδικευμένων επαγγελματικών μεταπτυχιακών και υποστήριξης από τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της δημιουργίας startups εκ μέρους των φοιτητών τους. Πρόκειται, πραγματικά, για νέους ορίζοντες, όπως δηλώνει και ο τίτλος του νομοσχεδίου, τους οποίους θα μπορέσουν να αξιοποιήσουν οι φοιτητές, οι καθηγητές και οι επιχειρήσεις προς όφελος της πατρίδας μας.

Η όλη φιλοσοφία επιβεβαιώνει πως η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη χτίζει σήμερα την Ελλάδα του αύριο, έχοντας το βλέμμα της πάντοτε στραμμένο στις πλέον προηγμένες χώρες του δυτικού κόσμου. Έτσι, επιλέγουμε συνειδητά να φέρουμε το πανεπιστήμιο ως σύνολο σε άμεση επαφή με την κοινωνία μέσω μιας θεσμοθετημένης, αλλά ανοιχτής αλληλεπίδρασης, τις παραμέτρους της οποίας θα καθορίζουν τα ίδια τα ΑΕΙ, ως αυτοδιοικούμενοι οργανισμοί.

Από αυτή την καινοτόμο πολιτική σύνδεσης των ΑΕΙ με την κοινωνία, ξεχωρίζω τη στήριξη της ίδρυσης νεοφυών επιχειρήσεων εκ μέρους των ίδιων των φοιτητών τους, με στόχο την καλύτερη αξιοποίηση των ερευνητικών αποτελεσμάτων και γνώσεων που απέκτησαν. Με αυτόν τον τρόπο, πετυχαίνουμε ταυτόχρονα την καλλιέργεια της επιχειρηματικότητας στους νέους μας, μιας δεξιοτήτας που πρέπει να αναπτύξουμε χωρίς να έχουμε πάνω μας τις φοβίες του παρελθόντος, τη σύνδεση των ίδιων των ΑΕΙ με τομείς υψηλής τεχνολογίας της πραγματικής οικονομίας, ειδικά στην περίπτωση των spin offs και βέβαια, τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας που τόσο χρειαζόμαστε, ιδιαίτερα στον χώρο της έρευνας και της καινοτομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κομβικό ρόλο στο παρόν νομοσχέδιο παίζει και η γενικότερη επιλογή που έχει κάνει η Νέα Δημοκρατία υπέρ της αριστείας. Έτσι, με την αναβάθμιση της ποιότητας των ΑΕΙ εκσυγχρονίζουμε τόσο τα προγράμματα σπουδών, προσφέροντας νέα, διπλά, κοινά ή με εξειδικεύσεις πτυχία όσο και το σύστημα εκλογής και εξέλιξης μελών ΔΕΠ, κάνοντάς το πιο γρήγορο, πιο αξιοκρατικό και κυρίως, πιο διαφανές. Ανοίγουμε με αυτόν τον τρόπο τον δρόμο για την επιστροφή των Ελλήνων επιστημόνων του εξωτερικού στην πατρίδα και την ανασχεση του brain drain.

Στόχος της Νέας Δημοκρατίας είναι να διδάσκουν τα παιδιά μας μόνο οι καλύτεροι και αυτά να αποκτούν περισσότερες διεπιστημονικές και επαγγελματικές προοπτικές. Έτσι, ο κάθε φοιτητής θα μπορεί πλέον να προσωποποιεί το πρόγραμμα σπουδών του με βάση τα δικά του ενδιαφέροντα και τις δικές του εργασιακές προσδοκίες, αποκτώντας επιλογές για το μέλλον και πραγματική ακαδημαϊκή ελευθερία.

Αναμφίβολα, αυτό το νομοσχέδιο περιέχει και άλλες πολύ σημαντικές ρυθμίσεις πέραν αυτών για τα ΑΕΙ. Και ξεχωρίζω τη νομοθετική τακτοποίηση, χωρίς κανένα πρόσθετο κόστος για το ελληνικό δημόσιο, του νομικού καθεστώτος απασχόλησης των ιερών. Πρόκειται για ένα πρόβλημα που παρέμενε αρρύθμιστο εδώ και εβδομήντα επτά ολόκληρα χρόνια και σήμερα, η κ. Κεραμέως έρχεται να το λύσει οριστικά, αναιρώντας την επισφάλεια που χαρακτήριζε χωρίς λόγο τις εργασιακές σχέσεις νόμιμα διορισμένων ιερών που από την αρχή μισθοδοτούνταν από το ελληνικό δημόσιο.

Σήμερα, πάνω από τρειςήμισι χιλιάδες άνθρωποι αποκτούν πλέον οργανικές θέσεις, αίροντας κάθε συνταξιοδοτική και ασφαλιστική ανασφάλειά τους και οποιαδήποτε αμφιβολία θα μπορούσε να εμφολωρήσει στη νομική ερμηνεία των σχετικών διατάξεων. Και όλα αυτά χωρίς καμμία πρόσθετη επιβάρυνση για τον κρατικό προϋπολογισμό.

Επιπλέον, για πρώτη φορά η πολιτεία κλειδώνει τον δυνητικό αριθμό μισθοδοτούμενων από το δημόσιο ιερών. Με άλλα λόγια, η οποία μελλοντική μεταβολή του αριθμού των μητροπόλεων ή των ενοριών δεν θα δημιουργεί άλλη οικονομική υποχρέωση για τον κράτος και δεν θα συνεπάγεται την αυτόματη σύσταση νέας οργανικής θέσης κληρικού. Με στόχο τη διαφάνεια, οι προσλήψεις κληρικών πλέον εντάσσονται ρητά στη γενικότερη διαδικασία που προβλέπει το Υπουργείο Εσωτερικών για τον ετήσιο προγραμματισμό ανθρώπινου δυναμικού της δημόσιας διοίκησης.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να εκφράσω την απόλυτη ικανοποίησή μου για τη μεταρρυθμιστική πρωτοβουλία του Υπουργείου Παιδείας και την τόλμη αυτής της Κυβέρνησης για άλλη μια φορά να πρωτοπορήσει, διευρύνοντας ακόμα πιο πολύ τη διαφορά της Νέας Δημοκρατίας από τα υπόλοιπα κόμματα, που συνεχίζουν να ζουν στο χθες, στηρίζοντας μόνιμα τη διατήρηση των κακών κειμένων στη χώρα μας.

Εμείς, όμως, οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, συνεχίζουμε να στηρίζουμε μαζί με τον ελληνικό λαό τα καινούργια που φέρνει ο Κυριάκος Μητσοτάκης και υπερψηφίζουμε τον νέο νόμο - πλαίσιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα δώσουμε τον λόγο τώρα στην Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, την κ. Νίκη Κεραμέως.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον νέο νόμο - πλαίσιο για τα πανεπιστήμια, που φέρνουμε προς συζήτηση και ψήφιση στην Ολομέλεια της Βουλής, έχουμε τρεις στόχους. Πρώτον, κωδικοποιούμε την υφιστάμενη νομοθεσία σχετικά με τη λειτουργία των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, ένα πάγιο αίτημα των πανεπιστημιακών μας. Υπήρχαν διατάξεις σε ισχύ ακόμα και του 1930.

Δεύτερον, καθορίζουμε ένα σαφές νομικό πλαίσιο για ζητήματα που για χρόνια έμεναν αρρύθμιστα.

Τρίτον, παρέχουμε νέες δυνατότητες σε όλη την ακαδημαϊκή κοινότητα, νέες δυνατότητες των οποίων τα οφέλη διαχέονται στο κοινωνικό σύνολο και τους πολίτες.

Θέλω να ξεκινήσω ευθύς εξαρχής με θερμές ευχαριστίες σε όλους όσοι έχουν συμβάλει σε αυτό το νομοσχέδιο. Πρώτα από όλα, στον Υφυπουργό κ. Άγγελο Συρίγο, στον Γενικό Γραμματέα κ. Αποστόλη Δημητρόπουλο, στην Υφυπουργό κ. Ζέττα Μακρή, σε ό,τι αφορά τις διατάξεις σχετικά με την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, στον Γενικό Γραμματέα κ. Γιώργο Κаланτζή, σε ό,τι αφορά τις διατάξεις σχετικά με τη θρησκευόμενα, στον τέως Υφυπουργό κ. Βασίλη Διγαλάκη, σε συναρμόδιους Υπουργούς, σε συνεργάτες και στελέχη του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων. Τους ευχαριστώ όλους πάρα-πάρα πολύ. Και ένα πολύ μεγάλο ευχαριστώ στον εισηγητή μας κ. Φώντα Μπαραλιάκο, ο οποίος ανέλυσε εξαιρετικά τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου σε πολύ μεγάλο βάθος.

Στο τελικό σχέδιο συνέβαλαν καθοριστικά, επίσης, φορείς, φορείς της ακαδημαϊκής κοινότητας συμμετέχοντες στη δημόσια διαβούλευση και στη συνεδρίαση με τους φορείς στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, συνάδελφοι Βουλευτές με τις προτάσεις τους. Έχουμε ενσωματώσει -ολοκληρώνονται οι νομοτεχνι-

κές βελτιώσεις, ο πρώτος κύκλος τους τουλάχιστον- προτάσεις της Αντιπολίτευσης, προτάσεις φορέων, προτάσεις συγκεκριμένα και του Προέδρου του Κινήματος Αλλαγής, όπως είπαμε και φέρνουμε έτσι ενώπιον της Ολομέλειας ένα σημαντικό βελτιωμένο τελικό κείμενο.

Το παρόν σχέδιο νόμου είναι το όγδοο κατά σειρά πολυνομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων κατά την τελευταία τριετία. Και πράγματι, αυτές τις μέρες κλείνουμε τρία χρόνια στην Κυβέρνηση και τρία χρόνια στην ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, τρία χρόνια κατά τα οποία έχουμε δρομολογήσει όλες τις βασικές μας προεκλογικές δεσμεύσεις. Και μπορεί αυτό να σχολιάστηκε από κάποιους, ότι δεν είναι πανάκεια.

Κοιτάξτε. Εμείς στη Νέα Δημοκρατία τηρούμε πάρα πολύ ψηλά τις υποσχέσεις που δίνουμε στους Έλληνες πολίτες. Όταν, λοιπόν, υποσχόμαστε πράγματα, θεωρούμε αυτονόητη υποχρέωσή μας αυτή την υπόσχεση να την τηρήσουμε.

Έτσι, λοιπόν, τρία χρόνια μετά, τι έχει γίνει στην εκπαίδευση; Δίχρονο νηπιαγωγείο από τα τέσσερα έτη -όχι θεσμοθετημένο, κύριε Σκουρλέτη, αλλά υλοποιημένο, έχει πολύ μεγάλη διαφορά- υλοποιημένο δίχρονο νηπιαγωγείο από τα τέσσερα σε κάθε δήμο της χώρας, αγγλικά από την ηλικία των τεσσάρων σε κάθε δήμο- νηπιαγωγείο, νέα προγράμματα σπουδών για όλα τα μαθήματα, νέα πολλαπλά βιβλία τα οποία δρομολογούνται, νέες εκπαιδευτικές θεματικές από το νηπιαγωγείο, με έμφαση στις δεξιότητες, με νέες θεματικές, όπως η κλιματική αλλαγή, όπως ο σεβασμός στον άλλο, όπως η ρομποτική, όπως το STEM, όπως ο σεβασμός στον άλλον, όπως η σεξουαλική αγωγή, διπλασιασμός πρότυπων και πειραματικών σχολείων, ενίσχυση της ενταξιακής εκπαίδευσης, συμπεριληψη μαθητών με αναπηρία και μαθητών προσφύγων, εκατόν είκοσι πέντε χιλιάδες επιμορφώσεις εκπαιδευτικών για την ουσιαστική στήριξη.

Κυρίες και κύριοι, για δώδεκα χρόνια η πολιτεία δεν είχε διορίσει ούτε έναν εκπαιδευτικό. Ούτε έναν για δώδεκα χρόνια! Η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη ήρθε και διόρισε είκοσι πέντε χιλιάδες εκπαιδευτικούς σε πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια ειδική αγωγή και εκπαίδευση και χίλιες εκατό νέες θέσεις ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αξιολόγηση σχολικών μονάδων και εκπαιδευτικών. Ενίσχυση της αυτονομίας σχολείου. Αποκέντρωση - μεταφορά αρμοδιοτήτων από το Υπουργείο, από τη Βουλή προς τα σχολεία, προς τους πρωταγωνιστές της εκπαίδευσης. Ψηφιακό μετασχηματισμό της εκπαίδευσης. Αναβάθμιση και επέκταση του ολοήμερου.

Στην επαγγελματική εκπαίδευση: Πρότυπα επαγγελματικά λύκεια για τη διάχυση πρακτικών αριστείας στην επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση. Νέο μοντέλο διοίκησης της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης για χάραξη στρατηγικής, στη βάση των αναγκών της κοινωνίας, των αναγκών της εθνικής και τοπικής οικονομίας. Αμειβόμενη πρακτική άσκηση για περίπου οχτώ χιλιάδες καταρτιζόμενους ΔΙΕΚ. Ενίσχυση εξωστρέφειας και συνεργασιών μεταξύ δημοσίων ΙΕΚ και πανεπιστημίων. Νέα προγράμματα σπουδών των ειδικοτήτων για τα ΕΠΑΛ. Αύξηση παρεχόμενων ειδικοτήτων στα δημόσια ΙΕΚ. Πλέον είναι εκατόν τριάντα τέσσερα. Νέες δομές στα δημόσια ΙΕΚ. Πρότυπα ΕΠΑΛ. Θεματικά ΙΕΚ. Πειραματικά ΙΕΚ. Όλα αυτά έχουν γίνει στα τρία χρόνια που μας πέρασαν. Όλα αυτά. Φοιτητικό στεγαστικό επίδομα 1.000 ευρώ και στους σπουδαστές των δημοσίων ΙΕΚ. Παράλληλο μηχανογραφικό. Αυτές τις μέρες συμπληρώνεται από τους υποψήφιους φοιτητές μας μηχανογραφικό για τα πανεπιστήμια ή παράλληλο μηχανογραφικό για τα δημόσια ΙΕΚ. Για σύγχρονο εξοπλισμό στα εργαστηριακά κέντρα των δομών επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης 114 εκατομμύρια ευρώ.

Στην τριτοβάθμια εκπαίδευση: Χρηματοδότηση, βάσει αντικειμενικών και ποιοτικών κριτηρίων. Είχε γίνει μια πρώτη προσπάθεια στον ν.4009. Δεν είχε υλοποιηθεί. Ήρθαμε και υλοποιήσαμε. Αυτή τη στιγμή που μιλάμε το πανεπιστήμιο είναι ο μοναδικός ίσως δημόσιος φορέας, του οποίου ένα μέρος της χρηματοδότησης τελεί συναρτήσεως της αξιολόγησής του. Αναδιάρθρωση ακαδημαϊκού χάρτη. Τα είπε ο Πρωθυπουργός σήμερα το πρωί. Αντιμετώπιση φαινομένων βίας και ανομίας, αποκατάσταση ασύλου στην πραγματική του έννοια. Αξιολόγηση από την Εθνική

Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης. Θέσπιση ελάχιστης βάσης εισαγωγής ως εχέγγυο ποιότητας σπουδών. Ανώτατο χρονικό όριο ολοκλήρωσης σπουδών. Πλαίσιο εξωστρέφειας και διεθνοποίησης. Σύνδεση των πανεπιστημίων με την αγορά εργασίας και την επιχειρηματικότητα.

Κυρίες και κύριοι, αυτά είναι αυτά που υποσχθήκαμε και αυτά είναι αυτά τα οποία κάναμε και άλλα πολλά τα οποία δεν μπορούσαμε να προβλέψουμε, όπως ο ψηφιακός μετασχηματισμός. Σήμερα, λοιπόν, συζητούμε αυτόν τον μεγάλο σημαντικό νόμο-πλαίσιο, ο οποίος εισάγει ρυθμίσεις που ωφελούν, θα έλεγα, τρεις κατηγορίες ανθρώπων. Και γι' αυτές θα ήθελα να σας μιλήσω σήμερα. Ποιον ωφελεί αυτό το νομοσχέδιο; Ωφελεί τις φοιτήτριες και τους φοιτητές μας, νούμερο ένα. Ωφελεί τους πανεπιστημιακούς μας δασκάλους, τους ερευνητές, νούμερο δύο. Και νούμερο τρία, ωφελεί την κοινωνία και τους πολίτες εν γένει.

Πρώτα από όλα, λοιπόν, επωφελούνται οι φοιτήτριες και οι φοιτητές μας. Πώς; Έχουν πλέον περισσότερες επιλογές, περισσότερες ακαδημαϊκές επιλογές. Μπορούν να επιλέγουν μαθήματα από άλλα τμήματα. Μπορούν να κάνουν διπλά και κοινά πτυχία. Μπορούν να ακολουθούν προγράμματα σπουδών δευτερεύουσας κατεύθυνσης, αυτά που στο εξωτερικό τα λένε «minor degrees». Έχουν επιλογή προγραμμάτων εφαρμοσμένων επιστημών και τεχνολογίας. Μπορούν να συμμετάσχουν στο ελληνικό «ERASMUS». Να μπουέ στη Νομική και να πάνε για έξι μήνες Πληροφορική. Να μπουέ στο Ιστορικό και να πάνε για έξι μήνες στο Οικονομικό. Καλύτερη και ευκολότερη καθημερινότητα. Ιδιαίτερη μέριμνα για τους φοιτητές, τα άτομα με αναπηρία. Εδώ θέλω να πω ότι έχουμε ενσωματώσει σχεδόν το σύνολο των προτάσεων που κατέθεσε η ΕΣΑΜΕΑ στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Κέντρα ψυχολογικής και συμβουλευτικής υποστήριξης. Διασφάλιση για αντικειμενική βαθμολόγηση γραπτών. Υποτροφίες, βάσει οικονομικών, κοινωνικών, αλλά και ακαδημαϊκών κριτηρίων. Πιο ουσιαστική εκπροσώπηση των φοιτητών με θεσμοθέτηση συμβουλίου φοιτητών, με εκλογές φοιτητών στα όργανα διοίκησης, βάσει ενιαίου ψηφοδέλτιου, με καλύτερη σύνδεση με την αγορά εργασίας, με αναβάθμιση, αμειβόμενη πρακτική άσκηση, με βιομηχανικά διδακτορικά, με στήριξη σε startups από φοιτητές και αποφοίτους.

Η δεύτερη κατηγορία που επωφελείται είναι οι πανεπιστημιακοί μας δάσκαλοι, είναι οι ερευνητές, όλοι όσοι εργάζονται στο ελληνικό πανεπιστήμιο, θα μετέχουν πλέον σε ένα πιο διαφανές, σε ένα πιο αξιοκρατικό περιβάλλον με ένα νέο πλαίσιο για την εκλογή και εξέλιξη των μελών ΔΕΠ, με δικλίδες ασφαλείας, ώστε να επιλέγονται και να προχωρούν αυτοί που πραγματικά το αξίζουν. Μεγαλύτερη ελευθερία και ευελιξία χωρίς γραφειοκρατικές ρυθμίσεις για μια ευκολότερη καθημερινότητα, καθημερινότητα εκπαιδευτική, ακαδημαϊκή, ερευνητική. Θα μπορούν να οργανώνουν και να συμμετέχουν σε μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών με πιο απλές διαδικασίες. Θα μπορούν να αξιοποιούν μεθόδους εξ αποστάσεως εκπαίδευσης με τις απαραίτητες δικλίδες διασφάλισης ποιότητας. Θα έχουν λιγότερη γραφειοκρατία. Θα σας πω ένα πολύ απλό παράδειγμα. Ειδική ρύθμιση, θα μπορούν να αγοράζουν είδη από ηλεκτρονικά καταστήματα, από e-shop, κάτι πολύ απλό που όμως τους αλλάζει τη ζωή, τους αλλάζει την ερευνητική δραστηριότητα. Ένα πιο σαφές πλαίσιο και ευέλικτο για την παράλληλη και πρόσθετη απασχόλησή τους. Ο εξορθολογισμός του θεσμού της παράλληλης απασχόλησης σε πανεπιστήμια της αλλοδαπής. Μεγαλύτερη ευελιξία στο πλαίσιο επιλογής και απασχόλησης ερευνητικών ομάδων. Να απασχολούν ερευνητές επί τηρείας. Να έχουν φοιτητές, βάσει σύμβασης εργασίας ή έργου και ούτω καθεξής. Να μπορεί να ενισχυθεί το εισόδημά τους. Η δυνατότητα των προσφάτως διορισθέντων μελών ΔΕΠ να αναγνωρίσουν μισθολογικά προϋπηρεσία που έχει διανυθεί δύναμει συμβάσεων έργου και να πάρουν πρόσθετες αμοιβές από έργα χρηματοδοτούμενα από διεθνείς και ιδίους πόρους χωρίς περιορισμούς. Περισσότερες συνεργασίες σε Ελλάδα και εξωτερικό με τα διπλά και κοινά προγράμματα, με ξενόγλωσσα προγράμματα, με θερινά προγράμματα. Πριν από δύο μέρες ξεκίνησε ένα νέο θερινό πρόγραμμα μεταξύ του Πανεπιστημίου Αθηνών και του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ. Βεβαίως! Γιατί η χώρα μας αξίζει να είναι ένα εκπαιδευτικό κέντρο που

προσελκύει φοιτητές από όλο τον κόσμο. Έτσι λοιπόν στο πρόγραμμα που ξεκίνησε πριν από δύο ημέρες οι φοιτητές είναι από όλο τον κόσμο και είναι στην Ελλάδα μας. Η δυνατότητα για ίδρυση παραρτημάτων πανεπιστημίων και εκτός Ελλάδος. Η δυνατότητα ίδρυσης Δι-Ιδρυματικών ερευνητικών ινστιτούτων. Γιατί; Παράδειγμα το Πανεπιστήμιο Γέιλ θέλει να ιδρύσει ένα κοινό ερευνητικό ινστιτούτο με το Πανεπιστήμιο Αθηνών. Να πως με όλα αυτά χτίζουμε ακόμα περισσότερο την εξωστρέφεια και αποδίδουμε στα ελληνικά πανεπιστήμια τη θέση που δικαιωματικά τους ανήκει στον διεθνή ακαδημαϊκό χάρτη!

Και η τρίτη κατηγορία των επωφελομένων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η κοινωνία συνολικά, είναι οι πολίτες εν γένει. Πώς; Παράδειγμα, πολύ πιο εύκολη πρόσβαση των πολιτών σε υπηρεσίες από εργαστήρια των πανεπιστημίων. Ξέρετε του πότε είναι το πλαίσιο που ισχύει σήμερα; Του 1984! Του 1984 είναι το πλαίσιο παροχής υπηρεσιών από τα πανεπιστήμια, από τα πανεπιστημιακά εργαστήρια προς την κοινωνία εν ευρεία εννοία, με διάχυση των αποτελεσμάτων της καινοτόμου έρευνας στην κοινωνία, με πολύ πιο κεντρικό ρόλο στα πανεπιστήμια για τη διάβρωση μάθησης, με ποιοτικά εκπαιδευτικά προγράμματα για όλους, με επαγγελματικά μεταπτυχιακά, με πιστοποιητικό παιδαγωγικής επάρκειας, με πιστοποιητικό ψηφιακών δεξιοτήτων, με θεσμοθέτηση των μικροπιστώσεων των λεγόμενων «micro-credentials» για εκπαιδευτικά προγράμματα των ΚΕΔΙΒΙΜ, με νέα επιμορφωτικά προγράμματα για την κάλυψη αναγκών επιμόρφωσης προσωπικού ιδιωτικών φορέων, στο πλαίσιο συνεργασιών με φορείς και βεβαίως τους Έλληνες φοιτητές, επιστήμονες και επαγγελματίες από το εξωτερικό με κίνητρα για να επιστρέψουν, για να αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο του brain drain, για να διδάξουν στο ελληνικό πανεπιστήμιο με τον εξορθολογισμό του θεσμού της παράλληλης απασχόλησης, για να κάνουν έρευνα στο ελληνικό πανεπιστήμιο με την πρόβλεψη για τους ερευνητές, αυτούς που έχουν λάβει χρηματοδότηση ERC, από το European Resuscitation Council, να έρθουν στη χώρα μας να μεταφέρουν το έργο σε ελληνικό πανεπιστήμιο, να εργαστούν στην Ελλάδα με πιο εύκολη και γρήγορη αναγνώριση του ακαδημαϊκού τους τίτλου, να φοιτήσουν στο ελληνικό πανεπιστήμιο με κατάργηση της υποχρέωσης ατομικής αναγνώρισης πτυχίων μέσω ΔΟΑΤΑΠ. Πόσος κόσμος έχει ταλαιπωρηθεί για χρόνια ολόκληρα για να αναγνωρίσει τα πτυχία του! Πλέον θα μπορεί να συνεχίζει τις σπουδές στο ελληνικό πανεπιστήμιο χωρίς να χρειάζεται να καταθέτει ατομική αίτηση αναγνώρισης.

Κυρίες και κύριοι, αυτά είναι κάποια από τα οφέλη σε τρεις κατηγορίες φοιτητές – πανεπιστημιακοί - κοινωνία, τα οφέλη του νομοσχεδίου που εισηγείται η Νέα Δημοκρατία. Ένα νομοσχέδιο το οποίο αριθμεί τετρακόσια εξήντα άρθρα. Από αυτά τα τετρακόσια εξήντα άρθρα η συζήτηση επί της ουσίας στην Επιτροπή Νομοθετικών εστίασε σε δέκα από αυτά, στην διοίκηση. Δεν τα υποβαθμίζω. Είναι σημαντικά άρθρα. Δεν ξέρω αν αξίζει όλη η συζήτηση να είναι όμως μόνο για αυτά. Και το λέω γιατί αυτές οι δυνατότητες που δίνουμε, είναι σημαντικές δυνατότητες. Χαίρομαι που άκουσα τον κ. Φίλη να λέει ότι είναι υπέρ του εσωτερικού «ΕΡΑ-SMUS». Ελπίζω να στηρίζει και όλες τις άλλες δυνατότητες που δίνουμε στους φοιτητές μας, που θεσμοθετούμε όλο το πλαίσιο. Θα χαρώ πολύ να το δούμε αυτό στην πράξη. Να δούμε δηλαδή ότι στο μεγάλο μέρος του νομοσχεδίου υπάρχει σύμπτωση. Διότι για τον ίδιο ακριβώς λόγο -θα τα καταθέσω στα Πρακτικά και αύριο- οι σύγκλητοι έχουν αναγνωρίσει όλα αυτά τα θετικά σημεία.

Βεβαίως και έχουν διαφορετικές θέσεις στο θέμα της διοίκησης. Δεν το κρύβουμε. Δεν έχουν όλοι την ίδια θέση. Ο καθένας λέει και από κάτι διαφορετικό. Εξ ου και η Σύνοδος Πρυτάνων, δεν πρότεινε κάτι διαφορετικό για το θέμα της διοίκησης.

Όμως, όπως, είτε και ο Πρωθυπουργός, το θέμα της διοίκησης αφορά πεντακόσιους ανθρώπους στην Ελλάδα. Το θέμα της πρακτικής άσκησης αφορά εξακόσιους χιλιάδες φοιτητές στην Ελλάδα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Η κοινωνία που μας παρακολουθεί, αγωνιά για το πότε το παιδί της θα κάνει πρακτική άσκηση, τι πτυχίο θα πάρει το παιδί της. Δεν νομίζω ότι είναι στην πρώτη προτεραιότητα της κοινωνίας το πώς αναδεικνύεται ο πρύτανης στη θέση του πρύτανη.

Έρχομαι, όμως, στο θέμα του μοντέλου διοίκησης, γιατί είναι

σαφώς σημαντικό! Και εκεί θέλω να σας πω για τέσσερα πράγματα που αλλάζουν.

Το πρώτο που αλλάζει είναι το εξής: Σήμερα, κυρίαρχο πρόσωπο στη διοίκηση του πανεπιστημίου είναι ένα, ο πρύτανης. Αυτός είναι το κυρίαρχο πρόσωπο. Από αυτό το ένα κυρίαρχο πρόσωπο, πάμε σε ένα συλλογικό μοντέλο, σε ένα μοντέλο διοίκησης με έντεκα πρόσωπα. Έξι μέλη, τα οποία εκλέγονται από τη βάση, από τα μέλη ΔΕΠ, εν συνεχεία, ως εκπρόσωποι αυτά τα έξι μέλη αναδεικνύουν τα πέντε εξωτερικά. Από τον έναν, λοιπόν, που είναι ο απόλυτος κυρίαρχος, πάμε στα έντεκα πρόσωπα, με ιδιαίτερες δικλίδες σχετικά με τη σύνθεση και συγκρότηση αυτού του συμβουλίου. Τι εννοώ «ιδιαιτερές δικλίδες»; Εννοώ ότι υπάρχουν όρια εκπροσώπησης ανά σχολή. Εννοώ ότι υπάρχει ταξινομική ψήφος, εννοώ ότι υπάρχει ένα συγκεκριμένο πλαίσιο για την ανάδειξη ακριβώς αυτών των εκπροσώπων στο συμβούλιο διοίκησης. Πρώτη μεγάλη αλλαγή, λοιπόν: Από τον πρύτανη, που είναι κυρίαρχος στη διοίκηση, πάμε σε ένα μοντέλο όπου από τον έναν πάμε στους έντεκα.

Δεύτερη αλλαγή. Σήμερα, δεν υπάρχει καμία εξωστρέφεια στη διοίκηση. Δεν υπάρχει ούτε ένα στοιχείο εξωστρέφειας στη διοίκηση του ελληνικού πανεπιστημίου. Αυτό αλλάζει. Πώς αλλάζει; Έρχονται πέντε μέλη στο συμβούλιο, τα οποία είναι εξωτερικά, τα οποία μπορεί να είναι διακεκριμένοι καθηγητές του εξωτερικού, μπορεί να είναι διακεκριμένοι επιστήμονες από τον χώρο των γραμμάτων, των τεχνών, του πολιτισμού και ούτω καθεξής. Αέρας εξωστρέφειας στο πανεπιστήμιο! Όπως, επίσης, ο εκτελεστικός διευθυντής, μπορεί και αυτός να είναι εκτός πανεπιστημίου.

Τρίτη αλλαγή. Ναι, δεν θα υπάρχει εκλογή του πρύτανη άμεσα από τη βάση. Γιατί; Πρώτη αντίδραση: Μα, είναι δημοκρατικό αυτό; Απάντηση: Για εμάς, το πανεπιστήμιο δεν είναι όργανο εκπροσώπησης. Δεν είναι όπως είμαστε όλοι εμείς οι Βουλευτές και μας εκλέγει ο ελληνικός λαός. Είναι επιστημονικός φορέας. Δεν είναι περιφέρεια, δεν είναι δημαρχία. Είναι επιστημονικός φορέας!

Είναι πολύ σημαντικό, λοιπόν, ο επικεφαλής αυτού του επιστημονικού φορέα να μπορεί να παίρνει ποιοτικές αποφάσεις ανεπηρέαστος. Και ενδεικτικό αυτής της τάσης είναι η διεθνής τάση όπου στα περισσότερα πανεπιστήμια στην Ευρώπη ο τρόπος που αναδεικνύεται πρύτανης δεν έχει καμία σχέση με εκλογή. Χρειάζεται κάθε φορά, όποτε συνομιλούμε με τους Ευρωπαίους εταίρους μας, να εξηγήσουμε γιατί υπάρχει η διαδικασία της εκλογής του πρύτανη στο ελληνικό πανεπιστήμιο.

Εμείς, λοιπόν, θέλουμε μία διοίκηση η οποία θα ανεβάσει ακόμη περισσότερο τα ελληνικά πανεπιστήμια και θα επιτρέψει στις διοικήσεις τους να ανταγωνιστούν τα καλύτερα ευρωπαϊκά, γιατί είναι γεγονός ότι ο ανταγωνισμός είναι μεγάλος.

Και μια τέταρτη αλλαγή είναι μια διοίκηση πιο αυτόνομη. Πώς; Άκουσα πάρα πολλά εδώ πέρα και όλες αυτές τις ημέρες διαβάζω και στον Τύπο ότι έχουμε φέρει ένα υπερσυγκεντρωτικό νομοσχέδιο, ότι μαζεύουμε εξουσίες. Πού τις μαζεύουμε; Για πρώτη φορά τα προγράμματα σπουδών δεν τα έγκρινε ο Υπουργός. Για πρώτη φορά ίσως -το λέω με επιφύλαξη- την ίδρυση πανεπιστημιακού κέντρου δεν την εγκρίνει ο Υπουργός. Όλες αυτές οι αρμοδιότητες εκχωρούνται στα ίδια τα πανεπιστήμια.

Κυρίες και κύριοι, να σας θυμίσω ότι ερχόμασταν εδώ και σας λέγαμε, στον κ. Γαβρόγλου για να είμαι ακριβής: Γιατί θέλετε να εγκρίνετε εσείς τα ξενόγλωσσα προγράμματα; Γιατί θέλετε να δίνετε, πάντα, εσείς την τελική έγκριση για τα ξενόγλωσσα; Τι δουλειά έχει ο Υπουργός να εγκρίνει αν ένα πανεπιστήμιο θα κάνει ένα ξενόγλωσσο πρόγραμμα σπουδών; Δεν είναι δουλειά του! Έτσι πιστεύουμε εμείς. Εμείς, λοιπόν, ερχόμαστε και απεμπλοούμε αρμοδιότητες για να πάνε στους πραγματικούς λειτουργούς της εκπαίδευσης.

Ένας από τους λόγους που έχει πολλές διατάξεις αυτό το νομοσχέδιο είναι διότι για να εκχωρήσεις αρμοδιότητες, πρέπει να τις καταγράψεις, πρέπει να τις μεταφύξεις. Εμείς, λοιπόν, ερχόμαστε τώρα, όπως μεταφέραμε και αρμοδιότητες στο σχολείο. Ήρθα εδώ πριν από έναν χρόνο τέτοιες μέρες και σας έλεγα ότι θεωρώ αδιανόητο η Βουλή των Ελλήνων να αποφασίζει για το πόσα λεπτά είναι ένα διαγώνισμα στο λύκειο. Αυτό ίσχυε. Το θυμόμαστε;

Συζητούσαμε, κυρίες και κύριοι, πέρυσι το καλοκαίρι, το γεγονός ότι

τόσα χρόνια στη χώρα μας το πόσα λεπτά είναι ένα διαγώνισμα το αποφάσιζαν οι τριακόσιοι Βουλευτές. Ήρθα τότε και εισηγήθηκα ότι εγώ προσωπικά, ως Βουλευτής, θεωρώ τον εαυτό μου αναρμόδιο να αποφασίζω πόσα λεπτά είναι ένα διαγώνισμα. Τι ξέρουμε εμείς; Οι εκπαιδευτικοί μας δεν ξέρουν καλύτερα από όλους; Δεν ξέρουν αν είναι καλύτερο να βάλεις μια εργασία ομαδική ή ατομική; Αν είναι να εφαρμόσεις τη μέθοδο της αντεστραμμένης τάξης; Τόσες μέθοδοι αξιολόγησης υπάρχουν.

Γιατί τα λέω αυτά; Διότι η πολιτική μας διαπνέεται από την ίδια αρχή της αποκέντρωσης, της μεταφοράς αρμοδιοτήτων από την κεντρική διοίκηση, από τη Βουλή, από το Υπουργείο, από τον Υπουργό, από τον Υφυπουργό ή την Υφυπουργό, προς τους πραγματικούς πρωταγωνιστές της εκπαίδευσης. Έτσι λοιπόν, κι εδώ μεταφέρουμε αρμοδιότητες στα πανεπιστήμια. Πλέον τα πανεπιστήμια τα ίδια θα ιδρύουν προγράμματα σπουδών, θα ιδρύουν ερευνητικά κέντρα και ούτω καθεξής.

Το νομοσχέδιο περιλαμβάνει και άλλες σημαντικές ρυθμίσεις που αφορούν, για παράδειγμα, σε ένα ενιαίο σύστημα εισαγωγής στα μουσικά τμήματα της χώρας. Δεν άκουσα τίποτα γι' αυτό. Φαντάζομαι ότι και σε αυτό υπάρχει ομοφωνία. Άλλες ρυθμίσεις αφορούν στην ποιοτική αναβάθμιση και χρονική επέκταση του ολοήμερου σχολείου, στη νομοθετική επικαιροποίηση οργανικών θέσεων κληρικών, στη θεσμοθέτηση της ιδιαίτερης νομικής προσωπικότητας των Μητροπόλεων της Δωδεκανήσου και της Πατριαρχίας Εξαρχίας της Πάτμου. Είναι εκκρεμότητες εβδομήντα επτά ετών που κλείνει η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Κλείνοντας, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα παρουσιάζουμε νέες προοπτικές για τα πανεπιστήμιά μας, επιπλέον δυνατότητες για τους φοιτητές, τους καθηγητές, τους ερευνητές μας, έναν νέο κόσμο στον οποίο το τόσο αξιόλογο ανθρώπινο δυναμικό μας θα αξιοποιηθεί στο έπακρο τις δυνατότητές του. Τα πανεπιστήμια της Ελλάδας δεν θα έχουν τίποτα να ζηλέψουν από τα καλύτερα ιδρύματα του κόσμου και θα μπορούν να αξιοποιούν πλέον ένα πλήθος νέων θεσμικών εργαλείων, για να τα καταστήσουν ακόμη πιο ανταγωνιστικά προς τα άλλα πανεπιστήμια του πλανήτη.

Είναι, λοιπόν, ένας νόμος-πλαίσιο που αποσκοπεί στη συνολική αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που αποσκοπεί στο να δώσει περισσότερα και καλύτερα εφόδια στις νέες και στους νέους μας για το παρόν και για το μέλλον.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κι εμείς ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να θέσω ένα ερώτημα στην Υπουργό;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κι εγώ θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ωραία.

Κύριε Σκουρλέτη, έχετε τον λόγο και μετά ο κ. Παφίλης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, αυτά τα οποία είπατε πριν από λίγο συνιστούν μια επανάληψη των όσων έχετε υποστηρίξει και στις επιτροπές. Το λέω αυτό διότι, παρ' όλα αυτά, δεν έχετε πείσει την πλειοψηφία της πανεπιστημιακής κοινότητας, η οποία εξακολουθεί και αντιτίθεται στα όσα περιγράψατε πριν από λίγο.

Θέλω να πω ότι ανάμεσα σε αυτά τα οποία περιγράψατε ως δυνατότητα για τους φοιτητές, πολλά από αυτά ίσχυαν εδώ και χρόνια. Δηλαδή, για παράδειγμα, κάποιοι παρακολουθώντας την Οικονομική Σχολή στην Πάτρα, το να κάνει κάποια παιδαγωγικά μαθήματα και να πάρει επάρκεια, ισχύει εδώ και πάρα πολλά χρόνια.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Πλαίσιο υπάρχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Θετικό, λοιπόν, είναι ότι διευρύνει αυτές τις δυνατότητες.

Από εκεί και έπειτα, όμως, επειδή για κάποια πράγματα υπάρχει και η υλική πραγματικότητα στην οποία κρίνονται, επειδή μιλήσατε και για το ολοήμερο σχολείο και για τα νηπιαγωγεία κ.λπ., έχετε σκεφτεί τον Σεπτέμβριο αυτά τα σχολεία πώς θα ζεσταθούν; Έχετε καθίσει με τους συναδέλφους σας του Υπουργείου Εσωτε-

ρικών και τον Υπουργό Ενέργειας να απαντήσετε στο μείζον ζήτημα που υπάρχει αυτή τη στιγμή; Όλοι οι δήμοι είναι υπερχρεωμένοι. Τα χρήματα που παίρνουν δεν φτάνουν. Έχετε σκεφτεί την ανάγκη να υπάρχει ένα ειδικό τιμολόγιο για την ενέργεια σε σχολεία όπως υπάρχει και σε διάφορους άλλους τομείς; Πού θα πάει αυτή η κατάσταση; Ή πιστεύετε ότι θα αποκλιμακωθούν οι τιμές;

Και τέλος, κύριε Πρόεδρε, ως απότοκο του δικού σας νόμου, του ν.4713/2020 ένας εκπαιδευτικός με είκοσι πέντε χρόνια παρουςίας στην ιδιωτική εκπαίδευση, ο κ. Λιόσης, απολύθηκε αναιτιολόγητα από την Εράσμιο Σχολή. Σκέφτεστε να κάνετε κάτι όταν βλέπετε ότι δημιουργεί τέτοιες καταστάσεις το πλαίσιο που ψηφίσατε;

Αυτός ο άνθρωπος απολύθηκε γιατί έφερε αντιρρήσεις ως προς τον τρόπο που γιορταζόταν η 28^η Οκτωβρίου και τους ύμνους απέναντι στον δικτάτορα Μεταξά. Είχε την ατυχία -ή την ευαισθησία, θα έλεγα εγώ- να συζητήσει, στον έναν χρόνο από την καταδίκη της Χρυσής Αυγής, με τους μαθητές μέσα στην τάξη για τον σύγχρονο φασισμό και τον ναζισμό. Δεν άρεσαν αυτά στη διεύθυνση και απολύθηκε από την Εράσμιο Σχολή.

Άρα, τι γίνεται με αυτά όλα; Θα συνεχίσουμε να βαδίζουμε έτσι; Θα υπάρξει ιδιαίτερη αναφορά ειδικά σε τέτοιες περιπτώσεις για τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς;

Ευχαριστώ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Να δώσουμε τον λόγο και στον κ. Παφίλη.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επειδή ζήτησε τον λόγο και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο κ. Παφίλης, να δώσουμε τον λόγο σ' εκείνον και να απαντήσετε συνολικά και στους δύο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κυρία Υπουργέ, μέσα σε αυτό το μπαράζ εξαγγελιών που κάνατε εγώ θα σας κάνω κάποιες «πεζές» ερωτήσεις. Είναι αυτά που βασιανίζουν τη λαϊκή οικογένεια, αν καταλαβαίνετε τι λέω και φαντάζομαι ότι καταλαβαίνετε. Θα τα πάρω όχι με σειρά ιεράρχησης.

Πρώτον, θα αυξήσετε την επιδότηση του ενοικίου για τους φοιτητές που τους στέλνετε έξω από εκεί που ζουν;

Δεύτερον, τι θα κάνετε με τις φοιτητικές λέσχες και το φαγητό; Φοιτητικές λέσχες και φαγητό είναι ανάσα για τις λαϊκές οικογένειες, όταν τρώγεται. Απλά πράγματα λέω.

Τρίτον, τι θα κάνετε με τα αμφιθέατρα; Είναι πεντακόσιοι φοιτητές και πάνε διακόσιοι. Για τα αμφιθέατρα μιλώ, το κτηριακό, δηλαδή. Το λέω έτσι. Να μην πω για εργαστήρια και όλα τα υπόλοιπα. Και σας τα λέει ένας που έχει και άμεση και σημερινή εμπειρία.

Τέταρτον, λέτε ότι αγωνιούν για το πτυχίο. Μα, εδώ τι κάνετε με το πτυχίο; Είπατε -και ο Πρωθυπουργός είπε- ότι το πτυχίο δεν έχει κανένα αντίκρισμα. Αυτό δεν είπε; Είπε -θα σας φέρω τα Πρακτικά- ότι δεν έχει κανένα αντίκρισμα στην κοινωνία. Για πείτε μου, λοιπόν, τι θα κάνετε και πού θα βρουν τα λεφτά για να πληρώνουν μεταπτυχιακά τα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων; Δεν συζητάμε για διάνοιες. Υπάρχουν ορισμένοι που είναι εντάξει. Όμως, η πλειοψηφία πού θα τα βρει για να κάνει τα μεταπτυχιακά; Θα τα πω στην ομιλία μου μετά.

Πέμπτον, λέτε τέσσερα συν δύο, ν+2. Ξέρετε ότι το 40% των φοιτητών δουλεύουν; Δικά σας στοιχεία είναι. Το ξέρετε. Αυτοί οι άνθρωποι που τους τάξετε διάφορα -και πολλά και διάφορα τώρα- γιατί δουλεύουν; Από χόμπι δουλεύουν; Διότι δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα οι γονείς τους. Αυτοί θα μπορέσουν με το παράδειγμα που είπε ο Πρωθυπουργός να πάνε στη Σχολή Ηλεκτρολόγων-Μηχανολόγων, να παρακολουθήσουν και τη Σχολή Μηχανικών, Παραγωγής και Διοίκησης και να πάνε να κάνουν και στην Κέρκυρα... ; Μα, καλά που ζείτε; Σε γυάλινες πύργους ζείτε; Ένας φοιτητής τέτοιος που έχει και όλα τα προβλήματα, τι θα

κάνει; Γι' αυτά τι θα κάνετε;

Συνεχίζω, λοιπόν. Ένα σοβαρό θέμα σας ρωτάω: Γιατί εγώ θα πρέπει -λέω ένα παράδειγμα, να το πω απλά- «να σκιστώ», όπως και η οικογένειά μου, για να δώσω εξετάσεις και να μπω στο πανεπιστήμιο και ο άλλος να σκάσει τα 15 χιλιάδικα στο ιδιωτικό, στα κολλέγια και στο τέλος να ισοτιμηθεί το πτυχίο μας; Πείτε μας. Δώστε μια απάντηση. Στον κόσμο δώστε, όχι σε εμάς. Εμείς ξέρουμε πολύ καλά που το πάτε, για να μη βάλω το θέμα. Πείτε μας, λοιπόν, εσείς που κόπτεστε και κάνετε τις φοβερές εξαγγελίες και γνωρίζοντας ότι μια περιουσία ξοδεύουν στα φροντιστήρια γιατί το σχολείο δεν δίνει τίποτα -επαναλαμβάνω ότι δεν δίνει τίποτα σε σχέση με τις απαιτήσεις που υπάρχουν-, τι θα κάνετε για αυτά;

Αυτά βασανίζουν τις λαϊκές οικογένειες. Και εδώ μας κάνετε χίλιες εξαγγελίες ότι θα γίνει το ένα, ότι θα γίνει το άλλο. Εντυπωσιακά πράγματα ακούγονται, αλλά η ζωή είναι αυτή. Και γι' αυτά τα πράγματα δεν θα κάνω κρίση. Θα τα πω μετά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Πείτε μας, λοιπόν, για όλα αυτά. Αυτά βασανίζουν τον κόσμο, τον λαϊκό κόσμο, γιατί άλλοι πάνε στο Yale και στο Harvard, γιατί έχουν τη δυνατότητα και άλλοι, που έχουν κάποια καλύτερη δυνατότητα, μπορούν σε αυτά που λέτε να ανταποκριθούν. Οι άλλοι τι θα κάνουν; Για ποιες ίσες δυνατότητες λέτε; Όταν δουλεύει ο άλλος και είναι φοιτητής, μπορεί να τα κάνει όλα αυτά; Τι είναι; Σούπερμαν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ωραία, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Ξεκινώ με τον κ. Σκουρλέτη.

Κύριε Σκουρλέτη, είπατε ότι κάποια από αυτά που φέρνουμε δεν είναι καινούργια. Μάλιστα, έχετε δίκιο. Εν μέρει έχετε δίκιο. Τι θα πει αυτό;

Πρακτική άσκηση υπάρχει. Υπάρχει σήμερα ρύθμιση που να υποχρεώνει σε αμειβόμενη πρακτική άσκηση; Σας ρωτώ: Υπάρχει; Στον νόμο υπάρχει σήμερα υποχρεωτικά αμειβόμενη πρακτική άσκηση; Υπάρχει ασφαλιστική κάλυψη ρητά στον νόμο;

Δεν υπάρχει, κύριε Σκουρλέτη. Άρα, να συμφωνήσουμε στο εξής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Σας παρακαλώ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μην κουνάτε έτσι το χέρι σας, γιατί αρκετά έχουμε πάρει από χυδαιότητες. Φτάνει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Τι εννοείτε;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τι εννοώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τι εννοώ;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Σας παρακαλώ. Αφήστε τις εντυπώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ. Αφήστε την Υπουργό να απαντήσει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Συστηματικά κάνετε αυτό το παιχνίδι. Για σοβαρευτείτε εδώ μέσα.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Σκουρλέτη, υπάρχει ένα ρητό που λέει...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Μιλήστε πολιτικά. Φτάνει πια η υποκρισία.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν έχετε την τσιπά να πείτε μία συγγνώμη, κύριε Σκουρλέτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ, κύριε Σκουρλέτη.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν έχετε την τσιπά, κύριε Σκουρλέτη. Στέλεχός σας...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ντροπή σας.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ντροπή μου; Πόσο χαίρομαι που σας βλέπει η κοινωνία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Σκουρλέτη, σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Συστηματικά υποκρίνεστε. Να ζητήσετε συγγνώμη.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Να ζητήσω εγώ συγγνώμη; Τα έχουμε ακούσει όλα νομίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, ηρεμία.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τα έχουμε ακούσει όλα.

Δεν ντρεπόμαστε, κύριε Σκουρλέτη; Έρχεται στέλεχός σας σε μηνύσιμη αναφορά και με παρομοιάζει με παιδοκτόνο, με κατηγορούμενη παιδοκτόνο και έχετε το θράσος, κύριε Σκουρλέτη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ, ας αφήσουμε τους χαρακτηρισμούς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Έχετε το θράσος, κύριε Σκουρλέτη...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα αφήσετε την Υπουργό να απαντήσει;

Δεν καταγράφεται τίποτα. Ηρεμήστε, παρακαλώ.

Κυρία Υπουργέ, απαντήστε σύντομα. Σας παρακαλώ να μην πυροδοτούμε το κλίμα. Κάντε και εσείς μια προσπάθεια. Απαντήστε σε αυτό που νομίζετε ότι θέλετε να απαντήσετε για να το κλείσουμε εδώ. Περιμένουν και οι συνάδελφοι να μιλήσουν.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων):

Κύριε Πρόεδρε, όπως ξέρετε, υπάρχουν κάποιες στιγμές που ο καθένας φτάνει στα όριά του και ο πολιτικός πολιτισμός έχει κάποια όρια. Μπορεί να έχουμε όλες τις διαφωνίες του κόσμου με τον κ. Σκουρλέτη, αλλά δεν έχω κάνει καμία αναφορά στην οικογένειά του και κανείς δεν έχει κάνει, από όσο ξέρω. Όταν, όμως, έρχεται ένα στέλεχος, ένας Υπουργός σας και παρομοιάζει οποιονδήποτε πολιτικό του αντίπαλο με κατηγορούμενο παιδοκτόνο, λυπάμαι αλλά πιο κάτω δεν έχει. Δεν έχει πιο κάτω. Το αφήνω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Στο θέμα.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Καταλαβαίνω, κύριε Φίλη. Μπαίνω στο θέμα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ. Αφήστε την Υπουργό να μιλήσει. Να απαντήσει σε αυτό που νομίζει εκείνη ότι πρέπει να απαντήσει. Σας παρακαλώ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ξέρετε γιατί δεν το συνεχίζω άλλο; Θα σας πω γιατί. Γιατί δεν αξίζει. Δεν αξίζει. Η κοινωνία έχει κρίνει, η κοινωνία συγκρίνει, συγκρίνει πως συμπεριφέρονται οι υπόλοιποι Βουλευτές σε αυτό το Κοινοβούλιο και πως συμπεριφέρεται μια συγκεκριμένη παράταξη.

Είπατε, λοιπόν, ότι μερικά δεν είναι καινούργια πράγματα. Η πρακτική άσκηση ήδη υπήρχε. Δεν υπήρχε η αμειβόμενη πρακτική άσκηση, δεν υπήρχε η ασφαλιστική κάλυψη ως θεσμοθετημένη υποχρέωση.

Είπατε, δεύτερον, ότι δεν έχουμε πείσει, όπως λέτε, την πανεπιστημιακή κοινότητα.

Τώρα θα τα ακούσετε, όμως, κύριε Σκουρλέτη. Θα ακούσετε μία-μία τις ανακοινώσεις αφού το ζητήσατε αυτό.

Σύνοδος Πρυτάνεων ΑΠΘ -το διάβασα πριν-: «Το νομοσχέδιο εισάγει ρυθμίσεις και δίνει τη δυνατότητα για ακόμη μεγαλύτερη ακαδημαϊκή εξωστρέφεια και διεθνοποίηση...».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κάνουν απεργία αύριο. Το ξέρετε;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα τα ακούσετε, κύριε Φίλη. Θα τα ακούσετε. Ψέματα είναι αυτά που λέω;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): «Ενδεικτικά αναφέρονται διατάξεις σχετικά με τα διεπιστημονικά προγράμματα σπουδών, τη δυνατότητα για κοινά και διπλά προγράμματα, την εσωτερική κινητικότητα προπτυχιακών φοιτητών "ERASMUS", την αυτονομία πανεπιστημίων...»

Πάμε παρακάτω. ΕΚΠΑ -είναι τα μεγαλύτερα πανεπιστήμια της

χώρας αυτά τα δύο-: «Το νομοσχέδιο εισάγει θετικές ρυθμίσεις που στοχεύουν στην ενίσχυση της επιστημονικότητας, του προγράμματος σπουδών, τη διεθνοποίηση, συμμετοχή κ.λπ...».

ΕΛΜΕΠΑ: «Η δυνατότητα που παρέχει σε φοιτητές πρώτου κύκλου σπουδών να επιλέγουν και να παρακολουθούν κρίνεται ως θετική. Η δυνατότητα που υπάρχει σε φοιτητές έως 10% του συνολικού αριθμού να υποβάλουν αίτηση να παρακολουθούν προγράμματα άλλα...»

Αν όλα αυτά έχουν γίνει, γιατί τα σχολιάζουν τα πανεπιστήμια; Αν όλα αυτά είναι θεσμοθετημένα και λειτουργούν ήδη, γιατί τα σχολιάζουν οι σύγκλητοι;

Κύριε Σκουρλέτη, ήταν που δεν είναι κανείς σύμφωνος.

Δημοκρίτειο: «Σχετικά με τις θετικές, ρυθμίσεις οι οποίες αφορούν στην εξωστρέφεια, στη διεθνοποίηση, στην κινητικότητα...» κ.ο.κ..

Οικονομικό Πανεπιστήμιο: «Το νομοσχέδιο περιέχει ρυθμίσεις που είναι θετικές, προσφέρουν εναλλακτικές ευέλικτες μορφές οργάνωσης των σπουδών, ενισχύουν τη διεπιστημονικότητα, την κινητικότητα...»

Πάμε παρακάτω. Ιόνιο: «Η θετική εκτιμώμενη ρύθμιση παγίων και διαχρονικών αιτημάτων των πανεπιστημίων, η θεσμοθέτηση πρακτικής άσκησης», που λέτε ότι υπάρχει αυτή, «η απλοποίηση διαδικασιών εκπόνησης και χρηματοδότησης...».

Πολυτεχνείο: «Η υλοποίηση πολλών εκ των θετικών αλλαγών, αυτών που αφορούν στην κινητικότητα, την ευελιξία...»

Πανεπιστήμιο Κρήτης: «Οι διατάξεις του νόμου δίδουν μεγαλύτερη ευελιξία στις επιλογές των φοιτητών.»

Πανεπιστήμιο Μακεδονίας: «Στο κατατεθέν νομοσχέδιο περιλαμβάνονται διατάξεις σε θετική κατεύθυνση».

Να συνεχίσω;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Να τα διαβάσετε όλα!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ξαναλέω, να τα διαβάσω όλα!

Ποια είναι τα σημεία διαφωνίας; Τα δέκα άρθρα στα τετρακόσια εξήντα! Βεβαίως, αλλά ακόμη και εκεί υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις. Αυτά θα τα καταθέσω στα Πρακτικά και θα τα κρίνει ο κόσμος.

Τρίτον, μιλάτε για το ειδικό πλαίσιο ειδικής εκπαίδευσης. Είναι αυτό για το οποίο είχατε κάνει ένσταση αντισυνταγματικότητας σαν σήμερα -καλή ώρα!- είχατε έρθει και μας είχατε πει ότι η ρύθμιση είναι πλήρως, κατάφωρα αντισυνταγματική. Ήρθε το Συμβούλιο της Επικρατείας, την έκρινε συνταγματική. Αυτό το πλαίσιο εφαρμόζεται και υπάρχουν δικαστήρια για τις διαφορές μεταξύ ιδιωτών, μεταξύ εκπαιδευτικών και των εργαζόμενων στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Τέταρτο, κύριε Σκουρλέτη, χαίρομαι που έχουμε λύσει όλα τα άλλα θέματα του νομοσχεδίου -αυτού του τεράστιου νομοσχεδίου που λέτε- και φτάσαμε στη θέρμανση. Χαίρομαι, λοιπόν, που τα λύσαμε όλα τα άλλα. Στη θέρμανση, λοιπόν, ξέρετε ότι ειδικά, για παράδειγμα, στα πανεπιστήμια έχει προβλεφθεί ειδικό τιμολόγιο από την αρχή αυτής της πρωτοφανούς κρίσης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Στα σχολεία; Για τα σχολεία σας είπα!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Και για τα σχολεία ειδικά τιμολόγια και ειδική επιδότηση από το Υπουργείο Εσωτερικών για την ενίσχυση των σχολικών επιτροπών.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Λάθος κάνετε, δεν το ξέρετε καλά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Έρχομαι στον κ. Παφίλη.

Κύριε Παφίλη, είπατε για εξαγγελίες. Δεν έκανα εξαγγελίες, απολογισμό έκανα, αυτή είναι η διαφορά. Δεν έκανα κάποια εξαγγελία για τα επόμενα χρόνια, έκανα απολογισμό τι έχει γίνει τρία χρόνια στο Υπουργείο Παιδείας. Είκοσι πέντε χιλιάδες διορισμοί είναι γεγονός, οι δεκαέξι χιλιάδες γίνανε και οι οκτώμισι γίνονται μέσα στο καλοκαίρι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Άλλα σας ρώτησα εγώ! Συγκεκριμένα πείτε μου αυτά που σας ρώτησα!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων):

Το λέω γιατί αναφέρατε τον όρο. Έχω και άλλα να απαντήσω, δώστε μου λίγο χρόνο να σας απαντήσω, αλλά κάνω ένα σχόλιο στη χρήση του όρου «εξαγγελία». Δεν είναι εξαγγελία, είναι απολογισμός τριετίας.

Επιδότηση ενοικίου: Δεν ξέρω αν το γνωρίζετε, αλλά για παράδειγμα πέρυσι πήραν πάνω από σαράντα τρεις χιλιάδες τετρακόσιες πενήντα έξι φοιτητές στεγαστικό επίδομα. Δεν ξέρω αν το θυμόσαστε, αλλά η Κυβέρνησή μας είναι η πρώτη που ήρθε και έδωσε μεγαλύτερη έκταση στο φοιτητικό επίδομα, αύξησε το ποσό ειδικά σε ακριτικές περιοχές της Ελλάδας, στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου, στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο και στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας. Περαιτέρω ρυθμίσεις για την επέκταση, λοιπόν, του φοιτητικού επιδόματος!

Λέτε για το κτηριακό. Υπάρχουν 600 εκατομμύρια ευρώ στο Ταμείο Ανάκαμψης που είναι για τα πανεπιστήμια και εκεί είναι σημαντικά κονδύλια που θα πάνε σε υποδομές και των πανεπιστημίων.

Προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών: Προβλέπονται υποτροφίες, στις οποίες προσθέσαμε κοινωνικά κριτήρια -που δεν υπήρχαν- διευρύνουμε τα οικονομικά κριτήρια και βάλουμε, βεβαίως και κριτήρια αριστείας, όπως υπάρχουν σε πάρα πολλές χώρες του κόσμου.

Για το «v+2» υπάρχει, κύριε Παφίλη, ειδική εξαίρεση για τους εργαζόμενους, όπως υπάρχει και για άλλες κατηγορίες, ειδική πρόβλεψη για εργαζόμενους φοιτητές. Σας προσκαλώ να δείτε τη σχετική ρύθμιση. Έχει γίνει ειδική μνεία για εργαζόμενους φοιτητές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ξέρω, ζητάτε ένσημα...

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν σας διέκοψα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Παφίλη, μετά, να τελειώσει πρώτα και αν θέλετε τον λόγο, θα σας τον δώσω.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Παφίλη, επειδή σας εκτιμώ πολύ ως Κοινοβουλευτικό, νομίζω ότι η φράση «το σχολείο δεν δίνει τίποτα» σας αδικεί. Δεν νομίζω ότι σας εκφράζει αυτή η φράση, «το σχολείο δεν δίνει τίποτα». Και έχουμε τόσες περιπτώσεις πραγματικά εξαιρετικών μαθητών. Δείτε τις επιδόσεις και δείτε πόσα από αυτά τα παιδιά από εξαιρετικά δημόσια σχολεία έχουν επιτύχει στις εξετάσεις τους. Και μπράβο στους ίδιους και μπράβο στους εκπαιδευτικούς τους!

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θέλετε κάτι, κύριε Παφίλη;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ε, καλά εντάξει, κύριε Πρόεδρε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ένα σχόλιο θα κάνω, δέκα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τι να κάνουμε; Αφού ζήτησε τον λόγο! Δεν κατάλαβα! Γιατί; Σας φαίνεται παράξενο; Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος είναι!

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν τον ζήτησε, εσείς του τον δώσατε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μα, τον ζήτησε προηγουμένως!

Όμως, πρέπει να είστε στην Αίθουσα για να τα καταλάβετε, για να τα δείτε αυτά. Προφανώς δεν είστε ή κοιτάτε αλλού. Κοιτάτε αλλού! Να κοιτάτε, λοιπόν, κατά εδω, κατά αριστερά λίγο!

Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν πειράζει, κύριε Πρόεδρε, αυτά πονάνε.

Κυρία Υπουργέ και κύριοι, ή είστε εκτός πραγματικότητας -που δεν είσαστε καθόλου- ή δεν μπορώ να καταλάβω, δηλαδή, τι λέτε. Τι λέτε τώρα; Σας έκανα μια ερώτηση: Ένας φοιτητής που δουλεύει τι έχει; Του ζητάτε ένσημα, «μαύρα» δουλεύουν οι περισσότεροι. Δεν το ξέρετε αυτό; Δεν το ξέρετε αυτό; Το ξέρει όλη η κοινωνία και δεν το ξέρει το Υπουργείο; Και εκτός αυτού, τι του δίνετε; Για πείτε μας, θα μπορέσει αυτός να παρακολουθήσει; Σας έκανα συγκεκριμένες ερωτήσεις. Θα μπορέσει αυτός, με αυτά που είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, να παρακολουθήσει και δεύτερη

σχολή και να πάει και στο «ERASMUS»; Καλά, μας δουλεύετε; Έχετε ιδέα τι σημαίνει να δουλεύεις και να διαβάξεις ταυτόχρονα; Αλλά πού να τα ξέρετε αυτά εσείς, οι περισσότεροι;

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Τα ίδια λέτε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν λέω τα ίδια! Δεν λέω τα ίδια! Λέω ότι δεν έχετε αίσθηση της πραγματικότητας και των αναγκών και μιλάω για τις λαϊκές οικογένειες. Δεν μιλάω για όλους.

Όλα αυτά τα οποία λέτε -για το νομοσχέδιο θα τα πούμε αύριο- δεν έχουν καμμία σχέση με τις ανάγκες τους και μη μας λέτε κάτι φιλοψιχούλα. Σας είπα για τις λέσχες. Πείτε μας συγκεκριμένα, όμως, όχι θεωρία, «κάναμε, αυξήσαμε». Τι αυξήσατε δηλαδή; Δώσατε 43.000 ευρώ. Πόσοι είναι οι φοιτητές; Μας λέτε γι' αυτούς που είναι στα πανεπιστήμια εκτός έδρας, να το πω έτσι; Μα, δώστε μας τα στοιχεία, να δούμε τι ελάφρυνση δώσατε, για να μην πω και πάρα πολλά άλλα.

Επομένως, κρείττον το σιγάν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς, εντάξει.

Κυρία Υπουργέ, θέλετε κάτι; Όχι.

Συνεχίζουμε, λοιπόν, τον κατάλογο των ομιλητών. Καλούμε στο Βήμα την κ. Γκαρά Αναστασία από τον ΣΥΡΙΖΑ. Θα ακολουθήσει ο κ. Τζηκαλάγιας Ζήσης, ο κ. Παπαηλιού, ο κ. Λοβέρδος και η κ. Βρυζίδου, αυτή η πεντάδα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΑΡΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώ και εγώ εκφράζοντας την απόλυτη καταδίκη στην εμπρηστική επίθεση στο συγκρότημα μέσω των ενημέρωσης της «REAL NEWS». Είναι μία ευθεία επίθεση στην ενημέρωση και στην εργασία, μία ευθεία επίθεση στη δημοκρατία, μία ευθεία επίθεση στην ελευθερία του Τύπου που σχετίζεται άμεσα και με την παιδεία και την εκπαίδευση, αλλά και την ελευθερία έκφρασης σε αυτή τη χώρα.

Καταδικαστέα, βέβαια, είναι και η απαράδεκτη, τοξική και χυδαία δήλωση του Πρωθυπουργού από αυτό εδώ το Βήμα, που συσχέτισε τον ΣΥΡΙΖΑ με την επίθεση αυτή. Είναι χυδαία και καταδικαστέα και θα περίμενα από τους συναδέλφους Βουλευτές και Βουλευτρίες της Νέας Δημοκρατίας να αντιδράσουν σε αυτή τη χυδαία δήλωση του Πρωθυπουργού από το Βήμα της Βουλής.

Τα φαινόμενα αυτά προφανώς και πρέπει να μας προβληματίσουν όλες και όλους, ιδίως σε μία συγκυρία που αυτή η Κυβέρνηση Μητσοτάκη ενισχύει τη λογική της χειραγώγησης των μέσων ενημέρωσης και του δημόσιου λόγου.

Σε μία τέτοια συγκυρία, όπου η κοινωνία χειμάζεται από την ακρίβεια, αλλά και την πανδημία, η Νέα Δημοκρατία φέρνει σήμερα σε ψήφιση τη διάλυση του δημόσιου πανεπιστημίου προς όφελος ιδιωτικών συμφερόντων. Προηγήθηκαν, βέβαια, η εξομείωση των πτυχίων με τα κολλέγια, η εφαρμογή της ελάχιστης βάσης εισαγωγής που απέκλεισε περίπου σαράντα χιλιάδες μαθητρίες και μαθητές από τα δημόσια πανεπιστήμια.

Η εφαρμογή της ελάχιστης βάσης εισαγωγής απειλεί με λουκέτο πανεπιστημιακά τμήματα κυρίως στην περιφέρεια της χώρας, ενώ έχει προκαλέσει και βαρύτατο πλήγμα στα τμήματα του Έβρου. Το έχουμε αναφέρει πάρα πολλές φορές από αυτό το Βήμα. Μόλις είκοσι δύο εισακτέους είχε το Τμήμα Δασολογίας στην Ορεστιάδα, εβδομήντα τέσσερις το Τμήμα Αγροτικής Ανάπτυξης, ενώ μόλις είκοσι οκτώ φοιτήτριες και φοιτητές είχε το Τμήμα Νοσηλευτικής στο Διδυμότειχο. Το Δημοκρίτειο υποδέχτηκε εννιακόσιους ενενήντα τέσσερις λιγότερους φοιτητές το προηγούμενο έτος.

Και για όλα αυτά δεν ακούσαμε να αναφερθεί στην ομιλία της κ. Κεραμέως. Τι μέριμνα έλαβε ωστόσο το Υπουργείο ώστε να ενισχύσει τα πανεπιστημιακά τμήματα της Θράκης, τμήματα τα οποία βρίσκονται πολύ ψηλά στην κατάταξη των αξιολογήσεων, τμήματα που συμβάλλουν τα μέγιστα στις τοπικές μας κοινωνίες; Καμμία μέριμνα! Αντίθετα, ήδη ανακοινώθηκε επιπλέον μείωση στον αριθμό των εισακτέων για τη νέα χρονιά, διότι τα πήγαμε καλά πέρυσι, χρειάζεται επιπλέον μείωση και για φέτος. Οι επιπτώσεις της συρρίκνωσης, της διάλυσης του δημόσιου πανεπιστημίου και των τμημάτων της περιφέρειας είναι ήδη εμφανείς και έχουν τις υπογραφές Κεραμέως και Μητσοτάκη.

Αντί η Κυβέρνηση, λοιπόν, αυτή να ενισχύσει τα πανεπιστήμια, ειδικότερα στον Έβρο, αντί να θωρακίσει τις περιοχές, να συμ-

βάλει στην εργασία, στην ανάπτυξη, στην αποκέντρωση, αντί να δημιουργήσει νέα τμήματα, υποδομές, πανεπιστημιακά campus, φοιτητικές εστίες, αντί να επενδύσει στο ανθρώπινο δυναμικό και στα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα, αντί να αφουγκραστεί τις ανάγκες, αλλά και τις δυνατότητες των τοπικών κοινωνιών, αλλά και των ίδιων των πανεπιστημίων και τη δυναμικότητα που έχουν, εφαρμόζει πολιτική αποψίλωσης, ερημοποίησης και υποβάθμισης. Τα προβλήματα στη Νοσηλευτική Σχολή Διδυμοτείχου γιγαντώνονται συνεχώς. Το Τμήμα Ψυχολογίας παραμένει μία μικροπολιτική υπόσχεση από την Κυβέρνηση, ενώ ακυρώθηκε και η δημιουργία νέων τμημάτων που πρότεινε η Σύγκλητος του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου και δρομολογήθηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Παράλληλα, καταργήσατε τον θεσμό των διетών τμημάτων που είχε θεσπιστεί επί ΣΥΡΙΖΑ, τμήματα επαγγελματικής εκπαίδευσης υπό τη σκέπη των πανεπιστημιακών μας ιδρυμάτων σε συνεργασία με τους τοπικούς φορείς, τα οποία θα απαντούσαν στις τοπικές ανάγκες εργασίας, αλλά και εξειδίκευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου, στο οποίο αντιτάσσεται σύσσωμη η πανεπιστημιακή κοινότητα, καταργείται το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων. Η ίδρυση, κατάργηση και συγχώνευση τμημάτων θα γίνεται πλέον με προεδρικό διάταγμα. Περιορίζεται το πρυτανικό συμβούλιο, περιθωριοποιείται ο ρόλος της συγκλήτου, διορίζονται ακόμη και οι αντιπρυτάνεις και οι κοσμήτορες, ενώ προβλέπεται να μισά από τα μέλη του συμβουλίου διοίκησης, μίας μονάδας υπερασυνκεντρωτικής, να είναι πρόσωπα διορισμένα εκτός πανεπιστημίου. Καταργείται, επίσης, και η μονιμότητα των επικουρικών εκπαιδευτικών.

Η Κυβέρνηση Μητσοτάκη καταργεί -και αυτό είναι πάρα πολύ σοβαρό σε αυτή τη συγκυρία- τα δωρεάν μεταπτυχιακά αντιμετωπίζοντας πλέον τους φοιτητές ως πελάτες. Επιβάλλει την εισαγωγή διδασκτρων σε όλα τα μεταπτυχιακά σε μία ακραία ελιτίστικη και ταξική αντίληψη την οποία έχει. Διότι για τη Νέα Δημοκρατία η εκπαίδευση είναι προνόμιο μόνο των πλουσίων, ενώ περιορίζουν ακόμη και τις υποτροφίες σε νέους επιστήμονες.

Επαναφέρετε εκδικητικά τις διαγραφές φοιτητών με το «ν+2» αγνοώντας πλήρως τις οικονομικές δυσκολίες οικογενειών ή την ανάγκη που έχουν κάποιοι φοιτητές να εργαστούν, προκειμένου να μπορούν να ανταπεξέλθουν και να σπουδάσουν. Και αναρωτιόμαστε: Σε ποια κοινωνία ζείτε και για ποιοι πολίτες νομοθετείτε; Ποια είναι η μέριμνά σας για τη νεολαία, τη νεολαία την οποία καθημερινά αποδεικνύετε ότι μισείτε και την εκδικείστε με όλα σας τα νομοθετήματα, μια νεολαία που τη θέλετε απαίδευτη, αποκλεισμένη από τη μόρφωση, υποταγμένη, μια νεολαία την οποία επιδιώκετε συνεχώς να φιμώνετε και να περιορίζετε, ακριβώς γιατί αυτή τη νεολαία τη φοβάστε; Φοβάστε την αντίδραση, φοβάστε την εναλλακτική πρόταση, φοβάστε τη μόρφωση, φοβάστε την αμφισβήτηση. Γι' αυτό και περιορίζετε τη συμμετοχή των φοιτητικών παρατάξεων, καθώς δεν έχουν πλέον δικαίωμα συμμετοχής στα συλλογικά όργανα των πανεπιστημίων, δεν θα έχουν λόγο για ζητήματα της καθημερινότητάς τους στην πανεπιστημιακή ζωή.

Επίσης, νομοθετείτε την επιστροφή των ΤΕΙ και ξεδεύετε πάνω από 30 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο για την ίδρυση Πανεπιστημιακής Αστυνομίας αντί να κατευθύνετε αυτά τα χρήματα στις ανάγκες των πανεπιστημίων και κυρίως σε προσλήψεις στελεχών. Αντί να προσλαμβάνετε νέους καταρτισμένους επιστήμονες στα πανεπιστήμια, εσείς επαναφέρετε ομότιμους και συνταξιούχους καθηγητές για να εξοικονομήσετε πόρους, όπως λέτε. Και αναρωτιόμαστε: Έτσι θα αναχαιτίσετε το brain drain; Έτσι θα προσελκύσετε νέους επιστήμονες; Με επισφαλείς θέσεις εργασίας και με ελαστικές σχέσεις;

Ο ΣΥΡΙΖΑ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και τα λέω πολύ συνοπτικά- έχει ήδη προτείνει και έχει δεσμευτεί για τον διπλασιασμό της χρηματοδότησης των πανεπιστημίων σε βάθος τετραετίας, για την αύξηση του αριθμού των μελών ΔΕΠ, για τη δωρεάν λειτουργία μεταπτυχιακών προγραμμάτων, την ενίσχυση των υποτροφιών σε νέους επιστήμονες, την άμεση κατάργηση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, τη δημιουργία διетών πανεπιστημιακών προγραμμάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης στα οποία θα εισάγονται χωρίς εξετάσεις οι απόφοιτοι των ΕΠΑΛ, για

τη δημοκρατική διοίκηση και λειτουργία του πανεπιστημίου με διασφάλιση της αντιπροσωπευτικότητας της εκλογικής διαδικασίας, για προγράμματα υποστήριξης της έρευνας και της διδασκαλίας και για αρκετά άλλα τα οποία έχει αναφέρει και ο εισηγητής μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Με αυτές τις ρυθμίσεις, κυρίες και κύριοι, θα ανοίξουν νέοι ορίζοντες στο δημόσιο πανεπιστήμιο και στη ζωή των νέων ανθρώπων και όχι με τη συντηρητική αναχρονιστική επίθεση στην εκπαίδευση και στη νεολαία από τη Νέα Δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, είστε όχι μόνο αλαζονική, αντικοινωνική και επικίνδυνη Κυβέρνηση, αλλά είστε μία Κυβέρνηση τοξική και αναντίστοιχη με τις δυνατότητες της χώρας, με το υψηλό επίπεδο των πανεπιστημίων μας και κυρίως είστε αναντίστοιχοι με τους νέους ανθρώπους οι οποίοι αγωνίζονται και διαπρέπουν σε έναν κόσμο ξένο για εσάς, σε έναν κόσμο όπου οι παρωπίδες της συντήρησης και των συμφερόντων που υπηρετείτε δεν σας επιτρέπουν να πλησιάσετε και να δείτε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Ζήσης Τζηκαλαγιάς από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κύριε Τζηκαλαγιά, έχετε τον λόγο.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «σηκώνοντας την πετσέτα» από την προλαλήσασα Βουλευτή του Νομού Έβρου του ΣΥΡΙΖΑ, θα ήθελα να πω πως η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με Πρωθυπουργό τον Κυριάκο Μητσοτάκη επιβεβαίωσε αδιαμφισβήτητα πως ο Έβρος αποτελεί όχι μόνο σύνορο της Ελλάδας, αλλά σύνορο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με τις πολιτικές που εφαρμόζουμε αποδεικνύουμε εμπράκτως ότι για μας ο Έβρος καθίσταται ο ενεργειακός κόμβος της Ελλάδας και των Βαλκανίων και το στρατηγικό κέντρο ασφάλειας της Ελλάδας και όλης της νοτιοανατολικής Μεσογείου.

Με αυτό το νομοσχέδιο αποδεικνύουμε πως ο ευαίσθητος χώρος της παιδείας αποτελεί προτεραιότητά μας, γιατί αναγνωρίζουμε πως είναι επιτακτική ανάγκη η εξασφάλιση της ποιότητας της εκπαίδευσης. Φέρνουμε τον εκσυγχρονισμό των ΑΕΙ σεβόμενοι απόλυτα τις ακαδημαϊκές ελευθερίες και την αυτονομία στα πανεπιστήμια, ενώ θέλουμε να εξαλείψουμε όλα τα γραφειοκρατικά εμπόδια. Αυτή η θεσμική τομή έχει απαραίτητες συνιστώσες τη διαφάνεια και την αυξημένη λογοδοσία. Η μεγάλη πλειονότητα των ρυθμίσεων των νομοσχεδίων αποδεικνύει ότι απολαμβάνουν τη διακομματική κοινωνική αποδοχή η αναβάθμιση της ποιότητας των ΑΕΙ με εκσυγχρονισμό των προγραμμάτων σπουδών και με αυτονομία στην οργάνωσή τους.

Νομοθετούμε ώστε η ίδρυση των ακαδημαϊκών και ερευνητικών δομών να γίνεται με απόφαση της συγκλήτου των ΑΕΙ, είτε αφορά τα κέντρα διά βίου μάθησης είτε τα κέντρα έρευνας είτε τα ερευνητικά πανεπιστημιακά ινστιτούτα.

Τα προγράμματα σπουδών πρώτου, δεύτερου και τρίτου κύκλου έχουν ενισχυμένη αυτονομία με την προϋπόθεση ότι γίνεται πιστοποίηση από την Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης και με περιοδικότητα κάθε πέντε χρόνια στην πιστοποίηση αυτή.

Τα προγράμματα των προπτυχιακών σπουδών είναι πολύ περισσότερα στο ίδιο τμήμα. Θα υπάρχουν κοινά προγράμματα σπουδών σε τμήματα του ίδιου ή άλλου ΑΕΙ, παράταση του εξαμήνου χωρίς περιορισμούς και κατανομή του διδακτικού έργου χωρίς περιορισμούς.

Τα μεταπτυχιακά προγράμματα, τα προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών ιδρύονται με απόφαση της συγκλήτου, χωρίς να χρειάζεται η έγκριση από την Υπουργό Παιδείας, ενώ υπάρχει ελευθερία στον καθορισμό των πηγών χρηματοδότησης.

Στα διδακτορικά υπάρχει η δυνατότητα συμμετοχής στις τριμελείς και επταμελείς επιτροπές μελών ΔΕΠ που έχουν αφυπηρετήσει από τα πανεπιστήμια, ενώ απλοποιούμε την υπερωριακή απασχόληση των ερευνητών.

Όσον αφορά στην ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία, φέρνουμε πραγματικά πρωτοποριακές ρυθμίσεις. Οι τριετήσιμες χιλιάδες ιερείς που εργάζονταν -γιατί είναι εργαζόμενοι και αυτοί- αποκτούν επιτέλους οργανικές θέσεις, γιατί θέλουμε και ανοίγουμε τον

δρόμο για τη διευθέτηση, ώστε ο αριθμός των κληρικών που μισθοδοτούνται από το κράτος να αντιστοιχεί στις οργανικές θέσεις. Είναι η μεγαλύτερη και σημαντικότερη μεταρρύθμιση που έρχεται στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδας από το 1977. Δίνεται η δυνατότητα στην Εκκλησία να προσλαμβάνει κληρικούς που θα πληρώνει η ίδια με σχέσεις ιδιωτικού δικαίου.

Φέρνουμε σύστημα διοικητικών κυρώσεων για τους κληρικούς, δηλαδή όταν ασκείται ποινική δίωξη κατά κάποιου κληρικού, κόβεται ο μισθός του κατά 50% και όταν υπάρχει αμετάκλητη απόφαση, παύει η μισθοδοσία του.

Ενισχύουμε το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, γιατί μεταφέρουμε εξουσίες από τον Υπουργό Παιδείας στα πανεπιστήμια. Επίσης, θεσπίζουμε το Κέντρο Ψυχολογικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης. Τα κοινά προγράμματα σπουδών απονέμουν κοινό τίτλο σπουδών και τα διπλά προγράμματα σπουδών απονέμουν δύο τίτλους σπουδών.

Αποκεντρώνουμε και κάνουμε εξωστρεφές το ελληνικό πανεπιστήμιο και φέρνουμε ένα νέο μοντέλο διοίκησης, στο οποίο συμμετέχουν άνθρωποι από την παγκόσμια ακαδημαϊκή κοινότητα, οι οποίοι μπορούν να συμμετέχουν στα όργανα διοίκησης του πανεπιστημίου. Το συμβούλιο της διοίκησης έχει έξι μέλη αιρετά από το ίδιο πανεπιστήμιο και πέντε μέλη εξωτερικά, τα οποία τα επιλέγουν τα αιρετά μέλη που βγήκαν μέσα από το ίδιο το πανεπιστήμιο.

Θεσπίζουμε τον θεσμό του εκτελεστικού διευθυντή, ο οποίος είναι συνδυετικός κρίκος μεταξύ του συμβουλίου και των διοικητικών υπηρεσιών των ΑΕΙ.

Υπάρχει η δυνατότητα ίδρυσης παραρτημάτων των ΑΕΙ και στο εξωτερικό. Καταξιωμένοι καθηγητές πανεπιστημίου της αλλοδαπής μπορούν να είναι υποψήφιοι σε προκηρύξεις ελληνικών ΑΕΙ και αντίστοιχα μέλη ΔΕΠ των ΑΕΙ μπορούν να απασχολούνται στο εξωτερικό, χωρίς να είναι αναγκαίο να παραιτηθούν.

Όσον αφορά στον ΔΟΑΤΑΠ, που τον βελτιώσαμε πάρα πολύ αυτά τα χρόνια, πλέον καταργείται η υποχρέωση αναγνώρισης πτυχίων της αλλοδαπής, φυσικά με την προϋπόθεση ότι τα πανεπιστήμια αυτά θα είναι ελεγμένα και εγγεγραμμένα στο Εθνικό Μητρώο Τίτλων Σπουδών αναγνωρισμένων ιδρυμάτων.

Καταργούμε τις γραφειοκρατικές διαδικασίες της ισοτιμίας και της ισοτιμίας με αντιστοιχία, που ταλαιπώρησαν χιλιάδες κόσμου τόσα χρόνια. Δημιουργούμε το Εθνικό Μητρώο των Αξιολογητών. Ο Πρόεδρος εντός τριών μηνών εκδίδει απόφαση αναγνώρισης ή αντιστάθμισης και μετά εκδίδεται σε έναν μήνα η αναγνώριση. Δίνουμε ώθηση γενικά στη διεθνοποίηση του ελληνικού πανεπιστημίου, ώστε να έχουμε κέρδη από τον επαναπαρισμό των επιστημόνων με το brain gain.

Το ελληνικό «ERASMUS» είναι η μεγάλη τομή, με το ένα εξάμηνο που μπορούν να κάνουν όλοι οι φοιτητές. Πρώτη φορά, περισσότερα προπτυχιακά προγράμματα μπορούν να γίνουν μέσα στο ίδιο το πανεπιστήμιο. Μεγάλη σπουδαιότητα δίνουμε στη φοιτητική μέριμνα, με την προϋπόθεση ο φοιτητής να είναι πολύ καλός, να πληροί τα κριτήρια της αριστείας. Προσθέτουμε κοινωνικά κριτήρια -παιδιά πολυτέκνων, τριτέκνων, ορφανά από έναν γονέα- και, φυσικά, οικονομικά κριτήρια.

Πρωθούμε τη σύνδεση των ΑΕΙ με την κοινωνία. Δίνουμε τη δυνατότητα συμμετοχής των πανεπιστημίων σε εταιρικά σχήματα και εμπορικές εταιρείες. Υπάρχει δυνατότητα παροχής υπηρεσιών από τα πανεπιστημιακά εργαστήρια. Για παράδειγμα, τα μέλη ενός πανεπιστημιακού εργαστηρίου ψυχολογίας μπορούν να παρέχουν δωρεάν υπηρεσίες συμβουλευτικής σε ευάλωτες ομάδες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Διασυνδέουμε τα πανεπιστήμια με τον επιχειρηματικό κόσμο, με αμοιβαίο όφελος, το win-win. Ενισχύουμε τον θεσμό της πρακτικής άσκησης των φοιτητών με την υποχρεωτική ασφαλιστική κάλυψη, με τον καθορισμό ελάχιστου ύψους αποζημίωσης, με τη θεσμοθέτηση γραφείου Πρακτικής Άσκησης. Αφομοιώνεται, έτσι, η επιστημονική γνώση, αποκτούν εργασιακή εμπειρία και γίνονται φυτώρια επαγγελματικής αποκατάστασης οι επιχειρήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θεσμοθετούμε τα βιομηχανικά διδακτορικά, κύριοι συνάδελφοι της Αριστεράς. Δίνουμε τη δυνατότητα, δηλαδή, στο πανεπιστήμιο να συνδιαλέγεται ισότιμα με τον παραγωγικό ιστό της χώρας. Θεσπίζουμε και τα επαγγελματικά μεταπτυχιακά, τα λεγόμενα start up των φοιτητών, διδακτόρων και μεταδιδακτόρων και υποστηρίζουμε τις νεοφυείς επιχειρήσεις.

Τέλος, κλείνοντας, θέλω να πω κάτι που δεν πρέπει να ξεχνάμε, μιας και σύντομα θα μάθουμε επίσημα τα αποτελέσματα της απογραφής του πληθυσμού που θα είναι δυσάρεστα. Ενισχύουμε την οικογένεια, τη μητρότητα, επεκτείνοντας το ολόημερο σχολείο μέχρι τις πεντέμισι για τα μισά σχολεία της χώρας από τον Σεπτέμβριο του 2022.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Γεώργιος Παπαηλιού από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κάνω μία σύντομη αναφορά στα όσα είπε ο Πρωθυπουργός στο ξεκίνημα της σημερινής ομιλίας του. Χρησιμοποίησε ένα παράδειγμα ο Πρωθυπουργός που βέβαια δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα, αλλά ας είναι. Στο παράδειγμα εμφανίζεται ένας φοιτητής ή μια φοιτήτρια που βάσει του νομοσχεδίου, όταν αυτό γίνει νόμος του κράτους, περιπλανάται –αν βέβαια μπορεί, αυτό είναι ένα ερώτημα– από σχολή, τμήμα και πρόγραμμα, σε σχολή, τμήμα και πρόγραμμα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και χωρίς πτυχίο –αυτό δεν το διευκρίνισε– αλλά με σειρά πιστοποιητικών καταλήγει σε μια θέση εργασίας. Βέβαια, αν ληφθεί υπ' όψιν η επικρατούσα εργασιακή ζούγκλα, η προσωφερόμενη θέση εργασίας γίνεται με αμοιβή και συνθήκες τέτοιες που θα τον αναγκάσουν να αποχωρήσει ή «θα τον αποχωρήσουν» αφού τον στύψει η εργοδοτική πλευρά. Εκτός βέβαια, αν πρόκειται για υψηλόβαθμη θέση που συνδέεται με την τοποθέτηση «γαλάζιων» γόνων.

Σ' αυτό το παράδειγμα αποτυπώνεται ο σκοπός του νομοσχεδίου: η υπαγωγή φτηνού εργατικού δυναμικού στην αδηφάγο αγορά μέσω του κατακερματισμού των επιστημονικών αντικειμένων και της κατηγοριοποίησης των πτυχίων.

Ειλικρινά, απορώ με το παράδειγμα, διότι αυτό οδηγεί μάλλον στην καταψήφιση και όχι στην ψήφιση του νομοσχεδίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρόκειται για άλλο ένα ψευδο-πίγραφο νομοσχέδιο. «Νέοι ορίζοντες στα ΑΕΙ» επιγράφεται, αφού μέσω αυτού οι ορίζοντες για την ανώτατη παιδεία στον τόπο μας κλείνουν ασφυκτικά για τους νέους της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας. Εκτός αυτού πρόκειται για επιγραφή που θυμίζει διαφημιστικό ή προεκλογικό σποτ.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προτάσσει και υλοποιεί πολιτικές ακραίου νεοφιλελευθερισμού με βασική κατεύθυνση τις ιδιωτικοποιήσεις σε βασικούς τομείς της δημόσιας σφαίρας. Άλλωστε, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε δώσει μεγάλη μάχη για την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Αυτή τη μάχη την έχασε. Αφού, λοιπόν, δεν κατάφερε να επιτρέψει την εισβολή-εισδοχή ιδιωτικών πανεπιστημίων στην ελληνική έννομη τάξη, επιχειρεί να αλλάξει τη φυσιογνωμία του δημόσιου πανεπιστημίου, ιδιωτικοποιώντας το από την πίσω πόρτα, συρρικνώνοντάς το, απαξιωνοντάς το και αφήνοντάς το να υπολειπεται, ευνοώντας παράλληλα τα ιδιωτικά κολλέγια και τους αποφοίτους τους.

Η αντιμεταρρύθμιση που προωθεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι εμφανές ότι έχει σαφές ιδεολογικό πρόσημο. Άλλωστε, ο Πρωθυπουργός έχει πει ότι η παιδεία είναι πεδίο σκληρής ιδεολογικής αντιπαράθεσης. Κι ενώ είναι γνωστό ότι η εκπαίδευση είναι μηχανισμός κοινωνικής κινητικότητας, η Νέα Δημοκρατία πιστεύει –το έχει πει ο ίδιος ο Πρωθυπουργός– ότι οι κοινωνικές ανισότητες είναι φυσικό φαινόμενο. Επομένως η κοινωνική κινητικότητα πρέπει να εμποδιστεί, πράγμα που γίνεται και με το υπό κρίση νομοσχέδιο.

Με το νομοσχέδιο, η Κυβέρνησή σας, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, εσείς που δεν πιστεύετε στο δημόσιο πανεπιστήμιο, αντί να λύσει τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζει το πανεπιστήμιο, προτάσσει την αλλαγή της φυσιογνωμίας του, την αλ-

λαγή της ταυτότητάς του και αυτό το υλοποιεί κατ' αρχάς με την αλλαγή του τρόπου διοίκησης. Το δημοκρατικό πανεπιστήμιο της γνώσης της μεταπολιτευτικής περιόδου, με συμβολή στην πρόοδο της χώρας και μεγάλες διακρίσεις στις διεθνείς επιστημονικές κατατάξεις, επιχειρείται από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να καταστεί παρελθόν. Για τη Νέα Δημοκρατία πρόκειται για έναν ακόμα δημόσιο θεσμό φορέα που προσφέρει το κοινωνικό αγαθό της ανώτατης εκπαίδευσης και όχι το εμπόρευμα, όπως θέλει, με τρόπο ώστε αυτές οι κοινωνικές και πολιτικές ισορροπίες που διαμορφώθηκαν από τη δημοκρατική μεταπολίτευση να οδηγηθούν στην περιορισμένη δημοκρατία της «νεο-Δεξιάς» του συστήματος Μητσοτάκη.

Αυτό που δημιουργείται με την ψήφιση του νομοσχεδίου είναι ένα πανεπιστήμιο αυταρχικό, ιεραρχικό, υπερσυγκεντρωτικό και εν τέλει αντιδημοκρατικό. Σε αυτό το πλαίσιο, οι αλλαγές που προβλέπονται στη δομή του πανεπιστημίου περιορίζουν, μέχρι κατάρτησης, τη δημοκρατική λειτουργία του. Πλέον, μόνον οι ανώτερες βαθμίδες και κυρίως οι πρωτοβάθμιοι διδάσκοντες θα ασκούν διοίκηση. Οι κατώτερες βαθμίδες εξαϋλώνονται, οι επίκουροι χάνουν τη μονιμότητά τους και σειρά άλλων δικαιωμάτων, ενώ υποβαθμίζεται πλήρως το διδακτικό έργο των μελών ΕΔΙΠ. Έτσι δυσκολεύεται η ανανέωση του προσωπικού και απομακρύνεται το ενδιαφέρον από ερευνητές εκτός ελληνικών ΑΕΙ να επανέλθουν και πάλι στη χώρα επιτείνοντας πολλαπλώς το brain drain.

Εκτός από τις υπερεξουσίες που δίδονται στα συμβούλια διοίκησης και στον πρύτανη, χωρίς κάποιου είδους λογοδοσία και έλεγχο, προβλέπεται και η συμμετοχή εξωπανεπιστημιακών σε αυτά. Θα μπορούν να καταργούνται τμήματα με προεδρικό διάταγμα και χωρίς τη γνώμη της συγκλήτου.

Σε αυτό το πλαίσιο με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου καταστρατηγείται το συνταγματικά κατοχυρωμένο αυτοδιοίκητο των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Οι πανεπιστημιακοί τίτλοι που θα απονέμονται δεν θα μπορούν να συσχετιστούν με συγκεκριμένα επαγγελματικά δικαιώματα αφού τα επιστημονικά δικαιώματα κατακερματίζονται και τα πτυχία κατηγοριοποιούνται.

Υποβαθμίζονται τα προγράμματα σπουδών, καθώς προβλέπεται η δυνατότητα διδασκαλίας ακόμα και χωρίς τη μέχρι τώρα προϋπόθεση κατοχής διδακτορικού.

Επιπλέον, μέσω της εργαλειοποίησης του πανεπιστημίου δημιουργείται ένα πανεπιστήμιο-επιχείρηση, που υπηρετεί μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα και τη διαπλοκή με αυτά και όχι την εθνική οικονομία, όπως είπε ο Πρωθυπουργός. Και, μάλιστα, αυτό γίνεται με πόρους του Ταμείου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας.

Προβλέπεται η πλήρης εμπορευματοποίηση των μεταπτυχιακών σπουδών, δεν θα υπάρχει δωρεάν μεταπτυχιακό πρόγραμμα. Πρόκειται για ρύθμιση εις βάρος των οικονομικά αδύναμων φοιτητών. Το δε προσωπικό των πανεπιστημίων ωθείται με άμεσο ή έμμεσο τρόπο προς ποικίλες μορφές επιδίωξης ιδιωτικού πλουτισμού, κάτι που οδηγεί στον ευτελισμό της ακαδημαϊκής ιδιότητας.

Τέλος, σημαντικό στοιχείο που υποδηλώνει την πλήρη απαξίωση και την προσπάθεια συρρίκνωσης του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου είναι το γεγονός ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για κρατικούς πόρους για τη λειτουργία του. Αυτό υλοποιείται με την αποδέσμευση του κράτους από τη συνταγματική υποχρέωση του για χρηματοδότηση του δημόσιου πανεπιστημίου. Υποκαθίσταται αυτή η υποχρέωση από τις χορηγίες, τα τέλη φοίτησης, τα διδάκτρα των ξενόγλωσσων προπτυχιακών, πράγμα που θα οδηγήσει στην περαιτέρω υποβάθμιση των περιφερειακών κυρίως πανεπιστημίων και εν τέλει στο κλείσιμο τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας, εκτός από την πρότασή μας, την οποία λόγω περιορισμένου χρόνου δεν μπορώ να αναπτύξω, θέλω να επισημάνω ότι το νομοσχέδιο είναι ένα νομοσχέδιο αντιμεταρρύθμισης το οποίο δεν έχει την ελάχιστη συνείδηση, σε αντίθεση με όσα ψευδή ανέφερε η κυβερνητική πλειοψηφία, ενώ θα έπρεπε

Εν κατακλείδι ζητάμε, να αποσυρθεί το νομοσχέδιο και μαζί με την απόσυρσή του να αποσυρθεί και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας του συστήματος Μητσοτάκη, διότι η νεολαία, η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία δεν την αντέχει άλλο. Όσο γρηγορότερα τόσο καλύτερα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής ο κ. Λοβέρδος Ιωάννης και θα ακολουθήσει ο Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών κ. Πέτσας, για να τοποθετηθεί για άρθρο τροπολογίας.

Κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ - ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν θέματα στην πολιτική στα οποία χωρεί ιδεολογική και πολιτική αντιπαράθεση και θέματα στα οποία, κατά τη γνώμη μου, δεν χωρεί. Ένα από τα θέματα όπου δεν χωρεί ιδεολογική αντιπαράθεση είναι το θέμα που συζητούσαμε προηγουμένως στην Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας, το μείζον εξωτερικό θέμα, που είναι η ασφάλεια της χώρας έναντι της τουρκικής απειλής. Εκεί όλοι μας είμαστε υποχρεωμένοι, ενωμένοι σαν γροθιά, ολόκληρο το πολιτικό σύστημα και ολόκληρη η χώρα, να αντιμετωπίσουμε αυτή την απειλή. Όπως είπα και προηγουμένως στην επιτροπή, εμείς στη Νέα Δημοκρατία δεν αμφισβητούμε τον πατριωτισμό κανενός κοινοβουλευτικού πολιτικού κόμματος. Θεωρούμε ότι όλοι είμαστε πατριώτες μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα. Μπορεί να υπάρχουν διαφορές στο πως αντιλαμβανόμαστε ότι εξυπηρετείται καλύτερα το εθνικό συμφέρον, αλλά τον πατριωτισμό των κοινοβουλευτικών ανδρών και γυναικών δεν τον αμφισβητούμε.

Υπάρχουν, όμως, και θέματα έντονης ιδεολογικής και πολιτικής αντιπαράθεσης, τα οποία είναι θεμιτό να υπάρχουν και είναι και χρήσιμο να υπάρχουν, εφόσον προάγουν το συμφέρον της κοινωνίας και του λαού μας. Ένα από αυτά τα θέματα -ίσως το μείζον, περισσότερο και από την οικονομία- είναι το θέμα της παιδείας και ιδιαίτερα της δημόσιας εκπαίδευσης. Εκεί, πραγματικά, πολλές φορές αισθάνομαι -όχι τώρα μόνο που είμαι κοινοβουλευτικός, αλλά και πολλά χρόνια πριν όταν ήμουν δημοσιογράφος- ότι συγκρούονται δύο διαφορετικές κοσμοθεωρίες, δύο διαφορετικές αντιλήψεις με έντονο τρόπο.

Απέχουμε παρασάγγας εμείς από την Αριστερά. Η Αριστερά μιλάει για ισότητα. Η δική μου αντίληψη, όπως βλέπω την ισότητα, δεν είναι ισότητα, είναι ισοπέδωση. Ισότητα στη δική μας κοσμοθεωρία είναι η ισότητα της ευκαιρίας. Γι' αυτό εμείς περισσότερο από την Αριστερά είμαστε υπέρ της δημόσιας εκπαίδευσης. Η δημόσια εκπαίδευση είναι αυτή η οποία έδωσε τη δυνατότητα σε χιλιάδες, σε δεκάδες χιλιάδες, σε εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας διαχρονικά να ξεφύγουν από τη φτώχεια, να δημιουργήσουν πολύ σπουδαία πράγματα, να σπουδάσουν, να ξεφύγουν από τον κλειστό χώρο στον οποίο μεγάλωναν από πολύ φτωχές οικογένειες και να διαπρέψουν στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Πολλοί από τους συμπολίτες μας, οι οποίοι προέρχονται από κάποιο μικρό απομακρυσμένο χωριό της επαρχίας και δεν θα είχαν τη δυνατότητα αλλιώς, κατόρθωσαν όχι μόνο να σπουδάσουν, αλλά να φτάσουν να γίνουν καθηγητές πανεπιστημίων, διαπρεπείς επιστήμονες, επιχειρηματίες και οτιδήποτε άλλο, ακόμη και Πρωθυπουργοί της Ελλάδας. Τα κατάφεραν χάρη στο δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης.

Την ευκαιρία αυτή, που την είχαν τόσο πολλοί συμπολίτες μας στο παρελθόν και τώρα, όχι μόνο θέλουμε να τη διατηρήσουμε, αλλά θέλουμε να τη διευρύνουμε ακόμη περισσότερο για να μπορεί ο κάθε άξιος Έλληνας πολίτης που προέρχεται από τις πιο φτωχές κοινωνικά τάξεις να μπορεί να μετασχει του δημόσιου συστήματος εκπαίδευσης, να αποκτήσει όλα αυτά τα όπλα τα πνευματικά που χρειάζεται για να μπορέσει να διαπρέψει όχι μόνον στην Ελλάδα, αλλά και παγκοσμίως. Αυτό είναι το διακύβευμα για μας στη Νέα Δημοκρατία, για κάθε φιλελεύθερο άνθρωπο που αγωνίζεται για την αξία και την αριστεία. Η αριστεία εκεί δοκιμάζεται. Το να είναι κάποιος γόνος μιας πολύ πλούσιας οικογένειας που μπορεί να σπουδάσει σε οποιοδήποτε μεγάλο πανεπιστήμιο του εξωτερικού είναι εύκολο. Εκεί κάμπτεται η ισότητα, γιατί ο φτωχός δεν έχει τη δυνατότητα να κάνει αυτό που κάνει ο πλούσιος. Χάρη στο δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης και ο φτωχός μπορεί να φτάσει και να ξεπεράσει αυτόν που προέρχεται από μια πλούσια οικογένεια.

Αυτό πετυχαίνει με τα νομοθετήματα που φέρνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη, να ξεφύγουμε από την ισοπέδωση της δημόσιας εκπαίδευσης που ίσχυε στο παρελθόν, τα τελευταία ειδικά τριάντα, σαράντα χρόνια υπό την επήρεια, δυστυχώς, των ιδεολογημάτων και των ιδεοληψιών της Αριστεράς, και να φτιάξουμε ένα ισχυρό δημόσιο πανεπιστήμιο που θα είναι σε θέση να μορφώσει το κάθε άξιο παιδί της λαϊκής οικογένειας.

Θυμάμαι όταν πρωτοπήκα στο πανεπιστήμιο το 1978, υπήρχε ένας νόμος-πλαίσιο ο ν.815 ο οποίος τελικά απεσύρθη -κακώς κατά τη γνώμη μου αλλά ήταν άλλες οι εποχές- από την Κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Καραμανλή εκείνη την εποχή κάτω από την πίεση της Αριστεράς. Φαντάζομαι και ο φίλος μου, ο Νίκος ο Φίλης, που ήμαστε τότε συμφοιτητές, ήταν από τους πρωτεργάτες εναντίον του ν.815. Τότε το σύνθημα το βασικό ήταν «Οχι στην εντατικοποίηση των σπουδών». Και αναρωτιόμουν: ποιο είναι το κακό στην εντατικοποίηση των σπουδών; Γιατί να μην προσπαθούμε να γίνουμε καλύτεροι; Γιατί να μην έχουμε καλύτερη εκπαίδευση και να προσπαθούμε περισσότερο και όποιος έχει τα κότσια και τα φόντα να διαπρέψει; Αυτό δεν το κατάλαβα ποτέ. Και εκεί νομίζω ότι βρίσκεται η ουσία της ιδεολογικής μας αντιπαράθεσης με την Αριστερά. Εμείς θέλουμε τον καλύτερο από τη φτωχή οικογένεια να διαπρέψει, εσείς θέλετε να τους κρατάτε όλους χαμηλά. Ισοπέδωση, γιατί αυτό ευνοεί καλύτερα τα ιδεολογήματα και τις ιδεοληψίες της Αριστεράς. Αυτή είναι η άποψή μου. Ξέρω ότι διαφωνείτε. Θεμιτό. Αυτή είναι η άποψη της Νέας Δημοκρατίας, αυτή την άποψη τη δίνουμε στους Έλληνες πολίτες με τα νομοσχέδια που φέρνουμε και αυτή η άποψη θα κριθεί από τον ελληνικό λαό. Όπως ήδη κρίνεται θετικά μέσω των δημοσκοπήσεων, όπως είπε το πρωί ο Πρωθυπουργός, θα κριθεί και με την ψήφο των Ελλήνων πολύ σύντομα, το αργότερο σε έναν χρόνο από τώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Λοβέρδο και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Θα δώσουμε τον λόγο τώρα στον κ. Πέτσα.

Κύριε Υπουργέ, πόσο χρόνο χρειάζεστε; Ένα τρίλεπτο, πεντάλεπτο;

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών): Τρία - τέσσερα λεπτά θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε, για να υποστηρίξω δύο άρθρα της τροπολογίας 1371/96 από 12-7-2022, το άρθρο 6 και το άρθρο 9 εν προκειμένω.

Όσον αφορά στο άρθρο 6, με τη ρύθμιση παρέχεται στις περιφέρειες η δυνατότητα εάν υπάρχουν αδιάθετα δρομολόγια και δεν έχουν προκηρυχθεί διαγωνισμοί μέχρι τις 22-7-2022 αναφορικά με τη μεταφορά μαθητών, να προσφύγουν στις διαδικασίες του άρθρου 32 του νόμου 4412/2016, όπως ισχύει, χωρίς να απαιτείται η σύμφωνη γνώμη της ΕΑΑΔΗΣΥ. Πότε γίνεται αυτό; Όταν η οικεία περιφέρεια κρίνει ότι δεν θα υπάρχουν τουλάχιστον προσωρινοί μειοδότες ή προσωρινοί ανάδοχοι, αν προκηρυχθούν διαγωνισμοί με τις προβλεπόμενες διαδικασίες καθ' όλη τη διάρκεια του σχολικού έτους και όταν δεν μπορούν να εφαρμοστούν οι δυνατότητες παράτασης που προβλέπονται από τη σχετική ΚΥΑ 50025/2018 και τη συμπληρωματική σύμβαση που προβλέπεται στο άρθρο 132 του ν.4412/2016. Αν μέχρι την έναρξη της σχολικής χρονιάς και συγκεκριμένα μέχρι την 1^η Σεπτεμβρίου του 2022 δεν έχουν αναδειχθεί οριστικοί ανάδοχοι, οι περιφέρειες δύνανται να αναθέσουν το έργο στους προσωρινούς αναδόχους ή στους μειοδότες πριν τον προσυμβατικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Οι περιφέρειες υποχρεούνται, πάντως, σε κάθε περίπτωση μέχρι την 30^η Νοεμβρίου του 2022 να έχουν εκκινήσει τις διαδικασίες υλοποίησης του Δυναμικού Συστήματος Αγορών, σύμφωνα με το άρθρο 33 του ν.4412/2016 και το σχετικό υπόδειγμα της ΕΑΔΗΣΥ, προκειμένου να δύνανται να αναθέσουν με αυτό τους επόμενους διαγωνισμούς στη συγκεκριμένη προθεσμία που προβλέπει η σχετική απόφαση, δηλαδή έξι μήνες πριν από την έναρξη των δρομολογίων, ήτοι την 1^η Μαρτίου το αργότερο.

Με την παράγραφο 9 της ρύθμισης αυτής τροποποιείται επί-

σης η διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 17 του ν.4286/2014 και διευκρινίζεται η έννοια της υπέρβασης των ορίων, δηλαδή προβλέπεται με απόφαση της προβλεπόμενης επιτροπής η αυξομείωση των χιλιομετρικών ορίων που τίθενται στη συγκεκριμένη ΚΥΑ της μεταφοράς των μαθητών, ώστε να είναι δυνατή η μεταφορά μαθητών, όπου αυτό δεν είναι εφικτό, με δημόσια συγκοινωνία ή με ίδια μέσα των περιφερειών και των δήμων και σε αποστάσεις μικρότερες των προβλεπόμενων, εφόσον κάτι τέτοιο κρίνεται αναγκαίο. Ωστόσο, προκειμένου να μην υπάρχει καταστρατήγηση της διάταξης, τίθεται η προϋπόθεση της σύγκρισης στη μεταφορά των πιο πάνω μαθητών με το συνολικό κόστος της μετακίνησης αθροιστικά για ολόκληρη την περιφέρεια την προηγούμενη σχολική χρονιά.

Εν κατακλείδι, με την προτεινόμενη ρύθμιση διασφαλίζεται η άμεση επίλυση του ζητήματος της απρόσκοπτης μεταφοράς των μαθητών και το επόμενο σχολικό έτος, η βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών των ΟΤΑ κι ο σεβασμός στην αρχή της χρηστής και αποτελεσματικής διοίκησης.

Το άρθρο 9 της σχετικής τροπολογίας, κύριε Πρόεδρε, αφορά στην τροποποίηση της περιπτώσεως α' της παραγράφου 3 του άρθρου 20 του ν. 4735/2020, σχετικά με την επιλογή διοικήσεων στον δημόσιο τομέα. Και εδώ σε σχέση με τα κριτήρια τα οποία υπήρχαν πριν, τα απαιτούμενα προσόντα τροποποιούνται όσον αφορά στο θέμα της διεύρυνσης της επιλογής και επομένως έχουμε εκτός από το πτυχίο ιδρύματος ανώτατης εκπαίδευσης πανεπιστημιακού ή τεχνολογικού τομέα ή μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών της ημεδαπής ή αρμοδίως αναγνωρισμένο πτυχίο ή μεταπτυχιακό τίτλο της αλλοδαπής. Κατά τα άλλα παραμένει, φυσικά, η πολύ καλή γνώση μιας ξένης γλώσσας και η πενταετής τουλάχιστον εργασιακή εμπειρία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επ' αυτού μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ορίστε, έχετε τον λόγο, κύριε Σκουρλέτη. Φαντάζομαι θέλετε να υποβάλετε κάποια ερώτηση στον Υπουργό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, κύριε Υπουργέ, σε σχέση με την πρώτη διάταξη γνωρίζετε πολύ καλά, φαντάζομαι, πια -και εσείς το έχετε καταλάβει- ότι το θέμα της μεταφοράς μαθητών είναι κάτι το οποίο δεν λύνεται εδώ και χρόνια και κάθε φορά το αντιμετωπίζουμε με τέτοιες ή παρεμφερείς διατάξεις. Πρέπει κάποια στιγμή να παρθεί μία πρωτοβουλία με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, για να έχουμε ένα σταθερό σύστημα το οποίο τελικά να μην καταλήγει σε απευθείας αναθέσεις, να εξασφαλίζει τη μεταφορά των μαθητών σε κάποιες περιπτώσεις που υπάρχουν απομακρυσμένες περιοχές, αλλά έτσι όπως γίνεται αυτή τη στιγμή καταλαβαίνετε ότι είναι και πιο κοστοβόρο και αμφίβολης τελικά αποτελεσματικότητας. Άρα, εδώ χρειάζεται μια πρωτοβουλία γενναία και με τους τοπικούς εμπλεκόμενους φορείς. Φαντάζομαι ότι γίνεται κατανοητό τι λέω επ' αυτού.

Υπάρχει όμως το θέμα του άρθρου 9 που είπατε. Το άρθρο 9 δεν πρέπει να κατέβει για ψήφιση. Ουσιαστικά πρόκειται για μια εκ νέου ισοπέδωση των πτυχίων των δημοσίων πανεπιστημίων. Δίνετε για άλλη μια φορά τη δυνατότητα στα αμφίβολου ποιότητας και κύρους ιδιωτικά κολλέγια άνθρωποι που κατέχουν αυτούς τους τίτλους να διεκδικούν τελικά τη συμμετοχή τους στις διοικήσεις φορέων του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Πρόκειται για μια διάταξη η οποία πρέπει να παρθεί πίσω. Περί αυτού πρόκειται. Και το φέρνετε έτσι, πлагίως. Μιλάτε για αρμοδίως -το είπατε πριν- αναγνωρισμένα. Τι αρμοδίως αναγνωρισμένα; Υπήρχε μια διάταξη σαφής «πανεπιστήμια της ημεδαπής ή ισότιμα της αλλοδαπής». Εδώ πρόκειται για άλλο ένα τρικ. Για άλλη μια φορά, λοιπόν, βαδίζετε στον δρόμο της εξυπηρέτησης των ιδιωτικών κολλεγίων. Να την πάρετε πίσω!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών):

κών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά στο πρώτο ζήτημα, νομίζω ότι η οριστική επίλυση για το θέμα της μεταφοράς των μαθητών προκύπτει μέσα από την υλοποίηση του Δυναμικού Συστήματος Αγορών. Είναι η πρώτη φορά εδώ και πολλά χρόνια που δεν δίνουμε παρατάσεις στις προηγούμενες συμβάσεις. Ελπίζουμε με αυτή τη διαδικασία, που θα εφαρμοστεί από τον Νοέμβριο και μετά, να έχουμε ένα οριστικό τέλος στην υπόθεση αυτή. Ξέρετε πολύ καλά ότι είναι μια πονεμένη υπόθεση, θα συμφωνήσω μαζί σας. Μιλάμε για μεταφορά μαθητών η οποία κόστιζε πάνω από 220 εκατομμύρια ευρώ πριν από την κρίση, ήταν ένα κομμάτι το οποίο ψαλιδίστηκε αρκετά μέσα στη δεκαετία της δημοσιονομικής κρίσης από διάφορες κυβερνήσεις, με αποτέλεσμα να έχουν περιοριστεί κάτω από τα 140 εκατομμύρια ευρώ κάποια χρόνια που υπήρχαν σημαντικές πιέσεις, ομολογουμένως, αλλά τώρα είμαστε πάνω από τα 175 εκατομμύρια ευρώ και αυξάνει το ποσό και με την προσθήκη των πρότυπων και πειραματικών σχολείων για πρώτη φορά.

Άρα, πλέον είναι ένα θέμα ισορροπίας της αγοράς. Πιστεύω με την υλοποίηση του Δυναμικού Συστήματος Αγορών να βρεθεί η οριστική λύση από την επόμενη χρονιά.

Όσον αφορά στο άρθρο 9, αντιλαμβάνομαι το σκεπτικό σας. Αυτό που έχει σημασία, όμως, είναι να δούμε την πλευρά του εργοδότη και εργοδότης εδώ είναι το δημόσιο. Δεν κάνει καμμία νύξη στα κολλέγια, καμμία αναφορά στο τι αναγνωρίζεται συνταγματικά ή όχι, καμμία αναφορά στις ισοτιμίες. Διευρύνει το πεδίο πάνω στο οποίο μπορεί να επιλέξει κατάλληλα στελέχη για να πληρώσουν τις θέσεις των διοικήσεων των οργανισμών όπως αυτές προβλέπονται.

Επομένως, εσείς διαφωνείτε ότι ένας μεταπτυχιακός τίτλος σπουδών μπορεί να είναι ικανοποιητικό κριτήριο προκειμένου να αποτελέσει προσόν διορισμού; Αυτό κάνουμε. Διευρύνουμε την περιμέτρο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεχίζουμε από τον κατάλογο των ομιλητών.

Καλείται στο Βήμα η κ. Παρασκευή Βρυζίδου από τη Νέα Δημοκρατία. Θα ακολουθήσει ο κ. Κέλλας, η κ. Αλεξοπούλου, ο κ. Σιμόπουλος και ο κ. Αμανατίδης.

Ορίστε, έχετε τον λόγο, κυρία Βρυζίδου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΒΡΥΖΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα ελληνικά πανεπιστήμια αναμφισβήτητα έχουν ένα πολύ υψηλό επίπεδο φοιτητών, προγραμμάτων σπουδών, πανεπιστημιακών καθηγητών, μεταπτυχιακών και διδακτορικών. Ωστόσο, όλα αυτά τα οποία γίνονται στα ελληνικά πανεπιστήμια δεν αποφέρουν το αποτέλεσμα που θα έπρεπε στη χώρα μας, η οποία το έχει ανάγκη, αλλά και της αξίζει. Γι' αυτόν τον λόγο θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα σε πολλά επιμέρους ζητήματα έτσι ώστε όσα γίνονται να φέρνουν και το αναμενόμενο αποτέλεσμα. Και αυτό πρέπει να γίνει -και έχει γίνει ήδη μέχρι σήμερα- από μία κυβέρνηση υπεύθυνη, από ένα Υπουργείο που έχει τη γενναιότητα να κάνει αυτά τα βήματα και κυρίως από ένα Υπουργείο και ανθρώπους οι οποίοι είναι αποφασισμένοι να δουλέψουν σκληρά και να δουν την κάθε λεπτομέρεια των επιμέρους αυτών ζητημάτων. Γιατί, σαφέστατα, είναι δύσκολα ζητήματα και δεν επιλύονται με επιφανειακές παρεμβάσεις ή με λύσεις οι οποίες δίνουν διέξοδο σε ένα θέμα, αλλά μπλοκάρουν όλα τα υπόλοιπα.

Ξεκινώ με το ζήτημα των σπουδών των φοιτητών οι οποίοι έδιναν εξετάσεις, έμπαιναν στο πανεπιστήμιο, αλλά δεν τελείωναν ποτέ. Όπως ξέρουμε, η ελληνική οικογένεια επενδύει στην εκπαίδευση. Έτσι χάνονταν πόροι και από τη δημόσια εκπαίδευση, αλλά και από τα σπίνια, από τους γονείς, από τα νοικοκυριά. Επίσης, είχαμε φοιτητές οι οποίοι έμπαιναν το πτυχίο τους και στη συνέχεια, αν είχαν την ευκαιρία για μια εργασία, δεν μπορούσαν να αποδώσουν άμεσα, γιατί δεν είχαν την ανάλογη πρακτική εξάσκηση. Και, βέβαια, το ακόμη χειρότερο είναι ότι όταν τελείωναν, έβρισκαν θέσεις εργασίας και αναγκάζονταν να φύγουν στο εξωτερικό ή κάποιοι επέλεγαν μεταπτυχιακά του εξωτερικού ή διδακτορικά για να μπορούν να συνδυάσουν και να έχουν περισσότερες ευκαιρίες για εργασία στο μέλλον.

Σε όλα αυτά τα μεγάλα ζητήματα έρχεται το νομοσχέδιο να δώσει απάντηση. Πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι και να επαινέσουμε αυτές τις προσπάθειες, διότι αν δει κάποιος αναλυτικά το νομοσχέδιο, θα δει δεκάδες ζητήματα που λύνονται. Αν είμαστε δίκαιοι και σωστοί, πρέπει να τα εξετάσουμε και αναλόγως να ασκήσουμε κριτική και όχι να καταδικάσουμε ένα νομοσχέδιο εφ' όλης της ύλης επειδή έχουμε διαφορετική άποψη σε ένα, δύο, πέντε άρθρα.

Τα μεταπτυχιακά έχουν μεγάλη σημασία και βέβαια και τα προγράμματα «ERASMUS» που γίνονται σε χώρες της Ευρώπης. Έτσι οι φοιτητές μας, αξιοποιώντας ευρωπαϊκά κονδύλια, αποκτούσαν πρόσθετες γνώσεις κατά τη διάρκεια των σπουδών τους. Γίνεται ένα μεγάλο βήμα με το πρόγραμμα «ERASMUS» εσωτερικά, έτσι ώστε να μπορούν οι φοιτητές να αποκτήσουν γνώσεις από παράπλευρα τμήματα και βέβαια, όλη αυτή η δράση να γίνει μέσα στην Ελλάδα. Σίγουρα υπάρχουν γνώσεις που μπορούν να παρθούν από άλλα τμήματα, γιατί ξέρουμε ότι ο κάθε τομέας έχει τις δικές του δυνατότητες, τις δικές του προοπτικές που μπορούν να τις αξιοποιήσουν τα παιδιά. Είναι ένα πολύ σημαντικό βήμα.

Επίσης, όσον αφορά στα βιομηχανικά διδακτορικά έχουμε πει πολλές φορές ότι η χώρα μας εκπονεί υψηλών προδιαγραφών διδακτορικά, τα οποία, όμως, δεν συνδέονται πάντα μεταξύ τους. Γίνονται παράλληλα πολλές έρευνες και αυτές όχι μόνο δεν αξιοποιούνται για οφέλη και για αναπτυξιακές προοπτικές της χώρας, αλλά δεν φέρνουν τα αναμενόμενα αποτελέσματα και στις επιχειρήσεις, αλλά και στους ίδιους που τα έχουν εκπονήσει. Έτσι, λοιπόν, δίνεται η δυνατότητα με αυτά τα διδακτορικά να συνδεθεί η βιομηχανία με την έρευνα και το πανεπιστήμιο και να μπορέσουν αυτά τα αποτελέσματα να αξιοποιηθούν για ανάπτυξη και από την άλλη να υπάρχουν οικονομικά οφέλη για τους εμπλεκόμενους, γιατί η έρευνα και η μελέτη θέλουν αφοσίωση, θέλουν μεγάλη προσπάθεια και αυτή πρέπει αναλόγως να αμειβεται.

Αυτές οι προσπάθειες, λοιπόν, μέσα στα πανεπιστήμια είναι μεγάλα βήματα που τα περμέναμε εδώ και χρόνια. Είναι βήματα που έπρεπε να γίνουν για να εκσυγχρονιστεί το πανεπιστήμιο. Το οφείλουμε στη νέα γενιά. Όλοι παρατηρούσαμε τα προβλήματα που υπάρχουν, αλλά κάτι έπρεπε να γίνει προς αυτή την κατεύθυνση. Δεν έπρεπε οι νέοι μας ούτε να μένουν άνεργοι πτυχιούχοι, αλλά ούτε να φεύγουν στο εξωτερικό.

Βέβαια, υπάρχουν και άλλες παροχές και άλλη μέριμνα για την ψυχολογική υποστήριξη μέσα στα πανεπιστήμια. Επίσης, δίνεται η κατεύθυνση του ενιαίου ψηφιοδελτίου των φοιτητικών εκλογών, γιατί οι φοιτητές σήμερα έχουν περισσότερα προβλήματα από ό,τι ενδεχομένως υπάρχουν έξω στη ζωή και θα πρέπει ενωμένοι, σαν μια φωνή, να διεκδικήσουν τα συμφέροντά τους, να καταθέσουν τις απόψεις τους και να έχουμε τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα. Είναι κρίμα το δυναμικό της χώρας, που είναι οι φοιτητές, να εξαντλείται σε πολιτικές αντιπαραθέσεις, προσπαθώντας να λύσει προβλήματα άλλου χώρου. Τα προβλήματα των φοιτητών είναι σημαντικά και πρέπει οι δυνάμεις τους να είναι ενωμένες προς μια συγκεκριμένη κατεύθυνση.

Θα ήθελα, επίσης, να κάνω μια αναφορά στους χιλιάδες διορισμούς που έχουν γίνει στην εκπαίδευση και να πω ότι η ανεργία του επιστήμονα είναι το πιο βαρύ πλήγμα. Πέρα από τις τοποθετήσεις, τις διαφορετικές απόψεις, τα επιχειρήματα και τις αντιπαραθέσεις, εκείνο που έχει σημασία είναι το αποτέλεσμα και το αποτέλεσμα είναι από το Υπουργείο Παιδείας να δώσουμε διορισμούς στους εκπαιδευτικούς και αυτό έγινε το προηγούμενο διάστημα και αυτό επιβεβαιώνει και τη θετική βούληση, αλλά και την αποτελεσματικότητα της Κυβέρνησης και του Υπουργείου.

Τέλος, θέλω να επαινέσω τη μέριμνα που υπάρχει για τους τριετήσιους χιλιάδες κληρικούς, για τους οποίους είχε γίνει με ΦΕΚ ο διορισμός τους, αλλά δεν υπήρχαν οργανικές θέσεις. Με αυτόν τον τρόπο παίρνει τέλος η ανασφάλεια σε διάφορους τομείς, όπως είναι το συνταξιοδοτικό και το ασφαλιστικό. Όμως, αυτή η κίνηση μετά από πολλές δεκαετίες γίνεται πράξη και εκτός από το ότι λύνει ένα πρόβλημα, στέλνει και ένα μήνυμα αναγνώρισης της προσφοράς των κληρικών της χώρας μας, που είναι πολύπλευρη. Είναι ψυχολογική στήριξη, είναι κοινωνική στήριξη, είναι φιланθρωπικό έργο. Μέσα από όλη αυτή τη δουλειά

και την προσπάθεια που γίνεται, νομίζω ότι και εμείς έπρεπε να αναγνωρίσουμε το έργο τους διασφαλίζοντας, τουλάχιστον, αυτά που δικαιούνται, έτσι ώστε να υπάρχει ίδια μεταχείριση και ίδια συμπεριφορά προς όλους τους κληρικούς.

Καλώ το σύνολο των συναδέλφων να στηρίξουμε το νομοσχέδιο της παιδείας, γιατί έχει να κάνει με τη νέα γενιά και η νέα γενιά μάς κοιτάει κατάματα, ζητάει διευκρινίσεις, ρωτάει, γιατί βρίσκεται σε πολλά αδιέξοδα και σε δυσκολίες. Πρέπει να τολμήσουμε, πρέπει να δώσουμε λύσεις, όπως στο ΔΟΑΤΑΠ που περμέναμε χρόνια να αναγνωριστούν τα πτυχία τους. Ήταν μια ταλαιπωρία που δεν έπρεπε να υπάρχει. Στερούνταν θέσεις εργασίας και αυτό ήταν άδικο για τα παιδιά της χώρας μας.

Σε όλες αυτές τις νομοθετικές ρυθμίσεις υπάρχουν πάρα πολλά πλεονεκτήματα. Πρέπει να είμαστε δίκαιοι, να τα αναδείξουμε, γιατί το χρωστάμε στη νέα γενιά και στην πατρίδα μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Κέλλας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση κάνει πράξεις τις δεσμεύσεις της απέναντι στους πολίτες αναβαθμίζοντας τη δημόσια εκπαίδευση και επενδύοντας στην ανάδειξη του έμφυχου δυναμικού της. Εμπιστευόμαστε και τιμάμε το έργο των Ελλήνων εκπαιδευτικών και παρά τις δημοσιονομικές προκλήσεις της πανδημίας για την περίοδο 2020-2021, πραγματοποιήσαμε δεκαέξι χιλιάδες διακόσιους διορισμούς και μαζί με τους οκτώμισι χιλιάδες περίπου που θα ακολουθήσουν, θα προσεγγίσουμε τους είκοσι πέντε χιλιάδες διορισμούς και θα δώσουμε νέα και ισχυρή πνοή στην εκπαίδευση.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, εσείς τάζετε, εμείς κάνουμε τις υποσχέσεις μας πράξεις, κάνουμε πράξη στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, την υπόσχεσή μας για ένα εκπαιδευτικό σύστημα ανοιχτών οριζώντων, που θα δίνει ευκαιρίες σε όλους και θα διασφαλίζει σε διδάσκοντες και διδασκόμενους τα εχέγγυα, προκειμένου να δημιουργήσουν απρόσκοπτα στα αντικείμενά τους.

Μετά από την αναδιοργάνωση της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, την ανασύσταση της Εθνικής Ανώτατης Αρχής Εκπαίδευσης και την ενίσχυση της ελευθερίας στα πανεπιστήμια, η Κυβέρνηση έρχεται σήμερα με το όγδοο κατά σειρά νομοσχέδιο για την παιδεία να θέσει τις βάσεις για την περαιτέρω ανάπτυξη των ελληνικών ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, οδηγώντας την πανεπιστημιακή εκπαίδευση σε μια νέα εποχή.

Με το παρόν νομοσχέδιο εκσυγχρονίζουμε τα προγράμματα σπουδών, ενισχύουμε το έργο των πανεπιστημίων με σύγχρονες δομές, προωθούμε τη διασύνδεση της ακαδημαϊκής εκπαίδευσης και έρευνας με την αγορά εργασίας και εκσυγχρονίζουμε το ΔΟΑΤΑΠ και απλοποιούμε τη διαδικασία αναγνώρισης σπουδών. Πρόκειται για τομές που είτε αρέσει στην Αντιπολίτευση είτε όχι, τις καλωσορίζουν τόσο η πλειοψηφία της κοινωνίας όσο και οι καθ' ύλην αρμόδιοι, δηλαδή οι πρυτάνεις των ελληνικών πανεπιστημίων.

Όπως επισημαίνει η σύνοδος των πρυτάνεων στην ανακοίνωση που εξέδωσε πριν από τέσσερις ημέρες, οι ρυθμίσεις που αφορούν στη διαμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών και στις δομές στήριξης των φοιτητών, εγκρίνονται και χαρακτηρίζονται είτε ως ορθές είτε ως θετικές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΒΔΕΛΑΣ**)

Εισάγονται τα κοινά προγράμματα σπουδών, που θα παρέχουν στα ακαδημαϊκά τμήματα τη δυνατότητα να διδάσκουν και να απονέμουν κοινά πτυχία σε ομοειδή αντικείμενα, όπως στην ιστορία και τη φιλοσοφία ή τα μαθηματικά και την οικονομία.

Καθιερώνονται διπλά προγράμματα σπουδών, που προσφέρουν την προοπτική απόκτησης διπλών πτυχίων από διαφορετικά τμήματα είτε και από πανεπιστήμια της Ελλάδας και του εξωτερικού, αυξάνοντας σημαντικά τις προοπτικές επαγγελματικής αποκατάστασης και ακαδημαϊκής εξέλιξης των πτυχιούχων.

Προβλέπεται η οργάνωση ξενόγλωσσων προγραμμάτων, που θα καταστήσουν τους πτυχιούχους μας ακόμη πιο ανταγωνιστικούς διεθνώς, ενώ την ίδια στιγμή διευρύνονται σημαντικά οι επι-

λογές εξειδίκευσης των φοιτητών με την καθιέρωση του εσωτερικού «ERASMUS» και των minor degrees.

Οι σπουδές δεν αφορούν μόνο στην καλλιέργεια του πνεύματος, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά πρέπει να προσφέρουν κατάρτιση και προοπτική. Σας το θυμίζω αυτό, γιατί ήταν ένα από τα επιχειρήματα του κ. Γαβρόγλου το 2018, όταν ως Υπουργός παιδείας τότε προχωρούσε σε συγχωνεύσεις χωρίς πρόβλεψη και του τονίζαμε, ως αντιπολίτευση, αλλά κι εγώ προσωπικά ως εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας στο νομοσχέδιο τότε για τις απορροφήσεις των ΤΕΙ από το ΕΚΠΑ, το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών και το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, πως χρειάζεται αξιολόγηση και έμφαση στη διασύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας. Αυτό κάνουμε σήμερα πράξη, λαμβάνοντας πρόβλεψη περιοδικής αξιολόγησης.

Θεοπίζουμε τα επαγγελματικά μεταπτυχιακά και τα βιομηχανικά διδακτορικά, τα οποία ευνοούν την οργανωμένη διασύνδεση της ακαδημίας με την οικονομία και την ισορροπημένη αλληλεπίδραση μεταξύ της έρευνας και των καινοτόμων επιχειρήσεων. Αυτή είναι η αλήθεια, κύριε Φίλη, και όχι το σύνθημά σας ότι τα πανεπιστήμια θα γίνουν παράρτημα του μεγάλου κεφαλαίου. Το είχατε πει εσείς.

Τουναντίον, τώρα μπαίνουμε σε μια άλλη εποχή όπου η πανεπιστημιακή εκπαίδευση θα συνεργάζεται με τον ιδιωτικό τομέα επί τη βάσει της αμοιβαίας ωφέλειας σε θεσμικό πλαίσιο, που δίνει προβάδισμα στην πρώτη και στην οικονομία της γνώσης. Διότι η Νέα Δημοκρατία δεν προσπαζόταν τη δημόσια παιδεία μόνο στα λόγια, αλλά μεριμνά με έργα για την ανάπτυξη της. Υπερασπιζόμαστε το κοινωνικό κράτος και εργαζόμαστε για την αποτελεσματικότητα και τη βιωσιμότητά του, όπως αποδείχθηκε έμπρακτα και κατά τη διάρκεια της πανδημίας, όπου οι παρεμβάσεις μας ως ποσοστό του ΑΕΠ ήταν οι τρίτες υψηλότερες στην Ευρώπη και οι τέταρτες παγκοσμίως.

Για πρώτη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πανεπιστήμια μας αποκτούν αρμοδιότητες με τις οποίες θα μπορούν να οργανώνουν αυτοδύναμα τα προγράμματα σπουδών τους και να συστήνουν ευκολότερα ερευνητικά πανεπιστημιακά κέντρα. Η έρευνα συνιστά πυλώνα της βιώσιμης ανάπτυξης και το γεγονός ότι προβλέπεται ολιστικά μέσω των πανεπιστημιακών κέντρων έρευνας και καινοτομίας η ανάπτυξη της, στο πλαίσιο της εθνικής στρατηγικής έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και καινοτομίας, συνιστά άλμα προς το μέλλον.

Σε συνδυασμό με τον εκσυγχρονισμό του πλαισίου λειτουργίας των ερευνητικών πανεπιστημιακών ινστιτούτων η έρευνα αναβαθμίζεται ριζικά στη χώρα μας και θα δώσει διέξοδο εργασίας και δημιουργίας σε νέους επιστήμονες. Διαθέτουμε πολλά καλά μυαλά, που είναι απαραίτητα να αξιοποιηθούν, ώστε να μην αναγκάζονται να συμμετέχουν σε ερευνητικά κέντρα εθελοντικά ή και αμισθί.

Εργαζόμαστε για να αντιστρέψουμε το brain drain και να εξασφαλίσουμε τις προϋποθέσεις, ώστε οι νέοι και οι νέες να έχουν την επιλογή της πατρίδας τους, η οποία θα τους ευνοεί να σταδιοδρομήσουν χωρίς να ξειντεύονται.

Παράλληλα με την αναβάθμιση των σπουδών, τη διασύνδεση με την αγορά εργασίας και τη θέσπιση σύγχρονων δομών διδακτικής, συμβουλευτικής και ψυχολογικής υποστήριξης των φοιτητών, προχωρούμε στον εκσυγχρονισμό λειτουργίας του ΔΟΑΤΑΠ. Η διαδικασία αναγνώρισης των πτυχίων καθίσταται ταχύτερη, καθώς η διαδικασία ατομικής αίτησης ισοτιμίας καταργείται. Μέσω των προβλεπόμενων εθνικών μητρώων αναγνωρισμένων πανεπιστημίων και τμημάτων τα πτυχία του εξωτερικού θα αναγνωρίζονται αυτόματα. Η μεγάλη αναμονή ανήκει πλέον στο παρελθόν και οι πτυχιούχοι της αλλοδαπής θα μπορούν να επιλέγουν την Ελλάδα ως χώρα ακαδημαϊκής ανάπτυξης και επαγγελματικής εξέλιξης.

Όπως γίνεται αντιληπτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο «Νέοι ορίζοντες για τα ΑΕΙ» ανοίγει κυριολεκτικά τον δρόμο της σύγχρονης ανάπτυξης της ελληνικής πανεπιστημιακής εκπαίδευσης. Το έμπυχο δυναμικό των ΑΕΙ αποκτά εφόδια, προκειμένου να βελτιώσει περαιτέρω τις επιδόσεις της χώρας μας στον διεθνή ακαδημαϊκό χώρο.

Η πιο φωτεινή Ελλάδα, με περισσότερες ευκαιρίες για όλους και ειδικότερα για τους νέους, γίνεται καθημερινά πράξη με

πολλή δουλειά και εργαλεία όπως το παρόν νομοθέτημα. Γι' αυτό και στηρίζουμε αυτό το νομοσχέδιο, γι' αυτό και το υπερψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Κέλλα.

Καλησπέρα σας και από μένα. Θα παρακαλέσω και εγώ, όπως και οι προηγούμενοι συνάδελφοι, να τηρήσουμε το επτάλεπτο. Το καταλαβαίνετε κι εσείς, είναι πάρα πολλοί οι ομιλητές, να σεβαστούμε τους συναδέλφους οι οποίοι θα πάνε μέχρι τη 1.00'π.μ. να μην πάνε και παραπάνω, και να σεβαστούμε και τους υπαλλήλους οι οποίοι σίγουρα δεν θα φύγουν στη 1.00'π.μ., αλλά θα φύγουν στις 2.00'π.μ. και στις 3.00'π.μ..

Καλείται στο Βήμα η κ. Αλεξοπούλου Χριστίνα από τη Νέα Δημοκρατία και να ετοιμάζεται ο κ. Σιμόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα εκπαιδευτικά θέματα συνδέονται άμεσα με το μέλλον της Ελλάδας. Απαιτούν κατά συνέπεια υπεύθυνη και ακορμιάστη αντιμετώπιση. Η δημιουργία και η επιδίωξη πολιτικής εκμετάλλευσης των μεγάλων αυτών θεμάτων είναι ασυμβίβαστη όχι μόνο προς το συμφέρον των φοιτητών, αλλά και γενικότερα προς το συμφέρον του τόπου. Τα διαχρονικά αυτά λόγια του Κωνσταντίνου Καραμανλή, τα οποία, προφητικά προφανώς, τα είχα αναφέρει κατά την πρώτη συνεδρίαση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων είναι απολύτως επίκαιρα, αν αναλογιστούμε τι έχει διαμειφθεί στη συζήτηση της επιτροπής και το τι θα επακολουθήσει αυτές τις μέρες στην Αίθουσα αυτή.

Γνωρίζαμε για την εποχή του υπαρκτού σοσιαλισμού. Σήμερα ζούμε στην εποχή του υπαρκτού σεξισμού, ενός σεξισμού που εξαπολύεται από τα κοινωνικά δίκτυα και από το Βήμα της Βουλής ακόμη. Αυτό επιβάλλεται να σταματήσει. Πρέπει να βάλουμε τέλος στην αντιπολίτευση των ύβρεων και των προσβολών να περάσουμε σε αυτή της ουσίας και των επιχειρημάτων. Αν και μιλάμε για παιδεία, δεν αποδεικνύουν κάποιοι ότι έχουν τη στοιχειώδη πολιτική παιδεία να μην επιτίθενται λυσσαλέα και σε προσωπικό επίπεδο στην Υπουργό Παιδείας. Θα πρέπει για πολλοστή φορά να ξεκαθαρίσουμε στην Αντιπολίτευση και ιδίως στον ΣΥΡΙΖΑ ότι εδώ είμαστε ως πολιτικοί και όχι ως μεμονωμένα πρόσωπα και γι' αυτό θα πρέπει να είμαστε όλοι πολύ προσεκτικοί για το τι λέμε και τι κατηγορίες εξαπολύουμε στους αντιπάλους μας.

Είναι πάντως τρομερά υποκριτικό με τη ευκολία υβρίζεται και συκοφαντείται μια γυναίκα πολιτικός από ένα κόμμα που ευαγγελίζεται την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Παρ' όλα αυτά βρισκόμαστε σήμερα εδώ για να συζητήσουμε πάνω σε ένα καινοτόμο, σύγχρονο και ελπιδοφόρο νομοσχέδιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Τα ελληνικά πανεπιστήμια και τα προβλήματά τους, διοικητικά και εκπαιδευτικά, έχουν πολλές εργαλειαποιηθεί από κόμματα και παρατάξεις, αλλά λίγοι έχουν προσπαθήσει να τα επιλύσουν εδώ και δεκαετίες. Πολλοί επίσης έχουν βρεθεί με ένα πανό ή με μια υψωμένη γροθιά σε κάποιο αμφιθέατρο, υπερασπιζόμενοι τους φοιτητές και τα αιτήματά τους, αλλά κανείς δεν ασχολήθηκε με την αύξηση της αξίας του πτυχίου των φοιτητών αυτών.

Κανέναν εξ αυτών, όμως, δεν απασχόλησε ο τρόπος με τον οποίο η φοιτήτρια του σήμερα θα μπορούσε να αξιοποιήσει τα σύγχρονα δεδομένα στην έρευνα, ώστε ολοκληρώνοντας τις σπουδές της να μπορεί να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας. Κανείς, επίσης, εξ αυτών δεν ενδιαφέρθηκε πως οι εκλογές των πανεπιστημιακών θα μπορούσαν να γίνουν αξιωματικές και αδιάβλητες, ώστε να μην έχουμε φαινόμενα νεποτισμού ή τοποθέτησης «ημετέρων».

Το παρόν νομοσχέδιο κωδικοποιεί την υφιστάμενη νομοθεσία σχετικά με τη λειτουργία των ΑΕΙ, καθορίζει ένα σαφές νομικό πλαίσιο για ζητήματα που για χρόνια είχαν μείνει αρρυθμιστα, παρέχει νέες δυνατότητες στα πανεπιστήμια, στους φοιτητές, στους πανεπιστημιακούς και βέβαια, στους πολίτες.

Το νομοσχέδιο αυτό έρχεται σε συνέχεια μιας σειράς μεταρ-

ρυθμίσεων και αλλαγών που έχει υλοποιήσει ήδη η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη και ειδικότερα το Υπουργείο Παιδείας τα τρία αυτά χρόνια, με μόνο στόχο τον εκσυγχρονισμό του εκπαιδευτικού συστήματος και τη σύνδεσή του με τις παγκόσμιες εξελίξεις πάνω στην έρευνα και στην καινοτομία.

Θα αναφέρω -μέσα από το πλέγμα των ενεργειών αυτών- μόνο τον διορισμό μόνιμων εκπαιδευτικών, έντεκα χιλιάδες επτακόσιοι στη γενική παιδεία, τους πρώτους μετά από δώδεκα χρόνια, τεσσεράμισι χιλιάδες στην ειδική εκπαίδευση, τους πρώτους στην ιστορία της χώρας με διαδικασίες ΑΣΕΠ, συνολικά δεκαέξι χιλιάδες διακόσιοι μόνιμοι διορισμοί στην εκπαίδευση που προχώρησε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας την τελευταία τριετία.

Έχουν, επίσης, ανακοινωθεί ακόμα οκτώμισι χιλιάδες εκπαιδευτικοί που θα προστεθούν στο δυναμικό της δημόσιας εκπαίδευσης, ανεβάζοντας τον αριθμό των νέων εκπαιδευτικών πάνω από είκοσι τέσσερις χιλιάδες, ένα πρωτόγνωρο γεγονός για την Ελλάδα των τελευταίων δεκαετιών.

Θα ήθελα, όμως, να αναφερθώ σε ένα σημαντικό σημείο του νομοσχεδίου που αποδεικνύει νομίζω τη συνολική καινοτομία εικόνα του και είναι η σύνδεση του πανεπιστημίου με την αγορά εργασίας. Βάσει αυτού του νομοσχεδίου γίνεται επέκταση και αναβάθμιση της πρακτικής άσκησης, θεσμοθετούνται βιομηχανικά διδακτορικά, δίνεται η δυνατότητα ίδρυσης επαγγελματικών μεταπτυχιακών και υποστήριξης start-ups φοιτητών.

Η χώρα μας, δυστυχώς, είναι πολύ πίσω στη διασύνδεση της έρευνας με τα πανεπιστήμια. Αυτή την έλλειψη δυναμικής σχέσης έρχεται αυτό το νομοσχέδιο να την καλύψει, συνδέοντας τα πανεπιστήμια με την αγορά και το κομμάτι της πρακτικής εφαρμογής των γνώσεων. Με τον τρόπο αυτό οι νέοι ερευνητές θα επιλύουν τρέχοντα και άμεσα προβλήματα.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να αναφέρω ότι από έρευνα που διενεργήθηκε για την αναπτυξιακή εικόνα των περιφερειών, καταδεικνύεται ότι το 2% σχεδόν, των εργαζομένων στη δυτική Ελλάδα είναι ερευνητές, όταν ο εθνικός μέσος όρος είναι χαμηλότερος. Ένας σημαντικός, λοιπόν, παράγοντας ανάπτυξης για την περιοχή. Το ζήτημα της σύνδεσης των πανεπιστημίων με την αγορά δεν είναι καινούργιο για εμάς. Η Κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη το έλεγε από την περίοδο του 1990 - 1993 και η ΔΑΠ - ΝΔΦΚ το υποστηρίζει μέχρι σήμερα. Κάποιοι τότε φώναζαν με αντικαπιταλιστικές κορώνες. Τώρα θα πρέπει να γίνει, γιατί η εποχή το επιβάλλει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι τυχαίο ότι τα πανεπιστήμια της χώρας μας βρίσκονται κάθε χρονιά στις διεθνείς κατατάξεις ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και συνεχώς σε υψηλότερες θέσεις. Μεταξύ αυτών είναι και το Πανεπιστήμιο Πατρών που έχω τη χαρά και την τιμή να είμαι διπλωματούχος. Είναι ένα ΑΕΙ που κοσμήει τη χώρα και πρωτοπορεί στην έρευνα και στις τεχνολογίες αιχμής.

Δυστυχώς, υπάρχει για ακόμα μια φορά διαφορετική οπτική πάνω στην παιδεία. Ο ΣΥΡΙΖΑ βλέπει καταλήψεις, εμείς βλέπουμε ερευνητικά κέντρα. Εκείνοι κλείνουν το μάτι στις βαριοπούλες, εμείς αγωνιζόμαστε για βιβλιοθήκες. Κάποιοι υπερασπίζονται την ανομία στους πανεπιστημιακούς χώρους, εμείς επιθυμούμε την τάξη και την ασφάλεια για τους φοιτητές και τους εργαζόμενους.

Μιλώντας για την ασφάλεια ήρθε δυστυχώς η πραγματικότητα να δικαιώσει για ακόμα μια φορά την ανάγκη ίδρυσης Πανεπιστημιακής Αστυνομίας. Εμείς αντιλαμβανόμαστε τα πανεπιστήμια ως κοιτίδες ανάπτυξης και εξωστρέφειας ενώ εσείς ως χώρο κομματικών εκδηλώσεων και κορβανά ψήφων.

Πριν κλείσω, όμως, θα ήθελα κύριε Πρόεδρε πολύ γρήγορα να μείνω σε ένα ακόμα σημείο του νομοσχεδίου και να συγχαρώ την Υπουργό, κ. Κεραμέως που έλυσε ένα πρόβλημα που ταλάνιζε για εβδομήντα επτά χρόνια την Εκκλησία και χιλιάδες ιερείς και τις οικογένειές τους. Επιτέλους, γίνεται η νομοθετική επικαιροποίηση, ώστε να αντιστοιχεί ο αριθμός των κληρικών που μισθοδοτούνται από το κράτος και έχει εκδοθεί ΦΕΚ διορισμού τους με τις οργανικές θέσεις που έχουν συσταθεί νομίμως.

Κατά τους πάντα επίκαιρους λόγους του Πλουτάρχου: Ο γεμν πόλεμος χειμάρρου δίκην πάντα σύρων και πάντα φέρων, μόνον ου δύναται παιδείαν παρελέσθαι.

Ελπίζω ότι μετά τον πόλεμο που έχει εξαπολύσει η Αντιπολί-

τευση τις ημέρες αυτές, θα μείνει στο τέλος η παιδεία για την οποία η Κυβέρνηση αγωνίζεται.

Θα υποστηρίξουμε το παρόν σχέδιο νόμου, διότι αφ' ενός βάζει τα πανεπιστήμια σε μια νέα πορεία επιτυχιών και αφ' ετέρου επιλύει παθογένειες που ταλαιπωρούσαν για δεκαετίες την εκπαιδευτική κοινότητα και την κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κάτι δεν πάει καλά. Στο Κυβερνών κόμμα συνήθως τηρούν τους χρόνους. Καλείται στο Βήμα ο κ. Στράτος Σιμόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία και να ετοιμάζεται ο κ. Ιωάννης Αμανατίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ. Δύο Θεσσαλονικείς πέσανε μαζί.

Κύριε Σιμόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Ευτυχώς που στο σημερινό προς ψήφιση νομοσχέδιο γίνονται σαφείς οι διαχωριστικές γραμμές μεταξύ των κομμάτων, κυρίως μεταξύ της Συμπολίτευσης και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Ναι, κυρίες και κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, καταργείται το δημοκρατικό πανεπιστήμιο. Όμως, ποιο δημοκρατικό πανεπιστήμιο; Αυτό που νομίζετε εσείς ότι είναι δημοκρατικό πανεπιστήμιο, παραμένοντας σκληρά στη δεκαετία των πρώτων χρόνων της Μεταπολίτευσης. Αυτό το πανεπιστήμιο δεν είναι ένα πανεπιστήμιο, το οποίο μπορεί να συμβαδίζει σήμερα με τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας.

Ένα βασικό επιχείρημα που ακούω συνέχεια στην Αίθουσα αυτή είναι ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια είναι πολύ ψηλά στις διεθνείς κατατάξεις. Ναι είναι, τα προπτυχιακά όμως. Είναι για τα μεταπτυχιακά; Είναι στην έρευνα; Είναι στην καινοτομία; Όχι, δεν είναι. Και αυτό που φροντίζει να κάνει το παρόν νομοσχέδιο, είναι πραγματικά να ανέβει η κατάταξη των ελληνικών πανεπιστημίων και στους προηγούμενους τομείς.

Διάβασα επίσης, τις εισηγήσεις που έγιναν στην Επιτροπή Παιδείας, γιατί δεν είμαι μέλος της. Ένα τμήμα των εισηγητών, κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αναλώθηκε στην «NOVARTIS», στη «ΛΑΡΚΟ», στις καταγγελίες της ΟΙΕΛΕ, στην αύξηση προσωπικού στην Εκκλησία. Πού να αφήσετε ήσυχη την εκκλησία;

Ταυτόχρονα, υιοθετήσατε και τον τραμπουκισμό ορισμένων φοιτητών απέναντι στον Πρύτανη του Πανεπιστημίου της Κρήτης. Αυτό το πανεπιστήμιο θέλετε; Εγώ θα ήμουν ευτυχής αν δεν το θέλετε. Με τη συμπεριφορά σας, όμως, και με αυτά που ακούω σήμερα, δείχνετε ότι πιθανώς να θέλετε αυτό το πανεπιστήμιο.

Αναφέρατε επίσης, ότι η εκπαίδευση παραδίδεται με το παρόν νομοσχέδιο στις αρπακτικές δυνάμεις της αγοράς και στους ολίγους για να καταστήσουν προέκταση των επιχειρηματικών τους δραστηριοτήτων τα πανεπιστήμια. Σίγουρα αναφέρατε στα επαγγελματικά μεταπτυχιακά και στα βιομηχανικά διδακτορικά. Ας ρωτήσουμε, όμως, αν τα θέλουν οι φοιτητές και φυσικά οι γονείς τους, που δεν επιθυμούν σίγουρα να έχουν τα πτυχία μικρό αντίκρισμα στην αγορά εργασίας. Βεβαίως, θέλουν αυτά που λέμε βιομηχανικά διδακτορικά, θέλουν σίγουρα τα μεταπτυχιακά, γιατί έχουν ανάγκη και κυρίως αυτοί οι άνθρωποι, των χαμηλών εισοδηματικών τάξεων, της μεσαίας τάξης να μπορούν πραγματικά τα παιδιά τους να έχουν τη μόρφωση εκείνη που θα τους βάλει γρήγορα στην αγορά εργασίας.

Ναι, με τα επαγγελματικά μεταπτυχιακά δίνεται η δυνατότητα ίδρυσης μεταπτυχιακών για το προσωπικό ιδιωτικών φορέων. Ναι, με τα βιομηχανικά διδακτορικά ένας υποψήφιος διδάκτορας θα μπορεί να συνεργαστεί με μία επιχείρηση μέσα σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο. Ναι, τα πανεπιστήμια μπορούν να αναβαθμίσουν τα Κέντρα Επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης. Ναι, δίνεται η δυνατότητα δημιουργίας θερμοκοιτιδών, νεοφυών επιχειρήσεων για φοιτητές διδάκτορες και μεταδιδάκτορες. Και όλα αυτά μέσα στα πανεπιστήμια, αξιοποιώντας τον εξοπλισμό τους.

Ποιους αφορά αυτό; Φυσικά αυτούς που δεν μπορούν να στείλουν τα παιδιά τους στο εξωτερικό. Αυτούς αφορά. Γι' αυτό αυτή η παράταξη ενεργεί, ώστε πραγματικά οι λαϊκές οικογένειες και οι οικογένειες της μεσαίας τάξης να μπορούν να σπουδάσουν

στα δημόσια πανεπιστήμια. Όλα τα παραπάνω θα φέρουν έσοδα στα πανεπιστήμια που ισχυρίζεστε -και ως ένα σημείο συμβαίνει αυτό- ότι υποχρηματοδοτούνται.

Με το νομοσχέδιο αυτό -και δεν θα επεκταθώ στο πλαίσιο των προγραμμάτων σπουδών- δίνεται ώθηση στη σύνδεση της γνώσης με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας, με την ανάγκη η κοινωνία να ενσωματώσει όλες τις μεγάλες τεχνολογικές αλλαγές που γίνονται παγκόσμια.

Προσοχή τώρα: Το πανεπιστήμιό μας παραμένει δημόσιο, αλλά εκσυγχρονίζεται. Θυμίζω το πρώτο ξενόγλωσσο μεταπτυχιακό τμήμα της Ιατρικής Σχολής της Θεσσαλονίκης. Το σχετικό νομοθετικό πλαίσιο το πολεμήσατε λυσσαλέα. Τώρα λειτουργεί και μεγαλουργεί. Αυτή είναι και η διαφορά μας: Κρινόμαστε εκ του αποτελέσματος.

Άλλο σημείο αντίδρασης είναι ο ρόλος του πρύτανη. Έχω την άποψη ότι ένας Πρύτανης μπορεί να είναι εξαιρετικός στο γνωστικό του αντικείμενο, αλλά να υπολείπεται σε δυνατότητες όσον αφορά στη διοίκηση. Σας θυμίζω ότι το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο είναι ο μεγαλύτερος εργοδότης στη χώρα. Γιατί, λοιπόν, να μην υπάρχει ο εκτελεστικός διευθυντής, μέσα από φίλτρα συλλογικότητας και διαφάνειας προφανώς;

Φυσικά, δεν διαφωνείτε -φαντάζομαι- με τις ρυθμίσεις που αφορούν στην ισότιμη πρόσβαση των ΑΜΕΑ και των ατόμων με ειδικές ανάγκες, τον εκσυγχρονισμό του ΔΟΑΤΑΠ, τη θέσπιση του Κέντρου Ψυχολογικής Υποστήριξης, τις ρυθμίσεις που καταργούν τις φωτογραφικές διατάξεις στις προκηρύξεις θέσεων των ΔΕΠ.

Έρχομαι τώρα, κύριε Υπουργέ, κύριε Συρίγο, σε κάποια θέματα που με προβληματίζουν. Ένα είναι το θέμα του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού και όσων από τα συγκεκριμένα μέλη διαθέτουν διδακτορικό. Πρέπει να συνεχίσουν, κατά τη γνώμη μου, να έχουν αυτοδύναμο έργο και τονίζω ότι πρέπει να ψηφίζουν στις πρυτανικές εκλογές. Παράλληλα, να εξεταστεί και ένας τρόπος εξέλιξής τους.

(Στο σημείο αυτό κηρύπτει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ δύο λεπτά ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ένα, όχι δύο!

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Έρχομαι στο άρθρο 296, που αφορά στο αγρόκτημα του πανεπιστημίου. Γνωρίζω ότι η ρύθμιση την οποία φέρατε είναι καθαρά διαρθρωτική. Δεν υπάρχουν δευτερες σκέψεις για κάτι τέτοιο και είμαι σίγουρος ότι με τον τρόπο με τον οποίο νομοθετείτε θα συνεχίσει να λειτουργεί για το εκπαιδευτικό έργο, προφανώς, των φοιτητών.

Αυτό, όμως, ίσως πρέπει να διευκρινιστεί με κάποιον τρόπο, γιατί δέχομαι και εγώ, κυρίως από το πανεπιστημιακό δυναμικό της Θεσσαλονίκης, πάρα πολλά παράπονα για τη συγκεκριμένη ρύθμιση και θεωρώ ότι ίσως πρέπει να τη διευκρινίσετε περισσότερο.

Έρχομαι τώρα σε ένα θέμα που γνωρίζω ότι έχει αντιδράσεις ακόμα και μέσα στους κόλπους της Νέας Δημοκρατίας: Προτείνω να μην υπάρχουν κομματικές παρατάξεις, κύριε Υπουργέ, γιατί οι κομματικές παρατάξεις -όχι οι φοιτητικές- ανάγονται στα πρώτα χρόνια της Μεταπολίτευσης. Είμαστε πολύ μπροστά πια. Το ενιαίο ψηφοδέλτιο είναι, βέβαια, ένα πρώτο βήμα, αλλά θέλει ισχυρή πολιτική βούληση για να γίνει πράξη.

Επίσης, είναι και η Πανεπιστημιακή Αστυνομία, την οποία περιμένω να λειτουργήσει εδώ και δύο χρόνια.

Ένα θέμα πολύ σημαντικό, επίσης, είναι τα άρθρα 51 και 52.

Πρέπει, κύριε Υπουργέ, να υπάρχει ισοτιμία απέναντι στις μελέτες και στους μελετητές από τα πανεπιστήμια, από το καθηγητικό προσωπικό, από το προσωπικό των ΔΕΠ με τους ελεύθερους επαγγελματίες μελετητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και με αυτό κλείστε, σας παρακαλώ!

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Άρα, εκεί, επειδή υπάρχει θέμα αναθέσεων, πρέπει τα άρθρα 51 και 52 να τα δούμε εξαιρετικά καλά, ώστε να είναι σίγουρη η ισότιμη πρόσβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κλείστε, σας παρακαλώ, κύριε Σιμόπουλε!

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Να κλείσει οποιοδήποτε παραθυράκι που θα δίνει περισσότερες δυνατότητες σε ένα προσωπικό το οποίο θα χρησιμοποιεί τους φοιτητές και τον εξοπλισμό του πανεπιστημίου απέναντι στους ανθρώπους του ιδιωτικού τομέα, που δίνουν καθημερινή μάχη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κλείστε, κύριε Σιμόπουλε, σας παρακαλώ.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω σε ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Δεν τελειώνετε, όμως! **ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ:** Ε, ναι!

Τέλος, επιθυμώ να επικροτήσω την αύξηση των οργανικών θέσεων των ιερέων της Εκκλησίας, το φιλανθρωπικό και κοινωνικό έργο της οποίας είναι πολύ μεγάλο.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, επίσης, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να εξετάσετε άμεσα τη δυνατότητα τα εκκλησιαστικά ιδρύματα, σύμφωνα πάντα με τον Καταστατικό Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Σιμόπουλε.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: ...να μην υπόκεινται σε τέλη κτηματογράφησης, όταν αποδέχονται δωρεές ακινήτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, κύριε Σιμόπουλε, κλείστε!

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ψηφίζω το παρόν νομοσχέδιο, επικροτώ την Κυβέρνηση η οποία έφερε αυτό το μεταρρυθμιστικό νομοσχέδιο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Σιμόπουλε, έχουμε ξεφύγει πάρα πολύ! Σας παρακαλώ, μην εκμεταλλεύεστε τη φιλία μας.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: ...και σας παρακαλώ θερμά έως αύριο να ρίξετε μια μεγαλύτερη ματιά και να διευκρινίσετε τα άρθρα τα οποία ανέφερα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Δεν με σέβεστε καθόλου! Άντε εμένα! Όμως, τον Πρόεδρο;

Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε έτσι. Σας παρακαλώ! Όταν έχω περιθώρια, ξέρετε ότι σας αφήνω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Να γίνετε πιο σκληρός!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Να γίνω πιο σκληρός, κύριε Σκουρλέτη;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Μετά τον κ. Αμανατίδη!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Μετά τον κ. Αμανατίδη, όμως! Εντάξει!

Σας παρακαλώ πολύ, σεβαστείτε τους συναδέλφους. Εγώ να κάτσω μέχρι το πρωί, δεν έχω πρόβλημα!

Καλείται στο Βήμα ο κ. Ιωάννης Αμανατίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία και να ετοιμάζεται ο Ξανθώπης, ο κ. Σπυρίδων Τσιλιγγίρης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι το νομοσχέδιο «Νέοι Ορίζοντες στα ΑΕΙ» -όπως κατ' ευφημισμό, κατά την άποψή μου, συζητούμε σήμερα- βάζει το δημόσιο πανεπιστήμιο στο στόχαστρο της νεοφιλελεύθερης πολιτικής διάλυσής του. Παρ' όλα αυτά, το πανεπιστήμιο είναι ποιοτικό, διεθνοποιημένο και παράγει επιστημονικές υψηλής στάθμης, ως θεσμός δημόσιου χαρακτήρα.

Με αυτόν τον χαρακτήρα θέλει να τελειώνει η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, επιχειρώντας να καταργήσει τις πρόνοιες του άρθρου 16, επί της ουσίας, σε συνδυασμό με την παγκόσμια πρωτοτυπία της αστυνομίας μέσα στα πανεπιστήμια, τη μείωση των εισακτέων μέσω της ΕΒΕ και γενικά, τη συρρίκνωση του χώρου της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης. Βάλλει ευθέως στο άρθρο 16, στην παράγραφο 1, στην παράγραφο 4 και στην παράγραφο 5.

Το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το διαπερνάει η εκφρασθείσα στη Βουλή αποστροφή του κ. Μητσοτάκη στον λαό και τη λαϊκή κυριαρχία. Και γιατί το λέω αυτό; Η ίδια η

Υπουργός, η κ. Κεραμέως, υπερασπίστηκε τη μη εκλογή του πρύτανη από το σύνολο της πανεπιστημιακής κοινότητας. Εδώ, βέβαια, θα μου πείτε: Τους αιρετούς στους κλάδους της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης έχει διορισμένους, ουσιαστικά, με συμμετοχή 5% του συνόλου των εκπαιδευτικών στις εκλογές. Σε αυτό θα κολλήσει;

Υπάρχει ένα άλμα στη λογική επιχειρηματολογία. Τι είπε η κυρία Υπουργός; Ο πρύτανης εκλέγεται, βεβαίως, από το συμβούλιο μόνο και όχι από την πανεπιστημιακή κοινότητα, αλλά για να βγει στο συμβούλιο, εκλέγεται ως μέλος από όλη την πανεπιστημιακή κοινότητα. Αυτά είναι άλματα λογικής, τα οποία νομίζω ότι καταλαβαίνετε.

Η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής έχει κάνει τριάντα τρεις παρατηρήσεις. Υπάρχει κάποια νομοθετική πρωτοβουλία και δράση από την Κυβέρνηση, έτσι ώστε να άρει ή να απαντήσει σε αυτά τα οποία λέει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής;

Έχω τρεις κύριες παρατηρήσεις. Η μία αφορά στο ερώτημα που λέει αν είναι δόκιμη η άσκηση αρμοδιοτήτων οικονομικής φύσεως από συλλογικό όργανο που συγκροτείται από εσωτερικά και εξωτερικά μέλη, σε περίπτωση κατά την οποία τα εξωτερικά δεν διαθέτουν ακαδημαϊκή ιδιότητα.

Η δεύτερη σημαντική παρατήρηση είναι σε σχέση με τις παρατάξεις και τη συμμετοχή, που αναφέρει προηγούμενες διατάξεις ότι υπήρχε αναλογική εκπροσώπηση και ήταν συμβατή και με το Σύνταγμα και αναφέρει ότι υπάρχει πρόβλημα σε σχέση με τον περιορισμό του αριθμού των προτιμήσεων των φοιτητών στο ενιαίο ψηφοδέλτιο.

Και, βεβαίως, υπάρχει και μια τρίτη σημαντική παρατήρηση, η οποία αφορά στα κριτήρια τα οποία έχετε για τους ερευνητές, που λέει: Ειδικά συμμετοχή σε ίδρυση εταιρείας, πράξη δηλαδή επιχειρηματικής δραστηριότητας και ανάληψη επιχειρηματικού κινδύνου είναι λίαν αμφίβολο αν αποτελεί θεμιτό κριτήριο επιλογής μέλους διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού, δηλαδή διαδικασία που διέπεται από τη συνταγματική αρχή της αξιοκρατίας και οφείλει να συνάδει με την αρχή της ακαδημαϊκής ελευθερίας.

Ανάλογες σκέψεις μπορούν να διατυπωθούν και ως προς την προσέλκυση χρηματοδοτήσεων.

Αυτές ξεχώρισα εγώ, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως σημαντικές.

Η Κυβέρνηση είναι απελπισμένη, είναι στριμωγμένη. Η ομιλία του κ. Μητσοτάκη ήταν η τρανταχτή απόδειξη. Η ομιλία του ήταν ένα θερμοκήπιο ψεμάτων, ανακριβειών, τοξικότητας και ανορθολογισμού. Ίσως αυτό δείχνει και την απομόνωση στην οποία έχει έρθει. Η πανεπιστημιακή κοινότητα, οι φοιτητές όλοι είναι σε απεργία. Οι σύλλογοι και η σύνοδος των πρυτάνεων αναφέρει και είναι απέναντι στο νομοσχέδιο. Η αποσπασματική ανάγνωση κομματιών των αποφάσεων δεν αποδεικνύει τίποτα, γιατί όταν το διαβάσεις όλο, καταλαβαίνεις ότι η σύνοδος των πρυτάνεων είναι απέναντι σε αυτό.

Γιατί, λοιπόν, το κάνει αυτό; Γιατί επιμένει η Κυβέρνηση; Κοιτάξτε, η Κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να τον φέρει τον νόμο. Στα συμπεράσματα του Συμβουλίου της Ευρώπης, της Κομισιόν, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής τον Μάιο του 2022 στην έκθεση «Συμπεράσματα», για όσους τη διαβάσανε εκεί, λέει ότι η χώρα έπρεπε να φέρει νόμο όπου θα ενθαρρύνεται η αυτονομία των ΑΕΙ με ενίσχυση της λογοδοσίας και της διαφάνειας. Και η δέσμευση της χώρας είναι να νομοθετήσει τον Ιούνιο του 2022 με σκοπό –ακούστε– την οργανωτική εκπαιδευτική αυτονομία, ευελιξία και αποτελεσματικότητα των ΑΕΙ, ανάθεση λήψης αποφάσεων από το ΥΠΕΘ. Έλα όμως που το νομοσχέδιο το οποίο έχει φέρνει η Κυβέρνηση είναι απέναντι σε όλα αυτά τα οποία λέει και η Ευρώπη! Γι' αυτό είναι σημαντικό και το ότι οι εκατόκοι και πλέον καθηγητές που διδάσκουν στην Ευρώπη στάθηκαν απέναντι. Φέρνει διατάξεις όπου έχει αυταρχικό πανεπιστήμιο, ιεραρχικό, υπερσυγκεντρωτικό, γραφειοκρατικό, αντιδημοκρατικό. Αυτό πρέπει να το εξηγήσει η Κυβέρνηση. Και όλοι οι φορείς βρέθηκαν απέναντι –γι' αυτό είναι σε δύσκολη θέση– και έτσι τη φέρνει σε αντιπαράθεση με το σύνολο όχι μόνο της πανεπιστημιακής κοινότητας αλλά και της κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λίγα λόγια για την έρευνα. Η επιστημονική έρευνα είναι αυτή που δημιουργεί τη γνώση και

προάγει την παιδεία, την καλλιέργεια και τη μόρφωση της κοινωνίας που ευκολότερα αντιμετωπίζει τις πολλαπλές σημερινές κρίσεις. Ταυτόχρονα η ένταξη της νέας γνώσης και της καινοτομίας που προκύπτουν από την επιστημονική έρευνα στην παιδαγωγική διαδικασία έχει βαθύτατο κοινωνικό χαρακτήρα, εφόσον συνδέεται με ένα πρότυπο ανάπτυξης που είναι βιώσιμο, συμπεριληπτικό και κοινωνικά δίκαιο. Ο ενιαίος χώρος έρευνας-παιδείας είναι αναγκαία συνθήκη για τη βέλτιστη αξιοποίηση του γνωσιακού κεφαλαίου που παράγεται στα ερευνητικά κέντρα και ΑΕΙ της χώρας, σε αντίθεση με τον διαχωρισμό που εφαρμόζει η σημερινή Κυβέρνηση.

Οι ιδέες του «επιχειρηματικού πανεπιστημίου», των «βιομηχανικών διδακτορικών» που έχουν «χρεοκοπήσει» και έχουν εγκαταλειφθεί ακόμη και σε χώρες που είχαν αναδειχθεί, όπως οι ΗΠΑ, αντιβαίνουν σε κάθε έννοια ακαδημαϊκότητας. Η αγορά περί έρευνας, λοιπόν, αντίληψη μπορεί να δημιουργήσει πολλές στρεβλώσεις, εγκλωβίζει το ερευνητικό και ακαδημαϊκό δυναμικό, δεν ενισχύει και δεν αναδεικνύει τις ποιοτικές δυνατότητες, για παράδειγμα, τις ανθρωπιστικές και λειτουργικές επιστήμες.

Θέλω σε αυτό το σημείο να επισημάνω ότι τα δικαιώματα της πνευματικής ιδιοκτησίας του έργου που διεξάγεται ορίζονται με πρωτόκολλο συνεργασίας. Αυτού του είδους η δοσοληψία, όταν μιλάμε για εκπόνηση διδακτορικής έρευνας, αντίκειται σε κάθε έννοια ακαδημαϊκότητας, που στον πυρήνα της βρίσκεται η δημιουργία και η παράδοση των αποτελεσμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εδώ, κυρίες και κύριοι, θέλω ναβάλω και δύο σημεία τα οποία δεν έχουν ακουστεί σε αυτή την Αίθουσα. Νομίζω ότι αυτή τη στιγμή στο στόχαστρο υπάρχει μια στόχευση σε δύο σημεία, στην ενσυναίσθηση και στην περιέργεια του ανθρώπου για τα εκτός καθιερωμένα πρότυπα. Οι στόχοι, λοιπόν, η ενσυναίσθηση και η περιέργεια που, βέβαια, αλληλοσυνδέονται, αποτελούν συστατικά αυτού που αποκαλούμε «ολοκληρωμένη προσωπικότητα». Το θέμα αφορά εξόχως τα δημόσια πανεπιστήμια στον κλασικό ελεύθερο χώρο διακίνησης ιδεών και κριτικής σκέψης. Ανθρωπολογικά η επίθεση έχει σκοπό τη δημιουργία του περίφημου λειτουργικού «idiot», που όσο ανώτερη εξειδίκευση έχει, τόσο καλύτερα για το σύστημα. Όλα τα κυβερνητικά εκπαιδευτικά μέτρα που παίρνονται –εκτός από την ιδιωτικοποίηση που βασικά σκοπεύει στην κερδοσκοπία και όπου δεν υπάρχουν τέτοιοι «κίνδυνοι»–, εξυπηρετούν αυτόν τον σκοπό, από τον Δημοσθένη Δαγκλή Καθηγητή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υποστηρίζουμε το Μέρος Τρίτο για τις εκκλησιαστικές επαρχίες του Οικουμενικού Πατριαρχείου της Δωδεκανήσου. Είναι ένα βήμα που έπρεπε να γίνει εδώ και πολύ καιρό. Ακολουθεί σε πολλά σημεία τη συμφωνία του πρώην Πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα και του κκ. Ιερωνύμου, του Αρχιεπισκόπου, που προσπάθησε να λύσει το καθεστώς ομηρίας, στο οποίο οι προηγούμενες κυβερνήσεις είχαν καταδικάσει επί δεκαετίες τους ιερείς. Στηρίζουμε ρυθμίσεις που εγγυώνται τα υπηρεσιακά, ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα κάθε εργαζόμενου, και οι ιερείς είναι συγχρόνως και εργαζόμενοι. Γι' αυτό δικαιούνται να έχουν όλα τα δικαιώματα που απολαμβάνουν, εγγυημένη σύνταξη, υγειονομική περίθαλψη, εργασιακά δικαιώματα.

Η σύσταση οργανικών θέσεων –και όχι η νέα πρόσληψη, όπως έχει ακουστεί– σε αριθμό ίσο με τον αριθμό των ιερών που μισθοδοτούνται από το δημόσιο και έχει δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, είναι ένα αυτονόητο βήμα και δεν μπορεί να χρησιμοποιείται από την Κυβέρνηση ούτε χρησιμοθηρικά ούτε περισσότερο ψηφοθηρικά, άλλωστε αυτό εκφράσαμε και στον Ιερό Σύνδεσμο Κληρικών στη συνάντησή μας στις 15 Μαρτίου του 2022. Να μην ξεχνάμε, λοιπόν, ότι στην Ελλάδα οι εκκλησίες είναι εκκλησίες του λαού και όχι ενός κόμματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ζητούμε την απόσυρση –θα μιλήσω για τις τροπολογίες, δύο λεπτά θέλω κύριε Πρόεδρε– του άρθρου 296. Καταθέσαμε συγ-

κεκριμένη τροπολογία οι Βουλευτές. Είμαστε απέναντι, λοιπόν. Καταθέσαμε και την επιστολή των σαράντα δυο φορέων. Οι Βουλευτές της Θεσσαλονίκης περίμενα να είναι πιο καθαροί. Αυτό το άρθρο μυρίζει σκάνδαλο. Να παρθεί πίσω. Και αν υπάρχουν θέματα, να λυθούν.

Καταθέσαμε επίσης τροπολογία για τους συναδέλφους τους εκπαιδευτικούς. Δεν είναι όπως παλιά. Και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης και κύριε Υπουργέ, πρέπει να το δείτε με διαφορετικό μάτι. Δεν είναι όπως παλιά που πήγαιναν αναπληρωτές για έναν, δυο, τρεις πέντε μήνες και μετά

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κλείστε, κύριε Αμανατίδη. Κλείστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Τώρα γυρίζουν για δέκα χρόνια. Η προϋπηρεσία τους αυτή να λογίζεται για τον διορισμό τους και την επόμενη χρονιά, δηλαδή να έχουν το δικαίωμα της...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Και για το ολόημερο θα καταθέσω την απόφαση της Διδακταλικής Ομοσπονδίας, η οποία μιλάει για το ζήτημα αυτό και, βέβαια, για το πρόβλημα το οποίο υπάρχει σε σχέση με το ότι δεν παρήλθαν όλα τα δικαιολογητικά εξαιτίας του συστήματος και όχι εξαιτίας των εκπαιδευτικών.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Αμανατίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι υπάρχει μια απορία που πρέπει να απαντηθεί, γιατί δεν έχει απαντηθεί στην Αίθουσα αυτή. Είναι οι είκοσι πέντε χιλιάδες διορισμοί. Κοιτάξτε! Σε αυτή την Αίθουσα δεν έχουμε μνήμη χρυσόψαρου! Οι διορισμοί και οι εφεδρείες μπήκαν από τα μνημόνια, τα οποία ήταν κυβέρνηση Νέα Δημοκρατία. Αντίθετα, προγραμματίσαμε έξι χιλιάδες οκτακόσιους διορισμούς στην ειδική εκπαίδευση. Και ανατρέψαμε την αναλογία ένα προς πέντε. Την πήγαμε ένα προς ένα. Και, βεβαίως, το να μπορείτε τώρα και να μπορεί η Κυβέρνηση -και είναι σωστό- να κάνει τους διορισμούς, είναι αποτέλεσμα του ότι η χώρα βγήκε από τα μνημόνια. Βγήκε από τα μνημόνια τον Αύγουστο του 2018.

Και αν θέλετε να πανηγυρίζετε, θα πρέπει να πείτε πόσοι είναι οι αναπληρωτές; Πόσα είναι τα κενά τα οργανικά; Ικανοποιούν αυτές οι είκοσι πέντε χιλιάδες; Με αυτά τελειώνω. Νέοι ορίζοντες, λοιπόν, θα υπάρξουν για τη χώρα μας και την κοινωνία και τα πανεπιστήμια μόνο όταν φύγει αυτή η Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, είμαστε στον αριθμό είκοσι επτά των ομιλητών και συνολικά ήταν εκατόν είκοσι οι ομιλητές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ναι, έχουν μείνει ακόμα εκατό περίπου ομιλητές.

Κύριοι συνάδελφοι, σεβαστείτε τους συναδέλφους σας. Σας παρακαλώ πολύ. Το προηγούμενο ομιλητή τον άφησα δέκα λεπτά. Αφού σας παρακαλώ. Τι να κάνω; Να έχω χρόνο, να σας δώσω όσο θέλετε και την ψυχή μου!

Καλείτε στο βήμα ο κ. Τσιλιγγίρης Σπυρίδων από τη Νέα Δημοκρατία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ (ΣΠΥΡΟΣ) ΤΣΙΛΙΓΓΙΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας που συζητείται σήμερα στη Βουλή, έχει ως βασικό στόχο αυτό ακριβώς που περιγράφεται στο τίτλο του νομοσχεδίου, να ανοίξει νέους ορίζοντες για όλα τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας μας, να επιτύχει επιτέλους να ενισχύσει την ποιότητα, τη λειτουργικότητα και να επιτύχει επιτέλους την πολυπόθητη σύνδεση των ΑΕΙ με την κοινωνία. Αυτοί ακριβώς είναι οι στόχοι. Αυτό ακριβώς είναι αυτό που πρέπει να επιτευχθεί το ταχύτερο δυνατό, έτσι ώστε να έχουμε τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα που μας αξίζουν, και με αυτόν τον τρόπο να ανοιχτούν νέοι ορίζοντες για τις νέες και τους νέους και συνεπώς για την πατρίδα μας. Διότι με ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα που θα διακρίνονται τόσο στο εσωτερικό όσο

και στο εξωτερικό, με ΑΕΙ που θα αυξήσουν το αποτύπωμά τους στην ελληνική κοινωνία, με ελληνικά πανεπιστήμια που θα δημιουργήσουν τις επόμενες γενιές της ανάπτυξης και της ευημερίας, η Ελλάδα θα καλπάζει προς την πρόοδο, την καινοτομία και την προκοπή.

Μέσω της χορήγησης διπλών κοινών πτυχίων, μέσω της δυνατότητας που θα παρέχεται στους φοιτητές να επιλέξουν μαθήματα από άλλα τμήματα, μέσω του ελληνικού «ERASMUS», μέσω της ενίσχυσης της πρακτικής άσκησης, γίνεται φανερό ότι τα πανεπιστήμια μας περνάνε σε μια νέα εποχή, και μαζί με αυτά οι καθηγητές και οι φοιτητές μας.

Η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας και η σημερινή Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, κόντρα σε αυτούς που θέλουν τα πανεπιστήμια υπό κατάληψη, που θέλουν να γκρεμίζουν βιβλιοθήκες, θα αγωνίζονται διαχρονικά να παραδώσουν τα πανεπιστήμια στους χρήστες τους, που είναι οι καθηγητές και οι φοιτητές, και να τα παραδώσουν πιο ποιοτικά, πιο σύγχρονα, πιο λειτουργικά, και πιο εξωστρεφή.

Αυτή είναι η πραγματική επανάσταση! Αυτό είναι προοδευτικό, γνωρίζοντας ότι «αρχή πολιτείας απάσης νέων τροφά». Γι' αυτό εμείς θα είμαστε πάντα με τη γνώση και την ελευθερία, όχι με τις κουκούλες και τη βία. Θα είμαστε με την έρευνα και όχι με το γκρέμισμα, με την πρόοδο και όχι με τις βαριοπούλες, με την αριστεία και όχι με τις καταλήψεις.

Κυρίες και κύριοι, το παρόν νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας αποτελεί μια πραγματική επανάσταση, διότι ενισχύει τη λειτουργικότητα και την αποδοτικότητα των ελληνικών πανεπιστημίων, με ένα νέο μοντέλο διοίκησης, με θέσπιση αναπτυξιακών εργαλείων για την αναβάθμιση των πανεπιστημίων, με εκσυγχρονισμό του πλαισίου λειτουργίας, με όργανα στα οποία μετέχουν και εξωτερικά μέλη από την ελληνική και παγκόσμια ακαδημαϊκή κοινότητα και την κοινωνία, με σαφείς και διακριτές αρμοδιότητες ανά όργανο, με νέα εργαλεία στρατηγικού σχεδιασμού και ψηφιοποίησης υπηρεσιών και δομές, που υποστηρίζουν την πανεπιστημιακή κοινότητα.

Αποτελεί μια επανάσταση γιατί προωθεί ένα πάγιο αίτημα φοιτητών, καθηγητών και γονέων, που δεν είναι άλλο από την σύνδεση των ΑΕΙ με την κοινωνία, μέσω ενός ολοκληρωμένου πλαισίου, για την παροχή υπηρεσιών των πανεπιστημιακών εργασιών και μέσω της αναβάθμισης του ρόλου των κέντρων επιμόρφωσης και διά βίου μάθησης, μέσω της αξιοποίησης ερευνητικών αποτελεσμάτων, μέσω της διασύνδεσης των φοιτητών με την αγορά εργασίας, μέσω της έμπρακτης υποστήριξης για την ίδρυση νεοφυών επιχειρήσεων φοιτητών.

Με αυτόν τον τρόπο καλλιεργείται μια αμφίδρομη σχέση, ανοίγοντας το σημερινό πιο κλειστό ακαδημαϊκό σύστημα στην κοινωνία ακόμα περισσότερο, προσελκύοντας τους πολίτες στο πανεπιστήμιο, αλλά και διοχετεύοντας τα αποτελέσματα της διδακτικής και ερευνητικής δραστηριότητας στο κοινωνικό σύνολο.

Πανεπιστήμια, κοινωνία, αγορά εργασίας. Με την ψήφιση του νομοσχεδίου αλληλεπιδρούν, λοιπόν, ακόμη περισσότερο και με πολύ πιο ευοίωνες προοπτικές. Μόνο έτσι θα αντιμετωπίσουμε τη φυγή των νέων! Μόνο έτσι θα αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα των επιχειρήσεων στην εύρεση νέων με συγκεκριμένες δεξιότητες και μόνο έτσι τα οφέλη της διδακτικής έρευνας θα αποτελέσουν άμεσα πολλαπλασιαστές ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν γίνεται κανείς να μη σταθεί στις διατάξεις του νομοσχεδίου, που αφορούν τον εκσυγχρονισμό του ΔΟΑΤΑΠ. Όλοι έχουμε βρεθεί σε επαφή με συμπολίτες μας που περιμένουν χρόνια έτσι ώστε να αναγνωρίσουν το πτυχίο τους. Αυτή η ώρα ήρθε να λάβει τέλος! Το νέο πλαίσιο, για την οργάνωση και τη λειτουργία του ΔΟΑΤΑΠ, στοχεύει στην απλοποίηση της διαδικασίας ακαδημαϊκής αναγνώρισης τίτλων σπουδών από ιδρύματα της αλλοδαπής, με στόχο τη μείωση της γραφειοκρατίας, την αποτελεσματικότερη εξυπηρέτηση των πανεπιστημίων και του πολίτη σε θέματα αναγνώρισης τίτλων σπουδών, από ιδρύματα αλλοδαπής, έτσι ώστε να μειωθεί ο χρόνος αναμονής των συμπολιτών μας.

Κυρίες και κύριοι, το παρόν νομοσχέδιο είναι πρωτοποριακό, καινοτόμο, προοδευτικό, σύγχρονο, αλλάζει το χάρτη της ανώτατης εκπαίδευσης. Είναι ένα νομοσχέδιο που διορθώνει παθογέ-

νιες των ελληνικών πανεπιστημίων, και την ίδια στιγμή φέρνει ρυθμίσεις ώστε να περάσουν τα πανεπιστήμιά μας σε μια νέα εποχή. Ως Βουλευτής Ξάνθης, γνωρίζω από πρώτο χέρι τη σημασία του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου για την Ξάνθη και τη Θράκη.

Το νομοσχέδιο «Νέοι ορίζοντες για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας μας» είναι μια ευκαιρία να ανοίξει νέους ορίζοντες και για την ελληνική περιφέρεια, να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις ώστε να γίνει το άλμα προς τα εμπρός, προς την ανάπτυξη και την ευημερία. Η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη με συνέπεια, με πρόγραμμα και σχεδιασμό συνεχίζει ακάθεκτη τις ρυθμίσεις που πάνε την Ελλάδα μπροστά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε πολύ, κύριε Τσιλιγγίρη, και για την τήρηση του χρόνου.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Πάνος Σκουρολιάκος από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία και να ετοιμάζεται ο κ. Γεώργιος Μουλκιώτης από το ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριε Υφυπουργέ, θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω καταδικάζοντας την επίθεση στο δημοσιογραφικό συγκρότημα της «REAL», αλλά και να καταδικάσω και τη χυδαία απόπειρα του Πρωθυπουργού να ταυτίσει τον ΣΥΡΙΖΑ με την υπόθεση και να καταδικάσω και κάποια καλολογικά στοιχεία που χρησιμοποιήσε στην ομιλία του, όπως τη λέξη, τον νεολογισμό «εκτσογλανισμός». Άκου τώρα, Πρωθυπουργός να κάθεται εδώ και να μιλάει για εκτσογλανισμούς.

Πρέπει να του πει κάποιος, όμως, ότι το αντι-ΣΥΡΙΖΑ μέτωπο αποτελείωσε. Τα έφαγε τα ψωμιά του. Πείσατε τον κόσμο το 2018 και το 2019 και σας ψήφισε με το αντι-ΣΥΡΙΖΑ μέτωπο και ξέρετε τώρα πολύ καλά ο ελληνικός λαός, μετά από τρία χρόνια, πώς περνά. Ο ελληνικός λαός παίρνει στα χέρια του τους λογαριασμούς, πδαι στο βενζινάδικο. Ο ελληνικός λαός ξέρει τι του υποσχεθήκατε και τα κομμάτια και θρύψαλα που αφήνετε πίσω σας.

Μιλάμε σήμερα, λοιπόν, για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας με έναν πολύ ωραίο τίτλο: «Νέοι ορίζοντες για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα». Εκτός από ωραίος και ελπιδοφόρος, είναι και εξαιρετικά παραπλανητικός. Από ποιον; Από μια Κυβέρνηση που έχει αναγάγει σε επιστήμη την κατασυκοφάντηση των πανεπιστημίων και των πανεπιστημιακών μας, που χαρακτηρίζει άντρα ανομίας τα δημόσια πανεπιστήμιά μας, αν και αυτά καταλαμβάνουν θέσεις από το 1,8% έως το 8% ανάμεσα στα καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου σε σύνολο τριάντα δύο χιλιάδων πανεπιστημίων. Γκρίνια κι εδώ; Δεν σας αρέσει. Λέτε: Στα πτυχία και όχι στα μεταπτυχιακά. Κάτι πρέπει να βρείτε, κάπως πρέπει να αμφισβητήσω την πραγματικότητα που είναι αμείλικτη και είναι απέναντί σας.

Τα ελληνικά πανεπιστήμια κατακτούν συνεχώς ζηλευτές θέσεις στις διεθνείς κατατάξεις. Να αναρωτηθούμε πώς κατέκτησαν αυτές τις θέσεις και την καταξίωση που απολαμβάνουν οι απόφοιτοι τους όταν πάνε να εργαστούν στο εξωτερικό ακόμα και σε εποχές δεινής κρίσης; Είναι το αυτοδιοίκητο και η συνεργασία που η γνήσια δημοκρατία προάγει.

Είσατε, δυστυχώς, μια Κυβέρνηση που περιφρονεί βαθύτατα το επιστημονικό δυναμικό των πανεπιστημίων μας και κατασκευάζει ένα δυστοπικό περιβάλλον εργασιακών σχέσεων και εξέλιξης σε συνθήκες υποστελέχωσης και υποχρηματοδότησης. Είστε μια Κυβέρνηση που τολμά και αποπειράται να σύρει για πρώτη φορά μετά τη Μεταπολίτευση στο εδωλίω δεκαοκτώ φοιτητές μέλη των διοικητικών συμβουλίων στο Πολυτεχνείο της Κρήτης. Προηγουμένως Βουλευτής της Συμπολίτευσης στηλίτευσε αυτά τα παιδιά.

Το εκτρωματικό και επικίνδυνο αυτό νομοσχέδιο που επιδιώκει να παραδώσει την ελληνική δημόσια ανώτατη εκπαίδευση στις δυνάμεις μιας αρπακτικής της αγοράς και στους ολιγάρχες για να την κρατήσουν προέκταση και παράρτημα των επιχειρηματικών τους δραστηριοτήτων, συναντά -το ξέρετε ότι απεργούν- την καθολική απόρριψη από το σύνολο της πανεπιστημιακής κοινότητας και από πολλούς συντηρητικούς έντιμους πανεπιστημιακούς δασκάλους που τιμούν την ακαδημαϊκή τους ιδιότητα.

Οδηγούμαστε με αυτόν τον νόμο της Κυβέρνησης Μητσοτάκη

από τα πανεπιστήμια-νομικά πρόσωπα του δημοσίου δικαίου που απολαμβάνουν πλήρως το αυτοδιοίκητο σύμφωνα με το Σύνταγμα, σε «πανεπιστημιακές ανώνυμες εταιρείες», στα πανεπιστήμια δηλαδή της αγοράς που -ποιος ξέρει;- αύριο μπορεί να έχουν στον θυρεό τους τη φίρμα του μεγαλο-μπακάλι, του μεγαλο-εργολάβου ή του μεγαλο-βιομηχάνου της περιοχής τους.

Στο άρθρο 5 με τίτλο: «Διαδικασία ίδρυσης, συγχώνευσης, κατάργησης, μετονομασίας ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος» μπορεί να καταργείται και συγχωνεύεται τμήμα χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της συγκλήτου -που κόπτεστε εδώ πέρα για το αυτοδιοίκητο- αρκεί να το επιθυμεί το Υπουργείο Παιδείας, χωρίς ίχνος διαβούλευσης. Αυτή είναι η αυτονομία που θέλετε.

Είναι γνωστό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι ο νεοφιλελευθερισμός συχνά ενοχλείται από τις δημοκρατικές διαδικασίες. Αγαπά πολύ τον κρατισμό γιατί θέλει να ελέγχει ασφυκτικά τα πάντα. Αντικαθίσταται, λοιπόν, εδώ η λειτουργία της δημοκρατικής εκλεγμένης συγκλήτου με το υπερσυγκεντρωτικό συμβούλιο διοίκησης με εξουσίες πραγματικού διευθυντηρίου ιδιωτικής εταιρείας, όπως αναφέρεται πλήρως στο άρθρο 14 από τις επιτροπές διαγωνισμών για τα γνωστικά αντικείμενα των μελών ΔΕΠ. Και αυτή την εξουσία θα την έχουν τα εξωτερικά μέλη του συμβουλίου, οι πέντε στους έντεκα, με απλό προσόν ένα πτυχίο ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος.

Το νομοσχέδιο αυτό εμπορευματοποίηση πλήρως τις μεταπτυχιακές σπουδές και τη φοιτητική μέριμνα σε βάρος των φοιτητών από τα πιο αδύναμα στρώματα βέβαια. Και η αλλεργία απέναντι στη δημοκρατία καλά κρατεί.

Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο αποσκοπεί στη διάλυση των φοιτητικών συλλόγων. Προηγουμένως, ακούστηκε να καταργηθούν και τα κόμματα. Θα γυρίσουμε πια στην παρανομία. Θα υπάρχει ένα κόμμα σε ένα πανεπιστήμιο, αλλά δεν θα το λέμε.

Στο όνομα της αποπολιτικοποίησης θα εκπαιδεύονται οι φοιτητές ότι η αντιπροσώπευσή τους σήμερα στο πανεπιστήμιο και αύριο στην κοινωνία θα πρέπει να υποτάσσεται σε προσωπικές διασυνδέσεις και όχι στον πραγματικό λόγο και στην ανοικτή πολιτική δράση. Υπάρχει κίνδυνος να ωθηθεί το εκπαιδευτικό προσωπικό έτσι με έμμεσο και άμεσο τρόπο προς ποικίλες μορφές ιδιωτικού πλουτισμού εκμαυλίζοντας πιθανόν ορισμένα μέλη ΔΕΠ και ευτελίζοντας την ακαδημαϊκή ιδιότητα. Παράλληλα, θα διαμορφώνουν με ακόμη πιο έντονο τρόπο ευέλικτες εργασιακές σχέσεις, μια που η υποχρηματοδότηση θα οδηγήσει σε θέσεις επισφαλούς εργασίας συμβασιούχων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το πανεπιστήμιο για το οποίο νομοθετείτε θα ζει υπό το καθεστώς περιορισμένης δημοκρατίας και υπό ασφυκτικό αστυνομικό έλεγχο και επιτήρηση. Θα είναι δεμένο με μορφές δεξιοτήτων και τεχνικών που θα εξυπηρετούν ένα υποβαθμισμένο παραγωγικό μοντέλο με έντονα μεταπρατικά στοιχεία εντελώς παρασιτικά.

Σε αυτό το μοτίβο επανέρχεται και ο θεσμός των τμημάτων ΤΕΙ με την ονομασία Τμήματα Εφαρμοσμένων Επιστημών και Τεχνολογίας, υποβαθμισμένων μάλιστα σε σχέση με το παρελθόν, αφού θα είναι επτά τα εξάμηνα επαναφέροντας την αντιεπιστημονική για την ανώτατη εκπαίδευση στρέβλωση του διαχωρισμού επιστημονικών πεδίων σε θεωρητικά και εφαρμοσμένα και της επαναφοράς παραγωγής πτυχίων δύο ταχυτήτων, τεχνικής εκπαίδευσης και πανεπιστημιακής.

Κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, επιχειρείτε τη μετάλλαξη του πανεπιστημίου σε επιχείρηση και είναι λυπηρό που πολιτικοί άνδρες και γυναίκες που σπούδασαν στο δημόσιο ελληνικό πανεπιστήμιο, που ευεργετήθηκαν από αυτό, που έκαναν μεταπτυχιακά, που έκαναν διδακτορικά, έγιναν καθηγητές, να έρχονται εδώ σε αυτή την Αίθουσα και να πυροβολούν ένα θεσμό που τους ευεργέτησε και πολλές εκατοντάδες χιλιάδες συμπολιτών μας μαζί με αυτούς.

Κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, δεν βρήκατε συνοδοιπόρους σε αυτή την καταστροφική νομοθέτησή σας. Σας εγκατέλειψαν οι πάντες, ακόμα και οι στενά διόκοι σας, όπως η ΔΑΠ Νομικής. Είσατε εναντίον της δημόσιας εκπαίδευσης, εναντίον

της δημόσιας υγείας, εναντίον του κοινωνικού κράτους, κοροϊδεύετε τον κόσμο, τους δίνετε 50 ευρώ επίδομα και τους παίρνετε 300 και δεν έχετε καν τη γενναιότητα να πάτε σε εκλογές για να τελειώνει αυτός ο εφιάλτης.

Συνεχίστε, λοιπόν, να φέρνετε καταστροφικά νομοσχέδια, όπως αυτό για την παιδεία. Εμείς θα είμαστε εδώ να τα καταψηφίζουμε, όπως καταψηφίζουμε και εσάς και θα σας καταψηφίσει και ο ελληνικός λαός, όταν θα έρθει αργά η γρήγορα αυτή η ώρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Σκουρολιάκο.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Γεώργιος Μουλκιώτης από το ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής και να ετοιμάζεται η κ. Μαριλίτσα Ξενογιαννακοπούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα πριν ξεκινήσω την ομιλία μου ως υπεύθυνος του Κοινοβουλευτικού Τομέα Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων να εκφράσω από αυτό το Βήμα τα ειλικρινή συλλυπητήριά μας στην οικογένεια του Κώστα Κούρκουλου, του Διευθυντή του ΕΦΚΑ Πατησίων, ενός δημόσιου λειτουργού ο οποίος άφησε την τελευταία του πνοή εργαζόμενος ημέρα Κυριακή για να εξυπηρετήσει συνταξιούχους και ασφαλισμένους. Είναι υποχρέωσή μας να εκφράσουμε τα συλλυπητήρια για τη μεγάλη προσφορά αυτού του ανθρώπου και, επίσης, να ζητήσουμε από την πολιτεία να πράξει ανάλογα και, βεβαίως, να υπάρχει και αντίστοιχη, ανάλογη συμπεριφορά προς τους εργαζόμενους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή η Κυβέρνηση Μησοτάκη έχει μπει σε τελική ευθεία αξιολόγησης από τον ελληνικό λαό, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο είναι μια καλή ευκαιρία απολογισμού των έργων και των ημερών της στα θέματα της παιδείας.

Αποδείχθηκε η Νέα Δημοκρατία εξαιρετικά «συνεπής» στη συντηρητική ιστορία και την ατζέντα της και στο πεδίο της παιδείας και, βεβαίως, με ιδιαίτερο τρόπο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Στα τρία χρόνια που βρίσκεται στο πηδάλιο της χώρας πορευόμενη σαφέστατα χωρίς πραγματική πρόθεση μεταρρύθμισης, αλλά πάντα πιστή σε μια επικοινωνιακή στρατηγική, επεδίωξε και συνεχίζει να επιδιώκει τη διαστρέβλωση της πραγματικότητας. Δεν αρκούν οι βαρύγδουποι τίτλοι νομοσχεδίων και οι εκατοντάδες διατάξεις που δεν κάνουν τίποτα για να διορθώσουν τις σοβαρές και χρόνιες παθογένειες ή στρεβλώσεις, οι οποίες, βεβαίως, αποτελούν σε κάθε περίπτωση τροχοπέδη στην αποτελεσματική λειτουργία και στην ανάπτυξη των ΑΕΙ.

Η αλήθεια ποια είναι; Είναι ότι τρία χρόνια τώρα είμαστε μάρτυρες θεσμοθέτησης χωρίς πραγματικό και ουσιαστικό αντίκρισμα για την παιδεία.

Πρώτον, η θεσμοθέτηση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, ένα εργαλείο που θα μπορούσε να είναι σοβαρό για την εξυγίανση της ποιότητας των πανεπιστημίων, αντιμετωπίστηκε από την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας σαν πυροτέχνημα. Εφαρμόστηκε χωρίς σχεδιασμό, χωρίς τη στοιχειώδη μελέτη των επιπτώσεων που θα έφερνε και, βεβαίως, μετατράπηκε σε ένα μέτρο για τα μάτια του κόσμου. Και μετά ήρθε ο περσινός Αύγουστος με τα γνωστά αποτελέσματα και η λάμψη της στιγμής έσβησε, έσβησε τελείως.

Δεύτερον, έκανε η Κυβέρνηση δήθεν επαναστατική παρέμβαση και στο πεδίο της αξιολόγησης των πανεπιστημιακών τμημάτων και των προγραμμάτων σπουδών προχωρώντας δήθεν σε κάποιον εξορθολογισμό του ακαδημαϊκού χάρτη. Ήταν μια διαδικασία αναγκαία μεν, η οποία, όμως, σε κάθε περίπτωση λειτουργεί σαν εργαλείο κλεισίματος πανεπιστημιακών σχολών, ενώ ούτε και μετά απ' αυτή τη συγκεκριμένη «μεταρρύθμιση» γνωρίζουμε –αλήθεια, ποιος γνωρίζει;– με πόσα πανεπιστήμια και με πόσους υποψήφιους εισακτέους μπορεί να εξασφαλιστούν ουσιαστικές ποιοτικές σπουδές και σε πόσους αποφοίτους μπορεί να διασφαλιστούν αυτά τα σημεία, να διασφαλιστούν πτυχία και με αντίκρισμα εργασία.

Τρίτον, θεσμοθέτησε η Κυβέρνηση την δήθεν προστασία της

ακαδημαϊκής ελευθερίας και την αναβάθμιση του ακαδημαϊκού περιβάλλοντος με κατάργηση του ασύλου, ελεγχόμενη είσοδο στα ΑΕΙ και σύσταση ομάδων προστασίας πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Τι αποδείχθηκε; Αποδείχτηκε ότι η απαξίωση του χώρου και της έννοιας του πανεπιστημίου δεν προκύπτει μόνο από αυτούς που λένε ίσως μπαχαλάκηδες. Απέδειξε η πραγματικότητα ότι η εκχώρηση φύλαξης σε αστυνομικό σώμα που εποπτεύεται και λογοδοτεί σε ένα ξένο σώμα προς το ακαδημαϊκό ίδρυμα είναι εξίσου απαξιωτική.

Εμείς στο ΠΑΣΟΚ και στο Κίνημα Αλλαγής είχαμε καταθέσει ολοκληρωμένη πρόταση νόμου για την ασφάλεια των ΑΕΙ με στόχο την αποτελεσματική φύλαξη με όλα τα σύγχρονα μέσα και με πλήρη σεβασμό, βεβαίως, στο αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων. Δυστυχώς, η συγκεκριμένη πρόταση νόμου χαιρετίστηκε μεν πομπωδώς αλλά αγνοήθηκε παταγωδώς από το Υπουργείο Παιδείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτό το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση υποτίθεται ότι έρχεται να μεταρρυθμίσει κι άλλο και περισσότερο τον χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης. Το διαφήμιζε όσο μπορούσε αλλά τελικά φαίνεται ότι κατέληξε το κόκκινο πανί για όλη την ακαδημαϊκή κοινότητα και αυτό διότι η ατζέντα της Κυβέρνησης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι τόσο ιδεοληπτική που επέλεξε σαν επίλογο για το δήθεν μεταρρυθμιστικό της έργο το απαράδεκτο κεφάλαιο Β' του νομοσχεδίου, που μεταξύ άλλων το συμβούλιο διοίκησης μετατρέπεται σε ένα όργανο μειωμένης δημοκρατικής νομιμοποίησης και το οποίο, όμως, αποκτά υπερβολικές εξουσίες. Αντί τα συμβούλια διοίκησης να είναι θεσμικά αντίβαρα στον πρύτανη και να λειτουργούν με βαθμούς ελευθερίας και αυτονομίας ενισχύοντας τη δημοκρατική λειτουργία, η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας εισηγάει την ταύτιση αυτών των δύο θεσμών, στοιχείο που υπονομεύει –και, μάλιστα, με θεσμικό τρόπο υπονομεύει– το περιεχόμενο της διαφάνειας.

Η ανανέωση στην πολιτική της παιδείας γίνεται με πραγματικές τομές, κύριε Υπουργέ, και με το να αφουγκραζόμαστε την κοινωνία και την πραγματικότητα την οποία ζούμε, όχι με φοβική όψη έναντι στο αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, των οποίων επιχειρείται ο έλεγχος με ένα απόλυτο συγκεντρωτικό σύστημα διοίκησης. Γι' αυτό και στο σχέδιο της Κυβέρνησης για συγκεντρωτικό έλεγχο της διοίκησης των πανεπιστημίων και την απομείωση της συλλογικότητας το ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής απαντά με συγκεκριμένες προτάσεις για την ενίσχυση της αυτοδιοίκησης, με ενίσχυση της διαφάνειας στη λήψη των αποφάσεων, με πανεπιστημιακούς θεσμούς εποπτείας και ελέγχου, με αξιολόγηση αποτελεσματική και με λογοδοσία, με συμβούλια διοίκησης, με συμβούλια ιδρύματος, με καθαρά εποπτικό ρόλο ως προς την υλοποίηση του στρατηγικού σχεδιασμού του ιδρύματος, ρόλο χάραξης πολιτικής, ρόλο ανάπτυξης και εξωστρέφειας και συνεργασίας, βεβαίως, με άλλα πανεπιστημιακά ιδρύματα, με τα μονομελή όργανα διοίκησης –πρύτανης, αντιπρύτανης, κοσμήτορας, πρόεδρος– να ελέγονται από το διδακτικό προσωπικό, κάτι που συμβαίνει τουλάχιστον σε δεκατρείς ευρωπαϊκές χώρες, όπως είναι η Γαλλία, η Ιταλία, η Ισπανία, η Γερμανία και άλλες.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σαράντα χρόνια, πράγματι, μετά την εφαρμογή του γνωστού νόμου-πλαίσιου 1268/1982 για τα ΑΕΙ από την πρώτη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ενός νόμου που είχε επηρεαστεί από το πνεύμα των αλλαγών οι οποίες υπήρχαν στη Δυτική Ευρώπη και από τον Μάη του 1968 στα πανεπιστήμια, με κυρίαρχη στόχευση τη συμμετοχική δημοκρατία στο αυτοδιοίκητο των επιστημονικών ιδρυμάτων, την κατάργηση αυτής της ακαδημαϊκής ατεργείας την οποία είχαμε ζήσει πάρα πολύ, που έθετε τον φοιτητή και τη γνώση στο πεδίο της μεταρρύθμισης, έντεκα χρόνια μετά από τον ν.4009/2011, με τον οποίο το ΠΑΣΟΚ επίσης, χωρίς να αλλάξει τη φυσιογνωμία του ν.1268/1982, αναπροσάρμοσε και μετεξέλιξε αυτόν τον νομοπλαίσιο, αυτή η Κυβέρνηση, εσείς, η Κυβέρνηση Μησοτάκη, κύριε Υπουργέ, με αλαζονεία, με περισή έπαρση, με προσχηματική αντιμετώπιση του διαλόγου, με ιδεολογική ακαμψία αλλά και ακατάλληλα συστατικά, πρώτον, απορρυθμίζετε την πανεπιστημιακή παιδεία με την ισοτιμία των διπλωμάτων των κολεγίων με τα πτυχία των πανεπιστημίων, δεύτερον, δημιουργείτε ένα ασφυκτικό ρυθμιστικό πλαίσιο λειτουργίας που δεν επιτρέπει στα

ίδια τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα να ακολουθήσουν τη δική τους στρατηγική, τη στρατηγική της ανάπτυξης και βεβαίως, τρίτον, αδυνατείτε –ναι, αδυνατείτε!– να διαμορφώσετε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο εκσυγχρονισμού και να εισαγάγετε την εκπαίδευση στη τέταρτη βιομηχανική επανάσταση και τον ψηφιακό μετασχηματισμό της.

Και να το πω απλά, γιατί να κλείσω; Αποτυγχάνετε, κύριε Υπουργέ, να μετεξελιχτείτε τον νόμο-πλαίσιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Εμείς λέμε «κρίμα για μία άλλη χαμένη ευκαιρία για τα ελληνικά πανεπιστήμια!».

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Μουλκιώτη.

Καλείται στο Βήμα η κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία. Θα παραμείνουμε στον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία και να ετοιμάζεται ο κ. Διονύσιος Καλαματιανός.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα άλλη μία φορά φάνηκε ποιος είναι αυτός που καλλιεργεί το τοξικό κλίμα στην πολιτική σκηνή της χώρας. Από αυτό το Βήμα ο κ. Μητσοτάκης έκανε μία απαράδεκτη επίθεση στον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία και έναν απαράδεκτο συσχετισμό σε σχέση με την εμπρηστική επίθεση στον όμιλο της «REAL NEWS», που φυσικά καταδικάσαμε ομόθυμα από την πρώτη στιγμή, σε σχέση με την ανάρτηση ενός συναδέλφου του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, του Χριστόφορου Βερναρδάκη, ο οποίος αμέσως την κατέβασε χθες και ζήτησε και συγγνώμη, εν γνώσει του Πρωθυπουργού, φυσικά, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία είχε σαφή καταδίκη εξ αρχής και για αυτή την εμπρηστική επίθεση, αλλά και για οποιαδήποτε τέτοιου τύπου τρομοκρατική επίθεση απέναντι σε μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Ο στόχος, όμως, είναι να καλλιεργηθεί ξανά το «αντι-ΣΥΡΙΖΑ» μέτωπο και η θεωρία των δύο άκρων, κάτι που φυσικά ούτε η πολιτική ούτε η κοινωνική πραγματικότητα επιτρέπει, αλλά ο κ. Μητσοτάκης συνεχίζει ακάθεκτος σε αυτή την αντίληψη.

Ταυτόχρονα, ακούσαμε τον κ. Μητσοτάκη –κάτι το οποίο, φυσικά, ανέφεραν και πολλοί συνάδελφοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας– να προσπαθεί να αναπτύξει επιχειρήματα και να δικαιολογήσει αυτό το νέο νομοσχέδιο που έρχεται να ολοκληρώσει την αντιμεταρρύθμιση στον χώρο της παιδείας και μάλιστα της ανώτατης παιδείας με βάση –λέει– τις δημοσκοπήσεις. Είναι μία προσέγγιση, η οποία αφ' ενός αντανάκλα αυτή την επικοινωνιακή αντίληψη της άσκησης πολιτικής εκ μέρους της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και είναι φυσικά και αδόκιμη, καθώς μία δημοσκόπηση δεν μπορεί να έρθει να τοποθετηθεί απέναντι σε ένα ολοκληρωμένο νομοσχέδιο χιλίων μάλιστα σελίδων. Άρα, είναι θέμα εντυπώσεων αυτού του είδους τα επιχειρήματα, επειδή απευθύνθηκε και προς τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία.

Όμως, ταυτόχρονα, δείχνει πόσο υπάρχει η αντίληψη της υποβάθμισης της ίδιας της έννοιας του κοινωνικού και ακαδημαϊκού διαλόγου, αλλά και της κοινοβουλευτικής διαδικασίας. Γιατί, βέβαια, και ο κ. Μητσοτάκης και, δυστυχώς, οι Υπουργοί, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας δεν ασχολούνται, δεν τους ενδιαφέρει η πλήρης αντίθεση όλων των φορέων της ακαδημαϊκής κοινότητας, αλλά προσπαθούν να πιαστούν από κάποιες δημοσκοπήσεις.

Εκείνο, όμως, που δεν μπορώ να αποφύγω να σχολιάσω είναι το περίφημο αυτό παράδειγμα που μας ανέπτυξε ο κ. Μητσοτάκης για αυτή τη φοιτητρία, η οποία με βάση αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα θα έχει μία καταπληκτική και γεμάτη ελπίδα και προοπτική εξέλιξης στο μέλλον. Ο κ. Μητσοτάκης, προφανώς είναι αποκομμένος –δεν είναι η πρώτη φορά που αυτό φαίνεται στις δηλώσεις του– όπως και συνολικά η Κυβέρνηση, από την πραγματική ζωή, από την κοινωνική πραγματικότητα και προφανώς, αδιαφορεί όσον αφορά τις συνέπειες που έχει στη νέα γενιά η πολιτική τους για την παιδεία.

Ποια είναι, λοιπόν, για να πάρουμε και εμείς αυτό το παράδειγμα, η πραγματικότητα σήμερα; Η πραγματικότητα για τους νέους και τις νέες της χώρας μας είναι ότι φέτος ξανά χιλιάδες από αυτούς και από αυτές θα αποκλειστούν με βάση την περίφημη βάση εισαγωγής από την ανώτατη εκπαίδευση και θα εξωθηθούν αυτοί και οι οικογένειές τους εν μέσω κρίσης, είτε να πάνε στα ιδιωτικά κολέγια είτε στο εξωτερικό.

Και όσον αφορά τις χιλιάδες νέες και τους νέους οι οποίοι θα μπουν μέσα, από τον κόπο τους τη μελέτη τους, στα πανεπιστήμια της χώρας μας, στα δημόσια πανεπιστήμια, οι αντιμετωπίσουν; Πανεπιστήμια τα οποία συστηματικά επί τρία χρόνια υποβαθμίζει και υποστελεχώνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, πανεπιστήμια για τα οποία βρίσκεται κονδύλια για να προσλάβει ειδικούς φρουρούς και να καλλιεργήσει αυτό το κλίμα του αυταρχισμού, αλλά όχι εκπαιδευτικό προσωπικό, πανεπιστήμια τα οποία υποβαθμίζει συνειδητά και μάλιστα με άρθρα και στο παρόν νομοσχέδιο, όσον αφορά το πτυχίο τους, εξισώνοντας με μια σειρά ρυθμίσεις που έρχονται αποσπασματικά ή ολοκληρωμένα, ανάλογα με τα νομοσχέδια όλα αυτά τα τρία χρόνια, με τα πτυχία των κολεγίων, δημόσια πανεπιστήμια που έρχεται και το παρόν νομοσχέδιο να υποβαθμίσει όσον αφορά στο μέλλον, τα επαγγελματικά δικαιώματα, πάλι στην ίδια αντίληψη, με τα ιδιωτικά κολέγια και τα συγκεκριμένα συμφέροντα που εξυπηρετούνται.

Επίσης και όσον αφορά τα μεταπτυχιακά, όσον αφορά τα νέα, λοιπόν, παιδιά της χώρας μας που θα θέλουν να κάνουν μεταπτυχιακά, με τις ρυθμίσεις στο παρόν νομοσχέδιο, εδώ πλέον δεν υπάρχει πλαφόν για τα διδάκτρα. Υπάρχει η πλήρης αντίληψη της εμπορευματοποίησης και φυσικά και η απόλυτη ταξική προσέγγιση –επειδή μας είπε ο κ. Μητσοτάκης για ίσες ευκαιρίες και ισότητα– όπου στην ουσία καταργούνται όλες εκείνες οι προϋποθέσεις των κοινωνικών προσόντων όσον αφορά τα μεταπτυχιακά.

Είπε πολύ εύστοχα ο εισηγητής μας, ο Νίκος Φίλης, ότι υπάρχει μία εμμονή σε αυτή την Κυβέρνηση, η συνεχής υπονόμηση του δημοκρατικού και κοινωνικού κεκτημένου της Μεταπολίτευσης. Και σε αυτό το νομοσχέδιο αυτό φαίνεται, γιατί φυσικά όταν μιλάμε για τους νέους και τις νέες της πατρίδας μας, τι γίνονται αυτά τα παιδιά όταν βγουν από το πανεπιστήμιο; Σε ποια αγορά εργασίας θα πάνε; Τι δυνατότητες θα έχουν να βρουν δουλειά; Γιατί αυτή ακριβώς είναι η πολιτική και δεν είναι τυχαίο ότι όλα τα νομοσχέδια –τα περισσότερα– έρχονται να χτυπήσουν είτε τις εργασιακές σχέσεις και τα εργασιακά δικαιώματα είτε το δημόσιο πανεπιστήμιο και το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα.

Γιατί αυτά τα παιδιά, αυτή η νέα φοιτητρία που μας είπε ο κ. Μητσοτάκης, ή ένας νέος φοιτητής θα είναι σε μία απορρυθμισμένη αγορά εργασίας που προωθεί η Κυβέρνηση Μητσοτάκη συστηματικά με ελαστικές σχέσεις φτηνής εργασίας, χωρίς δικαιώματα και χωρίς προοπτική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Και επειδή άκουσα –και κλείνω με αυτό, τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– και συναδέλφους να μιλούν πολύ απαξιωτικά όσον αφορά τον φοιτητικό συνδικαλισμό και βλέπουμε και τις προσπάθειες της Κυβέρνησης και με αυτή τη διάταξη του να είναι με ενιαίο ψηφοδέλτιο για αυτό το φοιτητικό συμβούλιο, είναι σαφές, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι έχετε μία απόλυτη αλλεργία σε οποιαδήποτε συλλογική οργάνωση, διεκδίκηση, σε οποιαδήποτε λογική δημοκρατικής συμμετοχής. Όμως, αυτοί οι νέοι στους οποίους απευθύνεστε, αυτή η ακαδημαϊκή κοινότητα, οι γονείς αυτών των παιδιών και συνολικά η ελληνική κοινωνία έχουν απόλυτη γνώση της υποβάθμισης τμηματικά οποιουδήποτε δημόσιου θεσμού και φυσικά, πάνω από όλα της δημόσιας παιδείας. Και την απάντηση θα την πάρετε ξεκάθαρα στις εκλογές, όποτε και αν γίνουν αυτές.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Διονύσιος - Χαράλαμπος Καλαματιανός από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία και να ετοιμάζεται η κ. Αναγνωστοπούλου.

Ορίστε, κύριε Καλαματιανέ, έχετε τον λόγο.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού αποκλείσατε χιλιάδες μαθητές από την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με τη θέσπιση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, τώρα φέρνετε αυτό το νομοσχέδιο που έχει ως στόχο την υπονόμευση, την υποβάθμιση και την εμπορευματοποίηση του δημόσιου πανεπιστημίου.

Οι αλλαγές που προωθείτε δεν έχουν καμμία σχέση με ένα σύγχρονο, ισχυροποιημένο και διαρκώς εξελισσόμενο πανεπιστήμιο. Δεν έχουν καμμία σχέση με ένα πανεπιστήμιο που είναι χώρος ελεύθερης διακίνησης ιδεών, δημιουργίας σκεπτόμενων πολιτών και χώρος προαγωγής της έρευνας και του διαλόγου.

Το ερώτημα είναι αν τα ελληνικά πανεπιστήμια, όπως λειτουργούν, με το υφιστάμενο καθεστώς είναι πετυχημένα ή αποτυχημένα. Η τοποθέτησή τους στην παγκόσμια κατάταξη, στην αξιολόγηση των πανεπιστημίων παγκοσμίως, δείχνει ότι είναι πετυχημένα. Δείτε πού είναι τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια, σε ποιες θέσεις και πού είναι τα ιδιωτικά κολέγια που λειτουργούν στη χώρα μας. Τα χωρίζουν χιλιάδες θέσεις. Είναι τεράστια η διαφορά τους, η ποιοτική διαφορά τους. Έχουν προβλήματα; Βεβαίως. Μπορούν να γίνουν καλύτερα; Βεβαίως. Όμως, η δική σας στόχευση με αυτό το νομοθέτημα δεν έχει καμμία σχέση με αυτή τη στόχευση.

Τι κάνετε με το νομοσχέδιο; Νομοθετείτε μια ολιγαρχική δομή διοίκησης, παρέχετε υπερέξουσες και υπεραρμοδιότητες στο συμβούλιο διοίκησης και στον πρύτανη, σε ένα συμβούλιο διοίκησης το οποίο θα διοικείται από ένα ολιγομελές σχήμα έντεκα ατόμων, πέντε από τα οποία θα μπορούν να έχουν ένα πτυχίο ΑΕΙ. Έτσι καταλύετε το πρυτανικό συμβούλιο και περιθωριοποιείτε τη σύγκλητο. Εισάγετε και τον θεσμό του μάντζερ.

Το πανεπιστήμιο πρέπει να κοιτάζει και στην αγορά; Ναι, αλλά όχι μόνο στην αγορά. Εσείς σε αυτό στοχεύετε. Αυτές οι αγορές ανήκουν στο παρελθόν. Δείτε τι έχουν κάνει χώρες της Ευρώπης και των Ηνωμένων Πολιτειών στις οποίες έχουν καταρριφθεί, έχουν εγκαταλειφθεί αυτές οι ιδέες σας. Εσείς θέλετε να εφαρμόσετε αυτές τις αναχρονιστικές απόψεις σας, τις νεοφιλελεύθερες απόψεις σας, γιατί θέλετε να εξυπηρετήσετε ιδιωτικά συμφέροντα. Βάζετε, λοιπόν, και μάντζερ που θα αμείβονται με 3.400 ευρώ, πάνω από τον μισθό ενός καθηγητή με είκοσι εννέα και πλέον έτη υπηρεσίας.

Επιλέγετε, λοιπόν, να μην επενδύσετε στη χρηματοδότηση που έχουν ανάγκη τα πανεπιστήμια. Επιλέγετε να μην επενδύσετε στα μέλη ΔΕΠ και στο διδακτικό προσωπικό, όπως και να μην επενδύσετε στην υλικοτεχνική αναβάθμισή τους, να μην επενδύσετε στους φοιτητές αλλά στα ιδιωτικά συμφέροντα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτή είναι η πολιτική σας.

Όσον αφορά τώρα τις φοιτητικές παρατάξεις, ουσιαστικά τις καταργείτε. Προσπαθείτε να τις εγκλωβίσετε και να τις αποπέμψετε, γιατί φοβάστε τη νεολαία, φοβάστε τους φοιτητές οι οποίοι υπήρξαν πάντα πρωτοπόροι, γιατί ήταν ο μοχλός εξέλιξης και αντίδρασης της κοινωνίας.

Επίσης, επιδιώκετε και την πλήρη εμπορευματοποίηση των μεταπτυχιακών σπουδών. Με τις διατάξεις που φέρνετε τα μεταπτυχιακά αποκόπτονται από την ακαδημαϊκή διαδικασία και θεωρούνται πλέον παράλληλη ενασχόληση, απασχόληση. Οι υποτροφίες θα ισχύουν μόνο για φοιτητές με εξαιρετικές επιδόσεις, ενώ δεν λαμβάνετε υπ' όψιν καθόλου τις κοινωνικές ανάγκες.

Συμπερασματικά, λοιπόν, το σχέδιο νόμου δεν απαντά σε κανένα ερώτημα, δεν απαντά σε καμμία ανάγκη, σε κανένα πρόβλημα του σύγχρονου ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου. Αντίθετα, το γυρίζει πίσω μισό αιώνα.

Θέλετε να παραδώσετε, λοιπόν, το δημόσιο πανεπιστήμιο στη ζούγκλα της αγοράς και στα ιδιωτικά συμφέροντα. Αποδεικνύεται ότι απεχθάνεστε το δημόσιο πανεπιστήμιο. Θέλετε να το υπονομεύσετε, να το συρρικνώσετε. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η Ηλεία, ο τόπος μου. Από την πρώτη στιγμή που αναλάβατε τη διακυβέρνηση, κύριε Υπουργέ, υποβαθμίσατε τα πανεπιστημιακά τμήματα που λειτουργούσαν στην Ηλεία, τα συκοφαντήσατε, τα αποδομήσατε και, τελικά, τα διώξατε με το προεδρικό διάταγμα που βγήκε πρόσφατα.

Με χειρουργικές κινήσεις, λοιπόν, και συνοπτικές διαδικασίες αποφασίσατε και πετύχατε να σβήσετε την Ηλεία από τον ακαδημαϊκό χάρτη της χώρας. Καταντήσατε την Ηλεία να είναι ο μοναδικός νομός στον οποίο δεν θα λειτουργούν πανεπιστημιακά τμήματα. Εξαφανίσατε, λοιπόν, από τον τόπο μας τα πανεπιστημιακά τμήματα που λειτουργούν από το 2019, γιατί η κυβέρνηση τότε του ΣΥΡΙΖΑ έλαβε υπ' όψιν τα συγκριτικά του πλεονεκτήματα και αποφάσισε να λειτουργήσουν τρία πανεπιστημιακά τμήματα στον τόπο μου.

Εξαφανίσατε, λοιπόν, το Τμήμα Μουσειολογίας από την Ηλεία που έχει τεράστια πολιτιστική και αρχαιολογική κληρονομιά, εξαφανίσατε το Τμήμα Γεωπονίας από την Αμαλιάδα, όπου υπάρχει ένας από τους μεγαλύτερους και πιο παραγωγικούς αρδευόμενους κάμπους της χώρας, ενώ αναστείλατε και τη λειτουργία του Τμήματος Επιστημών Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού στον τόπο που γέννησε τους Ολυμπιακούς Αγώνες, στην Αρχαία Ολυμπία.

Αυτό το τμήμα ιδρύθηκε και διορθώθηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Διορθώθηκε ένα λάθος που είχε κάνει η ελληνική πολιτεία για δεκαετίες. Η πρώτη γυμναστική ακαδημία που θα έπρεπε, πιστεύω, να λειτουργήσει στη χώρα μας είναι στον τόπο αυτό, στον τόπο της Αρχαίας Ολυμπίας. Αυτό το λάθος διορθώθηκε μετά από δεκαετίες και εσείς το αναστείλατε, αντί να το βοηθήσετε να λειτουργήσει, να αναπτυχθεί και να ανθίσει.

Μην τολμήσετε όμως, κύριε Υπουργέ, να κρυφτείτε πίσω από τις αποφάσεις και δήθεν πίσω από το Πανεπιστήμιο Πατρών, γιατί όπως όλοι γνωρίζουμε, τον πανεπιστημιακό χάρτη της χώρας τον διαμορφώνει η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας. Η Κυβέρνηση, λοιπόν, έχει την ευθύνη. Το πανεπιστήμιο προτείνει και η κυβέρνηση αποφασίζει. Είναι ξεκάθαρο ότι το κλείσιμο των πανεπιστημιακών τμημάτων της Ηλείας είναι δική σας απόφαση, έχει τη δική σας υπογραφή.

Καταδικάζετε, λοιπόν, έναν ολόκληρο νομό σε υποβάθμιση και οπισθοδρόμηση. Θέτετε τον τόπο μου στο περιθώριο, τον αφήνετε να μαράζει χωρίς φοιτητές, χωρίς σύνδεση της έρευνας και της ακαδημαϊκής ενασχόλησης με την παραγωγή, χωρίς ανάδειξη και αξιοποίηση των παγκόσμιας εμβέλειας συγκριτικών του πλεονεκτημάτων.

Αλήθεια, πιστεύετε ότι οι πολίτες της Ηλείας θα σας επιβραβεύουν και θα πούμε «μπράβο» γι' αυτή την καταστροφική σας εμμονή; Θα σας πούμε «μπράβο» γι' αυτή την προσβολή και γι' αυτή την υποτίμηση που κάνετε στον τόπο μας; Όχι, κύριε Υπουργέ, θα σας απαντήσουμε με δυναμισμό και αποφασιστικότητα. Με την ψήφο μας θα ακυρώσουμε στην πράξη αυτές τις μεθοδεύσεις σας και τις αποφάσεις σας και θα εμπιστευτούμε μία προοδευτική κυβέρνηση η οποία θα διορθώσει τις αδικίες που διαπράττετε. Θα εμπιστευτούμε μια κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία για να ανοίξει ξανά τα πανεπιστημιακά τμήματα στον τόπο μας, για να ανοίξει ξανά καθαρούς ορίζοντες και να δώσει τους γκρίζους και θολούς που εσείς επιδιώκετε να επιβάλλετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Καλαματιανέ.

Και τώρα καλείται στο Βήμα η κ. Αθανασία Αναγνωστοπούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία και να ετοιμάζεται ο κ. Σταμενίτης από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κυρία Αναγνωστοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η σημερινή συζήτηση για ένα νομοσχέδιο που αφορά ένα από τα πιο σημαντικά θέματα της ελληνικής κοινωνίας, που είναι η παιδεία, ξεκίνησε μέσα σε ένα ακραία τοξικό κλίμα, ένα κλίμα το οποίο εγκαινίασε, πυροδότησε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός. Όταν ο κύριος Πρωθυπουργός μιλάει με όρους «εκτοσγλανισμού» - δεν υπάρχει στο λεξιλόγιό μου η λέξη, αλλά θα προσπαθήσω να την αποτυπώσω και να την αποκωδικοποιήσω - με αφορμή την ανάρτηση του Χριστόφορου Βερναρδάκη - απαράδεκτη, όπως ο ίδιος τη χαρακτήρισε και την οποία κατέβασε αμέσως ζητώντας συγγνώμη από την Υπουργό, ως όφειλε - κηρύττει την έναρξη της συζήτησης για την παιδεία με αυτόν τον τρόπο, με αυτό το τοξικό κλίμα.

Το θεωρώ απαράδεκτο και επικίνδυνο για την πολιτική ζωή του τόπου, ειδικά όταν συνδέει το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης με πράξεις εγκληματικές, όπως αυτή της εμπρηστικής επίθεσης στον «REAL FM».

Πρέπει να ξεφύγουμε από αυτά τα πράγματα. Πρέπει να ξεφύγουμε και να συζητήσουμε για την παιδεία. Γιατί, όμως, ο κ. Μητσοτάκης προτίμησε να γίνει τοξικός για ένα τέτοιο θέμα; Γιατί φοβάται; Διότι αυτό το νομοσχέδιο έχει όλη την πανεπιστημιακή κοινότητα εναντίον της Κυβέρνησης. Διότι παρά τις δημοσκοπήσεις –ούτε το ερώτημα ξέρει κανείς ούτε το τι θα απαντήσει– παρά τις αποοπασματικές αναγνώσεις ψηφισμάτων και αποφάσεων συνόδου πρυτάνεων, συγκλήτων, σχολών, τμημάτων, επιστολών ξένων μεγάλων καθηγητών, Ελλήνων καθηγητών, παρά αυτό το γεγονός, έρχεται εδώ ο Πρωθυπουργός και η κυρία Υπουργός να περάσουν ένα νομοσχέδιο για το οποίο η κοινότητα είναι εναντίον. Γιατί είναι εναντίον η κοινότητα; Αυτό δεν έχετε καταλάβει ούτε το Υπουργείο Παιδείας ούτε ο Πρωθυπουργός ούτε οι Βουλευτές, που λυπάμαι αλλά έχουν μία τεκμηρίωση έτοιμη και τη λένε, τη διαβάζουμε. Γιατί είναι εναντίον; Προσπαθείτε να δείξετε ότι είναι ένα νομοσχέδιο με πάρα πολλά άρθρα που είναι καλά αυτά τα άρθρα. Η διοίκηση είναι δέκα άρθρα. Το πανεπιστήμιο είναι η διοίκηση. Αυτό είναι ο σκληρός πυρήνας του. Η διοίκηση είναι ο πυρήνας του και όλα τα άλλα συγκροτούνται με γνώμονα τη διοίκησή του.

Άκουσα να λέγεται ότι είχαμε έναν παλιό νόμο-πλαίσιο του 1982 και τελείωσε αυτός και εμείς κοιτάμε μπροστά που έχουν αλλάξει τα πράγματα. Η δημοκρατία, δηλαδή, είναι ξεπερασμένο πράγμα; Διότι αυτό είναι που δεν καταλαβαίνετε. Ο νόμος-πλαίσιο του 1982 για τη διοίκηση κωδικοποίησε ένα αξιακό σύστημα. Ούτε παράδοση είναι αυτού του τόπου ούτε τίποτα. Είναι η κωδικοποίηση ενός αξιακού συστήματος, ενός κόσμου ολόκληρου που πολέμησε γι' αυτά τα πράγματα. Και με αυτόν τον νόμο-πλαίσιο το πανεπιστήμιο, η περηφάνεια αυτής της κοινωνίας, έγινε το σημαντικότερο ρουλεμάν της κοινωνίας. Αυτό είναι το ελληνικό πανεπιστήμιο.

Υπήρξαν εκφυλισμοί στην πορεία. Σε ποια επίπεδα; Δημιουργήθηκαν γκριζες ζώνες εκεί όπου ο νόμος-πλαίσιο δεν προέβλεπε την πλήρη αναγνώριση επαγγελματικών δικαιωμάτων στους πάντες, όσο δημιουργούνταν νέα τμήματα, νέες σχολές, κλπ.. Εκεί έχουμε γκριζες ζώνες. Έχουμε από τα ΤΕΙ αποφοίτους μηχανικούς ομήρους για σαράντα χρόνια. Έχουμε γκριζες ζώνες στο θέμα των μεταπτυχιακών. Δεν είχε προβλεφθεί. Δεν υπήρχαν μεταπτυχιακά τότε. Όταν έρχονται τα μεταπτυχιακά, δεν υπάρχει ένας νόμος. Είχε αρχίσει να επελαύνει και ο νεοφιλελευθερισμός στη χώρα μας. Δημιουργείται μία γκριζα ζώνη. Τα πανεπιστήμια προσπάθησαν, όπως μπορούσαν, να αντεπεξέλθουν χωρίς να βάλουν διδάκτρα. Δημιουργήθηκε γκριζα ζώνη.

Η μεγαλύτερη, όμως, γκριζα ζώνη ήταν το παραγωγικό μοντέλο αυτής της χώρας. Είχαμε ένα πανεπιστήμιο-ατμομηχανή που έδινε τεράστια έρευνα, μεγάλο γνωστικό κεφάλαιο στη χώρα και είχαμε ένα στρεβλό, στρεβλότατο παραγωγικό μοντέλο. Και τι γινόταν; Με τα χρόνια, αυτό το γνωστικό κεφάλαιο έμενε στο περιθώριο. Και ήρθε και η οικονομική κρίση και έδωσε ένα σφυροκόπημα παραπάνω.

Δίνω στα Πρακτικά της Βουλής για να δει κανείς την παραγόμενη έρευνα, τη σύνδεση του ελληνικού πανεπιστημίου με το διεθνές περιβάλλον, τη σύνδεση των πανεπιστημιακών, των φοιτητών. Μιλάμε για μία ζωντανή κοινωνία, για μία κοινότητα. Αυτό είναι η δημοκρατία, η κοινότητα και η συλλογικότητα.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αθανασία (Σία) Αναγνωστοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Γιατί άντεξε το πανεπιστήμιο με το χτύπημα που έφαγε στην οικονομική κρίση; Επειδή αυτό το δημοκρατικό μοντέλο λειτουργούσε. Και είναι αυτό που το έσωσε, ενώ όλα τα άλλα κατέρρεαν. Έχουμε ένα πανεπιστήμιο δυναμικό που άντεξε, καινοτόμο, που για να αντέξει και να έχει διεθνή παρουσία –το ΕΚΠΑ έβγαλε στοιχεία τώρα προχθές– πάει να πει ότι αυτό είναι δυναμικό. Πρέπει να αλλάξουμε το παραγωγικό μοντέλο, για να μπορέσουμε να ενσωματώσουμε το γνωστικό κεφάλαιο. Αντί να πούμε αυτά,

τι έρχεται και κάνει η κ. Κεραμέως και η Κυβέρνηση; Έρχεται και προσπαθεί να τραβήξει με νύχια και με δόντια το πανεπιστήμιο προς τα κάτω, για να προσαρμοστεί σε κάποιους μεγαλοεπιχειρηματίες, μικροεπιχειρηματίες, σε ιδιωτικά συμφέροντα. Τραβάει το πανεπιστήμιο προς τα κάτω. Αυτό κάνει αυτός ο νόμος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τι έρχεται και μας λέει ο Πρωθυπουργός; Μας λέει «Το μοντέλο διοίκησης αφορά πεντακόσια άτομα, πεντακόσιους καθηγητές, ενώ η πρακτική άσκηση εξακόσιες χιλιάδες φοιτητές». Εδώ αρχίζει η παραπλάνηση και η –στοχευμένα– λάθος ενημέρωση του κόσμου. Υπήρχε πρακτική άσκηση στα πανεπιστήμια; Σαφέστατα. Πληρωνόταν με ΕΣΠΑ. Τώρα τι γίνεται; Θα έχουν μισθούς, λέει η κ. Κεραμέως. Σε ποια αγορά και τι μισθούς; Όπως τις υποτροφίες του ΙΚΥ που με την κρίση καταργήθηκαν; Και τι ήταν οι υποτροφίες του ΙΚΥ, άλλο ένα μεγάλο ρουλεμάν της ελληνικής κοινωνίας; Τι ήταν; Υποτροφίες υπήρχαν από τη «SIEMENS» που αντί να δώσει τα λεφτά της διαφθοράς, έδινε κάποιες υποτροφίες σε κάποιους φοιτητές που ήθελαν οι τράπεζες, που πληρώνονταν με ελάχιστα λεφτά. Αυτές ήταν οι υποτροφίες, που επανέφερε με χίλια ζόρια ο ΣΥΡΙΖΑ σε πολύ δύσκολη περίοδο. Ανασύστησε το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών.

Άρα, λοιπόν, εδώ θα έπρεπε να μιλήσουμε για τον προϋπολογισμό του κράτους για την παιδεία και για τα πανεπιστήμια, όπου πρέπει να μπορούν και τα μεταπτυχιακά μέσα. Και εγώ λέω ότι σε όλη μου τη ζωή θα πολεμάω γι' αυτό το πράγμα, για μεταπτυχιακά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν μπορεί τη σήμερον ημέρα όταν μιλάμε για εξέλιξη, όταν μιλάμε για όλα αυτά, να μην έχουμε προπτυχιακά, μεταπτυχιακά, διδακτορικό δωρεάν. Έτσι μιλάμε στον λαϊκό κόσμο και στις λαϊκές οικογένειες, όχι τα μυθεύματα του Πρωθυπουργού για τη φοιτήτρια στη Θράκη που τώρα σε λίγο καιρό δεν θα υπάρχουν τμήματα στη Θράκη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, κυρία Αναγνωστοπούλου.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, έχετε δίκιο, αλλά είναι πάρα πολλά τα θέματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Έχω δίκιο, αλλά πού να το βρω;

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ήρθε εδώ ο Πρωθυπουργός και μας μίλησε για τη μυθική ιστορία της φοιτήτριας από τη Θράκη που θα πηγαίνει από εδώ, θα πηγαίνει από κει, θα πηγαίνει παραπέρα. Με τι λεφτά; Με τα πτυχιακά;

Φοιτητική μέριμνα οπωσδήποτε! Πάσχουμε σε αυτόν τον τομέα ως κράτος, ως πολιτεία. Πάσχουμε. Και τι πάμε να χτυπήσουμε; Τη διοίκηση.

Σε περιόδους πανδημικής κρίσης, οικολογικής κρίσης, πάσης φύσεως κρίσεων, ένα αξίωμα υπάρχει: ή όλοι για όλους –αυτό σημαίνει δημοκρατία, όλοι για όλους– ή καθένας για την πάρτη του. Αυτή η Κυβέρνηση περνάει το δόγμα του «καθένας για την πάρτη του». Εμείς αυτό δεν πρόκειται να το επιτρέψουμε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Να είστε καλά.

Καλείται τώρα στο Βήμα ο κ. Διονύσιος Σταμενίτης από τη Νέα Δημοκρατία και να ετοιμάζεται ο κ. Ανδριανός, επίσης από τη Νέα Δημοκρατία

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια από τις πρώτες ρυθμίσεις που ψήφισε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μετά την εκλογή της τον Ιούλιο του 2019 ήταν –νομίζω τον Αύγουστο του 2019– αυτή που αφορούσε την κατάργηση του ασύλου της ανομίας στα πανεπιστήμια και είμαστε πάρα πολύ ευτυχείς και υπερήφανοι που το ψηφίσαμε. Πρέπει, επίσης, να σημειώσουμε ότι εμείς, η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, είμαστε αυτοί που μέχρι τελευταία στιγμή παλέψαμε θεσμικά, ώστε να δοθεί η δυνατότητα αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος αναφορικά με την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων στη χώρα και με

όσα θετικά αυτό συνεπάγεται για το ίδιο το επίπεδο των σπουδών, τα ευρύτερα οφέλη για την οικονομία, την παροχή περισσότερων επιλογών στις νέες και τους νέους.

Δυστυχώς οι οπισθοδρομικές δυνάμεις του τόπου μπλόκαραν αυτή την αλλαγή, διαπράττοντας ένα ιστορικό λάθος και παίρνοντας το βάρος της ευθύνης απέναντι στη νέα γενιά, αλλά και στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας.

Ξέρετε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, που σας άκουσα προηγουμένως, αυτή είναι η κύρια αιτία που οι χώρες οι γειτονικές έχουν γεμίσει με Έλληνες φοιτητές και όχι η βάση εισαγωγής που εξασφαλίζει την ολοκλήρωση των σπουδών. Η κατάργηση της βάσης εισαγωγής βοηθάει και τις ψήφους κάποιων κομμάτων.

Από εκείνη την πρώτη ρύθμιση για την κατάργηση του ασύλου, ένα σύνολο νομοθετικών παρεμβάσεων και πρωτοβουλιών του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων για τη δημόσια παιδεία σε όλες τις βαθμίδες της έχει δημιουργήσει μια νέα εικόνα και έχει θέσει τις βάσεις για καλύτερη και πιο ποιοτική δημόσια εκπαίδευση και, πράγματι, έχει λύσει πολλά χρόνια προβλήματα του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Σε αυτό το πλέγμα των μεταρρυθμίσεων και των πολιτικών επιλογών ξεχωρίζουν, ανάμεσα σε άλλα, οι περίπου δεκαεξιμισι χιλιάδες προσλήψεις που έχουν ήδη γίνει και οι οκτώμισι χιλιάδες που θα γίνουν τώρα το καλοκαίρι. Συνολικά πρόκειται για είκοσι πέντε χιλιάδες προσλήψεις σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, που είναι οι πρώτες μετά από δέκα χρόνια, αποδεικνύοντας τη σοβαρότητα με την οποία η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης και η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων αντιμετωπίζουν την εκπαίδευση.

Συνεπώς, από αυτόν τον μεγάλο σχεδιασμό και τη μακρόχρονη στρατηγική δεν θα μπορούσε να απουσιάσει μια ουσιαστική μεταρρύθμιση για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας, που θα συμπληρώσει όσα έχουν γίνει στον τομέα αυτόν τα τελευταία τρία χρόνια.

Έτσι, εισάγεται προς ψήφιση το σχέδιο νόμου «Νέοι Ορίζοντες στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα - Ενίσχυση της ποιότητας, της λειτουργικότητας και της σύνδεσης των ΑΕΙ με την κοινωνία». Πρόκειται, όπως μαρτυρά και ο τίτλος του, για μια ολοκληρωμένη και καινοτόμα πρόταση για το αύριο της ανώτατης εκπαίδευσης στη χώρα μας, μια πρωτοβουλία που απλώνεται σε όλο το φάσμα των λειτουργιών των πανεπιστημίων, από τις δυνατότητες που θα παρέχουν τα προγράμματα σπουδών μέχρι τον τρόπο που θα εκλεγόνται τα εκτελεστικά όργανα και οι εκπρόσωποι των φοιτητών στη διοίκηση.

Ήταν απαραίτητη αυτή η μεταρρύθμιση; Εμείς λέμε ότι ναι, ήταν. Είναι καιρός να διορθώσουμε δομικά προβλήματα, να ανανεώσουμε την τριτοβάθμια εκπαίδευση και να ανοίξουμε περαιτέρω το πεδίο δυνατότητων για τους φοιτητές μας.

Βρίσκεται σε συνάρτηση με αυτό που επιθυμεί η κοινωνία και το σύνολο των φοιτητών ή είναι μια καταστροφική μεταρρύθμιση που βρίσκει την κοινωνία απέναντί της; Λαμβάνοντας υπ' όψιν την έρευνα γνώμης που εκπονήθηκε σε πάνω από χίλια νοικοκυριά της χώρας, αποδεικνύεται ότι, πράγματι, οι προτεινόμενες αλλαγές βρίσκουν πλειοψηφική αποδοχή από την κοινωνία.

Άλλωστε, αν το σκεφτείτε και εσείς καλύτερα, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, απαλλαγμένοι από τις ιδεολογικές σας αγκυλώσεις θα μπορούσατε να δείτε ότι είναι σχεδόν παράλογο εν έτει 2022 να διαφωνεί κανείς με τη θέσπιση κέντρου ψυχολογικής υποστήριξης σε φοιτητές και διδάσκοντες των ΑΕΙ, την πρακτική άσκηση των φοιτητών που εξασφαλίζει στους ασκούμενους και δίνει δικαιώματα, την παροχή ελευθερίας επιλογής μαθημάτων από άλλα τμήματα, καθώς και την απόκτηση διπλού πτυχίου σε δύο σχετικές επιστήμες. Είναι το λιγότερο αναχρονιστικό να διαφωνεί κανείς με τη δυνατότητα ίδρυσης start up επιχειρήσεων από φοιτητές για την υποστήριξη της επιχειρηματικότητας, το ελληνικό «ERASMUS», με τη θέσπιση βιομηχανικών διδακτορικών, με σκοπό την άμεση επαφή των φοιτητών με την αγορά εργασίας και, τέλος, με τις νέες, πιο αξιοκρατικές διαδικασίες επιλογής μελών ΔΕΠ.

Είναι ξεκάθαρα υποκριτικό να αντιδράτε για το ενιαίο ψηφοδέλτιο εκλογής φοιτητών, όταν υπάρχει η απόφαση του δικού

σας πρώην Υπουργού, του κ. Γαβρόγλου, που προέβλεπε ακριβώς το ίδιο. Αλλεργία εμείς με τις φοιτητικές παρατάξεις δεν έχουμε. Εμείς φοβόμαστε τους φοιτητές; Η ΔΑΠ επί τριανταπέντε χρόνια είναι κυρίαρχη στα πανεπιστήμια.

Αλήθεια, ο ΣΥΡΙΖΑ πού βρίσκεται; Παίρνει 2%, 3%, 5%. Αν παίρνει. Σας τα είπε και ο Υπουργός στις συνεδριάσεις της επιτροπής...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ήταν η ΔΑΠ κυρίαρχη.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Α, το ξεχάσαμε. Όπου δεν μπορεί να κυριαρχήσετε, φεύγετε, όπως στον εργατικό κίνημα. Εννοώ, ότι, όπου δεν μπορείτε να κερδίσετε τον σύλλογο, αγαπητοί του ΚΚΕ, δημιουργείτε καινούργιους συλλόγους, όπου κυριαρχείτε, και τους άλλους συλλόγους όπου συμμετέχουν όλες οι φοιτητικές παρατάξεις δεν τους βάζετε στο άθροισμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε φορά που συζητάμε για αλλαγές και μεταρρυθμίσεις στον τομέα της παιδείας αναδύονται με τον πιο απόλυτο τρόπο οι τεράστιες διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα στον κόσμο της ανανέωσης, του εκσυγχρονισμού και των υγιών δυνάμεων του τόπου και σε αυτόν της οπισθοδρόμησης, της στασιμότητας και της παρακμής. Εύκολα μπορεί κάποιος να κάνει την αντιστοίχιση του ποιοι ανήκουν σε ποια πλευρά. Δεν χρειάζεται άλλωστε πολλή σκέψη για να καταλάβει κανείς ποιοι είναι οι υποστηρικτές της οπισθοδρόμησης, όταν εδώ, μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, κάποιοι μιλούν για την προσαρμογή της ανομίας, την επιβράβευση των τραμπουκισμών, τους στενούς ορίζοντες ξεπερασμένων πια προγραμμάτων σπουδών, της μη λογοδοσίας των πρυτανικών αρχών.

Και επίσης είναι ξεκάθαρο ποιοι είναι αυτοί που επενδύουν στο μέλλον, που ενδιαφέρονται, πραγματικά, για τη νέα γενιά, που νομοθετούν την ανανέωση των πανεπιστημίων, που αντιμάχονται τις σκοτεινές δυνάμεις του τόπου και εργάζονται για τη διόρθωση των παθογενειών. Με το σημερινό νομοσχέδιο οι πολίτες μπορούν να διακρίνουν για μια ακόμα φορά τις αντιθέσεις.

Εμείς στη Νέα Δημοκρατία λέμε ότι στηρίζουμε ένα νομοθέτημα το οποίο αναπτύσσεται σε τέσσερις βασικούς άξονες: στην αναβάθμιση της ποιότητας των ΑΕΙ, στην ενίσχυση της λειτουργικότητας και της αποδοτικότητάς τους, στην προώθηση της σύνδεσης των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων με την κοινωνία και επίσης στον εκσυγχρονισμό του ΔΟΑΤΑΠ. Τέλος, ρυθμίζει και εκκλησιαστικά ζητήματα, όπως η σύσταση οργανικών θέσεων κληρικών, μια νομοθετική ρύθμιση χωρίς οικονομικό κόστος για το κράτος, σε ένα αρρυθμιστο εδώ και εβδομήντα επτά χρόνια τοπίο. Και εσείς λέτε ότι είστε απέναντι σε όλα αυτά. Η κοινωνία όμως θα συγκρίνει και θα κρίνει.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επενδύει πολλά στον τομέα της παιδείας. Πιστεύουμε -και το λέμε διαχρονικά- ότι τα παιδιά μας, οι νέες και οι νέοι αξίζουν καλύτερα εφόδια, πιο ανοιχτούς ορίζοντες. Είναι γεγονός ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια διαθέτουν εξαιρετικό έμψυχο δυναμικό και υψηλής ποιότητας προγράμματα σπουδών και παράγουν σπουδαίους επιστήμονες. Όμως πρέπει να παραδεχτούμε ότι υστερούν σε τομείς, όπως ο ανταγωνισμός με αντίστοιχα ιδρύματα άλλων χωρών, όπως η εξωστρέφεια και η σύνδεση με την αγορά εργασίας, που εμείς ως Νέα Δημοκρατία βάζουμε ψηλά.

Αυτό που κάνουμε, λοιπόν, είναι να αξιοποιούμε τα πλεονεκτήματά μας, αλλά και να γνωρίζουμε τα προβλήματα που υπάρχουν. Προσπαθούμε να χτίσουμε στα θετικά και να διορθώσουμε τα αρνητικά, με σκοπό την περαιτέρω απελευθέρωση του πιο δυναμικού και παραγωγικού στοιχείου της χώρας μας, αυτών των νέων ανθρώπων, των φοιτητών, των νέων ερευνητών και επιστημόνων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Σταμενίτη.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Ιωάννης Ανδριανός από τη Νέα Δημοκρατία να ετοιμάζεται ο κ. Εμμανουήλ Συντυχάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, θέλω πρώτα απ' όλα να καταδικάσω και εγώ απερίφραστα την εμπρηστική επίθεση

στον «REAL FM», αλλά και το νέο περιστατικό βίας σε πανεπιστημιακό χώρο. Είναι, βεβαίως, εξαιρετικά σημαντικό το σύνολο των δημοκρατικών πολιτικών δυνάμεων τουλάχιστον να αναγνωρίσει το πρόβλημα και την ανάγκη αντιμετώπισής του. Τόσο η διασφάλιση της ελευθερίας του λόγου και του Τύπου από τους αυτόκλητους λογοκριτές, όσο και η έμπρακτη κατοχύρωση της ασφάλειας και της νομιμότητας στους πανεπιστημιακούς χώρους είναι αυτονόητες υποχρεώσεις της πολιτείας και στην κατεύθυνση αυτή η ήδη δρομολογημένη υλοποίηση των προβλέψεων του πρόσφατου νόμου για τη φύλαξη των πανεπιστημίων είναι μονόδρομος.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, που συζητάμε σήμερα αποτελεί ακόμα ένα κρίσιμο βήμα της συνολικής εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης που υλοποιεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη, με τη Νίκη Κεραμέως να έχει την ευθύνη αυτού του κρίσιμου τομέα μαζί με την Υφυπουργό κ. Μακρή και τον κ. Συρίγο και, βεβαίως, και αυτό το νομοσχέδιο είναι στην κατεύθυνση της αναβάθμισης της δημόσιας εκπαίδευσης. Πρέπει δε να τονίζουμε, αν και δεν αρέσει στους κύριους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι εμείς με τις είκοσι πέντε χιλιάδες μόνιμες προσλήψεις εκπαιδευτικών –δεκαέξι χιλιάδες πεντακόσιες συν οκτώ χιλιάδες πεντακόσιες– αποδεικνύουμε στην πράξη ότι στηρίζουμε τη δημόσια εκπαίδευση. Από την προσχολική και την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, τη δευτεροβάθμια και τη διαδικασία εισαγωγής στα ΑΕΙ, την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση, την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των στελεχών, τις εταιρείες-τεχνοβλαστούς και την Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης η Κυβέρνηση υλοποιεί με μεθοδικότητα όλες τις προεκλογικές δεσμεύσεις που ανέλαβε έναντι των πολιτών, στο πλαίσιο του απολύτως λεπτομερειακού προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας για την παιδεία.

Απέναντι σε αήθεις επιθέσεις, σε αθλιότητες, όπως η δήλωση του κ. Βερναρδάκη εναντίον της Νίκης Κεραμέως, γυναίκας Υπουργού και μητέρας δύο παιδιών, απέναντι στη στείρα καθήλωση στο λίγο και στο μέτριο αλλά και στην ανακλαστική αντίδραση σε οποιαδήποτε αλλαγή, εμείς απαντάμε με έργο και με επιχειρήματα. Στόχος είναι ένα εκπαιδευτικό σύστημα σύγχρονο και αποτελεσματικό που έχει στο επίκεντρο τους μαθητές, τους σπουδαστές και φοιτητές, που εμπνέεται από τις βέλτιστες διεθνείς πρακτικές, που έμπρακτα πιστεύει στις εκπαιδευτικές κοινότητες ενισχύοντας την αυτονομία και ενθαρρύνοντας την πρωτοβουλία και τη δημιουργικότητα, που προσφέρει σε κάθε νέο άνθρωπο τις γνώσεις και τις δεξιότητες που χρειάζεται για να επιδώσει με αξιώσεις τα όνειρά του, και ταυτόχρονα καλλιεργεί το ήθος και την αρετή που χαρακτηρίζουν έναν αυριανό υπεύθυνο πολίτη.

Σε αυτή, ακριβώς, την κατεύθυνση κινείται και το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, ο αυριανός νόμος-πλαίσιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, που διαρθρώνεται σε τέσσερις κύριους άξονες.

Πρώτον, αναβαθμίζει την ποιότητα της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης ενισχύοντας μεταξύ άλλων την ουσιαστική αυτονομία στην οργάνωση των προγραμμάτων σπουδών, εισάγοντας το εγχώριο «ERASMUS», τη δυνατότητα των διπλών και κοινών πτυχίων και των βιομηχανικών διδακτορικών, δίνοντας νέα έμφαση στην πρακτική άσκηση και την αξιοποίηση των επισκεπτικών καθηγητών, απλοποιώντας τις γραφειοκρατικές διαδικασίες της έρευνας και βεβαίως εισάγοντας νέες και αξιοκρατικότερες διαδικασίες εκλογής μελών ΔΕΠ.

Δεύτερον, ενισχύει τη λειτουργικότητα και την αυτονομία των πανεπιστημίων με ένα νέο μοντέλο διοίκησης που βασίζεται στη συλλογικότητα, τη λογοδοσία, τη διαφάνεια, την εξωστρέφεια, με νέα θεσμικά εργαλεία για τη στοχοθεσία των ΑΕΙ και την αποτελεσματική διαχείριση της περιουσίας τους, αλλά και με νέες δομές υποστήριξης της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Τρίτον, προάγει τη σύνδεση του πανεπιστημιακού έργου με την κοινωνία διευκολύνοντας την παροχή υπηρεσιών από τα πανεπιστήμια σε πολίτες και φορείς, την οργάνωση προγραμμάτων πιστοποιητικών ψηφιακών δεξιοτήτων, αλλά και την ενίσχυση του ρόλου των ΑΕΙ στη διά βίου εκπαίδευση.

Τέτατον, εκσυγχρονίζει το πλαίσιο λειτουργίας του ΔΟΑΤΑΠ μετακινώντας την εστίαση από την έγκριση της εκάστοτε αίτησης

στην αναγνώριση των αλλοδαπών ιδρυμάτων και τη συμπερίληψή τους στο σχετικό μητρώο, γεγονός που απλοποιεί και επιταχύνει σημαντικά τη σχετική διαδικασία που για πολλούς νέους ανθρώπους συνεπαγόταν τεράστια ταλαιπωρία.

Για τους φοιτητές και τις φοιτήτριες το νομοσχέδιο αυτό διασφαλίζει περισσότερες και καλύτερες ακαδημαϊκές δυνατότητες ενθαρρύνοντας τη διεπιστημονικότητα και την απόκτηση συνδυαστικών γνώσεων και δεξιοτήτων. Ενισχύει τη στήριξη της καθημερινότητας με τα κέντρα ψυχολογικής και συμβουλευτικής υποστήριξης, τη διασφάλιση της αντικειμενικής βαθμολόγησης και τη μέριμνα για φοιτητές και φοιτήτριες με αναπηρία. Εκσυγχρονίζει το πλαίσιο της φοιτητικής εκπροσώπησης, ώστε να ανταποκρίνεται αποτελεσματικότερα στις ανάγκες των φοιτητικών κοινοτήτων και, βεβαίως, ενισχύει, ουσιαστικά, τη σύνδεση με την αγορά εργασίας, που αποτελεί ένα πάγιο ζητούμενο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση στη χώρα μας.

Για τους πανεπιστημιακούς διασφαλίζει την αξιοκρατία στην εκλογή και την εξέλιξή τους, μειώνει δραστικά τη γραφειοκρατική επιβάρυνση και ενθαρρύνει τη συμμετοχή σε ερευνητικά έργα και τις συνεργασίες σε Ελλάδα και εξωτερικό, ενώ παράλληλα ενισχύει και τη δυνατότητα της ουσιαστικής συμμετοχής στη διαμόρφωση της στρατηγικής του εκάστοτε πανεπιστημίου.

Για τα ίδια τα πανεπιστήμια το νομοσχέδιο κατοχυρώνει την έμπρακτη ακαδημαϊκή αυτονομία, διασφαλίζει την ποιότητα των εκπαιδευτικών προγραμμάτων, ενισχύει την εξωστρέφεια και τη συμμετοχή στο διεθνές ακαδημαϊκό γίγνεσθαι και δίνει τα θεσμικά εργαλεία για μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και λειτουργικότητα στη διοίκηση, τον ορισμό και την επίτευξη των στόχων.

Αλλά και για την ευρύτερη κοινωνία το νομοσχέδιο αυτό φέρνει πιο κοντά τα πανεπιστήμια στις ανάγκες των τοπικών κοινωνιών και των πολιτών, ανοίγει νέες δυνατότητες μάθησης και κατάρτισης για όλους και διασφαλίζει τη διάχυση των θετικών αποτελεσμάτων της έρευνας και της ακαδημαϊκής δουλειάς στην οικονομία και την κοινωνία.

Θέλω, τέλος, να επισημάνω τις προβλέψεις του νομοσχεδίου για τις οργανικές θέσεις των κληρικών και ευρύτερα για τα εκκλησιαστικά προβλήματα που λύνει αυτό το νομοσχέδιο. Με τρόπο αποτελεσματικό και δίκαιο επιλύεται, λοιπόν, ένα υπαρκτό ζήτημα που αφορά και ταλαιπωρεί χιλιάδες κληρικούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μακριά από αγκυλώσεις και ιδεολογικές εμμονές η Κυβέρνηση και με το νομοσχέδιο αυτό αποδεικνύει τη δέσμευση και την αποφασιστικότητά της να διαμορφώσει το πλαίσιο της σύγχρονης εκπαίδευσης της πατρίδας μας. Στα ελληνικά πανεπιστήμια γίνεται πολύ σημαντική και ουσιαστική δουλειά, μέχρι σήμερα όμως τα μικρά και μεγάλα αυτά επιτεύγματα της γνώσης γίνονται ως επί το πλείστον ερήμην του ισχύοντος ρυθμιστικού πλαισίου και όχι χάρη και σε αυτό. Τα γραφειοκρατικά βάρη, λοιπόν, η προσκόλληση σε παρωχημένες πρακτικές που ευνοούν εμπεδωμένα συμφέροντα τα οποία σε καμμία περίπτωση δεν ταυτίζονται με τα συμφέροντα των φοιτητών και της κοινωνίας, η ανοχή στην ανομία και τη βία, το υπαρκτό έλλειμμα αξιοκρατίας και αξιολόγησης είναι εμπόδια που έπρεπε επιτέλους να ξεπεράσουμε και με αυτό το νομοσχέδιο αυτή η ανάγκη επιτέλους ικανοποιείται, προς όφελος των πανεπιστημίων μας, των φοιτητών και των διδασκόντων, της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης και προόδου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Ανδριανέ.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Εμμανουήλ Συντυχάκης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και να ετοιμάζεται η κ. Σκούφα από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία.

Έχμε τον λόγο, κύριε Συντυχάκη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πίσω από εύηχους όρους όπως «ακαδημαϊκή αριστεία», «ερευνητική καινοτομία», «εξωστρέφεια», «αυτονομία» και άλλες φιοριτούρες διακρίνονται ξεκάθαρα οι στόχοι της νέας μεταρρύθμισης που συνιστούν μεγαλύτερη πρόσδεση με τις επιχειρήσεις και γρηγορότερα κέρδη, σε βάρος της γνώσης και της έρευνας, σε βάρος των αναγκών της κοινωνικής πλειοψηφίας, στόχοι, βέβαια, που

προϋποθέτουν ένα πιο επιθετικό αυτόνομο πανεπιστήμιο της αγοράς, με δομή και λειτουργία που παραπέμπει σε μεγάλη επιχείρηση, με οριζόντια και καθετοποιημένα τμήματα ανάλογα με το τι απαιτεί η αγορά, με διαφοροποιημένο πελατολόγιο, με επιχειρηματικά πρότζεκτ, με αντίστοιχη διοίκηση και δείκτες απόδοσης.

Και όλα αυτά για ποιον λόγο; Για να παρέχουν πτυχία χωρίς επαγγελματικό αντίκρισμα. Αυτό είναι το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης! Και για να το πετύχει αυτό, επιχειρεί να αποσπάσει τη συναίνεση κυρίως των φοιτητών, με επιχειρήματα του στυλ «θα χάσουμε το τρένο της ψηφιακής εποχής, της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης και της «πράσινης» οικονομίας». Και όπου δεν πείθει ο λόγος πίπτει ράβδος. Όταν δεν πείθονται οι ατίθασοι φοιτητές με το καλό, αναλαμβάνει δράση η πανεπιστημιακή αστυνομία και οι εισαγγελείς, όπως πρόσφατα στο Πολυτεχνείο Κρήτης, ποινικοποιώντας αγώνες.

Το «υπερόπλο» της Κυβέρνησης, όπως τουλάχιστον το παρουσιάζει για να δικαιολογήσει αυτόν τον πραγματικά «σκουριασμένο» εκσυγχρονισμό, είναι η επίκληση στην αριστεία, την καινοτομία, την έρευνα και την εξωστρέφεια. Ντύνουν, δηλαδή, τις αντιδραστικές, οπισθοδρομικές αλλαγές μ' ένα ωραίο περιτύλιγμα, με ωραίες λέξεις, τις οποίες αν κάποιος δεν ξέρει για ποιον λόγο τις επικαλούνται, θα νομίσει ότι πρόκειται για κάτι πολύ σπουδαίο, για κάτι πολύ καλό που πρέπει να στηριχθεί, λέξεις όμως που έχουν κακοποιηθεί και καταλήγουν να είναι συνώνυμες με τον ανελέητο ανταγωνισμό, με όρους *street fighting* και όχι με όρους *fair play*, με την εκλογή και εξέλιξη μελών ΔΕΠ, εν τέλει με την επιβίωση λίγων, όσων άντεξαν δηλαδή, αλλά και των εκλεκτών, όσων είχαν τα μέσα για να αντέξουν.

Σημασία δεν έχει πλέον για τον ακαδημαϊκό αν θα υπηρετεί τις ανάγκες ενός σύγχρονου πανεπιστημίου, του ερευνητή αν θα παράγει μια γνώση για να βελτιώσει τη ζωή του ανθρώπου, ώστε να έχουν όλοι πρόσβαση στη δωρεάν υγεία, στο φάρμακο, στην προληπτική υγεία, στην αξιοποίηση τεχνολογικών μέσων για την έγκαιρη αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών, σεισμών, πλημμυρών, πυρκαγιών, για την προστασία του περιβάλλοντος, αλλά αν τελικά εφαρμόζει τις πρωτοποριακές ιδέες που τους επιβάλλει η αγορά εργασίας του καπιταλιστικού μεσαίωνα.

Δεν είναι τυχαίο τη στιγμή που λείπει εκπαιδευτικό προσωπικό, που υποβαθμίζεται η φοιτητική μέριμνα, που απαξιώνονται οι βιβλιοθήκες, η Κυβέρνηση να αξιοποιεί διάφορα εργαλεία χειραγώγησης και ενσωμάτωσης ακαδημαϊκών και ιδιαίτερα των φοιτητών. Θα χρηματοδοτήσει τα κέντρα αριστείας μέσω της Εκλογικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης και του Ιδρύματος Έρευνας και Καινοτομίας για λιγοστούς επιστήμονες που θα στελεχώνουν την ελίτ των επιχειρηματικών ομίλων και την καινοτομία στην έρευνα με συνολικό ποσό –παρακαλώ– 604 εκατομμύρια ευρώ από το Ταμείο Ανάκαμψης, για να μάθουν οι πανεπιστημιακοί, οι ερευνητές και οι φοιτητές να δουλεύουν στο πνεύμα της επιχειρηματικότητας.

Μιλάτε για τους άριστους και την ίδια στιγμή αρνηθήκατε στους άριστους φοιτητές ιατρικής να πάρουν μέρος στην ακρόαση των φορέων για το νομοσχέδιο στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Επικαλείστε την αριστεία, εννοώντας στην πράξη την αριστεία πληρωμένη από το πορτοφόλι του μπαμπά, το γνωστό ιδεολόγημα του συστήματος περί αξίων που πρέπει να αμείβονται και ανάξων που πρέπει να μένουν πίσω. Το απέδειξε η Κυβέρνηση με την εφαρμογή της ελάχιστης βάσης εισαγωγής που στο όνομα της αριστείας απέκλεισε χιλιάδες μαθητές από κάποια σχολή, ενώ όσοι έχουν να πληρώσουν 4.000 και 5.000 ευρώ τον χρόνο στα κολέγια, θα αποκτούν πτυχία και μάλιστα ισότιμα.

Το βέβαιο είναι ότι τα κριτήρια αριστείας που θα ισχύσουν στην οποιαδήποτε μορφή τους θα προωθούν την επιχειρηματική δράση του ΔΕΠ, θα εδραιώνουν τον ρόλο του καθηγητή-μάντζερ-επιχειρηματία, θα επιβραβεύουν την προσέλκυση της ιδιωτικής χρηματοδότησης, την παραγωγή εμπορικής αξίας και την ευελιξία στις εργασιακές σχέσεις και θα τιμωρούν -αν δεν ποινικοποιούν και μέσω του νέου πειθαρχικού- τη διαφορετική άποψη, τη διαφορετική στάση.

Η δε καινοτομία, την οποία συνεχώς επικαλείστε, δεν έχει καμία σχέση με τη μετατροπή μιας νέας ιδέας σε πρωτοποριακή ανακάλυψη που να ικανοποιεί σύγχρονες λαϊκές ανάγκες, αλλά

τη μετατροπή των ιδεών σε επιχειρηματικές μπίζνες. Τα όποια ερευνητικά προγράμματα προκηρύσσει η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Καινοτομίας –και άλλοι φορείς βέβαια– προϋποθέτουν συνεργασία των πανεπιστημίων με επιχειρήσεις.

Είναι γνωστό ότι εργαστήρια του δημόσιου πανεπιστημίου με όλες τις υποδομές και τα μέσα προσφέρουν υπηρεσίες σε ιδιωτικούς φορείς, ακόμα και για λογαριασμό του ΝΑΤΟ, όπως προβλέπει το μνημόνιο συνεργασίας που έχουν υπογράψει το ΑΠΘ, το Πανεπιστήμιο Κρήτης, το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας με το ΝΑΤΟ σε μια προσπάθεια «εξελύματος» στην κυριολεξία των ιμπεριαλιστικών οργανισμών. Καμμία δουλειά δεν έχει ένας δολοφονικός ιμπεριαλιστικός οργανισμός με τη γνώση και την έρευνα που εξ ορισμού από τη σκοπιά των εργαζομένων πρέπει να υπηρετούν την κοινωνική πρόοδο και όχι την κόλαση του πολέμου και τη δυστυχία της προσφυγιάς.

Επιστρατεύονται ακόμα και πρυτάνεις για να προωθήσουν τις απαιτήσεις του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων, όπως τα βιομηχανικά διδακτορικά που θα χρηματοδοτηθούν αδρά με 36 εκατομμύρια ευρώ από το Ταμείο Ανάκαμψης και ιδιωτικές χρηματοδοτήσεις. Απαλλαγή των ειδικών λογαριασμών από το δημόσιο λογιστικό. Συνυπολογισμός στην αξιολόγηση της εξέλιξης των μελών ΔΕΠ. Συμβολή στη δημιουργία εταιρειών τεχνολογικών. Ελκυστική φορολογική πολιτική για επιχειρήσεις που επιλέγουν να συνεργαστούν με πανεπιστήμια στο πλαίσιο ερευνητικών συνεργασιών.

Ερώτημα: Η ίδρυση εταιρειών τεχνολογικών, κερδοφόρα δραστηριότητα των πανεπιστημίων που βασίζονται στην καινοτομία, είναι ευκαιρία για το πανεπιστήμιο και τους νέους ερευνητές; Όχι. Το πανεπιστήμιο αναλαμβάνει όλο το ρίσκο του νέου προϊόντος ή της υπηρεσίας που συνιστά την καινοτομία και μόλις το προϊόν ή η υπηρεσία αποδειχθούν ότι είναι ανταγωνιστικά και έχουν μεγάλα περιθώρια κέρδους, ο ιδιώτης ανακεφαλαιοποιεί το μερίδιό του και τελικά παίρνει στα χέρια του μια έτοιμη και δοκιμασμένη επιχείρηση. Το πανεπιστήμιο στην πράξη τζογάρει αποθεματικά και χρηματικά ποσά για λογαριασμό μεγάλων επιχειρήσεων, τα οποία θα έπρεπε να προορίζονται για την κάλυψη των αναγκών της διδασκαλίας και της έρευνας, των φοιτητών και των μορφωτικών τους αναγκών.

Η επιχειρηματική δράση μέσω τέτοιων εταιρειών στο όνομα της καινοτομίας που περνά μέσα από τους ειδικούς λογαριασμούς χτίζει ένα πολυπλόκαμο σύστημα πολιτικής και οικονομικής εξάρτησης επιχειρηματιών και διδασκόντων που οδηγεί σε αλλοτρίωση συνειδήσεων. Υποστηρίζουν, συντηρούν και γιγαντώνουν την επιχειρηματικότητα.

Μα, στο όνομα της καινοτομίας δεν ζήσαμε τον πόλεμο της πατέντας για τη μοιρασιά της «πίτας» στην αγορά εμβολίων και το πλήρωσαν πολύ ακριβά οι λαοί; Εκατομμύρια τα θύματα της πανδημίας εξαιτίας του αδυσώπητου ανταγωνισμού των φαρμακοβιομηχανιών και του εμπορευματοποιημένου συστήματος υγείας, όπου το δικαίωμα σε δημόσια δωρεάν υγεία αποτελεί διαχρονικά άγνωστη λέξη.

Όλα τα παραπάνω, λοιπόν, είναι αυτά που εμποδίζουν την ανάπτυξη της έρευνας με κριτήριο τη βελτίωση της ζωής του ανθρώπου.

Πιθανά να αναρωτηθεί κάποιος: «Μήπως τελικά φοβάστε την αριστεία και την καινοτομία, τα αποτελέσματα της έρευνας, την τεχνολογική επανάσταση;». Όχι βέβαια. Δεν κινδυνεύουμε από την τεχνολογία ούτε από τους άριστους και τις καινοτομίες αλλά από την καπιταλιστική αξιοποίησή τους. Αυτή η αξιοποίηση δεν είναι μονόδρομος για τον άνθρωπο. Είναι μονόδρομος μόνο για το κεφάλαιο.

Γι' αυτό και το ΚΚΕ, απορρίπτοντας τον νέο νόμο-πλαίσιο ως αναχρονιστικό, ως «σκουριασμένο», ως αντιδραστικό, καταθέτει τη δική του πρόταση για το σήμερα και για το αύριο, πρόταση ρεαλιστική, σύγχρονη και δίκαιη που αφορά ένα σύγχρονο πανεπιστήμιο στα πλαίσια μιας, πραγματικά, ενιαίας εκπαίδευσης ανωτέρου επιπέδου με εξασφαλισμένη την απρόσκοπτη παρακολούθηση των σπουδών χωρίς ταξικούς φραγμούς, με δωρεάν σίτιση, στέγαση, συγγράμματα, μεταφορές, ιατρική περίθαλψη, ψυχαγωγία για όλους τους φοιτητές και ειδικά να εξασφαλίζεται η απαραίτητη γνώση, έτσι ώστε το πτυχίο να αποτελεί το μονα-

δικό εισιτήριο και κριτήριο για τη σύνδεση με το επάγγελμα, χωρίς άλλους φραγμούς και αστερίσκους, σεμινάρια, πιστοποιητικά, μεταπτυχιακά, διδακτορικά που τελειωμό δεν έχουν, καθώς και την εξασφάλιση μόνιμης και σταθερής δουλειάς.

Λογαριάσατε, λοιπόν, κυρία Υπουργέ, χωρίς τον ξενοδόχο. Η νέα γενιά, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες θα στείλουν το νομοσχέδιό σας εκεί, πραγματικά, που του αξίζει. Να είστε σίγουρη γι' αυτό. Δηλαδή πού; Στον σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας. Έχουν γνώση οι φύλακες. Η Πανοπουδαστική και η ΚΝΕ στα πανεπιστήμια θα το περιποιηθούν δεόντως. Μια πρώτη γεύση την πήρατε με τις φοιτητικές εκλογές και τη μεγαλειώδη νίκη της Πανοπουδαστικής. Να δεις τι σου έχω για μετά, όμως!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Καλείται στο Βήμα η κ. Ελισσάβετ Σκούφα από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία και μετά θα λάβει τον λόγο ο κ. Κόκκαλης.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΣΚΟΥΦΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επιδιώξω κατά την τοποθέτησή μου να αποδείξω ότι ο τίτλος του παρόντος νομοσχεδίου περί νέων οριζόντων για τα ΑΕΙ όχι μόνο είναι ψευδεπίγραφος, αλλά και πως ο ισχυρισμός του Υπουργείου Παιδείας ότι μπροστά μας έχουμε αυτούς τους νέους ορίζοντες για τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια, αποτελεί μύθευμα.

Ξεκινώ. Πρώτον, κυρία Υπουργέ, ποιος μπορεί να κρίνει αντικειμενικότερα, καλύτερα και αποτελεσματικότερα το προτεινόμενο μοντέλο διοίκησης των ελληνικών δημόσιων ΑΕΙ, εσείς, το Υπουργείο Παιδείας, εσείς ως Υπουργός ή οι πρυτάνεις των πανεπιστημίων; Κατ' εσάς και κατά τα λεγόμενά σας, εσείς η ίδια.

Εάν δεν το πιστεύατε αυτό, θα είχατε ήδη εφαρμόσει κατά γράμμα αυτό που περιλαμβάνει η πλειοψηφία κατά 2/3, οι δεκαεπτά δηλαδή από τους είκοσι τρεις πρυτάνεις, οι οποίοι, στην τελευταία απόφαση της συνόδου τους, λένε ότι εκφράζουν κατά πλειοψηφία «έντονο προβληματισμό» - ακαδημαϊκοί είναι οι άνθρωποι, δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν βαρύτερους χαρακτηρισμούς- για το σύστημα διοίκησης που προτείνετε, καθώς ανατρέπεται ο διαχρονικά δημοκρατικός τρόπος διοίκησης -αν ανατρέπεται ο δημοκρατικός τρόπος διοίκησης, τι ακριβώς διοίκηση έχουμε να κάνουμε;- με την απευθείας εκλογή μέχρι τώρα των οργάνων διοίκησης από το σύνολο των μελών ΔΕΠ, ενώ παλαιότερα ψήφιζαν και οι λοιπές κατηγορίες.

Δεύτερο ερώτημα: Ποιος μπορεί να κρίνει καλύτερα αυτό το μοντέλο διοίκησης, εσείς ή η σύγκλητοι των πανεπιστημίων μας; Εσείς λέτε ότι εσείς η ίδια και το Υπουργείο Παιδείας το ίδιο. Εάν δεν το πιστεύατε αυτό, θα είχατε εφαρμόσει κατά γράμμα τις ανακοινώσεις των συγκλήτων δεκαοκτώ πανεπιστημίων στη χώρα, μεταξύ των οποίων -ας μου επιτραπεί ο όρος- τα «σοβαρότερα» ή τα διαθέτοντα μεγαλύτερο κύρος, όπως το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, ΠΑΜΑΚ, το ΑΠΘ, το Πανεπιστήμιο Πατρών, το Πάντειο, τα οποία χαρακτηρίζουν το προτεινόμενο από το Υπουργείο Παιδείας μοντέλο διοίκησης ως συγκεντρωτικό ή και υπερσυγκεντρωτικό και εκτός των άλλων αναποτελεσματικό, το οποίο δίνει υπερεξουσίες στον πρύτανη, περιθωριοποιεί τους αντιπρυτάνεις και μεταφέρει ενισχυμένες αρμοδιότητες σε αυτό το ολιγομελές όργανο που θεσπίζετε, το συμβούλιο διοίκησης.

Μας είπατε επίσης, κυρία Υπουργέ, στην επιτροπή ότι η διαβούλευση υπήρξε μακρά και γόνιμη. Εμείς διαβάζουμε από την τοποθέτησή της συνόδου των πρυτάνεων ότι όλο το Κεφάλαιο Β', που αφορά τα όργανα διοίκησης, δεν είχε καν παρουσιαστεί από την ηγεσία του Υπουργείου στις πρόσφατες τακτικές και έκτακτες συνόδους των πρυτάνεων, για να μην αναφερθώ εκτενώς στο γεγονός ότι όλο το υπόλοιπο καθηγητικό, ερευνητικό, εργαστηριακό, τεχνικό, διοικητικό προσωπικό των πανεπιστημίων ουσιαστικά κατήγγειλε κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής ότι δεν υπήρξε κανενός είδους διάλογος ή ο διάλογος που υπήρξε με το Υπουργείο Παιδείας ήταν προσχηματικός και όχι ουσιαστικός.

Αναφέρω ενδεικτικά ότι η Ομοσπονδία Συλλόγων Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού μάς είπε επί λέξει ότι παρ' ότι είχε υπο-

βάλει παραπάνω από πέντε γραπτά αιτήματα συναντήθηκε μόνο μία φορά με τον κ. Συρίγο πριν δουν το σχέδιο νόμου, στην οποία συνάντηση ο κ. Συρίγος απλά τους άκουσε, ενώ εσείς δεν τους κάνατε τη χάρη να τους απαντήσετε καθόλου.

Κι εδώ έχουμε την εξής αντίφαση. Η ομοσπονδία συναντήθηκε με τον Υφυπουργό πριν τα μέλη της ομοσπονδίας δουν το νομοσχέδιο. Και σας ρωτώ κι εγώ με τη σειρά μου: Επικαλεστήκατε πάρα πολλές φορές, και εσείς και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός της χώρας, κ. Μητσοτάκης, αυτή την περιβόητη δημοσκόπηση της έρευνας της MRB. Τα ερωτηθέντα υποκείμενα που απάντησαν στις ερωτήσεις είχαν δει το νομοσχέδιο; Το είχαν μελετήσει; Το είχαν διαβουλευθεί;

Κι επίσης, a priori που λένε, μεταξύ των άλλων ανεκδιήγητων που τόλμησε να ισχυριστεί, ο Πρωθυπουργός της χώρας οι ψηφοφόροι και τα μέλη του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι οπαδοί, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι πολίτες. Πολίτες, όχι οπαδοί.

Τέταρτον, μας λέτε, κυρία Υπουργέ, ότι με αυτό το νομοσχέδιο στοχεύετε στη δημιουργία πανεπιστημίων τα οποία θα είναι πιο εξωστρεφή. Άρα διατείνεστε ότι τα δημόσια ελληνικά πανεπιστήμια δεν είναι εξωστρεφή, παρά το γεγονός ότι στις διεθνείς παγκόσμιες κατατάξεις τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια κατέχουν τις πρώτες θέσεις.

Εσείς η ίδια όμως δεν μας είπατε στην επιτροπή αλλά και σήμερα ότι ενώ της υπουργίας σας ξεκίνησαν οι συνεργασίες οι διεθνείς των ελληνικών πανεπιστημίων με δύο αμερικανικά πανεπιστήμια, του Columbia και του Harvard; Με το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο δεν ξεκίνησε αυτή η συνεργασία;

Άρα το πρόβλημα δεν είναι το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο. Το πρόβλημα είναι ότι τα πανεπιστήμιά μας διαχρονικά, πέρα από ελάχιστες εξαιρέσεις -βλέπε διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-, πάσχουν από υποχρηματοδότηση και υποστελέχωση.

Τι κάνετε με το εν λόγω νομοσχέδιο σε σχέση με το ολοένα εντεινόμενο πρόβλημα της υποχρηματοδότησης των πανεπιστημίων; Δημιουργείτε επιτροπές και επιτροπάτα, βάζετε μάντζερς, βάζετε όλο αυτό το συμβούλιο διοίκησης, τα πέντε μέλη που είναι τελείως εξωτερικά από την ακαδημαϊκή πραγματικότητα και τα οποία ως μοναδικό προσόν πρέπει να έχουν ένα πτυχίο ΑΕΙ - το πτυχίο ΑΕΙ εξασφαλίζει τη διασύνδεσή τους με την ακαδημαϊκή πραγματικότητα;- τα βάζετε να βγουν εις άγραν αυτών των κονδυλίων από την αγορά.

ΣΔΙΤ, κυρία Υπουργέ, φέρνετε, ΣΔΙΤ ακόμη και στην ανώτατη εκπαίδευση των δημοσίων ελληνικών πανεπιστημίων, όχι μόνο μην ανησυχώντας αν η πρόσδεση ακριβώς των πανεπιστημίων από τα κονδύλια και τις επιταγές της αγοράς καταλύει το πλήρες αυτοδίοικτο, ουσιαστικά επιδιώκοντας να υποβαθμίσете την αξία των ελληνικών δημοσίων ΑΕΙ, την αξία των πτυχίων μας, να τα προσδέσετε απολύτως, να τα κάνετε ένα με το αγοραίο μοντέλο και την ίδια την αγορά.

Έχουμε να κάνουμε, λοιπόν, με ένα νομοσχέδιο το οποίο καθόλου νέους ορίζοντες δεν ανοίγει για την ελληνική ανώτατη εκπαίδευση, την παρεχόμενη από τα δημόσια πανεπιστήμια. Έχουμε να κάνουμε με ένα νομοσχέδιο το οποίο εξομοιώνει, επιβάλλοντας αγοραία μοντέλα, παρωχημένα μοντέλα υπερσυγκεντρωτικής διοίκησης στα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια.

Κι εδώ, κυρία Υπουργέ, φρεσκάρете επιτέλους τις managerial γνώσεις σας, διότι τα υπερσυγκεντρωτικά μοντέλα διοίκησης είναι πάρα πολύ παρωχημένα ούτως ή άλλως, πόσω μάλλον για την ανώτατη παρεχόμενη εκπαίδευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΣΚΟΥΦΑ: Και λυπάμαι που το λέω και θα το τονίσω, όμως θα μείνετε, δυστυχώς, ως η Υπουργός της κατεδάφισης της δημόσιας, δωρεάν, ποιότητας παιδείας και εκπαίδευσης, αντί να πράξετε ως Υπουργός Παιδείας ακριβώς το αντίθετο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει η κυρία Υπουργός.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων):

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να καταθέσω μια σειρά νομοτεχνικών βελτιώσεων. Οι βελτιώσεις αυτές περιλαμβάνουν όλες τις αλλαγές που γίνανε μετά από την ακρόαση των φορέων ενώπιον της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Θα ήθελα να πω ότι όπως έχω προαναγγείλει η Κυβέρνηση κάνει αποδεκτές πάρα πολλές προτάσεις από τους φορείς.

Συγκεκριμένα, από την Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία ενσωματώθηκαν οι περισσότερες από τις προτάσεις της, που αφορούσαν ενδεικτικά στα άρθρα 3, 45, 60 και 65, για να διασφαλίζεται πληρέστερα τόσο η φυσική όσο και η ψηφιακή προσβασιμότητα ατόμων με αναπηρία και η αιτούμενη απαλοιφή από το άρθρο 17.

Από τη Συνομοσπονδία Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού ενσωματώθηκε επίσης ένας πολύ μεγάλος αριθμός προτάσεων τους και συγκεκριμένα ο καθορισμός της συνέλευσης του τμήματος ως καθ' ύλην αρμοδίου οργάνου για τα θέματα μελών ΕΕΠ, ΕΔΙΠ και ΕΤΕΠ, η αύξηση εκπροσώπησης των μελών αυτών σε έναν εκπρόσωπο ανά κατηγορία, η δυνατότητα εκλογής αναπληρωτή εκπροσώπου ανά κατηγορία ειδικού διδακτικού προσωπικού στα όργανα διοίκησης των ακαδημαϊκών μονάδων, ο καθορισμός του επαγγελματικού έργου που αναγνωρίζεται για την πρόσληψή τους κατ' αναλογία του επαγγελματικού έργου που αναγνωρίζεται για τα μέλη ΔΕΠ, η αναδιτύπωση του έργου που επιτελούν τα μέλη ΕΤΕΠ κατ' αντιστοιχία των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων τους.

Παρακαλώ λίγο την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε, γιατί είναι αρκετές οι αλλαγές και πρέπει να τις εξηγήσω στο Σώμα, αν έχετε την καλοσύνη.

Τρίτον. Από τη Συνομοσπονδία Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού και εκεί ενσωματώθηκαν οι περισσότερες προτάσεις, όπως η αποσαφήνιση ότι τα μέλη ΕΔΙΠ ασκούν κάθε μορφής επιστημονικό ερευνητικό έργο και ότι όσοι είναι κάτοχοι διδακτορικού μπορούν να αναλάβουν αυτοδύναμο διδακτικό έργο και την επίβλεψη προπτυχιακών και μεταπτυχιακών εργασιών -αναφέρομαι στο άρθρο 164- η δυνατότητα λήψης αμοιβών από δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας για ΕΕΠ και για ΕΔΙΠ, η ρητή αναφορά του γνωστικού αντικείμενου στις θέσεις των μελών ΕΔΙΠ, σύμφωνα με το μητρώο γνωστικών αντικειμένων.

Από τη σύνοδο πρυτάνεων και διάφορα πανεπιστήμια, βελτιωτικές ρυθμίσεις, σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία του προγράμματος παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας, αποσαφήνιση ότι διατηρείται το δικαίωμα εξέλιξης των υπηρετούντων λεκτόρων, η δυνατότητα έκδοσης υπουργικής απόφασης με την οποία θα καθοριστεί ο τρόπος μεταφοράς των πιστώσεων των αποδοχών που δεν έχουν καταβληθεί και αυτό ζητήθηκε συγκεκριμένα από τη σύνοδο και αναφέρομαι στο άρθρο 161. Ενσωματώθηκαν οι περισσότερες προτάσεις του δικτύου των επιτροπών ισότητας των φύλων στα ΑΕΙ και η δυνατότητα απόδοσης πιστωτικών μονάδων για την επιτυχή παρακολούθηση επιμορφωτικών προγραμμάτων των Κέντρων Επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης.

Από τη Σύνοδο Προέδρων Ερευνητικών Κέντρων, προσθήκες που ρυθμίζουν ότι το εισαγόμενο θεσμικό πλαίσιο διαχείρισης των έργων προγραμμάτων εφαρμόζεται και στους ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς που έχουν τη μορφή ΝΠΙΔ.

Από τον Σύνδεσμο Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών, όπως είχα προαναγγείλει και στη συνεδρίαση της επιτροπής των φορέων, αναδιαμορφώνεται το άρθρο 124, για να συνεχίσουν να λειτουργούν σύμφωνα με διοικητική διάρθρωση και όχι ως ακαδημαϊκή μονάδα, όπως ακριβώς συζητήσαμε στην ακρόαση των φορέων.

Στα ερευνητικά πανεπιστημιακά ινστιτούτα, αποσαφήνιση ότι αποτελούν ισότιμους ερευνητικούς φορείς της ημεδαπής με τα ερευνητικά κέντρα και τους λοιπούς ερευνητικούς οργανισμούς της χώρας. Επίσης, η δυνατότητα απόδοσης πιστωτικών μονάδων στα επιμορφωτικά προγράμματα των Κέντρων Επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης.

Η πρόταση του κ. Φίλη σχετικά με τον ΔΟΑΤΑΠ, η αποσαφήνιση, δηλαδή, ούτως ώστε ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος του ΔΟΑΤΑΠ να είναι υποχρεωτικά μέλη ΔΕΠ.

Καταθέτω σειρά νομοθετικών βελτιώσεων, κύριε Πρόεδρε, για το Σώμα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, κ. Νίκη Κεραμέως καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΜΕ ΤΙΤΛΟ

«Νέοι Ορίζοντες στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα: Ενίσχυση της ποιότητας, της λειτουργικότητας και της σύνδεσης των ΑΕΙ με την κοινωνία και λουπές διατάξεις»

1. Στον πίνακα περιεχομένων, στον τίτλο του άρθρου 385 μετά από τη λέξη «Εκπαίδευσης» προστίθεται η φράση «– Προσθήκη περ. η) στην παρ. 7 του άρθρου 34 του ν. 3699/2008».

2. Στο άρθρο 3 του σχεδίου νόμου:

(α) Στην περ. α) της παρ. 3, μετά από τη φράση «υψηλής ποιότητας ανώτατη εκπαίδευση» τίθεται η φράση «, δίχως διακρίσεις και αποκλεισμούς»,

(β) στην περ. η) της παρ. 5, η φράση «κάθε διαφορετικότητας, του Καθολικού Σχεδιασμού και της ισότιμης πρόσβασης των ατόμων με αναπηρία στις δραστηριότητες του Α.Ε.Ι.» αντικαθίσταται ως εξής: «, του καθολικού σχεδιασμού σε κάθε τομέα της αρμοδιότητας ή δραστηριοποίησής τους προκειμένου να διασφαλίζουν για το διδακτικό, διοικητικό και λοιπού προσωπικό και τους φοιτητές με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες την προσβασιμότητα των υποδομών, των υπηρεσιών, φυσικών και ψηφιακών, του εξοπλισμού και του εκπαιδευτικού υλικού.»

και

(γ) μετά από την παρ. 5, προστίθεται παρ. 6 ως εξής:

«6. Στο πλαίσιο της εκπλήρωσης της αποστολής τους, τα Α.Ε.Ι. επιχορηγούνται ετησίως από κράτος σύμφωνα με το άρθρο 16 του ν. 4653/2020 (Α' 12). Οι πόροι των Α.Ε.Ι., εκτός από την κρατική επιχορήγηση του προηγούμενου εδαφίου προέρχονται από: α) το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, β) προσόδους από την αξιοποίηση ακίνητης και κινητής περιουσίας των Α.Ε.Ι., γ) δωρεές, κληρονομίες και κληροδοσίες, δ) τα έσοδα που αποδίδει ετησίως ο Ειδικός Λογαριασμός Κονδυλίων Έρευνας (Ε.Λ.Κ.Ε.) του Α.Ε.Ι. προς το Α.Ε.Ι. σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 237 και ε) έσοδα από κάθε άλλη πηγή.»

3. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 8 του άρθρου 17 του σχεδίου νόμου, μετά από τη φράση «των καθηκόντων του» διαγράφεται η φράση «για λόγους υγείας ή αναπηρίας, σωματικής ή πνευματικής».

4. Στην παρ. 1 του άρθρου 30 του σχεδίου νόμου:

(α) Στην περ. ια), μετά από τα αρκτικόλεξα «Δ.Ε.Π., Ε.Ε.Π.» ο σύνδεσμος «και» αντικαθίσταται από κόμμα «,» και ύστερα από το αρκτικόλεξο «Ε.Δι.Π.» προστίθεται η φράση «και Ε.Τ.Ε.Π.»,

(β) στο τέλος της περ. λβ), ο σύνδεσμος «και» αντικαθίσταται από κόμμα «,»,

(γ) μετά από την περ. λβ), προστίθεται νέα περ. λγ) ως εξής: «λγ) ασκεί κάθε αρμοδιότητα που αφορά σε θέματα των μελών Ε.Ε.Π., Ε.Δι.Π. και Ε.Τ.Ε.Π. του Τμήματος, αν δεν ανατίθεται η αρμοδιότητα ειδικώς σε άλλο όργανο του Α.Ε.Ι. δυνάμει ειδικής διάταξης και»

και

(δ) η περ. λγ) αναριθμείται σε περ. λδ).

5. Στην υποπερ. αγ) της περ. α) του άρθρου 34 του σχεδίου νόμου, οι λέξεις «τα μέλη» αντικαθίστανται από τις λέξεις «κάθε κατηγορία των μελών».

6. Στο άρθρο 41 του σχεδίου νόμου:

(α) Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1, μετά από τη φράση «Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (Α.Ε.Ι.)» προστίθεται η φράση «και οι αναπληρωτές τους»,

(β) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2, μετά από τη φράση «Η εκλογή των εκπροσώπων» προστίθεται η φράση «και των αναπληρωτών τους»,

(γ) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3, μετά από τη φράση «Η προκήρυξη των εκλογών για την ανάδειξη των εκπροσώπων» προστίθεται η φράση «και των αναπληρωτών τους»,

(δ) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 6, μετά από τη φράση «τον μεγαλύτερο αριθμό ψήφων» και πριν από την τελεία «.» προστίθεται η φράση «και αναπληρωτής του ο αμέσως επόμενος σε σειρά προτίμησης υποψήφιος»,

(ε) στην παρ. 7:

(εα) στο πρώτο εδάφιο:

(i) μετά από τη φράση «Ε.ΔΙ.Π. και Ε.Τ.Ε.Π. στις» προστίθεται η φράση: «Κοσμητείες των Σχολών, τις»

και

(ii) μετά από τη φράση «Συνελεύσεις των Τμημάτων» προστίθεται η φράση «και στις Γενικές Συνελεύσεις των Τομέων»,

(εβ) το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται ως εξής: «Για την ανάδειξη των εκπροσώπων σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, την αρμοδιότητα έκδοσης της προκήρυξης και την επιμέλεια της εκλογικής διαδικασίας έχει ο Κοσμήτορας για την ανάδειξη των εκπροσώπων στην Κοσμητεία, ο Πρόεδρος του Τμήματος για την ανάδειξη των εκπροσώπων στη Συνέλευση του Τμήματος και ο Διευθυντής Τομέα για την ανάδειξη των εκπροσώπων στη Γενική Συνέλευση του Τομέα.»

7. Στην υποπερ. αδ) της περ. α) του δεύτερου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 43 του σχεδίου νόμου, η φράση «στις εκπαιδευτικές και ερευνητικές δραστηριότητες» αντικαθίσταται ως εξής: «στις υποδομές, φυσικές και ψηφιακές, και τον εξοπλισμό, στην πληροφόρηση και επικοινωνία, στις εκπαιδευτικές και ερευνητικές διαδικασίες και δραστηριότητες, στις διαδικασίες αξιολόγησης, στο εκπαιδευτικό, συμβατικό και ψηφιακό, υλικό και στις υπηρεσίες υποστήριξης».

8. Στην παρ. 3 του άρθρου 45 του σχεδίου νόμου, η φράση «είναι διαμορφωμένος έτσι ώστε να διευκολύνει την πλοήγηση ατόμων με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, καλύπτοντας τις απαιτήσεις προσβασιμότητας του άρθρου 39 του ν. 4727/2020 (Α' 184) και το πρότυπο WCAG 2.1 (Level AA).» αντικαθίσταται από τις φράσεις: «συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις προσβασιμότητας των άρθρων 35 έως 47 και 104 του ν. 4727/2020 (Α' 184). Συγκεκριμένα, το περιεχόμενο των ιστοσελίδων αυτών, συμπεριλαμβανομένων των ενσωματωμένων σε αυτές κειμενικών και πολυμεσικών αρχείων, οφείλει να πληροί τις απαιτήσεις του ευρωπαϊκού προτύπου EN 301 549 V2.1.2 (2018-08) ή του ευρωπαϊκού πρότυπου που το αντικαθιστά, οπότε και εφαρμόζεται η πιο πρόσφατη έκδοση του προτύπου αυτού ή το πρότυπο που το αντικαθιστά.».

9. Στο τέλος του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 48 του σχεδίου νόμου, μετά από τη φράση «και υπηρετούν στο πανεπιστημιακό εργαστήριο» και πριν από την τελεία «.» προστίθεται η φράση: «και έχουν ίδιο ή συναφές γνωστικό αντικείμενο με αυτό του εργαστηρίου».

10. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 55 του σχεδίου νόμου, μετά από τη φράση «και υπηρετούν στην πανεπιστημιακή κλινική» και πριν από την τελεία «.» προστίθεται η φράση: «και έχουν ίδιο ή συναφές γνωστικό αντικείμενο με αυτό της κλινικής».

11. Στο τέλος της περ. δ) της παρ. 5 του άρθρου 60 του σχεδίου νόμου, η φράση «από άτομα με αναπηρία» αντικαθίσταται από τη φράση «των φυσικών και ψηφιακών υποδομών και υπηρεσιών του σε προσωπικό και επισκέπτες με αναπηρία».

12. Στην αρχή της περ. γ) της παρ. 4 του άρθρου 65 του σχεδίου νόμου, η φράση «τα μέτρα πρόνοιας για την αξιολόγηση» αντικαθίσταται από τη φράση: «οι εναλλακτικές μέθοδοι για την αξιολόγηση».

13. Στην παρ. 5 του άρθρου 86 του σχεδίου νόμου:

(α) Μετά από τη λέξη «ορφανός» προστίθεται η φράση «τουλάχιστον από έναν (1) γονέα» και

(β) μετά από τη φράση «ή μέλος νοικοκυριού με άτομο με αναπηρία» διαγράφεται η φράση «τουλάχιστον από έναν (1) γονέα».

14. Στο άρθρο 99 του σχεδίου νόμου:

(α) Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2:

(αα) Η φράση «δύνатаι να ιδρύσει διδρυματικό πρόγραμμα σπουδών της παρ. 1 σε συνεργασία με άλλο Α.Ε.Ι.,» αντικαθίσταται από τη φράση «συνεργάζεται με άλλο Α.Ε.Ι.,» και

(αβ) στο τέλος του εδαφίου, μετά από τη φράση «των συνεργαζόμενων Α.Ε.Ι.» προστίθεται η φράση: «, προκειμένου να λειτουργήσει διδρυματικό ειδικό πρόγραμμα σπουδών παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας, το οποίο διοικείται σύμφωνα με την παρ. 6.,»

(β) στην περ. β) της παρ. 3, η φράση «οποιασδήποτε ειδικότητας εκπαιδευτικού μεταδευτεροβάθμιας ή επαγγελματικής εκπαίδευσης οποιασδήποτε ειδικότητας εκπαιδευτικού δευτεροβάθμιας, μεταδευτεροβάθμιας ή επαγγελματικής εκπαίδευσης.» αντικαθίσταται ως εξής: «οποιασδήποτε ειδικότητας εκπαιδευτικού πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας ή μεταδευτεροβάθμιας ή επαγγελματικής εκπαίδευσης.,»

(γ) στην περ. β) της παρ. 4, μετά από τη φράση «η διάρθρωση του προγράμματος σπουδών» η λέξη «στα» αντικαθίσταται από τη λέξη «σε»,

(δ) στο δεύτερο εδάφιο της περ. στ) της παρ. 4, η φράση «ενσωματώνεται στον βασικό τίτλο σπουδών για τους φοιτητές του Α.Ε.Ι. ή παρέχεται ως διακριτός τίτλος σπουδών για τους λοιπούς αποφοίτους του προγράμματος,» αντικαθίσταται από τις φράσεις: «παρέχεται ως διακριτός τίτλος σπουδών προς όλους όσοι ολοκλήρωσαν επιτυχώς το πρόγραμμα. Ειδικά για τους φοιτητές του Α.Ε.Ι. που ολοκλήρωσαν επιτυχώς το πρόγραμμα, οι πιστωτικές μονάδες του προγράμματος είναι δυνατόν να αναγράφονται και στο Παράρτημα Διπλώματος χωρίς να συνυπολογίζονται στον βαθμό του πτυχίου,»,

(ε) στην υποπερ. ββ) της περ. β) της παρ. 5, μετά από τη φράση «τη συνάφεια των μαθημάτων» ο σύνδεσμος «και» αντικαθίσταται από τη φράση: «, τα οποία καλύπτουν θεματικές ενότητες σχετικές με την παιδαγωγική και ψυχοπαιδαγωγική, τη διδασκαλία και μάθηση, τη διδακτική και πρακτική άσκηση, καθώς και τη συνάφεια»

και

(στ) Στο τέλος της παρ. 5 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Τα ανωτέρω κριτήρια του ειδικού πρότυπου αξιολόγησης και πιστοποίησης των προγραμμάτων παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας, που εκδίδει η ΕΘ.Α.Α.Ε., σε συνεργασία με το Ι.Ε.Π., ισχύουν και για την πιστοποίηση των Προγραμμάτων Μεταπτυχιακών Σπουδών σχετικά με την απόδοση παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας.»

15. Στο άρθρο 113 του σχεδίου νόμου:

(α) Στην περ. α) της παρ. 1, η φράση «συνεχιζόμενης επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης και εν γένει» αντικαθίσταται από τη φράση: «, μη τυπικής μάθησης, συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης, επανειδίκευσης, αναβάθμισης δεξιοτήτων, γενικής εκπαίδευσης ενηλίκων, συμβουλευτικής και επαγγελματικού προσανατολισμού και εν γένει προγραμμάτων»

και

(β) στην παρ. 4, μετά από τη φράση «εξαιρούνται της» διαγράφεται η λέξη «υποχρέωσης».

16. Στην περ. ιβ) του τρίτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 121 του σχεδίου νόμου:

(α) Μετά από τη φράση «των μαθησιακών αποτελεσμάτων του προγράμματος και» το άρθρο «τα» αντικαθίσταται από το άρθρο «των» και

(β) μετά από την παρένθεση «(μικροδιαπιστευτήρια – microcredentials)» προστίθεται η φράση «ή τον αριθμό των πιστωτικών μονάδων (ECTS)».

17. Στο άρθρο 124 του σχεδίου νόμου:

(α) Στην παρ. 1:

(αα) Στο πρώτο εδάφιο:

(i) η λέξη «ακαδημαϊκή» αντικαθίσταται από τις λέξεις «και αποκεντρωμένη»

και

(ii) μετά από τη φράση «μονάδα του Α.Ε.Ι.» προστίθεται η φράση «με τίτλο «Βιβλιοθήκη και Κέντρο Πληροφόρησης (τίτλος ιδρύματος)»»,

(αβ) στο δεύτερο εδάφιο, μετά από τη φράση «δραστηριοτήτων του Α.Ε.Ι.» ο σύνδεσμος «και» αντικαθίσταται από κόμμα «,»,

(αγ) στο τρίτο εδάφιο:

(γα) μετά από την περ. α) προστίθεται νέα περ. β) ως εξής: «β) τη συγκέντρωση όλων των πληροφοριακών πηγών στις οποίες έχει πρόσβαση το Α.Ε.Ι. και τη διάθεσή τους προς τα μέλη του Ιδρύματος»,

(γβ) σε συνέχεια της προηγούμενης νομοτεχνικής, η παλαιά περ. β) αναριθμείται σε περ. γ) και μετά από τη φράση «μέσω των αποθετηρίων» η λέξη και το σημείο στίξης «της,» αντικαθίστανται από τη φράση «, ψηφιακών βιβλιοθηκών και βάσεων δεδομένων επιστημονικών δημοσιεύσεων»,

(γγ) σε συνέχεια της προηγούμενης νομοτεχνικής, οι παλαιές περ. γ) και δ) διαγράφονται και οι παλαιές περ. ε) και στ) αναριθμούνται σε περ. δ) και ε), αντίστοιχα.

(αβ) στο τέλος της παραγράφου, προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Πρόσθετες αρμοδιότητες της ενιαίας κεντρικής βιβλιοθήκης μπορεί να καθορίζονται με τον Οργανισμό του Α.Ε.Ι.»,

(β) στην παρ. 2, το τελευταίο εδάφιο αντικαθίσταται ως εξής: «Τα παραρτήματα καθορίζονται με τον Οργανισμό του Α.Ε.Ι., υπάγονται διοικητικά στην ενιαία κεντρική βιβλιοθήκη του ιδρύματος και αποτελούν ενιαίο με αυτή σύνολο τόσο ως προς τους ανθρώπινους πόρους όσο και ως προς την πολιτική ανάπτυξης και τη διαχείριση των οικονομικών πόρων. Η ενιαία κεντρική βιβλιοθήκη λειτουργεί σε επίπεδο διεύθυνσης, η δε διοικητική της διάρθρωση σε επιμέρους διοικητικές μονάδες καθορίζεται με τον Οργανισμό του Α.Ε.Ι.»

και

(γ) η παρ. 3 διαγράφεται.

18. Στον πίνακα περιεχομένων και στο σχέδιο νόμου, στον τίτλο του άρθρου 127, μετά από τη λέξη «διδακτικού» προστίθενται οι λέξεις «και ερευνητικού».

19. Στο άρθρο 131 του σχεδίου νόμου:

(α) Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 3:

(αα) στην περ. α), μετά από την παρένθεση «(Ε.Τ.Ε.Π.)» το άρθρο «του» αντικαθίσταται από το άρθρο «των»

και

(αβ) στην περ. δ) διαγράφεται η φράση «, μέλη Δ.Ε.Π. άλλων Α.Ε.Ι.»,

(β) στην περ. δ) της παρ. 5, η φράση «δύο (2)» αντικαθίσταται από τη φράση «τρία (3)».

20. Στο άρθρο 133 του σχεδίου νόμου:

(α) Στην παρ. 1:

(αα) Στο πρώτο εδάφιο, μετά από τη φράση «του Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (Α.Ε.Ι.), κατόπιν» διαγράφεται η φράση «εισήγησης του Διοικητικού Συμβουλίου του Πανεπιστημιακού Κέντρου Έρευνας και Καινοτομίας (ΠΑ.Κ.Ε.Κ) και» και

(αβ) στο δεύτερο εδάφιο, η λέξη «διετής» αντικαθίσταται από τη λέξη «τριετής».

(β) Στην παρ. 3:

(βα) Στο πρώτο εδάφιο, η λέξη «προκήρυξη» αντικαθίσταται από τη φράση «δημόσια πρόσκληση» και

(ββ) στο δεύτερο εδάφιο, η φράση «γίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο του ΠΑ.Κ.Ε.Κ., το οποίο εισηγείται στη Σύγκλητο του Α.Ε.Ι. την επιλογή του Επιστημονικού Διευθυντή.» αντικαθίσταται από τη φράση «πραγματοποιείται από Επιτροπή Αξιολόγησης που συγκροτείται με απόφαση της Συγκλήτου κατόπιν εισήγησης του Διοικητικού Συμβουλίου του ΠΑ.Κ.Ε.Κ..».

(γ) Στην παρ. 5:

(γα) Στο τέλος του τρίτου εδαφίου, η λέξη «διετής» αντικαθίσταται από τη λέξη «τριετής» και

(γβ) στο τέλος της παραγράφου προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Με απόφαση του Επιστημονικού Διευθυντή ένα (1) εκ των μελών της Επιστημονικής Επιτροπής μπορεί να ορίζεται ως Αναπληρωτής Διευθυντής με θητεία παράλληλη με αυτή του Διευθυντή.»

21. Στο άρθρο 134 του σχεδίου νόμου:

(α) Στην παρ. 1:

(αα) Στο πρώτο εδάφιο:

(i) Μετά από τη φράση «των Α.Ε.Ι. της ημεδαπής,» προστίθεται η φράση «ερευνητικά κέντρα, ινστιτούτα και τεχνολογικούς φορείς του άρθρου 13 Α του ν. 4310/2014 (Α' 258),»

(ii) η λέξη «ιδρύματα» αντικαθίσταται από τη λέξη «πανεπιστήμια και

(iii) μετά από τις λέξεις «οργανισμούς της» διαγράφονται οι λέξεις «ημεδαπής ή».

(ββ) Στο δεύτερο εδάφιο:

(i) Η λέξη «φορέων» αντικαθίσταται από το αρκτικόλεξο «Α.Ε.Ι.»,

(ii) στο τέλος του εδαφίου, μετά από τη φράση «κατόπιν εισήγησης των ΠΑ.Κ.Ε.Κ. των Α.Ε.Ι.» προστίθεται η φράση «και του αρμόδιου οργάνου διοίκησης, σε περίπτωση άλλου συνεργαζόμενου φορέα της ημεδαπής ή αλλοδαπής.»

β) Στην περ. ε) της παρ. 2, το αρκτικόλεξο «Α.Ε.Ι.» αντικαθίστανται από τη λέξη «φορέα».

22. Στην περ. α) της παρ.7 του άρθρου 143 του σχεδίου νόμου η φράση «εξαρτημένη επαγγελματική απασχόληση» αντικαθίσταται από τη φράση «απασχόληση δυνάμει συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας αορίστου ή ορισμένου χρόνου».

23. Στο δεύτερο εδάφιο της περ. α) του άρθρου 159 του σχεδίου νόμου, ύστερα από τη φράση «τα οποία αποτελούν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου» το κόμμα (,) αντικαθίσταται από τελεία (.) και οι λέξεις «καθώς και» αντικαθίστανται από τη φράση «Επίσης, επιτρέπεται να απασχολούνται».

24. Στο άρθρο 161 του σχεδίου νόμου:

(α) Στο πρώτο εδάφιο:

i) Διαγράφεται η φράση «Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.), Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (Ε.Δ.Ι.Π.) και Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.)»,

ii) μετά από τη φράση «λόγω ένταξης σε καθεστώς» προστίθεται η φράση «μερικής απασχόλησης ή»,

iii) μετά από τη φράση «άδειας άνευ αποδοχών», ο σύνδεσμος «και» αντικαθίσταται από το διαζευκτικό «ή» και

(β) στο τέλος του άρθρου προστίθενται εδάφια ως εξής: «Η εν λόγω ρύθμιση καταλαμβάνει και τις αποδοχές μελών Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.), Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (Ε.Δ.Ι.Π.) και Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.) που δεν καταβλήθηκαν λόγω χορήγησης άδειας άνευ αποδοχών. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών καθορίζεται η διαδικασία μεταφοράς των πιστώσεων που δεν έχουν καταβληθεί κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους προς τα μέλη Δ.Ε.Π., Ε.Ε.Π., Ε.Δ.Ι.Π. και Ε.Τ.Ε.Π. του Α.Ε.Ι. από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων προς τα Α.Ε.Ι. και κάθε άλλη τεχνική λεπτομέρεια προκειμένου να αξιοποιηθούν για την κάλυψη μισθοδοσίας έκτακτου διδακτικού ή ερευνητικού προσωπικού του Α.Ε.Ι.».

25. Μετά από την παρ. 4 του άρθρου 162 του σχεδίου νόμου προστίθενται παρ. 5 και 6 ως εξής:

«5. Για την εκλογή ή εξέλιξη μελών Ε.Ε.Π., Ε.Δ.Ι.Π. και Ε.Τ.Ε.Π. ως αναγνωρισμένο επαγγελματικό έργο σε σχετικό επιστημονικό πεδίο νοείται το επαγγελματικό έργο οποιασδήποτε μορφής, όπως η άσκηση ελευθέρου επαγγέλματος ή επιχειρηματικής δραστηριότητας ή η εξαρτημένη επαγγελματική απασχόληση σε δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα ή η απασχόληση δυνάμει συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου ή έργου ή ανταποδοτικής υποτροφίας σε Α.Ε.Ι. ή στους Ειδικούς Λογαριασμούς Κονδυλίων Έρευνας (Ε.Λ.Κ.Ε.) των Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή σε ερευνητικά κέντρα της ημεδαπής ή αλλοδαπής.

6. Με πράξη του Προέδρου του Τμήματος στα μέλη Ε.Ε.Π., Ε.Δ.Ι.Π. και Ε.Τ.Ε.Π. χορηγούνται οι άδειες των άρθρων 52 έως 55 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (ν. 3528/2007, Α' 26), καθώς και ειδικές άδειες που προβλέπονται από ειδικότερη νομοθεσία.»

26. Στο άρθρο 163 του σχεδίου νόμου:

(α) Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1, μετά από τη φράση «αυτοδύναμο διδακτικό έργο» προστίθεται η φράση «, καθώς και η επίβλεψη προπτυχιακών και μεταπτυχιακών εργασιών»,.

(β) Μετά από την περ. β) της παρ. 3 προστίθεται περ. γ) ως εξής: «γ) Να αμείβονται από δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας.».

(γ) Στην παρ. 5:

(γα) Πριν από το πρώτο εδάφιο προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Οι θέσεις μελών Ε.Ε.Π. προκηρύσσονται σε γνωστικά αντικείμενα του μητρώου γνωστικών αντικειμένων του Τμήματος του άρθρου 144.» και

(γβ) στο πρώτο εδάφιο, το οποίο μετά από την προηγούμενη νομοτεχνική βελτίωση διαμορφώθηκε σε δεύτερο εδάφιο, η λέξη «αυτό» αντικαθίσταται από τις λέξεις «το γνωστικό αντικείμενο».

27. Στο άρθρο 164 του σχεδίου νόμου:

(α) Στο μόνο εδάφιο της παρ.1:

(αα) Μετά από τη φράση «Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού «Ε.Δ.Ι.Π.»» προστίθεται η φράση «των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.)»,

(αβ) μετά από τη φράση «εφαρμοσμένο διδακτικό έργο» διαγράφεται η φράση «στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Ε.Ι.)» και

(αγ) στο τέλος του εδαφίου η τελεία (.) αντικαθίσταται από κόμμα (,) και στη συνέχεια προστίθεται η φράση «καθώς και κάθε μορφής επιστημονικό και ερευνητικό έργο.».

(β) Ύστερα από το μόνο εδάφιο της παρ. 1 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, ως εξής: «Στα μέλη Ε.ΔΙ.Π., που είναι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος δύναται να ανατίθεται αυτοδύναμο διδακτικό έργο, καθώς και η επίβλεψη προπτυχιακών και μεταπτυχιακών εργασιών, μετά από απόφαση της Συνέλευσης του Τμήματος ή του ανά περίπτωση αρμόδιου οργάνου της ακαδημαϊκής μονάδας στην οποία υπηρετεί το μέλος Ε.ΔΙ.Π.»

(β) Στην παρ. 3, μετά από την περ. γ) προστίθεται περ. δ) ως εξής: «δ) Να αμείβονται από δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας.»

(γ) Στην παρ. 5:

(γα) Πριν από το πρώτο εδάφιο προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Οι θέσεις μελών Ε.ΔΙ.Π. προκηρύσσονται σε γνωστικά αντικείμενα του μητρώου γνωστικών αντικειμένων του Τμήματος του άρθρου 144.» και

(γβ) στο πρώτο εδάφιο, το οποίο μετά από την προηγούμενη νομοτεχνική βελτίωση διαμορφώθηκε σε δεύτερο εδάφιο, η λέξη «αυτό» αντικαθίσταται από τις λέξεις «το γνωστικό αντικείμενο».

28. Στο άρθρο 165 του σχεδίου νόμου:

(α) Η παρ. 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα μέλη της κατηγορίας του Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.) των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.) επιτελούν ειδικό διδακτικό έργο, προσφέροντας εξειδικευμένες τεχνικές και εργαστηριακές υπηρεσίες προς την ακαδημαϊκή μονάδα όπου υπηρετούν, οι οποίες είναι αντίστοιχες των τυπικών προσόντων της θέσης που κατέχουν και των ειδικότερων προσόντων τους».

(β) Στην παρ. 4:

(αα) Στο πρώτο εδάφιο, η λέξη «αίτημα» αντικαθίσταται από τη λέξη «εισήγηση» και

(β) στο δεύτερο εδάφιο διαγράφεται η φράση «σύμφωνα με το γνωστικό τους αντικείμενο».

29. Στο άρθρο 177 του σχεδίου νόμου:

(α) Στον τίτλο του άρθρου διαγράφεται η παύλα (-) και η λέξη «ποινές».

(β) Στην παρ. 2:

(βα) Στην περιπτ. η), μετά από τη φράση «χαρακτηριστικών φύλου,» προστίθεται η φράση «σύμφωνα με τον ν. 4443/2016 (Α' 232, διόρθ. σφάλμ. Α' 23),» και

(ββ) στην περιπτ. θ), οι λέξεις «των χαρακτηριστικών» αντικαθίστανται από τη λέξη και το σημείο στίξης «φύλου,».

30. Στην παρ. 6 του άρθρου 183 του σχεδίου νόμου:

(α) Στο πρώτο εδάφιο, μετά από τη φράση «τα αντίστοιχα πειθαρχικά όργανα» προστίθεται η φράση «του Ε.Σ.Υ.» και

(β) το δεύτερο εδάφιο διαγράφεται.

31. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 186 του σχεδίου νόμου, μετά από τη φράση «τα αντίστοιχα πειθαρχικά όργανα» προστίθεται η φράση «του Ε.Σ.Υ.».

32. Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 190 του σχεδίου νόμου, μετά από τη φράση «ομότιμων καθηγητών» προστίθεται η φράση «και αφυπηρετησάντων μελών Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.)».

33. Στο άρθρο 191 του σχεδίου νόμου:

(α) Στο πρώτο εδάφιο:

(αα) Η φράση «βοηθητικό και έκτακτο» αντικαθίσταται από τη λέξη «πρόσθετο» και

(αβ) μετά από τη φράση «βάσει συμβάσεως ορισμένου χρόνου» προστίθεται η φράση «, καθώς και στο πρόσθετο προσωπικό που απασχολείται δυνάμει σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου ή έργου σε ερευνητικά έργα/προγράμματα μέσω του Ειδικού Λογαριασμού Κονδυλίων Έρευνας των Α.Ε.Ι.».

(β) Το περιεχόμενο του άρθρου, όπως διαμορφώθηκε με τις προηγούμενες νομοτεχνικές βελτιώσεις, τίθεται σε παρ. 1 και μετά από την παράγραφο αυτή προστίθεται παρ. 2 ως εξής: «2. Στο πρόσθετο ιατρικό προσωπικό που υπηρετεί σε πανεπιστημιακές κλινικές, εργαστήρια και ειδικές μονάδες νοσοκομείων που έχουν εγκατασταθεί σε νοσοκομεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας (Ε.Σ.Υ.) εφαρμόζεται, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ως ιατρών του Ε.Σ.Υ., το πειθαρχικό δίκαιο των ιατρών του Ε.Σ.Υ. και το προσωπικό αυτό ελέγχεται πειθαρχικά για τις πράξεις ή παραλείψεις τους από τα αντίστοιχα πειθαρχικά όργανα του Ε.Σ.Υ.».

34. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 209 του σχεδίου νόμου προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Η μονάδα στελεχώνεται κατά προτεραιότητα από επιστημονικό προσωπικό με εμπειρία σε ζητήματα φυσικής προσβασιμότητας, ψηφιακής προσβασιμότητας και αναπηρίας, άλλως με προσωπικό που εκπαιδεύεται καταλλήλως στα ως άνω ζητήματα.».

35. Στο άρθρο 218 του σχεδίου νόμου:

(α) Μετά από την περ. ε) της παρ. 3 προστίθεται νέα περ. στ) ως εξής: «στ) καταγράφει τις αναφορές και καταγγελίες για περιστατικά διακριτικής μεταχείρισης και σεξουαλικής παρενόχλησης ή παρενόχλησης λόγω φύλου και τις διαβιβάζει στα αρμόδια όργανα,» και η περ. στ) αναριθμείται σε περ. ζ).

(β) Στην παρ. 4, μετά από τη φράση «από Μονάδα του Ιδρύματος» και πριν από το κόμμα (,) προστίθεται η φράση «για την υλοποίηση των σχεδίων δράσης της παρ. 1».

36. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 235 του σχεδίου νόμου, μετά από τη φράση «των ιδίων πόρων του» προστίθεται η φράση «Ε.Λ.Κ.Ε. του».

37. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 267 του σχεδίου νόμου:

(α) Μετά από τη φράση «Τα Ε.Π.Ι.» προστίθεται η φράση «αποτελούν ερευνητικό φορέα σύμφωνα με την παρ. 19 του άρθρου 2 του ν. 4310/2014 (Α' 258),».

(β) μετά από τη φράση «και διέπονται» διαγράφεται η λέξη «αποκλειστικά» και

(γ) η φράση «και του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας τους.» αντικαθίσταται από τη φράση «, του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας τους, και συμπληρωματικά από τον ν. 4310/2014 και την κείμενη νομοθεσία για τους ερευνητικούς φορείς της ημεδαπής.».

38. Στο άρθρο 288 του σχεδίου νόμου:

(α) Στο τελευταίο εδάφιο της εσωτερικής παρ. 4 του άρθρου 129 του ν. 4472/2017 (Α' 74) της παρ. 1, η λέξη «απημερομηνία» αντικαθίσταται από τη λέξη «ημερομηνία».

(β) Στην παρ. 2:

(βα) Μετά από το εισαγωγικό εδάφιο και τα εισαγωγικά που ακολουθούν («), προστίθεται η αρίθμηση και ο τίτλος του εσωτερικού άρθρου 131 του ν. 4472/2017, ως εξής:

«Άρθρο 131

Επιδόματα»

(ββ) στο τέλος του στοιχείου ιν της υποπερ. α της περ. Α της παρ. 1 του εσωτερικού άρθρου 131 του ν. 4472/2017 της παρ. 2 διαγράφονται τα εισαγωγικά και η τελεία που ακολουθεί (».),

(βγ) στο πρώτο εδάφιο της περ. Ε της παρ. 1 του εσωτερικού άρθρου 131 του ν. 4472/2017 της παρ. 2 διαγράφεται η φράση «σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 50 και την παρ. 1 του άρθρου 57» και

39. Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 8 του άρθρου 296 του σχεδίου νόμου διαγράφεται η φράση «αυτών και έχουν στο εξής την αποκλειστική χρήση και διαχείριση των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων, καθώς και την ευθύνη για τη διαφύλαξη και τη διαχείριση του αρχείου τους».

40. Στο άρθρο 301 του σχεδίου νόμου:

(α) Στο τέταρτο εδάφιο της παρ. 2, μετά από τη φράση «Τέσσερα (4) από τα μέλη του Δ.Σ.» προστίθεται η φράση «, μεταξύ των οποίων ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος,».

(β) Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 4:

(βα) Στην αρχή του εδαφίου, οι λέξεις «Αν ο» αντικαθίστανται από το άρθρο «Ο»,

(ββ) διαγράφεται η φράση «είναι Καθηγητές Πανεπιστημίου,» και

(βγ) μετά από τη φράση «σε καθεστώς μερικής απασχόλησης» προστίθεται η φράση «στο Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα (Α.Ε.Ι.) στο οποίο υπηρετούν».

41. Στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 316 του σχεδίου νόμου διαγράφεται η φράση «, καθώς και η αποζημίωση των μελών της».

42. Στη στήλη «Οργανικές θέσεις Εφημερίων» του πίνακα της παρ. 3 του άρθρου 335 του σχεδίου νόμου:

(α) Στη στήλη με Α/Α 4 «ΙΜ Καρπάθου και Κάσου», ο αριθμός «16» αντικαθίσταται από τον αριθμό «17»,

(β) στη στήλη με Α/Α 5 «ΙΜ Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου», ο αριθμός «16» αντικαθίσταται από τον αριθμό «19» και

(γ) στη στήλη «ΣΥΝΟΛΟ» ο αριθμός «254» αντικαθίσταται από τον αριθμό «258».

43. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 10 του άρθρου 336, στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 και στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 18 του άρθρου 347, στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 3, στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 17 και στο πρώτο εδάφιο της παρ. 18 του άρθρου 348, καθώς και στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 7 του άρθρου 457 του σχεδίου νόμου, η λέξη «Αρχιεπισκοπή» αντικαθίσταται από τη λέξη «Μονή».

44. Στο τέλος της περ. ε) της παρ. 16 του άρθρου 336 του σχεδίου νόμου, η τελεία (.) αντικαθίσταται από κόμμα (,) και μετά από την περίπτωση αυτή και πριν από το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου προστίθεται περ. στ) ως εξής: «στ) τα αδικήματα του ν. 4139/2013 (Α' 74).»

45. Στο άρθρο 347 του σχεδίου νόμου:

(α) Στο πέμπτο εδάφιο της παρ. 3, ύστερα από τη φράση «Ο οικείος Μητροπολίτης» προστίθεται η φράση « ή ο Πρόεδρος της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου κατά περίπτωση» και

(β) στο τέλος της περ. ε) της παρ. 14, η τελεία (.) αντικαθίσταται από κόμμα (,) και ύστερα από την περίπτωση αυτή και πριν από το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου προστίθεται περ. στ) ως εξής: «στ) τα αδικήματα του ν. 4139/2013 (Α' 74).»

46. Στο άρθρο 348 του σχεδίου νόμου:

(α) Η περ. α) του τέταρτου εδαφίου της παρ. 6 αντικαθίσταται ως εξής: «α) έχουν καταδικαστεί αμετακλήτως από εκκλησιαστικό δικαστήριο σε ποινή αργίας ανώτερη των έξι (6) μηνών και» και

(β) στο τέλος της περ. ε) της παρ. 13, η τελεία (.) αντικαθίσταται από κόμμα (,) και ύστερα από την περίπτωση αυτή και πριν από το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου προστίθεται περ. στ) ως εξής: «στ) τα αδικήματα του ν. 4139/2013 (Α' 74).»

47. Στο άρθρο 349 του σχεδίου νόμου:

(α) Στην παρ. 4, το αρκτικόλεξο «ΤΕ» αντικαθίσταται από το αρκτικόλεξο «ΠΕ».

(β) Ύστερα από την παρ. 8 προστίθενται νέες παρ. 9 και 10 ως εξής:

«9. Η μία (1) θέση εκκλησιαστικού υπαλλήλου κλάδου ΤΕ Διοικητικού – Λογιστικού, η οποία συστάθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 42 του ν. 3848/2010 (Α' 71) στην Ιερά Μητρόπολη Μεσσηνίας μετά από κατάργηση μίας (1) θέσης ιεροκήρυκα του άρθρου 25 του ν. 817/1978, μετατρέπεται σε θέση εκκλησιαστικού υπαλλήλου κλάδου ΔΕ Οδηγών.

10. Η μία (1) θέση εκκλησιαστικού υπαλλήλου κλάδου ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων της παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 1476/1984 (Α' 136), η οποία προέκυψε από τη μετατροπή μίας (1) θέσης διακόνου του ν.δ. 1398/1973 και κατανεμήθηκε στην Ιερά Μητρόπολη Χίου, Ψαρών και Οινουσσών με την υπό στοιχεία Φ.031/259/Α1/31/18.1.1985 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (Β' 128), μετατρέπεται σε θέση εκκλησιαστικού υπαλλήλου κλάδου ΤΕ Βιβλιοθηκονόμων.» και οι λοιπές παράγραφοι αναριθμούνται αναλόγως.

(γ) Στις παρ. 10 και 11, οι οποίες αναριθμήθηκαν με την προηγούμενη νομοτεχνική βελτίωση σε παρ. 12 και 13 αντιστοίχως, ο αριθμός «9» μετά από τη φράση «παρ. 1 έως» αντικαθίσταται από τον αριθμό «11».

48. Μετά από την παρ. 2 του άρθρου 350 του σχεδίου νόμου προστίθεται νέα παρ. 3 ως εξής: «3. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1.α του άρθρου 5 του ν. 3512/2006, περί της διοίκησης του Νομικού Προσώπου Ιδιωτικού Δικαίου «Διοικούσα Επιτροπή Ισλαμικού Τεμένους Αθηνών» αντικαθίσταται ως προς τον ορισμό Προέδρου και Αντιπροέδρου Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ.) ως εξής: «Με την ίδια απόφαση ορίζεται το μέλος της κατηγορίας α' ως Πρόεδρος του Δ.Σ. και το μέλος της κατηγορίας β' ως Αντιπρόεδρος.» και οι λοιπές παράγραφοι αναριθμούνται αναλόγως.

49. Στην υποπερ. αγ) της εσωτερικής περ. α) της παρ. 2 του άρθρου 36 του ν. 4763/2020 (Α' 254) της παρ. 1 του άρθρου 357 του σχεδίου νόμου:

(α) Στο πρώτο εδάφιο:

(αα) Η φράση «ορίζεται ως Υπεύθυνος» αντικαθίσταται από τη φράση «ορίζονται ως Υπεύθυνοι» και

(αβ) μετά από τη φράση «ο Διευθυντής του Ε.ΠΑ.Λ.» προστίθενται η φράση: «και ο Διευθυντής του Ε.Κ. για την εκτός ωραρίου απασχόλησή του στο πρόγραμμα.»

(β) Στο δεύτερο εδάφιο, η φράση «του Υπεύθυνου» αντικαθίσταται από τη φράση «των Υπεύθυνων».

50. Στο άρθρο 358 του σχεδίου νόμου:

(α) Στην εσωτερική περ. ε) της παρ. 1 του άρθρου 40 του ν. 4763/2020 της παρ. 2, οι λέξεις «του Υπεύθυνου» αντικαθίσταται από τις λέξεις «των Υπεύθυνων» και

(β) μετά από το τέλος της παρ. 2 διορθώνεται η αρίθμηση της παραγράφου που ακολουθεί, από το εσφαλμένο «4» στο ορθό «3».

51. Στην εσωτερική παρ. 7 του άρθρου 6 του ν. 4115/2013 (Α' 24) του άρθρου 367 του σχεδίου νόμου:

(α) Μετά από τη φράση «με εξαίρεση» προστίθεται η φράση «την απαλλαγή από τα τέλη κυκλοφορίας οχημάτων ιδιοκτησίας του,» και

(β) Στο τέλος της εσωτερικής αυτής παραγράφου προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Ως προς τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ) ισχύει ο Κώδικας Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (ν. 2859/2000, Α' 248).»

52. Στο άρθρο 375 του σχεδίου νόμου, μετά από τη φράση «Περιφερειακού Διευθυντή Εκπαίδευσης» και πριν από το κόμμα (,) προστίθεται η φράση «καθώς και ο Προϊστάμενος του Γραφείου Μειονοτικής Εκπαίδευσης Περιφερειακής Διεύθυνσης Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης».

53. Στο τέλος του άρθρου 405 του σχεδίου νόμου, ο αριθμός «9» αντικαθίσταται από τον αριθμό «184».

54. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 και στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 424 του σχεδίου νόμου, η φράση «Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Ε.Ι.)» αντικαθίσταται από το αρκτικόλεξο «Α.Ε.Ι.».

55. Το μόνο εδάφιο του άρθρου 429 του σχεδίου νόμου τίθεται σε παρ. 1 και ύστερα από την παράγραφο αυτή προστίθεται παρ. 2 ως εξής:

«2. Αποφάσεις του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων που έχουν εκδοθεί έως την έναρξη ισχύος του παρόντος κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 2 του άρθρου 46 του ν. 4485/2017 (Α' 114) για Τμήματα ή Μονοτμηματικές Σχολές των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.), σύμφωνα με τις οποίες διαπιστώθηκε ότι η επιτυχής ολοκλήρωση των προγραμμάτων πρώτου κύκλου σπουδών οδηγεί στην απονομή ενιαίου και αδιάσπαστου τίτλου σπουδών μεταπτυχιακού επιπέδου (integrated master), συνεχίζουν να ισχύουν και να παράγουν όλα τα έννομα αποτελέσματά τους μετά από την έναρξη ισχύος του παρόντος.»

56. Μετά από το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 437 του σχεδίου νόμου προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Η θητεία των οργάνων διοίκησης των Π.Ε.Κ. που μετατρέπονται σε ΠΑ.Κ.Ε.Κ., καθώς και των Ερευνητικών Ινστιτούτων τους συνεχίζεται μέχρι τη λήξη της θητείας τους.»

57. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 438 του σχεδίου νόμου:

(α) Μετά από τη φράση «τις θέσεις τους» διαγράφεται η λέξη «είτε» και

(β) η φράση «είτε με την εξέλιξή τους στη βαθμίδα του επίκουρου καθηγητή, για την οποία μπορούν να υποβάλλουν αίτηση με τη συμπλήρωση τριετούς υπηρεσίας από τη δημοσίευση της πράξης διορισμού τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, οπότε και στις δύο αυτές περιπτώσεις οι θέσεις αυτές καταργούνται.» αντικαθίσταται από τις φράσεις «, και δύνανται να υποβάλουν οποτεδήποτε, εφόσον έχουν παρέλθει τουλάχιστον τρία (3) έτη από τον διορισμό τους, αίτηση εξέλιξης στη βαθμίδα του Επίκουρου Καθηγητή, διατηρώντας τη μονιμότητά τους και στη βαθμίδα στην οποία εξελίσσονται. Σε περίπτωση αποχώρησης ή εξέλιξης στην επόμενη βαθμίδα, η θέση του λέκτορα καταργείται.».

58. Μετά από την παρ. 2 του άρθρου 442 προστίθεται παρ. 3 ως εξής:

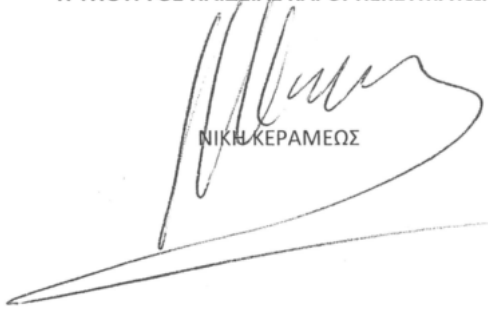
«3. Η παρ. 6 του άρθρου 183, η παρ. 3 του άρθρου 186 και η παρ. 2 του άρθρου 191 καταλαμβάνουν και τις πειθαρχικές υποθέσεις που εκκρεμούν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος.»

59. Στο τέλος του μόνου εδαφίου της περ. β) του άρθρου 460, μετά από τη φράση «του ν. 4485/2017 (Α' 114) και πριν από την τελεία (.) προστίθεται η φράση «, με εξαίρεση τις παρ. 3 έως 5 του άρθρου 46».

60. Στο άρθρο 464 του σχεδίου νόμου, μετά από την παρ. 3 προστίθεται παρ. 4 ως εξής:
«4. Η ισχύς της παρ. 3 του άρθρου 350 αρχίζει από τη λήξη της θητείας του Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ.) του Νομικού Προσώπου Ιδιωτικού Δικαίου «Διοικούσα Επιτροπή Ισλαμικού Τεμένους Αθηνών» που έχει οριστεί με την υπό στοιχεία 989380/Θ1/9.8.2021 απόφαση της Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων (Υ.Ο.Δ.Δ. 668).».

Αθήνα, 13.7.2022

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι απόψε θα μιλήσουν οι συνάδελφοι μέχρι το νούμερο εξήντα εννέα. Θα προχωρήσει ο κατάλογος μέχρι και την κ. Μερόπη Τζούφη, θα πάμε μέχρι τη 1.00. Παρακαλώ να ενημερώσουμε την κ. Τζούφη γιατί είδα πως έφευγε.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Βασίλειος Κόκκαλης από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία. Θα ακολουθήσει ο κ. Κεγκερόγλου και μετά ο κ. Αυλωνίτης.

Κυρίες Κόκκαλη, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είδαμε και ακούσαμε τον Πρωθυπουργό να χάνει την ψυχραιμία του και να εξαπολύει μια ανοίκεια και απaráδεκτη επίθεση σε βάρος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, συνδέοντας την Αξιωματική Αντιπολίτευση με την καταδικαστέα από όλους μας επίθεση στον ραδιοφωνικό σταθμό «REAL FM».

Πού πήγε, αλήθεια, η υποτιθέμενη μετριοπάθεια του Πρωθυπουργού; Πού πήγε, αλήθεια, η υποτιθέμενη χαμηλή πολιτική αντιπαράθεση, η συνετή πολιτική αντιπαράθεση; Σήμερα είδαμε και ακούσαμε Βουλευτές της Συμπολίτευσης, τους κυβερνητικούς Βουλευτές να αξιοποιούν την ατυχέστατη δήλωση του Χριστόφορου Βερναρδάκη σε όλες τις ομιλίες τους. Τουλάχιστον ένα μεγάλο χρονικό διάστημα των ομιλιών έχει καλυφθεί αξιοποιώντας αυτή τη δήλωση. Αν μη τι άλλο αυτό δείχνει την αδυναμία υποστήριξης του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού στερήθηκαν πενήντα χιλιάδες νέες και νέοι το δικαίωμά τους στην είσοδο στα πανεπιστήμια, αφού τα πτυχία των πανεπιστημίων εξισώθηκαν με αυτά των ιδιωτικών κολεγίων, έρχεστε σήμερα για να διορθώσετε τα κακώς κείμενα.

Πράγματι, υπάρχουν κακώς κείμενα στο ελληνικό πανεπιστήμιο και κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει. Η μεγάλη τομή είχε γίνει το 1982. Πράγματι υπήρχε κοινοκρατία, πράγματι υπήρχε διαπλοκή και διαφθορά, υπήρχαν οι πελατειακές σχέσεις. Να θυμίσω, όμως, ότι δεν κυβερνούσε ο ΣΥΡΙΖΑ. Κι έρχεστε εσείς σήμερα με αυτό το νομοσχέδιο και ισχυρίζεστε ότι θα θεραπεύσει όλα τα κακώς κείμενα.

Αλήθεια πώς μπορεί να θεραπευθεί όταν εγκαθιδρύετε ένα διαφορετικό σύστημα, όταν δίνετε τη δυνατότητα σε μια ομάδα ανθρώπων να αναλάβουν ουσιαστικά τα ηνία ενός πανεπιστημίου;

Κυρία Υπουργέ, το είπατε και ομολογώ επικοινωνιακά, εύστοχα ότι τουλάχιστον δεν είναι η πρώτη προτεραιότητά σας να ασχοληθείτε με τους πεντακόσιους ανθρώπους που διαμαρτύρονται, γιατί ενδιαφέρεστε για τους χιλιάδες. Αυτό ακούγεται στα αυτιά πράγματι καλό, ακούγεται φιλικό, ακούγεται συμπαθητικό ότι ενδιαφέρεστε για την πλειοψηφία, για τους φοιτητές για τους πεντακόσιους, για τους πρυτάνεις τους κοσμήτορες.

Να το πάμε ανάποδα; Με το νέο μοντέλο διοίκησης που θέλετε να εγκαταστήσετε τα μεταπτυχιακά δεν θα πληρώνονται; Με το νέο μοντέλο διοίκησης θα συνεχίσει η εξίσωση των πτυχίων των πανεπιστημίων με αυτά των ιδιωτικών κολεγίων; Με το νέο μοντέλο διοίκησης θα αναβαθμιστούν τα πτυχία και τα προγράμματα σπουδών; Με το νέο μοντέλο διοίκησης θα έχουν λόγο όλοι στην ακαδημαϊκή κοινότητα ή δεν θα έχουν; Συνεπώς το επιχείρημα ότι αφορά λίγους είναι έωλο. Μπορεί να ακούγεται πειστικό, αλλά στην ουσία είναι έωλο. Ο τρόπος ανάδειξης της διοίκησης του πανεπιστημίου ουσιαστικά αφορά το ίδιο το πανεπιστήμιο, αφορά την ίδια την κοινωνία.

Κυρία Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε, επειδή βλέπω ότι δεν ακούτε ούτε το Επιστημονικό Συμβούλιο, να διαβάσω τέσσερις σειρές όχι παραπάνω, από μία γνωμοδότηση.

Η έννοια της πλήρους αυτοδιοίκησης των ΑΕΙ, όπως κατοχυρώνεται από το άρθρο 16 παράγραφος 5 του Συντάγματος έχει αποτελέσει αντικείμενο πάγια νομολογιακής τοποθέτησης, κατά την οποία διά της ανωτέρω διατάξεως παραχωρήθηκε στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα πλήρης αυτοδιοίκηση, η οποία περιλαμβάνει την εξουσία επιλογής των ιδίων αυτών οργάνων του διδακτικού και βοηθητικού προσωπικού.

Ποιοι την υπογράφουν; Ο κ. Σπυρίδων Βλαχόπουλος και ο κ. Γεώργιος Γεραπετρίτης, οι επίκουροι καθηγητές τότε του Τμήματος Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Αφήστε την Αντιπολίτευση. Μπορείτε να εξηγήσετε γιατί όλη η ακαδημαϊκή κοινότητα είναι απέναντι; Όλοι. Οι καθηγητές, οι κοσμήτορες, οι επίκουροι, φοιτητές, πρυτάνεις.

Διαβάσατε πριν την απόφαση της συνόδου των πρυτάνεων, ότι υπάρχουν και θετικά. Πράγματι, το είπε αυτό η σύνοδος των πρυτάνεων. Τι είπε, όμως; Διαβάζω χαρακτηριστικά τη Σύγκλητο του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών: «Το σχέδιο νόμου για τα ΑΕΙ εισάγει πολλές θετικές διατάξεις, που κινδυνεύουν να ακυρωθούν στην πράξη λόγω του νέου μοντέλου διοίκησης». Αυτό επαναλαμβάνεται σχεδόν σε όλες, σε αρκετές αποφάσεις πανεπιστημίων της χώρας μας.

Γιατί, άραγε, το λένε αυτό οι ακαδημαϊκοί; Μήπως ξέρουν περισσότερα;

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Είπατε ότι η μεταρρύθμιση, υποτίθεται, αυτού του νομοσχεδίου σχετίζεται με δημοσκόπηση. Ωραία! Οι ερωτήσεις μπορούμε να μάθουμε ποιες ήταν; Οι ερωτήσεις στη δημοσκόπηση ποιες ήταν;

Χαρακτηριστικά θα θέσω κάποιες ερωτήσεις της κοινής λογικής, ενός μέσου ανθρώπου: Συμφωνείτε να πληρώνονται τα διδάκτρα στα μεταπτυχιακά, ναι ή όχι; Είστε ευχαριστημένοι οι γονείς των φοιτητών ή οι φοιτητές από τη φοιτητική στέγη; Είστε ευχαριστημένοι από τις φοιτητικές εστίες; Συμφωνείτε με την εξίσωση των πτυχίων των πανεπιστημίων με τα κολέγια;

Αν αυτές ήταν οι ερωτήσεις και έχετε λάβει θετική απάντηση, εμείς θα σας ζητήσουμε συγγνώμη, κύριε Υπουργέ. Κυβερνάτε με διαφημίσεις, με δημοσκοπήσεις και με ψευτοδιλήμματα. Το δилήμμα είναι ένα, όμως: Τέλος στον εφιάλτη ή εφιάλτης δίχως τέλος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Κόκκαλη.

Καλείται στο Βήμα η κ. Ευαγγελία Λιακούλη από το ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής και να ετοιμάζεται ο κ. Αυλωνίτης από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΙΑΚΟΥΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός της χώρας σήμερα, παρεμβαίνοντας από αυτό το Βήμα, αντί επιλόγου και πριν αναφερθεί στον Ρήγα Φεραίο, κάλεσε το ΠΑΣΟΚ ειδικά, να κάνει, όπως είπε κατά λέξη, μια γενναία κίνηση για την πιο σπουδαία εθνική υπόθεση, που είναι η παιδεία, όπου η εθνική ενότητα είναι αναγκαία όσο ποτέ και η οποία μέσα στους δύο αιώνες, όπως είπε, ταυτίστηκε με το έθνος.

Ζήτησε, λοιπόν, ο Πρωθυπουργός της χώρας από το ΠΑΣΟΚ γενναία να συναινέσει στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, χαρακτηρίζοντάς το εθνική υπόθεση, που απαιτεί εθνική ενότητα και βεβαιώς, χάριν του έθνους.

Σήμερα θυμήθηκε ο κύριος Πρωθυπουργός τον εθνικό χαρακτήρα των ζητημάτων της παιδείας, που ταυτίζεται με το έθνος. Σήμερα θυμήθηκε ο κύριος Πρωθυπουργός τη συναίνεση, που βεβαιώς και απαιτείται, προκειμένου να προχωράμε στις καλύτερες δυνατές επιλογές, που είναι όρος εκ των ων ουκ άνευ για θετική προοπτική μιας νομοθετικής ρύθμισης για την παιδεία. Σήμερα θυμήθηκε ο κύριος Πρωθυπουργός να καλέσει το ΠΑΣΟΚ να κάνει τη γενναία κίνηση, όπως είπε, αγνοώντας την κοινωνία, τους φορείς, τους πολίτες, που βρίσκονται στη συντριπτική τους πλειοψηφία απέναντί σας, απέναντι σε αυτό το νομοσχέδιο. Μόλις σήμερα θυμήθηκε ο κύριος Πρωθυπουργός την ταύτιση της παιδείας με το έθνος. «Είναι εθνική υπόθεση», είπε. Πρέπει να βάλουμε, δηλαδή, όλοι πλάτη.

Δυστυχώς, όλα αυτά δεν τα θυμήθηκε ο κύριος Πρωθυπουργός χθες. Σήμερα όλα τα ανακάλυψε, σήμερα όλα τα θυμήθηκε. Σήμερα μας κάλεσε, μάλιστα, να γίνουμε γενναίοι και προφανώς, σήμερα ανακάλυψε ότι υπάρχουμε και στον πολιτικό του ορίζοντα.

Κυρίες Πρωθυπουργέ, δεν θέλετε τις απόψεις μας. Δεν θέλετε πραγματικά τις απόψεις μας για το εθνικό θέμα της παιδείας.

Κυρίες Πρωθυπουργέ, δεν κληθήκαμε ποτέ σε πραγματική δια-

βούλευση να καταθέσουμε τις προτάσεις μας, να συζητήσουμε όλοι μαζί τις εμπειρίες μας μέσα στον χρόνο για όσα πέτυχαν και για όσα απέτυχαν, να ακουστούμε και να ακούσουμε όλους και όλα, κόμματα, φορείς και πολίτες.

Κύριε Πρωθυπουργέ, δεν μας ζητήθηκε ποτέ πραγματικά η επικοινωνία και η επαφή με πρωτοβουλία της Κυβέρνησής σας για ένα θέμα που ξεπερνά την Κυβέρνησή σας, ξεπερνά τη θητεία σας, ξεπερνά τη θητεία κάθε κυβέρνησης, γιατί είναι πραγματικά εθνικό.

Κύριε Πρωθυπουργέ, επειδή μας καλέσατε να δείξουμε γενναιότητα, με γενναιότητα, λοιπόν, σας απαντάμε και εμείς: Ναι, είναι εθνικό θέμα η παιδεία. Γι' αυτό ακριβώς και καταψηφίζουμε το νομοσχέδιό σας, γιατί το ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής πιστεύει ότι είναι ανεκτίμητος ο ρόλος της παιδείας στην ομαλή λειτουργία του κοινωνικού συνόλου, απαιτεί εξαντλητική διαβούλευση, ενδελεχή έλεγχο. Δεν μπορεί η όποια νομοθετική πρωτοβουλία να είναι αποτέλεσμα κομματικής κοπτοραπτικής έμπνευσης μιας πεπερασμένης Κυβέρνησης, όπως η δική σας. Ναι, είναι εθνικό θέμα η παιδεία. Γι' αυτό ακριβώς και καταψηφίζουμε το νομοσχέδιό σας, γιατί το ΠΑΣΟΚ πιστεύει πως η δημόσια παιδεία, η μόρφωση, το «παιδί μου, μάθε γράμματα», όπως απλοϊκά το έλεγαν οι παλιότεροι, αποτελεί την οδό της σωτηρίας για κάθε παιδί κυρίως ευάλωτων και μεσαίων κοινωνικών στρωμάτων, που θα του ανοίξει μια πόρτα προς ένα καλύτερο μέλλον.

Κύριε Πρωθυπουργέ, με τη γενναιότητα που ζητήσατε, σας απαντάμε με την ίδια γενναιότητα, ότι για το ΠΑΣΟΚ, η δημόσια εκπαίδευση μπορεί και πρέπει να λειτουργήσει ως διαδικασία απελευθέρωσης από τα δεσμά των κοινωνικών ανισοτήτων, να εφοδιάζει κάθε μαθητή και φοιτητή με όλα τα αναγκαία υλικά για να χτίσει τη ζωή αξιοπρέπειας που δικαιούται και να φυτεύει τον σπόρο του ανθρωπισμού με αρχές και αξίες, που θα εκκρίζουν σταδιακά από την κοινωνία τη βία, τον ρατσισμό και κάθε είδους διάκριση που σήμερα υπάρχει.

Γι' αυτό, για το ΠΑΣΟΚ, η παιδεία είναι πράγματι θέμα εθνικής σημασίας, όχι συγκυριακό, στην ουσία του και σε βάθος, που δυστυχώς δεν έχουμε δει σε εσάς. Είναι μια εθνική προτεραιότητα, που θα έπρεπε να ενώνει τις δημοκρατικές πολιτικές δυνάμεις, να αποτελεί το πεδίο και το αντικείμενο της ευρύτερης σύμπνοιας, που σήμερα επίσης δεν είδαμε, όπως τα κατάφερε τότε το ΠΑΣΟΚ με τον εμπνευσμένο νόμο επί υπουργίας Άννας Διαμαντοπούλου, με τον νόμο που ακόμα αποτελεί υπόδειγμα γνήσιας μεταρρύθμισης και ευρύτατης συναίνεσης.

Για το ΠΑΣΟΚ, η παιδεία δεν είναι ένα τεχνικό θέμα, όπως θέλετε εσείς να το προβάλλετε. Σε αυτά τα τρία χρόνια της κυβερνητικής σας θητείας μέτρησα ότι αυτό είναι το έβδομο κατά σειρά νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας. Να μη θυμίσω τις αναρίθμητες διατάξεις του Υπουργείου Παιδείας που σωρηδόν προσγειώνονται σε κάθε λογής βραδινές τροπολογίες άσχετων νομοσχεδίων.

Ακόμη και στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών φέρατε την προηγούμενη εβδομάδα ρυθμίσεις για τα πρότυπα και πειραματικά σχολεία. Εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και αποσπασματικά μπαλώματα ατάκτως ερριμμένα είναι έννοιες ασύμβατες.

Χρειάζεται συνολικό σχέδιο, συγκροτημένη στρατηγική, που να εισέρχεται στην ουσία των αληθινών πραγμάτων, να αποτελεί προϊόν ώριμου διαλόγου, να παίρνει υπ' όψιν όλες τις ανάγκες - μαθητών, φοιτητών, γονέων, δασκάλων, καθηγητών, πανεπιστημιακών και κοινωνικών φορέων - και κυρίως, να σέβεται, κυρία Υπουργέ, το συνταγματικά κατοχυρωμένο αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, που προσβάλλατε, όπως λένε οι ίδιοι οι πανεπιστημιακοί. Εκεί δεν τα βρήκατε και αυτό είναι το πολύ μεγάλο σας κενό.

Είναι ντροπή για μας και στη δική μας αντίληψη η παιδεία να καταντά πεδίο επικοινωνιακών πυροτεχνημάτων και τόσης τοξικότητας που να χωράνε ακόμη και οι παιδοκτόνοι.

Όμως και εσάς, κύριε Πρωθυπουργέ, ειλικρινά επιτρέψτε μου να σας ρωτήσω το εξής: Είναι δυνατόν να ονομάζεται νομοσχέδιο του 2022 «Νέοι Ορίζοντες»; Έχετε μπερδέψει τη νομοθέτηση με την επικοινωνία και ανασύρετε από τα παλιά προεκλογικά συνθήματα τοπικών συνδυασμών της δεκαετίας του 1990. Μου θυμίσσατε το 2006, που ήμουν υποψήφιος νομάρχης στη Λάρισα. Μας φάνηκε τότε αυτό το σύνθημα, το «Νέοι Ορίζοντες» παλιό και επιλέξαμε άλλο. Φανταστείτε τότε, δεκαπέντε χρόνια πριν! Τώρα πόσο παλιό, αλήθεια, είναι;

Γενναιότητα ζητάτε, λοιπόν και με γενναιότητα εμείς σας απαντάμε ότι απαξιώνετε το δημόσιο σχολείο, εμμένετε σε μονομερείς κινήσεις, διαλέγετε αυταρχισμό και επιβολή. Παραβιάζετε ακόμη και τη δημόσια διαβούλευση, όπου θα έπρεπε να δίνετε το καλό παράδειγμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, λίγη ανοχή μόνο!

Σε διαβούλευση τριακόσια σαράντα πέντε άρθρα. Τελικά, καταθέσατε τετρακόσια εξήντα τέσσερα εσείς στο νομοσχέδιο της παιδείας. Επιθερμικές προχειρότητες, πρόσκαιρες διευθετήσεις αμφίβολης σκοπιμότητας, γραφειοκρατικές διαδικασίες.

Για να δούμε μπροστά και στο μέλλον, στην αξία της έρευνας, στην αξιοποίηση των ψηφιακών εξελίξεων που ανοίγουν πρωτόγνωρες προοπτικές για τη μόρφωση και την κατάρτιση, μάλλον τα πράγματα πρέπει να τα δούμε αλλιώς.

Οι εξελίξεις δείχνουν ότι σας προσπερνούν, σας κατατάσσουν στο παρελθόν. Εμείς στο ΠΑΣΟΚ ακολουθούμε τα νέα παιδιά που βρίσκονται ήδη στην επόμενη μέρα, της έρευνας, της καινοτομίας, της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης, των νέων τεχνολογιών. Πλάι-πλάι με τη νεολαία της παράταξής μας θα περνάμε στη νέα εποχή. Η παιδεία μπορεί να τους δώσει φτερά για να πετάξουν ψηλά. Αν δεν μπορείτε να εμψυχήσετε πνοή στο πρώτο πέταγμά τους, τουλάχιστον μην τους ψαλιδίζετε τα φτερά.

Είδατε ότι υπάρχουν πολύ σοβαρές προσπάθειες. Πριν από λίγες ημέρες -μόνο αυτό θα πω, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω- έλαβε χώρα στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο ένα τετραήμερο συνέδριο οικουμενικής εμβέλειας, παγκόσμιου κύρους, καθαρά ελληνικού χρώματος. Δεν είναι αντιφατικά αυτά. Θα το εξηγήσω. Είναι το 2^ο Συνέδριο των απανταχού Ελλήνων Μαθηματικών. Το διοργάνωσε η Ελληνική Μαθηματική Εταιρεία. Προσκεκλημένοι ομιλητές ήταν επιφανείς Έλληνες πανεπιστημιακοί, δάσκαλοι των μαθηματικών. Κορυφαία πανεπιστήμια του κόσμου ενσωματώνουν πολύτιμες προσφορές, καλές πρακτικές. Πώς γίνεται αυτό; Δεν γίνεται με συνέργεια; Δεν γίνεται με συναίνεση; Δεν γίνεται με συνεννόηση; Δεν είναι αυτό τα ανοιχτά φτερά της επιστήμης, της μάθησης; Με γενναιοδωρία πρέπει να το δείτε, λοιπόν. Δεν μπορείτε να τα ψαλιδίζετε τα φτερά αυτά.

Εμείς αναλαμβάνουμε τη δέσμευση ότι μόλις πάρουμε την εντολή από τον ελληνικό λαό, θα αποκαταστήσουμε όλα αυτά που σήμερα εσείς στερείτε κυρίως από τα νέα μας παιδιά. Το πέταγμά τους υποσχόμαστε ότι θα είναι πάλι ψηλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κυρία Λιακούλη.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Αλέξανδρος Αυλωνίτης από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία. Να ετοιμάζεται ο κ. Κεγκερόγλου από το ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής.

ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ-ΧΡΗΣΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις τάξεις του προοδευτικού κόσμου το πανεπιστήμιο εμπεριέχει ένα βαθύ συναισθηματικό φορτίο, καθώς σε όλους τους δημοκρατικούς αγώνες που έδωσε ο λαός μας στη σύγχρονη ιστορία, τα πανεπιστημιακά μας ιδρύματα και οι φοιτητές μας αποτέλεσαν τους οδοδείκτες και τους αιμοδότες αυτών των αγώνων. Κάθε μεταρρύθμιση για την παιδεία πρέπει να αποπνέει στον πυρήνα της έναν τέτοιο αέρα προοδευτικής αναγέννησης και ελευθερίας, έτσι ώστε να προάγει τις πανανθρώπινες αξίες των κοινωνιών και να στηρίζει τα δικαιώματα των λαών για ζωή με αξιοπρέπεια. Γιατί τα λέω αυτά; Γιατί είναι ο πυρήνας του θέματος που συζητάμε.

Η λέξη «αντιμεταρρύθμιση» δεν αρμόζει σε κανένα νομοσχέδιο

για τη δημόσια παιδεία. Και αυτή τη λέξη την άκουσα πάρα πολλές φορές εδώ μέσα, αλλά και στην επιτροπή. Έχετε ιδεολογική εμμονή, κύριοι της Κυβέρνησης, και μια πολιτική δέσμευση προς τους ιδιώτες χορηγούς σας να αλώσετε τα πανεπιστήμια με μόνο επιχείρημα τις παθογένειές τους. Ο Αλέξανδρος Παναγιώλης, αυτός ο αγωνιστής της ελευθερίας, σας θυμίζω ότι έλεγε: «Η δημοκρατία έχει πολλές παθογένειες, οι οποίες όμως δεν γιατρεύονται με την κατάλυσή της». Διότι με τον ιδεολογικό σας εγωκεντρισμό θέλετε να καταλύσετε κάθε έννοια του δημόσιου πανεπιστημίου, δείχνοντας διαρκώς με το δάχτυλο μόνο τα άσχημα ενός συστήματος. Έτσι κάνετε όταν πουλάτε και δημόσιες εγκαταστάσεις. Τις απαξιώνετε και τις πουλάτε μετά. Κατηγορείτε εμάς, την Αριστερά, ως εμμονικούς. Μα, εσείς εδώ με τούτο το νομοσχέδιο διεξάγετε μια ακραιφνώς ιδεολογική πολιτική και ταξική μάχη. Το ίδιο βέβαια κάνατε με το ίδιο μένος στην υγεία, στη δημόσια ασφάλεια, στο περιβάλλον, στην ανάπτυξη.

Διάβασα, όπως όλοι μας, στον Τύπο αυτές τις μέρες. Οι πάντες σχεδόν γράφουν την εξής φράση και μάλιστα ως επικεφαλίδα «Πυρ ομαδόν κατά του νέου νομοσχεδίου Κεραμέως από φορείς της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Απομονωμένοι Μητσοτάκης - Κεραμέως». Τα έχετε διαβάσει, όμως, ξέρετε τι κάνετε. Το κάνετε απολύτως συνειδητά αυτό που κάνετε σήμερα. Από αυτή, όμως, την πραγματικότητα που έχετε δημιουργήσει δεν θα γλιτώσετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Ένας Πρωθυπουργός που απεύχεται παταγωδώς σε όλες τις κρίσεις που αντιμετωπίσει και μια Υπουργός απομονωμένη από την ακαδημαϊκή πραγματικότητα και σε διαρκή διαμάχη με την κοινότητα. Είναι ψέματα αυτά που λέω; Είναι ψέματα αυτά που λέμε;

Μάλιστα, άκουσα στην ομιλία του Πρωθυπουργού σήμερα το πρωί πως η επιλογή ενός μαθητή να σπουδάσει στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, πρέπει να βοηθηθεί για αυτό, σημαίνει πως επιδιώκει μόνο μια καλύτερη ζωή. Είναι εντελώς λάθος και επικίνδυνη αυτή η λογική. Σαφώς τα ακαδημαϊκά εφόδια βοηθούν σε μια σταδιοδρομία ζωής. Ωστόσο, το δικαίωμα στην εκπαίδευση, στη μάθηση είναι πέρα και πάνω από την επαγγελματική κατάρτιση. Είναι ένα τεράστιο δημόσιο ανθρώπινο αγαθό. Είναι περισσότερο θέμα προσανατολισμού και χάραξης οριζόντων στη ζωή ενός νέου, μιας νέας και ακόμα περισσότερο ζήτημα ίσων ευκαιριών και δικαιωμάτων στη ζωή. Δεν είναι όλα χρήμα σε αυτή τη ζωή, ιδίως η γνώση που δίνει το ελληνικό δημόσιο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**)

Και επειδή αναφέρθηκα στο πρόσωπο του κ. Μητσοτάκη να πω και το άλλο που μου προξένησε εντύπωση στην ομιλία του το πρωί. Επιτέθηκε στον κ. Βερναρδάκη. Προσέξτε! «Ο tempora, o mores», έλεγαν οι Λατίνοι! Ο ίδιος που καθύβριζε με απαξιωτικούς όρους τους δημοσιογράφους εδώ -εδώ που στέκομαι και εγώ τώρα- που ερευνούσαν το σκάνδαλο της «NOVARTIS»! Θυμάστε τι έλεγε εδώ μέσα; Εκató φορές τα έχετε ακούσει. Έλεγε για δημοσιογράφους συμμορίτες. Συμμορία τούς είπε. Υπόκοσμο τούς είπε. Τους μάρτυρες της «NOVARTIS» κουκουλοφόρους τούς είπε. Ρασπούτιν τον Παπαγγελόπουλο. Τι είπε και τι έσυρε του Νίκου του Παππά! Μην πω για τη Ρένα τη Δούρου, που έχει ήδη αθωωθεί. Και πού είναι το τεκμήριο της αθωότητας;

Εσείς πολύ σωστά αντιδράσατε. Και καλά κάνατε. Συνάδελφοι είπαν ότι είστε μια γυναίκα, ότι έχετε δύο παιδιά. Οι άλλοι δεν έχουν παιδιά; Δεν έχουν μια υπόληψη στην κοινωνία; Είπατε μέσα στο Υπουργικό Συμβούλιο στον Πρωθυπουργό να ζητήσει συγγνώμη, και μάλιστα με αθωωτικές αποφάσεις; Όχι βέβαια. Το δίκιο είναι μόνο από την πλευρά τη δικιά σας. Η υποστήριξη της ηθικής σας υπόστασης είναι μόνο από την πλευρά τη δικιά σας. Εμείς δεν έχουμε ηθική υπόσταση! Μπράβο σας! Δεν θυμάστε τι έλεγε εδώ ο κ. Γεωργιάδης; Θυμάστε! Θυμάστε στα κανάλια; «Θα σας θάψω!»! Τα θυμάστε; «Θα σας πάω μέχρι το τέρμα», έλεγε πρώην Πρωθυπουργός.

Κύριοι συνάδελφοι, πολλά είπα πάνω σε αυτό. Θα επανέλθω στο νομοσχέδιο. Να πω πως προσωπικά πιστεύω ότι μια τέτοια χαρακτηριστική πολιτική δεν μπορεί να διαθέτει τα χαρακτηριστικά που σας ανέφερα πριν -δεν το έκανα τυχαία- δημοκρατικό πρόσημο και προοδευτικό μεταρρυθμιστικό πνεύμα. Και τα δύο αυτά

αναζητούνται στο νομοσχέδιο της Κυβέρνησης. Και δεν το λέμε μόνο εμείς. Απουσία διαβούλευσης και συναίνεσης κατάγγειλαν πρυτάνεις, ερευνητές, εκπρόσωποι των εργαζομένων. Προσέξτε! Πρυτάνεις. Κοσμήτορες. Πρόεδροι τμημάτων από τα πανεπιστήμια του εξωτερικού. Εκπρόσωποι συλλόγων. Ακόμα και η ΔΑΠ - ΝΔΦΚ, η παράταξή σας. Και ήταν μόνο ένας κοινός παρονομαστής, να αποσυρθεί το νομοσχέδιο. Αναρωτιέστε γιατί; Διότι δεν αντιμετωπίζετε τη σημερινή υποχρηματοδότηση και την υποστελέχωση των ιδρυμάτων των ελληνικών. Γιατί προκαλείτε βραχυκύκλωμα στη δημοκρατική λειτουργία των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, με υπερεξουσίες, που καταργεί τη δημοκρατική αρχή εκλογής του πρύτανη, που καταστρατηγεί το αυτοδιοίκητο. Να μην τα επαναλάβω. Τα είπαν όλοι οι συνάδελφοί μου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ιστορική, λοιπόν, η αδιαφορία σας, κυρία Υπουργέ, για τις θέσεις των πανεπιστημιακών λειτουργών. Νομοσχέδιο για την ανώτατη εκπαίδευση ερήμην της ακαδημαϊκής κοινότητας! Ιστορικές θα είναι και οι πελατειακές σχέσεις που θα αναπτυχθούν στη βάση του νέου μοντέλου διοίκησης των ΑΕΙ. Αν δεν υπάρξει συναίνεση, το νομοσχέδιό σας θα μείνει πρακτικά ανεφάρμοστο. Θέλετε τη διοικητική υπερσυγκέντρωση χωρίς λογοδοσία και ελεγκτικούς μηχανισμούς με τη συμμετοχή εξω-πανεπιστημιακών στα συμβούλια διοίκησης. Θεσπίζετε πολλαπλές προγραμματικές σπουδές διαφορετικής διάρκειας με την επαναφορά των ΤΕΙ και της διάκρισης αποφοίτων πανεπιστημιακής και τεχνολογικής εκπαίδευσης, αλλά και την κατάργηση τμημάτων με προεδρικό διάταγμα, χωρίς τη γνώμη της συγκλήτου. Υποβαθμίζετε την ποιότητα των προγραμμάτων σπουδών όταν δίνετε τη δυνατότητα διδασκαλίας χωρίς την προϋπόθεση κατοχής διδακτορικού τίτλου σπουδών. Προωθείτε ελαστικές σχέσεις εργασίας. Την είσοδο του manager στο πανεπιστήμιο. Με παράλληλη απελευθέρωση διδάκτρων επιχειρείτε την αποδέσμευση της χρηματοδότησης.

Ας μου δώσετε δύο λεπτά ακόμη ο κύριος Πρόεδρος.

Τη δική μας πρόταση, την ακούσατε. Θα την επαναλάβω: Δημοκρατική διοίκηση και λειτουργία του πανεπιστημίου, διπλασιασμός της χρηματοδότησης των ΑΕΙ σε βάθος τετραετίας, διπλασιασμός αριθμού μελών ΔΕΠ, δωρεάν λειτουργία φοίτησης των προγραμμάτων μεταπτυχιακών σπουδών, ριζική ενίσχυση των υποτροφιών σε νέους επιστήμονες, υποψήφιους διδάκτορες και μεταδιδάκτορες και φυσικά, άμεση κατάργηση της ελάχιστης βάσης εισόδου, με την παράλληλη καθιέρωση της ελεύθερης πρόσβασης στα πανεπιστήμια.

Κυρία Υπουργέ, παραδόξως, με τον όρο «Νέοι Ορίζοντες» περιγράφετε την ταφόπλακα του δημόσιου πανεπιστημίου. Με το νομοσχέδιό σας δικαιολογείτε, πλήρως, τους λόγους που ζητάμε εκλογές.

Για να αναπνεύσει η δημοκρατία σε όλους τους ζωτικούς χώρους στη χώρα μας, πάρτε πίσω το νομοσχέδιο!

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Συνεχίζουμε με τον κ. Κεγκερόγλου Βασίλειο από το ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα ελληνικά πανεπιστήμια, παρά την καταστροφική κατάσταση και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, διαχρονικά, επιτελούν το έργο τους, χάριν, όμως, στις φιλότιμες προσπάθειες της πλειοψηφίας των πανεπιστημιακών, των ερευνητών των εργαζομένων και των φοιτητών.

Δεν είναι ουραγοί με ασήμαντες επιδόσεις, όπως κάποιοι ισχυρίζονται. Πολλά, μάλιστα, πανεπιστημιακά ιδρύματα επιτυγχάνουν υψηλές κατατάξεις, παράγουν έρευνα και είναι συνδεδεμένα με διεθνή ερευνητικά και πανεπιστημιακά κέντρα.

Όμως, αυτά δεν αρκούν και υπολείπονται, τόσο των δυνατοτήτων των πανεπιστημίων, όσο και των σύγχρονων αναγκών. Οι σύγχρονες κοινωνίες βιώνουν την όξυνση των ανισοτήτων και κατακλύζονται από πολυσύνθετα και πρωτόγνωρα προβλήματα. Οι εξελίξεις στην επιστήμη, την έρευνα και την οικονομία είναι ρα-

γδαίες, σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο. Τα πανεπιστήμιά μας μπορούν να ανταποκριθούν στις εξελίξεις και στις ανάγκες, αν απαλλαγούμε από παθογένειες, φέουδα και συμφέροντα που τα κρατούν καθηλωμένα.

Γι' αυτό, χρειάζεται μια άλλη στρατηγική και πολιτική για τη χώρα και πρωτίστως για την παιδεία. Μια ολιστική και μακρόπνοη μεταρρύθμιση, ανθεκτική στο χρόνο και την αφομοίωση, με την εισαγωγή της εκπαίδευσης στην τέταρτη βιομηχανική επανάσταση. Μια μεταρρύθμιση με όραμα και προοπτική, που δεν μπορεί να σχεδιαστεί -και πολύ περισσότερο- να υλοποιηθεί από μια στενή ομάδα συνεργατών προϋποθέτει ουσιαστική διαβούλευση και επίτευξη ευρύτερων, όχι μόνο στο πολιτικό επίπεδο, αλλά κυρίως στην πανεπιστημιακή κοινότητα και την ίδια την κοινωνία.

Η Κυβέρνηση, όμως, αντί της συνεννόησης και της συναίνεσης, με αυτό το νομοσχέδιο προχωρεί από την πρώτη στιγμή μονομερώς. Και με αυτό το νομοθέτημα πέτυχε να έχει όλους τους άλλους απέναντί.

Κυρία Υπουργέ, η σύνοδος των πρυτάνεων, δεκαεννιά σύγκλητοι καθηγητών, δεκάδες τμήματα, η ΠΟΣΔΕΠ, ομοσπονδίες, σύλλογοι εργαζομένων και ερευνητών αντιτίθενται σφόδρα στις επιδιώξεις σας για τα ελληνικά πανεπιστήμια. Δεν είναι συντεχνιακό το θέμα, ούτε η αντίδρασή τους. Πρώτη φορά μετά από χρόνια απεργούν οι πανεπιστημιακοί καθηγητές.

Ενισχύετε τον συγκεντρωτισμό και περιορίζετε τη συλλογική και δημοκρατική λειτουργία, στοιχεία αναγκαία για την αποτελεσματική και χρηστή διοίκηση. Πρόκειται για βαθιά συντηρητική στροφή που πλήττει το αυτοδιοίκητο και θέτει ένα ασφυκτικό κανονιστικό πλαίσιο. Επαναφέρετε ένα κακέκτυπο συμβουλίων διοίκησης τα οποία είναι της απολύτης επιρροής του πρύτανη και τα οποία αντί να λειτουργούν θεσμικά με ελευθερία και αυτονομία, ως αντίβαρα του πρύτανη, ουσιαστικά ταυτίζονται μαζί του υπονομεύοντας τη διαφάνεια. Η διοίκηση των ΕΛΚΕ ήταν εκλεγμένη. Τώρα την ορίζει πρύτανης. Θέλετε πρύτανη με εξουσίες, αλλά όχι με ευθύνες και λογοδοσία.

Το ελληνικό πανεπιστήμιο χρειάζεται ένα νέο ξεκίνημα, αλλαγή της φιλοσοφίας και ένα λιτό λειτουργικό πλαίσιο διοίκησης, εποπτείας και οικονομικής διαχείρισης, αλλά και ένα άρτιο ακαδημαϊκό πλαίσιο. Το νομοσχέδιό σας δεν πληροί αυτές τις προϋποθέσεις. Δεν είναι μεταρρύθμιση. Δεν είναι πλαίσιο. Είναι ένα ασφυκτικό πλέγμα με αποπασματικές ρυθμίσεις που, όπως είπα, πλήττουν το αυτοδιοίκητο και δεν μπορούν να δώσουν προοπτική. Έχει τα χαρακτηριστικά όλων των κακέκτυπων μεταρρυθμίσεων που επιχειρεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Δεν μπορώ να μιλήσω για όλα τα άρθρα του νομοσχεδίου, πολλά από τα οποία είναι σκοπιμότητες και διευθετήσεις και άλλα είναι ανεπαρκή, όμως, θα πρέπει να μιλήσω για το άρθρο 64 που αφορά τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Η ρύθμιση που προβλέπει ότι όχι δεκατρείς εβδομάδες, αλλά τριάντα έξι ώρες αποκλειστικά είναι το πλαίσιο της διδασκαλίας, που σημαίνει ότι αντί στις δεκατρείς εβδομάδες ένας καθηγητής από αυτούς τους λεγόμενους επισκέπτες, μπορεί να κάνει το μάθημα σε τρεις -τέσσερις εβδομάδες και να φεύγει. Δεν τον υποχρεώνει κανείς. Είναι ρύθμιση καταστροφική για τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Παρακαλώ να προστεθεί δίπλα στις τριάντα έξι ώρες το «σε δεκατρείς εβδομάδες», όπως είναι το πρόγραμμα.

Στα τετρακόσια εξήντα τέσσερα άρθρα του νομοσχεδίου δεν βρήκα ούτε μία λέξη που να αναφέρεται σε ζητήματα που έχουν να κάνουν με αξιοποίηση πόρων από το Ταμείο Ανάκαμψης για κατασκευή νέων εστιών, για στήριξη των αδυνάμων φοιτητών, για ζητήματα που έχουν να κάνουν με τη φοιτητική μέριμνα ευρύτερα. Αντίθετα, είδαμε και τη λέσχη του ΕΚΠΑ να την κλείνεται.

Με την υποτιθέμενη αναβάθμιση της τεχνικής εκπαίδευσης, το θυμίζω αυτό, η Νέα Δημοκρατία εξαφάνισε την τεχνική εκπαίδευση από το δευτεροβάθμιο επίπεδο. Βέβαια προηγουμένως την είχε εξαφανίσει ο ΣΥΡΙΖΑ από την τριτοβάθμια. Άλλο ένα ζήτημα που μαζί πορευτήκατε σε διαφορετικούς χρόνους.

Φέρνεται αναλυτικά προγράμματα στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Αλαλούμ με τη μείωση των ωρών διδασκαλίας σε βασικά μαθήματα. Ενδεικτικά αναφέρω ότι τη Φυσική την έχετε κάνει δευτερεύον μάθημα και τους φυσικούς τους έχετε κάνει παρείσακτους στην εκπαίδευση.

Με όλα αυτά φτάνετε στο τέλος της κυβερνητικής και της υπουργικής σας θητείας, κυρία Υπουργέ. Επιμένετε στα επικοινωνιακά χωρίς καμμία ουσία στην αποτίμηση που έχει να κάνει με το ζητούμενο για την εκπαίδευση όλων των βαθμίδων. Θυμηθείτε τον νόμο για την κατάργηση του ασύλου και της ανομίας στα πανεπιστήμια. Μηδέν εις το πηλίκο. Μέχρι σήμερα δεν καταφέρατε να εξασφαλίσετε αυτό για το οποίο είχατε φέρει τον νόμο.

Όλα τα θέματα στην εκπαίδευση θα αντιμετωπίζετε με μεγάλη καθυστέρηση και ανεπάρκεια. Δεν μπορούσατε να επιλέξετε να λειτουργήσετε το σύστημα επιλογής των διευθυντικών στελεχών εγκαίρως. Αφήσατε τον θολό ακαδημαϊκό χάρτη όπως διαμορφώθηκε τις τελευταίες μέρες της προηγούμενης κυβέρνησης θητείας, κόβοντας απλώς, χωρίς αξιολόγηση, κάποια τμήματα και αφήνοντας άλλα που -χωρίς αξιολόγηση επίσης- είχαν μπει σε αυτό τον ακαδημαϊκό χάρτη.

Υποσχεθήκατε ένα άλλο σύστημα διορισμών εκπαιδευτικών αφήνοντας, όμως, στον αέρα τους επιτυχόντες του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ 2008. Είπατε στην ομιλία σας ότι από το 2010 δεν είχε γίνει διορισμός και διορίσατε είκοσι πέντε χιλιάδες. Ναι, αλλά δεν διορίσατε αυτούς που είχαν πετύχει στον διαγωνισμό. Είχε διορίσει κατά παράβαση της σειράς και της μοριοδότησης το 2018 η προηγούμενη κυβέρνηση τετρακόσιους πενήντα και εσείς γράψατε στα παλαιότερα των υποδημάτων σας τους υπόλοιπους και το λέτε κιόλας. Λέτε «διορίσαμε είκοσι πέντε χιλιάδες, αλλά όχι αυτούς που είχαν πετύχει στον διαγωνισμό».

Δικαιώθηκαν, όμως, με την 527/2015 απόφαση της ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας και καταθέσαμε τροπολογία προκειμένου να αποκατασταθεί η αδικία και να σεβόμαστε γραπτό ανοιχτό διαγωνισμό. Θα έρθετε να φέρετε επόμενο γραπτό διαγωνισμό χωρίς να αποκαταστήσει το δίκαιο σε σχέση με τον προηγούμενο; Είναι δυνατόν;

Έχουμε καταθέσει βεβαίως και άλλες τροπολογίες. Η πιο σημαντική από αυτές αφορά το σύστημα διοίκησης. Επειδή μιλήσατε πάρα πολύ, μας θέσατε και ερωτήματα - διχαστικά διλήμματα, εμείς σας απαντάμε: Ναι, υπάρχει υπεύθυνη Αντιπολίτευση σε αυτό τον τόπο. Ασκούμε σκληρή κριτική, αλλά ταυτόχρονα προτείνουμε. Είναι το ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής που προτείνει με συγκεκριμένη τροπολογία ένα ολοκληρωμένο σύστημα διοίκησης για τα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Και ιδού η Ρόδος. Υπάρχει υπεύθυνη Αντιπολίτευση, αλλά να δούμε αν θα υπάρχει υπεύθυνη κυβέρνηση για να αποδεχθεί αυτή την πρόταση. Αποδεικνύεται μέχρι τώρα τουλάχιστο ότι δεν υπάρχει.

Βουλιάζετε, κυρία Κεραμέως, πνίγεστε, κύριε Μητσostάκη, κάτω από το βάρος των αποτυχιών σας και της επικοινωνιακής διαχείρισης που κάνετε και εμείς, βέβαια, δεν είμαστε διατεθειμένοι να σας δώσουμε χέρι βοηθείας και το μόνο που σας απομένει να κάνετε είναι να πιαστείτε από τα μαλλιά σας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ο κ. Θραψανιώτης έχει τον λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΘΡΑΨΑΝΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήταν ίσως αρκετό για το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα αντί άλλης επιχειρηματολογίας, να διαβάσει κανείς μονάχα την ομόφωνη απόφαση της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Συλλόγων Διδακτικού Επιστημονικού Προσωπικού με την οποία ζητούν την απόσυρση του νομοσχεδίου.

Δεν θα αναφερθώ στην ανακοίνωση της φοιτητικής παράταξης του κόμματός σας στη Νομική, η οποία απευθύνεται με βαρείς χαρακτηρισμούς στην Υπουργό λέγοντας ότι «πούλησε την ψυχή της για μια θέση στο Υπουργείο», με αφορμή την κατάργηση των φοιτητικών παραταξιακών ψηφοδελτίων.

Στην ανακοίνωση της ΠΟΣΔΕΠ, όμως, υπάρχουν δύο σημαντικές επισημάνσεις: Η πρώτη είναι πως η γενική κατεύθυνση του νομοσχεδίου βρίσκεται στον αντίποδα της σύγχρονης και υψηλού επιπέδου πανεπιστημιακής εκπαίδευσης που έχει ανάγκη η νεολαία και η χώρα μας. Και συνεχίζει: «Εάν η πρόταση νόμου ψηφιστεί, ξεκινάει μια γκρίζα εποχή για τα πανεπιστήμια με επικράτηση μηχανισμών διαπλοκής, υπόγειες συνεννοήσεις συμφερόντων και ανταλλάγματα με τελικό σκοπό την κατάληψη με

αντιδημοκρατικό και αδιαφανή τρόπο μιας θέσης στη διοίκηση του πανεπιστημίου». Αυτή η διαπίστωση έχει ως αποδέκτες προφανώς και τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, τους οποίους καθιστά συνυπεύθυνους, αν ψηφίσουν το νομοσχέδιο.

Η ανακοίνωση αναφέρεται, επίσης, στο γεγονός ότι πριν δύο χρόνια είχατε νομοθετήσει τον τρόπο εκλογής των πρυτανικών αρχών τονίζοντας, μάλιστα, από αυτό εδώ το Βήμα ότι με τον ν.4692/2020 αποκαθίσταται η εύρυθμη λειτουργία των πανεπιστημίων. Τι άλλαξε ακριβώς από τότε και έρχεστε τώρα για εντελώς ακατανόητους και ύποπτους λόγους, σύμφωνα με τη νεολαία σας, να νομοθετήσετε το ακριβώς αντίθετο;

Την αντίθεσή του στο άρθρο 167 εκφράζουν, επίσης, δεκαπέντε ερευνητές ξένων πανεπιστημίων με επιστολή τους για την επιστροφή των επιστημόνων ερευνητών στη χώρα μας, το brain gain, με προϋποθέσεις, όπως επισημαίνουν, κατώτερες εκείνων που εργάζονται στο εξωτερικό. «Εάν ο λόγος είναι ελλιπής...» - τονίζουν- «...η κατανόηση ενός τόσο ειδικού θέματος, είμαστε στη διάθεσή σας να σας ενημερώσουμε» αφήνοντας σαφή υπονοούμενα.

Αυτά συμβαίνουν, δυστυχώς, όταν νομοθετείτε για αυτούς χωρίς αυτούς, εν προκειμένω για τα πανεπιστήμια, όταν κάνετε σημαία σας την παραπληροφόρηση ότι η ίδρυση των νέων πανεπιστημιακών τμημάτων από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ έγινε για προεκλογικούς λόγους, ενώ υπήρχε διαβούλευση με την πανεπιστημιακή κοινότητα και τις τοπικές κοινωνίες.

Άλλη μια πρωτοτυπία, επίσης, είναι η επιλογή σας να παρουσιάσετε το νομοσχέδιο πρώτα στα μέσα μαζικής ενημέρωσης χωρίς ενημέρωση των άμεσα ενδιαφερομένων, γεγονός που συνιστά προσβολή και αδιαφορία για τις απόψεις των πανεπιστημιακών. Επιβεβαιώνει, όμως, ταυτόχρονα ότι ο στόχος σας είναι η επικοινωνιακή διαχείριση της καταστροφικής πολιτικής και όχι η επίλυση των προβλημάτων. Και, δυστυχώς, για την Κυβέρνησή σας η σημερινή απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το κράτος δικαίου αποτελεί κόλαφο για τις πολιτικές σας.

Πρωτοτυπία, επίσης, αποτελεί το γεγονός ότι για πρώτη φορά από την ίδρυση των πανεπιστημίων στη χώρα μας προτείνεται η κατάργηση των πρυτανικών εκλογών, ο ορισμός του πρύτανη και των αντιπρυτάνεων από το συμβούλιο διοίκησης. Το σχέδιο για τη διοίκηση των πανεπιστημίων που προτείνετε καταλύει την αρχή της δημοκρατίας και το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων.

Τελειώνοντας τις δύο επιστημάνσεις, μια αναφορά θέλω να κάνω στην Πανεπιστημιακή Αστυνομία. Ο κ. Συρίγος, με τον οποίο δεν έχω προσωπικά κάτι, για να δικαιολογήσει την ίδρυση της Αστυνομίας επικαλέστηκε ότι το 1969 στη δικτατορία υπήρχε πανεπιστημιακή αστυνομία. Σε ποια πανεπιστήμια, όμως, υπήρχε δεν γνωρίζω. Όταν τον Φλεβάρη του 1973, χρονιά ορόσημο στην ιστορία του φοιτητικού κινήματος, πάνω από χίλιοι φοιτητές της Ιατρικής και Οδοντιατρικής συγκεντρωθήκαμε να διαμαρτυρηθούμε ενάντια στην τρομοκρατία και την καταπίεση της δικτατορίας με την κατάλυση της δημοκρατίας, η Αστυνομία δεν μπήκε στο πανεπιστήμιο. Περίμεναν απ' έξω για να μας επιτεθούν, όπως και έγινε όταν βγήκαμε, εκτός αν ο κ. Συρίγος εννοεί το Σπυδαστικό της Ασφάλειας τα χρόνια εκείνα, τους «θυρωρούς» όπως τους ονομάζαμε, οι οποίοι παρακολουθούσαν τους φοιτητές μέσα και έξω από το πανεπιστήμιο.

Για να δικαιολογήσει την κατάργηση των εξήντα διετών επαγγελματικών τμημάτων αποφοίτων ΕΠΑΛ με κατοχυρωμένα επαγγελματικά δικαιώματα, την αναστολή λειτουργίας των πανεπιστημιακών τμημάτων, μεταξύ των οποίων και η Σχολή Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού στον Άγιο Νικόλαο, η οποία φέτος υπό κανονικές συνθήκες θα δεχόταν τους πρώτους σπουδαστές, ο κ. Μητσοτάκης επικαλέστηκε και εκείνος το συκοφαντικό επιχείρημα για ρουσφετολογική και προεκλογική σκοπιμότητα σε ένα ακατάσχετο παραλήρημα ενάντια στον ΣΥΡΙΖΑ.

Επισημαίνω ότι στις 7, 8 και 9 Μαΐου του 2021 στο 1^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Σχολικής Φυσικής Αγωγής και Αθλητικής Επιστήμης χίλιοι τετρακόσιοι σύνεδροι σε διαδικτυακή εκδήλωση, εκτός από τη συμβολή τους στην επιστήμη, ομόφωνα τάχθηκαν υπέρ της ικανοποίησης του αιτήματος, ενός διαχρονικού αιτήματος, όλης της Κρήτης για την ίδρυση σχολής φυσικής αγωγής και αθλητισμού και αποτελεί πράγματι ντροπή, ιδιαίτερα για έναν

Πρωθυπουργό, να επικαλείται συκοφαντικά επιχειρήματα γιατί δεν προσβάλλει μόνο τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά ολόκληρη την Κρήτη και τους Κρητικούς.

Ο ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία δεσμευόμαστε, όπως έχει δηλώσει και ο Πρόεδρος, ο Αλέξης Τσίπρας, από την επομένη των εκλογών, αφού μας εμπιστευτεί ο ελληνικός λαός, ότι θα λειτουργήσουν τα τμήματα που ιδρύσαμε, μεταξύ των οποίων και η Σχολή Φυσικής Αγωγής, η οποία, σύμφωνα με τον ιδρυτικό νόμο, στοχεύει στον ναυτικό αθλητισμό συμβάλλοντας ταυτόχρονα στην ανάπτυξη του τόπου.

Θα δώσουμε, επίσης, το δικαίωμα, τη δυνατότητα, καταργώντας την ελάχιστη βάση εισαγωγής, σε αποφοίτους που θέλουν να σπουδάσουν, αλλά δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα, να προσπαθήσουν να υλοποιήσουν τα όνειρά τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, όταν πριν την πανδημία τα σχολεία του Νομού Λασιθίου επισκέπτονταν τη Βουλή τόνιζα στα παιδιά: Να αγαπάτε τους γονείς σας γιατί πασχίζουν για εσάς, να σέβεστε τους δασκάλους σας γιατί φροντίζουν να μορφωθείτε. Όταν ήμουν στην ηλικία σας, δεν φανταζόμουν ποτέ ότι κάποια μέρα θα βρισκόμουν εδώ σε αυτό τον χώρο, τον ναό της δημοκρατίας. Γι' αυτό να ονειρεύεστε, τοποθετήστε τα όνειρά σας όσο ψηλότερα γίνεται. Μη σας τρομάζει το ύψος. Προσπαθήστε μόνο να φτάσετε όσο πιο ψηλά μπορείτε. Ποτέ κανείς δεν ξέρει μέχρι πού μπορεί να φτάσει.

Εκείνο που εσείς, δυστυχώς, κάνετε με τις συνεχείς νομοθετήσεις σας είναι να απαγορεύετε σε αυτά τα παιδιά να κάνουν όνειρα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τον κ. Υψηλάντη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, η υποθέτηση από τη Βουλή του σημαντικού υπό ψήφιση νομοσχεδίου, για το οποίο προηγήθηκε εξαντλητική διαβούλευση, αλλά και η μέτρηση της άποψης ευρύτερα της κοινωνίας θα προσδώσει πραγματικά νέους ορίζοντες στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας με την ενίσχυση της ποιότητας, της λειτουργικότητας, αλλά και της διασύνδεσής τους με την κοινωνία.

Ακριβώς η κατάδειξη της μέτρησης που διενεργήθηκε για λογαριασμό ελληνικής εφημερίδας είναι ότι οι κύριες μεταρρυθμίσεις απολαμβάνουν μιας ευρείας διακομματικής κοινωνικής αποδοχής και καθρεφτίζουν και την αναγκαιότητα της γενναίας αυτής τομής που επιχειρείται στον χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Και μόνον εδώ η μίζερη, τοξική και πενιχρή επιχειρημάτων Αντιπολίτευση με την επίκληση δήθεν αντιανταγωνιστικών παραπτωμάτων με γνώριμες θεατρικές ή ξύλινες παράτες επιχειρεί να παραπλανήσει, αγνοώντας, όμως, ότι αυτά που υποστηρίζει δεν εκφράζει την υγιή Ελλάδα και τους νέους μας.

Εμείς με το σημερινό νομοσχέδιο αρνούμαστε τα πανεπιστήμια της βαριοπούλας και των μπαχαλάκηδων, της συντήρησης και της διαιώνισης της αναξιοκρατίας. Εσείς απαξιοίτε να τα αποκηρύξετε. Αρνούμαστε τη χορήγηση «λευκών» πτυχίων και τα πανεπιστήμιά μας να είναι δέσμια των πολιτικών φατριών που στηρίζετε και που εξευτελίζουν το δημόσιο πανεπιστήμιο.

Σήμερα τολμάμε ακόμα μια φορά υπέρ των νέων μας, υπέρ ενός δημόσιου πανεπιστημίου του 21^{ου} αιώνα, θεσπίζοντας ένα πλήρες και ολιστικό πλαίσιο για τη λειτουργία των ΑΕΙ και επιδίδοντας να ξεπεράσουμε παθογένειες του παρελθόντος.

Σε τι αποσκοπούμε; Στο να καταστήσουμε τα ΑΕΙ φορείς ποιτικής εκπαίδευσης με σύγχρονη διδασκαλία, καινότιμο έρευνα, συνεργασίες και συνέργειες με σεβασμό στις ακαδημαϊκές ελευθερίες. Σημαντική είναι η προσπάθεια για παροχή υψηλής ποιότητας ανώτατης εκπαίδευσης με το εγχείρημα ανασυγκρότησης του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας, με προτάσεις που έγιναν από τα ίδια τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και που θα κατατείνουν ακριβώς στον στόχο αυτό.

Συνάμα, παρέχεται η δυνατότητα ίδρυσης παραρτημάτων των πανεπιστημίων στην ημεδαπή αλλά και στην αλλοδαπή.

Οι πυλώνες που στηρίζεται το νομοσχέδιο είναι οι εξής: Ο πρώτος είναι «Ενέργειες για την αναβάθμιση της ποιότητας των ΑΕΙ», με σημαντικές ενέργειες, όπως αναφέρθηκαν εκτενώς από τους προηγούμενους ομιλητές σχετικά με το ελληνικό «ERASMUS», τα επιλογής μαθήματα από άλλα τμήματα και σχολές, τα «minor» κατεύθυνσης πτυχία, επαγγελματικά πτυχία και τα λοιπά.

Δεύτερον, με μέτρα για την ενίσχυση της λειτουργικότητας και της αποδοτικότητας των ΑΕΙ, με νέο μοντέλο διοίκησης, αυξημένα φίλτρα συλλογικότητας, πρακτικές μεταξύ των πανεπιστημίων και συνεργασίες με το εξωτερικό.

Θεωρώ, κύριε Υφυπουργέ, ότι μπορούμε να προβλέψουμε μια δεύτερη θητεία σε επιτυχημένους πρυτάνεις, δίχως να συνυπολογίζεται τυχόν προηγούμενη θητεία τους ως αντιπρυτάνεις στη θέση του αντιπρυτάνη, προκειμένου να τους χορηγηθεί η δυνατότητα να ολοκληρώσουν το έργο τους. Θα ήθελα πολύ να προσεχθεί αυτή η παρατήρησή μου.

Υπάρχει στον τρίτο πυλώνα για την προώθηση της διασύνδεσης με την κοινωνία ένα σύγχρονο και ευέλικτο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών από τα πανεπιστημιακά εργαστήρια σε πολίτες και φορείς με δυνατότητα προγραμματικών πιστοποιητικών ψηφιακών δεξιοτήτων.

Και τέταρτον, έχουμε τον τέταρτο πυλώνα, τον εκσυγχρονισμό του ΔΟΑΤΑΠ, όπου θα υπάρχει αυτόματη ακαδημαϊκή αναγνώριση πτυχίων, αν το πανεπιστήμιο συμπεριλαμβάνεται στο μητρώο ήδη αναγνωρισμένων ιδρυμάτων και απλοποίηση των διαδικασιών αναγνώρισης των τίτλων.

Ένα άλλο σπουδαίο ειδικά για τα Δωδεκάνησα, για την περιοχή μου, κεφάλαιο είναι αυτό που ρυθμίζεται στα άρθρα 317 έως 346, με τα οποία διασφαλίζεται η νομική προσωπικότητα των Ιερών Μητροπόλεων της Δωδεκανήσου και της Πατριαρχικής Εξαρχίας Πάμμου και ρυθμίζει όλες τις διαδικασίες που τις αφορούν.

Το νομικό καθεστώς του Οικουμενικού Θρόνου στα Δωδεκάνησα παρέμεινε αρρύθμιστο από το 1947, εβδόμηντα πέντε περίπου χρόνια. Έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, σε πλήρη συμφωνία με το άρθρο 3 του Συντάγματος, να δώσει μία οριστική λύση στο ιδιαίτερο εκκλησιαστικό καθεστώς των Ιερών Μητροπόλεων της Δωδεκανήσου και της Πατριαρχικής Εξαρχίας Πάμμου, που συνίσταται στο γεγονός ότι εξακολουθούν και τελούν υπό την άμεση κανονική και εκκλησιαστική και πνευματική δικαιοδοσία του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Το νομοσχέδιο αποτελεί τη μεγαλύτερη και τη σημαντικότερη μεταρρύθμιση για τα θέματα της Ορθοδόξου Εκκλησίας στην Ελλάδα μετά το 1977 και την ψήφιση του Καταστατικού Χάρτη της Εκκλησίας της Ελλάδος. Η Εκκλησία στα Δωδεκάνησα αποτέλεσε έναν ισχυρό πυρήνα συνένωσης των Δωδεκανησίων, διατήρησης της γλώσσας μας και της θρησκείας κατά τα χρόνια της τουρκοκρατίας και της ιταλοκρατίας και συνεχίζει και σήμερα ένα σπουδαίο εθνικό και πνευματικό έργο που χρήζει στήριξης.

Η νησιωτικότητα, εν προκειμένω, κύριε Υφυπουργέ, απαιτεί μία γενναία εξαίρεση ώστε να δίνονται οι μητροπόλεις για το έργο που προανέφερα, οι συγκεκριμένες νησιωτικές μητροπόλεις να διευρύνουν έστω και κατ'ελάχιστον τις προβλεπόμενες οργανικές θέσεις.

Και θα ήθελα να σημειώσετε αυτό, από τώρα ας χορηγηθεί μία θέση διακόνου στη Μητρόπολη Σύμης που καλύπτει και τη Χάλκη και την Τήλο και το Καστελόριζο. Είναι εθνική υποχρέωση και εδώ σταματάω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι λυπηρό που ο ΣΥΡΙΖΑ μέσω προβεβλημένων στελεχών του, έχοντας χάσει κάθε σοβαρότητα, επέλεξε τον δρόμο οριστικά και αμετάκλητα άσκησης τοξικής και αντιπαραγωγικής αντιπολίτευσης. Το χυδαίο και το τοξικό γίνεται η εύκολη λαϊκιστική προσέγγιση για την αντιμετώπιση της σοβαρής, μελετημένης, τεκμηριωμένης πολιτικής πρότασης, εν προκειμένω στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, από την Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη. Η ύβρις, έστω και αν αποσύρεται δήθεν με αίτημα συγχώρεσης, παραμένει ύβρις και αυτός που τη διατύπωσε ένας κοινός υβριστής και αυτό που

μένει, ένας μετέωρος, αναπιολόγητος, δήθεν σοβαρός, αλλά στο βάθος φαιδρός πολιτικός λόγος.

Δεν τον καταδικάζετε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, τον υιοθετείτε και ακολουθείτε μια κατήφορο δίχως γυρισμό. Για εσάς πλέον η πολιτική είναι ένα παιχνίδι μηδενικού αθροίσματος. Για εμάς είναι η διαδικασία στήριξης και υλοποίησης των αναγκών της ελληνικής κοινωνίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν είναι μόνον το σημερινό νομοσχέδιο, αλλά και άλλα οκτώ νομοσχέδια για την παιδεία τα οποία ολοκληρώνουν την προεκλογική δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας για παρέμβαση στην παιδεία. Για όλα αυτά δημιουργείται μία σχέση εμπιστοσύνης, γεγονός που θα αναδειχθεί στην ανανέωση της εμπιστοσύνης του ελληνικού λαού και στον Κυριάκο Μητσοτάκη στο τέλος της τετραετίας.

Με τις σκέψεις αυτές, κύριε Πρόεδρε, δηλώνω ότι στηρίζω και ψηφίζω αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Ζεϊμπέκ Χουσεϊν από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο και αμέσως μετά ο κ. Καββαδάς, ο κ. Γκιόκας και ο κ. Λεονταρίδης.

ΧΟΥΣΕΪΝ ΖΕΪΜΠΕΚ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητούμε σήμερα ένα καταστροφικό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο το οποίο αποσκοπεί στο να διαλύσει τον κοινωνικό και κυρίως τον ακαδημαϊκό χαρακτήρα του πανεπιστημίου, ένα νομοσχέδιο που μετατρέπει το ελεύθερο, δημόσιο και δημοκρατικό πανεπιστήμιο σε πανεπιστήμιο της αγοράς.

Κατά τη συνήθη πρακτική της Κυβέρνησης, το νομοσχέδιο έρχεται σε μια περίοδο που οι κοινωνικές αντιστάσεις έχουν ατονήσει λόγω του καλοκαιριού και που τα πανεπιστήμια είναι κλειστά. Παρ' όλα αυτά, βρίσκει την έντονη αντίδραση των πανεπιστημιακών, που σύσσωμοι είναι αντίθετοι στην προσπάθεια υποβάθμισης του δημόσιου πανεπιστημίου.

Και όλα αυτά δεν έρχονται ως κεραυνός εν αιθρία, αποτελούν συγκεκριμένο και συγκροτημένο κομμάτι του σχεδίου της Κυβέρνησης να αποδιοργανώσει όλες τις πτυχές της κοινωνικής ζωής. Ξεκινώντας από τη διαχείριση της σφοδρής υγειονομικής κρίσης, την οποία δεν έχουμε ξεπεράσει μέχρι σήμερα, και τη διάλυση του Εθνικού Συστήματος Υγείας, περάσαμε πλέον σε μια ενεργειακή κρίση με αύξηση του πληθωρισμού και γιγάντιες ανατιμήσεις τιμών. Έτσι, το κόστος ζωής έχει γίνει πλέον δυσβάσταχτο.

Όμως, και στην εκπαίδευση το Υπουργείο Παιδείας έχει καταφέρει να διαλύσει τη δημόσια παιδεία, όπως την ξέραμε. Στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση με την επιβολή των πειραματικών σχολείων και στη δευτεροβάθμια με την επαναφορά της τράπεζας θεμάτων, τη θέσπιση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής και με τις αλλαγές στο εξεταστικό σύστημα

Επιτρέψτε μου να πω ότι ακόμα και στη μειονοτική εκπαίδευση η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο. Μάλιστα, οι αντιλήψεις του Υπουργείου για την αναβάθμιση της μειονοτικής εκπαίδευσης μοιάζουν βγαλμένες από τον Μεσαίωνα. Μοναδικό σας μέλημα είναι να παρατείνετε τις συμβάσεις των ιεροδιδασκάλων, σύμφωνα με το άρθρο 324 του νομοσχεδίου. Ασχολείστε, δηλαδή, με ένα ζήτημα που δεν έχει καν την αποδοχή της μειονότητας, αντί να ασχοληθείτε με το φλέγον ζήτημα της στέγασης των μαθητών και με την ποιοτική αναβάθμιση της μειονοτικής εκπαίδευσης.

Το Υπουργείο Παιδείας διακινδυνεύει κυριολεκτικά την ασφάλεια των μαθητών με το κτηριακό πρόβλημα του μειονοτικού Γυμνασίου - Λυκείου της Ξάνθης. Από την πλευρά μου έχω κάνει επανειλημμένες ερωτήσεις προς την ηγεσία του Υπουργείου για το θέμα αυτό, το οποίο ετέθη ακόμα και στο πόρισμα της Νέας Δημοκρατίας, της διακομματικής επιτροπής της Θράκης, αλλά η ηγεσία του Υπουργείου αδιαφορεί.

Πραγματικά, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να ακούσετε λίγο, γιατί είναι πολύ σημαντικό το κτηριακό πρόβλημα του λυκείου και ριψοκινδυνεύετε την ασφάλεια των μαθητών, χωρίς να προσπαθείτε να βρείτε μία λύση.

Να σημειώσω εδώ ότι το μειονοτικό Γυμνάσιο - Λύκειο Ξάνθης στεγάζεται σε ένα καπνομάγαζο του 19^{ου} αιώνα και λόγω του μεγάλου αριθμού των μαθητών και της στενότητας του χώρου, οι μαθητές στοιβάζονται κατά δεκάδες. Συνεπώς, αναγκαστικά το σχολείο λειτουργεί σε δύο βάρδιες με τις κτηριακές υποδομές να είναι άθλιες.

Σας ζητώ, λοιπόν, για μία ακόμη φορά να αναλάβετε άμεσα την πρωτοβουλία για την ανεύρεση ή την ανέγερση νέου σχολείου. Άλλωστε, σίγουρα όλοι συμφωνούμε ότι προέχει η ασφάλεια των μαθητών.

Επίσης, πολύ πρόσφατα βρεθήκαμε αντιμέτωποι με μία ακόμη πρακτική διαχωρισμού των μαθητών της μειονότητας. Για πρώτη φορά στα χωριά της ορεινής Ξάνθης η διευθύντρια πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης Ξάνθης αρνήθηκε την πραγματοποίηση θρησκευτικών εκδηλώσεων των μαθητών στο προαύλιο των σχολείων ως αντιπαιδαγωγικές. Ο δήμος και οι κάτοικοι αντέδρασαν έντονα, ενώ το θέμα προκάλεσε ιδιαίτερη εντύπωση στην τοπική κοινωνία και μας θύμισε άλλες σκοτεινές περιόδους. Να θυμίσω εδώ ότι αντίθετα με τη Νέα Δημοκρατία ο ΣΥΡΙΖΑ στήριζε τα ανοικτά σχολεία και τα απογεύματα.

Άλλο αντίστοιχο παράδειγμα αυταρχισμού είναι η άρνηση του Υπουργείου Παιδείας να επιστρέψει το κτήριο του πρώην Ιεροσπουδαστηρίου Εχίνου στη βακούφικη περιουσία, όπου και ανήκει, ώστε να αξιοποιηθεί οικονομικά και να ανακαινιστεί, ενώ η άρνηση του Υπουργείου να θεσπίσει κανονιστικό πλαίσιο για την αναγνώριση των απολυτηρίων των μαθητών που φοίτησαν σε θρησκευτικά λύκεια της Τουρκίας, κατά παράβαση της αρχής της ισότητας, είναι αδικαιολόγητη και πραγματικά είναι να απορεί κανείς. Διότι αν δεν μπορείτε να επιλύσετε τα περιορισμένα προβλήματα της μειονοτικής εκπαίδευσης, πώς να επιλύσετε τα προβλήματα ολόκληρου του εκπαιδευτικού συστήματος; Απ' ό,τι φαίνεται, όμως, ο στόχος σας δεν είναι η επίλυση των προβλημάτων του εκπαιδευτικού συστήματος, αλλά η μετατροπή του σε ένα παρακλάδι της αγοράς και σε επιχείρηση.

Με το εν λόγω νομοσχέδιο αποδομείται το δημόσιο πανεπιστήμιο, όπως το ξέραμε. Μακάρι αυτή να είναι και η τελευταία πράξη αποσάθρωσης της δημόσιας δωρεάν παιδείας από την Κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Και τώρα θα πω δύο λόγια επί του νομοσχεδίου. Κατ' αρχάς καταργείτε το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, αλλά από την πίσω πόρτα. Συστήνετε τα συμβούλια διοίκησης των πανεπιστημίων, εκ των οποίων τα πέντε από τα έντεκα μέλη θα είναι εξωτερικά. Με αυτόν τον τρόπο θα υποδεχτούμε τους μάντζερ στα πανεπιστήμια, οι οποίοι μάλιστα θα είναι πολύ λιγότερο καταρτισμένοι σε σχέση με τα ακαδημαϊκά μέλη.

Επαναφέρετε τα ΤΕΙ εισάγοντας νέες διακρίσεις στην ανώτατη εκπαίδευση. Παράλληλα, η πολιτεία αποσύρεται από την αυστηρή υποχρέωση χρηματοδότησης των ΑΕΙ και τα αφήνει έρμαια σε ένα ατελείωτο κυνήγι χορηγιών, κάτι που θα έχει σοβαρό αντίκτυπο στην ακαδημαϊκότητα.

Θεσπίζετε πειθαρχικό σύστημα φοιτητών και ανθρώπων του πανεπιστημίου ποινικοποιώντας τον συνδικαλισμό. Επίσης, αλλάζετε τον τρόπο αναγνώρισης των πτυχίων του εξωτερικού από τον ΔΟΑΤΑΠ απομακρύνοντας τα μέλη ΔΕΠ από ακαδημαϊκούς συμβούλους.

Το πιο εντυπωσιακό όμως, κατά τη γνώμη μου, είναι το άρθρο 5 του νομοσχεδίου στο οποίο καθορίζεται ότι τα ΑΕΙ δύνανται να συγχωνεύονται ή να απορροφώνται το ένα από το άλλο, μετά από απόφαση των Υπουργών Παιδείας και Οικονομικών.

Αφού θεσπίσατε την ελάχιστη βάση εισαγωγής και νιώσατε την κοινωνική κατακραυγή πέρυσι, έρχεστε σήμερα να ολοκληρώσετε το σχέδιό σας που δεν είναι άλλο από το κλείσιμο σχολών. Όπως διαβάζω, ένα από τα κριτήρια, σύμφωνα με τα οποία θα εισηγούνται οι Υπουργοί το κλείσιμο των τμημάτων, είναι ο δυσανάλογα μικρός ετήσιος αριθμός φοιτητών του ΑΕΙ σε σύγκριση με τον αριθμό των μελών ΔΕΠ, καθώς και η ιδιαίτερα χαμηλή προτίμηση για εισαγωγή στα προγράμματα σπουδών

που παρέχει. Με βάση τη διάταξη αυτή, ανοίγετε την πόρτα του κλεισίματος, για παράδειγμα, της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Πολυτεχνείου, του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης στην Ξάνθη. Ελπίζω να θυμάστε το περσινό φιάσκο με τους δέκα εισαχθέντες στη σχολή εξαπτίας της ελάχιστης βάσης εισαγωγής.

Νομίζω ότι πια είναι ξεκάθαρο πως η μόνη λύση είναι οι εκλογές. Όσο πιο σύντομα γίνουν, τόσο πιο αναστρέψιμη θα είναι η καταστροφή που έχετε προκαλέσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η επίθεσή σας στον χώρο της παιδείας και του πανεπιστημίου, όμως, δεν θα μείνει αναπάντητη. Η λύση θα δοθεί από την επόμενη κυβέρνηση που δεν θα είναι άλλη από αυτή του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία. Εμείς έχουμε ήδη δεσμευθεί υπέρ της κατάργησης της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, υπέρ της δημοκρατικής διοίκησης και λειτουργίας των πανεπιστημίων, με διπλασιασμό της χρηματοδότησης και των μελών ΔΕΠ των πανεπιστημίων για την κάλυψη των αναγκών τους και για τη θέσπιση κριτηρίων για δωρεάν μεταπτυχιακά προγράμματα.

Αν ενδιαφέρεστε πράγματι για το καλό της χώρας και της νέας γενιάς, προκηρύξτε τώρα εκλογές και αφήστε εμάς να σταματήσουμε άμεσα τη διάλυση της δημόσιας δωρεάν παιδείας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Συνεχίζουμε με τον κ. Καββαδά Αθανάσιο και αμέσως μετά είναι ο κ. Γκιόκας και ο κ. Λεονταρίδης.

Ορίστε, κύριε Καββαδά, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο χώρος της παιδείας δεν προσφέρεται για τη μετατροπή του σε πεδίο κομματικής αντιπαράθεσης. Παρά το τοξικό κλίμα που έχει δημιουργήσει η Αντιπολίτευση, θα αφιερώσω την ομιλία μου αποκλειστικά στο σημερινό νομοσχέδιο, σε ένα ολοκληρωμένο νομοθέτημα που αναβαθμίζει τη λειτουργία των πανεπιστημίων, σε ένα νομοθέτημα που συγκεντρώνει ευρεία συναίνεση και αποδοχή από την κοινωνία.

Ειλικρινά δεν πιστεύω ότι η Βουλή μπορεί να βρεθεί σε αναντιστοιχία με την κοινωνική απαίτηση να αναβαθμιστούν τα πανεπιστήμια, να επενδύσουμε ως χώρα στην ποιότητα, στη γνώση και στην ορθολογική λειτουργία.

Αναρωτιέμαι ποιος συνετός άνθρωπος μπορεί να διαφωνήσει με καινοτομίες, όπως είναι οι εξής: Πρώτον, η ενίσχυση της πρακτικής άσκησης φοιτητών με πρόβλεψη για αμοιβή και ασφαλιστική κάλυψη για την απόκτηση εργασιακής εμπειρίας.

Δεύτερον, η θεσμοθέτηση ενός πρωτοποριακού προγράμματος στα πρότυπα του «ERASMUS» που προβλέπει την εσωτερική κινητικότητα των φοιτητών μεταξύ ομοειδών και άλλων προγραμμάτων σπουδών ελληνικών πανεπιστημίων για ένα ακαδημαϊκό εξάμηνο.

Τρίτον, η θέσπιση κέντρου ψυχολογικής και συμβουλευτικής υποστήριξης με δωρεάν ανοικτή πρόσβαση σε φοιτητές.

Τέταρτον, η ενίσχυση της ειδικής μέριμνας για φοιτητές με αναπηρίες, ώστε να διασφαλίζεται η πρόσβασή τους σε κάθε πανεπιστημιακή δραστηριότητα.

Πέμπτον, τα κοινά προγράμματα σπουδών που επιτρέπουν συνεργασίες με πανεπιστήμια και φοιτητές του εξωτερικού.

Έκτον, η δυνατότητα ίδρυσης παραρτημάτων ελληνικών πανεπιστημίων σε χώρες του εξωτερικού, αλλά και η δυνατότητα συνεργασίας με ξένα πανεπιστήμια και πανεπιστημιακούς.

Έβδομον, τα διπλά πτυχία από προγράμματα σπουδών που οργανώνονται από κοινού από δύο τμήματα και απονέμουν δύο τίτλους σπουδών, ώστε οι φοιτητές να αποκτούν περισσότερες επαγγελματικές προοπτικές.

Όγδοον, το νέο σύστημα επιλογής καθηγητών με το μητρώο γνωστικών αντικειμένων που εξασφαλίζει μεγαλύτερη αξιοκρατία και διαφάνεια.

Ένατον, η σύσταση νέου σώματος, του συμβουλίου φοιτητών, που αναδεικνύεται μέσα από ενιαίο ψηφοδέλτιο, ανεξάρτητα από τα διοικητικά συμβούλια των φοιτητικών συλλόγων για την πιο δημοκρατική εκπροσώπησή τους.

Δέκατον, το νέο μοντέλο διοίκησης των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων στοχεύει στην ενίσχυση της συλλογικότητας, της διαφάνειας, της λογοδοσίας, της εξωστρέφειας και της αποτελεσματικότητας στον τρόπο λήψης αποφάσεων. Ουσιαστικά πρόκειται για τη μετάβαση σε ένα πιο δημοκρατικό και πιο λειτουργικό σύστημα διοίκησης.

Σημαντική καινοτομία, επίσης, είναι η δυνατότητα ίδρυσης «start up» επιχειρήσεων με τη συμμετοχή φοιτητών, διδασκόντων και με τη δημιουργία ενός κατάλληλου θεσμικού πλαισίου, καθώς και τα βιομηχανικά διδακτορικά.

Τέλος, αξίζει μια θετική αναφορά στις νέες διατάξεις για τον πολύπαθο ΔΟΑΤΑΠ, όπου πλέον οι διαδικασίες αναγνώρισης πτυχίου γίνονται αυτόματα, αν το πανεπιστήμιο συμπεριλαμβανεται στο μητρώο ήδη αναγνωρισμένων ιδρυμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές ότι απέναντι σε αυτές τις θετικές ρυθμίσεις και διατάξεις, απέναντι σε αυτές τις καινοτομίες, δεν υπάρχει σοβαρός αντίλογος. Μου είναι δύσκολο να αποδεχτώ ότι υπάρχουν κόμματα και παρατάξεις που υπερασπίζονται το καθεστώς της ακινησίας και της αδράνειας, που δεν αντιλαμβάνονται την αδήριτη ανάγκη να δημιουργηθεί ένα ολοκληρωμένο και κυρίως σύγχρονο πλαίσιο για τη λειτουργία των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Θα ήθελα να αναφερθώ στο άρθρο 21 του νομοσχεδίου που αφορά τη διαδικασία ίδρυσης, συγχώνευσης, κατάργησης και μετονομασίας πανεπιστημιακών τμημάτων, προκειμένου να είναι βιώσιμα και να έχουν επιστημονικό και επαγγελματικό αντίκρισμα.

Το ίδιο το πανεπιστήμιο, κύριε Υπουργέ, έχει ήδη καταθέσει εναλλακτικές προτάσεις για τη λειτουργία πανεπιστημιακού τμήματος στη Λευκάδα με νέο ακαδημαϊκό αντικείμενο. Εξ όσων γνωρίζω, πρόκειται για σύγχρονα ακαδημαϊκά αντικείμενα που συνδέονται και με την αγορά εργασίας και με τις ανάγκες της οικονομίας και της κοινωνίας και που απαντούν σε σύγχρονες προκλήσεις. Είναι αντικείμενα που το Ιόνιο Πανεπιστήμιο εκτιμά ότι θα προσελκύσουν τους φοιτητές χάρη στο ενδιαφέρον αντικείμενο, το υψηλό επίπεδο σπουδών και τις καλές προοπτικές για επαγγελματική σταδιοδρομία στη συνέχεια. Πιστεύω ότι πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που θέτουν και η Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης και το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Θεωρώ, επίσης, ότι με την έγκριση μίας εξ αυτών των προτάσεων αποκαθίσταται και μια στρέβλωση, αφού η Λευκάδα θα παραμείνει στον χάρτη της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, διότι, κύριε Υπουργέ, το 2017, η τότε ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας στέρησε από τη Λευκάδα το Τμήμα Διοίκησης Τουριστικών Επιχειρήσεων, ένα τμήμα που θα έχει άμεση σχέση με την αγορά εργασίας του νησιού μας, ένα τμήμα ισχυρό και βιώσιμο που σήμερα λειτουργεί ως ΑΕΙ στην Κέρκυρα και που μέχρι τότε λειτουργούσε ως ΤΕΙ στη Λευκάδα. Σε αντάλλαγμα, η τότε κυβέρνηση μας έδωσε μια υπόσχεση που αποδείχθηκε κενό γράμμα. Μας υποσχέθηκε, δηλαδή, τη λειτουργία ενός τμήματος που δεν είχε κανέναν σχεδιασμό, καμία μελέτη βιωσιμότητας ή σκοπιμότητας.

Θέλω, λοιπόν, να σας ζητήσω και από το Βήμα της Βουλής, κύριε Υπουργέ, την αξιολόγηση των προτάσεών μας, αλλά και να αποκατασταθεί η αδικία που έγινε εις βάρος μας, γιατί η Λευκάδα και μπορεί και πρέπει να έχει ένα πανεπιστημιακό τμήμα. Το νησί μας είναι το μοναδικό που έχει άμεση χερσαία πρόσβαση για φοιτητές και καθηγητές και μάλιστα τώρα με την ολοκλήρωση της Αμβρακίας Οδού η απόσταση από την Αθήνα με ΙΧ θα είναι μόλις τρεις ώρες και δεκαπέντε λεπτά.

Επιπλέον, προχωράμε τον διαγωνισμό για κατασκευή του κτηρίου του Κέντρου Νεότητας που προορίζεται να στεγάσει το πανεπιστημιακό τμήμα, καθώς και την κατασκευή φοιτητικής εστίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, δεν νοείται η Λευκάδα, το νησί του Βαλαωρίτη, του Σικελιανού και του Σβορώνου, να είναι το μοναδικό από τα Επτάνησα που λείπει από τον χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Εξάλλου, το Ιόνιο Πανεπιστήμιο λέει «ναι» σε πανεπιστημιακό τμήμα στη Λευκάδα και το στηρίζει από την αρχή σθεναρά.

Κυρίες Υπουργέ, στις πολλές συναντήσεις που είχα και με σας και με την Υπουργό κ. Κεραμέως σας έχω μεταφέρει πόσο θέλει η τοπική κοινωνία να μείνει η Λευκάδα στον πανεπιστημιακό χάρτη. Αυτό που ζητάμε είναι να αξιολογηθούν οι προτάσεις μας αντικειμενικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Παιδείας από την πρώτη στιγμή που ανέλαβε το τιμόνι της χώρας η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη έχει δουλέψει σκληρά και έχει φέρει βαθιές τομές σε όλη την εκπαίδευση. Γι' αυτό αξίζουν συγχαρητήρια στην Υπουργό κ. Νίκη Κεραμέως, στον αρμόδιο Υφυπουργό κ. Συρίγο, αλλά και στην Υφυπουργό Ζέττα Μακρή

Αξίζει να αναφέρω τους έντεκα χιλιάδες επτακόσιους μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών στη γενική παιδεία και τους τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιους στην Ειδική Αγωγή που έγιναν το 2021, καθώς και τους οκτώ χιλιάδες πεντακόσιους ογδόντα έξι επιπλέον μόνιμους διορισμούς εκπαίδευσης που θα γίνουν τους επόμενους μήνες. Μιλάμε για ένα σύνολο εικόσις πέντε χιλιάδων μόνιμων διορισμών απ' αυτήν εδώ την Κυβέρνηση, από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, μετά από δώδεκα χρόνια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Με το σημερινό νομοσχέδιο η Κυβέρνηση αλλάζει την ανώτατη εκπαίδευση στην πατρίδα μας και αναβαθμίζει τα ελληνικά πανεπιστήμια, με ένα νέο μοντέλο διοίκησης που ανταποκρίνεται στις διεθνείς καλές πρακτικές, με την αποκατάσταση του ασύλου, με αξιοκρατία και διαφάνεια, με εξωστρέφεια και αποκέντρωση, με ενίσχυση θεσμική αλλά και οικονομική, αφού επί της Κυβέρνησής μας υπήρξε 14% αύξηση στην τακτική χρηματοδότηση των πανεπιστημίων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ! Έχετε φθάσει στα δέκα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι ψηφίζουμε ένα ακόμα μεταρρυθμιστικό, αναπτυξιακό νομοσχέδιο, ένα ακόμη νομοσχέδιο για τα παιδιά μας, για την Ελλάδα του αύριο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριοι συνάδελφοι, τα δέκα λεπτά είναι ο διπλάσιος χρόνος. Το κατανοείτε.

Θα μιλήσει τώρα ο κ. Γκιόκας, αμέσως μετά ο κ. Λεονταρίδης και μετά ο κ. Ζουράρις.

Ορίστε, κύριε Γκιόκα, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υπάρχει ένα κρίσιμο ερώτημα. Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα φέρνει κάτι σύγχρονο, κάτι πρωτοποριακό, κάτι καινοτόμο, όπως ισχυρίζεται η κ. Κεραμέως και η Κυβέρνηση; Στην πραγματικότητα δεν φέρνει τίποτα από όλα αυτά. Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν είναι τίποτε άλλο από την πολύ-πολύ παλιά στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ανώτατη εκπαίδευση, ήδη από τα τέλη της δεκαετίας του 1990 - από τότε που ήμασταν εμείς φοιτητές, κύριε Συρίγο - με την περίφημη «Διακήρυξη της Μπολόνια». Μιλάμε για μια στρατηγική που ενσωματώθηκε βήμα-βήμα σε όλους τους αντίστοιχους νόμους-πλαίσια που πέρασαν και επί ΠΑΣΟΚ με τον νόμο Διαμαντοπούλου και επί προηγούμενων κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και επί ΣΥΡΙΖΑ με τον νόμο Γαβρόγλου και ξανά τώρα με τη Νέα Δημοκρατία, παίρνοντας βεβαίως υπ' όψιν και τις αντιδράσεις του κινήματος που κατάφεραν είτε να εμποδίσουν, είτε να καθυστερήσουν πλευρές αυτής της στρατηγικής. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι ο σημερινός νόμος - πλαίσιο επαναλαμβάνει σε ορισμένες περιπτώσεις σχεδόν αυτοόσιες προηγούμενες διατάξεις, όπως είναι για παράδειγμα οι διατάξεις για τα συμβούλια φοιτητών, αυτά τα κυβερνητικά «παραμάγαζα» που θέλετε να φτιάξετε που υπήρχαν στον νόμο Διαμαντοπούλου και που ενώ

ακυρώθηκαν στην πράξη, έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση να τα επαναφέρει σε ακόμη χειρότερη έκδοση.

Μετά, λοιπόν, από είκοσι και πλέον χρόνια, αυτή η στρατηγική έχει πλέον εφαρμοστεί σε πολλές χώρες και έχουμε πλήρη εικόνα για το ποια αποτελέσματα παράγει, για το αν παρέχει ολοκληρωμένη επιστημονική γνώση ή δεξιότητες μιας χρήσης, για το αν αναβαθμίζει τα πτυχία ή τα μετατρέπει σε ένα απλό πιστοποιητικό γνώσεων, για το αν κατοχυρώνει την επαγγελματική και εργασιακή πορεία των αποφοίτων ή τους μετατρέπει σε ανάλωσιμους και τελικά σε πολύ φτηνούς εργαζόμενους.

Ας δούμε, λοιπόν, αυτά τα αποτελέσματα, όπως τα περιγράφει όχι το ΚΚΕ, αλλά οι ίδιοι οι φοιτητές αυτών των ξένων πανεπιστημίων τα οποία εσείς λέτε ότι πρέπει να αντιγράψουμε. Έχουμε και λέμε. Στη Γερμανία ολόκληρα τμήματα με υβριδικά προγράμματα σπουδών από διάφορες σχολές φυτρώνουν σαν τα μανιτάρια για να εξυπηρετήσουν συγκεκριμένες ανάγκες εταιρειών. Εμφανίζονται προγράμματα σπουδών με τίτλους όπως «Συστήματα Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης», που αποτελούν ουσιαστικά ένα μείγμα, λίγο οικονομικά, λίγο πληροφορική και λίγο κοινωνιολογία. Αυτό αποτελεί ένα κλασικό παράδειγμα για το πώς τα τριτοβάθμια εκπαιδευτικά ιδρύματα αξιοποιούνται ως μονάδα γρήγορης παραγωγής εξειδικευμένων μεν εργαζομένων, αλλά με ελλιπή γνώση του επιστημονικού αντικειμένου. Κατά κανόνα αυτές οι δεξιότητες δεν έχουν επιστημονική συνοχή και αποτελούν κομμάτια διαφορετικών επιστημών που συνενώνονται για ευκαιριακούς λόγους βάσει των απαιτήσεων της αγοράς.

Τα πανεπιστήμια αξιολογούνται ως επιχειρήσεις, κυρίως με γνώμονα την οικονομική τους διαχείριση και την προσέλκυση εταιρειών σε προγράμματα σπουδών. Πολλές φορές μάλιστα οι ίδιες οι εταιρείες μπορεί να αναλαμβάνουν απευθείας τη διδασκαλία, όπως η «UNILEVER» στην Ολλανδία και η «SOLVAY» στο Βέλγιο. Στη Βρετανία το κάθε ίδρυμα αναζητά χορηγούς οι οποίοι με τη σειρά τους αναζητούν μελλοντικούς εργαζόμενους, με αποτέλεσμα να προσαρμόζουν αντίστοιχα και το πρόγραμμα σπουδών, φτάνοντας και σε πιο χυδαία αποτελέσματα όπως η μετονομασία τμήματος του πανεπιστημίου του Μάντσεστερ, μετά από χορηγία 15 εκατομμυρίων λιρών, ώστε να μπει στον τίτλο και το όνομα του χορηγού.

Επιπλέον, το κάθε ίδρυμα λειτουργεί αποκάλυπτα ως επιχείρηση και δεν το κρύβουν. Λέει ένας φοιτητής: «Όταν έκανα την πρώτη μου συνάντηση με καθηγητή ενός μαθήματος που θα ήμουν βοηθός στο εργαστήριο, μου είπε: Ακόμη κι αν κάποιος φοιτητές δεν έχουν κάνει τίποτα, θα τους βοηθήσουμε να πιάσουν τον μίνιμουμ βαθμό γιατί πληρώνουν και δεν θέλουμε να έχουμε δυσαρεστημένους πελάτες». Αυτή είναι η ποιότητά σας, αυτή είναι η αριστεία σας, που μας κοπανάτε, για να μη μιλήσουμε φυσικά για το κόστος που αναλαμβάνει ένας φοιτητής και για να μπει στο πανεπιστήμιο και για να βγει από αυτό.

Ιδού, λοιπόν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριοι της Κυβέρνησης, ποια είναι η διεθνής και ευρωπαϊκή πείρα που δόθηκε προέπει να ακολουθήσουμε και ιδού ποια είναι τα κριτήρια με βάση τα οποία γίνεται και η διεθνής κατάταξη των ιδρυμάτων, που το επαναλαμβάνεται σαν καραμέλα, κρύβοντας όμως τα κριτήρια αυτά πίσω από εύχες λέξεις, όπως «εξωστρέφεια», όπως «καινοτομία», όπως «αξιολόγηση» κ.ο.κ..

Εμείς, λοιπόν, απαντάμε ότι ναι, σε αυτή την αντιδραστική εξέλιξη η χώρα ευτυχώς έμεινε «πίσω» -εντός πολλών εισαγωγικών- και αυτό το πιστώνεται το φοιτητικό και το λαϊκό κίνημα, που έμεινε ζωντανό σε δύσκολες συνθήκες, αποδεικνύοντας, όμως, τι μπορεί να καταφέρει ο λαός μέσα από την πάλη του. Και επειδή το ξέρετε πάρα πολύ καλά αυτό επειδή ξέρετε ότι η πολιτική σας θα γεννήσει αντιδράσεις, επειδή ξέρετε ότι οι συσχετισμοί αλλάζουν, ότι οι φοιτητές σας γυρνάνε την πλάτη, ότι αυτή τη στιγμή η Πανοποδοστική είναι πρώτη δύναμη στα πανεπιστήμια, γι' αυτό τον λόγο σπεύδετε να θεωράσετε την πολιτική σας για το πανεπιστήμιο - επιχείρηση και το πανεπιστήμιο - εμπορικό κέντρο και το κάνετε αυτό όχι μόνο μέσα από την ιδεολογική χειραγώγηση και ενσωμάτωση, αλλά μέσα από την καταστολή, μέσα από την πανεπιστημιακή αστυνομία, μέσα από τα παραμάγαθα που ονομάζετε «συμβούλια φοιτητών», μέσα από τη συκοφαντία και τη διαστρέβλωση. Μάλιστα, με αφορμή τα γνωστά

γεγονότα στο ΑΠΘ, κάνατε σημαία σας το δίλημμα «βιβλιοθήκη ή βαριοπούλα», ενώ γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι το φοιτητικό κίνημα δεν είχε ποτέ σχέση με βαριοπούλες, όπως και εσείς δεν είχατε ποτέ σχέση με βιβλιοθήκες, με την έννοια ότι η πολιτική σας και η υποχρηματοδότηση στερούσε αυτά τα δικαιώματα.

Αυτά, λοιπόν, είναι τα αποτελέσματα μιας στρατηγικής που υπηρέτησατε άλλος λιγότερο, άλλος περισσότερο όλες οι κυβερνήσεις και που στην ουσία της συμφωνείτε όλοι. Και δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι αυτές τις μέρες η αντιπαράθεση εδώ στη Βουλή, ιδιαίτερα ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και τον ΣΥΡΙΖΑ, και ορισμένες ομιλίες που έδιναν το στίγμα, δεν αφορά τόσο ούτε τον προσανατολισμό του πανεπιστημίου, ούτε τη σχέση του με την αγορά και τις μεγάλες επιχειρήσεις, ούτε τα «μενού» πτυχίων που θα προσφέρουν τα ιδρύματα. Αφορά κυρίως το μοντέλο διοίκησης, ποιος, δηλαδή, θα παίρνει τις αποφάσεις, με τη μεν Κυβέρνηση να υπερασπίζεται ένα μοντέλο πιο κοντά στο αγγλοσαξονικό και τον δε ΣΥΡΙΖΑ να αποθεώνει το κεντροευρωπαϊκό, δόθεν συμμετοχικό μοντέλο, στο πλαίσιο του οποίου όμως οι ίδιες πολιτικές εφαρμόστηκαν εδώ και χρόνια, όπως, για παράδειγμα, στη Γερμανία και αλλού.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής: Είτε επιχειρηματικό είτε δόθεν συμμετοχικό, το πανεπιστήμιο που οικοδομείται σήμερα είναι ένα εχθρικό και κλειστό προς την κοινωνία πανεπιστήμιο, με μεγαλύτερους ταξικούς φραγμούς, με περισσότερες ευέλικτες σχέσεις εργασίας, με πιο αυταρχική διοίκηση, με την έρευνα υποταγμένη στα συμφέροντα των λίγων. Και αυτό δεν είναι θέμα στρέβλωσης. Είναι το πανεπιστήμιο που έχει ανάγκη ο σύγχρονος καπιταλισμός.

Αυτό το πανεπιστήμιο, λοιπόν, αντιπαλεύουμε και αγωνιζόμαστε για το πανεπιστήμιο των σύγχρονων αναγκών, αλλά και το πανεπιστήμιο των σύγχρονων δυνατοτήτων της εποχής μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τον κ. Λεονταρίδη. Αμέσως μετά ο κ. Ζουράρις, η κ. Φωτίου και ο κ. Χειμάρας.

Κύριε Λεονταρίδη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασικός στόχος μιας μεταρρύθμισης στο πεδίο των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων δεν είναι απλώς να κάνει καλύτερα τα πανεπιστήμια μας, αλλά πολύ περισσότερο να διορθώσει σοβαρές και χρόνιες παθολογίες ή στρεβλώσεις, οι οποίες αποτελούν τροχοπέδη στην αποτελεσματική λειτουργία και την ανάπτυξή τους. Μία εκ βάθρων αναθεώρηση του θεσμικού πλαισίου καθίσταται επιβεβλημένη όταν διαπιστώνεται ότι το ισχύον πλαίσιο προκαλεί σοβαρές παθολογίες.

Τα ΑΕΙ ως ένας συστημικός ζωντανός οργανισμός χρειάζονται επικαιροποίηση του τρόπου δομής, οργάνωσης και λειτουργίας είτε γιατί σε κάποιους τομείς έχουν υποστεί τη φυσιολογική φθορά του χρόνου, είτε γιατί ο αντίπαλος του καλού είναι το καλύτερο και τελικά το άριστο, είτε γιατί αποτελεί διεθνή πρακτική η διαμορφωτική λειτουργία της εκπαίδευσης.

Με πνεύμα αισιοδοξίας, όπως προδίδει ο τίτλος του νομοσχεδίου «Νέοι Ορίζοντες», η Κυβέρνηση μας υπενθυμίζει ότι η τύχη των πανεπιστημίων είναι πρωτίστως υπόθεση της κοινότητάς τους, με την εγγύηση της δικής μας μέριμνας για μεταρρύθμιση της εθνικής μας παιδείας, που θα μας βοηθήσει να πρωταγωνιστήσουμε στο διεθνές ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Βούλησή μας με το νομοσχέδιο αυτό είναι να διαμορφώσουμε εκείνες τις συνθήκες, καταργώντας, αλλάζοντας και συμπληρώνοντας όσα ισχύουν, που θα επιτρέψουν την αποκατάσταση της εικόνας και του ρόλου των ΑΕΙ στη δομή, συνοχή και συνεκτικότητα της ελληνικής κοινωνίας ως συστήματος, αλλά και θα συμβάλουν στην αλληλόδραση της χώρας με το ευρύτερο ευρωπαϊκό και διεθνές πλαίσιο.

Το σχέδιο νόμου εισάγει ένα σύνολο νέων ρυθμίσεων που αφορούν στον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας των ΑΕΙ και τον εκσυγχρονισμό του ΔΟΑΤΑΠ, ενώ κωδικοποιεί το υφιστάμενο πλαίσιο που αφορά την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Περιλαμβάνονται νομοθετικές ρυθμίσεις στους εξής βασικούς άξονες:

Αναβάθμιση της ποιότητας των ΑΕΙ. Ο άξονας αυτός περιλαμ-

βάνει: πρώτον, διπλά κοινά πτυχία, δεύτερον, επιλογή μαθημάτων από άλλα τμήματα και σχολές, τρίτον, ελληνικό «ERASMUS», τέταρτον, επαγγελματικά μεταπτυχιακά, πέμπτον, βιομηχανικά διδακτορικά, έκτον, ενίσχυση πρακτικής άσκησης, έβδομον, επισκέπτες καθηγητές, όγδοον, αυτονομία στην οργάνωση προγραμμάτων σπουδών, ένατον, προγράμματα εφαρμοσμένων επιστημών και τεχνολογίας, δέκατο, νέες πιο αξιοκρατικές διαδικασίες επιλογής μελών ΔΕΠ, ενδέκατο, κίνητρα για έρευνα και μείωση της γραφειοκρατίας.

Δεύτερος άξονας, ενίσχυση της λειτουργικότητας και της αποδοτικότητας των ΑΕΙ. Ο άξονας αυτός περιλαμβάνει: πρώτον, νέο μοντέλο διοίκησης, αυξημένα φίλτρα συλλογικότητας, λογοδοσίας, διαφάνειας και εξωστρέφειας, ευθυγράμμιση με διεθνείς καλές πρακτικές πανεπιστημίων του εξωτερικού. Δεύτερον, θεσμικά εργαλεία για στοχοθεσία ΑΕΙ. Τρίτον, νέο ευέλικτο πλαίσιο για τη διαχείριση της περιουσίας των ΑΕΙ. Τέταρτον, δομές υποστήριξης της πανεπιστημιακής κοινότητας, ψυχολογική υποστήριξη, υποστήριξη στη διδασκαλία.

Τρίτος άξονας, προώθηση της σύνδεσης με την κοινωνία. Αυτός περιλαμβάνει, πρώτον, νέο σύγχρονο και ευέλικτο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών από τα πανεπιστημιακά εργαστήρια σε πολίτες, φορείς. Δεύτερον, δυνατότητα προγραμμάτων πιστοποιητικών ψηφιακών δεξιοτήτων. Τρίτον, αναβάθμιση του ρόλου των πανεπιστημίων στη διά βίου εκπαίδευση μέσω των Κέντρων Επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης.

Τέταρτος άξονας, εκσυγχρονισμός ΔΟΑΤΑΠ. Ο άξονας αυτός περιλαμβάνει: πρώτον, αυτόματη ακαδημαϊκή αναγνώριση πτυχίου αν το πανεπιστήμιο συμπεριλαμβάνεται στο μητρώο ήδη αναγνωρισμένων ιδρυμάτων. Δεύτερον, απλοποίηση της διαδικασίας αναγνώρισης ακαδημαϊκού τίτλου από το εξωτερικό για εργασία στην Ελλάδα, απόφαση αναγνώρισης ή μη ή αντιστάθμισης, γραπτή εξέταση ή και πρακτική άσκηση εντός λίγων μηνών από την υποβολή της αίτησης.

Στο σημείο αυτό, κύριε Υπουργέ, θέλω να επισημάνω ότι στον ΔΟΑΤΑΠ εξακολουθούν και υπάρχουν αγκυλώσεις που δείχνουν ότι δεν κοιτάζουν την ουσία αλλά τον τύπο και δημιουργούνται διάφορα προβλήματα.

Καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής αίτημα Ελληνίδας καθηγήτριας με μεταπτυχιακό Γερμανίας που δεν αναγνωρίζεται από τον ΔΟΑΤΑΠ γιατί ξεκίνησε -λέει- η διαδικασία λίγες μέρες πριν πάρει το πτυχίο της. Δηλαδή αναγνωρίζεται στη Γερμανία και δεν αναγνωρίζεται στην Ελλάδα. Αυτό είναι αρκετά ή θα έλεγα πολύ παράξενο και άδικο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεόφιλος Λεονταρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ρυθμίσεις εκκλησιαστικών θεμάτων: Γίνεται σύσταση οργανικών θέσεων κληρικών. Πρόκειται για νομοθετική ρύθμιση χωρίς οικονομικό κόστος για το κράτος, σε ένα αρρύθμιστο εδώ και εβδομήντα επτά χρόνια τοπίο που είχε ως αποτέλεσμα να έχει εκδοθεί ΦΕΚ διορισμού και να μισθοδοτούνται από το δημόσιο με μόνιμη σχέση εργασίας τρεις χιλιάδες πεντακόσιοι είκοσι ιερείς, χωρίς να έχουν οργανικές θέσεις. Αυτό συν τοις άλλοις προκάλεσε ανασφάλεια των ιερέων σε θέματα συνταξιοδοτικά, εργασιακά και ασφαλιστικά.

Είναι δυνατόν, αγαπητοί συνάδελφοι, να αρνηθεί κάποιος τη δυνατότητα που προσφέρει το νομοσχέδιο για την οργάνωση κοινών προγραμμάτων σπουδών διεπιστημονικού χαρακτήρα, με απονομή τίτλου σπουδών ή διπλών προγραμμάτων σπουδών με απονομή δύο πτυχίων με άλλα τμήματα του ίδιου ή άλλου πανεπιστημίου εντός ή εκτός Ελλάδος; Όπως επίσης, ουδείς θα αρνηθεί την ελευθερία λήψης μαθημάτων από προγράμματα σπουδών άλλων τμημάτων ή άλλης σχολής με δυνατότητα αναγνώρισής τους μέχρι ποσοστού 10%.

Επίσης, το ελληνικό «ERASMUS» θα ενισχύσει την κινητικότητα μεταξύ των εγχώριων ΑΕΙ επιτρέποντας, παραδείγματος χάριν, σε έναν φοιτητή Αρχιτεκτονικής να παρακολουθήσει ένα εξάμηνο στη Σχολή Καλών Τεχνών ή σε έναν φοιτητή της Νομικής Σχολής να παρακολουθήσει ένα εξάμηνο σπουδών σε μια σχολή Οικονομικών.

Εξαιρετική σημασία έχει η βαρύτητα που δίνεται στη σύνδεση των πανεπιστημιακών με την παραγωγή και την αγορά εργασίας. Το νομοσχέδιο πέραν των άλλων προβλέπει και τη δημιουργία επαγγελματικών μεταπτυχιακών, κατόπιν συμφωνίας με ιδιωτικές επιχειρήσεις, στα οποία θα μπορούσαν να διδάξουν και εμπειρογνώμονες από τον ιδιωτικό τομέα.

Ακόμη προβλέπεται πλήρες πλαίσιο για την πρακτική άσκηση των φοιτητών, με ασφαλιστική κάλυψη έναντι εργατικών ατυχημάτων και ελάχιστη αμοιβή το 80% του κατώτατου βασικού μισθού.

Ταυτόχρονα προσφέρει τη δυνατότητα οργάνωσης προγραμμάτων εφαρμοσμένων επιστημών και τεχνολογίας, διάρκειας επτά εξαμήνων και πρόβλεψη υποχρεωτικής άσκησης.

Το νομοσχέδιο θεσπίζει ακόμα την παροχή υπηρεσιών από εργαστήρια των πανεπιστημίων σε πολίτες. Η κοστολόγηση θα γίνεται με μη κερδοσκοπικούς όρους. Για παράδειγμα, τα μέλη ενός πανεπιστημιακού εργαστηρίου ψυχολογίας θα μπορούν να παρέχουν δωρεάν συμβουλευτικές υπηρεσίες σε ευάλωτους ψυχικά πάσχοντες.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να καταθέσω και τη δική μου πρόταση. Οι φοιτητές του σήμερα είναι οι γονείς του αύριο και θα ήθελα έστω ως μάθημα που δεν θα βαθμολογείται, αλλά θα είναι υποχρεωτικό, να εισαχθεί σε όλες τις σχολές ανεξαρτήτως αντικείμενου το μάθημα της Παιδοψυχολογίας. Γιατί μπορεί να σπουδάσουμε μια επιστήμη, αλλά τον σπουδαιότερο ρόλο που θα αναλάβουμε ποτέ στη ζωή μας, τον ρόλο του γονέα, δεν τον σπουδάζουμε πουθενά. Σε μια χώρα όπως η δική μας, με το γνωστό δημογραφικό πρόβλημα, την υπογεννητικότητα και τα πρόσφατα περιστατικά που είδαν το φως της δημοσιότητας, το λιγότερο που οφείλουμε να κάνουμε ως πολιτεία είναι να δώσουμε στους αυριανούς γονείς κάποιες βασικές γνώσεις στην παιδική ψυχολογία, ώστε να αντιληφθούν εγκαίρως και με έγκυρο τρόπο τι σημαίνει να είσαι γονέας, ώστε αυτό στο μέλλον να αποτελέσει το φωτεινό μονοπάτι πάνω στο οποίο θα διανύσουν τη μακρά πορεία που θα ακολουθήσουν στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Παρακαλώ να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να προετοιμάσουμε τους νέους Έλληνες να δράσουν ως Έλληνες πολίτες του κόσμου και να καταστήσουν την Ελλάδα διεθνές εκπαιδευτικό κέντρο, δημιουργώντας μια νέα πηγή πλούτου για την εθνική οικονομία. Οφείλουμε να κάνουμε υπερήφανους τους νέους, να αισθάνονται ότι φοιτούν σε ένα πανεπιστήμιο αξιοζήλευτο, ανταγωνιστικό, αξιοπρεπές, εξωστρεφές, ελεύθερο. Η ευκαιρία της ενηλικίωσης και της ανάπτυξης για το ελληνικό πανεπιστήμιο είναι εδώ, αρκεί να μη χαθεί στο όνομα της ιδεολογικής ματαιοδοξίας και διάθεσης να βλέπουμε τα δέντρα και όχι το δάσος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Παρακαλώ να ηρεμήσει τον χρόνο.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Ζουράρης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΟΥΡΑΡΙΣ: Καλησπέρα.

Θα ήθελα να απευθυνθώ στην Υπουργό -βρεθήκαμε έστω κι εδώ- και να πω, για να γραφτεί στα Πρακτικά, ότι επειδή δεν είναι εδώ ο συνάδελφος Συρίγος θα ήθελα να του μεταβιβάσετε τα συγχαρητήριά μου για την -εδώ και πολύ καιρό βεβαίως- ανάλυση και την ερμηνεία που κάνει πάντοτε για τα ελληνотουρκικά. Τον ευχαριστώ και συγχαρητήρια.

Και τώρα να γυρίσουμε στα δικά μας, τα «κακόμοιρα». Είμαι εγώ λοιπόν και διδάσκω. Και διδάσκω εσένα ο οποίος θα γίνεις μετά μανάτζερ, διαχειριστής. Είμαι στα Οικονομικά, καθηγητής Οικονομικών από τους καλύτερους που έχει η χώρα. Εσύ θα είσαι μανάτζερ μετά και θα έρθεις εσύ μετά -αυτό λέει το νομοσχέδιο-, θα μου κάτσεις στον σβέρκο, χωρίς να είσαι αιρετός, χωρίς να έχεις εκλεγεί. Θα σε διαλέξει η Υπουργός, δηλαδή ο Μητσοτάκης, δηλαδή η ένωση των εφοπλιστών, δηλαδή ο ΣΕΒ, κ.λπ..

Αυτό που μου έκανε εντύπωση είναι ότι σήμερα ο σπουδαίος

Γιώργος Γραμματικάκης, επί σειρά ετών πρύτανης και πρόεδρος τότε στο νεοσύστατο Πανεπιστήμιο της Κερκύρας, είπε ότι «μας έχουν εξοντώσει εμάς τους πρυτάνεις, μας εξοντώσανε εμάς τους κοσμήτορες, μας εξοντώσανε ως αιρετό όργανο». Και η αλήθεια είναι ότι πέτυχαν κάτι καταπληκτικό. Έκαναν με αυτόν τον νόμο ένα απίστευτο λήφτινγκ, καταπληκτικό, στο άρθρο 16 του Συντάγματος. Διαλύθηκε το άρθρο 16 του Συντάγματος για την αυτονομία.

Και θα έλεγα το εξής. Εάν ήσασταν συνάδελφος βέβαια θα καταλαβαίνατε. Δεν το είδαν οι συνάδελφοι του Υπουργείου ότι εμάς τους δασκάλους μάς εξευτελίζει αυτή η ιστορία; Είναι δυνατόν να κάθεται στον σβέρκο μου εμένα άνθρωπος που τον έχω διδάξει εγώ και θα έρθει μετά στο κεφάλι μου ως μάντζερ για να με διαχειριστεί; Δεν μπορώ εγώ να διαχειριστώ τα οικονομικά; Σιγά τα ωά! Πενήντα χρόνια τα διδάσκω τα Οικονομικά στο πανεπιστήμιο και θα μου έρθει απέξω ο άλλος; Αλλά βέβαια αυτό είναι η μπίζνα. Διότι με τη μπίζνα αυτή έφτασε ο Πρωθυπουργός να διώξει περίπου είκοσι χιλιάδες πέρυσι και φέτος και τα στέλνει, αν μπορούν και αν ξεπαραδιαστούν, να πάνε στα κολέγια. Δηλαδή ο Μητσοτάκης και η Νέα Δημοκρατία κολεγιά με τα κολέγια! Και βεβαίως εσείς είστε οι δωροπάροχοι και δωροδέκτες είναι τα κολέγια και όλο αυτό το πράγμα γίνεται μια αλληλοπεριχώρηση ημών και υμών.

Αυτή η ιστορία της μπίζνας, δηλαδή, είναι τόσο δύσκολη να την καταλάβουμε! Ακόμη κι εγώ την έχω καταλάβει.

Θα σας διαβάσω, γιατί γέλασα πάρα πολύ, διότι ανακάλυψα, μου το είπαν και δεν το ήξερα και το έφερα για να μην το αλλάξω, διότι στις 17 Σεπτεμβρίου του '17 -τότε δεν ήταν Πρωθυπουργός ο Μητσοτάκης- στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης είπε το εξής: «Δεν τρέφω αυταπάτες για μια κοινωνία χωρίς ανισότητες. Κάτι τέτοιο είναι αντίθετο στην ανθρώπινη φύση», είπε.

Καλά, επτά χρόνια ήταν στα καλάμια για να επωάσει αυτήν τη φράση, ότι κάτι τέτοιο είναι αντίθετο στην ανθρώπινη φύση, η ισότητα ή και η ανισότητα; Μάλλον δεν τα έπαιρνε καλά τα γράμματα ο δικός σας.

Λοιπόν, να του κάνω ένα μικρό μάθημα από τα δικά μας πάλι; Από το Α, 235. Από εκεί αρχίζει τουλάχιστον η θεσμική σε εμάς αντίληψη περί ισότητας, γιατί λόγω ανισότητας τα στέλνει τα παιδιά, επειδή δεν είναι, τα στέλνει στα ψυκτήρια και στα κολέγια και λέει: «Ίσον εμοί φάσθαι και ομοιωθήμεναι άντην», απέναντι. Τα έχει και τα δύο. Το «ίσον» -και μάλιστα με την αποθετική του μορφή- ότι είναι ανισότης εδώ, «αν τολμήσεις να τα βάλεις μαζί μου», αλλά το «ίσον» είναι το κατοχυρωμένο, το κεντρικό. «Ίσον εμοί φάσθαι και ομοιωθήμεναι». Και η ομοιότητα.

Και για να μαθαίνει και λίγο -άντε, να του κάνουμε και μάθημα ξανά- θέλω να καταλάβει ο Πρωθυπουργός σας ότι η ελευθερία είναι συνώνυμη της ισότητας και η ισότητα είναι το ομοούσιον της ελευθερίας. Η ισότης. Και βεβαίως έρχεται μετά και το ΣΤ 38 του Θεωκυδίδη, το οποίο το κατοχυρώνει με την υπέροχη έκφραση «πώς τούς αυτούς» -δηλαδή και τους κολέγιους και με τα πέντε χιλιάδες και με τα έξι χιλιάδες, αν ξεπαραδιαστούν οι γονείς- «πώς τούς αυτούς μη των αυτών αξιούσθε». Είμαστε οι «αυτοί» ή είστε οι «αυτοί» με εμένα κι εγώ ο «αυτός» με εσάς, άρα αξιούστε, αξιώνετε εσείς από εμένα κι εγώ αξιώ από εσάς τι; Τα αυτά, τα ίδια.

Επομένως, αυτή η ιστορία με την ψολόεσαν αυτήν μεγαληγορία, με την ψολοκομπία αυτήν του Μητσοτάκη περί ισότητας και ανισότητας και ίσων ευκαιριών, ουσιαστικά κρύβει τη μπίζνα, γιατί ακριβώς μέσα στα ενδόμυχα της ψολοκομπίας του θέλει ακριβώς την ανισότητα εις βάρος της φτωχολογιάς.

Χαίρετε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με την κ. Θεανώ Φωτίου, μετά με τον κ. Θεμιστοκλή Χειμάρη και ακολουθεί η κ. Κυριακή Μάλαμα.

Ορίστε, κυρία Φωτίου, έχετε τον λόγο.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, είμαι συγκλονισμένη από το γεγονός ότι η ελληνική δικαιοσύνη καταδίκασε το πρωί έναν βιαστή δύο ανηλίκων σε δωδεκαετή κάθειρξη και μέσα σε λίγες ώρες τον άφησε ελεύθερο. Αναρωτιέμαι: Τι μάθημα δίνει ακρι-

βώς η ελληνική δικαιοσύνη στους Έλληνες πολίτες αυτής της χώρας, στους νέους αυτής της χώρας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας θα ψηφίσουν μόνοι τους για άλλη μια φορά ένα αντισυνταγματικό νομοσχέδιο που είναι καταδικασμένο να μην εφαρμοστεί και που θα καταργήσει η επόμενη κυβέρνηση που θα είναι η δικιά μας, προοδευτική, με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία.

Μεγαλώνει ο κατάλογος των νομοσχεδίων, που βλέπουν το δημόσιο συμφέρον των πολιτών υπέρ των ιδιωτικών συμφερόντων. Όσο πλησιάζει η ώρα της πτώσης της Νέας Δημοκρατίας, τόσο οξύτερη γίνεται η επίθεσή της σε λαϊκά συμφέροντα, τόσο πιο άοκνη, χωρίς ανάσα η προσπάθειά της να προλάβει η Κυβέρνηση να εξοφλήσει τα γραμμάτια στους ολιγάρχες που την κρατούν στην εξουσία, μπας και καταφέρουν το θαύμα του '19 άλλη μια φορά.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο ολοκληρώνει την τριλογία της ιδιωτικοποίησης του κοινωνικού κράτους. Υγεία, ασφάλιση, παιδεία. Του κοινωνικού κράτους που αν είναι καθολικό, δημόσιο κι δωρεάν, είναι η μόνη ασπίδα προστασίας όλων των πολιτών σ' ένα μεταβαλλόμενο κόσμο με επάλληλες κρίσεις, δημοσιονομικές, υγειονομικές, κλιματικές, ενεργειακές, αλλά και κρίσεις αξιών τώρα.

Η μόνη ασφάλεια και ελπίδα: Ψηφίζετε μόνοι σας οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ένα νομοσχέδιο, που επιτίθεται στη νέα γενιά, που επιχειρεί να υποθηκεύσει το μέλλον της, αλλά και το μέλλον αυτού του τόπου. Μόνοι σας. Έναν νόμο για τα πανεπιστήμια, που για να μπορέσει να εφαρμοστεί, απαιτεί τις μεγαλύτερες συναρτήσεις. Απομονωμένοι από τις είκοσι μία συγκλήτους και την επιτροπή των πρυτάνεων που τον απορρίπτουν, απ' όλες τις ομοσπονδίες πανεπιστημιακών και εργαζομένων στα πανεπιστήμια της Ελλάδος, από οκτακόσιους πενήντα διακεκριμένους πανεπιστημιακούς στα πενήντα μεγαλύτερα πανεπιστήμια του εξωτερικού, αυτά που θαυμάζετε και βέβαια από την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής που θέτει τα επιχειρήματα της αντισυνταγματικότητας του νομοσχεδίου.

Επιχειρείτε να καταργήσετε το δημοκρατικό δημόσιο και δωρεάν πανεπιστήμιο, την κληρονομιά της Μεταπολίτευσης. Ο νόμος-πλαίσιο του '82 σήμανε την αναγέννηση των ελληνικών πανεπιστημίων, τα έκανε διάσημα και ισχυρά, ώστε να είναι σήμερα στα πρώτα διακόσια πενήντα από τα τριάντα δύο χιλιάδες πεντακόσια που υπάρχουν παγκοσμίως. Κατάφερε αυτόν τον άθλο γιατί πέτυχε τη συμμετοχή και συναίνεση όλων των συντελεστών της πανεπιστημιακής κοινότητας, φοιτητών, διδασκόντων, εργαζομένων, που ανέλαβαν την υλοποίηση του νόμου και τον εκδημοκρατισμό του πανεπιστημίου, δηλαδή να μπει η δημοκρατία στο πανεπιστήμιο, που σήμαινε εκδημοκρατισμό της γνώσης με την κατάργηση της έδρας και την αντικατάστασή της από τον τομέα, εκδημοκρατισμό των δομών του πανεπιστημίου, τομέα, τμήμα, σύγκλητο απ' όλη την κοινότητα, φοιτητές, εργαζόμενους, διδάσκοντες, τον εκδημοκρατισμό του διδακτικού φορέα, δηλαδή ενιαίο φορέα διδασκόντων από τον λέκτορα ως τον καθηγητή, για πρώτη φορά όλοι με δικαίωμα στη διδασκαλία και την έρευνα.

Εσείς σε ποιους βασίζεστε για να υλοποιήσετε αυτό το νομοσχέδιο; Ποιοι είναι οι ενθουσιώδεις συμμετέχοντες που θα το πάρουν ανιδιοτελώς στην πλάτη τους, αυτό το πανεπιστήμιο των manager που θα στοιχίσουν 950.000 ευρώ τον χρόνο, αυτό το πανεπιστήμιο της ασύδοτης και αρπακτικής επιχειρηματικότητας όπου κάθε διδάσκων για να επιβιώσει θα πρέπει να φέρνει projects εγκαταλείποντας την προπτυχιακή διδασκαλία υπέρ των επιμοιβών μεταπτυχιακών, των πολυδιασπασμένων πτυχίων με τα οποία κανείς δεν συγκροτεί στέρεη γνώση και πρέπει σε όλη του τη ζωή να μετεκπαιδεύεται πληρώνοντας αδρά; Και βέβαια το τερματίζατε όταν δίνετε πτυχία διαφορετικών ταχυτήτων χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα.

Το πανεπιστήμιο αυτό, το δικό σας των βιομηχανικών διδακτορικών που θα παραγγέλλονται από επιχειρήσεις, που θα καθοδηγούνται από την αγορά, που δεν θα έχουν σχέση με την παραγωγή της έρευνας και της επιστήμης, δηλαδή με την παραγωγή νέας γνώσης. Αυτό σημαίνει διδακτορικό. Το πανεπιστήμιο

των νέων ερευνητών που θα είναι οι νέοι ειλωτες οι οποίοι θα υποαμείβονται, ενώ θα επωμίζονται τα προπτυχιακά, χωρίς κανένα ακαδημαϊκό μέλλον.

Αυτό είναι το πανεπιστήμιο σουπερμάρκετ, αυτό είναι το πανεπιστήμιο ιδιωτική εταιρεία, που ξέρετε καλά πώς διοικείται. Διοικείται με αυταρχισμό, με πειθαρχικά μέσα, με διαγραφές καθηγητών, το περιβόητο «ν+2» ή για συνδικαλιστική δράση και βέβαια με Πανεπιστημιακή Αστυνομία, με κόστος 30 εκατομμυρίων, όσα ακριβώς είναι αυτά που πληρώνει το κράτος στα τρία μεγαλύτερα και πιο διάσημα πανεπιστήμια της χώρας, της Θεσσαλονίκης, της Αθήνας, το ΕΚΠΑ, το ΑΠΘ, το ΕΜΠ.

Δεν είναι η πρώτη φορά που δέχεται τέτοια επίθεση το δημόσιο πανεπιστήμιο από τον νεοφιλελευθερισμό τα τελευταία τριάντα χρόνια. Όμως άντεξε και θα αντέξει και τώρα, γιατί όλες οι οικογένειες, τα νοικοκυριά αυτής της χώρας, όλοι οι νέοι αυτής της χώρας, έχουν καταλάβει ότι με τη Νέα Δημοκρατία Κυβέρνηση η μόρφωση αφορά τις ελίτ. Μέσα σε δύο χρόνια σαράντα χιλιάδες νέοι οδηγούνται στα κολέγια ή στο εξωτερικό, εφόσον έχουν να πληρώσουν. Αλλιώς θα αποχαιρετήσουν τα όνειρά τους με την ελάχιστη βάση εισαγωγής και ακόμη κι αν μπουν συνεχίσει φραγκοί θα τους πετούν έξω.

Αυτός ο νόμος δεν θα εφαρμοστεί. Αύριο και σήμερα απεργούν οι συνάδελφοί μου οι πανεπιστημιακοί και οι εργαζόμενοι, υπερασπιζόμενοι το δημόσιο δημοκρατικό πανεπιστήμιο, την ελπίδα του λαού. Το τιμούν. Δεν είναι μόνοι. Είμαστε πολλοί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Χειμάρρα Θεμιστοκλή από τη Νέα Δημοκρατία και ακολουθεί η κ. Μάλαμα, ο κ. Γκιόλας, η κ. Παπανάσιου, ο κ. Βασιλειάδης, ο κ. Λαμπρούλης και ο κ. Ζεμπιλής.

ΞΕΝΟΦΩΝ (ΦΩΝΤΑΣ) ΜΠΑΡΑΛΙΑΚΟΣ: Θα πάμε μέχρι τη 1.00', κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Θα φτάσουμε μέχρι τον αριθμό εξήντα επτά, τον κ. Γιόγιακα.

Κύριε Χειμάρρα, έχετε τον λόγο.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ (ΘΕΜΗΣ) ΧΕΙΜΑΡΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνησή μας υπερασπίζεται του εκσυγχρονισμού των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, προκειμένου να ανταποκριθούν άμεσα και αποτελεσματικά στις απαιτήσεις του σύγχρονου κοινωνικού και οικονομικού περιβάλλοντος. Δεν τρέφουμε ψευδαισθήσεις, δεν έχουμε αυταπάτες. Η τακτική της ήσυχης προσπάθειας, ο λαϊκισμός, οι μικροκομματικές σκοπιμότητες, η ανακολουθία λόγων και έργων είναι πολιτικές, που επικράτησαν τα προηγούμενα χρόνια.

Το σημερινό νομοσχέδιο είναι μια μάχη της προόδου απέναντι στην οπισθοδρόμηση. Είναι μια μάχη της συνέπειας απέναντι στον λαϊκισμό. Η παιδεία -και το λέμε πολλές φορές σε αυτή την Αίθουσα- αποτελεί εθνικό πεδίο πολιτικής. Η δημόσια εκπαίδευση στη χώρα μας υπήρξε ανέκαθεν ιμάντας κοινωνικής κινητικότητας και μοχλός ατομικής προκοπής. Αναδεικνύεται με το σημερινό μας νομοθέτημα το πολιτικό ορόσημο ανάμεσα στην πραγματική πρόοδο και στην καμουφλαρισμένη συντήρηση.

Επιτρέψτε μου μερικές αναφορές στην κριτική που άκουσα σήμερα αρκετά από την Αξιωματική, κυρίως, Αντιπολίτευση. Με πνεύμα θετικής διάθεσης θα θεωρούσα εύλογη την κριτική που εδράζεται στο ιδεολογικό στερέωμα. Εδώ όμως πρόκειται για την άρνηση των πάντων. Τίθενται ερωτήματα στα οποία δεν απαντά καθарά η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Για παράδειγμα, πρέπει να μας εξηγήσει γιατί υποστηρίζει πως η άμεση εκλογή του πρύτανη εξασφαλίζει τη δημοκρατική λειτουργία του δημόσιου πανεπιστημίου, ενώ η εκλογή των έξι εσωτερικών μελών από το ίδιο εκλεκτορικό σώμα καταργεί τη δημοκρατία και το αυτοδιοίκητο. Θα περίμενα να χαιρέτισε τη συμμετοχή εξωτερικών μελών στο συμβούλιο διοίκησης. Άλλωστε, αν τα εξωτερικά μέλη είναι πανεπιστημιακοί του εξωτερικού, η μεταφορά της εμπειρίας τους από τη λειτουργία των μεγάλων ξένων πανεπιστημίων μόνο όφελι μπορεί να έχει για τα πανεπιστήμιά μας.

Όμως αυτό που ζητάτε είναι να μην υπάρχει συμβούλιο ή αν

υπάρχει να έχει μόνο συμβουλευτικό χαρακτήρα. Υποστηρίζετε ότι το πανεπιστήμιο χάνει τον χαρακτήρα του. Λέτε ότι θα ελέγχεται και θα υποτάσσεται στην αγορά και στα ιδιωτικά συμφέροντα. Μπορείτε να μας εξηγήσετε με βάση ποιες διατάξεις του σχεδίου νόμου καταλήγετε σε αυτό το συμπέρασμα;

Σας πληροφορούμε, λοιπόν, ότι τα διδακτρα στα ξενόγλωσσα προγράμματα σπουδών υπάρχουν. Αποτελούν άραγε τα διδακτρα των μεταπτυχιακών προγραμμάτων κίνδυνο ιδιωτικοποίησης; Μα το σχέδιο νόμου προβλέπει ακριβώς τα ίδια, που προβλέπει ο νόμος Γαβρόγλου, τόσο για τα διδακτρα όσο και για τη βοήθεια σε φοιτητές με περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες. Μήπως τα βιομηχανικά διδακτορικά, διδακτορικές δηλαδή διατριβές που θα γίνονται σε συνεργασία με βιομηχανίες; Γνωρίζετε ότι υπάρχουν πανεπιστήμια, που έχουν ήδη υπογράψει συμφωνία με τον ΣΕΒ για τέτοιου είδους διδακτορικά. Θεωρώ ότι θα πρέπει να βρεθούν πιο πειστικά επιχειρήματα.

Να υπενθυμίσω επίσης ότι με το φόβητρο των ιδιωτικών συμφερόντων απειλούνταν το πανεπιστήμιο και λόγω της αξιολόγησης που εισήγαγε ο νόμος Γιαννάκου. Έκτοτε η αξιολόγηση εφαρμόζεται, ακόμη και επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και επί υπουργίας Γαβρόγλου, χωρίς το πανεπιστήμιο να έχει χάσει τον χαρακτήρα του, χωρίς να έχει υποταχθεί στους νόμους της αγοράς.

Έρχομαι στο επιχείρημα ότι καταργείται το πανεπιστημιακό άσυλο. Η πραγματικότητα είναι ότι το πανεπιστημιακό άσυλο, ως χώρος ελεύθερης έκφρασης και χώρος όπου με ασφάλεια ζουν και εργάζονται καθηγητές και φοιτητές, έχει καταργηθεί εδώ και πολλά χρόνια.

Σας ρωτώ λοιπόν: Δεν έχει καταργηθεί το άσυλο από τις συλλογικότητες; Δεν έχει καταργηθεί από αυτούς, που επιλέγουν ποιος μπορεί να μιλήσει ελεύθερα και ποιος όχι στον πανεπιστημιακό χώρο; Θυμίζω το παράδειγμα του κοσμήτορα της Σχολής Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του Πολυτεχνείου της Κρήτης με τον αναγκαστικό εγκλεισμό του για τέσσερις ώρες στο γραφείο του, την εξύβρισή του, την παράνομη φωτογράφησή του, την άσκηση βίας για να υπογράψει δήλωση.

Δεν έχει καταργηθεί όταν οι πανεπιστημιακοί χώροι έχουν καταληφθεί εδώ και δεκαετίες; Δεν έχει καταργηθεί όταν οι συλλογικότητες βαιοπραγούν κατά πρυτάνεων και κοσμητόρων ή διαλύουν συνεδριάσεις συγκλήτου και διαλέξεις καθηγητών; Δεν έχει καταργηθεί το ακαδημαϊκό άσυλο από τους ίδιους τους πρυτάνεις που ανέχονται την παραβατικότητα, που δεν κάνουν χρήση της νομοθεσίας η οποία τους δίνει τη δυνατότητα να καλέσουν την αστυνομία για να επιβληθεί η τάξη; Δεν έχει καταργηθεί από εκείνος που δεν έχουν κανένα πρόβλημα, όταν συλλογικότητες κατεδαφίζουν με βαριοπούλες βιβλιοθήκες, αλλά βλέπουν μόνο τα κακά στην παρέμβαση της αστυνομίας;

Στόχος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του σχεδίου νόμου είναι η γενικότερη αναβάθμιση των πανεπιστημίων τα οποία αποτελούν συγκριτικό πλεονέκτημα της Ελλάδας. Αυτών ακριβώς τον ανασχεδιασμό υπηρετεί το σημερινό μας νομοσχέδιο.

Η αναβάθμιση της ποιότητας των πανεπιστημίων επιτυγχάνεται με τον εκσυγχρονισμό των προγραμμάτων σπουδών, με το εσωτερικό «ERASMUS», με την ενίσχυση πρακτικής άσκησης, με κοινά και διπλά προπτυχιακά προγράμματα, με επαγγελματικά μεταπτυχιακά, με αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών στη διδασκαλία, με νέο πιο αξιοκρατικό, πιο διαφανές σύστημα εκλογής και εξέλιξης καθηγητών, με όργανα στα οποία μετέχουν μέλη από την παγκόσμια ακαδημαϊκή κοινότητα και την κοινωνία, με τον εκσυγχρονισμό του ΔΟΑΤΑΠ, με τη διασύνδεση των φοιτητών με την αγορά εργασίας, με την υποστήριξη για την ίδρυση νεοφυών επιχειρήσεων, τις λεγόμενες start-up.

Κλείνοντας, ως γονιός τώρα δύο ανήλικων παιδιών, καθημερινά προβληματίζομαι για τα πρότυπα, που προβάλλονται στη νέα γενιά και σε τι επιλογές μπορούν αυτά να οδηγήσουν. Τις τελευταίες μέρες όμως μια σκέψη με κάνει να χαμογελάω, η σκέψη της Λαμπίτισσας Εύης Χαρίλα, μιας μαθήτριας που φοιτούσε στο 4^ο Γενικό Λύκειο Λαμίας. Για κάποιους μπορεί να μην ακούγεται βαρύγδουπο.

Όμως βαρύγδουπος είναι ο βαθμός της Εύης, με δεκαεννέα χιλιάδες οκτακόσια ενενήντα μόρια κι ακόμη πιο αξιοθαύμαστού

γεγονός είναι η πρωτιά της στις πανελλαδικές του 2022. Η Εύη βραβεύτηκε πριν λίγες μέρες από τον Αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Μαργαρίτη Σχοινά με το αστέρι της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και το ευρωπαϊκό βραβείο «Αυτοκράτειρα Θεανώ».

Η Εύη είναι μια μαθήτρια δημόσιου σχολείου, θα φοιτήσει σε ένα δημόσιο ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Οφείλουμε στην Εύη και στα πολλά αστέρια -επιπρόσθετα μου- της δημόσιας εκπαίδευσης να παραδώσουμε τα πανεπιστήμια που τους αξίζουν. Οφείλουμε να ακούσουμε την κοινωνία, να αφουγκραστούμε τις ανάγκες των φοιτητών μας. Οφείλουμε να δομήσουμε το πλαίσιο εκείνο που θα απελευθερώσει τα ελληνικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Οφείλουμε στα παιδιά μας να αφήσουμε στο χθες τις στρεβλώσεις που πλήγωσαν τη χώρα μας.

Γι' αυτούς τους λόγους σας καλώ να σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων ψηφίζοντας το σημερινό μας νομοθέτημα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Σας ευχαριστούμε. Συνεχίζουμε τώρα με την κ. Κυριακή Μάλαμα και αμέσως μετά θα μιλήσει ο κ. Γκιόλας.

Κυρία Μάλαμα, έχετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΛΑΜΑ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο με τον τίτλο «Νέοι ορίζοντες στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα» δεν είναι παρά η επισφράγιση της μετατροπής των πανεπιστημίων σε ανώνυμες εταιρείες. Δεν καταλαβαίνουμε πού ακριβώς διαπιστώνει τις κοινωνικές συναινέσεις υπέρ του νομοσχεδίου η κυρία Υπουργός, αλλά καλό θα ήταν να μην βασίζεται τόσο στις αμφιλεγόμενες δημοσκοπήσεις που επικαλείται και να μελετήσει λίγο πιο προσεκτικά την κατάσταση που επικρατεί στα πανεπιστήμια σήμερα, με ευθύνη της ίδιας και της Κυβέρνησής της.

Με το νομοσχέδιο αυτό το δημόσιο πανεπιστήμιο μετατρέπεται δυστυχώς, σε παραμυθιό ενός διορισμένου πρύτανη και πέντε golden boy της αγοράς, ενός νέου σχήματος διοίκησης χωρίς κανένα ακαδημαϊκό προαπαιτούμενο και το οποίο θα το συνεπικουρούν τα ΜΑΤ και τα νέα πειθαρχικά όργανα που θα κυνηγούν τους φοιτητές.

Κι αν νομίζετε ότι αυτά είναι αντιπολιτευτικές υπερβολές, ας κάνουν τον κόπο να διαβάσουν οι κυβερνητικοί Βουλευτές το κεφάλαιο ΚΒ του νομοσχεδίου.

Πάμε λοιπόν, σε ένα πανεπιστήμιο του διορισμένου πρύτανη και των εξωθεσμικών που θα κάνουν χρυσές δουλειές με δίδακτρα, σε ένα πανεπιστήμιο χωρίς διασφάλιση της ακαδημαϊκής ποιότητας που ο καθένας θα ιδρύει ένα τμήμα με δίδακτρα χωρίς ακαδημαϊκές διασφαλίσεις, χωρίς συγκεκριμένο πρόγραμμα σπουδών και αυτό μας το παρουσιάζετε ως μια φοβερή καινοτομία.

Θα ιδρύονται λέτε- προγράμματα σπουδών με δύο ακαδημαϊκά αντικείμενα. Ακούσαμε μάλιστα στην επιτροπή και κάποιον κυβερνητικό Βουλευτή να κομπάζεται, λέγοντας ότι θα βγαίνει κανείς από αυτά τα νέα τμήματα και μαθηματικός και φυσικός. Ούτε να γελάσει πραγματικά δεν μπορεί κανείς μαζί σας.

Αυτή η πολιτική κωμωδία και η κοροϊδία πρέπει επιτέλους να σταματήσει. Τι επαγγελματικά δικαιώματα και τι ακαδημαϊκή αναγνώριση θα έχουν αυτά τα τμήματα; Μα φυσικά απολύτως τίποτα, μόνο δίδακτρα, δίδακτρα, δίδακτρα.

Βλέπουμε επίσης, ένα απόλυτο ξεχαρβάλωμα του πλαισίου με τα δίδακτρα στα μεταπτυχιακά προγράμματα. Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου σας κάθε μεταπτυχιακό μπορεί να επιβάλει ό,τι ύψος διδάκτρων θέλει κι αυτό το παρουσιάζετε μάλιστα ως δέλεαρ για έξτρα αμοιβή στους καθηγητές που θα συμμετέχουν.

Θα ήθελα να καταθέσω στα Πρακτικά δύο έγγραφα, δύο τιμολόγια για την ακρίβεια, που μας απέστειλε ο Οδοντιατρικός Σύλλογος Χαλκιδικής, ο οποίος διαμαρτύρεται έντονα και δικαιολογημένα βέβαια, για το γεγονός ότι τα μεταπτυχιακά της Οδοντιατρικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου έχουν δίδακτρα πάνω από 25.000 ευρώ.

Και καταθέτω τους τιμοκαταλόγους στα Πρακτικά για να ξέρει ο κόσμος που οδηγεί η πολιτική σας.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Κυριακή Μάλαμα καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ποιος νέος οδοντίατρος -πείτε μου- μπορεί να πληρώσει αυτά τα λεφτά; Είναι αισχροκέρδεια αυτό ή δεν είναι; Να απαντήσει η κυρία Υπουργός λοιπόν. Να μας απαντήσει αν είναι αισχροκέρδεια ή όχι. Μιλάμε για 25.000 ευρώ. Εκεί είναι τα τιμολόγια.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 296 με το οποίο μεθοδεύετε το ξεπούλημα των πανεπιστημιακών δασών, του Ταξίαρχη της Χαλκιδικής, του Περτουλίου των Τρικάλων και του αγροκτήματος της Θέρμης στη Θεσσαλονίκη. Για μας είναι ξεκάθαρο ότι η κατάργηση των δύο νομικών προσώπων που διαχειρίζονται αυτούς τους ερευνητικούς αγροπεριβαλλοντικούς πόρους δεν είναι ούτε άβουλη, ούτε τυχαία. Καταργείτε αυτά τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που δεν κοστίζουν τίποτα, για να περάσουν τα πανεπιστημιακά δάση και το πανεπιστημιακό αγρόκτημα στα χέρια της ανώνυμης εταιρείας διαχείρισης της ακίνητης περιουσίας του πανεπιστημίου που δημιουργείτε με το άρθρο 260 του νομοσχεδίου σας.

Τι κάνετε λοιπόν, με αυτό το άρθρο; Δημιουργείτε ένα πανεπιστημιακό ΤΑΙΠΕΔ, να το πούμε απλά, για να το καταλάβει κόσμος. Εκεί θέλετε να πάτε τα πανεπιστημιακά δάση και το αγρόκτημα και μετά να τα παραδώσει σε συμφέροντα που ενοχλούνται από το δημόσιο πανεπιστημιακό ερευνητικό χαρακτήρα τους.

Αυτός είναι ο στόχος σας, γι' αυτό καταθέσατε το άρθρο στην κυριολεξία μέσα στη νύχτα. Γι' αυτό δεν συμπεριλάβατε τον φορέα διαχείρισης στη διαβούλευση της επιτροπής. Εμείς καταγγέλλουμε αυτή τη μεθόδευσή σας και σας μεταφέρουμε την έντονη και ρητή απαίτηση της κοινωνίας να μην διανοηθείτε να μεταβάλετε τον πανεπιστημιακό χαρακτήρα των δασών Ταξίαρχη, Περτουλίου και του αγροκτήματος και να αποσύρετε αμέσως την παράγραφο γ του άρθρου 296.

Και καλούμε τον πρύτανη του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου να πάρει ξεκάθαρη θέση και να αιτιολογήσει ρητά πως επέτρεψε μια τέτοια εξέλιξη ενάντια στις θέσεις δύο πανεπιστημιακών τμημάτων και δεκάδων συναδέλφων του μελών ΔΕΠ.

Να ξέρετε, όμως, ότι όποια μεθόδευση και να έχετε, όποια νομοθέτηση κι αν περάσετε σήμερα, αυτό το νομοθέτημα θα έχει ακριβώς την ίδια τύχη με όλα τα προηγούμενα γιατί εχθρεύεστε την ακαδημαϊκή κοινότητα, γιατί εισάγει ακαδημαϊκή κερδοσκοπία σε βάρος της κοινωνίας, γιατί θεσμοθετεί τον αυταρχισμό γιατί αποξενώνει το πανεπιστήμιο από την κοινωνία.

Σε λίγους μήνες, λοιπόν, θητείας που σας απομένουν ό,τι και να προσπαθήσετε, ο κόσμος της εκπαίδευσης σας έχει ήδη καταδικάσει και να μην περιμένετε τίποτα περισσότερο από τη μαζική καταψήφιση από την κοινωνία την ίδια, όλων αυτών που σήμερα παρουσιάζετε τάχα μου δήθεν ως νέοι ορίζοντες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε και για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Γκιόλας και θα ακολουθήσει η κ. Παπανάτσιου, ο κ. Βασιλειάδης, ο κ. Λαμπρούλης και ο κ. Ζεμπίλης.

Κύριε Γκιόλα, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το συζητούμενο το νομοσχέδιο δεν αποτελεί ένα σύνολο αποσπασματικών διατάξεων με στόχο την επιλεκτική ρύθμιση ορισμένων θεμάτων της ανώτατης εκπαίδευσης, όπως έγινε με πλειάδα άλλων επίσης προβληματικών αλλά πάντα στοχευμένων νομοθετημάτων της παρούσας Κυβέρνησης. Αποτελεί ένα πλήρες νόμο - πλαίσιο για τα ΑΕΙ ισοδύναμης σημασίας με τον περιώνυμο ν.1268/1982. Και ο παρών, λοιπόν, καταργεί το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, όπως το ξέραμε και το επανιδρύει κατά τρόπο εξόχως και ιδιαιτέρως αντιδραστικότερο και εις βάρος των συμφερόντων της νεολαίας αλλά και της κοινωνίας στην σκοπίμως αφόρητη περιπτώσιολογία με την οποία καταπιάνεται με το σύνολο των ζητημάτων, που αφορούν την ανώτατη εκπαίδευση, δίνοντας τη χαρακτηριστική βολή σε κατακτήσεις της φοιτητικής νεολαίας, αλλά και του συνόλου

της πανεπιστημιακής κοινότητας της μεταπολιτευτικής περιόδου.

Στην ουσία αποτελεί έναν οδοστρωτήρα γεμάτο από ιδεολογικές νεοφιλελεύθερες προσεγγίσεις για το πως πρέπει να οργανώνεται η λειτουργία των ΑΕΙ, όπου την πρωτοκαθεδρία θα έχουν πλέον ανεμπόδιστα τα συμφέροντα της αγοράς.

Η εφαρμογή του θα σημάνει τη μετατροπή του ελληνικού δημόσιου, δημοκρατικού και ανοιχτού στην κοινωνία πανεπιστημίου από γνήσιο υπόδειγμα κλασικής κεντροευρωπαϊκής παράδοσης, που παράγει επιστήμονες υψηλής στάθμης, στις χειρότερες εκδοχές του αγοραίου αγγλοσαξονικού τρόπου οργάνωσης των σπουδών, της έρευνας και της οργάνωσης της καθημερινότητας στα ίδια τα ιδρύματα.

Η εφαρμογή του θα συντελέσει στον ευτελισμό των σπουδών και στη δημιουργία αποφοίτων με εξατομικευμένα προσόντα, τόσα όσα, χαμηλότερα εφόδια σαν αναλώσιμα και φτηνά εργαλεία στην αγορά εργασίας.

Αναλυτικότερα, το νομοσχέδιο αυτό: Πρώτον, καταργεί την ισότιμη δημοκρατική οργάνωση και εκπροσώπηση του συνόλου της πανεπιστημιακής κοινότητας στη διοίκηση των ιδρυμάτων, μετατρέποντας όλα τα όργανα διοίκησης των ΑΕΙ σε υπερσυγκεντρωτικούς και ολιγαρχικούς μοχλούς προώθησης της συγκεκριμένης πολιτικής που προείπα, που απορρέει, διαπνέεται και διαπερνά όλη τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου.

Χαρακτηριστικά και επιγραμματικά, επαναφέρει τα συγκεντρωτικά εκλεγμένα συμβούλια διοίκησης και περιορίζει τον ρόλο της συγκλήτου, επιβάλλει την επιλογή των κοσμητόρων από το συμβούλιο διοίκησης και όχι εκλογής από ευρύτερο σώμα των σχολών. Επίσης, παρεμβαίνει ωμά στον τρόπο ανάδειξης των εκπροσώπων των φοιτητών και των υπολοίπων μελών της ακαδημαϊκής οργάνωσης στα όργανα διοίκησης. Αναθέτει χρέη σε έναν εκτελεστικό διευθυντή -μάντζερ, στην ουσία- ως τοποτηρητή του μετασχηματισμού της λειτουργίας των ιδρυμάτων σε ένα πλαίσιο που τον βασικό σχεδιασμό έχουν τα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια βιωσιμότητας και όχι οι επιστημονικές και ερευνητικές ανάγκες.

Επίσης, πού είναι η έννοια που θα έπρεπε να διαπνέει τις τόσο χαμηλής στάθμης και ποιότητας ανάγκες της ίδιας της φοιτητικής μέριμνας, ζωής των φοιτητών, στέγασης, σίτισης κ.ο.κ. σε αίθουσες, σχολικές υποδομές εν γένει; Αλήθεια, για αυτά δεν υπάρχει καμμία έννοια. Δεν είδαμε πουθενά, δεν αναφέρεται τίποτα στο νομοσχέδιο.

Συντελεί στην περαιτέρω κατάργηση του αυτοδιοίκητου, προβλέποντας ότι η ίδρυση, συγχώνευση ή κατάργηση μιας ακαδημαϊκής μονάδας πραγματοποιείται με προεδρικό διάταγμα, χωρίς τη γνώμη της συγκλήτου. Πού είναι το αυτοδιοίκητο;

Δεύτερον, με τη δημιουργία προγραμμάτων σπουδών πολλών ταχυτήτων ρευστοποιεί κάθε έννοια ενιαίου προγράμματος προπτυχιακών σπουδών, οδηγώντας στην κατεύθυνση του ατομικού πτυχίου -πάντα εξατομικευμένες λύσεις, πάνε πακέτο αυτά!- και των ατομικών προσόντων και δεξιοτήτων ως ένα επιμοθετή.

Παράλληλα, με την πρόβλεψη για καθιέρωση μαθημάτων επί πληρωμή-φτάσαμε και στο ζητούμενο- περιορίζει το δικαίωμα αυτό -και είναι σαφές και αυτονόητο- από μεγάλη μερίδα εργαζομένων και οικονομικά αδύναμων φοιτητών. Το 40%-ακούστηκε από το πρωί στην Αίθουσα- των φοιτητών εργάζονται, αναγκάζονται να εργαστούν. Επαναφέρει, δυστυχώς, ξεχασμένες τακτικές του παρελθόντος.

Τρίτον, εφαρμόζει ξεδιάντροπη εμπορευματοποίηση των σπουδών, ξεκινώντας από τα μεταπτυχιακά, αφού η μη αναγνώριση της μεταπτυχιακής διδασκαλίας στις υποχρεώσεις των μελών ΔΕΠ, παράλληλα με την κατάργηση της κρατικής επιχορήγησης, επιφέρει την εισαγωγή διδασκτρών χωρίς εξαιρέσεις. Επικουρικά στηριζόμαστε σε χορηγίες δήθεν και στα διδάκτρα στα μεταπτυχιακά, στα ξενόγλωσσα, τα οποία υποκαθιστούν την υποχρέωση της ίδιας της πολιτείας για την εξασφάλιση των προϋπολογισμών των ΑΕΙ και έτσι, τα ωθούν σε μια άκριτη και χωρίς τέλος ιδιωτικοοικονομική λειτουργία.

Έτσι, έστω και αν στα προπτυχιακά μπορεί το νομοσχέδιο να μην επιβάλλει διδάκτρα, καθιερώνει ένα πλαίσιο όπου ο φοιτητής δεν θα σταματά να πληρώνει για όλα τα υπόλοιπα, από τα συγ-

γράμματα και ποιος ξέρει τι άλλο ο αυριανός μάντζερ του ιδρύματος σκεφτεί να λειτουργήσει, με ανταποδοτική πάντα μέθοδο και τρόπο. Πολλά μηχανεύονται τα μυαλά τους, άλλωστε! Οι «μάντζεραίοι» για αυτό είναι, αυτή είναι η δουλειά τους.

Είναι προφανές ότι η λειτουργία τμημάτων και προγραμμάτων σπουδών θα επιφέρει καταστροφικές συνέπειες στο εκπαιδευτικό και ερευνητικό αποτέλεσμα, μέχρι και στη συρρίκνωση ή εξαφάνιση ολόκληρων επιστημονικών περιοχών, όπως, επί παραδείγματι, οι ανθρωπιστικές σπουδές, οι περιβόητες και εξοβελιστέες κοινωνικές σπουδές, ψυχολογία, φιλοσοφία, κ.λπ., καταστάσεις δηλαδή που συνέβησαν σε άλλες χώρες στις οποίες τα ιδρύματα ασπάστηκαν και εφάρμοσαν αμειγώς ή μερικώς ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, αγγλοσαξονικό δίκαιο.

Τέταρτον, εγκαθιδρύει ένα κλίμα αυταρχισμού και πειθαναγκασμού σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της ακαδημαϊκής κοινότητας. Είναι σαφές ότι το πανεπιστήμιο, όπως το οραματίζεται το Υπουργείο Παιδείας και η ίδια η Υπουργός, θα είναι πιο ήσυχο και από τα νεκροταφεία. Έτσι θα το ήθελε! Γνωρίζει, όμως, ότι η πολιτική αυτή για να εφαρμοστεί ή μάλλον, να επιβληθεί στην καθημερινότητα των ιδρυμάτων, απαιτεί άλλης κλίμακας πειθάρχηση.

Έτσι, το νομοσχέδιο εισάγει ένα δρακόντειο πειθαρχικό δίκαιο, κατ' αρχάς, τόσο για τους φοιτητές όσο και για τους εργαζόμενους, περιλαμβανομένων και των μελών των ΔΕΠ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Ολοκληρώνω.

Είναι ένα πλαίσιο που θα εξοντώνει και θα αποβάλλει όσους προσπαθήσουν να αντισταθούν στην πολιτική τους, ακόμη και υπό την απειλή του κνούτου των πραιτοριανών.

Πέμπτον, το νομοσχέδιο επανιδρύει τον ΔΟΑΤΑΠ, θεσπίζοντας αδιαφανείς αυτοματοποιημένες διαδικασίες ακαδημαϊκής αναγνώρισης τίτλων σπουδών της αλλοδαπής, τύπου fast track, που εισάγουν από το παράθυρο την πολυπόθητη για την κυρία Υπουργό Παιδείας -και όχι μόνο εκείνη- αναγνώριση -φτάσαμε στο επίμαχο- της ισοτιμίας των ιδιωτικών κολεγίων. Η τελευταία στάση, ίσως!

Έκτον, ένα τόσο αντιδραστικό νομοσχέδιο δεν θα μπορούσε παρά να περιλαμβάνει και μια σειρά αντίστοιχων παρεμβάσεων στις εργασιακές σχέσεις εντός του πανεπιστημίου. Προεκκρίνετε, λοιπόν, τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις όλων των κατηγοριών εργαζομένων, εκπαιδευτικών ή μη. Καταργείται η μονιμότητα στη βαθμίδα των επίκουρων. Καθορίζεται μια αυστηρή ιεραρχική δομή με την εξουσία στους καθηγητές πρώτης βαθμίδας, δημιουργώντας για όλους τους υπόλοιπους εργαζόμενους στα ιδρύματα στεγανά και στους όρους εκπροσώπησης στα όργανα διοίκησης και εμποδίζει τη διεκδίκηση των δημοκρατικών εργασιακών σχέσεων.

Έβδομον και τελευταίο, νομοθετεί τον πιο ολιγαρχικό, απολυταρχικό και εν τέλει, αντισυνταγματικό τρόπο της επιλογής του ίδιου του συμβουλίου διοίκησης και των οργάνων και κυρίως, των πρυτάνεων.

Για τους λόγους αυτούς, δεν αξιώνουμε την τροποποίηση ή την οποιαδήποτε μεταρρύθμιση του παρόντος σχεδίου νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Απαιτούμε την κατάργησή του, συστρατευόμενοι με όλους τους φορείς των ΑΕΙ, που διαμαρτύρονται ομόθυμα. Το διήμερο άρχισε από σήμερα και αύριο θα εκδηλώσουν με έμπρακτο τρόπο την αντίθεσή τους. Είμαστε δίπλα τους και οφείποτε και αν ψηφιστεί, θα καταργηθεί στην πράξη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Η κ. Παπανάτσιου έχει τον λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, από την αρχή της θητείας της αυτής η Κυβέρνηση μας έδειξε ότι είναι αποκομμένη από την κοινωνία. Έτσι και το παράδειγμα του Πρωθυπουργού με τη φοιτήτρια.

Για ποια φοιτήτρια και για ποιον φοιτητή μιλάτε, κύριοι της Κυβέρνησης; Ξηλώνετε το όνειρο κάθε παιδιού λαϊκής οικογένειας να φοιτήσει στο πανεπιστήμιο, να κάνει μεταπτυχιακό -και γιατί όχι;- και διδακτορικό, να διεκδικήσει όσα επιθυμεί για το μέλλον του, όλα όσα κατέκτησε αυτός ο λαός από τη Μεταπολίτευση και μετά. Τα διαλύετε ένα-ένα.

Η απαξίωση των δημόσιων κοινωνικών κεκτημένων μάς λέτε ότι ευνοεί την κοινωνία. Μας λέτε ότι η απαξίωση παιδείας ευνοεί τα παιδιά μας. Είναι η φιλελεύθερη ιδεολογία, λοιπόν, που βάζει στο κέντρο πάντα στη ζυγαριά το δημόσιο και το ιδιωτικό συμφέρον και πάντοτε κλίνει προς το ιδιωτικό συμφέρον.

Στην αιώνια μάχη μεταξύ κεφαλαίου και εργασίας, που οδηγεί πάντοτε τις πολιτικές αντιπαραθέσεις, η Νέα Δημοκρατία εκπροσωπεί ένα συγκεκριμένο στρατόπεδο και οργανώνει στοχευμένη επίθεση. Το κοινωνικό κράτος για την Κυβέρνηση είναι ένα συμπληρωματικό στοιχείο της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, ένα ελάχιστο δίχτυ ασφαλείας μόνο για λίγους.

Αντίθετα, για εμάς, το κοινωνικό κράτος λειτουργεί υπέρ της προστασίας όλων των πολιτών, υπέρ των ίσων ευκαιριών, υπέρ της προστασίας της εργασίας, υπέρ της πρόσβασης στην υγεία και την παιδεία για όλους.

Η δική μας, λοιπόν, πολιτική και ιδεολογική θέση μάς φέρνει σε θέση μάχης για να υπερασπιστούμε όλα τα παραπάνω μέχρι τέλους. Και, ευτυχώς, δεν είμαστε οι μόνοι και δεν είμαστε μόνοι. Απέναντι στην επίθεση στην παιδεία, η Κυβέρνησή σας βρίσκεται απομονωμένη πλήρως. Όλοι και όλες είναι απέναντι. Οι σύγκλητοι, οι σύλλογοι καθηγητών, οι ομοσπονδίες των εργαζομένων, η σύνοδος των πρυτάνεων και φυσικά οι φοιτητές.

Η Κυβέρνησή σας και η Υπουργός προσωπικά έχουν επιδοθεί σε μια ανελέητη μάχη κατά του δημοσίου πανεπιστημίου. Τα πανεπιστήμια αντί ενίσχυσης και ενδυνάμωσης, δέχονται την απαξίωση, τη συκοφάντηση και οδηγούνται στην αποδόμηση, από μία Κυβέρνηση που σε μεγάλο ποσοστό δεν έχει καθίσει ποτέ στα έδρανα των ελληνικών πανεπιστημίων. Και από πού να ξεκινήσω; Από την ελάχιστη βάση εισαγωγής, που άφησε χιλιάδες παιδιά εκτός πέρυσι, όπως και φέτος; Από την Πανεπιστημιακή Αστυνομία; Από την προσπάθεια ελέγχου των διοικητικών οργάνων; Τον διορισμό μόνιμων; Από την διάσπαση αντικειμένων;

Το μήνυμα είναι ένα, η ανοιχτή και ελεύθερη πρόσβαση στο πανεπιστήμιο δεν θα είναι πλέον δικαίωμα για όλους και όλες. Το δημόσιο πανεπιστήμιο, που χρηματοδοτείται από τον ελληνικό λαό θα λειτουργεί με όρους αγοράς, θα εξυπηρετεί ιδιωτικά συμφέροντα και το ευρύτερο γνωσιακό φάσμα που σήμερα προσφέρει, θα προσαρμοστεί και αυτό στις επιταγές της ελεύθερης αγοράς που τόσο αγαπάτε. Αυτοπροσδιορίζετε σαν υπέρμαχοι, δήθεν, της αριστείας και ξηλώνεται το δημόσιο πανεπιστήμιο, το πανεπιστήμιο που βρίσκεται επάξια μεταξύ των καλύτερων σε υψηλές θέσεις κατάταξης σε παγκόσμια κλίμακα. Όλα τα πανεπιστήμια μας είναι σε πολύ υψηλές θέσεις κατάταξης. Σε αυτή την πραγματική αριστεία της χώρας επιτίθεται σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Ενοχλεί βαθύτατα που το δημόσιο πανεπιστήμιο δημιουργεί πολίτες με ευρεία μόρφωση, πολίτες με συγκριτική σκέψη, πολίτες που αμφισβητούν, πολίτες που επερωτούν και ανακαλύπτουν και όχι πολίτες που λειτουργούν σαν μονάδες παραγωγής, προσαρμοσμένοι κάθε φορά στις ανάγκες της αγοράς.

Η έκθεση της αρμόδιας Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής θέτει τριάντα τρία ζητήματα, σε σχέση με το παρόν νομοσχέδιο. Τριάντα τρία, ούτε ένα, ούτε δύο! Μεταξύ άλλων αναφέρεται στις συγχωνεύσεις των ιδρυμάτων, συγχωνεύσεις, που θα γίνουν πλέον με προεδρικό διάταγμα και χωρίς σύμφωνη γνώμη της συγκλήτου. Αναφέρεται στην εκλογή του πρύτανη η οποία δεν θα γίνεται πλέον από τα μέλη ΔΕΠ, αλλά από το συμβούλιο. Αναφέρεται στην αποδυνάμωση της συγκλήτου με διορισμένους αντιπρυτάνεις και κοσμητορες. Και μάλιστα, το συμβούλιο θα απαρτίζεται και από πέντε πρόσωπα που δεν θα είναι καν μέλη του πανεπιστημίου.

Την ίδια ώρα υποσκάπτει η χρηματοδότηση των ιδρυμάτων. Απαλλάσσετε την πολιτεία από την υποχρέωσή της να στηρίζει τη δημόσια παιδεία και αφήνεται το πανεπιστήμιο έρμαιο σε δωρεές και σε φοιτητικά τέλη. Ενισχύετε την πολυδιάσπαση των

πτυχίων και την εισαγωγή νέων διαφορετικών προγραμμάτων σπουδών, δημιουργώντας παράλληλα επισφαλείς θέσεις εργασίας, οι οποίες δεν θα καλυφθούν από νέους επιστήμονες, αλλά από διπλοθεσίτες μέχρι και από το εξωτερικό. Αποκόπτετε τα μεταπτυχιακά από το σώμα της ακαδημαϊκής διαδικασίας και τα εντάσσετε σαν παράλληλη απασχόληση καθηγητών. Τα δωρεάν μεταπτυχιακά θα οδηγηθούν σε διακοπή, καθώς δεν προσμετρώνται στις υποχρεώσεις των καθηγητών. Να θυμίσω ότι οι δικές μας παρεμβάσεις είχαν αυξήσει τα δωρεάν προγράμματα και υπήρξε πρόβλεψη για απαλλαγή κατά 30% των διδασκτρών.

Τέλος, επαναφέρετε και πάλι το «ν+2», το «ν+3» για τις πενταετείς σπουδές. Και επιτρέπετε τη μερική φοίτηση μόνο κατόπιν αποδεδειγμένης εργασίας εικοσαώρου την βδομάδα, λες και δεν ξέρουμε πώς δουλεύουν οι φοιτητές μας, αυτοί που δουλεύουν τουλάχιστον, που είναι ένα πολύ μεγάλο ποσοστό. Δημιουργείτε ένα πανεπιστήμιο υπερσυγκεντρωτικό. Έρχεστε, επίσης, να συμπληρώσετε το πλαίσιο της αναγνώρισης της ισοτιμίας των πτυχίων των ιδιωτικών κολεγίων με αυτά των πανεπιστημίων, χτίζοντας κέρδος πάνω στα απόνερα της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, ένα στοχευμένο σχέδιο για τη διάλυση της παιδείας, όπως την ξέραμε μέχρι σήμερα. Μετατρέπετε έναν δημοκρατικό θεσμό σε ένα πείραμα ιδιωτικών συμφερόντων. Μετατρέπετε το πανεπιστήμιο σε επιχείρηση. Δεν νιώθετε τον θυμό του κόσμου; Δεν καταλαβαίνετε ότι είστε απομονωμένοι; Πάρτε πίσω αυτό το νομοσχέδιο. Ακούστε την επιστημονική κοινότητα. Ακούστε τους φοιτητές.

Δεσμευόμαστε για τον διπλασιασμό της χρηματοδότησης των πανεπιστημίων, για την περιφρούρηση της δημοκρατικής τους λειτουργίας. Δεσμευόμαστε για την κατάργηση των νόμων-Κεραμίδας, της ελάχιστης βάσης εισαγωγής και της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας. Δεσμευόμαστε για την προστασία της εργασίας με την κατάργηση των νόμων-Χατζηδάκη. Δεσμευόμαστε για την προστασία της δημόσιας υγείας, για την ενίσχυσή της. Και τέλος, δεσμευόμαστε ότι μαζί με την κοινωνία θα πάρουμε την απάντηση στις εκλογές, όποτε και αν γίνουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Βασιλειάδη. Και αμέσως μετά είναι ο κ. Λαμπρούλης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (ΛΑΚΗΣ) ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, πριν λίγες ημέρες συμπληρώθηκαν τρία χρόνια από τις εκλογές το 2019. Το προεκλογικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, όπως είχε παρουσιαστεί από τον Κυριάκο Μητσοτάκη, αποτέλεσε την πιο ολοκληρωμένη πολιτική πρόταση από τη Μεταπολίτευση και μετά. Χαρακτηρίστηκε από προτάσεις που βασίζονται σε δεδομένα για όλους τους τομείς διακυβέρνησης, ενώ προέβλεπε ένα καλά σχεδιασμένο χρονοδιάγραμμα υλοποίησης. Παρά τις έκτακτες συνθήκες που δημιούργησε η επέλαση της πανδημίας, η Κυβέρνηση με τη στηρίξη της κοινωνίας έχει καταφέρει να το υλοποιήσει στο μεγαλύτερο μέρος του.

Σήμερα λοιπόν, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μπροστά μας ένα σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων που στόχο έχει τη βελτίωση της λειτουργίας των ΑΕΙ, την αναβάθμιση τόσο του εκπαιδευτικού έργου του δημοσίου πανεπιστημίου, όσο και του ερευνητικού. Πρόκειται για το όγδοο κατά σειρά νομοθέτημα του Υπουργείου, με το οποίο ολοκληρώνεται η υλοποίηση των προεκλογικών δεσμεύσεων της Νέας Δημοκρατίας, όπως αυτές έχουν καταγραφεί στο πρόγραμμά μας. Στο σχέδιο νόμου συμπεριλαμβάνονται διατάξεις που ενδυναμώνουν το ανθρώπινο δυναμικό των ΑΕΙ, τα διασυνδέουν με τις αναπτυξιακές ανάγκες της ελληνικής οικονομίας και τους δίνουν εξωστρέφεια, ενώ παράλληλα αναβαθμίζεται και η καθημερινότητα των φοιτητών.

Δεν υπάρχει ο χρόνος να αναφερθώ συνολικά επί των τετρακοσίων εξήντα και πλέον άρθρων. Συνεπώς, κύριε Πρόεδρε, θα κάνω κάποιες γενικές παρατηρήσεις επί των θεμάτων που ρυθμίζονται. Αρχικά έχω να παρατηρήσω πως, ακούγοντας συναδέλφους κυρίως από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, αναρωτιέμαι αν μιλάμε για το ίδιο κείμενο. Υπήρξαν τοποθετήσεις που αναφέρονταν σε συγκεντρωτισμό, σε έλεγχο των πανεπιστημίων από

το Υπουργείο και σε αύξηση της γραφειοκρατίας. Κάθε άλλο, κύριες και κύριοι συνάδελφοι. Βασικός άξονας του σχεδίου νόμου είναι η αυτονομία, η αποκέντρωση αρμοδιοτήτων και η ενίσχυση του αυτοδιοικούτου των ΑΕΙ. Δίνεται ένα γενικό πλαίσιο, καθώς και οι βασικοί κανόνες οργάνωσης, ενώ στη συνέχεια υπάρχει μεγάλη ευχέρεια από τα όργανα του ιδρύματος να αποφασίσουν τις λεπτομέρειες της λειτουργίας τους. Παράλληλα, θεσπίζεται μηχανισμός συστηματικής αξιολόγησης των προγραμμάτων σπουδών, ο οποίος διασφαλίζει ένα μίνιμουμ επίπεδο ποιότητας.

Σημαντικές, όμως, είναι και οι ρυθμίσεις που αφορούν στην εξωστρέφεια του ελληνικού πανεπιστημίου. Προβλέπονται κοινά διεπιστημονικά προγράμματα σπουδών, διπλά προγράμματα σπουδών και προγράμματα σπουδών δευτερεύουσας κατεύθυνσης, πρακτικές, που εφαρμόζονται ήδη εδώ και χρόνια στα εκπαιδευτικά συστήματα άλλων ευρωπαϊκών κρατών. Στα σχήματα αυτά θα μπορούν να συμμετέχουν και τμήματα πανεπιστημίων του εξωτερικού. Παράλληλα, δίνεται η δυνατότητα στα ΑΕΙ να καταρτίζουν ξενόγλωσσα προγράμματα σπουδών. Πρόκειται για έναν τομέα που, κατά τη γνώμη μου, το ελληνικό πανεπιστήμιο έχει μείνει αδιανόητα πίσω.

Ποια φοιτήτρια και ποιος φοιτητής κλασικών σπουδών φιλοσοφίας και άλλων συναφών αντικειμένων από την Ευρώπη ή την Αμερική δεν θα έβρισκε εξαιρετικά ενδιαφέρον να έρθει να σπουδάσει στα αγγλικά στην Αθήνα, την πόλη όπου ο Πλάτωνας διδάξε τον Αριστοτέλη; Ακόμα και τα περιορισμένα θερινά προγράμματα, τα οποία και αυτά προβλέπονται στο σχέδιο νόμου, θεωρώ ότι θα προσελκύσουν μεγάλο αριθμό φοιτητών.

Οι διατάξεις που αφορούν την εξωστρέφεια προβλέπουν, επίσης, την ίδρυση παραρτημάτων των ελληνικών ΑΕΙ στο εξωτερικό, ενώ δίνονται και δυνατότητες συνεργασίας με ακαδημαϊκό προσωπικό από το εξωτερικό στην Ελλάδα.

Τέλος, ξεχωρίζω τις διατάξεις, που αφορούν στο ΔΟΑΤΑΠ και συγκεκριμένα την κατάργηση των ατομικών αιτήσεων αναγνώρισης για τίτλους που είναι ήδη και πολλαπλώς αναγνωρισμένοι. Είναι σημαντικό να μειωθεί ο όγκος της γραφειοκρατίας του ΔΟΑΤΑΠ, ώστε να καταστεί πραγματικά ουσιαστικός ο ρόλος του. Ενώ στις ρυθμίσεις, που αφορούν στην καθημερινότητα των φοιτητών εισάγεται ένας νέος θεσμός εσωτερικής κινητικότητας φοιτητών για ένα εξάμηνο, ένα ελληνικό «ERASMUS». Πρόκειται για ιδιαίτερα δημοφιλή θεσμό στο εξωτερικό που δίνει τη δυνατότητα στους φοιτητές να αποκτήσουν εμπειρία από πολλαπλά πανεπιστημιακά τμήματα της χώρας.

Σημαντικές είναι, επίσης, οι διατάξεις για την αναβάθμιση της πρακτικής άσκησης φοιτητών, ενός θεσμού που δίνει τη δυνατότητα στους τελειόφοιτους να αποκτήσουν εργασιακή εμπειρία. Ειδικά η διασύνδεση των ΑΕΙ με την αγορά εργασίας αποτελεί ένα μεγάλο στοίχημα για την ελληνική πολιτεία.

Σε αυτό το πλαίσιο έχουμε, επίσης, τη δυνατότητα ίδρυσης επαγγελματικών μεταπτυχιακών, βιομηχανικών διδακτορικών, αλλά και νεοφυών επιχειρήσεων μέσα στα ΑΕΙ για φοιτητές, διδάκτορες και μεταδιδάκτορες. Η σύνδεση με την αγορά εργασίας και την οικονομία εν γένει αποτελεί το πρώτο βήμα για την περαιτέρω σύνδεση με την κοινωνία.

Παραδοσιακά στη χώρα η παιδεία και δη η τριτοβάθμια εκπαίδευση αποτελούσε τον κατ' εξοχήν μηχανισμό κοινωνικής κινητικότητας. Οφείλουμε να εντάξουμε το ελληνικό πανεπιστήμιο στον παραγωγικό ιστό και το αναπτυξιακό πρότυπο της χώρας, από την αγροτική παραγωγή μέχρι τον τουρισμό. Κατά την άποψή μου, και κλείνω με αυτό, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου βάσει τις βάσεις για το ελληνικό πανεπιστήμιο του εικοστού πρώτου αιώνα, με καθυστέρηση, ναι, αλλά αν όχι τώρα, τότε; Έχουμε αργήσει και η ελληνική κοινωνία, που βλέπει τα παιδιά της να μεταναστεύουν στο εξωτερικό από τα δεκαοκτώ τους χρόνια απαιτεί μεταρρυθμίσεις.

Οι Ελληνίδες και οι Έλληνες εμπιστεύτηκαν τη Νέα Δημοκρατία τον Ιούλιο του 2019 επειδή είχε την καλύτερη πολιτική πρόταση για τη διακυβέρνηση της χώρας. Σήμερα, τρία χρόνια μετά, ολοκληρώνεται ο σημαντικός μεταρρυθμιστικός κύκλος που αφορά στον τομέα της παιδείας. Να είστε σίγουροι, κύριοι συνάδελφοι, ότι η Νέα Δημοκρατία θα έχει και πάλι την καλύτερη πολιτική πρόταση, όποτε και αν πραγματοποιηθεί η προσφυγή στις κάλπες.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κι εγώ σας ευχαριστώ και για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει ο κ. Λαμπρούλης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μπορούσε το νομοσχέδιο να έχει τον τίτλο: «Νέοι ορίζοντες επιτάχυνσης της επιχειρηματικής δράσης», αφού επιχειρεί να συγκεντρώσει σε ένα ενιαίο πλαίσιο όλες τις προηγούμενες νομοθετικές -αντιδραστικές- αλλαγές, ενσωματώνοντας και νέες φυσικά ρυθμίσεις, με στόχο τη θωράκιση και ενίσχυση της επιχειρηματικής λειτουργίας των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων σε όλα τα επίπεδα, από τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που θα προσφέρουν μέχρι τη διοίκηση και τη λειτουργία τους. Αλλαγές αναγκαίες για την περαιτέρω υλοποίηση των στρατηγικών επιλογών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αντίστοιχα της αστικής τάξης, με στόχο την προσαρμογή του περιεχομένου των δομών των λειτουργιών των πανεπιστημίων στις ανάγκες της καπιταλιστικής οικονομίας, τα αποτελέσματα της οποίας βιώνουμε πλέον με τις προωθούμενες και ασκούμενες πολιτικές διαχρονικά όλων των κυβερνήσεων.

Συγκεκριμένα, πρώτον, έχουμε την επιχειρηματική δράση των πανεπιστημίων μέσω εκπαιδευτικών προγραμμάτων -μεταπτυχιακά, ξενόγλωσσα πιστοποιήσεις-, μέσω της έρευνας, μέσω της αξιοποίησης της μεγάλης ακίνητης περιουσίας.

Να, λοιπόν, και ένα παράδειγμα όπως σχεδιάζεται σε Περτούλι και Ταξίαρχη με την πρόβλεψη του άρθρου 296 για παράδοση των συγκεκριμένων δασικών εκτάσεων και των υποδομών του πανεπιστημίου προς αξιοποίηση, δηλαδή για μπίζνες.

Δεύτερον: Αξιολόγηση των ιδρυμάτων με τα κριτήρια της καπιταλιστικής αγοράς. Τρίτον, σταθερά βήματα αποσύνδεσης πτυχίου από τα από το επάγγελμα και τέταρτον, κατηγοριοποίηση πτυχίων τμημάτων διδασκόντων ερευνητών. Συμβαίνει ή όχι αυτό; Συμβαίνει. Και ακριβώς αυτή η πολιτική δεν είναι προϊόν προχειρότητας, αποσπασματικότητας ή κακής διαχείρισης, ούτε προσωποποιεί στην εμμονή κάποιου Υπουργού, όπως προσπαθούν να εστιάσουν κάποιοι ασκώντας κριτική, αφήνοντας, όμως, στην άκρη τη στρατηγική ταύτισή τους που απορρέει από τις δεσμεύσεις στο κεφάλαιο και την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις δεσμεύσεις από το νέο σούπερ-μνημόνιο του Ταμείου Ανάκαμψης και της «πράσινης» μετάβασης.

Αλήθεια, τι καλό είδαν ο λαός και οι νέοι μέσα από αυτές τις αλλαγές που δημιουργήσαν τόσες και τόσες κυβερνήσεις; Η Κυβέρνηση στο έδαφος αυτών φέρνει μία ακόμη. Γιατί το σύγχρονο πανεπιστήμιό σας το έχουμε ζήσει, το ζούμε τώρα, όπως και στις συνθήκες της πανδημίας και της εγκληματικής πολιτικής διαχείρισής της. Αυτό το πανεπιστήμιο ολοένα και πιο έντονα απομακρύνει τη δυνατότητα άσκησης επαγγέλματος με βάση το πτυχίο, αφού βασικά μαθήματα αποσπώνται από τον προπτυχιακό κύκλο, μεταφέρονται στα μεταπτυχιακά ή σε άλλους κύκλους -σεμινάρια, πιστοποιήσεις- και μάλιστα επί πληρωμή.

Αυτή είναι η κεντρική κατεύθυνση που, μαζί με την επέκταση της λογικής των δεξιοτήτων, υπηρετούν οι συνεχιζόμενες αλλαγές στα προγράμματα σπουδών στα τμήματα. Πρόκειται, δηλαδή, για την υλοποίηση της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τον ενιαίο χώρο ανώτατης εκπαίδευσης με πτυχία και πανεπιστήμια πολλών ταχυτήτων με βάση τα προσόντα. Είναι μια εξέλιξη που έχει αρνητικές συνέπειες στην όσο το δυνατόν ολόπλευρη επιστημονική συγκρότηση των αποφοίτων στην επαγγελματική τους πορεία.

Οι φοιτητές που έχουν ανάγκη να στηριχθούν για την επιλογή τους να σπουδάσουν ένα συγκεκριμένο επιστημονικό αντικείμενο που πρέπει να έχει συγκεκριμένη επαγγελματική αποκατάσταση, μόνο ως ελευθερία επιλογών δεν βλέπουν τα πτυχία τους να εντάσσονται σε μια τριτοβάθμια «σούπα», την εκπαίδευσή τους, που θα μετρά τα πτυχία με βάση τα καντάρια των πιστωτικών μονάδων και βέβαια την εκπαίδευσή τους να μετατρέπεται σε μαθησιακή εμπειρία. Αυτό που βλέπουν ήδη οι φοιτητές είναι οι προσθαφαίρεσεις μαθημάτων ανάλογα με την επάρκεια καθηγητών πανεπιστημίου, ανάλογα με τις επιταγές της αγοράς, ανά-

λογα με τις αξιολογήσεις, ανάλογα με τις απαιτήσεις για επιχειρηματικότητα στο κατά τ' άλλα ευέλικτο πρόγραμμα που μόνο αρνητικές συνέπειες θα έχει και από τον νέο νόμο.

Γιατί στόχος είναι η διαμόρφωση μιας απέραντης αγοράς προσόντων, πολυκατηγοριοποιημένων επιπέδων σπουδών, που καμία σχέση δεν θα έχουν με την ολοκληρωμένη επιστημονική επαγγελματική μόρφωση, δημιουργώντας όρους πίεσης προς τα κάτω των προπτυχιακών σπουδών και προσανατολισμό προς πιο αγοραίες, σύντομες καταρτίσεις με επιπρόσθετη συνέπεια και την αποδυνάμωση των όρων διαπραγμάτευσης του μισθού της επιστημονικής εργατικής δύναμης.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα απευθύνεται σε όλους εκείνους που την παθogenεία στα πανεπιστήμια τη νιώθουν στο πετσί τους με τη μετατόπιση του βάρους από την εκπαιδευτική λειτουργία στην επιχειρηματική ερευνητική. Γι' αυτόν τον σκοπό απευθυνόμαστε στους φοιτητές, στους νέους και τις νέες που ξεκινούν τις σπουδές τους, στους μεταπτυχιακούς φοιτητές, στους ερευνητές που εκπονούν τις εργαστηρίου εργασίες τους αφοσιωμένοι στην επιστήμη τους, συχνά κάτω από άσχημες συνθήκες, χωρίς εξασφαλισμένες πόρους με ελαστικές μορφές απασχόλησης. Απευθυνόμαστε στους πανεπιστημιακούς δασκάλους και ερευνητές, που προβληματίζονται για το παρόν και το μέλλον της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, που αγαπούν το αντικείμενό τους και δεν δέχονται να καθορίζει η αγορά τα ενδιαφέροντά τους και τα επιστημονικά ερωτήματα που καλούνται να απαντήσουν με το ερευνητικό του έργο.

Τους καλούμε να σκεφτούν τα εξής: Θέλετε να είστε επιστήμονες, εκπαιδευτικοί και δάσκαλοι ή μάντζερ και ειδικοί συνεργάτες;

Θέλετε να διδάσκετε ελεύθερα σκεπτόμενους ανθρώπους ή να διαχειρίζεστε, να εντατικοποιείτε, να εξοντώνετε, να ξεζουμίζετε, να απειλείτε το ανθρώπινο δυναμικό;

Θέλετε να υπηρετείτε τη γνώση και τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας ή θέλετε να υπηρετείτε το κέρδος;

Πιστεύετε πως η συνέχιση του ίδιου δρόμου της εμπορευματοποίησης της πανεπιστημιακής μόρφωσης θα λύσει τα προβλήματα;

Πιστεύετε πως η συνέχιση της κατηγοριοποίησης των πτυχίων των πανεπιστημιακών τμημάτων θα ανεβάσει το συνολικό μορφωτικό, επιστημονικό επίπεδο των φοιτητών και των φοιτητριών;

Πιστεύετε πως με το να συνεχίσουμε στα βήματα της αποσύνδεσης του πτυχίου από το επάγγελμα θα δώσει απάντηση στη νεανική και κοινωνική ανάγκη οι νέοι επιστήμονες να εργάζονται στο αντικείμενο που έχουν σπουδάσει, σε αυτό που επιθυμούν;

Θεωρείτε πως αν συνεχιστεί η αξιολόγηση των πανεπιστημίων με τα κριτήρια της αγοράς θα αναβαθμιστεί η πανεπιστημιακή μόρφωση;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στην τελική, επιστήμη, μόρφωση, παιδεία, κατακτημένη γνώση και παραγωγή νέας γνώσης για τα συμφέροντα ποιου, ποιας τάξης και ποιων αναγκών;

Γι' αυτό, λοιπόν, σας καλούμε να παρακολουθήσετε την πρόταση του ΚΚΕ Μα, πάνω από όλα σας καλούμε να συμπεριελάτε με το ΚΚΕ στον αγώνα για να λάβει σάρκα και οστά το πανεπιστήμιο των σύγχρονων αναγκών και δυνατοτήτων της εποχής μας.

Σε αυτή την απαιτητική υπόθεση καλούμε να πάρουν μέρος οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, οι ερευνητές, τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας δημιουργώντας μαζί μας ένα διακριτό δυναμικό μέτωπο που θα αντιπαράκειται στην κυρίαρχη ιδεολογία και θα βάζει στο στόχαστρο τον πραγματικό αντίπαλο, την πολιτική που θυσιάζει ζωές, δουλειές, σπουδές, προοπτικές και ανάγκες στον βωμό της κερδοφορίας και της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου και σε αυτόν τον αγώνα είμαστε όλοι απαραίτητοι.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Να είστε καλά. Ευχαριστούμε.

Ο κ. Ζεμπίλης έχει τον λόγο και μετά ακολουθεί η κ. Γιώτα Πούλου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΖΕΜΠΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριε Υπουργέ, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, να ξεκινήσω κατ' αρχάς από τη διαπίστωση ότι οι συνθήκες του 2022 είναι εντελώς διαφορετικές από τις συνθήκες του 1982 και του 2011, όταν είχαμε αντίστοιχες νομοθετικές πρωτοβουλίες. Το πανεπιστήμιο πλέον καλείται να συγχρονιστεί με την κοσμογονία, που συντελείται σε ένα διεθνοποιημένο και ανταγωνιστικό περιβάλλον. Οι εξελίξεις στην τέταρτη βιομηχανική επανάσταση τρέχουν με ιλιγγιώδη ταχύτητα σε βαθμό που να μη γνωρίζει ένας νέος άνθρωπος σε ποιο κόσμο θα ζήσει και θα εργαστεί αύριο. Αυτό σημαίνει ότι ένα σημαντικό εφόδιο είναι η προσαρμοστικότητα, εύκολα να μαθαίνει κάποιος, εύκολα να ξεμαθαίνει και κάθε φορά να επικαιροποιεί τις γνώσεις του. Άλλωστε, η δυνατότητα προσαρμογής στις νέες συνθήκες είναι και το μεγαλύτερο πλεονέκτημα του ανθρώπου σε σχέση με τις μηχανές.

Η εκπαίδευση στη χώρα μας είναι προφανές ότι δεν μπορεί να καθορίσει αυτές τις εξελίξεις. Οφείλει, όμως, να τις ακολουθεί. Αυτό θα περίμενε κανείς να είναι και το πρώτο μέλημα του Υπουργείου Παιδείας, να προετοιμάζει, δηλαδή, τα πανεπιστήμια για αυτή τη νέα εποχή, μια εποχή που απαιτεί μεταξύ άλλων ψηφιακές δεξιότητες και εμπειρίες στις τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών.

Και ενώ αυτές ήταν οι επιταγές των καιρών, ο κ. Γαβρόγλου την άνοιξη του 2019 ίδρυσε στο πόδι εκατόν τριάντα τρία νέα τμήματα με μικροπολιτική στόχευση. Παγκόσμια πρωτοτυπία αποτέλεσε το γεγονός ο ακαδημαϊκός χάρτης μιας χώρας να φτιάχνεται με τροπολογίες και χωρίς κανένα σχέδιο.

Και το ερώτημα είναι: Πόσα από τα είκοσι οχτώ εντελώς καινούργια τμήματα που λειτούργησαν το 2019 είχαν αντικείμενο την πληροφορική; Απολύτως κανένα. Και το δεύτερο ερώτημα: Πόσα μέλη ΔΕΠ είχαν τριάντα επτά από αυτά τα νέα τμήματα; Απολύτως, επίσης, κανένα. Χωρίς καθηγητές, λοιπόν, και με τμήματα-φαντάσματα ήταν η προετοιμασία των πανεπιστημίων για αυτό το νέο και απαιτητικό περιβάλλον.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι τεράστιες σύγχρονες προκλήσεις ξεπερνούν κατά πολύ τα μικροφύδα του βαθέως πανεπιστημίου και τα κεκτημένα ενός μίξερου παρελθόντος. Αλήθεια, στην εποχή της τεχνητής νοημοσύνης τι θέση μπορεί να έχουν η κουλούρα της ήσσονος προσπάθειας, οι λευκές κόλλες εισαγωγής στα ΑΕΙ, οι αιώνιοι φοιτητές, οι μπαχαλάκηδες; Τι θέση μπορούν να έχουν οι καταλήψεις; Στην εποχή της ευφυούς εκμάθησης τι θέση θα μπορούσε να έχει το δίλημμα «βαριοπούλα ή βιβλιοθήκη στο Βιολογικό του ΑΠΘ»;

Προς την αντίθετη κατεύθυνση, λοιπόν, και με το βλέμμα στο μέλλον κινείται το παρόν σχέδιο νόμου, που συνιστά τομή στον τρόπο ακαδημαϊκής, διοικητικής και λειτουργικής διάρθρωσης των πανεπιστημίων. Επιχειρεί να επιλύσει χρόνιες παθολογίες που έχουν καθλώσει τα ΑΕΙ στην υφιστάμενη κατάσταση.

Κατ' αρχάς, ο τρόπος με τον οποίον εκλέγονται και εξελίσσονται τα μέλη του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού αποτελεί μια από τις εγγενείς αδυναμίες του ελληνικού πανεπιστημίου, καθώς το υφιστάμενο σύστημα χαρακτηρίζεται από φαινόμενα αυθαιρεσίας, νεποτισμού, κομματισμού και οικογενειοκρατίας.

Σε μεγάλο αριθμό πανεπιστημιακών σχολών τα παιδιά και οι συγγενείς του 25% με 30% των υπηρετούντων καθηγητών είναι ήδη μέλη ΔΕΠ σε πολλές βαθμίδες. Το γεγονός αυτό είχε δύο συνέπειες: Την υποβάθμιση της ποιότητας του παραγόμενου ακαδημαϊκού έργου και της αξίας του ιδρύματος. Όμως, είχε και τεράστιες ηθικές διαστάσεις, καθώς καθόριζε δυσμενώς τις τύχες νεαρών ανθρώπων που τόλμησαν να διεκδικήσουν μια θέση στην πανεπιστημιακή κοινότητα.

Με το παρόν σχέδιο νόμου τίθενται φίλτρα και ασφαλιστικές δικλείδες αξιοκρατίας, αντικειμενικότητας και διαφανούς λειτουργίας. Επιπλέον, παραχωρείται μεγαλύτερη αυτονομία και ευελιξία, ώστε να απελευθερωθεί το πανεπιστήμιο από τον συγκεντρωτισμό και την παραλυτική γραφειοκρατία. Θα μπορεί πλέον το πανεπιστήμιο να ιδρύει ερευνητικά ινστιτούτα και προγράμματα σπουδών από μόνο του χωρίς την έγκριση του Υπουργείου.

Ως προς το μοντέλο εκλογής των πρυτανικών αρχών, προκρίνεται το συλλογικό σχήμα, ώστε να επιλέγονται από τα συμβού-

για των πανεπιστημίων πρόσωπα που έχουν αφ' ενός τη διοικητική ικανότητα, αλλά και την ανεξαρτησία αφ' ετέρου να αντισταθούν στις συντεχνιακές νοοτροπίες και τα κατεστημένα μικροσυμφέροντα.

Περαιτέρω, ο εκσυγχρονισμός των γνωστικών αντικειμένων, η δυνατότητα για εσωτερική κινητικότητα φοιτητών, για περισσότερα μαθήματα επιλογής, για διπλά πτυχία, για διεπιστημονικές σπουδές κατατείνουν στην αναβάθμιση του ΑΕΙ και τη σύγκλιση με τον ευρωπαϊκό χώρο.

Επίσης, τα ξενόγλωσσα προγράμματα, η προσέλκυση διακεκριμένων καθηγητών της αλλοδαπής, τα προγράμματα συνεργασίας με ΑΕΙ του εξωτερικού και, εν γένει, η διεθνοποίηση αποτελεί, επίσης, ένα ποιοτικό άλμα για την εκπαίδευση.

Ακόμα οι διατάξεις για την πρακτική άσκηση, τα επαγγελματικά μεταπτυχιακά, τα βιομηχανικά διδακτορικά, την ενίσχυση της συνεργασίας των πανεπιστημίων με την αγορά και την ελληνική βιομηχανία ανοίγουν νέους ορίζοντες.

Προς την κατεύθυνση αυτή συμβάλλει και η παγκόσμια τάση που βλέπουμε σε Ευρώπη, Αμερική και Αυστραλία μεγάλα πανεπιστημιακά ιδρύματα να δημιουργούν δορυφορικές εγκαταστάσεις σε άλλες πόλεις ή κοντινές περιοχές με στόχο τη διεύρυνση των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων και την καινοτομία. Η λειτουργία περιφερειακά της ακαδημαϊκής μητρόπολης πανεπιστημιακών τμημάτων ανταποκρίνεται στις εξελίξεις της επιστήμης και της έρευνας, στις ανάγκες της σύγχρονης οικονομίας και κοινωνίας.

Στη χώρα μας την επιτυχημένη αυτή πρακτική εφαρμόζει και το ΕΚΠΑ με τη λειτουργία του συγκροτήματος Ευρίπου στα Ψαχνά της Εύβοιας. Το συγκρότημα Ευρίπου, που διαθέτει τμήματα σε σύγχρονα επιστημονικά αντικείμενα, συμβάλλει σημαντικά στην καλύτερη και αποτελεσματικότερη διασύνδεση του ΕΚΠΑ με την εγχώρια παραγωγή, τις σύγχρονες επιχειρήσεις, τη σύγχρονη αγορά παραγωγικής εργασίας.

Ενδεικτικά θα ήθελα να αναφέρω το πρωτοπόρο Τμήμα της Αεροδιαστημικής, όπως επίσης και το Τμήμα Τεχνολογιών, Ψηφιακής Βιομηχανίας, που στοχεύει να αποτελέσει σημείο αναφοράς στην εκπαίδευση της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ένα ίδρυμα διεθνούς φήμης, όπως το ΕΚΠΑ, αποτελεί εκ των πραγμάτων για την τοπική κοινωνία παράθυρο επικοινωνίας και συνάντησης με την παγκόσμια κοινότητα. Αποσκοπεί δε διά του καλού παραδείγματος να επηρεάσει συλλήβδην την ανώτατη εκπαίδευση, προσδίδοντας βαθμούς ελευθερίας και πνεύμα νεωτερισμού, αλλαγής και καινοτομίας.

Είναι ένα σχέδιο φιλόδοξο, ολιστικό και ρομαντικό που πρέπει να το στηρίζουμε, προκειμένου να απελευθερωθούν δημιουργικές δυνάμεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Ορίστε, κυρία Πούλου, έχετε τον λόγο.

Ο κ. Μαντάς είναι μετά.

ΠΑΝΑΓΙΟΥ (ΓΙΩΤΑ) ΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και τρία χρόνια η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κατεδαφίζει συστηματικά τους τέσσερις πυλώνες που στηρίξαν διαχρονικά την ελληνική οικογένεια, που τη βοήθησαν να απαλλαγεί από την ανέχεια και να προοδεύσει.

Και αναφέρομαι, πρώτον, στην ιδιόκτητη κατοικία. Με τον νέο «Πτωχευτικό Κώδικα Μητσοτάκη» τα κοράκια των τραπεζών και των ξένων fund βάζουν χέρι στη λαϊκή κατοικία, ενώ η στεγαστική κρίση απειλεί την άστεγη πλέον νέα γενιά.

Και αναφέρομαι, δεύτερον, στη μικρή και μεσαία επιχειρηματικότητα. Με την άρνηση ουσιαστικής οικονομικής στήριξης των επιχειρήσεων η Κυβέρνηση Μητσοτάκη διαλύει τους μικρομεσαίους και ξεπουλά την παραγωγική βάση της χώρας σε μια χούφτα μεγαλοκαρχαρίες, τους επίσημους χορηγούς της.

Και αναφέρομαι, τρίτον, στη δημόσια υγεία. Με την εγκατάλειψη του Εθνικού Συστήματος Υγείας χωρίς προσωπικό, χωρίς

εξοπλισμό, χωρίς υποδομές παραδίδει στα ιδιωτικά συμφέροντα την υγεία του Έλληνα πολίτη εν μέσω συνεχιζόμενης πανδημίας, όπως έκανε άλλωστε και με το ξεπούλημα της ΔΕΗ εν μέσω ενεργειακής κρίσης.

Και αναφέρομαι, τέταρτον, στη δημόσια εκπαίδευση. Με τα νομοσχέδια του Υπουργείου Παιδείας κορυφώνεται η επίθεση της Κυβέρνησης Μητσοτάκη στον βασικό μοχλό κοινωνικής κινητικότητας και ανόδου, στο δημόσιο πανεπιστήμιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρώτο χτύπημα της Κυβέρνησης Μητσοτάκη στο δημόσιο πανεπιστήμιο ήρθε πέρσι με τον διαβόητο πλέον «κόφτη Κεραμέως», με την ελάχιστη βάση εισαγωγής δηλαδή που οδήγησε στον πρωτοφανή αποκλεισμό είκοσι πέντε χιλιάδων μαθητών από τα πανεπιστήμια και άλλων είκοσι πέντε χιλιάδων φέτος, σύνολο πενήντα χιλιάδες νέοι άνθρωποι με κομμένα φτερά, με τσακισμένα όνειρα, που η Κυβέρνηση, βέβαια, στέλνει πακέτο στα πανάκριβα κολέγια, αφού πρώτα αναγνώρισε τα πτυχία τους ως ισότιμα των πανεπιστημίων, προκαλώντας, μάλιστα, την αντίδραση και των επαγγελματιών φορέων και του Τεχνικού Επιμελητηρίου που γνωρίζουν καλά την ποιότητα των αγορασμένων πτυχίων.

Με δική σας ευθύνη, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, η είσοδος στο πανεπιστήμιο, η ελπίδα της ελληνικής οικογένειας για ένα καλύτερο μέλλον των παιδιών της γίνεται πλέον θέμα τσέπης. Όσο πιο βαθιά η τσέπη τόσο καλύτερη η εκπαίδευση, τόσο περισσότερες ευκαιρίες.

Και αφού, λοιπόν, πέρσι σύρατε μαζί τους μαθητές στην αγορά της ιδιωτικής εκπαίδευσης, έρχεστε τώρα με ένα νομοσχέδιο που φέρνει την αγορά και τα ιδιωτικά συμφέροντα μέσα στα δημόσια πανεπιστήμια.

Ας δούμε, όμως, κύριοι Υπουργοί, τι ακριβώς προβλέπει η διαλυτική απορρύθμιση που προωθείτε, επιδιώκοντας δύο πολύ συγκεκριμένους στόχους, δηλαδή αφ' ενός την ουσιαστική κατάργηση του αυτοδιοίκητου των ΑΕΙ και αφ' ετέρου την παράδοση τους στα ιδιωτικά συμφέροντα.

Γι' αυτό, λοιπόν, σας λέμε ότι νεκρανασταίνετε έναν συγκεντρωτικό, αυταρχικό και αδιαφανή τρόπο διοίκησης των πανεπιστημίων, νοσταλγώντας προφανώς εποχές προ Μεταπολίτευσης.

Και σας το λέμε γιατί, πρώτον, στήνεται μια ολιγαρχική διοικητική δομή με υπερεξουσίες και αρμοδιότητες στον πρύτανη, που σαν τοποτηρητής σας πλέον θα διορίζει τα υπόλοιπα όργανα.

Δεύτερον, δίπλα στον πρύτανη δημιουργείτε ένα συμβούλιο διοίκησης έντεκα μελών, εκ των οποίων τα πέντε δεν είναι καν μέλη του πανεπιστημίου, που θα διοικούν χωρίς λογοδοσία. Τα θεσμικά αντίβαρα και οι ελεγκτικοί μηχανισμοί εξαφανίζονται και τα ΑΕΙ μεταμορφώνονται σε φυτώρια της διαπλοκής.

Τρίτον, επαναφέρετε μια αυστηρή ιεραρχική δομή με υπέρμετρη εξουσία στους πρωτοβάθμιους καθηγητές, που θα ασκούν πλέον διοίκηση, ενώ οι χαμηλότερες βαθμίδες μετατρέπονται σε καθηγητές δεύτερης κατηγορίας. Στο πλαίσιο αυτό οι επίκουροι χάνουν τη μονιότητά τους και το διδακτικό έργο των μελών του εργαστηριακού διδακτικού προσωπικού υποβαθμίζεται σημαντικά.

Τέταρτον, αναβαθμίζετε τον ρόλο των ομότιμων και των καθηγητών που αφυπηρέτησαν σε βάρος των νέων επιστημόνων. Επαναφέρετε, δηλαδή, τη γεροντοκρατία του ιερατείου της πάλαι ποτέ έδρας, δυσκολεύοντας την ανανέωση του προσωπικού. Έτσι περιμένετε ότι θα γίνει το ελληνικό πανεπιστήμιο πόλος έλξης για τους ερευνητές που σήμερα εργάζονται εκτός Ελλάδας; Αντί να βάζετε φραγμούς στο brain drain, εσείς το ενισχύετε, αλλά γνωρίζετε πολύ καλά ότι όλα αυτά θα προκαλέσουν αντιδράσεις.

Γι' αυτό, πέμπτον, προβλέπετε διατάξεις, που καταργούν στην πράξη τις συνδικαλιστικές ελευθερίες των μελών του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού και ανοίγουν τον δρόμο για εξοντωτικές διώξεις.

Και τέλος, έκτον, φτάνετε στο σημείο να θεσπίζετε ότι ακόμη και η ίδρυση, συγχώνευση και κατάργηση των ακαδημαϊκών μονάδων θα πραγματοποιείται με προεδρικό διάταγμα, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της συγκλήτου. Δηλαδή, θα μπορείτε πλέον να καταργείτε τα ακαδημαϊκά τμήματα της περιφέρειας εν μία νυκτί, χωρίς να ρωτάτε κανέναν.

Να σας φέρω ένα παράδειγμα από την περιφέρειά μου, τη Στε-

ρεά Ελλάδα; Πριν τρεις μήνες περίπου η απόφαση-κόλαφος της Συγκλήτου του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών απέδειξε πλήρως και τεκμηριωμένα τη βιωσιμότητα των περιφερειακών τμημάτων του στη Θήβα, την Άμφισσα και στο Καρπενήσι και αφαίρεσε από το Υπουργείο σας κάθε επιχείρημα περί διάλυσής τους. Πλέον, όμως, φροντίζετε να φιμώσετε θεσμικά τα πανεπιστήμια, ώστε να έχετε λυμένα τα χέρια σας που δεν χτίζουν, αλλά δυστυχώς μόνο γκρεμίζουν.

Το αυτοδιοίκητο των ΑΕΙ, μια από τις μεγαλύτερες δημοκρατικές κατακτήσεις και δομική συνταγματική επιταγή, καταργείται στην πράξη.

Και βέβαια, κύριοι Υπουργοί, έχετε καταφέρει να ξεσηκώσετε θύελλα αντιδράσεων από την ακαδημαϊκή κοινότητα κατά του νομοσχεδίου σας. Η επιστολή χιλίων ακαδημαϊκών δασκάλων από τα ελληνικά πανεπιστήμια, η επιστολή επτακοσίων πανεπιστημιακών από πενήντα χώρες και κυρίως η έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής είναι ραπίσματα ηχηρά και αποκαλυπτικά της εκτροπής που επιχειρείτε.

Όμως, ας περάσουμε τώρα στον έτερο στόχο σας, στην άλωση των πανεπιστημίων μας από τα ιδιωτικά συμφέροντα, αφού, πρώτον, με την πολυδιάσπαση των προγραμμάτων σπουδών και των πτυχίων στήνεται ακαδημαϊκά σουπερμάρκετ με τίτλους σπουδών πλήρεις ή συντομευμένους, με προγράμματα σε όλα τα μεγέθη -μεγάλα, μεσαία, ή μικρά- και για όλα τα γούστα, μεικτά ή με παραλλαγές. Αυτή η πολυδιάσπαση θα δώσει το δεύτερο και πιο ισχυρό χτύπημα μετά την αναγνώριση των κολεγίων στα ήδη υπονομευμένα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των πανεπιστημίων μας.

Δεύτερον, μετατρέπετε τις μεταπτυχιακές σπουδές σε μπίζνα πρώτου μεγέθους. Τα μεταπτυχιακά διαχωρίζονται πλέον από την ακαδημαϊκή διαδικασία και θεωρούνται παράλληλη απασχόληση για τους καθηγητές με μεγάλο οικονομικό όφελος για τους διδάσκοντες, αφού απελευθερώνονται πλήρως οι ώρες διδασκαλίας, αλλά και οι αμοιβές, τις οποίες, όμως, ποιος θα τις πληρώνει, κύριοι Υπουργοί;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μα, φυσικά, οι φοιτητές -την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε- γιατί οι υποτροφίες για τους οικονομικά ασθενέστερους θα δίνονται αποκλειστικά στη βάση της επίδοσης, ανεξάρτητα από τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες.

Και βέβαια, για να είσατε σίγουροι ότι θα μπει οριστικό λουκέτο στα δωρεάν μεταπτυχιακά, αφαιρείτε από τις υποχρεώσεις των καθηγητών τη διδασκαλία σε αυτά και αφήνετε στον αέρα τη χρηματοδότησή τους.

Τρίτον, όμως, η χρηματοδότηση γίνεται προβληματική συνολικά για τα πανεπιστήμια, αφού η Κυβέρνησή σας βρίσκει αστραπιαία 30 εκατομμύρια ευρώ για την Πανεπιστημιακή Αστυνομία, την ίδια στιγμή, όμως, πνίγει οικονομικά τα ΑΕΙ και προσπαθεί να απαλλαγεί από τη συνταγματική υποχρέωση χρηματοδότησής τους, χρηματοδότηση που υποκαθίσταται πλέον από τα τέλη φοίτησης και τα ξενόγλωσσα προπτυχιακά, που πληρώνουν από την τσέπη τους οι φοιτητές ή από τις δήθεν χορηγίες που θέτουν σε κίνδυνο την ανεξαρτησία των πανεπιστημίων, τα μετατρέπουν σε παραρτήματα των επιχειρήσεων και αλλοιώνουν την εκπαιδευτική και ερευνητική αποστολή τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση Μητσοτάκη ολοκληρώνει πλέον το олигархικό όραμά της για πανεπιστήμια αυταρχικά, αντιδημοκρατικά, γραφειοκρατικά, διαπλεκόμενα και ιδιωτικοποιημένα και πάναν από όλα πανεπιστήμια για λίγους, για όσους έχουν να πληρώσουν.

Η επόμενη προοδευτική κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία θα καταργήσει τον «κόφτη Κεραμέως», θα αποκαταστήσει τη δημοκρατική διοίκηση και λειτουργία των ΑΕΙ, θα διπλασιάσει τους πόρους και το προσωπικό τους και θα επαναφέρει τα δωρεάν μεταπτυχιακά προγράμματα. Το δημόσιο πανεπιστήμιο είναι μοχλός ανάπτυξης και δημοκρατίας και θα επιστρέψει στην κοινωνία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Τον λόγο

έχει ο κ. Μαντάς από τη Νέα Δημοκρατία και αμέσως μετά ο κ. Ξανθόπουλος, ο κ. Βαρδάκης και ο κ. Γιόγιακας.

Ορίστε, κύριε Μαντά, έχετε τον λόγο.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να τοποθετηθώ με μία παρατήρηση αναφορικά με το κλίμα, που έχει διαμορφωθεί από σήμερα το πρωί σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, διότι είναι ιδιαίτερα λυπηρό το φαινόμενο η συζήτηση ενός πολύ σημαντικού σχεδίου νόμου, όπως είναι το σημερινό, για την παιδεία και τα πανεπιστήμια, για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και για τη νέα γενιά να γίνεται υπό τόσο ακραίες και τοξικές συνθήκες.

Είναι πραγματικά τραγικό για την πατρίδα μας η δημόσια αντιπαράθεση μεταξύ των κομμάτων να λαμβάνει τόσο ακραία χαρακτηριστικά με ύβρεις και χυδαιότητες, με υποδαύλιση του θυμικού έναντι της λογικής, με τεχνητή όξυνση, πόλωση και προσηματικές εντάσεις που τελικά το μόνο που πετυχαίνουν είναι να διασύρουν την πολιτική ζωή και να υπονομεύουν τον κοινοβουλευτισμό και τη δημοκρατία. Διότι είναι απολύτως λογικό να υπάρχουν διαφορετικές απόψεις. Είναι απολύτως λογικό να υπάρχουν αντιρρήσεις και διαφωνίες, όπως είναι και απολύτως λογικό οι πολιτικές και τα κόμματα έχοντας διαφορετικά σημεία εκκίνησης και ιδεολογικό υπόβαθρο, διαφορετικές προσλαμβάνουσες και προτεραιότητες και διαφορετικές σχέσεις με την κοινωνία να εκφράζουν ενίοτε και διαφορετικές απόψεις και οπτικές που εν τέλει δίνουν νόημα στην πολιτική διαφωνία.

Αλίμονο, όμως, αν οι πολιτικές συγκρούσεις, οι ιδεολογικές αντιπαράθεσεις και οι προγραμματικές διαφωνίες παίρνουν χαρακτηριστικά, όπως τα σημερινά. Αλίμονο όταν η συζήτηση μετατρέπεται σε συστηματικό υβρεολόγιο, σε πολιτική ακρότητα, τοξικότητα και χυδαιότητα που έχει ως μοναδικό σκοπό την ηθική και επικοινωνιακή αποδόμηση του αντιπάλου.

Τη μια φορά ήταν ο κ. Πολάκης, μετά ο κ. Κουρουμπλής, ο κ. Βερναρδάκης, ο κ. Ηλιόπουλος, για να θυμηθώ μόνο τις τραναχτές περιπτώσεις. Όχι λοιπόν! Μόνο τυχαίο δεν είναι αυτό, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Και μάλλον έχετε βαλθεί να δικαιώσετε τον Πρωθυπουργό που μίλησε για τοξικότητα που δηλητηριάζει την πολιτική μας ζωή και η οποία εκπορεύεται αποκλειστικά και μόνο από τη δική σας πλευρά. Διότι πραγματικά δεν αντιλαμβάνομαι τις τόσο έντονες και ακραίες αντιδράσεις σας για το σημερινό σχέδιο νόμου. Οι ρυθμίσεις για τις οποίες συζητούμε σήμερα είναι ρυθμίσεις που ζητάει η ίδια η κοινωνία. Γι' αυτό και πολλές από τις διατάξεις του νομοσχεδίου υπερβαίνουν τα στενά κομματικά όρια, όπως φάνηκε μέσα από τη μακρά διαβούλευση με την πανεπιστημιακή κοινότητα. Και μπορεί κάποιοι ακόμα να έχουν επιφυλάξεις σχετικά με τον τρόπο διοίκησης των πανεπιστημίων. Ωστόσο, αυτά είναι μόνο δέκα άρθρα σε σύνολο τετρακοσίων πενήντα, τα οποία η μεγάλη πλειοψηφία των πανεπιστημιακών μας τα στηρίζει ανεπιφύλακτα, αναγνωρίζοντας τον θετικό τους προσανατολισμό.

Γιατί, αλήθεια, ποιος δεν θέλει αναβάθμιση της ποιότητας σπουδών στα ΑΕΙ; Ποιος δεν αναγνωρίζει την ανάγκη για εκσυγχρονισμό των προγραμμάτων σπουδών; Ποιος δεν θα ήθελε ένα εσωτερικό «ERASMUS», ενίσχυση της πρακτικής άσκησης, πτυχία δευτερεύουσας κατεύθυνσης, κοινά προπτυχιακά προγράμματα, επαγγελματικά μεταπτυχιακά, βιομηχανικά διδακτορικά; Ενώ βέβαια μέσα από το νομοσχέδιο για πρώτη φορά στη χώρα μας τα νέα προγράμματα θα ιδρύονται πλέον από τα ίδια τα πανεπιστήμια. Περιορίζουμε, δηλαδή, τον κυβερνητικό παρεμβατισμό και τη δικαιοδοσία του εκάστοτε Υπουργού να καθορίζει ουσιαστικά τι θα διδάσκονται οι φοιτητές μας, διότι η ευθύνη αυτή περνάει αποκλειστικά πλέον στα ίδια τα ιδρύματα και στην Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης που τα παρακολουθεί και τα εποπτεύει.

Την ίδια στιγμή, αναθεωρούμε εκ βάθρων τον τρόπο που ιδρύονται τα νέα πανεπιστημιακά τμήματα και με αποφασιστικότητα βάζουμε, επιτέλους, τέλος στη στρέβλωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος που ήθελε ένα πανεπιστήμιο σε κάθε πόλη, κόντρα σε κάθε εκπαιδευτική λογική, χωρίς σχεδιασμό, χωρίς μελέτη, χωρίς σκοπιμότητα και τελικά χωρίς βιωσιμότητα, αφού η πολιτική αυτή ήταν μόνο ψηφοθηρική και αντικειμενική στον πυρήνα της.

Έτσι, αποκτούμε πλέον συγκεκριμένο πλαίσιο και κανόνες για την ίδρυση, τη συγχώνευση, τη μετονομασία και την κατάργηση για κάθε νέο πανεπιστημιακό τμήμα και βάζουμε έτσι τις βάσεις, ώστε η χώρα μας να αποκτήσει επιτέλους έναν ακαδημαϊκό χάρτη πιο ουσιαστικό και πιο ορθολογικό, πιο συγκροτημένο και πιο διασυνδεδεμένο που βάζει τάξη στην προχειρότητα της ένωσης των ΑΕΙ με τα ΤΕΙ και της ίδρυσης νέων τμημάτων σε κάθε πόλη και χωριό που εφάρμοσε κυριολεκτικά στο πόδι η προηγούμενη κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω είναι πια καιρός για να αποδεχθούμε κάποιες μεγάλες αλήθειες για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, γιατί τα πανεπιστήμιά μας δεν είναι για να εκτυπώνουν πτυχία καλλιεργώντας ψεύτικες ελπίδες για κάποια επαγγελματική αποκατάσταση που ποτέ δεν έρχεται. Τα πανεπιστήμιά μας πρέπει να είναι φορείς παιδείας, φορείς επιστημονικότητας, φορείς ανάπτυξης, εξέλιξης και δημιουργίας, συντονισμένα με τον σύγχρονο κόσμο και τη σημερινή εποχή. Κι αυτό συμβαίνει μόνο όταν απολαμβάνουν υψηλό βαθμό διασύνδεσης με την αγορά εργασίας, γιατί μόνο έτσι τελικά οι απόφοιτοι βρίσκουν δουλειές, καλοπληρωμένες δουλειές, μόνο έτσι η κοινωνία και η οικονομία προσδεύουν και μόνο έτσι η Ελλάδα ισχυροποιείται αποκτώντας μέλλον και προοπτικές και όχι φυσικά με φωνές και διαμαρτυρίες, με διαδηλώσεις και πορείες, ούτε βέβαια με ψηφοθηρικές πρακτικές χωρίς σχέδιο και πυξίδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας ο στόχος του σημερινού νομοσχεδίου είναι σαφής και ξεκάθαρος και είναι η χειραφέτηση του ελληνικού πανεπιστημίου από τα δεσμά της ιδεοληψίας, της γραφειοκρατίας και του κρατικού συγκεντρωτισμού, έτσι ώστε να έχουμε ιδρύματα πιο ανεξάρτητα, πιο ελεύθερα, πιο ευέλικτα και πιο αποτελεσματικά, αλλά κυρίως για να δώσουμε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση έναν ρόλο πιο ισχυρό, έναν ρόλο που στηρίζει με τρόπο ουσιαστικό την κοινωνική κινητικότητα, τις ίσες ευκαιρίες και τη μόρφωση για τους πολλούς. Και σε αυτό το επίπεδο είναι βέβαιο ότι θα το πετύχουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Συνεχίζουμε με τον κ. Ξανθόπουλο, ενώ έχουν μείνει άλλοι δύο ομιλητές ακόμα.

Ορίστε, κύριε Ξανθόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Εθνική Αντιπροσωπεία απασχολείται με ένα νομοσχέδιο τετρακοσίων εξήντα τεσσάρων άρθρων και καταλαβαίνουμε όλοι ότι είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο τέμνει οριζόντια και κάθετα αυτό που έχουμε συμφωνήσει ως κοινωνία για το μεταπολιτευτικό πανεπιστήμιο. Η συζήτηση που γίνεται στη Βουλή σήμερα είναι μια βαθιά ιδεολογική και πολιτική συζήτηση.

Ευλικρινά, το πρωί παρακολούθησα τον κύριο Πρωθυπουργό που ήρθε στη Βουλή και μίλησε -γιατί η παρουσία του Πρωθυπουργού στη Βουλή θεωρητικά ανεβάζει το επίπεδο του πολιτικού διαλόγου-, ο οποίος αφού έκανε μία τοποθέτηση και μας είπε την άποψη της Κυβέρνησης για το νομοσχέδιο, κατέληξε σε μια ιταμή πρόκληση, ενώ ο συνάδελφος κ. Βερναρδάκης είχε ήδη ζητήσει συγγνώμη και είχε ανακαλέσει την ατυχή δήλωσή του. Επίσης, απέδωσε στον Νίκο Φίλη πράγματα τα οποία ουδέποτε είπε, μίλησε για την κριτική που ασκούσε ο «REAL FM» στον ΣΥΡΙΖΑ και ότι την επόμενη μέρα κάηκε ο σταθμός αφήνοντας να αιωρείται, να πλανάται στην ατμόσφαιρα ως σκέψη ότι ο ΣΥΡΙΖΑ εμπλέκεται στον εμπρησμό του ραδιοηλεκτρικού σταθμού. Παρουσίασε, δηλαδή, μία εικόνα Πρωθυπουργού ο οποίος επιδιώκει την πόλωση, ενώ αντίθετα η δουλειά του Πρωθυπουργού πόρρω απέχει από αυτή τη στάση.

Ο Πρωθυπουργός, λοιπόν, έχει ευθύνες. Και το ότι δεν εξετράπη η όλη συζήτηση και δεν έφτασε σε ακρότατα όρια οφείλεται, κυρίως, στη σύνεση και την ψυχραιμία που κράτησε, κυρίως, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί για μας το πρόβλημα είναι να αναδείξουμε τη φύση αυτού του νομοσχεδίου, τις πολιτικές και ιδεολογικές σας επιλογές για το τι πανεπιστήμιο θέλετε.

Τι πανεπιστήμιο θέλετε, λοιπόν; Ποιο είναι αυτό το πανεπιστήμιο που είναι καρφί στο μάτι σας, το οποίο αποτελεί ένα «consensus», μία συμφωνία της κοινωνίας από το 1974 και εδώ και το οποίο έχει σπουδαίες επιδόσεις, εξαιρετικές περγαμηνές, είναι υψηλά στις διεθνείς κατατάξεις, με πολύ αξιόλογους επιστήμονες οι οποίοι κάνουν σταδιοδρομία και παρουσιάζουν και αυτοί πολύ σοβαρές επιδόσεις στον παγκόσμιο ακαδημαϊκό χάρτη;

Κι έρχεστε με ένα νομοσχέδιο το οποίο καταργεί αυτό, που είχαμε στο μυαλό μας ως πανεπιστήμιο και κυρίως αυτό που έχει ανάγκη η κοινωνία ως πανεπιστήμιο. Καταργείτε την εκλογή του πρύτανη. Εισάγετε δια της πλαγίας οδού αρεστούς στο κυρίαρχο σύστημα. Αν κάτι διαχωρίζει το πανεπιστήμιο από ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, είναι η ελευθεροφροσύνη, η ελεύθερη κυκλοφορία των ιδεών, η αντιπαράθεση, η όσμωση των διαφορετικών απόψεων. Και αυτό το πράγμα προφανώς εσάς σας ενοχλεί, σας εμποδίζει.

Εξαφανίζετε όλες τις βαθμίδες, πλην αυτής των καθηγητών. Δηλαδή, επανέρχεται η έδρα; Πάμε, δηλαδή, πριν το 1982; Έχουμε μία παλινόρθωση; Σε ποιες ανάγκες απαντά αυτού του είδους η θεσμική διαστροφή;

Ορίζετε έξι είδη πτυχίου. Καταλαβαίνετε ότι διασπάτε την επιστημονική ενότητα; Δεν είναι δυνατόν να έχουμε έξι είδη πτυχίου. Η προσπάθεια όλων μας θα έπρεπε να είναι τα πανεπιστήμια να παρέχουν γνώση στους φοιτητές τέτοια που να τους διαμορφώνει και ως επιστήμονες και ως πολίτες. Αυτός είναι στόχος του πανεπιστημίου. Τι λέει το άρθρο 16 παράγραφος 2 του Συντάγματος; Λέει ότι η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του κράτους. Από εδώ δεν μπορούμε να αποστούμε.

Κι έρχεστε, λοιπόν, εσείς και βάζετε στη διοίκηση ανθρώπους εξωτικούς, οι οποίοι επιλέγονται κατ'ελάχιστον κρίση αυτών που έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν, ιδιωτικοποιείτε τη φοιτητική μέριμνα, ιδιωτικοποιείτε τα πανεπιστημιακά δάση του Ταξίαρχη στο Περτούλι, το πανεπιστημιακό αγρόκτημα της Θεσσαλονίκης και αντί ουσιαστικά να κάνετε μία μεταρρύθμιση, έστω συντηρητική, η οποία όμως συνεχίζει να αναδεικνύει αυτόν τον χαρακτήρα που έχουμε συμφωνήσει ως κοινωνία -Ξαναλέω, στην περίοδο της Μεταπολίτευσης- ουσιαστικά το υποβαθμίζετε ως έναν οργανισμό παροχής δεξιοτήτων.

Αυτό το πράγμα κάνετε με αυτό το νομοσχέδιο. Παίρνετε ένα πανεπιστήμιο το οποίο προσπαθεί με βάση τη συνταγματική επιταγή να διαμορφώσει πολίτες και επιστήμονες και το μετατρέπετε σε έναν πάροχο δεξιοτήτων, όπου αφυδατώνετε την επιστημονική γνώση από την ολότητα της, δίνετε πιστωτικές μονάδες ουσιαστικά στον κάθε έναν φοιτητή για να παλέψει μόνος του στην αγορά εργασίας, αντί ταυτόχρονα με την επιστημονική του θωράκιση, να φροντίσετε και για την επαγγελματική του αποκατάσταση. Όμως, αυτά για σας είναι «terra incognita». Δεν τα αγγίζετε, διότι κατά την άποψή σας ο ανταγωνισμός θα τα λύσει όλα, η αγορά θα τα λύσει όλα. Αυτή είναι η λυδία λίθος των κοινωνικών αντιθέσεων και άρα εσείς, ουσιαστικά, καταρρίπτετε αυτό που είχαμε κατακτήσει ως πανεπιστημιακή γνώση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, λέγοντας το εξής: Το πανεπιστήμιο αποτελεί μια κατάκτηση της ελληνικής κοινωνίας. Υπήρξε ένας θεσμός κοινωνικής κινητικότητας. Υπήρξε ένας θεσμός με βάση τον οποίο οι άνθρωποι που μάθαιναν γράμματα αισθάνονταν μέρος του κόσμου, πολίτες του κόσμου. Δεν καλλιεργούσε μία ατομιστική αντίληψη «Να πάρω το πτυχίο μου και γαία πυρί μειχθήτω». Αυτό το πράγμα είναι προφανές ότι αποτελεί -το Ξαναλέω- καρφί στο μάτι και θέλετε να το συντρίψετε. Θέλετε να το εκφυλίσετε. Θέλετε να το μεταλλάξετε.

Οι γονείς, οι φοιτητές, οι καθηγητές, η κοινωνία ολόκληρη θα σας πει ένα μεγάλο «όχι», γιατί το πανεπιστήμιο ξεφεύγει από τις πολιτικές αντιπαράθεσεις και είναι ένα πανεπιστήμιο που απασχολεί και είναι πλεονέκτημα για όλη την κοινωνία. Και αυτή η κοινωνία θα το υπερασπίσει το πανεπιστήμιο όπως έκανε σε πολύ δυσκολότερους καιρούς.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Τον λόγο

τώρα έχει ο κ. Βαρδάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ και τελειώνουμε με τον κ. Γιόγιακα.

Ορίστε, κύριε Βαρδάκη, έχετε τον λόγο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΒΑΡΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Μητσοτάκης μίλησε χθες για διαφάνεια, αξιοπιστία, αμειβόμενη άσκηση. Μίλησε για δικαιώματα νέων και εργαζομένων, για αξιοπρεπή εργασία, τη στιγμή που δεν έχει στεγνώσει ακόμα το μελάνι με την προχθεσινή εγκύκλιο, που κατήργησε το πενήνήμερο στον επισιτιστικό τουρισμό, κουρελιάζοντας τις συλλογικές συμβάσεις. Ενώμει εκατομμύριο φόροι δεν πληρώνονται κάθε μήνα, καταχρεωμένοι εμφανίζονται τέσσερα εκατομμύρια ενενήντα τρεις χιλιάδες συμπολίτες μας, δύο εκατομμύρια από αυτούς απειλούνται με κατασχέσεις.

Αλήθεια, δεν ντρέπεστε, κύριοι Υπουργοί που παρευρίσκεστε εδώ, να βλέπετε για 15.000 ευρώ να χάνουν άνθρωποι τα σπίτια τους, όπως η Ιωάννα Κολοβού; Καταθέσαμε σχετική ερώτηση, αλλά δυστυχώς μένει αναπάντητη από τους αρίστους.

Απόρροια όλων αυτών, βέβαια, είναι ο εμβληματικός, όπως τον είχατε ονομάσει, Πτωχευτικός Κώδικας. Ιδού τα αποτελέσματα! Και δεν έχουμε δει ακόμα τίποτα. Ο πληθωρισμός είναι στο 12,1% που είναι ρεκόρ δεκαετιών. Σύμφωνα με τη EUROSTAT, η Ελλάδα κατέχει τις πρώτες θέσεις ατόμων που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να εξασφαλίσουν ένα κανονικό γεύμα. Το 60% των συνταξιούχων λαμβάνει σύνταξη κάτω από 700 ευρώ και χωρίς τη δέκατη τρίτη σύνταξη που εσείς κόψατε, κύριε Μητσοτάκη. Δύο στους πέντε εργαζόμενους παίρνουν κάτω από 600 ευρώ. Είναι οι νέες καλοπληρωμένες θέσεις εργασίας που μας έλεγε ο Πρωθυπουργός το 2019. Το 18% έχει χάσει ο ελληνικός λαός από την αγοραστική του δύναμη, με τον χαμηλότερο κατώτατο μισθό στην Ευρώπη. Γίνονται προσλήψεις από το παράθυρο, εκτός ΑΣΕΠ, με μισθούς 3.000 και 8.000 ευρώ στον ΕΦΚΑ και στη ΔΕΗ. Και ακούστε τώρα να παίρνει 300.000 ευρώ ο διευθύνων σύμβουλος της ΔΕΗ, όταν ο προηγούμενος έπαιρνε μόλις 50.000 ευρώ, τη στιγμή που ο άλλος χάνει το σπίτι του για 15.000 ευρώ!

Είναι πραγματικά θλιβερό, κύριε Μητσοτάκη, η Κυβέρνησή σας να παρακολουθεί σαν απλός θεατής τη χρεοκοπία της χώρας. Και είναι πραγματικά απορίας άξιο να ακούει από το στόμα του κ. Μητσοτάκη αυτό που μας είπε προχθές, ότι δηλαδή νόμος είναι το δίκιο του εργάτη, όταν πριν λίγους μήνες αυτό που δεν κατάφερε καμμία δεξιά κυβέρνηση, δεν το τόλμησε καμμία δεξιά κυβέρνηση, το τόλμησε η Κυβέρνηση Μητσοτάκη, να βάλει δηλαδή χέρι στο 1264, στο οκτάωρο, στις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Όταν όλη η Ευρώπη θεωρούσε την ακρίβεια δομικό πρόβλημα και έπαιρνε μέτρα από τον περασμένο Σεπτέμβριο, ο λαλίστατος Γεωργιάδης μας έλεγε ότι το πρόβλημα είναι προσωρινό. Ο κ. Οικονόμου μας είπε «Το τσάμπα τελείωσε» και ότι θα πληρώναμε αυξήσεις στην ενέργεια 2 και 3 ευρώ. Και ήρθε η ρήτρα Μητσοτάκη που κατακρεούργησε νοικοκυριά και επιχειρήσεις. Και τώρα με την απάτη ολκής προσπαθείτε να κουκουλώσετε με τη δήθεν αναστολή της ρήτρας.

Πώς το είπε το πρωί ο κ. Μητσοτάκης; «Εκτσογλανισμό»; Έτσι δεν το είπε το πρωί; Αυτός είναι ο εκτσογλανισμός, κύριε Μητσοτάκη και έπρεπε οι λογογράφοι σας να μη χρησιμοποιούν τέτοιες εκφράσεις, γιατί έχετε προηγούμενο και ξύνετε πληγές.

Ο κ. Βερναρδάκης ζήτησε «συγγνώμη». Η μισή ομιλία του Πρωθυπουργού εκεί επικεντρώθηκε. Εσείς έχετε το θάρρος να ζητήσετε έστω και μια συγγνώμη -αν και πλέον νομίζω ότι δεν έχει κανένα νόημα- από τον ελληνικό λαό που κατακρεουργήσατε, φτωχοποιήσατε, χρεοκοπήσατε τη χώρα για άλλη μια φορά με τα ίδια λάθη που τη χρεοκοπήσατε το διάστημα 2008 - 2014;

Δεν έχουν, λοιπόν, άδικο. Απεναντίας έχουν απόλυτο δίκιο όσοι σας χαρακτηρίζουν πολιτικούς απατεώνες. Ζούμε μία βαρβαρότητα που έχει το ονοματεπώνυμο της πιο ανίκανης, ανάλογης και τελικά επικίνδυνης κυβέρνησης, της Κυβέρνησης του κ. Μητσοτάκη. Σε λίγο θα ζητήσετε από τον Τσίπρα να έρθει εδώ να ζητήσει συγγνώμη για τον Λινγάδη!

Κυρία Υπουργέ, δεν ξέρω αν έχετε τη συνειδησή σας ή σουχη που στερήσατε το όνειρο σε εκατοντάδες μαθητές των εσπερινών λυκείων, τους αγωνιστές της ζωής. Σε σχετική ερώτησή μου

-είναι εδώ η κυρία Υφυπουργός- μας είχε πει ότι θα λυνόταν το πρόβλημα. Προφανώς έμεινε άλυτο.

Δεν ξέρω αν ντρέπεστε που αφήσατε φέτος χιλιάδες τελειόφοιτους λυκείων εκτός τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Δεν ξέρω αν είστε περήφανοι που εμπορευματοποιείτε τις μεταπτυχιακές σπουδές.

Είστε περήφανοι που ολόκληρη η πανεπιστημιακή κοινότητα αύριο θα είναι στους δρόμους και είναι απέναντι στον αντιδημοκρατικό σας νομοσχέδιο; Μάλλον ντροπή έπρεπε να νιώθετε.

Κυρία Υπουργέ, αυτό που μας εντυπωσιάζει, πραγματικά, είναι η ευρηματικότητα, που σας διακατέχει ως προς τους εμβληματικούς τίτλους που επιλέγετε κάθε φορά να δώσετε στα νομοσχεδία σας. Προσπαθήσατε αγωνιωδώς να μετατρέψετε με προσεκτικά επιλεγμένες λέξεις το μαύρο σε άσπρο, γιατί αδιαμφισβήτητα μόνο μαύροι προμηνύονται οι ορίζοντες για τα ΑΕΙ με το νομοσχέδιό σας.

Αγνοήσατε και συνεχίζετε να αγνοείτε τις έντονες αντιδράσεις της πανεπιστημιακής κοινότητας, αδιαφορώντας για τις διαφωνίες που έχουν εκφράσει οι πρυτάνεις, τα μέλη ΔΕΠ, το διοικητικό συμβούλιο, προσωπικό και φοιτητές. Φέροντε στη Βουλή ένα νομοσχέδιο έχοντας το θέσει σε διαβούλευση για λίγες ημέρες, καθαρά προσχηματικά, αφού πρώτα αποκλείσατε από τη διαμόρφωσή του όλους εκείνους, που ζουν την πραγματικότητα του ελληνικού πανεπιστημίου και θα έπρεπε να έχουν τον πρώτο λόγο σε αυτή. Αυτό δείχνει ότι υποτιμάτε τους θεσμούς, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης.

Η Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη θέλει να επιβάλει ένα συγκεντρωτικό, πλήρως αντιδημοκρατικό μοντέλο διοίκησης στα πανεπιστήμια, λες και δεν ξέρετε ότι η διοίκηση είναι τα πανεπιστήμια. Καταστρατηγεί το αυτοδιοίκητο των ΑΕΙ και παράλληλα εισάγει ένα αυστηρό, ανορθόδοξο πλαίσιο για εργαζόμενους και φοιτητές.

Την ίδια στιγμή η Κυβέρνηση μέσω του νομοσχεδίου υποσκάπτει τα θεμέλια της δημόσιας παιδείας δημιουργώντας πτυχία πολλών ταχυτήτων και εμπορευματοποιώντας τις μεταπτυχιακές σπουδές.

Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη διορατικότητα για να δει κανείς το προφανές: το επιστέγασμα της απόσυρσης του κράτους από τα πανεπιστήμια και την παράδοση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στα ιδιωτικά συμφέροντα.

Υποβαθμίζετε διαρκώς τα ελληνικά πανεπιστήμια, που παρά τις αντιξοές συνθήκες διαπρέπουν σε παγκόσμιο επίπεδο, αποθεώνοντας την ίδια στιγμή τις ιδιωτικές δομές.

Ο ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία αντιλαμβάνεται το δημόσιο πανεπιστήμιο ως πεδίο-φορέα δημοκρατίας, μόρφωσης, ποιότητας, συμπερίληψης και ισότητας, σε πλήρη αντιδιαστολή με το πανεπιστήμιο της καταστολής, του αυταρχισμού και των αποκλεισμών, που ονειρεύεται η Νέα Δημοκρατία.

Οι προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ για την επόμενη μέρα του δημόσιου πανεπιστημίου προβλέπουν επιπλέον καθιέρωση δυνατότητας ελεύθερης εισαγωγής σε πανεπιστημιακά τμήματα, όπου η ζήτηση και οι προσφερόμενες θέσεις το επιτρέπουν, δωρεάν λειτουργία-φοίτηση των προγραμμάτων μεταπτυχιακών σπουδών, διετή προγράμματα επαγγελματικής εκπαίδευσης και σε όλα τα ΑΕΙ ενίσχυση των προγραμμάτων ανοικτών ακαδημαϊκών ηλεκτρονικών συγγραμμάτων, αύξηση του φοιτητικού επιδόματος και ένα πλήθος από σημαντικές τομές και παρεμβάσεις.

Φαίνεται ότι ο κ. Μητσοτάκης επέλεξε το καταστροφικό για τα ΑΕΙ νομοσχέδιο να αποτελέσει το κύκνειο άσμα λίγο πριν την πτώση.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, να είστε σίγουροι ότι οι αντιδημοκρατικές, αντισυνταγματικές, αυταρχικές διατάξεις του νομοσχεδίου θα συντρίβουν μαζί με την Κυβέρνησή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Τον λόγο έχει ο κ. Γιόγιακας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία υπουργέ, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι ένα σημαντικό μέρος της δημόσιας συζήτησης σχετικά με τον νόμο-πλαίσιο για την ανώτατη εκπαίδευση περιορίστηκε στο νέο μοντέλο διοίκησης.

Είναι ωστόσο κρίμα, γιατί με αυτή τη συζήτηση είτε αθέλητα είτε σκόπιμα χάνεται η μεγάλη εικόνα, οι πολλές θετικές και θαρραλέες αλλαγές που φέρνει το νέο πλαίσιο στα πανεπιστήμια.

Είναι κρίμα, γιατί αντί της γόνιμης κριτικής ακούγονται οι ίδιες μονότονες αναμενόμενες επαναλαμβανόμενες ταμπέλες για αντιδημοκρατικές παρεμβάσεις, για ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων, για παράδοσή τους στις διαθέσεις της αγοράς.

Είναι επίσης κρίμα, γιατί για άλλη μια φορά η Αντιπολίτευση δείχνει ότι έχει χάσει την επαφή με την κοινωνία, αφ' ενός γιατί η κοινωνία αγωνιά για πολύ πιο σημαντικά πράγματα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση από το μοντέλο διοίκησης των ΑΕΙ και αφ' ετέρου γιατί η κοινωνία έχει αγκαλιάσει πολλές από τις προβλέψεις του νόμου-πλαίσου, οι οποίες μάλιστα αντιμετωπίζονται θετικά από τους ψηφοφόρους όλων των κομμάτων κι ας σπεύδουν κάποιοι μέσα στην εύλογη αμηχανία τους να απαξιώσουν τις έρευνες κοινής γνώμης ως κατευθυνόμενες.

Ενδεικτικά αναφέρω ότι οκτώ στους δέκα ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΙΝΑΛ συμφωνούν με την ενίσχυση της πρακτικής άσκησης φοιτητών, ώστε να αποκτήσουν εργασιακή εμπειρία. Τρεις στους τέσσερις ψηφοφόρους του ΣΥΡΙΖΑ, οκτώ στους δέκα του ΚΙΝΑΛ και έξι στους δέκα του ΚΚΕ βλέπουν θετικά το νέο σύστημα επιλογής καθηγητών ΑΕΙ με αξιοκρατία και διαφάνεια. Ακόμα και για το επίμαχο θέμα της φοιτητικής εκπροσώπησης έξι στους δέκα πολίτες προκρίνουν το ενιαίο ψηφοδέλτιο στις φοιτητικές εκλογές.

Με λίγα λόγια η κοινωνία δεν φαίνεται να συμμερίζεται την ιστοπεδοτική κριτική της Αντιπολίτευσης για τον νέο νόμο-πλαίσιο. Οι φοιτητές, οι οικογένειές τους, αλλά και όσα παιδιά φιλοδοξούν να σπουδάσουν στο μέλλον, μαζί με τους δικούς τους ανθρώπους, έχουν να περιμένουν πολλά οφέλη από τις αλλαγές που φέρνει το νομοσχέδιο.

Έχουν να περιμένουν οφέλη από την αναβάθμιση των προγραμμάτων σπουδών, που γίνεται με τα διεπιστημονικά προπτυχιακά και τα διπλά προγράμματα σπουδών που μπορούν να οδηγήσουν σε δύο πτυχία, με τη δυνατότητα κάθε φοιτητής και κάθε φοιτήτρια να παρακολουθήσει μαθήματα άλλων προγραμμάτων σπουδών, με την επιλογή παρακολούθησης προπτυχιακών προγραμμάτων άλλης κατεύθυνσης στο ίδιο ΑΕΙ, ώστε να αποκτήσουν βασικές γνώσεις σε άλλα επιστημονικά πεδία.

Έχουν να περιμένουν οφέλη από τις νέες ευκαιρίες κινητικότητας μεταξύ των προπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών, όπου ο φοιτητής θα μπορεί να γραφτεί στα προγράμματα σπουδών άλλου ΑΕΙ, το λεγόμενο ελληνικό «ERASMUS».

Έχουν να περιμένουν πολλά από τα επαγγελματικά μεταπτυχιακά με αντικείμενο καθαρά προσανατολισμένο σε ανάγκες των επιχειρήσεων και σε συγκεκριμένες επαγγελματικές δεξιότητες.

Έχουν να περιμένουν πολλά από τα βιομηχανικά διδακτορικά, τη βιομηχανική έρευνα, με σκοπό την παραγωγή καινοτόμων προϊόντων και υπηρεσιών σε συνεργασία με επιχειρήσεις, δίνοντας στους υποψήφιους διδάκτορες επιλογές απασχόλησης και στηρίζοντας την αναγκία στροφή της οικονομίας προς την εξωστρέφεια, τη διεθνή ανταγωνιστικότητα.

Έχουν να περιμένουν οφέλη από τον νέο θεσμό του φοιτητικού συμβουλίου και από το ενιαίο ψηφοδέλτιο για την εκλογή φοιτητών στα όργανα διοίκησης των ΑΕΙ, που υπόσχεται να αντιμετωπί-

σει το κενό εκπροσώπησης των φοιτητών στο πανεπιστήμιο.

Έχουν επίσης να περιμένουν οφέλη από το νέο πλαίσιο για την πρακτική άσκηση η οποία θα μετρά κανονικά ως μάθημα για να πάρει κανείς πτυχίο, με υποχρεωτική ασφαλιστική κάλυψη για τους ασκούμενους φοιτητές για ατυχήματα στην εργασία και καθορισμό ελάχιστης αποζημίωσης, ευελιξία, διεπιστημονικότητα, εξειδίκευση, καλύτερη διασύνδεση των ακαδημαϊκών μονάδων μεταξύ τους, αλλά και με την αγορά εργασίας, συνέργειες και συναινέσεις.

Αυτές τις προσδοκίες των σημερινών, των αυριανών φοιτητών και των οικογενειών τους για το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο της επόμενης μέρας εκφράζει το νέο πλαίσιο. Προσδοκίες για περισσότερες επιλογές, περισσότερες δυνατότητες, περισσότερες ευκαιρίες, που θα αλλάξουν την καθημερινότητά τους, τις προοπτικές της ζωής τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα στην όλη δημόσια συζήτηση για το νομοσχέδιο ίσως δεν δόθηκε η ανάλογη προσοχή σε άλλες πολύ θετικές ρυθμίσεις. Δύο από αυτές είναι η νέα διαδικασία αναγνώρισης πτυχίων από πανεπιστήμια του εξωτερικού, του ΔΟΑΤΑΠ, και η ενίσχυση του ολοήμερου σχολείου. Με την πρώτη γίνεται πιο γρήγορη και πιο φιλική η διαδικασία αναγνώρισης των πτυχίων από ξένα πανεπιστήμια, είτε για τη συνέχιση των σπουδών είτε για την πρόσβαση στην αγορά εργασίας. Με τη δεύτερη επεκτείνεται η λειτουργία του ολοήμερου σχολείου σε νηπιαγωγεία και δημοτικά σχολεία της χώρας, για όσες οικογένειες το επιθυμούν, από τις 16.00' έως τις 17.30'.

Παράλληλα, γίνονται πιο ελκυστικά, πιο δημιουργικά τα παιδαγωγικά προγράμματα για τους μαθητές του ολοήμερου. Δίνουμε μεγαλύτερη αξία σε έναν επιτυχημένο θεσμό, προς όφελος και των παιδιών και των εργαζόμενων γονιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και σε αυτόν τον νόμο-πλαίσιο που συζητάμε τελικός κριτής θα είναι η κοινωνία, θα είναι η ίδια η πραγματικότητα. Ως Κυβέρνηση έχουμε δηλώσει και στο παρελθόν ότι προτιμούμε να τολμούμε, να δοκιμάζουμε, από το να είμαστε φοβικοί ή αδρανείς και έχουμε την πεποίθηση ότι γύρω μας συσπειρώνονται οι πολλοί, όλοι εκείνοι που συμφωνούν ότι είναι καιρός η ανώτατη εκπαίδευση στη χώρα μας να δοκιμάσει να αξιοποιήσει πιο αποτελεσματικά το δυναμικό και τη δυναμική της και να αφήσει επιτέλους πίσω της βαρίδια που την κρατούν χαμηλότερα από εκεί που μπορεί να πετάξει.

Καλό ξημέρωμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.11' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Πέμπτη 14 Ιουλίου 2022 και ώρα 9.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Νέοι Ορίζοντες στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα: Ενίσχυση της ποιότητας, της λειτουργικότητας και της σύνδεσης των ΑΕΙ με την κοινωνία και λοιπές διατάξεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ